

3 1761 07993168 9

F
H

M 99

Toronto University Library

Presented by

Kings College Cambridge

through the Committee formed in

The Old Country

to aid in replacing the loss caused by

the disastrous Fire of February the 14th 1890

ASIA MINOR

Meridies

43
42
41
39
37
36
35

ASIA

43

42

41

39

37

36

35

Oricus

HOMERI ILIAS

GRÆCE ET LATINE.

ANNOTATIONES

IN USUM SERENISSIMI PRINCIPIS

GULIELMI AUGUSTI,

DUCIS DE CUMBERLAND, &c.

REGIO JUSSU

SCRIPSIT ATQUE EDIDIT

SAMUEL CLARKE, S.T.P.

VOL. II.

EDITIO TERTIA DECIMA.

Ἵομηρος — λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.

Aristot. de Poëtic. Cap. 24.

Hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentia, procul à se reliquit.

Quintilian. Lib. X. Cap. 1.

LONDINI:

TYPIS LUC. HANSARD, LINCOLN'S-INN FIELDS;

IMPENSIS J. JOHNSON; R. BALDWIN; G. & J. RICHARDSON; F. & C. RIVINGTON; G. & J. ROBINSON; J. SCATCHERD; G. WILKIE; T. KAY; C. LAW; POTE & WILLIAMS; LONGMAN & REES; T. HURST; ET J. MAWMAN.

HOMER ILLIAS

AND NOTES

BY J. H. WATSON

ST. JOHN'S COLLEGE

HOMER ILLIAS

THE UNIVERSITY OF TORONTO

PRINTED AND SOLD BY

H. A. WATSON

v. 2. $\frac{13404}{1815191}$

PA

EDITED BY REGINALD

1019

A2

1802 a

v. 2

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

ΟΜΗΡΟΥ
ΣΑΙΑΙ ΤΟΥΧΗΜΟ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ἐπιγραφὴ τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ν'.

Ποσειδῶν, νικημένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέροισι τοὺς Αἴαντας παρορμῶν, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἴδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρουεΐα, καὶ τινὰς ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται· Τίτρωσκονται δὲ Διήφοβος καὶ Ἐλενος· τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἐκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

Α Λ Λ Η.

Διαφρήξας τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἐκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποστρέφας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπων· Ποσειδῶν δὲ καβεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἠτητημένους τοὺς Ἕλληνας, παραγίγνεται εἰς Αἴγας, ἔθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἄριμα καθιστᾷ ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρορμῶν τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ τρόπον τινα ἐμπιευθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἴδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκίμοισι· Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἐκατέρωθεν τῶν στρατευμάτων ἐξάισος βῆθ' αἴρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦ δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμινε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάβηθι.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶας τε καὶ Ἐκτορα νηυσὶ πέλασσι,
 τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν
 Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ,
 Νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν,

Ver. 1 — ἐπεὶ οὖν] *Quoniam, ut dictum est* — Nempe, libro superiori, *ver. ult.*

Ibid. — πέλασσι,] Ita jam scribendum, necessario; quia πέλασε secundam corripit. Dubitari tamen potest, utrumne Græci Antiquiores isto modo scripserint. Nam quum *ε*, *juo* potestatis litteram dixerunt; haud scio

an hoc sibi voluerint: litteras ζ, ξ, ψ, necessario quidem duplices esse; consonantium reliquas omnes, *simplices*; unicum autem σ, istiusmodi esse, ut *permultis* in locis, ac *precipue* in Verborum Aoristis, *simplex*, *duplicem* ex æquo pronuntiarī possit.

Ver. 4. Νόσφιν] Vide supra ad *ά*, 349.

B

Ver.

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἴππημολγῶν,
 Γλαυτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ.
 Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τίν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

5

Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων

10

Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλῆσσης,
 Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
 Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ ἦες Ἀχαιῶν.

Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἄλως ἔζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοῦς
 Τρωσὶν δαμιναμένους, Διὶ δὲ κρατέρῳς ἐνεμέσσα.

15

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
 Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάζ· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

Τρεῖς μὲν ὀρέζατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον, ἴκετο τέκμων
 Αἰγίας· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δάματα βένθεσι λίμνης,
 Χρῦσα, μαρμαίοντα, τετεύχεται, ἀφθιτα αἰεὶ.

20

Ἐνθ' ἔλθων, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκίοποδ' ἵππω,
 Ὠκυπέτα, χρυσῆσιν ἐθείρησιν κομῶνυτε.

Χρυσὸν δ' αὐτὸς εἴδυε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάσθλην

25

Ver. 5.—ἀγαυῶν Ἴππημολγῶν, —ἀβίων
 τε,] *Al.* Ἀγαίον Ἴππημολγῶν, —Ἀβίων τε.
 Quique ἀβίων scribunt, eorum alii intelli-
 gunt (notante *Eustathio*) ὀλιγοβίους, sive ἐπιτε-
 λεις καὶ ἀπλοῦς alii, τοὺς ἅμα βίῃ παρενομέ-
 νους, ὡς ἀμαξοβίους alii, τοὺς ἅμα βίῃ τοῦ ἔσσι
 τόξω, παρενομένους alii, ἐλευθέρους, ὅτι βίαν
 οὐκ οἴδασιν alii, ἀείκους alii, μακροβίους alii,
 πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. *Homeri*, credo,
 temporibus nihil hic ambigui. *Strabo*
 interpretatur, ἀνεστίους, ἀμαξοκίους, ἀπ' ὀλί-
 γων ἐπιτελῶς ζῶντας, κοινὰ κεκτημένους πάντα,
 sine πολυτελείᾳ καὶ κατηλείᾳ. *Lib. VII. p.*
 455, 460, 461.

Ver. 8.—ἀθανάτων] *Vide supra ad α', 398.*

Ver. 9.—ἀρηγέμεν] Ἀρηγέμεν, *Codex Har-*
leianus a viro erudito *Tbo. Bentleio* collatus.

Ver. 11.—πτόλεμόν τε μάχην τε] *Vide*
supra ad ἠ', 232, 279.

Ver. 12.—ὕλῆσσης,] *Vide supra ad γ',*
 111.

Ver. 13.—ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα]

—unde omnis Troja videri,

Et Danaum solitæ naves, et Achaïca
 castra.

Æn. II. 491.

Ver. 15.—Ἐνθ' ἄρ'] *Illic utique*——.

Ibid.—ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοῦς—Διὶ δὲ
 ἐνεμέσσα.] Ἀπίστατον hoc existimavit *Spon-*
danus, cum eo quod dixerat *Neptunus* supra,
 θ', 210. Οἶκ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι——. Sed
 mentem *Poëtæ* minus cepit vir eruditus. *Illic*
nimirum in campo, longius a mari, pugnaba-
 tur: Hic ad usque naves repulsi, marique ipso
 coërciti *Achivi*, necessitate coacti dimicabant.

Ver. 18.—τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη]
 Πολὺ δὲ—ἡμέμων τὰ, —οἶα. (πολλὰς δὲ περὶ
 ἡμῶν ὁ τόπος ἐξέστασται) τὰ ἰσθμὸν τοῦ Ποσειδά-
 νος. “τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη.—Ἐνθ' ἄρ'
 ἐλάαν ἐπὶ κόματ’——” *Longinus*, § 9.

Ver. 22.—τετεύχεται,] *Al.* τετεύχεται.
Utrumvis, hoc quidem in loco, recte con-
 stabit.

Ver. 23.—ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο—ἵππω,]
 Janxit equos curru genitor. *Æn. V. 817.*

Ibid.—χαλκίοποδ']

——*Æripedem.*

Æn. VI. 802.

Ver. 24.—χρυσῆσιν ἐθείρησιν] Pronun-
 tiabatur χρυσῆσιν. Prima enim corrigi non
 potest; neque in his ulla unquam est Li-
 centia. *Al.* χρυσίσσιν.

Ver.

Χρυσείην, εὐτυκτον, εὐὸ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἀτάλλε δὲ κήτε ὑπ' αὐτῷ
 Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἀνακτα·
 Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
 Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄζων·
 Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

30

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὸ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 Ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 Ἐδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 Ἀργήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἐμπεδόν αὐτὴ μένοιεν
 Νοστήσαντα ἀνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.

35

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλη,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἀμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 Ἀβρομοὶ, αὐτῆχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 Αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφει πάντας Ἀχαιούς·
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηχος, ἐνοσίγαιος,
 Ἀργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ αἰλὸς ἐλθὼν,
 Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Λίαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

40

45

Ver. 26. — ἐπεβήσατο] *Al.* ἐπεβήσατο. Itemque ver. 17, κατεβήσατο. De quo, vide supra ad β', 35; et ad ε', 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ' —] Vide supra ad ver. 18.

—manibusque omnes effundit habenas, Cæruleo per summa levis volat æquora curru:
 Subsidunt undæ, tumidumque sub axe tonanti

Sternitur æquor aquis: —
 Tum variæ comitum facies, immania cete. *Æn.* V. 818.

Atque rotis summas levibus perlabitur undas. *Æn.* I. 151.

Superiorem hoc in loco *Virgilio Homero*, nemo negaverit.

Ibid. — ὑπ' αὐτῷ] Ἰπ' αὐτοῦ, *Cod. Cantab.* a *Barneso*, et *Codd. Harleian.* a *Tbo.* *Bentleio* collati

Ver. 29. Γηθοσύνη δὲ θάλασσα] *Al.* Γηθόσυνη δὲ θάλασσα, *latum mare.* Quæ et æque commoda *Lectio.* Nam γηθόσυνος [*Γαίης*], vox *Homero* non inusitata.

Ver. 36. —πέδας ἔβαλε χρυσείας,] De eo artificio, quo *Poëta* versus sui numeros, ver-

borumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide supra ad γ', 363.

Ver. 40. —Πριαμίδῃ] Vide supra ad ε', 398.

Ver. 42. —παρ' αὐτόφει] Παρ' αὐτόφει, *Cod. Harleian.* a *Tbo.* *Bentleio* collatus.

Ver. 44. Ἀργείους ὠτρυνε,]

— animum viresque Latinis
 Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit. *Æn.* IX. 717.

— in prælia sæva
 Sufficit, et stimulis haud mollibus incitat iras. *Æn.* XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος] Notandus hic primarius et maxime proprius *Vocis Medicæ* usus. Vide supra ad γ', 141.

Ibid. — δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.]
 Omnia *Mercurio* similis, vocemque colorumque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 46, et supra, 40. — μεμαῶτε] Qua analogia factum ex βασιλῆος, βασιλέως· ex βασιλῆᾶ, βασιλέᾶ· ex μετήρορος, μετήραρος· ex λαός, λέως· ex ἱλαός, ἱλεως· Μεγέλαος, Μεγέλεως· ex τεθνήστος, τεθνεώστος· eadem analogia fit ex μεμαῶτες, μεμαῶτες· Vide supra ad ε', 265; ad β', 818; et ad ζ', 464.

Αἴαντε, σφῶ μὲν κε σαύσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἀλιῆς μητσαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 Ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεῖδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἳ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
 Ἐξουσι γὰρ ἅπαντας εὐνήμιδες Ἀχαιοί·
 Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον προῖδεῖδια. μήτι πάθωμεν,
 Ἡ ῥ' ὄγ' ὁ λυσσῶδης, φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει.
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἔρισθενέος παῖς εἶναι.
 Σφῶν δ' ὠδὲ θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
 Αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀναγόμεν ἄλλους·
 Τῷ κε καὶ ἐσύμμιόν περ ἐρώησται ἀπὸ νῆων
 Ὠκυπέτρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
 Ἡ, καὶ σαηπανίῳ γαίηοχος Ἐνοσίγαιος
 Ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο,
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβεν.
 Αὐτὸς δ', ὥστ' ἰσηξ' ὠκύπτερος ἄρτο πέτεσθαι,
 Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀβθεῖς
 Ὀρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
 Ὡς ἀπὸ τῶν ἦϊζε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Τρῶν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλύμπιον ἔχουσι,
 Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·
 Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 ῥεῖ ἔγνων ἀπίοντος, ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·

50

55

60

65

70

Ver. 49.—δεῖδια] Vide supra ad 4, 37.

Ver. 53. Ἡ ῥ' ὄγ'] Qua scilicet hic, &c.

Ibid.—εἴκελος,] Ita restituit Barnesius, alibi ex MS. hic ex conjectura. Al. ἴκελος. Quod primam corripit.

Ver. 60.—κεκοπῶς] Al. κενεφῶς.

Ibid.—πλήσεν μένεος κρατεροῖο,] Vide supra ad ver. 44.

Ver. 62.—ὥστ' ἰσηξ'] Ἰωνικῶς ψιλῶται, εἰ καὶ τὸ ἰσηξ' δασύεται. Eustath.

Quam facile accipiter saxo facer ales ab alto

Consequitur pennis sublimem in nube columbam. Æn. XI. 721.

Ver. 67. Αἴψα δ' ἄρ'] Statimque adeo; Statimque proinde.

Ver. 68.—ἰκνί τις] "Hæc oratio," in-

quit Spandanus, "est μειώμενος. Nihil enim subicitur, quod sit hujus initii ἀπίοντος." Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70, 71, et 72, Parenthesi includendos; ἀπίοντοςque ab istis demum verbis incipere, καὶ δ' ἰκνί αὐτῶ, etc.

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν]

—avertens rosea cervice refulsit:—

—pedes veitis defluxit ad imos,

Et vera incessu patuit Dea. —

Æn. I. 406.

Mortales medio aspectus sermone relinquunt,

Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:

Agnovere Deum proceres. —

Æn. IX. 657.

1er.

Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,
Μαιμῶσιν δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

75

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄπτοι
Μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοιώω δὲ καὶ οἶος
Ἐκτορι Πριάμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.

80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμη γηθόσσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῶ.
Τόφρα δὲ τοὺς ἔπιβεν Γαιήροχος ὄρσεν Ἀχαιοὺς,
Οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,

85

Καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγένετο, δευκομμένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
Τοὺς οἶγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὄφρυσι δάκρυα λείβον·
Οὐ γὰρ ἔφην φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἔνυσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὠτρυνε Φάλαγγας.

90

Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηλέεων θ' ἦρωα, Θόαντά τε, Διήπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μῆστρωας αὐτῆς·
Τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμείας·

95

Ver. 74. — πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,]
Vide supra ad ἦ, 232, 279.

Ver. 78. — ὄρορε,] Schol. "Ἀρμηλαί, ὀρ-
μᾶται ὑπερβιβασμὸς χροῦν. Quæ quam in-
epta sit observatio, vide supra ad ἦ, 37.

Ver. 79. — μενοιώω δὲ καὶ οἶος,]

Audeo, et Hæncadam promitto occurrere
turmæ,

Solaque Tyrrenos equites ire obvia con-
tra. Æn. XI. 503.

Ver. 83. Τόφρα δὲ] Barnesius edidit Το-
φράδῃ· et τὸ, "Δέ," inquit, παρῆλκει. In-
erte admodum, et contra omnem linguæ
Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἱ — ἀνέψυχος] Al. ἀνέψυ-
χον· Quod et comprobat Barnesius, ex ἦ,
575. Atqui ea vox hoc in loco sententiam
plane perimeret. Aliud enim est, quod
istic dicitur, recreati sunt; aliud, quod hic,
recreabantur. Indicat nimirum Tempus illud,
quod appellant Grammatici, imperfectum,
spatium aliquod temporis productius inter

agendum; qua de causa apte a Græcis appel-
latur παρατακτικός. Vide supra ad ἦ, 37.

Ver. 85. Τῶν ῥ'] Quorum scilicet; quorum
utique —.

Ver. 90. Ῥεῖα μετεισάμενος] Facile se in-
ferens, facile humana spece interveniens.

Ver. 94. — πτερόεντα]

————— verbis.

Quæ tutò tibi magna volant. —————

Æn. XI. 380.

Ver. 96. — πέποιθα] Male hic Interpre-
tes, confidebam. Nihil enim aliud Græcæ
sonat πέποιθα, quam quod Latine confido.

————— πεποιθασίν τε βήφι.

δ', 325.

————— ὄφρα πεποιθῆς.

ἦ, 524.

"Ἰπποισίν τε πέποιθε, ———.

ψ', 286.

————— νέος εἰμι, καὶ οὕτω χερσὶ πέποιθα.

Odyss. π', 71.

————— νεώτερός εἰμι, καὶ εἶπω χερσὶ πέ-
ποιθα.

φ', 132.

Vide supra ad ἦ, 37; et ad θ', 322.

Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 Νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.

ὦ πέποι, ἡ μέγα θαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 Δεινὸν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,

100

Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἱ τοπάρους περ
 Φυζακῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 Θῶων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἥϊα πέλονται,
 Αὔτως ἠλάσκεισαι, ἀνάκτιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·

ὦς Τρῶες τοπρῖν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 Μίμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·

105

Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 Ἠγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνητί τε λαῶν,

Οἱ κείνω ἐρίσαντες ἀμυνόμεν οὐκ ἐθέλουσι
 Νῆων ἀκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.

110

Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἔστιν

Ἥρωσ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Οὐνεκ' ἀπητήμησε ποδάρεα Πηλείωνα,

Ἥμέας γ' οὐπὼς ἔστι μεθιεμέναι πολέμοιο.

Ἄλλ' ἀκείμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

115

Ἔμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,

Πᾶντες ἀριστοὶ ἔντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε

Ἄνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,

Λυγρὸς ἰάν' ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.

ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον

120

Ver. 102.—ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 103.—πορδαλίω] Codices plerique, πορδαλίω.

Ibid.—ἥϊα πέλονται,] Supervacaneum est, quod hic annotat Barnesius; “media τῶν ἥϊα

“—alias certe brevis, ut Odyss. μ'. 329.

“—ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα” Cujus rei eandem esse causam, ac in voce τίω,—Ἰδομενεῦ, πρὸς μὲν σε τίω, δ', 257; ignoravit Vir eruditus. Nempe ad istum locum, “vel

“hinc pater,” inquit, “priorum τῶν τίω com-
 “munem.” Quod nequaquam verum est: Nam in τίωω, τίωωσθαι, et similibus, ubi duae Vocales non concurrunt, prior Homero nunquam corripitur. Et ad Odyss. β', 289. “Ὀπλιτῶν τ' ἥϊα καὶ ἄρρεσιν—” in tertio (inquit) loco

“Ἀναρᾶστis.” Quae aequè inepta est annotatio. Vide infra ad δ', 24.

Ver. 109.—ἐρίσαντες] De hujus vocis, et similibus, profodia; vide supra ad α', 140.

Ver. 111. 'Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ] At sane etiam si—.

Ver. 115.—ἀκεσταί τοι] Faciles certe sanati; faciles utique sanati—.

Ver. 116.—καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 117. Πάντες ἀριστοὶ ἔντες—, ἡμῖν δὲ νεμεσῶμαι] Ἐπὶ δὲ—οὐτ' ἐμπροσθεν ψυχῆ παρηρησίαν ἀναδέχεται καὶ νοουθεσίαν ἀκρατον, ἐν ταῖς χειριστικαταῖς ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμηνυόμενος ἐλαφρὸς ἔπανος ἄσπερ ἐν τούτοις,—“Πάντες ἀριστοὶ ἔντες.”—Plutarcb. de Adul. et Amici discrim. sub finem.

Ver. 118. Ἄνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις] Lautus plane ad hunc locum Spondanus: “Quem virum, quæso, intelligit Neptunus, etc.?”

Ibid.—μεθίειν,] μεθίει, Codd. Harleian, a Tbo. Bentleio collati.

Ver. 120, 122, 123.—τάχα δὴ—δὲ γὰρ—, “Ἐλλὼς δὴ] Mox sane—; certe enim—; Hæc est nempe—.

Ver.

Τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.

Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοήν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερὸς· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχθηα.

Ὡς ῥα κελευτίων Γαίηχος ὄρσεν Ἀχαιοὺς·

125

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
Καρτεραί, αἷς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν,

οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσπόος· οἱ γὰρ ἄριστοι

Κριθέντες Τρῳάας τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμμινον,

Φράζαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προβελύμην·

130

Ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·

Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι

Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·

Ἐγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν

Σειόμεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχισθαι.

135

Τρῳῆες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ

Ἀντιρῶν μεμαίως· ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,

Ver. 122. Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· Αἰδῶ, οἰκτίαν· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτόσ· Scholia inedita in Cod. Harleiano a Tb. Bentleio communicata.

Ver. 123.—βοήν ἀγαθός·] Vide supra ad β, 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας·] Connectit hæc istud ἄρ' cum eo quod præcessit, ver. 46, 47, Αἴαντε πρῶτα, —σφῶ μὲν κε σάασε τε λαὸν Ἀχαιοῖν.

Ver. 129. κριθέντες·] Recte. Nam κριθέντες primam necessario corripit.

Ver. 130. φράζαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προβελύμην·

Ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·]

—ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδῖ,

Ἄνῆρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στάς, ἐκαρτέρει μάχῃ.

Euripid. Heracl. 836.

—Trojanæ acies, acielque Latine

Concurrunt; hæret pede pes, densusque viro vir. Æn. X. 360.

Quem ad locum, summa cum inficitia Servius. “Pede (inquit) pro Pedit; nam est “Antiptosis.” Cæterum Macrobius in iis, quibus Virgilium contendit Homericæ carminis majestatem non æquasse; citatis his versibus, “quanta (inquit) sit differentia utriusque loci, lectori æstimandum relinquo.” lib. 5. c. 13. Mihi hic, in utroque Poëta, summus videtur splendor et pulchritudo. Scaliger, erga Homerum plerunque iniquior, de hisce duobus versibus, “Fatemur (inquit) “ex Græcæ lingue commoditate nobis esse ap-

“iores ad laudandum, quam ad imitandum.” Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem rogat;

“cum dixi σάκος σάκει, quid erit ἀσπίδ' “ἀσπίς?” non advertit vir eruditus, neque

σάκος idem ipsum esse quod ἀσπίς, et sententiam, in voce Ἀσπίς, ab alio esse inchoatam exordio; nec quæ demùm in sententia connectenda vis esset particulae istius, ἄρ'.

Ibid.—προβελύμην·] Πολυπτύχῃ; Scholia inedita Codicis Harleiani a Tb. Bentleio communicata.

Ver. 136.—ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ·] Duxit eos, at diximus, Hæctor. Ea enim hic vis est vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo quod præcessit, ver. 39. Τρῳῆες δὲ—Ἐκτορι—ἐπὶ ποδῶ.

Ver. 137. Ἀντιρῶν·] Qua ratione, αντιρῶν, hic ultimam producat; vide supra ad α, 51.

Ibid.—ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,]

Ac veluti montis saxum de vertice præceps Cum ruit avulsam vento, seu turbidus imber

Proluit, aut annis solvit sublapsa ventustas;

Fertur in abruptum magno mons improbus æctu,

Exultatque solo, sylvas, armenta, viroque

Involvens secum: disjecta per agmina Turnus

Sic—ruit.— Æn. XII. 684.

Hujus Similitudinis et in utroque Poëta venustatem

- ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρους ὄση,
 ῥήξας ἀσπέτω ἄμβρω ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
 ὕψι τ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλῆως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἀν' ἰκηται
 Ἴσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 ὧς ἔκτωρ, εἰὼς μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγι, 145
 στῆ ῥα μάλ' ἐγχεμιφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 ὧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίσχῃ,
 ἠΰσεν δε διαπρῦσιον Τρῶεςτι γεγωνίως·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχεμαχηταί, 150
 Παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφείας αὐτοὺς ἀστυνάντες·
 ἀλλ', οἶῶ, χασσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἑτέον με
 ὧστε θεῶν ἄριστος, εἰργιδυπος πρόσις Ἥρης.
 ὧς εἰπὼν, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστωι. 155
 Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
 Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην, 160
 Ταυρεῖν' τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἔν καυλῷ εἰάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
 Ἀσπίδα ταυρεῖν' σχεῖθ' ἀπὸ ἑο, δεῖσε δὲ θυμῷ

nustatem totius, et apud Homerum partium singularium (multo etiam magis quam apud Vergilium) accommodatam translationem, aptamque et compositam pulchritudinem, optime hoc in loco exposuit et enarravit Porpius.

Ver. 138.—ἀση.] *Al.* ἄσει.

Ver. 139. ῥήξας—πέτρης.] Vide supra ad ver. 36.

Ver. 141. ὕλη.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 144. ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας] Hoc tantum in loco, et infra, ὁ, 263; occurrit vox ῥεῖάδ' apud Homerum: Et utrobique cum voce ἐλεύσεσθαι, conjuncta. Quare neque cum *Varro* sentio, voculam "δὲ" παρελκεῖν id quod linguae Graecae ratio haud patitur: Neque cum *Eustathio*, qui positum esse pro δὲ

quod nihili est: Sed, ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας, tantundem esse ac si dictum fuisset, ῥεῖα κλισίαςδε ἐλεύσεσθαι. Quod et indicat *Eustathius*, quum addit, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ, οἰκοῖδε.

Ver. 151.—οὔτοι δηρὸν ἐμὲ.] *Al.* οὔτι δηρὸν ἐμὲ. Male. *Al.* οὔτε με δηρὸν ἔτι. *Al.* οὔτ' ἔτι δηρὸν ἐμὲ.

Ver. 152.—σφείας αὐτοῦς.] Pronuntiabatur σφῆας αὐτοῦς: Nam σφείας ultimam producit. Alioqui contraheretur in σφῆς.

Ibid—ἀστυνάντες.] Vide supra ad α', 338.

Ver. 156—ἐβεβήκει.] Vide supra ad α', 37.

Ver. 157. Πριαμίδης.] Vide supra ad α', 398.

Ver. 163.—ἀπὸ ἑο.] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; vide supra ad α', 51.

Ἐγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 Ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
 Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ζυνέαζε·
 Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίησφι λέλειπτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄράρει.

165

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμωνίος ἀνδρᾶ κατέκτα

170

Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυίππου Μέντορος υἱόν·

Ναῖε δὲ Πῆδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,

Κούρην δὲ Πριάμοιο νόβην ἔχε Μηδেসικιάστην·

Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,

Ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·

175

Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.

Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμωνίος ὑπ' οὐατος ἔγχεϊ μακρῷ

Νύξ', εἰ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν, μελίη ὡς,

Ἡ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιοι

Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·

180

Ὡς πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχῃ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·

Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·

Ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος

Τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱὸν Ἀκτορίωνος,

185

Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στήθος βάλε δουρὶ·

Ver. 168. Οἰσόμενος δέξου] Observandus hic maxime proprius vocis *midia* Ufus. Quod et *Eustatbius* notavit, et *Scholias*tes. Οἰσὼν μὲν γὰρ, ἔτέρω' οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus sibi bastiam*, etc. Vide supra ad γ', 141.

Ibid.—κλισίησφι] *Eustatbius* in commentario κλισίησφι.

Ver. 172.—Πῆδαιον,] *Scholias*ti, Πῆδασον.

Ibid.—πρὶν ἐλθεῖν] Qua ratione hic; πρὶν, producat; item σθένει, ver. 193; et ἀνὰ, ver. 199; vide supra ad α', 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] *Hunc*, inquam: *Hunc utique*—

Ver. 178.—ἔπεσεν, μελίη ὡς, — χθονὶ φύλλα πελάσση.]

Concidit; ut quondam cava concidit, aut *Erymantho*.

Aut *Ida* in magna, radicibus eruta pinus. *Æn.* V. 448.

Ver. 179.—κορυφῇ] Κορυφῆς, codd. *Italic.* a *Tb.* *Bentleio* collati.

Ver. 180.—ταμνομένη] Ita *Barnesius* recte ex *MSS.* et ex *Eustatbio*. *Al.* τεμα-

μένη. Vide supra ad θ, 87. Quem ad locum *Eustatbius*; et δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν “ἀπίτεμα— vs” κοινότερον, ἀλλ' Ὀμηρὸς τὴν κατ' αὐτὸν Ἰδα γλώσσαν τιμᾶ, τὸ τέμνει “τάμνειν” λέγουσαν.

Ver. 181—187.—βράχῃ, δούπησεν, — ἀράβητε] De hujus ὀνομαστοποιίας pulchritudine, vide supra ad β', 210; et ad δ', 455.—collapsa ruunt immania membra;

Dat tellus gemitum, et clypeum super in-tonat ingens. *Æn.* IX. 708.

Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere. *Æn.* X. 488.

Ver. 183 et 190.—ἀκόντισε] De profodia hujus vocis, vide supra ad α', 140. Cæterum *Alii* hic legunt, ὀρέξατο.

Ver. 184. Ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] —ille istum venientem à vertice velox

Prævidit, celerique elapsus corpore cessit. *Æn.* V. 444.

Ibid.—χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad γ', 380.

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἐκτῶρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν

Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο

Αἴας δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

190

Ἐκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ

Σμερδαλέω κεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,

Ὡσε δὲ μιν σθένει· μεγάλην δὲ χάσσαι' ὀπίσσω

Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρουσαν Ἀχαιοί·

Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,

195

Ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·

Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος αἰκῆς·

Ὡστε δὺ αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων

Ἀρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,

Ἵψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσι ἔχοντε·

200

Ὡς ῥα τὸν Ἵψοῦ ἔχοντε δὺν Αἴαντε κορυστὰ

Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς

Κάψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·

Ἦκε δὲ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζόμενος δι' ὀμίλου,

Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσειν ἐν κούρησι.

205

Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,

Γίνοιο πέσοντος ἐν αἰνῇ δηϊότητι·

Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρᾶεσσι δὲ κῆδ' ἔτευχεν.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,

210

Ver. 191.—πᾶς δ' ἄρα] Totus quippe : Totus nemp̄, ut diximus, ———.

Ver. 192.—οὔτα,] *Al.* οὔτας Utrumque recte. Ab οὔται, fit οὔτα, quod τὸ ἄ producit : Ab οὔτάζω fit οὔτασι ; (et inde οὔτα) quod τὸ ἄ corripit. In aliis quibusdam verbis occultior est analogia ; nec a Grammaticis, quod sciam, observata. Quemadmodum aliud scilicet est—ώττειν, aliud—όττειν· similiterque aliud—ήττειν, aliud—όττειν· eodem plane modo, pronuntiationis et presodia ratione, aliud est πῆσσειν, in quo τὸ ἄ productum ; aliud τᾶσσειν, in quo τὸ ἄ correptum est, licet syllaba τᾶσσ positione producatur. Hinc nimirum πῆσσω, in lingua Ionica, migrat in πῆσσω ; τᾶσσω, nequaquam in τῆσσω. Hinc, diverso accentu, πῆγμα, πῆξις, πῆξαι (πῆγμα, πῆξις, πῆξαι) πῆξαγα· at τᾶγμα, τᾶξις, τᾶξαι, τῆξαγα. Neque in his ullus unquam est Licentiæ locus.

Ver. 194.—ἐξείρουσαν] Ita edidit Barnesius ex MS. *Al.* ἐξείρουσαν. Minus recte,

Nam εἶρουσαν penultimam corripit. Vide supra ad ver. 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος,] Non supervacaneum est istud, ἄρα. Scilicet *Amphimachum Stichius quidem* ———.

Ver. 196.—κόμισαν] Vide supra ad ἄ, 140.

Ibid.—κατὰ λαὸν] *Al.* μετὰ λαὸν.

Ver. 197.—μεμαότε] Ita iterum recte Barnesius ex MS. Vide supra ad ver. 46 : Itam ad β', 818. *Al.* μεμαότε. Quod verum perimit.

Ver. 198.—αἶγα] Nonnulli αἶγε. Male.

Ver. 199.—ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,]

Hic inter densas corylos ———

Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 201. Ὡς ῥα τὸν] Sic, inquam, hunc ———.

Ver. 202.—κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς] Tum caput ipsi aufert—*Æn. IX. 332.*

Ver. 209. Ὀτρυνέων.] Vide supra ad ἄ, 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] *Idomeneus autem ei dinceps* ———. *Idomeneus autem ei ceteri*

Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὄξει χαλκῷ
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἦεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοῖνα
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱῆς Θόαντι,
Ὅς πάσῃ Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἀνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·

215

Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Οἴχονται, τὰς Τρῶσιν ἀπείλεον υἱῆς Ἀχαιῶν ;
Τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦδα·

220

ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος ὄσσον, ἔγωγε
Γιγνώσκω πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
Οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνω
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι,
Ναυύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος εὐθάδ' Ἀχαιοῦς.
Ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὅτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθίεντα ἴδῃαι·
Τῷ νῦν μῆτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστῳ.

225

230

eunti—Connectitur videlicet cum isto,
βῆ δ' ἰέναι, *ver.* 208.

Ver. 212.—βεβλημένος] Ita edidit *Barnesius* ex tribus MSS. Quod usitatum est. Cumque iisdem faciunt MSS. *Harleian.* et *Italic.* a *Tb.* *Bentleio* collati. *Al.* βεβολημένος. Sed hoc apud *Homerum*, ut recte annotavit *Barnesius*, semper de *Animi* affectibus et maestitia; *illud*, de vulneribus *Corporis*, aut siquid simile.

Ver. 214.—ἐκ κλισίης] Ex *Amici* vulnerati tentorio, ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου. *ver.* 211; iturus ad *Suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, *ver.* 240. *Barnesius*, ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐς κλισίην, ad *Suum* scilicet tentorium. Quod, ad sententiam, perinde est. Cumque *Barnesio* faciunt MSS. a *Tb.* *Bentleio* collati.

Ver. 216. Εἰσάμενος] Vide supra ad *ver.* 45.

Ibid.—φθογγὴν] *Al.* φωνήν.

Ver. 219.—Ἴδομενεῦ,] *Barnesius*, ante hunc versum, alterum istum ex MS. *Cantabrigiensis*, tanquam “*pene necessarium*,” inseruit;

Τῷ μὲν εἰσάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclusis versibus 216, 217, 218; constat expleta om-

nibus suis numeris et partibus sententia.

Ibid.—ποῦ τοι ἀπειλαὶ Οἴχονται—;] Scholiastes legendum contendit, ποῦ τοι ἀπειλαὶ; Οἴχονται. Minus recte. Simile enim est, ποῦ οἴχονται; ac illud, θ 229; Πῆ ἔβαν εὐχολαί;

Ver. 223. Γιγνώσκω] *Al.* Γινώσκω. Quod perinde est: Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν] Ita *Barnesius*, ex duobus MSS. *Al.* πολεμίζων. Quod et ipsum ferri possit.

Ver. 224.—τινα δέος] Qua ratione, τινα, hic ultimam producat; item ὅθι, *ver.* 229; vide supra ad *h.* 51.

Ver. 225.—ἀλλὰ που] *Sed*, ut *verisimile* est: *Sed*, quantum conijcere est, —.

Ver. 227. Ναυύμους] Nulla ex analogia licentiarum produci potest istuc ὄ. Utrumne vero ναυύμους, quomodo nonnulli ediderunt, an ναυύμους, aequae ac ναυύμους, pronuntiarint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὅτρύνεις] “*Orationis consuetudine percipere*” existimat vir doctissimus *Henr. Stephanus*, “*ut ὄτρυνες legatur*, “*praecedente ἦσθα.*” Sed nihil opus. Nam, ὄτρύνεις, hac quidem in sententia, cum praecedente, ἦσθα, satis apte cohaeret; non satis apte, ὄτρυνες, cum subsequente ἴδῃαι.

Ver.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνᾶν μέλπηθρα γένοιτο,
 Ὃς τις ἐπ' ἡματι τῶδε ἐκᾶν μεθήσει μάχεσθαι.
 Ἄλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβῶν ἴθι ταῦτα δ' ἅμα χροῖ 235
 Σπεύδειν αἰκ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔοντε.
 Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν.
 Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνου ἀνδρῶν·
 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240
 Δύσεται τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε·
 Βῆ δ' ἴμεν ἀσπεροτῆ ἑναλίγκιος, ἦν τε Κρονίαν
 Χεῖρι λαβῶν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
 Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀντεβόλησεν,
 Ἐγγυὸς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δέρου χάλκεον ἦε·
 Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
 Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταίρων,
 Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπῶν καὶ δηϊότητα; 250
 Ἥέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 Ἥέ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
 Ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτάνων, 255
 Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχρος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάζαμεν, ὁ πρὶν ἔχεσκον,

Ver. 238—ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.] Codd.
 Harleian. a Tb. Bentleio collati, ἐπιστ. μεθα.
 Unde forte legendum, ἐπιστάμεθα μαχέσθαι.

Ver. 240.—κλισίην—ἴκανε.] Vide supra ad
 ver. 214.

Ver. 241. Δύσεται.] Ita Barnesius ex MSS.
 et Edit. Vett. Recte. Nam δύσεται, primam
 necessàrio producit. Al. δύσεται.

Ibid.—καλὰ.] Vide supra ad β', 43.

Ibid.—γέντο.] Eustathius ad l., 369; φίλ-
 τatos, φίλτατες· ἦλθεν, ἦλθεν ἔλετο, ἦντο, καὶ
 δαρικᾶς, γέντο· κέλετο, κέντο. Equidem cre-
 diderim potius ab inusitato quodam γένω, vel
 γένω, vel γένω deductam. Nam Dorica ista,
 quæ inmemorat Eustathius, recentiora viden-
 tur, et Homero, (ut opinor) ignota.

Ver. 242.—ἀσπεροτῆ ἑναλίγκιος,]

—fulmina belli,

Scipiadasi. Æn. VI. 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα.] Meriones au-
 tem, ut dictum est, —————. Connecitur
 nimirum cum eo quod supra dictum est, ver.
 167, etc.

Ibid.—θεράπων.] Non Servus, sed Mil-
 litum Præfectus inferior. Vel, Idomeni Ar-
 miger.

Ver. 248. Οἰσόμενος.] Vide supra ad ver.
 168.

Ver. 251, 252.—βέβληαι, —ἦλυθες;]
 Non ex Aoristo, ἦλθον sed ex Perfecto,
 ἦλθα. Vide supra ad α', 37.

Ἀσπίδα Διήφοβοιο βαλὼν ὑπερηγορόντος·

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦδα·
Δούρατά γ', αἰκ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις,

260

Ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,

Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ οἴω

Ἄνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.

Τῷ μοι δούρατά ἐστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,

Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανώνυτες.

265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

Και τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νῆϊ μελαίνῃ

Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,

Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνά κυδιάνειραν

270

Ἰσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.

Ἄλλον πού τινα μάλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Λήθω μαρνάμενος, σέ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦδα·

Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;

275

Εἰ γὰρ ἦν παρά νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἀριστοὶ

Ἐς λόχον, (ἔθθα μάλιστ' ἀρετὴ διακίθεται ἀνδρῶν,

Ἐνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἔξεφαύθη

Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χροῖς ἀλλυδὶς ἄλλῃ,

Οὐδέ οἱ ἀτρείμας ἦθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,

280

Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·

Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,

Κῆρας οἰομένω· πάταγος δὲ τε γίνετ' ὀδόντων·

Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χροῖς, οὔτε τί λήην

Ταροβεῖ, ἐπειδὴν πρώτων ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,

285

Ver. 259.—αὖ] *Al.* αὐτ'.

Ver. 260.—Δούρατά γ',] *Al.* Δούρατα δ'.

Ver. 260—262. Δούρατα—τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι.]

Suggere tela mihi, ———

—steterunt quæ in corpore Grajum

Iliaci campis. ——— *Æn.* X. 333.

Ver. 261.—κλισίῃ] κλισίης, *codd. Italic.*

a *Tb.* Bentleio collati.

Ibid —παμφανόωντα.] Scholiasti, δούρατα παμφανόωντα. *Alis*, ἐνώπια παμφανόωντα.

Ver. 262.—ἀποαίνυμαι.] *Vide supra ad γ':* 260.

Ver. 267.—παρά τε κλισίῃ—Πόλλ' ἔναρα Τρώων.]

—et spolia illa tuis pendentia testis.

Æn. V. 393.

Ver. 276.—παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα—Ἐς λόχον,] *Ita editio Westermaniana*, ubi Interpretatio per unquam perelegans, hæc ita redduntur; —prope naves sedeamus in insidiis. *Pessimè.*

Ver. 278.—ὅς τ' ἄλκιμος.] ὅ, τὲ τ' ἄλκιμος, *Cod. Ital. a Tb.* Bentleio collatus.

Ver. 284.—οὔτε τί λήην Ταροβεῖ,] Καλῶς "Ὀμηροῦ, εἰπὼν, "Τοῦ δ' ἀγαθοῦ ———, "οὔτε τί λήην Ταροβεῖ." Τὸν φόβον εἰς ἀφίλειν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον ὅπως ἀλγεία μὴ ἀπένομα, καὶ θαρραλείτης μὴ θεασύτης γένηται. *Plutarch*, περὶ τῆς ἀρετῆς, ἀδικῶς, sub finem.

Ἄραται δὲ τάχιστα μιγήμενοι ἐν δαῖ λυγρῇ.)
 Οὐδέ κεν ἔνθα τέον γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
 Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ τυπείης,
 Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 Ἄλλὰ κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
 Πρόσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 Ἄλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 Ἔσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσῆσῃ·
 Ἄλλὰ σύ γε κλισίηνδε κίων ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.

290

Ὡς φάτο Μηριόνης δέ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
 Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς·
 Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
 Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής,
 Ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
 Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 Ἡὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 Τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 Ἡῖσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἶθαπι χαλκῶ.
 Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·

295

Δευκαλίδῃ, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 Ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνά μέσσοις,
 Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐποθι ἔλπομαι οὕτω

300

305

Ver. 288.—βλεῖο] Codex Harleian. a
 Tb. Bentleii collatus, βλεῖο. Quod nescio
 annon magis analogum.

Ver. 289.—ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι] Al.
 ἐπ' αὐχέν' ὀπισθε πέσοι.

————at non, Evandre, pudendis

Vulneribus pulsus aspicias

Æn XI. 55.

Ver. 290.—ἀντιάσει] Vide supra ad 4,
 67.

Ver. 295.—ἀτάλαντος] Vide supra ad
 β', 627.

Ver. 296.—χάλκεον ἔγχος] Vide su-
 pra ad γ', 380.

Ver. 298.—Οἷος δὲ βροτολοιγός, —,
 τῷ δὲ φόβος.]

Qualis apud gelici cum flumina concitus
 Hebræi

Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque
 furentes

Bella movens immittit equos; ———

————circumque atræ Formidialis ora,
 Itræque, Infidiæque, Dei comitatus, agun-
 tur. Æn. XII. 331.

Ver. 300.—Ἔσπετο,] Comitari solet. Ita op-
 time constat Temporum ratio. Vide supra ad
 β', 221; et ad α', 37.

Ver. 301.—τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους
 μετὰ θωρήσσεσθον,

Ἡὲ μετὰ Φλέγυας] Hos nimirum populos,
 ait, πολέμοις μάλιστα Ἕλληνας χεῖρειν. Pau-
 san. lib. 9. c. 36. Cæterum Pausanias ver-
 sum priorem hoc modo citat;

τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρους πόλεμον μεταθωρή-
 σεσθον.

Ver. 307.—πῆ τ' ἄρ'] Et quamvis
 igitur?

Ver. 309.—ἀριστερόφιν; ἐπὶ] Qua rati-
 one, ἀριστερόφιν, hic ultimam producat; item
 τε, ver. 323; et Ἀχιλλῆϊ, ver. 324; et
 ὑπὸ, ver. 334; vide supra ad α', 51.

Ibid.—ἐπὶ οὐποθι — οὕτω Δεῦσθαι] Ne
 dubitare

Δεῦσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.

310

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦυδα·

Νησι μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δῦω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·

Οἷ μιν ἄδην ἐλώσῃ καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,

315

Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.

Αἰπὺ οἷ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,

Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,

Νῆας ἐνιπρήσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων

Ἐμβάλοιο αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν.

320

Ἄνδρ' ἰδέει οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Ὅς θνητὸς τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,

Χαλκῶν τε ῥηκτὸς, μέγαλοισί τε χερμαδίοισιν·

Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,

Ἐν γ' αὐτοσταδίῃ ποσὶ δ' οὐπὼς ἐστὶν ἐρίζειν.

325

Νῶϊν δ' ἄδ' ἐπ' ἀριστερῷ ἔχε στρατοῦ ὄφρα τάχιστα

Εἶδομεν, ἥε τῶ εὖχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν.

Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,

Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἧ μιν ἀνώγει.

Οἷ δ' ὡς Ἴδομενεῖα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκῆν,

330

Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,

Κεκλόμενοι καθ' ὁμίλον, ἐπ' αὐτῶ πάντες ἔβησαν·

dubitare videatur Meriones, eone versus iret auxiliatum, ubi se maxime opus esset; an eo, ubi se nihil opus esset; quod est videlicet absurdum: contendit Propertius verba, οὐποδὶ εὐτὴρ δαΐεσθαι, eam vim habere, ut dicantur Græci, omni ex parte pulsi, auxilium undique ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti et quærenti, dextrae parti, an sinistrae, an mediæ demum aciei opem ferret: succurrat; sinistram exercitus partem auxilio maxime egere: Nec in hoc, quidquam absurdum.

Ver. 310.—καρηκομόωντας] Crinitos.

—Crinitus Iopas. Æn. I. 744.

Ver. 312.—ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,

Sunt alii, qui tecta manu defendere possunt. Æn. XII. 627.

Ver. 316.—Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.

Αἰπὺ οἷ—,] Plerique ita distinguunt.

Ἐκτορα Πριαμίδην καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, Αἰπὺ οἷ—,

Sed ista ratiōne, multo magis ταυτολόγησεν

erit in eadem sententia, εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, et, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid.—Πριαμίδην] Vide supra ad α', 398.

Ver. 317.—μεμαῶτι] Vide supra ad ver. 46.

Ver. 320.—Ἐμβάλοιο] Al. ἐμβάλη.

Ver. 321.—Ἄνδρ' ἰδέει οὐκ εἴξει] Al. Ἄνδρ' ἰδέει οὐκ.

Ver. 324.—Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ] Notandum hic quanto cum artificio, (ut Poëma unum sit a capite ad calcem), quicquid rerum narratur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur et inseratur Achilles. Vide supra ad β', 673, 681; ad ε', 788; et ad ε', 228.

Ver. 326.—Νῶϊν δ' ἄδ' ἐπ' ἀριστερῷ] Quoniam media acies Tantus Viris iuta est, ideo Nos ad sinistram.

Ver. 329.—ἀφίκοντο] ἀφίκοιτο, cod. Harleian. a Tb. Bentleio collatus.

Ver. 331.—θεράποντα] Vide supra ad ver. 246.

Τῶν δ' ὄρον ἴστατο νεῖκος, ἐπὶ πρῦμνησι νέεσσιν.

Ὦς δ' ὅβ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἀέλλαϊ

Ἥματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κούισ ἀμφὶ κελεύθους,

335

Οἷτ' ἀμυδὶς κούϊς μεγάλην ἰστάσιν ὀμίχλην·

Ὦς ἄρα τῶν ὀμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ

Ἀλλήλους καθ' ὀμίλον ἐναιρέμεν ὄξει χαλκῷ.

Ἐφριζεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγχέησι

Μαικῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροαίς ὅσσε δ' ἄμερδεν

340

Αὐγῇ χαλκείῃ κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,

Θωρήκων τε νεοσμήτων, σακείων τε φαεινῶν,

Ἐρχομένων ἀμυδὶς· μάλα κεν θρασυκάουδιος εἶη,

Ὄς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀπάχοιτο.

Τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶα Κρόνου υἱὲ κραταιῷ

345

Ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχαστο ἀλγεα λυγρᾷ.

V. 334. Ὦς δ' ὅβ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων]

Qualis ubi ad terras abiurus sidere nimbus

Et mare per medium; miseris heu praescia

longe

Horrescunt corda agricolis; dabit ille

ruinas

Auribus, stragemque fatis; ruet omnia

late:

Antevolant, sonitumque ferunt ad littora

venti:

Talis in adversos ductor Rheateius hostes

Agmen agit; densi cuneis se quisque co-

actis

Agglomerant. — *Æn.* XII. 451.

V. 339. Ἐφριζεν δὲ μάχῃ — ὅσσε

δ' ἀμυδὶς ἀγρῇ χαλκείῃ]

—ferro ancipiti sese punit, atraque late

Horrescunt strictis seges ensibus, atque sal-

gent

Soie lassata, et lucem sub nubila jactant.

—tum late ferreus hastis

Horret ager, campique armis sublimibus

ardent.

—et luce coruscus abena. — *Æn.* XI. 601.

—et luce coruscus abena. — *Æn.* II. 270.

Ἦματι τῷ σαφέστερον ἐν τῆς μεταφρασῆς λέ-

γεται καὶ κυριότερον. Ὡς ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρί-

οῖς ἄς τὸ, "Ἰσθῆναι δὲ μάχῃ." Οἷ γὰρ ἂν

τις αὐτὸ μεταλαβὴν διὰ κυρίων, εὖτ' ἀληθεύου-

ρον εἶποι, οὔτε σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* §

82. Τὸ δὲ, "αἰγρῇ χαλκείῃ" τοικιμῆ φα-

σιν ἐπαύδα εἶπαι εἰ παλαιά. Οἷ γὰρ παρ-

βολικῶς εἶπεν, ἃς ἐν ἄλλοις, "Χαλκῶς ἐλάρι-

—πετο εἰμῆς; ἀγρῇ περὶ," ἢ τι τοιαῦτον

ἀλλὰ μανουχῆ ἐφύρασαν τὰ ἴπτα, ἕλκον ἢ

τινα τοιαῦτον ἡμιπύλον προσπλάττων αὐτῶς

Euphath.

Id. — εἰσὶν ἴστος] Syllaba ὄβ, in

φθῆσι, desumpta est, sed ex φθῆω. Quia vox,

apud Homerum, etiam et in *Futuris* φθῆσαι

et φθῆσθαι, primam semper producit. At

φθῆσι, φθῆσις, et similia, sunt ex *Αοισθῆ*

ἐφθῆον. Vide supra ad 4, 359, 314, 338;

et ad β', 43, 833.

V. 341. — ἀπὸ λαμπομενάων] *Al.* ἀπο-

λαμπομενάων.

V. 344. Ὄς — γηθήσειεν — οὐδ'

ἀπάχοιτο.] Ἡ ἀπόφασις τῆ καταφάσει ποτὲ

μὴν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον —

"οὐδ' ἄρα τάγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς."

Hermogenes περὶ μεθοδῶν δεινότητος, c. 37.

Similiter *Eustathius*, ad 4, 330. Μεγαλῶ

φῆον τοῖς ῥήτοσιν ἀπὶ καταφάσει, εἰς αὐτῆ

χρῆσθαι σχῆματι τῆ κατὰ ἀπόφασιν ἃς καὶ

ὅτε εἶπ. τῆ, "οὐ γὰρ μὴν ἀφαιρέτατος βάλαν,"

ἄλλα διλαδὸ ἰσχυροτάτος. Imitatus est hanc

loquendi rationem *Virgilius*:

Nec vero Alciden me sum lætatus euntem

Accepisse. — *Æn.* VI. 392.

Quam ignaviter igitur de hoc loco Scriptor

Gallicus Terrasson! "Quelleque licence" (in-

quit) "qu' Homere se soit donné dans sa Poé-

sie, la nécessité ou du moins la commodité de

"jeter Vers I a jeté dans des confusions bien

"plus grandes —, γηθήσειεν, οὐδ' ἀπάχοιτο.

"Qui est ce qui se se à se réjouir en voyant

"un combat? Et est ce d'un autre côté un

"objet de Tristesse proprement dite?" Dissert.

sur l'Illade, Part IV chap. 6.

V. 346. — τετεύχαστο ἀλγεα λυγρᾷ.]

Qua analogia vocabulum hoc ἀπαξ περιγέμενον

ita deductum sit ex τεύχεα, ut vim habeat

vel *Imperfecti*, vel *Aoristi*, vel eius *Tempo-*

ri quod Grammatici *perfectum perfectum* ap-

pellant, equidem non video. Certe *Perfectum*

τετεύχεα hocum hic habere non possit.

Nec enim usquam in tota, quam longa est,

Illade,

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρῶεσσι καὶ Ἐκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν, οὐδ' ὄγε πάμπαν
ἠθέλε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,

Ἄλλὰ θέτιν κύδαινε καὶ υἷα' κροτερόθυμον·

350

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ἐρόθυνε μετελθών,
Λάβρη ὑπέξαναυὸς πολίης αἰλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρῶσιν δαρναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα:

Ἡ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἦδ' ἰα πάτερ,

Ἄλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη.

355

Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν αἰλέξμεναι αἰλέεινε,
Λάβρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ εἰκώς.

Τῷ δ' ἐρίδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο

Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,

Ἀρρηκτὸν τ' αἰλυτὸν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν:

360

Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἑὼν, Δαναοῖσι κελεύσας

Ἰδομενεὺς, Τρῶεσσι ἐπάλμενος ἐν φόβον ὤρσε·

Πέφνε γάρ Ὀθρυονῆα, Καρνησθόθεν ἔνδον ἑόντα:

Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·

Ἥιτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

365

Κασσάνδρην, ἀνάεδον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,

Illiade, ullius Verbi Tempus perfectum divi-
sionem, constructum hoc modo reperias vel
ἀορίστοις, vel παρατάτοις. Vide super ad a
37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut
habeat vel *Aoristi*, vel *Imperfecti*, vel ejus
denique Temporis quod plusquam perfectum
appellari solet, indicat tum orationis ordo
atque ratio; tum in eadem quæ sequuntur
sententia, βούλετο ἠθέλε, κύδαινε, ἐρόθυνε,
ἤχθετο, ἐνεμέσσα tum & *Scholiasta* & *Eu-
statii* interpretatio: Quorum alter istud
τετεύχασθαι exponit, ἐτευχόν, κατεσκευάσασθαι,
(non τετεύχασθαι, κατεσκευάσασθαι) Alter dic-
tum ait πρὸς ὁμοίτητα τῷ, — ἀτόνους δ'
ἰλιόθια "τεύχε" κίνεσσι. Cod. Italic, a
Tho. Bentleio collatus, habet τετεύχεσθαι.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλλῆα.] Vide supra ad
ver. 324.

Ver. 349. — ὀλέσσαι.] ὀλέσθαι, ferire;
Cod. Harleian. a Tho. Bentleio collatus.

Ver. 352. — ἤχθετο γάρ ῥα.] *Dolebat enim,*
ut dixi. — Connectitur nimirum cum eo
quod supra dictum est, ver. 206.

Ver. 355. — Ζεὺς πρότερος γηγόνει, καὶ
πλείονα ἦδη.] Οὐ γὰρ ἀγνοῦσε καὶ χριστῷ μακά-
ριον τὸ θεῖον, οὐδὲ βρονταῖς καὶ κερανοῖς σχεδόν,

VOL. II:

ἀλλὰ ἐπιστήμη καὶ φρονήσει. Καὶ τοῦτο κάλ-
ιστα πάντων Ὀμηρῶς ὧν εἰρηκε περὶ θεῶν
ἀναφθεγγόμενος, — "Ζεὺς πρότερος γηγόν-
ει, καὶ πλείονα ἦδεν" *Plutarcho, de Iside &
Osiride; sub initio.* Repperit & *Barnesius*, in
duobus MSS. ἦδεν.

Ver. 357. — ἀνδρὶ εἰκώς.]

Omnia Mercurio similis, vocemque colo-
remque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 358. Τῷ Ἄλ. τοῖ.

Ver. 359. Πείραρ ἐπαλλάξαντες; — τάνυσ-
σαν] *Utrumque exercitum, tanquam circum-*
jecto fune, in arcum constringebant. Ut recte
Poppus.

Ver. 362. — Τρῶεσσι ἐπάλμενος.] MS.
Barnesii unus; *Tho. Bentleii* tres; Τρῶεσσι
μετάλμενος.

Ver. 364. — Ὅς ῥα νέον — Κασσάνδρην,]
— illis ad Trojam forte diebus

Venerat infano *Cassandrae* incensus amore,
Et gener auxilium *Priamo* Phrygiibusque
ferebat. *Æn.* II. 342.

Ver. 366. — ἀνάεδον.] *Cassandra* nimirum,
non muneribus, sed opera & rebus gef-
tis, promerari studebat. Ut notavit *Domina*
Dacier.

Ibid. —

Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν υἱας Ἀχαιῶν.

Τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάραθ', ὑποσχασίῃσι πιθήσας.

Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκειτο δουρὶ φαεινῷ,

Καὶ βάλεν ὑψὶ βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρπυσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·

Δούπησεν δὲ πέσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο, φάνησέν τε·

Ἵθρουονεῦ, πέρι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων,

Εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης

Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.

Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσοιμεν·

Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Ἄργεος ἔξαγαγόντες, ὀπιούμεν· εἶκε σὺν ἄμμιν

Ἰλίου ἐκπέσσης εὐναϊόμενου πτολίεθρον.

Ἄλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν

Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὔτοι ἐδδῶνται κακοὶ εἰμῆν.

Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἶλκε κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην

Ἦρως Ἰδομενεὺς· τῷ δ' Ἀστίος ἦλθεν ἀμύντωρ,

Πεζὸς, πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεύοντέ κατ' ἄμμιν

Αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεοράπων· ὁ δὲ ἔετο θυμῷ

Ἰδομενεῖα βαλεῖν, ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ

Λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρό δὲ χαλκὸν ἔλασσειν·

Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ἀχρεοῦς,

Ibid.—ὑπέσχετο δὲ] *Qua ratione, δὲ, hic producatur; item Πριάμος, ver. 368; & θυγατέρα, ver. 376; vide supra ad 4, 51. Barnesius, δὲ, hoc in loco scribendum voluit: Sed nihil opus.*

Ver. 368.—Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο.] *Edidit Barnesius, ex conjectura, Πριάμος μὲν ὑπέσχετο vel, Πριάμῳ μιν ὑπέσχετο. At idem uno in MS. reperit, & Tb. Bentleius in pluribus, Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο. Vulgg. Πριάμος ὑπέσχετο. Quod manifesto corruptum est.*

Ver. 373. Δούπησεν] *Vide supra ad ver. 181.*

Ver. 376.—θυγατέρα] *Vide supra ad 4, 398.*

Ver. 382.—ἐδδῶνται] *Ita Barnesius & Veteres. Nempe ut ex ἔδδῶς, ἔλεος; ita ex ἔδδῶν, ἔδδῶν. Vulgg. ἐδδῶνται, Sed leviculum hoc.*

Ibid.—εἰμῆν] *Al. ἐσμέν.*

Ver. 384.—ὑπὸ τῷ ἀνθερεῶνι,] *Al. ὑπὸ τῷ ἀνθερεῶνι.*

Ver. 388. Λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα] *Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, & uide*

Vocis iter tenuemque includit sanguine vitam. Æn. VII. 533.

Ver. 389.—ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν,] *Ac veluti summis antiquam in montibus ornum*

Cum ferro acisam crebrisque bipennibus instant

Erucere agricolæ certatim; illa usque minatur,

Et tremefacta comam concusso vertice nutat:

Vulneribus donec paullatim evicta, supremum

Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam. Æn. II. 626.

Pulcherrimus sane hic locus Virgilianus, eorumque ex numero est, quos (Macrobio iudice, lib. 5. c. 11.) ita transfudit Virgilius, ut Homero superior videatur: Quippe "mag-

Ἦε πίτυς βλωβρῆ, τὴν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες

390

Ἐξέταμον πελέκεσσι νήηεσι, νῆϊον εἶναι

Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο ταυνοσθεῖς,
Βεβρυχῶς, κόπιος δεδραγμένος αἱματοέστης.

Ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας, ἄς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δῆϊὼν ὑπὸ χειρᾶς ἀλύζεις,

395

Ἄψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμοις
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

Αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·

Ἴππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,

400

Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἴδομενῆος,

Ἄσιου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·

Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος

Ἴδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴση,

405

Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ

Διωτὴν φορέεσκε, δῦο καιόνεσσ' ἀραρυῖαν·

Τῇ ὑπο πᾶς ἑάλη, τό δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·

Καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν

Ἐγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρεῖης χειρὸς ἀφῆκεν,

410

Ἄλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην Ἰφίηνορα, ποιμένα λαῶν,

Ἦπαρ ὑπὸ προαπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.

Δηΐφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὐταῖς·

“no cultu Virgilius difficultatem abscondenda
“arboræ melis expressit; verum nullo nego-
“tio Homericæ arbor absconditur.” At reve-
ra (ut ex Hobbesio notavit, Poppius) inepte est
omnis horum duorum locorum inter se insti-
tuta comparatio. Quippe Homerus & Virgi-
lius, cum res longe inter se diversas describe-
rēt; hic Urbem ingentem in ignes paulla-
tīm confidentem, ille hominem uno ictu oc-
cisum atque humi stratum; suam uterque
materiam suo colore ac specie ornavit, suam
uterque pulcherrima aptissimaque similitu-
dine explicavit.

Ibid.—ἐχεράτης] *Al.* ἀχελάτης.

Ver. 392.—Ὡς ὁ—αἱματοέστης.] Citato
hoc loco, indicat Dionysius Halicarnassensis
quomodo συνθέσεις λέξι; λέξι; καὶ τὸ κάλλος
αὐτῆς καὶ τὸ κρῆτος, quamvis quis οὔτε προσ-
θεῖς οὐδεν, οὔτε ἀφελάν, τὴν σύνθεσιν ἀλλόλαι-
μῶνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394.—πλήγη,] Vide supra ad γ',
31.

Ver. 402.—ἤλυθεν,] Postulat Tempo-
rum ratio, ut sit ἤλυθεν ex Aoristo, ἔλυθον,
non ex Perfecto ἤλυθα. Vide supra ad α' 37.

Ver. 403.—ἀχνύμενος,] Vide supra ad
γ', 260.

Ibid.—ἀκόντισε] Vide supra ad α', 140.

Ver. 404.—ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο]

—ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit; celerique elapsus corpore cessit.
Æn. V. 441.

Ver. 406.—νόροπι, χαλκῷ] Vide supra
ad β', 578.

Ver. 408.—ἑάλη,] *Al.* ἑάλῃ. Quod
est parvi momenti.

Ibid.—τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,]
—tremebunda supervolat hasta.

Æn. X. 522.

Οὐ μὲν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλὰ ἐ, φημί,
Εἰς Ἀϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,

415

Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πομπόν,

“Ὡς ἔφατ’· Ἀργείοισι δ’ ἄχος γένετ’ εὐζαμένοιο,

Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρηνεν·

Ἄλλ’ οὐδ’ ἀχνύμενός περ, εὐὸ ἀμέλησεν ἑταίρου,

Ἄλλὰ θεῶν περιβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

420

Τὸν μὲν ἔπειθ’ ὑποδύντε δῶα εἰρήρες ἑταῖροι,

Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.

Ἰδομενεὺς δ’ οὐ λῆγε μένος μέγα· ἴετο δ’ αἰεὶ

Ἥε τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,

425

Ἥ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.

Ἐνθ’ Αἰσὺήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν

Ἦρω Ἀλκιάθοον (γαμβρὸς δ’ ἦν Ἀρχίσαιο·

Πρεσβυτάτην δ’ ὤπυιε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,

Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνιαι μήτηρ

430

Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο

Κάλλει, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοῦνεκα καὶ μιν

Γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐν Τροίῃ εὐρέῃ·)

Τὸν τόθ’ ὑπ’ Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Θέλξας ὅσσε φαινεῖα, πέδησε δὲ φαιδύμα γυῖα.

435

Ver. 414. — ἄτιτος] Ex τίω, αἰτός· eadem analogia, atque ex λῶν, ἀλτός· ex κῆω, ἀκτός· ex φθῖω, ἀφθίτος· ex κλύω, ἀκλύτος· ex μαρτύρομαι, ἐμαρτύρομαι· aliaque innumera. Vide supra ad 4, 309, 314, 338; et ad 6, 43; & ad 8, 257.

Ver. 424. — οὐ λῆγε μένος] Eustath. Τὸ δὲ, “ἐληγε μένος,” οἱ μὲθ’ Ὀμηρον, “ἐληγε μένος,” ἔβουσαν ἀν’—Ἔστι δὲ τὸ μὲν, “ἐληγε μένος,” ἀντὶ τοῦ “ἐπαύσατο” τὸ δὲ “ἐληγε μένος,” ἀντὶ τοῦ “ἐπαύσατο” Rectissime. Nempe λῆγε μένος, is qui ipse se cohibet; λῆζει μένος, is qui occisus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide supra ad 7, 141.

Ver. 426. Ἥ αὐτὸς δουπῆσαι,]

— seu certæ occumbere morti.

Æn. II. 62.

Ver. 430. — περὶ κῆρι φίλησε] Eustath. περιεπῶς ἐφίλησε. Unde vir doctissimus H. Stephanus scribit πὲρ κῆρι φίλησε.

Ver. 432. Καλλεῖ, καὶ ἔργοισιν,] Al. Κάλλει ἢ δ’ ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐν Τροίῃ εὐρέῃ.] Post hunc versum nonnulli Anti-

quorum, teste Eustathio, tres sequentes inferuerunt;

Πρὶν Ἀντινοβίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἱας·
Πριεμίδας θ’, οἱ Τρωσὶ μετέπειπον ἵππο-
δάμοισιν·

“Ἐως ἐθ’ ἦβαν ἔχεν, ὄφρα δὲ κούρειν ἀθῆος·
Homero non indignos, iudice Domina Dacier: Mihi videntur commentitii, & recentiore ætate sapere.

Ver. 435. — ὅσσε φαινεῖα] Ita Barthelemy, & Veterum nonnulli. Recte, ut mihi quidem videtur. Nam Eustathius, locis a Barnese citatis, agnoscit ὅσσε tam esse Neutrum posse, quam Masculinum. Vir doctissimus H. Stephanus scribendum omnino contendit, ὅσσε φαινεῖα. Quod tamen versum plane perimit, ita ut nulla licentia sanari queat; nisi quis ex mera conjectura, pro πέδησε, scribere velit ἴδωσε. At, inquit vir doctissimus, “qui φαινεῖα defendi possit, non video.” Nec tamen, causam subijcit, quare defendi non posse existimet. Certe si ὅσσε generis neutrius esse potest, quod agnoscit Eustathius; nihil impedit quominus cum Substantivo Duali conjungatur

Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι.
 Ἄλλ', ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἑσταότα, στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 Ἥρωσ' Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 Χάλκειον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶδ' ἤρκει ὄλεθρον.

440

Δῆ τότε γ' αὖτον αὔσαν, ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπεπέγηε,
 Ἡ ξιά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐράχον πελέμιζεν
 Ἐγχεος' ἔθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκπαυγλον ἐπεύξαστο, μακρὸν αὔσας

445

Δηΐφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεαὶ αὐτως;
 Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 Οφρα ἰδῆς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπιούρου.
 Μίνωσ' δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίετε, πολέσσ' ἀνδρῶσιν ἀνακτα,

450

coniungatur *Plurale Adjectivum*. Non quod ἀδικήσας (ut ex *Eustathio Barnesio*) τὰ Δυνάμει τε πληθυντικῶς ἐφαίνεται. καὶ τὰ Πληθυντικὰ δικῶν; quod est *per absurdum*: Sed quod certa quadam ac constanti ratione, (quam supra exposuimus, ad α', 566; ad β', 288; & ad ε', 487;) fieri id queat.

Ver. 438.—οὔτασε] Vide supra ad δ' 525; & ad α', 140.

Ver. 440.—ῥῆξεν οἱ] Qua ratione, ὅς, hic producatur; item ἐταξίσαστο, *ver.* 456; vide supra ad α', 51. Cæterum sunt qui hic legant, ῥῆξ' οἱ.

Ver. 442. Δούπησεν δὲ πεσὼν,] Vide supra ad *ver.* 181.

Ver. 444.—ἀφίει μένος] Ἦχων ἔστι τῆς προσωπῆς ἰσχυρῆς ὁ σίδηρος ἢ ἐπίπτε τον πέτρων μένος ἀφῆται τὸ ψυχικὸν μένος. *Eustath.* Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex π', 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita disposita, ut nullus sit intellectui ambiguus locus.

Ver. 446.—ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι

Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεαὶ αὐτως;

Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —] *Al.* δὴ τι εἴσκομεν. *Al.* δὴ τοι εἴσκομεν. *Al.* δὴ τι σ' εἴσκομεν. Vir doctissimus *Henr. Stephanus* sine interrogationis scribendum, & hoc modo distinguendum contendit;

—ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι

Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεαὶ αὐτως,

Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —. “*Ute hic Sensus sit; Equidem, Deirbobe, nos abunde vicem retulisse (vel injuriam ultos esse) putamus in eo quod tres pro uno a nobis occisi sint; Quid tamen te ita jaetas, vir præclare, tu quoque mecum congregere; ut si non satis est tres occidisse pro uno, tu quartus numerum expleas.*” Sententia elegans sane & commoda. Veruntamen, præterquam quod isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita, (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi potro neque istud

ἄρα, neque istud τι, satis recte videntur constare, nisi εἴσκομεν intelligatur interrogative. Cæterum, εἴσκομεν ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, “*num tibi videtur recte judicare, æquum esse;*” —? vel, “*num tibi videtur judicare*

“*satis esse;*” —?

Ver. 447.—ἀντιπε φάσθαι,] Vide infra ad ε', 471.

Ibid. —αὐτως,] οὔτως; MSS. duo a *Tb.* Bentleio collati.

Ver. 450.—πρῶτος] *Al.* πρῶτον.

Ver. 452.—δ' ἐμὲ τίετε,]. *Barnesius* edidit δ' ἐμὲ ἔτιετε. Quod perinde est.

Ibid. —πολέσσ' ἀνδρῶσιν] Ita edidit *Barnesius*: Quæmadmodum, ε', 236, —ἦτε πολέσσιν. Et *ibid.* 308.—πυλέσσ' ἀνδρῶσιν

ἀνδρῶσιν.

Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε ἦτες ἔνεικαν,
Σοί τε κακόν, καὶ πατρί, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσι.

Ὡς φάτο· Διήφοβος δὲ διάνδιχα μερμηρίζεν,

455

Ἥ τινα που Τρώων ἐταίρισσαιο μεγαθύμων,

Ἄψ ἀναχωρήσας ἢ πειρήσαιο καὶ οἷος.

Ὡδὲ δέ οἱ φρονέοντι δοῦσατο κέρδιον εἶναι,

Βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εἶπεν ὀμίλου

Ἔσταός τ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω,

460

Οὐνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν εἶντα μετ' ἀνδράσιν, οὔτι τίςτιεν·

Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χροῖ

Γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει

Ἄλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῶν ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ

465

Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, ὁμοίος ἐνι, τυτθὸν εἶντα·

Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔξενάριζεν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρισε·

Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πολέμοιο μεμηλῶς.

Ἄλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβει, τηλύγετον ὡς,

470

Ἄλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλικὶ πεποισῶς,

Ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν

Χάρῳ ἐν οἰπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·

Ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπητον· αὐτὰρ ὀδόντας

Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας.

475

Ὡς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, (οὐδ' ὑπεχώρει,)

Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοῆ θοοῦ· αὖτε δ' ἐταίρους,

Ἀσκάλαφόν τ' ἔσοσῶν, Ἀφαρῆά τε, Διήτυρόν τε,

Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μίστωρας αὐτῆς·

λύσσειν. Vulgg. hic habent πολέσσο· ἐν-
δρῆσσι. Quod & ipsum ferri possit: Ut pro-
mittitur scilicet, πολῆσσι

Ver. 458. Ὡδὲ δέ οἱ φρονέοντι]

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

————— Omnia fecum

Versanti, subito vix hæc sententia fedit.

Æn. XI. 551.

Ver. 462.— ἰστάμενος ἔπεα] Qua ratione,
ἰσχυμένως, hic ultimam producat; item, τη-
λύγετος, ver. 470; & ἐπιπόνητος, ver. 495;
& ἄμοιον, ver. 511; & γέγ, ver. 517; &
ἀγυπῆς, ver. 531; vide supra ad 4, 51.

Ver. 464. Γαμβρῶ] Sororis Marito: Ver.
428, 429.

Ibid.— κῆδος] Al. κῆδος. Minus recte.

Ver. 468.— ἄρα] “Uz par erat, ut ex-
pectandum erat.”

Ver. 469.— μέγα πολέμοιο] MSS. a
Tb. Bemilio collati, μέγα πολέμοιο. Ut &
alibi sæpe.

Ver. 472. Ὅς τε μένει] Qui scilicet ex-
pectat ———

Ver. 474.— ἄρα] “Deinceps” vel “ut
fieri solet.”

Ver. 477.— βοῆ θοῆν] Al. βοηθόν. Nempe
Alcatboos auxiliatorem, ver. 465.

Ver.

Τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

480

Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἶω ἀμύνατε· δεΐδια δ' αἰνῶς
Αἰνεῖαν ἐπίοντα πάδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·

Ἡ μάλα κακτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναΐρειν·

Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Γὰρ γὰρ ἐκκληκίη γεγενοίμεθα τῶδ' ἐνὶ θυμῷ,

Διψᾷ κεν ἢ φέροίτο μέγα κράτος, ἢ φεροίμην.

485

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,

Πλησίιοι ἐστήσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Αἰνεῖας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι,

Διήροβόν τε, Πάριον τ' ἔσορᾷν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,

490

Οἱ οἱ ἀμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτῶν ἔπειτα

Λαοὶ ἔποιθ', ὥσειτε μετὰ κτίλον ἔτπετο μῆλα

Πίομεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·

Ὡς Αἰνεῖα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,

Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον εἰσὶ αὐτῶν.

495

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθῶν αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν

Μακροῖσι ζυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς

Σμεροδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον

Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,

Αἰνεῖας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἀρηῖ,

500

Ἴεντ' ἀλλήλων ταμείην χροῖα νηλεῖ χαλκῶ.

Αἰνεῖας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενεὺς·

Ver. 481.—δεΐδια] *Timeo*; non, *Timui*.
Vide supra ad 4, 37; & ad 8, 322.

Ver. 484.—τῆ, τῆ] *Fuerunt viri docti*,
qui legerent, ὅτε, “*quando*.” Sed multo
elegantius est, ὅ, τε, quod *scilicet*.”

Ver. 485. Εἰ γὰρ] *Refertur istud γὰρ*, non
ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod
elegantius reticetur: “*Ne me igitur repre-*
“*hendās, ignaviaeue incuses: Si ENIM—*”

Ibid.—γεγενοίμεθα] *Al. γε γενοίμεθα*.

Ver. 486.—κράτος,] *MS. a Tb. Bentlio*
collatus, κλέος.

Ver. 488.—κλίναντες.] *Vide supra ad 4,*
309, 314.

Ver. 492.—ἔτπετο] *Sequi solent. Vide*
supra ad 4, 37.

Ver. 493.—γάνυται δ' ἄρα τε—ποιμήν]
“*Lactatur autem inde & Pastor.*” Vel;
“*Lactatur autem, ut solet, (vel, ut æquum*
“*est,) & Pastor.*”

Ver. 494.—γεγῆθει,] *Si γέγηθε dixisset,*
jam non constitisset Temporum ratio. Si-
mile enim fuisset, ac si quis Anglice diceret,

It's glad; pro eo quod est, Was glad. Vide
supra ad 4, 37; & ad 8, 492.

Ver. 495.—ἴθιος] *Cod. a Tb. Bentlio*
collatus, πλῆθος.

Ibid.—ἐπισπόμενον] “*Melius hic*” (in-
quit *Barnesius*) “*legi potest ἐπισπομένον*”
“*quomodo, ver. 472, —ἐπερχόμενον*”
At *ἐπισπομένον, hoc in loco, minus erit ele-*
gans; *ἐπερχόμενον, isto in loco, propter du-*
riorem verborum transpositionem, prorsus
infacetum.

Ver. 499.—ἔξοχοι.] *MSS. Harleian.*
Vatican. & Florentin. a Tbo. Bentlio collati
ἔξοχοι.

Ver. 500.—ἀτάλαντοι.] *Vide supra ad*
8, 627.

Ver. 502. Ἀνεῖας δὲ πρῶτος] *Barnesius ex*
MS. quodam edidit, Ἀνεῖας δὲ. At vocula
ista δὲ, locum hic aptum non habet. Equi-
dem, liquid hic mutandum, legeres Ἀνεῖας
μὲν, “Ac Æneas quidem—.” Sed mu-
tato nihil est opus.

Ibid.—ἀκόντισεν] *Vide supra ad 4, 140.*

- Ἄλλ' ὁ μὲν ἅμτα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 Ὡχέτ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν, 505
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 Ῥῆξε δὲ θῶρηκος γυάλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 Ἦφυσ' ὅδ' ἐν κοίησι πεσῶν ἔλε γαίαν ἀγοστῶ.
 Ἰδομενεὺς δ' εἰς μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 Ὡμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπέδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρηθέντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' εὐὸν βέλος, οὐτ' αἰλάσθαι·
 Τῶ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 Τρέσσαι δ' αὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο· 515
 Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ·
 Ἄλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκαλάφου βάλε δουρὶ,
 Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ἅμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἐσχεν' ὃ δ' ἐν κοίησι πεσῶν ἔλε γαίαν ἀγοστῶ. 520
 Οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
 Υἱὸς εἰοῖο πεσόντος ἐπὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσι
 Ἦστο, Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφου αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν·
 Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαεινῆν

Ver. 506.—ἅμτα] Eam hic vim habet vocula, ἅμα, ut dicat Idomeneum “ itidem esse jaculatum esse,” ut jam fecerat Aeneas.

Ver. 508.—ἐν κοίησι πεσῶν] Latine itidem recte dicas, in pulvere decidens. Non quod, in pulvere, idem ipsum sit, quod est alterum illud, in pulverem: sed quod, in pulvere decidere, sit, bumi decidere in pulvere; quippe cum is, qui sit in terram dejectus, jaceat in pulvere necesse sit. Vide quæ Nos hac de re supra ad β', 156; & ad α', 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico, lib. 4. §. 9.*

Ver. 510.—καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 517.—ἐμμενὲς αἰεῖ.] *Al. αἰεῖ.* Et codex *Harleian.* a *Tb. Bentleio* collatus, ἐμμενον.

Ver. 518.—καὶ τόθ'] Ita edidit *Barnesius*;

ex MSS. & *Edit. Vett.* Recteque annotat, *Deiphobum* jam ante aberrasse ab *Idomeneo*, ver. 408. *Vulgati* habent, γὰρ τόθ'.

Ver. 520.—ἐν κοίησι πεσῶν] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 521.—Οὐδ' ἅμα] Neque scilicet.—
 Ver. 523.—ὑπὸ χρυσεόισι] Pronuntiabatur *χρυσάισι*, quomodo & scribi postea captum est. Nam *prima* necessario producitur; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium*;

Aurea composuit sponda.—*Æn.* I. 702.

Aurea percussum virga.—*Æn.* VII. 190.

Uno eodemque igni.—*Eclog.* VIII. 80.

Una eademque via.—*Æn.* X. 487.

Vide supra ad β', 311.

Ver. 525.—Ἀθάνατοι] Vide supra ad α', 398.

"Ἡρπασε Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἀσπί
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλώπις τραφέλαια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.

530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὡς,
Ἐξέφυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος

Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο τὸν δὲ Πολίτης,
Αὐτοκασίγητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,

535

Ἐξήγηεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππου
Ἐνείας, οἱ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο

Ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες,

Οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρὸς.

Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρραζει.

540

Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,

Λαιμόν τύψ', ἐπὶ οἱ τετραμμένον, ὄξει δουρὶ.

Ἐκλίθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη,

Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς.

Ἀντίλοχος δὲ Θώονα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,

545

Οὔτας ἐπαΐζας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,

Ἢτ' ἀνάκωτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει

Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κούρησι

Κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάρωσι πετάσσας.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,

550

Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος

Ver. 528. Ἡρπασε:] Vide supra ad ἄ, 140; & ad hujus libri, ver. 192.

Ver. 529.—ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *Aleo ut e manu*—.

Ver. 530.—βόμβησε] De hac ἰνοματοποιία, vide supra ad δ, 455.

Ver. 533.—ἐχάζετο] Vel *Meriones*, vel *Diphobus*; pro eo ut interpungatur sententia.

Ver. 535. Ἐξήγηεν πολέμοιο] *Al.* Ἐξήγηεν πτολέμοιο.

Ver. 536.—μάχης ἠδὲ πτολέμοιο] —*rugnas incant, & praelia tentent.*

Æn. XI. 912.

Vide autem supra, ad ἠ, 279.

Ver. 537. Ἔστασαν,] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 539.—νεουτάτου] Ex *εὐτάτω*, non ex *εὐτάω*. Vide supra ad ver. 192: Item ad ἄ, 140; & ad δ, 525.

Ver. 541. Ἀνείας δ' Ἀφαρῆα] Apud *Eufratibium* legitur, inchoata a *νογο* exordio

sententia, "Ενθ' Ἀνείας Ἀφαρῆα. *Errone*, inquit *Barnesius*, non *levi*. At ita habent MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* a *Tb. Bentleio* collati. Nec facile ex nihilo irrepere potuit vox Ἐνθα. Quæ proinde si vera demum sit lectio, Ἀνείας five Ἀνείας; in vocem dissyllabam erit contracta.

Ver. 543.—ἐάφθη] *Al.* ἐάφθη. Vide supra ad ver. 382.

Ver. 544.—θυμοραϊστῆς] Οὐδιστὴν τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος. Schol. inedita Codicis *Harleiani*.

Ver. 545.—μεταστρεφθέντα—Ούτας' ἐπαΐζας]

—hinc raptas fugientibus ingerit hastas In tergum— *Æn.* IX. 763.

De οὐτάσσε, vide supra ad δ, 525; & ad ἄ, 140.

Ver. 546.—φλέβα] Vide supra ad β', 267.

Ver. 548.—ἐν κούρησι Κάππεσεν.] Vide supra ad ver. 508.

Ver.

Οὐταζον σάκος εὐρύ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
 Εἶσω επιγράψαι τέρενα χροά νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· περί γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρωτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσται.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνευ δῆϊόν ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 Στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σείσμενον ἐλέλιχτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 Ἡ τευ ἀκουτίσσαι, ἢ σχεδὸν ὀρηθῆναί.

555

Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκέμενος καθ' ὄμιλον
 Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὔτα σάκος μέσον οἰεῖ χαλκῷ,
 Ἐγγυθεν ὀρηθῆεις· ἀμενήμασεν δὲ οἱ αἰχμηὴν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βίβτοιο μεγέλας.

560

Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μείν', ὥστε σκῆλος πυρίκαυστος,

Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης·

565

Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείναν·

Μησιόνης δ' ἀπίοντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ

Αἰδοίων τε μεσηγνὴ καὶ ὀμφαλοῦ· εἶθα μάλιστα

Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν·

Ἐνθα οἱ ἔγχος ἐπήξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ

570

Ἡσπαιρ', ὡς ὅτε βούς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἀνδρες

Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν·

Ὡς ὁ τυπεῖς ἦσπαιρε μίνυθά περ, οὔτι μάλ' α δὴν,

Ver. 552.—παναίολον,] Porphyrio, *mobile; versatile; facile huc illuc motatum*. Vide supra ad β', 816.

Ver. 555.—ἔρωτο,] *Barnesius scribendum existimat ἔρωτα, ad analogiam τοῦ "Αἰτο."*

Ver. 558. Σείσμενον ἐλέλιχτο] Vide supra ad α', 51. *Barnesius* edidit Σείσμενον ἢ ἐλέλιχτο. Non male; siquo in Codice ita scriptum reperisset.

Ver. 559.—ἀκουτίσσαι,] Ita *Barnesius* ex uno MS. Optime. Nam *ἀκουτίσαι*, penultimum necessario corrigit. Vide supra ad ver. 1.

Ver. 560.—Ἀδάμαντα——Ἀσιάδην,] *Barnesius* omnino scribendum, contendit, Ἀδάμαντα——Ἀσιάδην] quoniam supra legitur, μ', 140, Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα. At non hæc satis idonea ratio. Nam & tertius legitur *Astides*, ε', 583; φαίνονται Ἀσιάδην. Præterea; hoc in loco, *caesus* narratur *Adamas*: At *Acanos* infra memoratur *αἰώς* ε', 476, 478, 488; & a *Murione* demum interfectus; π', 342.

Ver. 561.—οὔτα] Vide supra ad ver. 192: Item ad δ', 525.

Ibid——σάκος μέσον] MS. a Tb. *Bentley* collatus, μέτ' σάκος.

Ver. 563.—κυανοχαῖτα] Vide supra ad α', 43 & 175.

Ibid.—μεγέλας] *Al. μεγέλας*.

Ver. 564.—σκῆλος. Εἶδος σκῆλος, ὃν ἀποξύναντες ἀγροῖται πυρακτοῖσιν.—Ἐπίροι δὲ εἶδος ἀνιθῆς τὸν σκῆλον φασιν, ἥτις πυρωθεῖσα εὐτατος γίνεται. *Eustath.*

Ver. 566. Ἄψ δ'—ἀλεείναν'] Post hunc versum, addit Cod. *Harleian.*

Πάντοσε πανταίνου, μὴ τις χεῖρα καλῶν ἐπαύρη.

Ex versu (ut videtur) infra, 649.

Ver. 569.—οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.]

—Mortalibus agris. *En. II. 268.*

Ver. 571. Ἡσπαιρ', ὡς] Singulatiim palpitantem & anhelantem pulchre depingit hoc in loco & caesurae & interpuncti dispositio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν οὐκ] MSS. a Th. *Bentley* collati, Ἰμάς οὐκ.

Ver. 573.—μάλ' α δὴν,] Qua ratione, μάλ' α, hic ultimam producat; item ἀπὸ, ver. 585; & γέλασι, ver. 587; & ἐπὸς, ver. 590; & ἀντιφῶν, ver. 595; & χεῖρας, ver.

Ὅφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔγχος ἀνεσπάσασατ' ἐγγύθεν ἔλθῶν
Ἥρωσ Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.

575

Δηίπυρον δ' Ἐλενοῦ ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἀραξεν·

Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαιοναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·

Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.

580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἥρωϊ ἀνακτι,

Ὄξυ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεΐλε.

Τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχει ὄξυόοντι

Ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφι οἴστῳ·

585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ

Θώρηκος γυάλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἴστος·

Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτύοφι μεγάλην κατ' ἀλώη

Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχρους, ἢ ἐρέβινθοι,

Πνοῆ ὑπὸ λιγυρῆ καὶ λικημητήρος ἐρωῆ·

590

Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο

Πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς, ἐκάς ἔπτατο πικρὸς οἴστος·

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

Τὴν βάλεν, ἢ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ

Ἀντικρὺ διὰ χεῖρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.

595

Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ ἀλεείνων,

Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλετο μείλιον ἔγχος·

Καὶ τὸ μὲν ἐκ χεῖρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ,

Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἴδῳ αἰώτῳ,

ver. 598; δε εὐχόμενος, ver. 619; Vide supra ad α, 51.

Ver. 581.—βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad β, 408.

Ver. 584.—ὀμαρτήτην,] Al. ὀμαρτήτην. Al. ἔμαρτήτην.

Ibid.—ἐξυόοντι] Vide supra ad ε, 50.

Ver. 586. Πριαμίδης] Vide supra ad α, 398.

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος] Θαυμάζουσιν ἐν τούτοις οἱ παλαιοὶ τὴν ποιητὴν, καὶ ἄρ' πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κύαμους καὶ ἐρεβίνθους, καὶ ἔγκαιον εὐτελεῖ, ἐπιθέτας τε ὑφάσας ἐσέμενον. ἐπικαλύπτων τὸ ταπεινὸν, καὶ λίξεσι μεμεγαλισμέναις ἔπειρα. Eustath.

Ibid.—πλατέος πτύοφι] Reprehendit hic Eustathium Barnesius, quod πτύοφι hoc

in loco Genitiuum esse factus ex ἠρώων, id tamen idem jam antea de vocabulo νευρῆφι negasset. At recte observaverat Eustathius, id quod non animadvertit Barnesius, unam in utroque horum vocabulorum non esse Analogiam. Nam qua ratione ex πτύου fit πτύοφι, & ex χαλκοῦ χαλκόφι, non utique eadem ratione fit ex νευρῆς νευρῆφι. Οὐκ ἂν ἔχει καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τοῦ “νεοῦ” ἀποβολὴ τοῦ σ'. Εἴη δὲ ἂν μάλιστα [ὦ] ἐπιρρήμα, — ὦ; βίη βίηφι οὕτω καὶ νευρῆ νευρῆφι.

Ver. 589. Θρώσκουσιν] Al. Θρώσκουσιν.

Ver. 593.—Ἀτρεΐδης δ' ἄρα] Atrides autem invicem.

Ver. 594.—ῥ] Al. ῥ.

Ver. 597.—μείλιον] Al. χάλκεον. Nempe ex ver. 595.

Ver.

- Σφειδόνη ἦν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἴθυσ Μενελάου κυδαλίμοιο
 Ἦϊε' τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 Σοὶ, Μενελάε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι.
 Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 Ἐγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρις, καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ, εἰρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον, 610
 Ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος ἐβλετο καλῆν
 Ἀξίνην εὐχάλκον, ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,
 Μακρῷ, εὐξέστω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασειῆς
 Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὃ δὲ προσίοντα, μέτωπον, 615
 Ῥινὸς ὑπὲρ κυμάτης· λάκε δ' ὄστέα, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κοιήσιν·
 Ἰδνώθη δὲ πεσῶν· ὃ δὲ λαῖζ' ἐν στήθεσι βαίνων,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 Λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς·
 Ἄλλης μὲν λάβης τε καὶ αἰσχεος οὐκ ἐπίδευεῖς,
 Ἦν ἐμὲ λαβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδὲ τι θυμῷ
 Ζητὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
 Ξενίου· ὅστε πὸτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν. 625

Ver. 600. — ἐν ἄρα] *Quam, ut fieri solet,*

Ver. 602. — τὸν δ' ἄγε μοῖρα]

Fata vocant, metâsque dati pervenit ad avi. *Æn. X. 472.*

Ver. 605. — ἐτράπετ' ἔγχος.] Non, a feuto repulsa est; sed avertit sese, aberravit. De primitigenito hoc vocis *Mediæ* usu, vide supra ad γ', 141.

Ver. 607. Οὔτασεν] Vide supra ad ver. 192; & ad α', 140.

Ver. 611. — καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 612 Ἀξίνην — μέτωπον — λάκε δ' ὄστέα,] ille fecuri

Adversis frontem mediam mentumque re-ducia

Disijcit, & sparso late sigat arma cerebro *Æn. XII. 306,*

Non unus hic rei eventus, sed una fere lo- quendi ratio.

Ver. 613. — ἐφίκοντο.] *Al. ἀφίκοντο.*

Ver. 615. — ὑπαὶ λόφον] *Al. ὑπὸ λόφον.*

Ver. 617. — αἱματόεντα.] Ita *Barnesius* ex MSS. ex Scholiis, & ex Editt. *Vett.* *Qui-*buscum faciant MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* a *Tb. Bentleio* collati. Vide supra ad ver. 435. *Al. αἱματόεντα.*

Ibid. — ἐν κοιήσιν.] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 620. — θην] *Al. δῆ.*

Ver. 625. — κακαὶ κύνες] *Al. κακαὶ κύνες.* Ut *Barnesius* videtur, recte. Sed mutato nihil opus. Dicitum est enim ad *contumeliam.*

Ver. 625. — ἔ; τε] *Qui videlicet* —

Οἳ μὲν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 Μιάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτείνειαι δ' ἤρωας Ἀχαιοὺς·
 Ἀλλὰ ποθὶ σήξεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
 Ζεῦ πάτερ, ἣ τέ σέ φασι περὶ Φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Ἀνδρῶν, ἧδ' ἐθεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 Οἷον δὴ ἀνδρῆσσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι
 Τρωσὶν, τῶν μῆνος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύναται
 Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο
 Πάντων μὲν κῆρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πῆρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἕξ ἔρον εἶναι,
 Ἡ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε ἀπὸ χροῶς αἰματόεντα
 Συλήσας, ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχουσιν ἐμίχθη.
 Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπάλτο Πυλαίμενος βασιλῆος
 Ἀρκαλίων, ὃ ῥα πατὴρ φίλω ἔπετο πτολεμίζων
 Ἔς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίετο πατρίδα γαίαν·
 Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μῆσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 Ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκῶν ἔλασσαι·
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάριζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Παντοσε παπταίνων, μήτις χροῶ χαλκῶ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπίοντος ἴει χαλκήρε' οἴστον·
 Καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν. αὐτὰρ οἴστος
 Ἀντιφῶν κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 Ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν ἀποσπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαίαν.

630

635

640

645

650

655

Ver. 628. — [ἰὼν αὐτ'] *Nunc hanc gratiam referent* —

Ver. 629. — [κτείνειαι δ'] *Barnesius ex conjectura, κτείνειαι θ'* *Quam & pr. stabiliorem appellat Lactantius.* Sed κτείνειαι; δέ, perinde est.

Ver. 638. Τῶν] *Al. ἄν.*

Ver. 639. — [μάχης ἀκόρητοι]

Bellum importunum cives, cum—

Invisitisque viris gerimus, quos nulla fatigant

Prælia, nec victi possunt abstinere ferro.

Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαῦτις] *Cod. a Tb. Bentleio. collatus, 'Αὐτὸς δὲ ἐξαῦτις.*

Ver. 644. — [πτολεμίζων] *πτολεμίζων Ibid.*

Ver. 646. — [οὔτασε] *Vide supra ad ver. 192; & ad á, 140.*

Ver. 649. — [χαλκῶ] *MS. a Tb. Bentleio collatus, χαλκῶς.*

Ver. 650. [ἀντιφῶν] *Qua ratione, ἀντιφῶν, hic ultimam producat; item γὰρ, ver. 661 & 660; & αὐτ', ver. 672; & αὐτ', ver. 674; Vide supra ad á, 51.*

Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεταλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἔς δῖφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἰσὴν
Ἀχρῦμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
Ποινή δ' οὔτις παιδὸς ἐγένετο τεθνεϊῶτος.

Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποπταμένοιο χολώθη·
Ἐείνος γάρ οἱ ἐν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.

660

Τοῦ ὄγα χρώμενος προΐει χαλκίης ὀϊστόν·

Ἦν δέ τις Εὐχῆνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
Ἄφνειός τ', ἀγαθὸς τε, Κορινθόθεν οἰκία ναίων,

Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοῆν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·

665

Πολλάκι γάρ οἱ ἔεπτε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδος,

Νούσω ὑπ' ἀργαλήν φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,

Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·

Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλήν θωῆν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,

Νηυσὸν τε στύγερην, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·

670

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐ' αὐτος ἄκα δὲ θυμὸς

Ῥιχέτ' ἀπὸ μελέων· στύγερός δ' ἄρα μιν σπῆτος εἶλεν.

Ὡς οἱ μὲν μάσαντο, δέμας πυρὸς αἰθεμένοιο·

Ἐκταρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδὲ τι ἤδη,

Ὅττι ῥά οἱ νῆων ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο

675

Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν

Ἐπλετο, τοίος γὰρ γαίηοχος Ἐνοσίγαιος

Ῥτρεὺν Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·

Ἄλλ' ἔχεν, ἥτ' ἀπρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐπάλλτο,

Ῥηζάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων·

680

Ἐνθ' ἔσαν Αἰάντος τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,

Ver. 658.—μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε,] *Pylæmenes*, hic, *Harpalionis* pater, avus est ab illo, qui supra occisus narratur, ἐί, 576, ἐμώρημος τοῦτο, ut ait *Eustathius*. Non enim temere ac fortuito, negligenterque scripsit *Homerus*; nec heroum nomina necesseque confinxit, sed ex historia memoravit: Vide supra ad ῥ', 494. Quominus duo fuerint *Pylænenes*, *Parblagenum* Duces; nihil sane impedit. Utrumne alter *Harpalionis* pater, avous fuerit alter, uti conjecit *Barnesius*; incertum. Qui *Harpalionis* patrem prius occisum existimant, legendum hoc in loco voluit, —μετὰ δ' Ὀυ' σφι πατὴρ κίε. Sed sine cedibus nihil mutandum. Nec tam venuste, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινή δ' οὔτις παιδὸς —.

Ver. 659.—τεθνεϊῶτος.] Vide supra ad ver. 46.

Ver. 665. Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοῆν,] Οὐχ

ἔμοις τῷ Ἀχιλλεῖ δ' Εὐχῆνωρ, εἶγε καὶ αὐτὸς εἰδὼς ὡς βαίεται, ἦδεν εἰς Τρώην. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ μὴ ἐλάθνη. Ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν. Εὐχῆνωρ δέ, τὰ τοῦ θαλάττου ἄφροντα, κῆρ' οἰκίε ἐμείναν. *Eustath.*

Ver. 670.—πάθοι] *Al.* πάθη.

Ver. 672.—ἄρα] *Perro*; proinde; exinde; ut *solutum est*.

Ver. 673.—δέμας πυρὸς] Διὰ τὸ θερμὸν, καὶ σύντονον, καὶ εὐκίνητον τῶν μαχημένων. *Schol. inedita*, a *Tb. Bentleio* communicata.

Ver. 675. Ὅττι] Vide supra ad ἄ, 537.

Ver. 676.—τάχα δ' ἂν] Ἐἰ μὴ ἐμεμαθήκει. *Nisi tandem admonitus fuisset Hector*, ver. 725, infra, *Schol. inedita*, Codicis *Harpalioni*.

Ver. 678. Ῥτρεὺν —, σθένει αὐτὸς ἄμυνεν] Nempe *Mare* eos cohibuit, ne fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ver.

Θῦν ἔφ' ἀλὸς πολίης εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὑπέρθε
Τείχεος ἐδάμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα

Ζαχρηῆς γίνοντο μάχη αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι·

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἴσκιες ἐλκεχίτωνες,

Λοκροὶ καὶ Φθίιοι, καὶ Φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,

Σπυδαῖ ἔπαυσεντα νεῶν ἔχον· οὐδ' εἰδύνατο

Ἄσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἐκτορα δῖον·

Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλεγεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν

Ἦρχ' υἱὸς Πετρεῶο, Μενεσθέης· οἱ δ' αἰμ' ἔποντο,

Φεΐδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' εὐς· αὐτὰρ Ἐπειῶν

Φυλειδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.

Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μανεπτέλεμος τε Ποδάριης,

(Ἦται ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο

Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναϊεν

Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀποπατρίδος, ἀνδρα κατακτάς,

Γνωτὸν μητροῦης Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλέης·

Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο.)

Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,

Ναῦφιν ἀμνύομενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Οἰλῆος ταχὺς υἱός,

Ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·

Ἄλλ' ἄστ' ἐν νεῶν βόε οἴνοτε πικρὸν ἄροτρον,

Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον ἀμφὶ δ' ἄρα σφ.ν

Πρῦμοῖσιν κροῖέσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·

Τῶ μὲν τε ζυγὸν ὄον εἴζουσαν ἀμφὶς εἰργαίε

Ἰεμένω κατὰ ὄλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·

Ver. 681.—εἰρυμέναι.] Ab εἰρύμαι. Quae enim sunt ex verbis in—μασι delincentibus, ea omnia istud ὅ ubique corrumpunt.

Ver. 686. Φθίοι.] φθίονται μὲν, οἱ ἐπ' Ἀχιλλεῖ· Φθίοι δὲ, οἱ ἐπὶ Πρωτεσίλαω καὶ Φιλιππη. Eustath.

Ver. 688.—εἴκελον.] Vide supra ad ver. 53.

Ver. 689.—προλεγεγμένοι.] Ἐπιλέγδων προεταρμένοι, ὡς προεστιάται. Eustath.

Ver. 692. Φυλειδης τε Μέγης,] *Al.* Φυλειδης τε Μέγης τε. Male. Ut recte annotavit Barnesius. Erat enim *Meges, Phylei filius*; ὁ, 528, 535.

Ver. 693.—μανεπτέλεμος τε Ποδάριης,] *Al.* Μανεπτέλεμος τε ποδάριης, Male. Nam, ut recte annotavit Barnesius, Homero & alibi memoratur Ποδάριης, non item Μανεπτέλεμος.

Ver. 702. Ἴστατ' ἀπ'] Ἀφίστατα.

Ver. 704.—ἄρα.] *Ut fieri solet*—.

Ver. 707.—τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης.] Non de nihilo est, quod codices, in hoc vocabulo “τέμνει,” mendosus esse suspicetur Barnesius. Non quod “*Jugum sulcos non findere solet*,” Nam & *Aratrem, & Boves, & Jugum utique, trahendo aratrum, terram secare dixeris, non inepte*: Sed quod vox τέμνει, & quae ejusmodi sunt, in Poëmate epico, (ubi oratio grandis plerumque & sublimis esse debet, atque a sermone vulgari quam maxime distare,) rarissime corripuntur; quodque Eustathius, (qui, ad θ', 87. *Homerum non τέμνειν, sed τέμνειν, semper scripsisse docet,*) hoc in loco, licet totam Similitudinem minutatim & per verba singula expendat, de hoc tamen vocabulo ne γὰρ quidem. Nec tamen ideo sequendus Barnesius, qui nullis allatis Codicibus, nec ulla satis ido-

Ὡς τὰ, παρεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.

Ἄλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἔσθλοὶ
Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἔξεδέχοντο,

710

Ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο.

Οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·

Οὐ γὰρ σφιν σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·

Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἰπποδασείας,

Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·

715

Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστροφῷ οἷς ἄνωγ',

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο, πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα

Ταρφέα βάλλοντες, Τρῶων ῥήγνυντο φάλαγγας.

Δῆ ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,

Μάροναντο Τρωσίν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ·

720

Οἳ δ' ὀπιθεν βάλλοντες, ἐλάθωναν, οὐδὲ τι χάριμης

Τρῶες μιμήσκοντο· συνεκλόειον γὰρ οἷστοί.

Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων

Τρῶες ἐχώρησαν πρὸτ' Ἴλιον ἡμερόεσσαν,

Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·

725

Ἔκτορ, ἀμήχανός εἶσι παραρρήτοισι πιθέσθαι.

Οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμικὰ ἔργα,

Τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περὶ ἴδμεναι ἄλλων;

Ἄλλ' οὕτως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·

nea ratione, de suo edidit, τὰμον δὲ τε τέλ-
σον ἀεούρης. Nec audiendus Scholiastes, qui
istud "τέμνει" inficere admodum exponit,
τέμνεται. Codex Harleianus, a Tb. Bentleio
collatus, habet τέμει· & Scholia ibidem in-
edita, τὸ ἀεότερον τὴν ἐπιφάνειαν.

Ibid.—ἀεούρης.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 708.—παρεβαῶτε.] Vide supra
ad ver. 46

Ibid.—ἔστασαν.] Vide supra ad μ' 55.

Cod. a Tb. Bentleio collatus, habet παρ βη-
βαῶτε παρέστασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710.—ἔταροι.] Al. ἐτάραν.

Ver. 713. Ὅου γὰρ σφιν σταδίῃ ὑσμίνῃ
μίμνε φίλον κῆρ.] Apud Strabonem lib. x.
p. 689. Al. 449. Ὅου γὰρ σφιν σταδίας ὑσ-
μίνης ἔργα μέμνηεν. Cod. Harleian. Ὅουδ'
ἄρ' σφιν—

Ver. 716. Ἄλλ' ἄρα.] Sed, quod intermum
erat, ἔσ' flataria pugnae imperitorum, —

Ibid.—εὐστροφῷ οἷς ἄνωγ'.] Funda. Ut
supra ver. 559, εὐστρόφω οἷς ἄνωγ', σφε-
δῆν.

Ver. 717.—οἷσιν ἔπειτα.] Al. οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δῆ ῥα τόθ' οἳ μὲν.] *Ac tunc qui-*
dem, juxta istam consuetudinem.

Ver. 721.—οὐδὲ τι.] *Al. οὐδ' ἔτι.*

Ver. 722.—συνεκλόειον γὰρ οἷστοί.] Scho-
liasti, συνεκλόειοντο, συνεταράσσοντο. Ut ad hoc
legisse videatur, συνεκλόειοντο γ' οἷστοίς.

Ver. 728.—περὶ ἴδμεναι.] *Vel, πέρι ἴδ-*
μεναι. Al. περιέμμεναι. Quam Lectionem
& praefert Henric. Stephanus, propter id quod
supra legitur, ἅ, 258, Ὅου περὶ μὲν βουλῇ
Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μαχεσθαι.

Ver. 729.—οἷστος ἅμα πάντα.—. Ἄκ-
λο μὲν γὰρ ἔδωκε θεός.]

—οὐ πάντεσσι θεὸς χάριεντα δίδασιν

Ἄνδράσιν, οὔτε φύσιν, οὔτ' ἄρ' ἤρετας, οὔτ' ἀγορευτῶν.

Ἄλλος μὲν γὰρ

—ἀσφικῶς ἀγορεύσει.—

Ἄλλος δ' αὖ εἶδος—*Odyss. θ', 167.*

Ἄλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πᾶντ' ἐπίστασθαι βεβήτων

πέφυκεν, ἄλλ' δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας·

Σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλευέειν κακῶς.

—*Euripid. Rhes. 106.*

—non omnia possumus omnes.

—*Virgil. Eclog. VIII. 68.*

Ver.

"Αλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῖα ἔργα·

730

"Αλλω δ' ὄρχηστῶν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αὐδὴν·

"Αλλω δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς

Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,

Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀρίστα·

735

Πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδωκε·

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,

Οἱ μὲν ἀφυστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται

Παυρότεροι πλείνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.

Ἄλλ' ἀναχασσάμενός κἀλεῖ ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·

740

"Ενθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·

"Ἢ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

Αἶψ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα

Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες; ἢ γὰρ ἔγωγε

Δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὲν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ

745

Ver. 731. "Αλλω δ' ὄρχηστῶν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αὐδὴν.] Apud Lucianum περὶ δεξιῶσεως.

"Αλλω δ' ὄρχηστῶν τε καὶ ἱμερέεσσαν αὐδὴν. Cæterum nonnulli totum hunc versiculum suppressum existimant. Δίδωκε δὲ, ὡς ἀχρεῖοὶ τὸ ἐπὶ τοῦτο τὴν Ὀμηρικὴν ἐπιφάνειαν ἢ ὁ σκοπὸς εἶς καὶ μόνος, Ἀχιλῆαν συγκληῖται Φροῦσησί. Eustath.

Ver. 732.—τίθει.] *Al.* τίθει.

Ibid.—ἐερέω.] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 734.—πόλεις.] *Al.* πόλεις, multos.

Ibid.—μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] *Domina Dacier* vocem αὐτὸς, ad ipsum *Joanem* refert. Rectius, ut opinor, *Eustathius*: Τῆς μὲν (Ἀνδρίας) τὸ στέφανον ἐχούσης ἄλλας ἐν τῷ σάξιν ἐτίρους, — τῆς δὲ Νοήσεως, κεν μὴ τις εἴη σάξιν, ὅμως οὕτως αὐτάρως ἐχούσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωστὴν.

Ver. 735.—ἀρίστα.] *Al.* ἀρίστον.

Ver. 736.—δέδωκε.] *Flagravit*; non, *flagrabat*. Nam præteritum istud (quod appellat Grammatici) *perfectum*; semper indicat præstitum Tempus rei perfectæ: Ideoque a Græcis apte appellatur *παρὰκείμενος*; quia Tempori isti, quo aliquid rerum fiat, adjacet nihil Tempus quo id factum demum sit. Vide supra ad 4, 37.

Ver. 737.—Τρῶες δὲ.] *Al.* Τρῶες δὲ. Sed nihil opus. Vide supra ad 4, 51.

Ver. 741.—Ἐνθεν δ' ἂν.] *Ἐνθεν δ' αὖ*, MS. a *Tb.* Bentley collatus.

Ver. 745.—μὴ τὸ χθιζὲν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ χεῖρες.] Vulgati habent ἀποστήσωνται.

Vol. II.

Sed *Barneſius* ex *Eustathio* edidit; ἀποστήσωνται· ejuſque rei rationem ita reddit. " *Edidit* times *Baſilienſis* & *Romana Eustathii*, τὸ ἀποστήσωνται aperte præferunt; in *Textu* pariter & in *παρεμβολαῖς*. *Eustathius*, fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48; τὸ δὲ ἀποστήσωνται τὸ χθιζὲν χεῖρες, τινὲς μὲν γράφουσιν ἀποτίτανται· οὐκ ἀρέσκονται δὲ οἱ σοφοί, ἀλλὰ θέλουσι εἶναι ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀποσταθμῶσεω, ἢ γούνο σταθμῶ ἀποδῶσόντων ἢ λήψονται. *Eandem lectiorem* τοῦ ἀποστήσωνται repetit; fol. 950, lin. 18, *Ita Iliad.* χ', 350; Σήσωσ' ἠθρ' δ' ἀγ' ἰτε; ἀποναι. *Ita ὅ*, 232, χερσὺ δὲ στήσας ἔφρασαν πάντα τάλαντα. *Ubi Eustathius*, fol. 1479, lin. 29, τὸ δὲ στήσας ἀντὶ τοῦ σταθμῆσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ φέσονται τὸν σταθμὸν ἰσχυρῶς ἐρωτηθεῖς. Ἐκ τούτου δὲ, καὶ πρὸς τούτων, τὸ χθιζὲν ἀποστήσωνται χεῖρες, ὡς προσημειύεται καὶ μεταγῆται, ἐν Ὀδυσσεῖα, τὸ μεταλλάξαι ἐπιγίται μεταφορικῶς, *Olyſſ.* δ', 612. *Heinsius*. Ἀποστήσωνται ἀποκομίσανται· σταθμῶ γὰρ ἀπεδῶσαν. — *Harrocratio*, Ἀποστησάμενοι, ἀντὶ τοῦ, προσταθμῶν παρὰ λαβόντα· *Δημοσθένης*. *Idem fere Brev.* *Scolia*, [ὡς πρὸς σταθμῶν δεδαμικῆτες.] *Et Etymolog.* magni. voce *σταθῆς* — τὸ γὰρ ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ, ἀπολάβωσι." *His adde Porphyrium.* Ζητήμ. Ὀμηρικ. 25; Κέχρηται τῇ ἀπὸ τῶν σταθμῶν διαμετρήσει, καὶ ἐπὶ τοῦ, " Δεῖδω μὴ τὸ χθιζὲν ἀποτίτανται [ita *Etlini*, sed necesse est scripserit *Porphyrius* ἀποστήσωνται] Ἀχαιοὶ χεῖρες."

Χρείος, ἐπεὶ παρα νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης στήσεται αἶω.

Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

750

Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
Αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω,

Ἦ ῥα, καὶ ἠομήθη, ὅσῃ νιφόντι ἐοικώς,
Κεκλήγως, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων·

755

Οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἔπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἐκλυον αὐδῆν.

Αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βίην θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ἐρτάπου υἷον,

760

Φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
Τοὺς δ' εὖρ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·

Ἄλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·

Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.

Τὸν δὲ τάχ' εὔρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δαικροσέσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιω ἠυκόμοιο,

765

Ἐς ἐν ζυγῷ ἴσιν στήσαντες, καὶ ἀπομετρούμενοι
ἄφραμα, — στήσαντες τὸ χεῖρος. Porro, medio
in vocabulo ἀποτίσανται, non recte producitur
istud ὁ. Denique, licet eandem in sententia
vim habeat horum vocabulorum utrumque;
tamen facilius creditur est, verbum usitatus
ἀποτίσαντας, ex inusitatori ἀποστήσαντας or-
tum esse, quam e contrario ex usitatori in-
usitatus. Veruntamen judicet Lector eru-
ditus.

Ver. 746. — παρα νηυσὶν ἀπὸ ἀτος] Vide supra ad ver. 324.

Ver. 748. — ἄδε] Al. ἄδε. Sed hoc, leviculum.

Ver. 749. — [ἐξ ὀχέων] Sunt qui Poëtam hic reprehendant, tanquam oblitum mandatorum quæ supra memoraverat, μί, 81—85. Sed facile intelligi potest, Hectoris cursum, post effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita secutum, ut tamen plerumque staret ὅπισθε μάχης ἢ ἐπὶ πολέμοιο, ξ', 430. Reliqui certe cūrus, extra murum atque vallum usque permanebant, (ὁ, 3;) Ut recte annotavit Poppius.

Ibid — ἄλτο χαμαῖζεν] Vide supra ad γ', 29.

+

Ver. 754. — ὅσῃ νιφόντι] — Tanaimque nivalem.

Virg. Georg. IV. 517.

Similitudo hic desumpta, partim ex corporis proceritate & robore, partim ex galeæ splendore & albitudine cristæ. Cæterum, quæ ratione ὅσῃ hic ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, ver. 766; vide supra ad α', 51. Denique, quæ analogiæ vox νιφόντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ primam producit; vide supra ad ε', 338; & ad μ', 280.

Ver. 757. — αὐδῆν] Al. αὐδῆς.

Ver. 758. (ἔ infra ver. 770,) — βίην θ', Ἐλένοιο] Simili plane loquendi ratione, ac, in linguis Recentioribus, regia majestas ipse scilicet Rex est, & divinitas ipse Deus.

Ver. 759. — Ἀδάμαντα] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 761. — οὐδ' ἀνολέθρους] Ἡ ἀπίφρασις τῆς καταφάσεως ποτὶ μὲν τὸ ἴσον δύναται. ποτὶ δὲ τὸ πλεον. Hermogenes περὶ μέθδου διδόντου, c. 37. Vide supra ad α', 330.

Ver. 766. — Ἐλένης πόσιω ἠυκόμοιο] Vide supra ad γ', 355.

Ver.

Θαρσύνουθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

Ἀγχυρῷ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῦς ἐπέεσσι·

Δύσπαρι, εἶδος ἀρίστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,

Ποῦ τοι Δηήφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,

Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ἑρτάκου υἱός;

Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἀκρῆς

Ἴλιος αἰπείνῃ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι,

Ἄλλοτε δήποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πτολέμοιο

Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πᾶμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτης·

Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγειρας ἐταίρων,

Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι

Νωλεμέως ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ·

Οἶω Δηήφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,

Οἴχεσθον, μακροῦσι τετυμμένω ἐγχείησιν,

Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.

Νῦν δ' ἀρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἀμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τι φημί

Ver. 767. Θαρσύνουθ'] Vide infra ad ver.
823.

Ver. 769. Δύσπαρι,] Vide supra ad γ', 39.

Ver. 771.—Ἀδάμας,] Vide supra ad ver.

560.

Ver. 772.—νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἀκρῆς,]

Al. κατὰ κρῆς.

—ruit alto a culmine Troja.

—sternitque a culmine Trojam.

—sternitque a culmine Trojam.

Ibid. 603.

Ver. 775.—ἀναίτιον αἰτιάσθαι,] Male

hic Eustathius: Σημειῶσαι, ὅτι οὐδὲ τὸ τοῦ

Ἀχιλλέως ἦθος ἀόμοιον πρὸς Ἐκτορα, εἰς καὶ

αὐτὸς “τάχα κεν ἀναίτιον ἀντιώσσοι.” X,

653. Istud enim revera erat Achilles ἦθος·

“Ὁ γὰρ τί γλυκὺ θυμὸς ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγαθός·

φρον. Ἄλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς.” ὕ, 467.

At Hector ubique indole atque ingenio mansuetus, & γλυκὺ θυμὸς describitur; licet Parisem, in re & loco opportuno, acrius nonnunquam, non sine causa reprehenderit. Quare multo adhuc pejor Domina Dacier, & Porcius; qui Hectorem hic injustum violentum, & iracundum depingunt: Ac si ipse sua in oppugnandis Achiivorum munitionibus temeritate & pertinacia, fortissimos Suorum perdidisset; quorum mortem Parisi, non tam ignavo quidem & imbecilli, (quandocumque is

& hac in parte a reprehensione non absuit,) quam ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776.—ἐρωῆσαι πτολέμοιο.] MS. a Tō. Bentleio collatus, ἐρωῆσαι πτολέμοιο Vir doctissimus Hen. Stephani, propter præcedentem syllabam longam, scribendum hic contendit πτολέμοιο. Ipse tamen, ut recte observavit Berglerus, edidit, ἐμοῖου πτολέμοιο, ὁ, 670. Atque in πτολέμοιο, πτολέμοιο, & similibus, post syllabam alioqui positione longam, sæpe abundat litera, gravioris Soni causa. Quod idem in προτι pro ποτι frequentur factum, Stephani ipse judicio candido hunc ad locum observavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' Pronunciabatur ἐπ' οὐδ' vel ἐπειδ', duabus syllabis

Vide supra ad ε', 349; & ad ι, 533.

Ver. 778. Ἐξ οὗ γὰρ] Refertur istud, γὰρ ad id quod elegantissime reticetur. Alio forte culpandus fuerim; At Nunc certe in reprehensione non incurri: NAM ex quo—

Ver. 781.—βίη θ' Ἐλένοιο.] Vide supra ad ver. 748.

Ver. 785.—ἐμμεμαῶτες.] Vide supra ad ver. 46. Item ad α, 265; ad β', 818; ad ζ', 464.

Ibid.—οὐδέ τι] Al. οὐδέ τι. Al. οὐδ' ἐτι

—οὐδέ τι] Al. οὐδέ τι. Al. οὐδ' ἐτι

Ibid.—οὐδέ τι] Al. οὐδέ τι. Al. οὐδ' ἐτι

Ἄλκῃς δευήσεσθαι, ὄση δύναμις γε πάρεστι·
Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πτολεμίζειν.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφείου φρένας ἥρωσ'
Βάν δ' ἴμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλην, Ὀρβαίον τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφροίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷ' Ἴπποτιώνος·
Οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἦοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
Ἦρὰ θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
Θεσπεσίω δ' ὁμάδῃ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληρίωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀσκήροτες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῶ μαρμαίροντες ἀμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο·
Ἐκτωρ δ' ἠγείτο, βροτολογεῖ ἴσος Ἀρηί,

790

795

800

Ver. 787. — πτολεμίζειν. — Stephanus, πολεμίζειν. Vide supra ad ver. 776.

Ver. 789. — βάν δ' ἴμεν, ἐνθα μάλιστα] — ruit ad — ubi plurima fuso Sanguine terra madet, stridentque hastilibus auræ. — Æn. XII. 690

Ver. 792. — υἷ' Ἴπποτιώνος. — Vulgati habent, υἷε Ἴπποτιώνος Sed scribendum, ut opinor, cum Barnesio, aut υἷ', aut υἷε ne syllaba videlicet circumflexa corripatur. Strabo citat,

— υἷον Ἴπποτιώνος,
— κιντῶν ἀρχεμάχων ἠγέτορα —

Lib. 12. p. 847. al. 565.

Quo magis mireris Barnesii levitatem; qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἴπποτιώνια κατέτυπα, ξ', 514, “ in eodem Versu & “ Fato, ut Fratres potius quam ut Filium “ Ἐ Πατrem” conjunctos; ideo & hic, pro Μόρυν θ' υἷ' Ἴπποτιώνος, scribendum existimavit Μόρυν τε καὶ Ἴπποτιώνια. Quasi vero Pater et Filius non tam intusfici simul potuerint, quam bini Fratres.

Ver. 793. “Οἱ ῥ' ἐξ” Strabo, loco jam citato, legit “Οἱ γ' ἐξ. Quæ, quan um ex analogia quidem judico, & prob bilior est Lectio.

Ibid. — ἀμοιβοὶ] Διαδοχῇ τῆς βοηθείας· — πολέμου διὰδοχῆ, τῆς προτέρης ἴσοι. — Ἦ ἀμειβόμενοι Πείραμον, ἵππερ' αὖ αὐτὸς ἐπεκρίνασε τοῖς Φρυγῶσι πετι, ὡς ἐν τῇ / σαφιλιά εἴρηται. Eustath.

Ver. 795 — ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, —] Ἐπαιεῖται καὶ ἐν ταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάλιστα. — δηλοῦν δὲ — τῶν πολλῶν, καὶ σφιδρῶν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἔχου τῶν πολεμίων ἐπιπέυσιν. Eustath.

Ver. 796. “Ἦ ῥὰ θ' ἵππο βροντῆς] Σὺς ἀεζία βροντῆς. Eustath. Ἐντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς; Scdōl. Quod si verum est, quidni (obsecro) & scribere potuisset Homerus, “Ἦ ῥὰ μετὰ βροντῆς; — At, ἵππο βροντῆς, indicat turbinem (secundum Poëtæ sententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eadem utique origine ac tonitru ipsū, natum.

Ver. 797. ἐν δέ τε πολλὰ] Al. ἴθα τε πολλὰ. Quod & laudat Barnesius. Sed minus recte. Melius enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hic jam describitur, oriundos.

Ver. 798. Κύματα παφλάζοντα, — φαληρίωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνεργεῖαν ποιεῖν, εἰδοκίμει· — ποιεῖ δὲ ἐν τοῖς εἰδοκίμοις εἰκόσω ἐπὶ τῶν ἀφύχων ταῦτα·

Κυρτὰ, φαληρίωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινούμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα [ubi notandum Aristotelem voce media, κινούμενα, eas proprie dixisse res, quæ se ipsæ mouent:] Rhetoric. lib. 3. c. 11. Cæterum de eo artificio, quo Poëta versus sui numeros, verborum quosque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide supra ad γ', 363.

Ver.

Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
 ῥινοσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Ἄμφι δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.

805

Πάντη δ' ἄμφι φάλαγγας ἐπειρᾶτο προσποδίζων,
 εἶπας οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.

Ἄλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβιάσθων·

Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσσαι οὕτως

810

Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενες εἰμὲν,

Ἄλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

Ἡθὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξαι

Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῶν.

Ἡ κε πολὺ φθαίῃ εὐ ναιομένη πόλις ὑμῆ

815

Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλουσά τε, περθομένη τέ.

Σοὶ δ' αὐτῶ φημί σχεδὸν ἔμμεναι ὀππότε φεύγων,

Ἀοήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,

Θάσπονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,

Οἷ σε πόλιωδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίωιο.

820

Ὦς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

Διαιτὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,

Θάρσυνος οἰωνῶ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·

Αἴαν ἀμαρτοπέες, βουγαίε, ποῖον εἶπες;

Αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς Αἰγίοχοιο

825

Εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·

Ὦς ἦν ἡμέρῃ ἴδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι

Ver. 803. Πριαμίδης] Vide supra ad
 α', 398.

Ilid. — πρὸ ἔθεν] Al. ἀγέσθεν.

Ver. 805. — κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πή-
 ληξ.] "Ὅθεν ἴσως καὶ "κομηθαιολός" καὶ "κό-
 "ρηδίξ" λέγεται· Eustath. Id quod cum
 Porphyrio facit, qui αἰδῶν non varium sed
 mobile, semper significare contendit. Vide
 supra ad β', 816.

Ver. 809. — βιβιάσθων] Al. βιβιάζων.

Ver. 811. — οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενες εἰ-
 μὲν, Ἄλλὰ Διὸς μάστιγι]

— non me tua fervida terrent

Diſta, ferox : Dii me terrent, et Jupiter
 hostis. Æn. XII. 894.

Ver. 814. — ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰ-
 σὶ καὶ ἡμῶν.]

— totidem nobis inimicæque manusque.
 Æn. X. 376.

Ver. 815. — ὑμῆ] Al. ὑμῶν.

Ver. 818. — ἀθανάτοισι,] Vide supra ad α',
 398.

Ver. 819. — ἰρήκων] Vide supra ad ver 62.

Ver. 823. — Θάρσυνος οἰωνῶ.] Quia analogiâ
 vox θάρσυνος, quæ mediam corripit, deducta
 sit ex θάρσυνω, quæ eandem præducit; vide
 supra ad α', 338; & ad μ', 280.

Ver. 824. — ἀμαρτοπέες,] Impropria & su-
 pervacua efficiens. Cujus contrarium, εὐφ-
 ἀμαρτοπέες, γ', 215, ita reddit Quintilia-
 nus; pr priam, (id enim est, non errare ver-
 bis,) & carentem supervacuis eloquentiam. Lib.
 12. cap. 10.

Ver. 828. — φέρει] Al. φέροι.

Πᾶσι μάλ' ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἶνε ταλάσσης
 Μείναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα
 Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύννας ἢ δ' οἰωνοὺς
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

830

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ἥχῃ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάβοντο
 Ἀλιῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
 Ἥχῃ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγὰς.

835

Ver. 831.—Τρώων κορέεις κύννας ἢ δ' οἰωνοὺς]
 A: κορέεις.

—canibus data præda Latinis,
 Alitibusque jaces — Æn. IX. 485.

Ver. 837.—Διὸς αὐγὰς.] Barnesius scri-

bendum conjicit, αἰλάς. quia nimirum,
 Odys. ε', 74. legitur ἑλκός — αὐλάς.
 Sed αὐλαί, in plurali, apud Homerum non
 occurrit.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ε΄.

ἈΓαμέμνων συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἦρα δὲ, τὸν μεστὸν καθεύδουσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται· καὶ τὸν ὕπνου πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖ, καὶ πρὸς φόβος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ κίβω βελὸν ἔκτανε· Βικτορα πλῆσσει· ὁ δὲ ἀναγαγὼν αἶμα λειποφυγε. Ἀριστεὺς δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ἐἶ, Κρονίδην λεχέεσι παρήπαφεν ὕπνος, ἰδ' Ἦρα.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχῆ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἄλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, διὲ Μαχῶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆ θαλασσῶν αἰζηῶν.

Ἄλλὰ σὺ μὲν ἔνν πίνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,

5

Εἶσοκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη

Θερμῆνι, καὶ λούσῃ ἀπὸ βρότου αἱματόεντα·

Αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περικλῆνη.

Ὡς εἰπὼν, σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἔης,

Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,

10

Χαλκῶ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρός εἶσο.

Ver. 1. Νέστορα δ'—τινὴν] Concessit
cum eo quod supra narratum est, λ', 617, &c.

Ibid.—ἔλαθεν ἰαχῆ.] Qui ratione, ἔλα-
θεν, hic ultimam producat; item εὐπλόκα-
μος, ver. 6; & παμφαῖνον, ver. 11; vide
supra ad α, 51.

Ver. 3.—τίδε ἔρ; α.] Cod. Harleian. a
ἔδ. Denticio cohatatus, τίδε ἔρ; α.]

Ver. 2.—καθήμενος] Al. παρήπαφεν.

Ibid.—αἶθοπα ἴνον,] Vide supra ad α,
462.

Ver. 9.—ἔης,] Al. εἶσο. Nempe ex ver.
11, infra. Haud satis venuste: Non enim
auribus placent tres versus perpetui ἄμοιστέ-
λευτοι,

Ver. 11.—ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρός εἶσο.]

Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ·
 Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον ἀεικές,
 Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν.

15

Ὡς δ' ὅτε παρφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 Ὀσσόμενοι λιγέων ἀνέμων λαίψηρὰ κέλευθα
 Λύτως, οὐδ' ἄρα τέ προκυλίνδεται οὐδετέρωστε,
 Πρὶν τινα κεκρίμενον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρον·

Ὡς ὁ γέρων ὠρμαινε, δαιζόμενος κατὰ θυμὸν
 Διχθάδι· ἢ μὲθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπάλαν,
 Ἥε μὲτ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.

20

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοᾶσσαντο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Μαριάμενοι· λάκε δέ σφι παρὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς
 Νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

25

Νέστορι δὲ ζύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 Παρ νῆων ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.

Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰζύατο νῆες
 Θῶν' ἐφ' ἄλός πολῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἴρυσαν, αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρῶμνησιν ἔδειμαν.

30

Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἔων, ἐδυνήσατο πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στένοντο δὲ λαοί.

Πιθανὸς ὁ νόσος ἐπιπίπτει, κεκρημένος τῇ χρο-
 σῇ ἀπιδί. προσέειπε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Πει-
 τῆς, θ', 191.

Ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδατον· αἶκε λά-
 βωμεν

Ἄσπιδα Νεστορέην, τῆς ἴνι κλέος οὐραίου
 ἦκει,

Πᾶσαν χροσῆν ἔμεναι, κανίας τε καὶ
 αὐτῆν. *Schol.*

Ἐπι- notandum, αἶκε & ἦκει scriptum, pro
 eo quod vulgo legitur, ἔφεα & ἴκει.

Ver. 16.—ὅτε παρφύρη πέλαγος—κύ-
 ματι κωφῷ,—λύτως,] De prolochia voca-
 bulorum πορθύρειν & παρφύρεος, vide supra ad
 á, 338. Κύματι κωφῷ, ilud est quod
 dicunt Latini, caeco volvente fluctu. Cae-
 rum de toto hoc loco Scaliger, erga Home-
 rum plerunque iniquior: “Mirifice sane
 “Homerus surdum fluctum dicit, & eplorem
 “tartum” assignat mari turpulentum, non au-
 “tem μαρμαρυγὰς, aut φλοῖσθον, aut σφα-
 “ραγὸν, ut alibi. Et dixit, ἀέτας” Latine

“dicas eleganter, Tantum; id est, nihil
 “praefero.” Poëtic lib. 5. cap. 3.

Ver. 18.—οὐδετέρωστε,] *Al. οὐδ' ἐτέρωστε*
 Ver. 19.—κεκρημένον] Vide supra ad á,

309, 314.

Ver. 20.—δαιζόμενος κατὰ θυμὸν Διχ-
 θάδι:]

—animum nunc huc celerem, nunc
 dividit illuc. *Æn. IV. 285.*

Ver. 23. Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοᾶσσαντο κέρ-
 διαίεσαι,

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

Ver. 30.—] Deest in MSS. *Harleianis*
 duobus.

Ibid.—νῆες] *Naves* ipsorum; *Nempe*
Dionidis, Ulyssis, & Agamemnonis.

Ver. 31.—τὰς γὰρ πρῶτας] *Primas* hic
 dicit a parte *Terræ*; nempe a *Mari* maxi-
 me *remotas*. *Primas* infra, ver. 75, dicit a
 parte *Maris*; nempe *Mari* maxime *propin-*
quas.

Ver.

Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
Ἡϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνέεργαθον ἄκραι.

35

Τῷ ῥ' οἴγ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἐγχει ἐρείδομένοι κίον ἀθρόοι· ἀχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ζύμβλητο γεραῖος
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

40

Ἦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισίνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
Δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
Ἦς ποτ' ἐπητείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πάρ νῆων προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρήσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

45

Ἦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσι.

50

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἦ δὴ ταυτὰ γ' ἐτοῖμα τετεύχασται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήσπειν, ὃ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νῆων τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἐτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,

55

Ἦσποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·

Ἦς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἵκει.

60

Ἦμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα,
Εἴτι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

Ver. 37.—ὀφείοντες.] *Al.* apud *Eustatium*, οὐ φαίνοντες. Satis invenuste.

Ver. 40.—πτῆξε.] *Al.* πῆξε.

Ver. 43.—φθισίνορα.] Vide supra ad ὅ, 339.

Ver. 45.—Ἦς ποτ'.] *Al.* Ὦς ποτ'.

Ver. 46.—ἀπονέεσθαι.] Vide supra ad ἁ, 398.

Ver. 48.—θ' ὡς.] *Cod. Harleianus*, τῶς.

Ver. 50.—ὥσπερ Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad ὅ, 324.

Ver. 52.—ἱππότα Νέστωρ.] Vide supra ad ἁ, 175.

Ver. 53.—τετεύχασται.] *Jam adsunt.* Vide supra ad ἁ, 37.

Ver. 55.—ἢ ἐπέπιθμεν.] *Barnesius* ex *Eustatbio* citat, ὡς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit *Eustatbius*.

Ver. 61.—τὰδε ἔργα.] *Cod. Harleianus*, τὸδε ἔργον.

Ver. 62.—οὐκ ἄμμε—, οὐ γὰρ πῶς βεβλημένον.] De voce ἄμμε, vide supra ad ἁ, 59. *Barnesius*, (quocum faciant & *Codd. Harleiani* bini) edidit, οὐκ ἄμμε: quia *Nestor* scilicet, “cum ipse minime vulneretur. non recte videtur numerare se inter vulneratos.” *At-*

Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πύμνησι μάχονται,

65

Τείχεος δ' οὐκ ἔχραϊσμε τετυγμένον, οὐδὲ τι τάχος,

Ἢ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ

Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι·

Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερβαίνει φίλον εἶναι,

Ναυόμεους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.

70

Ἦϊδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν

Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρησσι θεοῖσι

Κυδαίνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθόμεθα πάντες·

Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύκται ἀγχι θαλάσσης,

75

Ἐλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν·

Υψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθη

Νῦξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀποσχονται πολέμοιο

Τρῶες, ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάιμεθα νῆας ἀπάσας·

Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγείν κικλόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.

80

Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγη κικλόν, ἢπερ ἀλώη.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπέδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἄτρεϊδῆ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Οὐλόμεν, αἰθ' ἄφελλες ἀεικελίου στρατῷ ἄλλου

tamen satis recte se habet & istud, ἄμμεν :
Refertur enim ad Nestorem & Agamemnonem,
qui hic interloquuntur. Sententia autem est ;
“ Pugnam ut nos incamus, equidem superior non
sum ; quum Tu vulneratus sis.” Quod idem
similiter & ad Diomedem & ad Ulyssem (ver.
28, 29.) dictum intelligi potest.

Ver. 69.—ἰπερβαίνει φίλον] Qua ratione,
ἐπερβαίνει hic ultimam producat ; item κει,
ver. 79 ; vide supra ad 4, 51.

Ver. 70. Ναυόμεους] Vide supra ad γ', 227.

Ver. 72. Ὀἶδα—ἔτι] Vide supra ad 4 537.

Ver. 74.—ἐγὼν εἶπω.] Al. ἐγὼ εἶπω.

Ver. 75.—ὅσαι πρῶται] Primas hic di-
cit a parte Maris ; nempe Mari maxime
propinquas. Primas antea, ver. 31, dixerat a
parte Terræ ; nempe a Mari maxime remotas.

Ver. 76.—πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα] Ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν ἵνα μὴ δῶξη, παρὰ
δύναμιν κατέχων αὐτοῖς ἕνεκα τοῦ καθ' ἑαυτὸν
χρησίου, αἴτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι.
detel.

—fugam Danaï Troja cupiere relicta
Moliri, & longo fessis discere bello.

Æn. II. 108.

Ver. 77.—ἰπ'] Al. ἀπ'.

Ver. 79.—ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάιμεθα νῆας
ἀπάσας.]

Etiam illas, quæ longius a Mari in planitiem
usque protrahæ essent ; ver. 31, 32.

Ver. 80.—οὐδ' ἀνὰ νύκτα] Ὀὐδ' ὑπαλόξαι
Apud Maxim. Tyrinum. §. 25. Ut notavit
Barnesius.

Ver. 81.—ἢπερ ἀλώη.] Al. ἢ ἀλώη.

Ver. 84.—Οὐλόμεν, αἰθ' ἄφελλες] Αἰ-
δοῦνται τοὺς παρρησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι
τοὺς δὲ μεμψιμένους ἀντεγκαλοῦσι καὶ καταφεροῦσι
τοῖσιν. Ἦσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τῶν Ἀχιλλεῶν,
παρρησιάζεσθαι δοκούντων μετρώς, οὐχ' ὑπέμει-
νε· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς καταπτομένους πικρῶς, καὶ
λέγοντες.

“ Οὐλόμεν, αἰθ' ἄφελλες ἀεικελίου στρατῷ

“ ἄλλου

“ Σημαίνειν,

εἰκεὶ καὶ καρτερεῖ. —Οὗτος μὲν γὰρ οἶκ ἔ-
χων ἰδίαν πρόφρων ἰερῆς, ἰσαρρησιάζετο πρὸς
αὐτὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, Εκεῖνος δὲ δι' αὐ-
τὸν ἔδωκε μάλιστα χαλεπαίνειν. Plutarch de
Aliv'ar. & Danaï aserim.

Σημαίνειν, μηδ' ἄμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς

85

Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας πολυτεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθόμεσθα ἕκαστος.

Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' οἰζύρομεν κακὰ πολλά;

Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ

99

Μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάντων ἀγοίτο,

Ὅστις ἐπίσταιτο ἦσι φρεσὶν ἄγρια βάζειν,

Σκηπτῶχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ

Τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.

Νῦν δέ σευ ἠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·

95

Ὅς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,

Νῆας εὐστέλμους ἀλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον

Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσ' περ ἔμπησ'

Ἡμῶν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη' οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ

Σχῆσουσιν πόλεμον, νῆων ἀλαδ' ἐλκομενάων,

100

Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι, δὲ χάριμης.

Ἐνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Ὡ' Οὐσεῦ, μάλα πῶς με καθέκειο θυμὸν ἐνιπῆ

Ver. 85.—οἷσιν ἄρα] *Quibus utique*—; *Quibus, ut scis*.

Ver. 86. Ἐκ νεότητος.—] *Aperte & apposite hæc ad Romanorum Antiquiores transduxit Plutarcus in Marcello: "Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνδράποιο ὁ θεός, ὥσπερ Ὀμηρος εἰρηκεν.*

“ Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας πολυτεύειν

“ Ἀργαλέους πολέμους,”

καὶ τοῖς τότε πρωτεύουσι Ῥωμαίων, *sub initio.*

Ver. 88.—“Οὕτω δὴ] *Siccine vero quæso*—.

Ver. 89. Καλλείψειν.] *Al. Καλλιπέειν.*

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος] *Ita edit Barnesius, ex duobus MSS. & ex Olyff. τ', 468. Quibuscum faciunt & Codd. Horæiani. Recte, ut opinor. Al. Σίγα, μήτις ἄλλος.*

Ver. 92.—ἐπίσταιτο ἦσι φρεσίν] *Vide ad 4, 51. Cæterum Barnesius hic, ex Scholiis Aldinis ad Olyff. 6', 240, edidit, ἐπισταίν ἦσι φρεσίν. Eustathius, quocumq; facit unus apud Barnesium MS. legit ἐπισταται. Quæ si vera sit lectio, credibile erit (quod conjicit Barnesius) scripsisse Homerum, ἐπισταται ἦσαν ἐν φρεσίν. Nec inventa denique est altera Eustathii conjectura; ἐπισταίθ ἦσαν ἐν φρεσίν.*

Ver. 97.—ἐλκέμεν.] *Al. ἔλκειν. Apud Platonem de Legibus, libi 4.*

Ver. 98.—ἐπικρατέουσι] *Al. ἐεδορμένουσι. Ibid.*

Ver. 101. Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν.] *Vulg. Ἄλλὰ ἀποπαπτανέουσιν. Bænesius, intoleranda audacia atque etiam inciticia, edidit de suo, Ἄυτὰρ ἀποπαπτανέουσιν ac sic αὐτὰρ, quod ordine disposita atque sequentia connectit, idem esset atque ἄλλα, quod inter se opposita disjungit. Eustathius edidit, Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν. Ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. Hesychius habet, ἀποπαπτανέουσι, (περιβλέπουσιν ὄπας φύρωσι.) Quem ad locum annotat Gesnerus, “ forte legendum ἀποπαπτανέουσιν” & Jof. Hill. ἀποπαπτανέουσιν. Ex his celeberrimus Richardus Bentleius olim viderat scribendum, ἀποπαπτανεούσιν. Atque eam demum veram esse lectionem ostendunt MSS. Vaticanæ & Florentinæ in quorum utroque ita scriptum reperit Vir doctissimus Thomas Bentleius.*

Ver. 102. Ἐνθα κε σὴ βουλή] *Barnesius mallet legendum, Ἐνθα σε σὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim Agamemnoni soli, sed & toti exercitui perniciosum fore ait Ulysses consilium Agamemnonis.*

Ibid.—ὄρχαμε λαῶν.] *Al. οἱ ἀγορεύεις. Apud Platonem, loco jam supra citato.*

Ἄργαλέη· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἀνωγα
 Νῆας εὖσσελμους ἀλαδ' ἐλκέμεν υἱας Ἀχαιῶν· 105
 Νῦν δ' εἴη, ὅς τῃσδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 Ἡ νέος, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένω εἴη.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἐγγὺς ἀνὴρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἶψ' ἐθέλητε 110
 Πείθεσθαι· καὶ μῆτι κότῳ ἀγάσθητε ἕκαστος,
 Οὐνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 Πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδέος, ὃν Θῆβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
 Προθεὶ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 Ὡκεον δ' ἐν Πλευράνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἀγρίος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἶνεὺς,
 Πατρός ἐμεῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἐξοχος αὐτῶν.
 Ἄλλ' ὁ μὲν αὐτῶι μείνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη,
 Πλαγχθεῖς· ὡς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἀδρήστοιο δ' ἐγήμε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 Ἄφνειόν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
 Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατα ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 Ἐγχεῖη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ· 125
 Τῷ οὐκ ἂν με γένος γε καιὸν καὶ ἀνάλικτα φάντες,
 Μῦθον ἀτιμῆσθε πεφασμένον, ὃν κ' εὐ εἶπω.

Ver. 105.—ἀνωγα] Vide supra ad θ', 322; & ad α', 37.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη. ὅ;] Pulchre hos versus παραφράζει M. Antoninus, lib. 6. §. 21. "Εἰ τις με ἐλέγξει, καὶ παραστῆσαι μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πρᾶσσω δόναται· χαίρων μεταθίσσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὅφ' ἢς οἰδῆς πᾶποτε ἐβλέβη. Et §. 30, τὸ ἀνέχεσθαι ἀντιβανόντων παρήσιαστικῶς ταῖς γῆμαις αὐτοῦ, καὶ χαίρειν εἰτις δικινύει κριτῶν. Et lib. 1. 16. Τὸ ἀκουστικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς ἐισφέρειν. Quem ad locum quæ ex Sophocle attulit doctissimus Gatakerus ἴσθι sunt dignissima. Cæterum istud, νῦν δ' εἴη. exponunt Scholia inedita in Codice Harleiano, ἴτω, "prodeat."

Ver. 109.—βοῶν ἀγαθῶς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 110.—ματεύσομεν.] Al. μιστεύσομεν.

Ver. 111.—κότῳ] Al. χέλω.

Ver. 112.—νεώτατος.] Al. νεώτερος.

Ver. 114.—κάλυψε] Cod. Harleian. κρύπτει.

Ver. 116.—Ὡκεον] Pronuntiabatur ὦκεον, vel ὠκεον· quomodo & scribi postea cæptum est.

Ver. 117.—ἱππότα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 118.—ἐμεῖο] Cod. Harleian. ἐμοῖο.

Ver. 119.—μείνε;] Al. μίμνε.

Ibid.—νάσθη;] Al. νάει.

Ver. 122.—ἄρουραι] Vide supra ad ζ' 142.

Ver. 123.—ὄρχατοι] Schol. Vulgg. ἄι ἐπίστιχοι φυτεῖαι, κῆποι. Schol. inedita in Codd. Harleiano; ὄρχατος, ἢ εὐρυθμός τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125.—τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν,] Hæc benigne audietis. Hæc benigne vobis audienda erant. Ταῦτα ἐκὸς ὑμᾶς ἀκούσθαι. Schol.

Ver. 127.—ἀτιμῆσθε] Cod. Harleian. ἀτιμῆσατε.

Ibid.—ἐν κ' εὐ εἶπω.] Al. ἐν κεν εὐ εἶπω.

Ver. 128.—καὶ οὐδέ μιν οἱ περ.] Ver. 28, 29, & 63.

Ver.

Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη

Ἐνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δῆϊοτῆτος,

Ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἀήσται

Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἱ τοπάρος περ,

Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο

Βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιῆν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,

Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐσοικῶς·

Δεξιτερῆν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ πού Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ

Γῆθεϊ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν

Δερκομένω· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί·

Ἄλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ εἰσιφλώσει·

Σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·

Ver. 129.—ἐχώμεθα δῆϊοτῆτος,] Schol. ἐπεχώμεθα. Quod recte reprehendit *Barnesius*; citatis ex *Tbucydide*, πολέμου ἔχεσθαι, & ἐργου ἔχεσθαι, quæ contrarium fere sonant ac ἀπέχεσθαι. *Eustatbius*, τὸ δὲ ἐχώμεθα δῆϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεχώμεθα,— ἢ μάλλον ἀντὶ τοῦ ἀπτάμεθα μάχης, ὡς ἔγχωρεῖ, ἐκ βελέων. τοῦ ἐστίν, ἀπόμαχαι μὲν ὄντες, κωραϊότες δέ.

Ver. 131.—ὀτρυνέοντες] *Al.* ὀτρυνόντες. *Utrumque* salva prosodia. Vide ad ἄ, 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες.] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν. Recte. *Barnesius* θυμῷ exponit, *Ire*; ut de iis scilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus favent. Quod, hoc quidem in loco, impotunum est.

Ver. 134.—ἦρχε δ' ἄρα.] *Praibatque*, ut *par erat*.—*Praibatque*, ut *solitus est*.

Ver. 136.—μετ' αὐτούς.] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτούς. Quod admodum invenuste est dictum & jejunc. Nam πρὸς αὐτούς ἐλθεῖν, est *advenire* solummodo: At μετ' αὐτούς ἐλθεῖν, est *ita advenire*, ut iis, ad quos *advenieris*, deinceps *interfis*. Haud multum dissimili ratione, apud *Latinos*: aliud est, si dicas. *Hæc Romæ astra sunt*; aliud, si dicas, *Hæc ad Romam astra sunt*. Prius nimirum iis de rebus, quæ tam *intra* quam *extra* urbem sint astra, recte dicas; Posterior, ni fallor, non nisi de iis quæ *extra* urbem.

Ibid.—φωτὶ ἐσοικῶς.]

Omnia *Mercurio* similis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 139.—Ἀχιλλῆος.] Vide supra ad ἄ, 324. Et, de prosodia; ad ἄ, 51.

Ver. 140. Γῆθεϊ ἐπ.] *Al.* Γῆθει ἐν.

Ver. 141. Δερκομένω.] *Ia* edidit *Barnesius*, recte & venuste, ex MS. & ex *Eustatbio*. Quamvis enim apud *Eustatbium* hoc quidem in loco corrupte legatur, quod habent *Vulgati*, *δερκομένου*; hoc tamen alibi ita citat *Eustatbius*, ut non potuerit non legisse; *δερκομένω*. Nempe, ad *Odys.* i, 256, “*Ἡμῶν—δεισάντων*,” (cujus contractionis ratio non multum abuldit ab ista quæ occurrit apud *Latinos*, “*nefros vidisti fientis ocellis*”) annotat *Eustatbius* syntaxin istam, ex aliorum locorum non absimilium analogia, concinnam esse & elegantem. Sic enim, inquit ille, ἐν τῷ,

Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων δάκλει,

Νύκτα φυλασσομένοισι.—*Iliad.* κ', 187. Καί,

Ἄχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ

Γῆθεϊ—φόνον—Ἀχαιῶν

Δερκομένω.—*Iliad.* ε', 139; 141;

ᾧφειλα γὰρ “*δερκομένου*” εἰπεῖν. Καί,

—τῆς δ' αὐτοῦ λότο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ

Σῆματ' ἀναγούσῃ.—*Odys.* ψ', 205, 206.

—ταῖνον—οὐκ ἐν εἶπ—σόλοικον—διότι ἀσ-

φαλεῖς οἱ πλαγασμοὶ πρὸς σόνταξιν, καὶ ἀπό-

λοικοι. Ad hæc addit *Barnesius*, τὸ,

—σφίσι θυμῶ;

Λευσπόντων.—*Odys.* ζ' 155, 157.

Mira tamen *ἀσυστασία*, in versu isto, jam citato, *Odys.* ψ', 206; quam *Lectionem* qui præferrent, *elegantia imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odys.* i, 256; eandem ipse prætulit, suoque in loco ter. pfit, scribendumque contendit, *Σῆματ' ἀναγούσῃ*, *Odys.* ψ', 206.

Ἄλλ' ἔτι πού Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Εὐρὺ κονίσσουσιν πέδον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτοὺς
 Φεύγοντας προτὶ ἄστρῳ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

145

Ὡς εἰπὼν μέγ' αὔσειν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο·

Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυνάγοντες Ἄρης·

Τόσσῃν ἐκ στήθεσφιν ὅσα κρείων Ἐνοσίχθων

150

Ἦκεν Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 Καρδίῃ, ἀλλήλητον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσοθρόνος ὀφθαλμοῖσι,
 Σταῖς, ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ οἴου· αὐτίκα δ' ἐγνώ

155

Τὸν μὲν παιπνύοντα μάχην ἀνὰ κῦδιάνειραν

Αὐτοκασίγητον καὶ δαέσα, χαῖρε δὲ θυμῷ·

Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδῆς

Ἦμενον εἰσεῖθε· στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.

Μερμήριζε δ' ἔπειτα βοῶπις πότινα Ἦρῃ,

Ὅππως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·

160

Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,

Ἔλθειν εἰς Ἰδῆν, εὖ ἐντύνασαν ἔαυτῇν,

Εἴ πως ἡμείρωιτο παραδρατῆειν φιλότῃ

Ἦι χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λαρόν τε

Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι.

165

Βῆ δ' ἦμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἦφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπήρσε

Κληδί κρυπτῇ· τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνωγεν.

Ver. 146.—πρότι] *Al. ποτί.*

Ver. 148. "Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον,] Ingens nimirum e litore oriebatur militum ad pugnam invicem se hortantium clamor. Ceterum *Aristarchi* hoc in loco sive emandationem, sive interpretationem, ἐννεάχιλοι, αἰδοί; ἢνέα χεῖρα ἔχοντες, recte damnat *Eustathius*.

Ver. 152.—πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide supra ad ἦ, 232, & 279.

Ver. 154.—ἀπὸ οἴου.] *Qua* ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; item τε, ver. 164; & τὸν, ver. 166, etiam extra caesuram; & δὲ, ver. 171; vide supra ad ἄ, 51.

Ver. 159.—βοῶπις.] Vide supra ad ἄ, 43, 58, & 57.

Ver. 161. "Ἦδε δὲ — ἀρίστη]

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

Ver. 162.—ἐλύνασαν] Vide supra ad ἔ, 720; & ad ἰ, 203.

Ibid.—ἔ αἴτην.] Ita *Barnesius*; Recte. Ἐαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένης, ἔ αἴτην ὡς Ὀμηρῷ γράφειν συνέθε. *Eustath.* ad ἔ, 551.

Ver. 168. Κληδί κρυπτῇ] Lautissime hunc ad locum Scholiastes: "Ὀὐῶ, inquit; καλεῖται κληδίς κρυπτῆ."

Ibid.—ἦν δ'] Nempe θάλαμον. Nonnulli MSS. & Editi, ἦν δ'.

Ibid.—ἀνωγεν.] Editi habent, ἀνώγει· ut sit contractum ex *Præterito*, quod vocant, ἀνώγεν. Sed isto pacto non conitat Temporum ratio. Quare necessario scribendum ἀνωγει, ex Imperfecto vel Aoristo ἀνώγοι. Vide supra ad ἄ, 37.

- Ἐνθ' ἤγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινῶς
 Ἀμβροσίη μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῶς ἰμερόεντος
 Λύματα πάντα καθήρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἰμβροσίῳ, ἐδάναῷ, τὸ γὰρ οἱ τεθωραμένον ἦεν
 170
 Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 Ἐμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 Τῷ ῥ' ἤγε χροῶ καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 175
 Πέξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλέξε φαεινοὺς,
 Καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσασθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
 Ἐξυς' ἀσκήτασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά
 Χρυσείης δ' ἐνετήσι κατὰ στήθος περονῶτο.
 180
 Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνης ἀραρυῖαν,
 Ἐν δ' ἄρα ἔσματα ἦεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι,
 Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελαίμπετο πολλή.
 Κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δια θεῶων,
 185
 Καλῶ, νηγατέω· λευκὸν δ' ἦν, ἥελιος ὤς.
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐθήσατο καλὰ πῆδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 Τῶν ἄλλων ἀπέκλυθε θεῶν, πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Ἦ γὰρ νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, ττι κεν εἴπω; 190

Ver. 170. Ἀμβροσίη μὲν πρῶτον] Πεπεργίαν ὅμαι πάμπλου διαφέρειν καθαροῦσιν. Καὶ γὰρ αἱ γυναικες φυκοῦμεναι καὶ μυζήμεναι καὶ χυσοῦν φοροῦσαι καὶ πορφύραν, περιεργοὶ δοκοῦσι· λούλον δὲ, καὶ ἀλειμμα, καὶ κίμης θρύψιν, εὐδαίς ἀλλήλας. Καρμένως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδεικνύσων ἐπὶ τῆς κοσμομένης Ἥρας “Ἀμβροσίη μὲν πρῶτον.—” Plutarch, Symposiac. Lib. 6. Probl. 7.

Ver. 171. Λύματα] Vide supra ad α, 314.
 Ibid.—ἐλαίῳ] Norandus hic primigenius & maxime proprius vocis mediæ Ὑψος, ἀλείψατο, unxit se. Vide supra ad γ', 141.

Ver. 173.—περὶ] Al. πρὶ.

Ver. 174.—Ἐμπης] Nōn, inquit Scholiastas, ὁμοίως. Languide admodum, & importune. Sententia est, Si vel tantillum, agitareretur, tamen, &c.

Ibid.—ἰκέλ' ἀμμί.]

Ambrosiæque comæ divinum vertice odorrem

Spiravere. ————— Ἐπ. I. 407.

Ver. 175, 177.—καλὸν—καλοῦς,] Vide supra ad β, 43.

Ver. 177.—ἀθανάτοιο.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 178.—ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσασθ', ὅν οἱ Ἀθήνη] Ἐἄνος, perlung, est ab ἔνωμι. Ἐἄνως, tenuis est, (ni fallor) ex ἑἄω. Nam κασσίπεδός ἐστι, idem est quod εὐρύτος; καὶ εὐρύτος διάχυλος. Unde Eustathius conjecit, ἑανὸν dictum, quasi ῥεανόν. Quod est valde infectum. In utroque horum vocabulorum, mire cæcutierunt & Grammatici. & de re profodiaca Scriptores. Vide supra ad γ', 385. Cæterum qua ratione ἀμβρόσιον, & ἑανόν, & ὄν, hic ultimam producant; item τρίγληνα, ver. 183; & ἥελιος, ver. 185; vide supra ad α, 51.

Ver. 179. Ἐξυς'] Tenue texuerat.—

Ver. 182.—ἄρα] Ut solita erat; Ut æquum erat.—

Ver. 184.—καλύψατο] Vide supra ad ver. 171; item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῶ—καλὰ] Vide supra ad β, 43.

Ἦέ κεν ἀρνῆσαι, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσι ἀρήγεις;

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἦρη, πρόσθε Θεᾷ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονεῖς· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγέην,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστί.

195

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσκῆδα πότνια Ἦρη·
Δὸς νῦν μοι φιλότῃτα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾶ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·

Εἴμι γὰρ ἀφομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης;
᾿Ωκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τῆθύην,
Οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρέφον ἢ δ' αἰτίταλλον,
Δεξάμενοι Ρεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύστοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο βαλαύσης.

200

Τοὺς εἴμι ὀφομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νέικεα λύσω·

205

Ἦδη γὰρ διχρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθούσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὀμωθῆναι φιλότῃτι,
Αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.

210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνῆσασθαι·

Ver. 191.—κεν ἀρνῆσαι,] *Al.* ἀπαρ-
νήσαι.

Ver. 195.—"Αὔδα ὅ ἢ φρονεῖς."—[τε-
τελεσμένον ἔστί.] *Plebeia sane omnia,* (inquit
Scaliger, *Poetic. Lib. 5, cap. 3.*) *atque quo-
vis ingenio parabilia.* At *Quintilianus: Ho-
merum nemo in Magnis sublimitate, in Parvis
propriestate superaverit, Lib. 10, cap. 1.* Et
Scholias Victorian. ad *l. 212;* Εἰς ἰασηνὴν
ἐπαγγελίαν εἰδεί; ἰσασην ἐπίθηκε σεμνύ-
τηα.

—Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capeffere fas
est. *Æn. l. 80.*

Ibid.—ἀνωγέην.] Vide supra ad *6,* 322;
εἰ ad *4,* 37.

Ver. 197.—δολοφρονέουσα προσκῆδα]
—stimulata mente locutur.

Æn. IV. 105.

Ver. 198.—σὺ πάντας Δαμνᾶ ἀθανάτους]
—affatur *Amyntem:*

Nate, mea vires, mea magna potentia;
solus,

Nate, Patris summi qui tela Typhoëa
tenuis. *Æn. l. 667.*

Ver. 201.—᾿Ωκεανὸν ἢε θεῶν γένεσιν, καὶ μη-
τέρα Τηθύην,]

Oceanumque patrem rerum.—

Georgic. IV. 382.

"Ὁμηρος εἶπεν, " ᾿Ωκεανὸν ἢε θεῶν γένεσιν,
" καὶ μητέρα Τηθύην," πάντα εἰρηκεν ἔκγονα
ῥοῦς ἢε καὶ κινήσεως. *Plato in Theæteto.*

Ver. 202.—εὐτρέφον.] *Al.* ἐβρέφον, εἰ
ἐβρέφον.

Ver. 203.—ἢε ἢε] *Quando videlicet—*

Ibid.—εὐρύστοπα] *Vide supra ad 4;*
175, 498.

Ver. 204.—ἀργυρέοιο] Ἀραλαποῖοιο,
πελλῆς, ἢ, ἃς εἶναι φασί, ἢς ἀκάστου. *Schol.*
ad *4,* 316.

Ver. 205.—ἄκχιλα] *Vide supra ad 4,*
309, 314.

Ver. 212.—'Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε]. 'Οὐτε πρέ-
πει, οὐτε δυνάτον. *Schol. Al.* οὐδ' ἐπίσκεπε.

—*Quis talia demens*

Abnuat?—*Æn. IV. 107.*

Ibid.—ἢεν ἔπος], *Qua ratione ἢεν,*
hic ultimam producat γ' item ἄρεα, τού. 217;
vide supra ad 4, 51.

Ζητὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκυλῶνῃσι ἰαυέις.

Ἢ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύτατο κερτὴν ἱμάντα,

Ποικίλον· ἔνθα δὲ οἱ θελατῆρα πάντα τέτυκτο·

215

Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος ἐν δ' ὀαριστὺς,

Παύρασις, ἢ τ' ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·

Τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζο·

Τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῶ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,

Ποικίλον, ὧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σε φημί

220

Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι. ὅ, τι φρεσὶ σῆσι μενοινῶς.

Ὡς φάτο· μειδῆσεν δὲ βωώπις πότνια Ἥρη,

Μειδῆσασα δ' ἔπειτα εἷ ἔγκάτθεο κόλπῳ.

Ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

Ἥρη δ' αἰζῆσα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοι,

225

Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἡμαθίην ἔρατεινήν,

Σεύατ' ἔφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόνετα,

Ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν.

Ἐξ Ἀθῶν δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·

Λῆμον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θεῖοιο Θείαντος,

230

Ἐνθ' Ὑπνω ζύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὑπνε, ἀναῆξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

Ver. 216.—ἐν δ' ἴμερος, Apud Sextum Empiricum, ἐνὶ δ' ἴμερος.

Ver. 217.—φρονεόντων] Apud Aristotelem, φρονήντος· *Ethic. Eudem. lib. 6, cap. 6; et Ethic. Nicomach. lib. 7, cap. 7.* Ἄλλὰ καὶ περὶ Ποιητικῆς ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι “Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐνθ' ἴμερος.”—*Plutarch. de audiend. Poëtis, sub initio.*

Ver. 218. Τὸν ῥα] *Hoc, inquam.—Hoc utique.*

Ver. 219. Τῇ—, τεῶ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ] *Cod. Harleian. Τῇ—, τεῶ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ.* Atque ita quidem itest Τῇ tempore usurpat *Homerus ἀτυδέτω.*

Τῇ δὲ τότε κρηδεμν. ὑπὸ Ἀλέγιοι τάμυσσαι.

Odyss. ε, 346.

Κήρυξ, τῇ δὲ τοῦτο σόξε κέρας, ὄφρα φάγῃσι.

Odyss. θ, 477.

Κύκλωψ, τῷ τίς οἶνον.—*Odyss. ι, 347.*

Τῇ τότε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχαν, ἐς δάματα κίχης.

Odyss. κ' 287.

Ita nimirum ultimum hanc veilius scribit *Eustathius in commentario; cum Editi habeant, ἔχαν δ' ἐς δάματα κίχης Ἐρχεῖ.*

Ver. 220.—τετεύχεται.] Vide supra ad α, 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν] Vide supra ad ε', 192.

Ver. 222.—βωώπις] Vide supra ad α, 551.

Ver. 223.—εἷ] *Al. μέσω.*

Ver. 225.—αἰζῆσα]

Illa viam celerans—

—cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 609.

Ver. 227.—νιφόνετα,] *Qua analogia vox νιφόνετα, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφην, quæ primam producit; vide supra ad α, 338; et ad μ', 280.*

Ver. 228.—οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν.] Vide supra ad ε; 769. Et de proprio significato temporis istius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν, 84.

Ver. 229.—Ἀθῶν] Ita *Barnesius: Recte, ut opinor. Al. Ἄθων.*

ibid.—ἐβήσατο] Al. ἐβήσατο. Vide supra ad β', 35; et ad ε, 109.

Ver. 231.—Ὑπνω—κασιγνήτῳ Θανάτοιο,] Tum consanguineus Leti Sopor—

Æn. VI. 278.

Ver. 232.—ἄρα.] Ut solent amici obviam facili,——.

Εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἢδ' ἔτι καὶ νῦν
 Πείθει· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδῶ χάριν ἡμάτα πάντα· 235
 Κοίμησόν μοι Ζηὸς ὑπ' ὄφρυσιν ὅσσε φαεινῶ,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 Δῶρα δέ τοι δάσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 Χρῦσεον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυθείς
 Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνων ποσὶν ἦσει, 240
 Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροῦς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ἵππος·
 Ἥρη, πρέσβα θεᾷ, θύγατερ μεγάλιοι Κρόνιοι,
 Ἄλλον μὲν κεν ἐγῶγε θεῶν αἰειγενετᾶων
 Ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἄν ποταμοῖο βρέθηα 245
 Ὠκεανῶ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηὸς δ' οὐκ ἄν ἐγῶγε Κρονίουος ἄσπον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ κατευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τετὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμῆ,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 Ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πάλιν ἐξάλαπαζᾶς.
 Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔβελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 Νήδυμος ἀμφιγυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 Ὅρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐ ναιομένην ἀπένεικας, 255
 Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦ· ἐμὲ δ' ἐξοχα πάντων
 Ζήτει, καὶ κέ μ' αἴιστον ἀπ' αἰσέρος ἐμβαλε πόντω,

Ver. 234. Ἐἰ μὲν] *Al.* apud *Eustathium*,
 Ἦ μὲν Non male; inquit *Barnejius*. At
Eustathius; γράφεται, inquit; καὶ “Εἰ μὲν.”
 ἃ καὶ κειῖνον.

Ibid.—ἐμεῦ ἔπος] *Cod. Harleian.* ἐμὲν
 ἔπος. Quod et ferri potest.

Ver. 235.—εἰδῶ χάριν] *Cod. Harleian.*
 ἰδ' αὐ χάριν, “*gratias habebo.*”

Ver. 236. Κοίμησον] *Cod. Harleian.* Κοί-
 μισον.

Ver. 237.—παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.]
Al. παραλέξομαι φιλότῃτι. Vide autem su-
 pra ad β', 515.

Ver. 238.—καλὸν] Vide supra ad β',
 43.

Ibid.—ἄφθιτον] De hujus vocis profodia,
 vide supra ad γ', 339.

Ver. 246. Ὠκεανῶ, ὅσπερ γένεσις] Vide

supra ad ver. 201.

Ibid.—τέτυκται.] Vide supra ad ἄ, 37.

Ver. 247.—Κρονίους] De profodia vo-
 cis Κρονίους et Κρονίανος, vide supra ad ἄ,
 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 249.—ἄλλο τετὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμῆ.]
Al. ἄλλοτε ἢ (vel ἄλλοθ' ἢ) ἐπίνυσσεν ἐφετμῆ.
 Tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad præce-
 dentem Ζεὺς. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 250.—ὅτ' ἐκεῖνος] *Al.* ὅτε κεῖνος.

Ver. 252.—ἔβελξα] *Eustathius*, et MSS.
 et Editi plurimi, et Scholiastes habet, ἐβελξα.
 Quæ si vera sit Lectio, erit (ut opinor) non a
 λέγω, sed ab inusitato λέχω. Vide supra ad
 β', 515.

Ver. 253.—οἰ] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι] Vide supra ad ἄ, 349.

Ibid.—ἐπεγρόμενος] *Al.* ἀνεγρόμενος.

Εἰ μὴ Νυξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 Τὴν ἰομένην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
 Ἄξετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νῦν αὖ τούτῳ μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.

260

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μεινοινᾶς;
 Ἥ φῆς ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύσπα Ζῆν,
 Ὡς Ἡρακλῆος πέρι χῶσατο, παιδὸς εἰοῖ;
 Ἄλλ' ἴθι, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλήσθαι ἀκοίτιν,
 Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδαι ἤματα πάντα.

265

Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ πρῶσῆύδα· 270

Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ,
 Χεῖρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρῆν· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 Μάρτυροί ᾧσ' οἱ ἐνεσθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς εἶοντες·
 Ἥ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.

275

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ὄμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 Τοὺς ὑποταρταρίους, οἱ Τιτῆνες καλέονται.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε, τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 Τῷ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,

280

Ver. 259.—δμήτειρα] *Al.* μήτειρα. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 262.—ἀνωγας] Vide supra ad θ', 322.

Ver. 265.—ἀρηγέμεν] *Al.* ἀρηγέμεν.

Ver. 266.—πέρι χῶσατο.] *Al.* περιχῶσατο.

Ver. 267.—ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν.— Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nymphæ :

Quarum, quæ forma pulcherrima, Deiopeiam.

Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;

Omnes ut tecum meritis pro talibus annos Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.

Ver. 269.—ἧς αἰὲν ἐέλδαι.] Ita edidit *Barnesius*, ex ver. 276 infra. Alii omnes legunt, ἰμείρεαι. Quæ si vera sit Lectio, scribendum aut ἧς αὐθ' ἰμείρεαι, aut siquid simile. Nam ἰμείρεσθαι ut recte observavit *Barnesius*,

primam producit. Porro, totum hunc versum omittunt *Codd. Harleiani bini*, a *Tb. Bentleio* collati.

Ver. 271.—ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ,] Vide supra ad θ', 369.

Ver. 274. Μάρτυροι] Vide supra ad α', 338.

Ibid.—ᾧσ' οἱ] *Al.* ὄσιν. *Al.* ὄσσι.

Ibid.—ἐνεσθε θεοὶ] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279.—οἱ Τιτῆνες καλέονται.] *En* δ τῷ, "Οἱ Τιτῆνες καλέονται," προσγράφουσι τινες ἕτερον στίχον τούτου,

Ὄμνυε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ.

Quem quidem versum hoc modo citat

Barnesius,

"Ὄμνυε δ' ἐκ πέτρῃφι κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ.

Forfitan scripserit *Eustathius*,

"Ὄμνυε δ' ἐκ πέτρης σὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ.

Vide supra ad ν', 588.

Ἥερα ἔσσαμένω, ῥίμφα πρήσσετε κέλευθον·

Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν· ἴθι πρῶτον λιπέτην ἀλά· τῷ δ' ἐπὶ χέροσσι
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπ' ἑσείετο ὕλη.

285

Ἐνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήμετον, ἢ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἴκανεν·

Ἐνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,

Ὅρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδι.

290

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβίβητο Γάργαρου ἄκρον

Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πικρῶς φρένας ἀμφεκάλυψεν,

Οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐμισγέσθην φιλότῃ,

295

Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·

Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;

Ver. 282.—πρήσσετε] Vide supra ad β', 192.

Ver. 284. Λεκτόν] Vide supra ad β', 515.

Ver. 285.—ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπ' ἑσείετο ὕλη.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπεσείετο.

—————dat euntibus ingens
—————Sylva locum.

Æn. VII. 676.

Ibid.—ὕλη.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 286.—ἔμεινε, ὅσσε ἰδέσθαι.]

Al. ἔμεινε, — ἄσσαν ἰκέσθαι.]

Ver. 287.—ἢ τότ' ἐν Ἴδῃ] *Nugator* hic plane *Scholias*tes: Διὰ τοῦτο “τότε,” inquit ἀνήκε τὸ ψεύδος· ἄσπε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

Ver. 290. Ὅρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος]

Alicis in parvæ subito collecta figuram.

Æn. XII. 862.

Cæterum qua ratione, ὄρνιθι, hic ultimam producat; item δὲ, *ver.* 293; vide supra ad α', 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδι.] De hac loquendi ratione, mihi id veri simillimum videtur; quæ *Eru-ditionioribus* usitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. *Nimirum*, quam *Obalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem; ei, apud *vulgum* *Ionicum*, nomen erat *Cymindi*. Ἡ Χαλκίς ὀλιγῶν μιν φαίνεται· οἶκε γὰρ ὄρη· — κίμων-

διν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν. *Aristot.* de *Histor. Animal.* lib. 9. cap. 12. *Plato* in ea erat sententia; quæ *Rei naturam* quodammodo vi et significatu suo exprimerent *Nemina*, illa utique *Diis* tributa. *Δήλον* γὰρ δὴ, ὅτι οἷε θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι· πρὸς ὁρθότητα, ἄσπε ἑστὶ φύσει ὀνόματα. — Τὸν “*Ἀστυάνακτα*” ἄρα ὁρθότερον ἄετο κέσθαι τῷ παιδί [τῷ *Ἐκτερος*,] ἢ τὸν *Σκαμῆδριν*. “*Οἷος* γὰρ σφιν ἔμετο πύ-
“*λιν* καὶ τείχεα μακρὰ” Διὰ ταῦτα δὲ, ὡς εἰκέν, ὁρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτήρος υἱόν, Ἄστυάνακτα τοῦτου ὃ ἔσωλεν ὁ πατήρ αὐτοῦ. *Plat* in *Cratyl.* De aliorum hac in te sententia, vide quæ supra ad α', 403.

Ver. 292.—προσεβίβητο] *Al.* προσεβίβηστο. Vide supra ad β', 35; et ad ε' 109.

Ver. 293.—νεφεληγερέτα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 294. Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ] *Scholias*ti ἔρωσ· Ut infra, *ver.* 315.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη — *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii!

ille repent. *Virgil. Eclog.* VIII. 41.

Acceptit solitam flammam, notusque medullas

Intravit calor, & labefacta per ossa cucurrit.

Sensit lieta dolis, et formæ conscia con-jux.

Æn. VIII. 288.

Ver. 295.—πρῶτιστον ἐμισγέσθην] *Cod. Harleian.* πρῶτον παρεμισγέσθην.

Ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήδα πότνια Ἥρη 300

Ἐρχομαι ὄφομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,

Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,

Οἱ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον

Τοὺς εἴμ' ὄφομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νέικεα λύσω.

Ἦδη γὰρ διηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305

Εὐνῆς καὶ Φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδης

Ἔστασ', οἱ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραπεζῆν τε καὶ ὑγρῆν.

Νῦν δέ στυ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,

Μήπως μοὶ μετέπειτα χολώσεται, αἴνε σιωπῆ

Οἴχαμαι πρὸς δῶμα βαθυρῶρου Ὠκεανοῖο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρηθῆναι,

Νῶϊ δ' ἄγ', ἐν φιλότῃ τραπεύομεν εὐνηθέντε·

Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός, 315

Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,

Οὐδ' ὀπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

Ἦ τέκε Πειρίθου, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντον·

Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,

Ἦ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320

Οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,

Ἦ τέκε μοὶ Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·

Οὐδ' ὅτε περ Σέμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,

Ver. 299.—τῶν κ' ἐπιβαίης.] Quos utique confendas. Recte hic notavit Barnesius, ad sententiam aliquid, ad verum splendendum nihil conferre istud κέ. Quod et in soluta oratione, apud Platonem aliosque, facile est obfervare.

Ver. 302.—Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν,] Vide supra ad ver. 201.

Ver. 303.—εὐτρέφον] Al. εὐτρεφον.

Ver. 307.—πολυπίδακος] Al. πολυπίδακου.

Ver. 310.—μετέπειτα χολώσεται,] Al. μετέπειθε κοτέσσει. Ut á, 82,—μετέπειθεν ἔχει κότον. Et Odyss. é, 147, μήπως τοι μετέπειθε κοτέσσάμενος.—

Ver. 312.—νεφεληγερέτα] Vide supra ad á, 175.

Ver. 314.—Νῶϊ δ', ἄγ',—] Recte hæc reprehendit Plato de Republ. lib. 3. 'Ου, μὰ τῶν

Δία, οὐ μοι φαίνεται ἐπιτίθεια. Ἄλλ' εἴ που τινὲς καρτερίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, βιατίον τε καὶ ἀκουστέον. Optime etiam Cicero, de his quæ ad Deos Humana transfudit Homerus; Mallem, inquit, Divina ad Nos.

Ibid.—εὐνηθέντε.] Al. εὐνηθέντες.

Ver. 317.—ἠρασάμην] Vocabulum hoc, quoniam secundam corripit neque deductum esse ex ἐράομαι, sed omnino ex ἐραμαι vel ἐρέζομαι. Vide supra ad á, 67.

Ver. 318.—ἀτάλαντον.] Vide supra ad β', 627.

Ver. 320.—Περσῆα,] Qua ratione, Περσῆα, hic ultimam producat; item ὀπίστε, ver. 327; & μαλακόν, ver. 349; et δέ, ver. 350; et ἰσάμενος, ver. 356; vide supra ad á, 51.

Ver. 322.—Μίνω τε] Al. Μίνωα.

Ἦ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἦ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν.
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.

325

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηΐδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες ;

330

Εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἰδῆς ἐν κορυφῆσι, τα δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' εἶοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετῶν
Εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
Πεφράδοι ; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.
Ἄλλ' εἰ δῆ ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῶ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή.

335

340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τίν' ἀνδρῶν
Ὀψεσθαι· τοῖον τοι ἐγὼ ἰέφος ἀμφικαλύψω,
Χρῦσεον οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελίος περ,
Οὐδ' ἄν οἷός τε πελέται φάος εἰσοράασθαι.

345

Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθρῶν δία φύεν νεοθηλέα ποίην,

Ver. 325.—Διώνυσον—χάσμα βροτοῖσιν.]

—Διώνυσου πολυγαθῆος. Hesiod.

—Διώνυσου πολυγαθῆ. Pindar.

Adsit lætitiæ Bacchus dator.—Æn. I. 738.

Munera lætitiarumque Dei.—640.

Ver. 327.—ὀπότῃ] *Al.* ὅτε περ. Ut
ver. 319 et 323.

Ver. 329.—δολοφρονέουσα.—Ἥρη.]

—læta dolis—conjux. Æn. VIII. 393.

—simulata mente locutam.

Æn. IV. 105.

Ver. 335.—ἔγωγε] *Al.* ἔπειτα.

Ver. 337.—ῥ'] *Ut dixisti.*

Ver. 340.—εὐαδεν] Vide supra ad 4, 37.

Ver. 341.—νεφεληγερέτα [Vide supra ad

4, 17.

Ver. 346.—ἀγκὰς ἔμαρπτε] *Al.* ἀγκὰς
ἐλαξε.

—nivis hinc atque hinc—lacertis

Constantem amplexu molli fovet—

Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita
acciperint, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκάι.
Sed hoc nullo modo ferri potest Nam *Ac-*
cusativum istum pluralem *primæ* (quam vo-
cant) *Declinationis*, qui in lingua *Dorica* syl-
labam *as* corripit, ignoravit plane *Homerus*.
Vide supra ad *B'*, 43.

Ver. 347.—φύεν νεοθηλέα ποίην—.]
Hic liquet præcedentem totam fabulam,
VERI S esse videlicet descriptionem ; quo
tempore *Idam* videre erat herbis florentem,
et nubibus aureis identidem obductam. De
cujusmodi ἀλληγορίας, consulatur (si lubet)
Heraclides Ponticus.

Vere tument terræ et genitalia semina
poscunt.

Tum Pater omnipotens sæcundis imbri-
bus *Æther*

Conjugis in gremium lætæ descendit, et
omnes

Magnus

Λωτόνθ' ἔρσηντα, ἰδὲ κρέκον, ἣδ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε·
 Τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο
 Καλὴν, χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

350

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
 Ὕπνω καὶ φιλότῃ δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτιν.
 Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νηῦμος Ὕπνος,
 Ἀγγελίην ἔρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

355

Πρόφρων ἦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
 Καὶ σφιν κῦδος ὅπαζε, μίνυθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
 Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 Ἦσθ' ἔν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.

360

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ὄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνήκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.

Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτε μεθίεμεν Ἐκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλη, καὶ κῦδος ἄρηται·
 Ἄλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 Κείνου δ' οὔτι λίνη πεθῆ ἔσsetαι, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 Ἡμεῖς ὄτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

365

Ἄλλ' ἀγεθ', ὡς ἀν' ἐγὼν εἶπῶ, πειθῶμεθα πάντες·
 Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,

370

Ἐσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεσσι
 Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδέ τι φημί

Ἐκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

375

Magnus alit, magno commixtus corpore,
 foetus.

Parturit almus ager. —Georgic. II. 324.

Ἦσα μὲν νοεῖται ὁ ἀῖθρ, ἥπερ ἐστὶν ὑγρὰ οὐσία·
 —Ζεὺς δὲ ὁ αἰθρ, τοσιέστιν ἡ πυρῶδης καὶ
 ἐνθερμὸς οὐσία —καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φέει τὰς
 πύσας καὶ τὰ αἰθρ. Dion. Halicarn. περὶ τῆς
 Ὀμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 350.—λεξάσθην,] Vide supra ad β', 515.

Ver. 351.—καλὴν,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 352.—ἀτρέμας εὔδε—ὕπνω—

δαμείς·

————placidumque petivit

————per membra soporem.

Æn. VIII. 405.

Ver. 361.—ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·]
 Ad Lemnias, interpretatur Domina Dacier.

Sed rationibus haud fatis idoneis.

Ver. 364.—μεθίεμεν] Cod. Harleian.
 μεθίετε.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ—Πριαμίδων·]
 Vide supra ad α', 398.

Ver. 366.—οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς] Vide supra
 ad γ', 324.

Ver. 368.—ποθῆ] Al. πύσας.

Ver. 370.—ἐγὼν] Al. ἐγώ.

Ver. 173.—χερσὶν τε] Al. χερσὶν δέ.

Ver. 375.—μεμαῶτα.] Vide supra ad
 γ', 46.

Ἔς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαιμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ἄμω,
Χεῖροσι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἢ δ' ἐπίθοντο.

Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, αὐτάμενοί περ,
Τυδεΐδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἀμείβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χεῖρεια δὲ χεῖροσι δόσκον.

380

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νάρτοπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν' ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Ἐἶκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαί' λευγαλιῇ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἀνδρας.

385

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἔκτωρ.

Δῆ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν

Κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ,

390

Ἦτοι ὃ μὲν Τρῶεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.

Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε

Ἀργείων· οἱ δὲ ζύμισαν μεγάλα ἀλαλητῶ.

Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα προτὶ χέρσον,

Ποντόθεν ὀρνύμενον προτὶ Βορέω ἀλεγεινῆ·

395

Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρέμος αἰθομένοιο,

Οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ἄρετο καίμενον ὕλην·

Οὔτ' ἀνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν

Ἦπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·

Ver. 378.—ἄρα] *Ut solent, ut par erat, —*

Ver. 382.—χεῖρεια] *Al. χέρενα.*

Ibid.—δόσκον.] *Eusebius. Δόσκον, γράφου-
ν ἢ οἱ ἀκριβέστερον τρυπέσσει, ἐδίδου οἱ βασιλεῖς.
Al. δόσκον*

Ver. 383.—νάρτοπα χαλκὸν, *Vide supra
ad β', 578.*

Ver. 384.—ἄρα] *Ut promiserat, —
ver. 374.*

Ver. 386. "Ἐἶκελον" *Ira Barnesius. Alii
κελον quod primam corripit.*

Ibid.—τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαί']
Non ut tela tamen, non ut contenderet
arcum. *Æn. XII. 815.*

Ver. 387.—ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἀνδρας.]
Maris nimirum murmantis Streptitus, mi-
lites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ
κλισίας τε νέας τε, *ver. 392.* Cæterum qua
ratione, ἀλλὰ, hic ultimam producat; item
ἢ *ver. 402;* et σάκος, *ver. 405;* vide supra
ad α', 51.

Ver. 390. Κυανοχαῖτα] *Vide supra ad
α', 175.*

Ver. 394, &c. "Οὔτε θαλάσσης —, οὔτε
πυρὸς —, οὔτ' ἀνεμος.]

*Frigidus ut quondam sylvis immurmurat
Aufser,*

*Ut mare follicitum stridet refluentibus
undis,*

*Æstuat ut clausis rapidus fornacibus ignis.
Georgic. IV. 261.*

Ibid.—προτὶ—ποτὶ] *Variat in co-
dicibus, harum vocularum scribendi ratio.*

Ver. 395.—ἀρνύμενον] *Vide supra ad γ',
260.*

Ver. 396.—ὕλην] *Vide supra ad γ', 151.*

Ver. 397.—ὑψικόμοισιν] *Al. ἰσοφόμοισιν
notante Eusebio.*

Ver. 398.—ποτὶ] *Cod. Harleian. περὶ.*

Ver. 399.—ἢ; τε μάλιστα] *Qui etiam
maxime —.*

Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
Δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

400

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
Ἐγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἴθι οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε·

Τῇ ῥα δ'ὼ τελαμώνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου·

405

Τῷ οἱ εὐσάσθην τέρενα χροά· χύσατο δ' Ἴκτωρ,
Ὅττι δὴ οἱ βέλος ἀκὺ ἐτάσιον ἔκφυγε χειρός·

Ἄψ δ' ἐτάσαν εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείναν.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπίοντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας

Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
Πᾶρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίδετο· τῶν ἐν αἰείρας,

410

Στήθος βεβλήκει ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρέμβον δ' ὤς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ εἰπιῆς πατρός Διὸς ἐξέρπη δρυῖ
Πρόφριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίνεται ὀδμή·

415

Ἐξ αὐτῆς τὸν δ' οὔτερ ἔχει θράσος, ὅσκειν ἰδῆται
Ἐγγὺς ἔαν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλαιο κεραυνός·

Ὡς ἔπειτ' Ἴκτωρος ἠνα χαμαὶ μένος ἐν κοίῃσι·
Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς εἰάφθη,

Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ αἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱες Ἀχαιῶν,

420

Ver. 400. Ὅσση] *Al.* Τόσση.

Ibid.—ἄρα] “*Ut jam dictum est,*” —
scilicet, *ver.* 393.

Ver. 402.—δὲ] “*At δὲ, inquit Barne-*
fius, hic potior Lectio.” *Conjectura* male
admodum ferriata.

Ibid.—ἀκόντισε] *Vide supra ad α', 140.*

Ver. 404. Τῇ] *Al.* Τῷ, et Τῶ.

Ver. 407. “Ὅττι δὴ] *Quod adeo, Quod vi-*
delicet.— *Cod. Harleian.* “Ὅττι ῥα.”

Ver. 410. Χερμαδίῳ] *De hoc saxo Epi-*
gramma non illepidum citat Burnesius ex
Anthologia, lib. I. cap. 5

Μὴ με τὸν Αἴαντεον ἀνοχμάστειας· ἴδ' ἴτα,

Πέτρην ἀκόντιστιν στήθεος Ἴκτορέου.

Ἐμὲ μὲλας τρηχὺς τε· σὺ δ' εἶρεο θεῶν
Ὀμηρον,

Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξευλίσσει πίδαρ.

Κῦν δὲ μέλις βαίειν με παραχλίζουσιν ἀρού-

ρης

Ἀθηναῖοι, γενεῆς αἰσχυρὰ λευγαλέης.

Ἀλλὰ μὲ τις κρύψειν ὑπὸ χροῦδος ἀιδεσμαι γὰρ
Παιῖνον οὐτιδαῖος ἀνδράσι γυγνόμενος·

Ver. 412.—βεβλήκει] *Vide supra ad δ',*

492; et ad α', 37.

Ver. 413. Στρέμβον δ' ὤς, ἔσσευε]

Ceu quondam torto volitans sub verbere
turbo,

Quem pueri magno in gyro vacua atria
circum

Inenti ludo exercent: Ille actus habena
Curvatis fertur spatii; stupet inficia turba,

Impubisque manus, mirata volubile bux-
um. *Æn. VII. 378.*

Στρέμβου δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἢ τὸν βλη-
θέντα Ἴκτορα, — ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Eu-*
statb. Μὴι et στρέμβος, et ἔσσευε, et πε-
εἰδραμε, et πάντη, (*quæ omnia cum præ-*
cedente isto ἐκυλίδετο conveniunt;) de *Saxo*
profecto videntur multo aptius dicta, quam
de Heetore jam humi delabente.

Ver. 414.—ὑπαὶ] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 416.—οὔτερ] *Al.* οὐ κεν.

Ver. 418.—Ἴκτορος—μένος ἐν κοίῃσι:]

Vide supra ad ν', 508, et 758.

Ver. 419.—εἰάφθη,] *Vide supra ad ν', 543.*

Ver. 420.—βράχε] *Vide supra ad ν', 181.*

Ver. 421.—μέγας ἰάχοντες:] *Vide supra*
ad δ', 456.

Ver.

- Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμναίᾳς
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἀριστοί,
 Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνεΐας, καὶ δῖος Ἀγήμενος, 425
 Σαρπηδάην τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαυκὸς ἀρμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
 Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖρος
 Χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 Ὠκείας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430
 Ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστου φέρον βαρέα στενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον εὐρρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδδὲ οἳ ὕδωρ 435
 Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἐξόμενος δ' ἐπὶ γούνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσσεν·
 Αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, καδδὲ οἳ ὄσσε
 Νυξ' ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα·
 Ἀργεῖοι δ', ὡς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα, 440
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρῶεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριμης.
 Ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτινον οὔτασε, δουρὶ μετάλμενος ὄξυόντι,
 Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηΐς ἀρμύμων
 Ἦνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445

Ver. 423.—οὔτις ἐδυνήσατο] *Barnesius* edidit, οὔτις ᾧ ἐδυνήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσαι,] *Vide supra ad ν', 192; et ad ἄ, 140.*

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ',] *Al. τῶν Ἰ ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησεν et, ὃ ἀκήδησεν. Ceterum qua ratione, οὔτις, et hic et ver. 423, ultimam producat; item: ἄρα, ver. 444; et κατὰ, ver. 447; et Ἰαγντι, ver. 459; vide supra ad ἄ, 51.*

Ver. 428.—ἄρ'] *proinde, deinceps*—.

Ver. 430.—μάχης ἠδὲ πτολέμοιο] *Vide supra ad ἦ, 232, 279.*

Ver. 431. Ἔστασαν,] *Vide supra ad μ', 55.*

Ver. 433. Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον] *Τοῖς παραπληρωματικῶς συνδέσμοις χρηστέον, οὐχ ὡς προσθίκαϊς κεναις, —ὡσπερ τινὲς τοῦ "Δὴ" χεῖρονται πρὸ; οὐδὲν, —ἀλλ' εἴαν συμβάλλανται τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι: "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἠγέμενος ἐν οὐρανῷ Ζεὺς." Καὶ παρ' Ὀμήρῳ,*

"Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον εὐρρεῖος ποταμοῖο." Ἀριστοτικὸς γὰρ θεθεῖς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἀποσπασθεῖς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλειῶν τι ἐργάσατο.—σεμνότητα ἐργάζονται. Ἐἰ δ' ἄρ' ἔειπεν—[ἀνευ τοῦ Δὴ,]—μικρολογούντι ἐλάκει. *Demetr. Phaler. περὶ ἑρμηνείας, §. 55. 56* *Vide infra ad ver. 504.*

Ver. 434.—ἀθάνατος] *Vide supra ad ἄ, 398.*

Ver. 435.—πέλασαν] *Vide supra ad ἄ, 140.*

Ver. 438.—καδδὲ εἰ ὄσσε] *Al. τὰ δὲ εἰ ὄσσε.*

Ver. 440.—νόσφι κίοντα,] *Vide supra ad ἄ, 349. Cod. Harleian. νόσφιν ἰόντα.*

Ver. 443.—οὔτασε,] *Similiter, ver. 447. Ὅτα κατὰ. Vide supra ad ν', 192; et ad ὡς 140.*

Ibid.—μετάλμενος] *Al. μετὰλμενος.*

Ibid.—ξέυοντι,] *Vide supra ad ἄ, 50.*

Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Παιθοΐδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὤμον,

450

Υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος

Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κοινήσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ·

Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπέυξατο, μακρὸν αὔσας·

Οὐ μὰν αὐτ' οἴω μεγαθύμου Παιθοΐδαο

Χεῖρὸς ἀπὸ στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,

455

Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἴω

Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀΐδος εἴσω.

Ὡς ἔφατ' Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐζαμένοιο·

Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε

Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῷ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·

460

Καρπαλίμως δ' ἀπίοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,

Λικρῶφίς αἰΐζας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς

Ἀρχίλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον·

Τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,

465

Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε·

Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῆ, στόμα τε, ῥινές τε

Οὐδεὶ πλήντ', ἥπερ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὐτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·

Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτές ἐνίσπε,

470

Ver. 447. Οὔτα κατὰ λαπάρην] *Al.* Ὀυ-
 ταστε κατὰ λαπάρην.

Ibid.—ἀρ'] *Uti fit; Uti fieri solet.*—

Ver. 452.—ἐν κοινήσι πεσὼν] *Vide*
supra ad v, 508.

Ver. 456, 463.—κόμισε] *Vide supra ad*
α, 140.

Ver. 459, 460. Ἄϊαντι.—Τῷ Τελεμων-
 νιάδῃ] *Τι οὖν; (φῆσαι τις ἂν) οὐδὲν ταῦτα*
[τὰ Ἀεθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἐρωγε
φῆσαι μὲ ἂν, ὡς περ ἄλλας συμβάλλεσθαι πρὸς
ὄψιν, ὅσῳ δὲ πρὸς μάξαν.—Καὶ Ὀμηρος,
ἐπὶ τῷ κόσμῳ περιγενόμενος, ἐλόγις τῶν ὀνο-
μάτων Ἀεθρα ὡς περ λαβῆς ἐκπῶμασι δεο-
μένοις, ἢ λόφους κρέανειν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ
παράστημα τῶν ἐπῶν, μὲν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγο-
ρα· Ὡς τὸ, “Ἄϊαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι

“θυμὸν ὄρινε τῷ Τελαμωνιάδῃ.” *Plutarch.*
Quæst. Platonicæ, sub finem.

Ver. 461.—ἀκόντισε] *Vide supra ad α, 140.*

Ver. 464. Ἀρχίλοχος·] *Al.* Ἀρχιλόχος,
Vide supra ad μ', 100.

Ver. 465. Τὸν ῥ'] *Hunc, inquam, —.*

Ver. 466.—ἀστράγαλον· ἀπὸ] *Quia ra-*
tione, ἀστράγαλον, hic ultimam producat;
item τε, ver. 467; et κασίγητος, ver. 473;
et ἐνί, ver. 485; vide supra ad α, 51.

Ver. 467.—πολὺ πρότερον κεφαλῆ,
 —————pronisque magister

Volvitur in caput, —————Æn. I. 119.

Ver. 469.—γέγωνεν] *Non ex præterito*
(quod vocant) γέγονα· quo pacto non con-
stitaret Temporum ratio: Vide supra ad α, 37.

Sed ex verbo γέγονα· unde et alibi, γεγωνίμεν.

Ver.

Ἡ δὲ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προβοήνορος ἀντιπεφάσθαι
Ἄζιος· οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ·

Ἄλλὰ κασιγνήτος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,

Ἡ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἀγχιστα ἐώκει.

Ἡ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῶν. 475

Ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὐτάσσε δουρί,

Ἄμφι κασιγνήτῳ βεβαίως· ὁ δ' ὕσελκε ποδοῖν.

Τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαυγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀπόρητοι,

Οὐ θνὴν οἰοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἴζυς 480

Ἡμῖν, ἀλλὰ πᾶθ' ἅδε κατακτανέσθε καὶ ὕμμες.

Φράξέσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδημημένος εὔδει·

Ἐγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποιῆ

Δηρὸν ἔη ἄτιτος· τῷ καὶ κέ τις ἔυχεται ἀνὴρ

Γιατὸν ἐν μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

485

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐζαμένιοιο·

Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρηνεν·

Ὀρμήνῃ δ' Ἀκίμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν

Ver. 471. Ἡ δὲ οὐχ] Pronuntiabatur, Ἡ δὲ οὐχ. Vide supra ad ε', 349; et ad ε', 533. Al. Ἡ δ' οὐχ.

Ibid.—ἀντιπεφάσθαι] Al. ἀντιπεφάσθαι. Sed omnino scribendum, ἀντιπεφάσθαι. Nam istud α, (ut liquet ex analogo πέφαται,) cum sit natura brevis, syllabam positione solimmodo longam efficit, sicuti in τάγμα, τελέχθαι, τάξι, τάξει, et similibus; non ipsum enuntiatur producte, sicuti in πρᾶγμα, πεπρᾶχθαι, πρᾶξι, πρᾶξει, et quae ejusmodi sunt. Vide supra ad γ', 192.

Ver. 475.—εὖ γινώσκων.] Probe quem no-
tat, quis est.

Ibid.—θυμῶν.] Ita Cod. Harleian. Optime, ut mihi quidem videtur. Al. θυμῶ, et θυμῶ.

Ver. 476, 489.—οὐτάσσε] Vide supra ad ε', 140.

Ver. 478.—μακρὸν αὔσας.] Cod. Harleian. μακρὰ βιβάζσθων.

Ver. 479.—ἰόμωροι.] Vide supra ad δ', 242.

Ver. 480.—Οὐ θνὴν οἰοισίν γε.—Ἡμῖν,]
—Nec soli pœnas dant sanguine

Teucrî :

Quondam etiam victis redit in præcordia
virtus,

Victoresque cadunt Danaï.—

Æn. II. 336.

Ver. 484. Δηρὸν ἔη ἄτιτος.] Editi habent,

Δηρὸν ἄτιτος ἔη. Sed voculas istas transponere non dubitavi, Quamvis enim τίειν, et τίειν. et τίσεισθαι, apud Homerum semper; atque etiam τίω, quoties lubet, priorem producat; attamen ἄτιτος, et ἀντιτος, et παλίντιτος et τίσις, ἔ corripiuntur semper, et omni ex analogia semper corripiantur necesse est. Vide supra ad γ', 414.

Οὐ μὲν αὐτ' ἄτιτος.— Iliad γ' 414.

—τότ' ἀντιτα ἔργα γένοιτο ὦ. 213.

—Ζεὺς ἀντιτα ἔργα τελέσσει

Odyss. ε', 51 et 60.

—παλίντιτα ἔργα γένοισθαι.

Odyss. α', 379. et β', 144.

—ἐπεὶ οὔτι τίω γ' ἔδδεισας ἴπισσω.

Iliad. χ', 19.

—τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδω.

Odyss. α', 40.

—καὶ τίσις εἶν.

Odyss. β', 76.

—ἐξήπισσω τίσις αἰεὶ. Odyss. γ' 144.

Ver. 485.—ἐν μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι. Ut infra,—ἐμῷ δὲ δῖσεν ἄρεως ἀλκτῆρα γένεσθαι. σ'. 100. Et, Μέντορ, ἄμμιν ἀρῆν.— Odyss. χ', 208. Nisi forte et istis in locis scribendum sit, δῖσεν ἄρεως sive Ἄρειν, et ἄμμιν Ἄρην. Cod. Harleian. a Tb. Bemleio, et Cod. Oxon. a Barnesho collatus, habent Ἄρειν. Nec ita male.

Πηνελίοιο ἄνακτος· ὁ δ' οὐτασεν Ἰλιονῆα,
 Τῖόν Φόσβαντος πολυμήλεω, τὸν ἔρα μάλιστα 490
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτήτιν ὄτασσε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῶνον τέκεν Ἰλιονῆα·
 Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 Ἐκ δ' ὥσε γλήνην δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρό
 Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 495
 Ἄμφω· Πηνέλεως δέ, ἐρυσσάμενος ζήφος ὄξυ,
 Αὐχένα μέσσον ἔλασεν· ἀπήραξεν δὲ χαμάζει,
 Αὐτῇ σὺν πῆληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄξομιον ἐγχος
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνωσχών,
 Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἦνυδα· 500
 Εἰπέμεναί μοι, Τρώες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
 Πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἠ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηοριόδαο,
 Ἄνδρὶ φίλω ἐλθόντι γαυύσσεται, ὅππότε κεν δῆ
 Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν. 505
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
 Παίπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ver. 489. Πηνελίοιο] *Al.* Πηνελείω.

Ver. 490.—τῖνῃ] *Quem utique.*—; *Quam videlicet.*— Est enim causa allata, quare πολυμήλεος fuerit *Phorbas*.

Ver. 492.—ὑπὸ μήτρης] *Que ratione,* ἰπὸ hic ultimam producat; item εὐχόμενος, ver. 500; et δάμαρ, ver. 503; et κῆλα, ver. 517; et γὰρ, etiam extra cæsuram, ver. 521; vide supra ad ἄ, 51.

Ver. 493.—ὄξυ] *Vide supra ad ν', 192.*

Ver. 497.—ἀπήραξεν δὲ χαμάζει, Ἄμφω σὶν πῆληκι, κάρη]

—huic uno dejectum cominus ictu
Cum galea longe jacuit caput.—

En. IX. 770.

Ver. 499—ὁ δὲ φῆ—πέφραδέ γε—, καὶ—ἦνυδα.] *Kai Ein kalii παραλληλιακῶν ἰαυλολογία ἐν ἴσ,* “ φῆ καὶ πέφραδε καὶ ἦνυδα.” Τοῦτο δὲ—οὐδὲ ἐξω πάθους. Ἡμέροθη γὰρ ὁ ἦρος ἰὼ ἔργα, εἰς λύπην ἰάν Τρώων. Ὁ πανυ παραξύνλιον ἐσλιν ἐς θυμὸν, ἐν οὐλως ἀναλείνας παραδειγματίζει τοῦ πεσόντος ἴην κεφαλῆν. *Eustath.*

Ver. 500. Πέφραδε] *De hujusmodi vocabulorum formatione,* qua nimirum analogia ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κείρω autem κέμαρα; ex ἰάλλω similiter ἰέλαρα, ex πείλλω autem πέπελαρα; vide supra ad β', 314; et ad ν', 192. Ceterum πέφραδε, hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα quo

facto non constaret *Temporum ratio*; Sed ex *Poëtico*, πέφραδα, imperfectum vel aoristus ἐπέφραδον sicuti in δ' ver. 9, et ὑ, 340, διαπίπτει.

Ver. 501. Ἐπέμεναί μοι,] *Renuntiate,* *quæso*—.

Ver. 503 Οὐδὲ γὰρ] *Nam, ut vos dudum gloriati estis, neque apud Nos*—.

Ver. 504.—ὅππότε κεν δῆ—νεώμεθα] “ *Quando cunque erit futurum, ut*”—.

Spem et expectationem longam pulcherrime depingunt ἔμπλεματα ἴστα, κὲν δῆ, *Quæ si quis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit, statim sentiet quanto languidiorem effecerit sententiam.* *Vide infra ad χ', 365.* Haud dissimiliter, etiam in soluti scribendi genere; *negantis est, οὐδέποτε. pernegantis, οὐδεπώποτε.* *Quæ quidem voculae optime reddi possunt latine; nequaquam, et, neque adhuc quaquam; Vel, nunquam, et neque adhuc unquam.* *Ad vim et elegantiam hujusmodi explementorum, videatur et Platonis locus supra citatus; ver. 433. hujus libri.*

Ver. 506.—ἄρα] *Ut fit; Ut par erat,*—.

Ibid.—χλωρὸν δέος εἶλε.] *Al.* χλωρὸν δέος ἔσει. *Al.* ἰέμος ἔλλαβε γῆτα. Et ver-sibus nimirum *æ. ius* memoriter citatis.

Ver. 507.—ὅπη, et φύγοι] *Al.* ἔπει, et φύγη.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγχι Ἀχαιῶν
 Ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἔννοσίγαιος; 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ἴφριτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάληκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἴπποτιώνα κατεκτα·
 Τευκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην· 515
 Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ἴππερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Οὔτα κατὰ λαπαρῆν, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλήν
 Ἔσσυτ' ἐπειγομένη τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε,
 Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 Οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
 Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὤρσεν.

Ver. 508.—Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι.]

Vos, o Calliope, precor, aspirate, carenti;

Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus

Ediderit, quem quisque virum demiserit Orco:

Et mecum ingentes oras evolvite belli.

Æn. IX. 525.

Ver. 509. Ὅστις δὴ πρῶτος——; Ἄιας ῥα] Notandum quam apte et significanter hic sibi invicem respondeant, δὴ, et ῥα.

Ver. 510. Ἦρατ'] Al. Ἦρετ'.

Ibid.—ῥ'] Ut diximus,——

Ibid.—ἔκλινε] Vide supra ad α, 309, 314.

Ver. 512.—καρτεροθύμων.] Al. καρτερόθυμον.

Ver. 514.—Μόρυν τε καὶ Ἴπποτιώνα] Vide supra ad γ, 792.

Ver. 516. Ἀτρείδης] Menelaus. Nam Agamemnon, jam vulneratus, a pugna abstinuit; supra ver. 28, 29, 63, 130, 379, 380. Et Menelaus infra ε', 24; a se occisum memorat Hyperenora. Ut recte annotavit Barnesius.

Ver. 517. Ὅτα κατὰ λαπαρῆν] Al. Ὅτασε κατὰ λαπαρῆν.

Ver. 518.—ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλήν] Ille rapit calidum frustra de vulnere telum;

Una eademque via sanguisque animusque sequuntur. Æn. X. 486.

Ver. 522.—ὅτε τε] Quando utique; Quando videlicet.——

Ibid.—ὤρσεν.] Al. ὄρση.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω : Δ Ι Α , ἢ Γ Ρ Α Μ Μ Α , Ο ' .

Ἐπιγραφὴ τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ο'.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ἦρα ἐπιπλήσκει, καὶ Ἴριον μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδάωνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου. Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναρρήσῃ τὸν Ἔκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Ἀιγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* *Αἰ. ἀδράστη.*

Ἐπιγραφαί.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὐ, Κροϊῆς κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἦρῃ.

ΑΥΤΑΡ ἔπει δὴ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 Χλωροὶ ὑπαὶ δαίους, πεφοβημένοι· ἔγχετο δὲ Ζεὺς
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἦρης·
 Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν

5

Ver. 1.—διὰ τε—ἴβησαν] τὸ ἐξῆς, « δῖβησαν. » Ἐπερβατὸν γὰρ (inquit Scholiastes) ὁ τρόπος. Quod nihili est. Eustathius melius: Οἱ μὲν γαμματικοὶ σχῆμα λέγουσιν Ἐπερβατὸν. Οἱ δὲ ῥήτορες οὐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτό. Διακεκρόσθαι δὲ φασὶ τὴν σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως, τὸ τολαιποῖόν καὶ δυσδιόρευτον ἐμφάνῃ τῶν πρὸ τάφρον διαβαιόντων. Similiter Hermogenes: Ὅτις ἔστιν, ὡς δεκτὴ τισιν, Ἐπερβατόν. — Ἄλλ' ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ἰδοῦ διὰ σκοπέλων καὶ τάφρου, ἔτα ἑκατὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ οὕτω καὶ ἡ ἐπιμεία ἔχει, τὸ σταθὸς τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμένης. Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. 14.

Ver. 3. [Οἱ μὲν δὴ] Trojani quidem sane

Ibid.—παρ' ὄχεσφιν] Ad currus ultra fossiam jam ab initio oppugnationis relictos; μ', 75—85.

Ver. 4.—ἔγχετο δὲ—Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ—.]

Prosperians, summa placidum corpus exultit unda:

Disjectam Æneæ toto videt æquore classem,

Fluctibus oppressos Troas, calique ruina:
 Nec latuere doli fratrem Junonis et iras.

Æn. I. 131.

Ver.

Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἀναίκατα.

Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἄμφι δ' ἑταῖροι

Ἰάβ, ὁ δ' ἀργαλέω ἔχειτ' ἀσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,

10

Αἴμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἦρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμῆχανε, σὸς δόλος, Ἦρη,

Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.

15

Οὐ μὴν οἶδ', εἰ αὐτε κακοζῆραφίης ἀλεγεινῆς

Πρώτη ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῆσιν ἰμάσσω.

Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῦν

Ἀκμονας ἦκα δῦω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα

Χρῦσεον, ἀρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν

20

Ἐκρέμω, ἤλαστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον·

Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι,

Ῥίπτασκον τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἱκῆται

Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸς ἀνίει

Ver. 11. Ἄμ' ἐμέων.]

Purpuream vomit ille animam.—

Æn. IX. 349.

Ibid.—οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.]

Ἦ ἀπίφαις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ Ἴσον

ἴσταναι, ποτὲ δὲ τὸ πλεον.—Ὅταν λέγῃ,

Ἔπει οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν,

μῦθον ἢ ἀπόφαις δηλοῖ τῆς καταφάσεως τὸν

γὰρ πᾶν ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει. Hermogenes

περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. 37.

Ver. 12.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,]

—Divum pater, atque hominum

ReX. Æn. I. 69.

—hominum fator, atque Deorum.

Æn. XI. 725.

Ver. 18. Ἦ οὐ μέμνη,] Al. Ἦ οὐ μεμνή,

et Ἦ οὐ μέμνησ'. Pronuntiabatur autem πῶ

μέμνη· Non utique licentia aliqua Poëtica,

sed quia vulgo etiam in soluta (ut opinor)

oratione ita pronuntiabatur. Non enim id

semel iterumve, sed perpetuo fere, et con-

sulto fecit Poëta. Vide supra ad ε', 349; et

ad ι', 533.

Ibid.—ὅτε τ' ἐκρέμω] Quando utique;

Quando nimirum.— Cæterum de hujus

versiculi numeris, vide supra ad ν', 36; et ad

γ', 363.

Ibid.—ἐκ δὲ ποδοῦν Ἀκμονας ἦκα δῦω,]

Non hæc ab Homero conficta, sed ab antiquis

desumpta Philosophis; qui elementorum

mutationes, rerumque naturalium. forman-

darium rationem, sub hujusmodi fabulis soliti

sunt docere. Quarum tamen fabularum sub-

tilior et enucleatior explicatio, ad Poëticæ

Ornatus intelligentiam parum facit. Ἐοικεν

ὁ Ποιητὴς μῦθον παλαιῦ παραφέρειν τοῦτο καθ'

ὄν Ζεὺς ἐμυθείετο κερκεμακίνας τὴν Ἦραν.—

Phurnutus de Natura Deorum, capite de

Fabulis antiquitus traditis. Ἐκ μενεδὸς δὲ

ἀληθοῦς, ἀνάπτειν κωνὴν τερατολογίαν, οἷχ

Ὀμηρικόν.—Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, οἷχ Ὀμη-

ρικόν. Strabo, lib. 1. pag. 38. et 45. Al. 20. et

25.

Ver. 21.—ἤλαστεον] Pronuntiabatur ἤλα-

στον, vel ἤλαστοῦν. Vide supra ad β', 811.

Ver. 22.—οἷκ ἐδύναιτο παρασταδόν. ὄν δὲ

λάβοιμι, —.] Scholiastes legit, οἷκ ἐδύ-

ναῖτο παρασταδόν ὄν δὲ λάβοιμι, —. Multo

minus venuste. In vulgatis istud, ὄν δὲ λά-

βοιμι, id ipsum est quod queritabat Scholi-

astes ὄν δὲ ἂν λάβοιμι σοι παραστάδα. De-

incæps autem quod adjicit, ὄλλεν δὲ, δη. λέ-

γει ἴδεν ἠμφαιστον recte se habet: Ut liquet

ex sequente, ῥίπτασκον ἴλαγαν, comparato cum

ῥίψε ποδὸς ἴλαγαν, supra ad α', 591.

Ver. 24.—ἐμὲ δ' οἶδ' ὡς θυμὸς ἀνίει· Ἀζη-

χὴς ἐδύνη] Al. ἐμὲ δ' οἶδ' ὡς θυμὸς ἀνίει Ἀζη-

χὴς ἐδύνη. Utavis lectio ferri possit. Quod

autem conjicit Barnesius, scribendum hic ἀ-

ζηι propterea quod ἀνίει atis in locis mediam

carripiat; plane nihil est. Quod enim in

omnibus sit vocabulis, ut ultima in syllaba

Vocalis longa, sequente alia Vocali, dimidia

ex parte elidi hoc est, carripi p. sic; vide

supra

Ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
 Τὸν σὺ, ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιώσα,
 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐ ναιομένην ἀπένεικας.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ρυσάμην, καὶ ἀνήγατον αὐτίς
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
 Τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων.
 Ὅφρ' εἰδῆς, ἦν τοι: χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 Ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.

25

30

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρα,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερβεν,
 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
 Σὴ θ' ἱερὴ κεφαλῇ, καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
 Κουριδίον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάλ' ὁμόσοιμι·
 Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἐκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 Ἄλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·

35

40

supra ad 4, 51: id nonnullis in vocabulis etiam in syllabis non ultimis, fieri itidem potest: Ut in τίω, ἰδς υἱός, ἦα, ἀνίσι, et similibus permultis. Vide supra ad v, 103.

Ver. 26.—ἀνέμῳ] *Al.* ἀνέμων.
 Ver. 27.—ἀτρύγετον]. Ἀκαταπόνητον, πολλὸν, ἢ, ὡς: ἔμοι φασι, τὸν ἄκαρπον. *Schol.* ad 4, 316.

Ver. 28.—Κόωνδ'—ἀπένεικας.] Ut et ibi eum videlicet novis periculis objiceret.

Ver. 30.—ἀθλήσαντα.] Ἔϊς δὲ τὸν τόπον τούτον προσηγάφουσ' ἑνὶς καὶ τούτους τοὺς στίχους:

Πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσα ποδῶν μύδρους, δ' ἰνὶ Τρῳῇ
 Κάββαλον ὄφρα πέλοιτο καὶ ἰστορμένισι πυ-
 βίσθαι. *Eustath.*

Ver. 32.—Ὅφρ' εἰδῆς,] *Al.* Ὅφρα ἰδῆς. Et, Ὅφρα ἰδῆ. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας, ἀριστά τιν'—μετὰ δόλου πρὸς τοὺς ἀνδρας ἐμιλίαν καὶ χάριν εἰδείξεν—Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· “Ὅφρα ἰδῆς,” etc. *Plutarch. de audiend. Pœtis.*

Ver. 34.—βοῶπις] Vide supra ad 4, 551.

Ver. 36. Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανός.]
 Esto nunc Sol testis, et hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.
 Fontesque fluviosque voco, quæquæ æthe-
 ris alti
 Vol. II.

Relligio, et quæ cæruleo sunt numina ponto. *Ibid.* v. 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος Ὅρκος, δεινότατός τε—θεοῖσι.]
 —idque ratum, Stygii per flumina fratris,
 Per pice torrentes atraque voragine ripas,
 Annuit.

Æn. IX. 104; et X. 113.
 Adjuro Stygii caput implacabile fontis,

Una superstitione superis quæ reddita Divis,
Æn. XII. 816.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποιήσιν ἐπιστηγάγετο Ὅρκος. Ἐν μὲν γὰρ Ἥρας ἐποίησεν ἕκαστ, “Ἴστω νῦν—τὸ κατειβόμενον—Στυγὸς ὕδωρ.” Ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς στάζον—τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ χειμερίου τοῦ παρα τὴν Νάνακρον στάζον. ἐμπύπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλὴν διεξελθὼν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κεῖθρον ποταμὸν κατεῖσι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τούτου, καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων ζῴων παντί. *Pausanias lib. 8. cap. 18.*

Ver. 39.—καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν Κουριδίον,]

Per connubia nostra, per inceptos Hymeneos;
 Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
 Dulce meum, ————— *Æn.* IV. 316.
 F *Ver.*

Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.

Αὐτὰρ τοὶ κἀκεῖν' ἐγὼ παραμυθησάμην

Τῇ ἦμεν, ἢ κεν δὴ σὺ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύεις.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβομένους ἔπειτα πτερύεντα προσιῦδα·

Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα, βωῶπις πότνια Ἥρη,

Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,

Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,

Αἴψα μεταστρέψῃς νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·

Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,

Ἔρχοο ἴν' μετὰ Φύλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον

Ἴριον τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,

Ὅφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Ἐλθῃ, καὶ εἴπητι Ποσειδάωνι ἀνάκτι,

Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ δ' ἀπρὸς δάμαβ' ἰκίσθαι·

Ἐκτορα δ' ὀτρύνησι, μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,

Αὐτὶς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελαῖσθ' ὀδυνάων,

Αἰ ἴν' μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

Αὐτὶς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόρσας·

Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι·

Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀιστήσει ὄν ἐταῖρου

Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρ' αἰδῆμος Ἐκτωρ

Ἴλίου προπάρουθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζήτους

Τούς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖου·

Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νῆων

Αἰὲν ἐγὼ τεύχομι διαμπερές, εἰσὶν Ἀχαιοὶ

Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.

Ver. 44. Τειρομένους.] *Al.* Κτειρομένους.

Ver. 46.—ἢ κεν δὴ] *Quidamque demum.*

Ibid.—ἡγεμονεύεις.] *Al.* ἡγεμονεύεις.

Ver. 47.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] *Idem.*

Vide supra ad ver. 12.

Ver. 48.—ἀμειβομένους ἔπειτα] *Qua*
ratione, ἀμειβομένους, hic ultimam producat;

vide supra ad α, 51.

Ver. 49. Ἐἰ μὲν δὴ σὺ] *Siquidem tu re-*

vera.

Ver. 50.—ἀθανάτοισι] *Vide supra ad α,*

398.

Ver. 56—77. Ὅφρ' ἢ μὲν—Ἀχιλλῆα

ποτόποδον.] *Verlus hocce viginti dies, tan-*

quam suppositos, repudiarunt Veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis. Qua de re videatur *Eustathius.*

Ver. 58. Παυσάμενον] *Al.* Παυσαμένον.

Ver. 64.—Ἀχιλλῆος.] *Vide supra ad γ, 324.*

Ibid.—ἀιστήσει] *Al.* ἀιστήσῃ.

Ver. 66. Ἴλιου] *De hujusmodi vocabulorum profodia, vide supra ad ver. 24. Inep- te admodum Barrelius, "Produciunt (inquit) " ἱς ἀνεγκλίον ἀπερτισμένον τοῦ Ἰπποδίου." Quasi scilicet vox, Ἴλιου, locum non haberet, scilicet per dactylus.*

Ταπεινὸν δ' οὐτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλων
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθαῖδ' εἴσω,
 Πρῶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι εἰσδῶσ'
 Ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος, Ἥρη·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέσος, ὅσπ' ἐπὶ πολλῇν
 Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ πνευκαλίμησι νόση,
 Ἐνθ' εἶην, ἢ ἔνθα, μενοιγήτείε τε πολλὰ·

Ὡς κραιπνῶς μέμνουσα δέκπταιο πότνια Ἥρη·
 Ἰετο δ' αἰπὴν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
 Πάντες ἀνήϊζαν, καὶ δεκανόωντο δέπασσιν.

Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῆν
 Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
 Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἴσικας ;

Ἢ μάλα δῆ σε φόβησε Κρόνου παῖς ὅς τοι ἀκοίτης ;

Τῆν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Μῆ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεύροο· οἶσθα καὶ αὐτή,

Οἷός ἐμίνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπτηρῆς·

Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις εἰ δαιτὸς εἴσης·

Ver. 72.—οὐτ' ἄρ'] *Al.* οὐτ' ἄν.

Ibid.—παύσω] *Al.* παύω.

Ibid.—ἄλλων] ἄλλων. *MSS.* a viro erudito, *Tb. Bentley*, collati. *Quæ et proba Lectio.*

Ver. 73. Ἀθανάτων] *Vide supra ad a, 378.*

Ibid. εἴσω,] *Barnesius* pessime; εἴσσοι. *Vide supra ad d, 42.*

Ver. 77.—πτολίπορθον] *Vide supra ad b, 278.*

Ver. 78.—θεὰ λευκώλενος; Ἥρη.] *Βοῶπις*; πότνια Ἥρη, *MSS.* duo a *Tb. Bentley*; collati. *Quæ si vera sit lectio*; erit prior illa ex *ver. 92.* jam infero, desumpta.

Ver. 79. Βῆ δὲ κατ'] *B7* δὲ ἐξ. *MS. Harleian.* a *Tb. Bentley* collatus.

Ver. 80.—ὄτ' ἀναΐξῃ] *Al.* ἔταν αἰξῆ.

Ver. 81.—νόση,] *Al.* νόσει.

Ver. 82.—εἶην,] *Al.* εἶεν.

Ver. 85.—Ἀθανάτοισι] *Vide supra ad a, 378.*

Ver. 86.—δεκανόωντο δέπασσιν.] *Vide supra ad d, 4*

Ver. 87.—ἔασε.] *Vide supra ad d, 42.*
 Ver. 88.—θέουσα,] φέουσα. *Cod. Harleian.* a *Tb. Bentley* collatus.

Ver. 90.—ἀτυζομένη δὲ ἴσικας] *Vide supra ad a, 37.*

Ibid.—ἀτυζομένη δὲ ἴσικας] *Scholias*tes cum *cod. Harleiano* legit, a quo exponit, ἀτυζομένη. Sed ἴσικας, apud Homerum, rarius respondet Latino, *videris*; *capius*, τῷ *similis videris.*

Ver. 91.—σὲ φόβησε] *Al.* σ' ἐφόβησε.

Ver. 92.—θεὰ λευκώλενος]

—nivels—*diva lacertis.*

Æn. VIII. 387.

Ver. 93. Μῆ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα] *Vir* eruditus *Tb. Bentley*, uno in *MS. Italico* scriptum reperit, Μῆ με, θεὰ μῆτι ταῦτα. Unde fortasse legendum, eodem conjectante; Μῆ με, θεὰ μῆ ταῦτα.

Ver. 95.—δαιτὸς εἴσης] *Vide supra ad a, 463.*

Ταυτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται· οὐδέ τι φημί
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
 Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰπούσα καθέζετο πότνια Ἥρη· 100
 Ωχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δ' ἐγέλασσε
 Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι κυανέησιν
 Ἴάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηῦδα·

Νῆπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
 Ἡ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες, 105
 Ἡ ἔπει, ἢ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει,
 Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἀριστος.

Τῷ ἔχεθ', ὅ, ττι κεν ὑμῖν κακὸν πέμπησιν ἐκάστω·
 Ἡδὴ γὰρ νῦν ἔλπομι Ἄρηι γε πῆμα τετύχθαι· 110
 Υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνὶ Φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
 Χερσὶ καταπρηνέσ', ὄλοφυρόμενος δὲ προσηῦδα·

Μῆ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 Τίσασθαι φόνου υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
 Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Ver. 96 et 107. — ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad 4, 398.

Ver. 97. — οὐδέ τι.] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 98. — κεχαρησέμεν.] Vide supra ad ver. 11.

Ver. 99. — τις ἔτι νῦν.] Qua ratione, ἔτι hic ultimam producat; item Ζηνὶ ver. 104; et σθένει, ver. 108; et γὰρ, ver. 111; et κέλετο, ver. 119; vide supra ad 4, 51.

Ibid. — δαίνυται.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 101. — Ωχθησαν.] *Cod. Harleian.* Ωχθησαν.

Ibid. — ἐγέλασσε — οὐδὲ — Ἴάνθη.]

— curisque ingentibus æger

Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. *Æn.* I. 212.

Ver. 102. — κυανέησιν.] Vide supra ad 4, 528.

Ver. 105. — Ἡ ἔτι μιν.] *Al.* Ἡ ἔτι μιν.

Ver. 106. — Ἡ ἔπει, ἢ βίη.] Vide supra ad 4, 395.

Ver. 108. — διακριδὸν.] Vide supra ad 4, 309.

Ver. 113. — πεπλήγετο μηρῷ.] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Formæ Mediæ* usus; *sua sibi percussit femora.*

Ver. 114. — δὲ προσηῦδα.] *Al.* δ' ἔπος ηῦδα.

Ver. 115. — νεμεσήσεται.] *Al.* νεμεσήσεται.

Ver. 116. Τίσασθαι.] Τίσασθαι et τίσεσθαι primam Homero semper producant, sicuti φθίνω et φθίσεσθαι. Vide supra ad ν', 339; et ad β', 433; et ad δ', 257.

Ver. 117. — πληγέντι.] Vide supra ad γ', 31.

Ver. 119. — καὶ ῥ'.] *Et proinde, ut comminatus erat, —.*

Ibid. — Δεῖμον τε Φόβον τε.] Filios Martis, quibus equos sibi jungendos iussit.

Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανώνοντα· 120

Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος

Παῖρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,

Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,

Ἦτο δὲ ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.

Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρου' εἴλετο, καὶ σάκος ὤμων, 125

Ἐγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλοῦσα

Χάλκεον ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο ὕψρον Ἄρηα·

Μαινόμενε, φρένας ἤλῃ, διέφθορας ἢ νύ τοι αὐτῶς

Οὐατ' ἀκουέμεν ἑπτί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;

Οὐκ αἰεῖς, ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη; 130

Ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν·

Ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας καὶ καὶ πολλὰ,

Ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,

Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;

Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135

Λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον·

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅστ' αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί.

Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος·

Ἢδὴ γάρ τις, τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,

Ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφίσηται ἀργαλέον δὲ 140

Πάντων ἀνθρώπων ρῦσθαι γενεὴν τε τόκον τέ.

Ὡς εἰποῦσ', ἴδουσε θρόνω' ἐνι θεῶν Ἄρηα,

Ἢρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτός,

Ἰρίν θ', ἢ τε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισι,

Καὶ σφεας φωνήσασ, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145

Ver. 120. Ζευγνύμεν·] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.—ἐδύσετο] *Al.* ἐδύσατο Vide supra ad β', 35; et ad ε', 109.

Ver. 121.—κέ τις] *Cod. Harleian.* κέ τι.

Ver. 122.—ἀθανάτοισι] Vide supra ad ε', 298.

Ver. 123.—Ἀθήνη,] *Consilium prudentius.* Vide supra ad ε', 194; ad β', 169; et ad δ', 92.

Ver. 124.—ὃ ἐκ] *Al.* μὲν ἐκ.

Ver. 126.—ἐκ] *Cod. Harleian.* ἀπό.

Ver. 128.—φρένας ἤλῃ διέφθορας] Notandus hic proprius et primigenius vocis *Mediæ* usus: *Te ipse perdidisti*; *peristi*. Vide supra ad γ', 141. Alii *αἴτιος* accipiunt; φρένας ἤλῃ διέφθορας.

Ibid.—αὐτῶς] *Schol.* *inedita*, in *Cod. Harleiano*; *ἀδιακρίτως*.

Ver. 131.—εἰλήλουθεν] Vide supra ad ε', 37.

Ver. 134.—τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;] *Vir eruditus, Tho. Bentleius*, in *Codice Harleiano* et in duobus MSS. *Italicis* scriptum reperit, τῶν ἄλλοισι θεοῖς, sicuti in ε', 597. Quæ si forte vera fuerit *Lectio*, tum ex ejusdem *conjectura* scribendum erit; —τῶν ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι; Sed expectandi *Codices*.

Ver. 136.—ἡμέας εἰσι] *Pronuntiabatur*, ἡμᾶς εἰσι. Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 144.—ἢ τε] *Quæ utique*; *Quæ scilicet*.

Ibid.—μετὰγγελος] *Al.* μετ' ἄγγελος.

Ibid.—ἀθανάτοισι,] Vide supra ad ε', 398.

Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·

Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Δῖός τ' εἰς ὤπα ἴδησθε,

Ἐξέειν, ὅ, ττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰπούσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρῃ·

Ἐξέτο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἰῶντε πετέσθην,

150

Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θεῶν·

Εὐρον δ' εὐρύσπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάριον ἄκρην

Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυῶν νέφος ἐστεφάνωτο·

Τῷ δέ, πάροιθ' ἐλθόντε Δῖος νεφεληγερέταο,

Στήτην· οὐδὲ σφῶν ἰδὼν ἐχολάσατο θυμῷ,

155

Ὅττι οἱ ὦπ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πίθεσθην·

Ἴσον δὲ πρότερον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακτι

Πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδᾶγγελος εἶναι·

Παυσάμενόν μιν ἀνωχθὶ μάχης ἢ δὲ πτολέμοιο,

160

Ἐρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.

Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπίπτειται, ἀλλ' ἀλογήσει,

Φραζέσθω δὴ πείτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Μῆ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ

Μεῖναι· ἐπεὶ εἴ φημί βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,

165

Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὕβεται φίλον ἦτορ

Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις·

Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

Ver. 147.—ἴδουθε.] *Al.* ἴκασθε. *Al.* ἴδουτε.

Ver. 148.—ὅ, ττι κε κείνος.] *Al.* ἵπτι κ' ἐκείνος.

Ver. 152.—εἰρύσπα.] Vide supra ad *ἀ*, 175, 498; et ad *θ'*, 206.

Ver. 153.—ἐστεφάνωτο.] Si ἐστεφάνωτα: dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad *ἀ*, 37.

Ver. 155.—οὐδὲ σφῶν ἰδὼν ἐχολάσατο.] Vide supra ad *ver.* 11.

Ver. 158. Βάσκι' ἴθι,]

Vade, age, nate; — *Æn.* IV. 223.

“Ceterum, quis tam obtuso ingenio est,

“quin intelligat, βάσκι' ἴθι, verba duo idem

“significantia, non frustra posita esse in

“παγαλλόλου, ut quidam putant: sed hor-

“tamentum esse acre imperatae celeritatis.”

Call. lib. 13. *cap.* 23.

Ver. 160.—μάχης ἢ δὲ πτολέμοιο,] Vide supra ad *ἦ*, 23; 279.

Ver. 161. Ἐρχεσθαι μετὰ.] Ἐρχεσθ' ἢ μετὰ, *ver.* 177.

Ver. 162.—ἐπίεσσ' ἐπιπίπτειται.] *Al.* ἐπίεσσι πεπίπτειται notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163.—δὴ πείτα.] *Al.* δὴ ἐπίτα. Quod ferri potest. *Vulg.* δ' ἤπειτα. Quod ex analogia minus est accuratum.

Ver. 164. Μῆ μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, —ταλ' ἔσθῃ.] *Barnesius*, et *Excitio Weisepiana*, aliique, pessime hoc ita vertunt, ac si *Homerus* contra plane, quam voluerit, scripsisset; Μῆ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν, —ταλάσῃ.

Ver. 167. Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι,] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Vocis Æliæ* usus: *Æqualem SE tibi dicere.* Vide supra ad *γ'*, 141.

Ibid. —τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.] *Quem utique.* — *Al.* καὶ ἠμειώθημαι αὐτόν. Nempe ex *ἀ*, 187. Sed priorem *Lectionem* firmat infra *ver.* 183.

Ὦς δ' ὅταν ἐν νεφέων πτήται νηφάς, ἢ γὰρ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαιο·

170

Ὦς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπττατο ὠκέα Ἴοις,
Ἄγχιου δ' ἰστὰ μείνη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

Ἄγγελίην τιὰς τοι, Γαίηοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·

175

Παυσάμενον σ' εἰκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἐρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δ' αὖν.

Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέιπται, ἀλλ' ἀλογήγεις,
Ἦπειλοι κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων

Ἐνθάδ' ἐλεύεσθαι· σέ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,

180

Καὶ γὰρ πρῶτερος σόν δ' οὐκ ὄβεται φίλον ἦτος
Ἴσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μὲν ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·

ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ὑπέροπλον εἶπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίη ἀέκοντα καθεῖξει.

185

Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκε Ρεῖη,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος, δ' Αἰδῆς ἐνέροισιν ἀνάστων·

Τριχθαὶ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἄλα καιέμεν αἰεὶ,

190

Παλλομένων, Αἰδῆς δ' ἔλαχε ζῆφον ἠερόεντα·

Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησι.

Γαῖα δ' ἐτι ξυνή πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλυμπος·

Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν' ἀλλὰ ἔκηλος,

Ver. 170.—νηφάς,] Qua analogia ex u-
φαι deducta sit νηφάς, vide supra ad α', 338 ;
et ad μ', 280.

Ver. 174.—κυανοχαῖτα,] Vide supra ad α',
43, 58, 528.

Ver. 177. "Ερχεσθ' ἢ μετὰ] "Ερχεσθαι
μετὰ, ver. 161. Aut locus iste ex hoc, aut
hic ex illo, corrigendus.

Ver. 179.—πολεμίζων] *Al.* πολεμίζων.

Ver. 180.—ἀνώγει] *Cod. Hor. eian.* ἀ-
νώγει. Quod et ipsum recte dicitur de præ-
sentis: Vide supra ad θ', 322.

Ver. 183. "Ἴσόν οἱ φάσθαι,] Qua ratione,
ἴσον, ultimam hic, etiam extra cesuram,
producat; item καλόν, ver. 196; et χολω-
ταῖσιν, ver. 210; vide supra ad α', 51. Scri-
bi hoc quidem in loco poterat, ἴσον σ' οἱ
φάσθαι. Sed venustius abest istud es. Vide
supra ad ver. 166: Ubi itidem scribi potu-

ist' es, ἴσον ἔ μοι φάσθαι sed minus eleganter.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου] *Esentim*
tres; Nam tres videlicet—. *Al.* Τρεῖς
γάρ τε Κρόνου.

Ibid.—οὓς τέκε Ρεῖη,] *Al.* οὓς τέκε Ρεῖη.
Et, οὓς τέκετο Ρεῖη.

Ver. 189.—δέδασται—ἔμμορε] Con-
juncta sunt cum præcedente εἰμὲν. Vide
supra ad α', 37.

Ver. 190.—ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἄλα]
—imperium pelagi, lævumque triden-
tem,

—mibi forte datum; tenet *ide* imma-
nia taxa. *Al.* I. 142.

—Hæc —manebat

Sors rerum — X. 39.
Ver. 191.—ἔλαχε ζῆφον] Ita MSs. a
Th. Bentleio, conati, *Vulgg.* ἔλαχεν ζῆφον·
minus numerose.

Καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὡς, δεῖδισσέσθω.
 Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἷάσι κέρδιον εἶη
 Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
 Οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.

195

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις

200

Οὕτω γὰρ δὴ τοι, Γαίῃοχε κυανοχαῖτα,
 Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε ;
 Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἔσθλων.
 Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινυῖες αἰὲν ἔπονται.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

205

Ἴρι θεᾶ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες
 Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
 Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅππότεν ἰσόμορον καὶ ὀμῆ πεπρωμένον αἴσῃ
 Νεικείειν ἐβέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

210

Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεῖς ὑποείζω

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,

Αἶκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελεύεις,

Ἥρης, Ἐρμείω τε, καὶ Ἥφαιστοιο ἀνακτος,

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γὰρ τε] *Etenim filias*—. De profodia autem, vide supra ad ε, 398.

Ibid.— κέρδιον εἶη] *Al.* βέλτερον εἶη.

Ver. 199.— ἀκούσονται] *Al.* ἀκούσονται.

Ver. 201.— Οὕτω γὰρ [δὴ] *Siccine autem, quæso? Siccine enim reuera*—? Nempere fertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur; “*Hæreo de responso renuntiando*.” Vel, “*Mæius tibi; Nam*—.” Vel, siquid simile. Vide supra ad ε, 22. Quare inficete admodum *Spondanus*; “*Illud, γὰρ, vide ne superfluum sit*.” Atque etiam *Eustathius*; Σκοπιτέον ἐἰ μὴ παζέλκει ὁ “*γὰρ*” σῶνδεσμος; οὐδὲν γὰρ ἀντιλογεῖ. *Virgilius* elegantissime, constructione non multum dissimili;

— tandem ore locutus;

Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras

Jussit adire domos? — — —

Georgic. IV. 455.

Ubi istud, *Nam*, in ipso statim orationis initio, vim habet recentioribus linguis profus incognitam. Cæterum de tota hac *Iridis* oratione, ita *Dionysius Halicarnassensis*: λέγειν μὲν βέλτεται, ἐμπρεπῶς δὲ λέγειν.— τὸν λέγοντα, ζητεῖν ἐμπρεπῶς λέγειν, δείκνυσιν ἐπὶ τῆς Ἴριδος.— Παρὰ τῆ ἀντιῶ ἢ Ἴρις ἐμπρε-

πότερον λέγειν, ἢ ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ἢ.— “*Οὕτω γὰρ δὴ τα*—;” Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῷ ἐπάγει, ὀνόματι ἐνὶ λέγουσα, “*Διὶ μῦθον*.” *Dion. Halicarn.* Τέχνης §. 9.

Ibid.— κυανοχαῖτα] *Vide supra* ad ε, 43, 58, 528.

Ver. 203.— στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἔσθλων.] *Al.* στρεπταὶ γὰρ τοὶ φρένες.

— στρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐταί. ἰ, 493.

— ἀκασταὶ τοὶ φρένες ἔσθλων. ἰ, 115.

Ver. 204. Ὅισθ', ὡς] *Vide supra* ad ε, 537.

Ver. 206.— εἰπες] *Al.* εἰπας; ut et alibi sæpe.

Ver. 207.— τέτυκται,] *Vide supra* ad ε, 37.

Ver. 211.— νεμεσσηθεῖς] *Schol. inedita*, in cod. *Harleiano*, a *Tb. Bentley* communicata; τὸν νίμεσιν ἐνλαβηθεῖς. *Vide infra*, ver. 227.

Ver. 212.— 217. Ἄλλο δὲ ——— χόλος ἔσται] *Hosce* sex versiculos rejecerunt nonnulli: *Rationibus* admodum ineptis; ut ostendit *Eustathius*.

Ver. 213.— ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης] *Al.* ἀνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναίης τ'.

Ibid.— ἀγλειεις,] *Vide supra* ad δ, 128.

Ver. 214.— Ἐρμείω τε,] *Al.* Ἐρμείω τε. Quod pronuntiatu icem est.

Ver.

- Ἰλίου αἰπείνης πεφιδήσεται, οὐδ' ἐβελήσει
 215
 Ἐκπέσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 Ἴστω τούτῳ, ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιῶν Ἐννοσίγαιος
 Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί·
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνας προσέφη νεφεληγέρετα Ζεὺς·
 220
 Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
 Ἦδη μὲν γάρ τοι γαίηχος Ἐννοσίγαιος
 Οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 Οἵπερ νεότεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες.
 225
 Ἀλλὰ τόδ' ἤμην ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἢ δέ οἱ αὐτῶ
 Ἐπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπέειξε
 Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσσανέεσσαν,
 Τὴν μάλ' ἐπισσεῖαν, φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοῦς.
 230
 Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, Ἐκατηβόλε, Φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται·
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 Ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
 235
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίου ὄρεων, ἱρήκι εἰοικώς
 Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὠκιστος πετεηνῶν
 Εὐρ' υἱὸν Προιάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 Ἠμίονον, οὐδ' ἐτι κεῖτο· νέον δ' ἔσαγαγίρατο θυμὸν,
 240

Ver. 218. "Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν.— Δῦνε δὲ πόντον]

Tantum effata, caput glauco contextit amictu,

Multa gemens, et se fluvio Dea condidit alto. *Æn.* XII. 855.

Ver. 220.—νεφεληγέρετα] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 225.—νεότεροι] *Al.* ἐνέστεροι.

Ver. 226.—ἐμοὶ—, ἢ δέ οἱ αὐτῶ]

Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμαρτήσασθαι· ἐμῶν δέ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι· τὸ γὰρ "ἀνιδρωτὶ," ἐπὶ Ποσειδῶνος κείτα. Schol. inedita, in Cod. Harleiano, a Tb. Bentleio communicata.

Ver. 227.—νεμεσσηθεὶς· ὑπέειξε χεῖρας ἐμάς.] Νεμεσσηθεὶς, —ἐλαθθηθεὶς τὴν νέμειν. Τὸ δὲ χεῖρας ἐμάς, μετὰ τοῦ νεμεσσηθεὶς συστακτικὸν μάλαν, ἵπες μετὰ τοῦ ὑπέειξεν. *Euseb.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'] Cod. Harleian. Τῆ

μάλ'. Scholia ibidem, inedita; διὰ ταύτην.

Ver. 232.—οὖν] *Ut dixi; Ut decrevi; Ut statui*—.

Ver. 234.—φράσομαι] Vide supra ad 4, 140.

Ibid.—ἔργον τε ἔπος τε,] Vide supra ad 4, 395.

Ver. 235. "Ὡς κε] *Al.* ὠστε.

Ver. 236.——ἄρα] *Ut solitus erat; Ut æquum erat; Ut par erat*—.

Ver. 238.——ἔστ'] *Qui utique*—.

Ver. 239. Ἐυρ' υἱὸν] Constructio hæc asyndetos celeritatem optime depingit proficicentis.

Ἐυρε Λυκάονος υἱὸν — δ', 89.

Ἐυρ' υἱὸν Πετῆως — δ', 327.

Ἐυρε Λυκάονος — ἐ, 169.

Ver. 240.—ἔσαγαγίρατο] Cod. Harleian. ἔσαγαγίρατο.

Ver.

Ἀμφὶ ἐγνώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ δὴσῖμα καὶ ἰδῶς
Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

Ἄγχου δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·

Ἔκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφι ἀπ' ἄλλων

Ἦσ' ὀλιγητελέων; ἢ πού τί σε κῆδος ἰκάνει; 245

Τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαιόλοσ Ἔκτωρ·

Τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἶρεαι αὐτήν;

Οὐκ αἰεὶς, ὃ με κησὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,

Οὓς ἐτάρους ὀλέοντα, βαρὴν ἀγαθὸς βάλαν Δίης

Χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος αἰλιγῆς; 250

Καὶ δὴ ἐγὼν ἐφάρμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο

Ἦμαιτι τῶδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἑκάεργος Ἀπόλλων·

Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητήρα Κρονίων

Ἐξ Ἰδῆς προσέηκε παρέστάμεναι καὶ ἀρμύνειν, 255

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάρορον ὅς σε πάρος περ

Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.

Ἄλλ' ἄγε, νῦν ἵππεῦσιν ἐπὶ τρυνον πολέεσσι,

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·

Αὐτὰρ ἐγὼ, προσάροθε κίων, ἵπποισι κέλευθον 260

Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἦραιας Ἀχαιοῦς.

Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀνοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο προαίνων,

Εἰσθῶς λούεσθαι εὐρῆειός ποταμοῖο, 265

Ver. 243.—ἐκάεργος] Vide supra ad α, 43 et 58.

Ver. 244.—νόσφι] Vide supra ad α, 549.

Ver. 245.—Ἦσ'] Vide supra ad α, 565; et ad β, 191.

Ver. 246.—ὄμει] Vide supra ad α, 537.

Ver. 249.—βαρὴν ἀγαθὸν] Vide supra ad β, 208.

Ver. 252.—κορυθαίολος] "Dorice," inquit Baryphagus, "pro' ἔκτωρ unde et Prior "λεξι, alius brevisis." At Dorica ista, Homero pro'fus ignota. Αἴδα, vocalem primam h. bet longam; ut liquet ex vertu quem citat ipse Baryphagus,

Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὖν ἔπειν.

Syllab. 2j. 1283.

Syllaba tantem ista prima scribi potest, propter sequentem Vocalem: Quae de ic, vide supra ad α, 24.

Ver. 256. φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάρορον] Vide supra ad α, 43 et 48.

Armatumque auro— Aen. III. 517. Ibid.—πάρος περ] Cod. Harleian. πάρος περ.

Ver. 260.—ἐγὼ—κέλευθον Πᾶσαν λειανέω,] Sol nihil, tum verno tempore vias exsiccet et reficit.

Ver. 262.—ἔμπνευσε μένος μέγα] Vide supra ad γ, 44; et ad α, 482; et ad ε, 185.

Ver. 263.—268. Ὡς δ' ὅτε τις—Δεσμὸν ἀπορρήξας, et θείει,—καὶ τομὸν ἵππων] Ἴτο δεσμὸν ἀπορρήξας, et θείει, alii habent, δεσμὸν ἀπορρήξας, et θείει: vel θείει. Caeterum de toto hoc loco, vide supra ad ζ', 506—511: Ubi lidem f. x. verius repetuntur, Possidentque luxuriantem et jaetabantem illic paulo etiam aptius deseribunt, quam Heceterum luc ex vulnere gravissime nuperrime infectum. Quam

- Κυδῶων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χροῖται
 Ὀμοῖς αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιδῶς,
 Ῥίμφα ἔ γούνα φέει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 Ὄς Ἐκτωρ λαυψήρᾳ πόδας καὶ γούνατ' εἰώμα,
 Ὀτρύνων ἵππων, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐτόν. 270
 Οἱ δ' ὡστ' ἠ ἔλαφον κεραῶν, ἠ ἄγριον αἶγλα
 Ἔσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖαῖται·
 Τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δασύκιος ὕλη
 Εἰρύσατ', αὐτ' ἄρα τέ σφι κινήμενοι αἴσμιον ἦεν·
 Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠῦγένειος 275
 Εἰς ὄδον, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτρεπε καὶ μεμαῶτας·
 Ὄς Δαναοὶ, εἴως μὲν, ὀμιλαδὸν αἶεν ἔποντο,
 Νύσσοντες ἕψασίν τε καὶ ἔγχρυσιν ἀμφιγυροῖσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκτοῦ ἐποικόμενον στίχας αἰδοῶν,
 Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάμππετε θυμῶς. 280
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδρακίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἀριστος, ἐπιστάμενος μὲν αἰοντι,
 Ἔσθλός δ' ἐν σταδίῃ ἀγοῇ δέ ἐ παῖσσι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὀππότε κούροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 Ὄς σφιν εὐφρονέων ἀγορήτατο καὶ μετέειπεν· 285
 Ὄ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
 Οἶσδ' αὐτ' ἐξ αὐτῆς ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἐκτωρ ἠ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμῶς ἐκάστου
 Χερσὶν ὑπ' Αἰάντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
 Ἄλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρύσαστο καὶ ἐσάωσεν 290
 Ἐκτοῦ, ὁ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσαν·

ob causam ἡπαται, inquit Eusebius, de
 στίχου; ἰναῦθα μῖνυ; ἐν τῆς παραβληῆς δι-
 χεται, τοῖς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῖς δὲ τέσσαρσι
 βελήουσι, παρατιθέντες τὸ ἕβηλ καὶ Ἄσπερ-
 κων, ὡς ἀλλαχῶ κέλυστα κειμένων τῶν ταῦτον
 ἵππων, καὶ μὲ ἰναῦθα. Atque haec quidem
 recte ex Eusebio exhibuit Gallie Domina
 Dacier. Eadem autem deinceps ex sermone
 Gallico, propter clausulam erioe Typographi
 male interpunctam, Anglice ita vertit Pepius,
 ut dicat ex hisce sex versiculis Antiquos, hoc
 quidem in loco, duas tantum et quatuor reti-
 nuisse.

Ver. 271.—'Οἱ δὲ ὡστ''] Ita Vulgati. Mibi
 ad orationis elegantiam spectandam pertinere
 videtur, ut scribatur 'Οἱ δὲ ὡστ'—. Nempe
 ut vox Δαναῶν, ver. 277, repetitio intelligatur

hujus 'Οἱ δὲ. Quod proinde hac in loco recte
 verti poterit, *Demum autem*,—

Ibid.—καρῶν ἠ] Vide supra ad 4, 51.

Ver. 272.—Ἔσσεύοντο] *Erroneo silenti; Per-*
sequi silent—. Vide supra a 1 v, 841 et ad
 4, 37.

Ver. 273.—ἕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 274.—εἰδὲ ἄρα τε] *Ac proinde*
non—.

Ver. 276.—μεμαῶτας;] Vide supra ad
 γ', 46.

Ver. 290.—ἐρύσαστο] *Al. ἐρύσσαστο, vel*
εἰρύσσαστο.

Ver. 291.—δ δὴ] *Qui sane; qui prof. Es.*—
Ibid.—Δαναῶν] 'Αδ' ἄν, MSS. Florentin.
 et Vatican. et T. Bentleio collati.

Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶμαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται, ἔδε μειοῦν.

Ἄλλ' ἀγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθάρμεθα πάντες·

Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·

295

Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,

Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρούξομεν ἀντιάσαντες,

Δαύρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' αἶω καὶ μεμαῶτα

Θυμῷ δέϊσσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίβοντο. 300

Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα,

Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,

Ἵσμῖνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,

Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω

Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

305

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ

Μακρὰ βιβιάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,

Εἰμένος ὠμοῖν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θούριν,

Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀρπυρεπέ', ἣν ἄρα χαλκίεις

Ἦφαιστος Διὶ δῶκε φορημέναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·

310

Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσι ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὠρτο δ' αὐτῇ

Ὄξει' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ νευρήφι δ' οἴστοι

Θρωῶσικον· πολλὰ δὲ δαύρα θρωσειῶν ἀπὸ χειρῶν,

Ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊῶων αἰζήων·

315

Πολλὰ δὲ καὶ μετηγῦ, πάρος χροῖα καλὸν ἐπαυρεῖν,

Ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι.

Ver. 294.—ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.

Ver. 295.—προτὶ] *Al.* ποτὶ.

III.—ἀπειέσθαι] Vide supra ad α,

398.

Ver. 297.—ἀντιάσαντες,] Vide supra ad α,

67.

Ver. 298.—μεμαῶτα] Vide supra ad ν'

46.

Ver. 300.—ἄρα] *Ut fit*——.

Ver. 301.—Οἱ—ἀμφ' Αἴαντα] Vide supra ad γ', 146. *Al.* Αἴαντε.

Ver. 302.—ἀτάλαντον] Vide supra ad β'.

627.

Ver. 305.—ἀπειούτο.] Vide supra ad α,

398.

Ver. 306.—ἄρ'] *Ut par erat*; *Ut solebat*,—.

Ver. 307.—βιβιάς·—δὲ κί'] *Al.*

βιβῶν, —δὲ ἐκί·

Ver. 308.—αἰγίδα] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur esse commentum.

Ver. 309.—ἦν ἄρα] *Quippe quam; quam utique*,——.

Ver. 311. Τὴν ἄρ'] *Hanc, inquam*,——.

Ver. 313.—ἀπὸ νευρήφι] Vide supra ad ν', 588. Ceterum qua ratione hic, ἀπὸ, ultimam producat: item μάλα, ver. 321; vide supra ad α, 51.

Ver. 316.—καλὸν] Vide supra ad ε', 43. Alii autem hic scribunt, λευκόν.

Ver. 317.—λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐλέγειαν ποιεῖν, εὐδοκμαεῖ· ἴεν ἐν τοῖσδε,——“ἐπιπτεῖσθαι μενεαίων.”——καί, “λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι.” Ἐν πᾶσι γὰρ τοῦτοι, διὰ τὸ ἐμψυχα εἶναι, ἐνεργούντα φαίνονται. *Asibst. Rbtoric. lib. 3. cap. 11.* Οἱ ποιηταί,

——πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μεταφοὰς καὶ σωματοποιίας,

- ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπαίων
 Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος αἰκῆς.
 Οἱ δ' ἄστ' ἤε βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶν μέγ' οἴῳ
 Θῆρε δῶν κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Ἐλθόντ' ἔξαπίνης, σημάντορος οὐ παρέοντος·
 Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκτιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 Ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθεΐσης ὑσμίνης·
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίου τε καὶ Ἀρκεσίλαιον ἔπεφνε,
 Τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων.
 Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἔξενάριζεν·
 Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 Γνωτὸν μητροῦης Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 Ἴασος αὐτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 Υἱὸς δὲ Σφῆλαιο καλέσκειτο Βουκολίδαο.
 Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίου δὲ Πολίτης
 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε διὸς Ἀγήνωρ·

ἀναποποιίας, χερσὶν αἰγίδα καὶ μεταφράσει.—λε-
 γοῖτες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι “ λιλαιμῖνα
 “ χερσὶν ἄσται.” Plutarib. Symposiac. lib. 9.
 Probl. 15.

Hasta——alte bibit acta cruorem.

En. XI. 804.

Ver. 320.—κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν] Sol
 nimirum Achivis tum forte oculos per-
 strinxit.

Ver. 321.—τοῖσι δὲ] Tum vero illis.—
 Vide supra ad α, 57; ad γ, 200; et ad δ,
 160.

Ver. 323. 'Οἱ δὲ ἄστ'·] 'Οἱ δὲ, ἄστ'. Vide
 supra ad ver. 271.

Ver. 324.—δῶν] Ut intelligantur vido-
 licet compare Hektor et Apollo.

Ibid.—κλονέουσι] Al. κλονέουσι.

Ver. 326.—Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ.—ἔ.
 γὰρ Ἀπόλλων Ἦκε φόβον.]

—hæc cernens, arcum intendebat

Apollo

Defuper; omnis eo terrore——

—, omnes vertebant terga Sabrei.

En. VIII. 704.

Ver. 336.—ἐν ἔχ' Ὀϊλεύς.] Cod. Har-
 lion. ἐν ἔχ' Ὀϊλεύς, vel, (ut alii scripserunt,
 notante Eustathio,) Ἰλεός.

Ver. 338.—Σφῆλαιο καλέσκειτο] Quoniam
 Homerus alias scribit καλέσκων, et καλέσκεν,
 ideo Barnesius et hic edidit, Σφῆλαι καλέσ-
 κειτο. Quod etsi analogia non improbabilis,
 sine codicibus tamen factum non oportuit.
 Nam qua ratione οἰχισσκον, ἐ, 790; et οἰχισσκε
 hujus libri ver. 640, scriptum legitimum;
 eadem ratione καλέσκων, et καλέσκετο, scribi
 potuit. Non, quod commentus est Barnesius,
 ex καλέσκων et οἰχισσκων, quæ nulla sunt; sed
 ex καλέω et οἰχισκω.

Ver. 339. Μηκιστῇ] Forte scripserit Ho-
 merus Μηκιστῆα. Quod et ipsum pronuntia-
 batur Μηκιστῆ. Attamen Τεῖθ' eadem forma
 occurrit, δ' 384; nisi et ibi forte scribendum
 Τεθῆα, pronuntiantium Τεθῆ. Nam Τεθῆα,
 Θετῆα, Πηλῆα, et similia, ultimam s. imper
 producant necessarium. Vide supra ad α, 265.

Δηϊόχορον δὲ Πάρις βάλε νεῖα του ἄμεν ὀπίσθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχῳσι, διὰ πρὸ δὲ χαλιῶν ἔλασταν.

“Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνείζου ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρω, καὶ σκολόπεσσιν, ἐμπλήξαντες ὄφυατῃ,
Ἔμβα καὶ ἔμβα φέβοντο· εὐόντο δὲ τείχος ἀνάγκη·
Ἔκταρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας.

345

Νηυσὶν ἐπιστρέψασθαι, εἴν δ' ἔναρα βροτόεντα,
“Οὐ δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νόησω,
Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχῳσι θανόντα,
Ἄλλὰ κύνες ἐρύουσι· πρὸ αἴστεος ἡμετέροιο.

350

“Ὡς εἰπὼν, μάττιγι καταμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ ἔε, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους,
Ἦχῃ θεσπεσίῃ· προπάραιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ῥεῖ ὄχθιας καπέτοιο βαδείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἔς μέσσον κατέβαλλε· γαφύρωσεν δὲ κέλευθον

355

Ver. 343.—τόφρα δ'] Barnesius edidit, τόφραδ'. Nam τὸ “Δι,” inquit, παρῆλθε. Quod est imperissimum. Vide supra ad 4, 57; ad γ', 200; et ad θ', 160.

Ver. 348.—“Οὐ δ' ἂν ἐγὼν”] ἴσεται δὲ— καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβαλεῖ, —ἐταν, τὸ νῦν ἴσασα, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἑτέρον πρόσωπον μεταβῆ— τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ καὶ ἀγει τὸν ἀποφθεγμένον. “Ὅσον ἐστίν,” —“ἔκταρ δὲ,” —“Ὀ δ' ἂν ἐγὼν.” —“Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικῷ μεταβαλεῖν εἰς τὸ μιμητικόν. Dion. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 8. Ἐτι γε μὴν ἐστ' ὅτε περὶ προσώπων διηγήμενος ὁ συγγραφεὺς, ἐξαιτίας παρενηχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον [α. αὐτοπρόσωπον] ἀντιμεθίσταται· καὶ ἐστὶ τὸ ταυτοῦτο εἶδος, ἐμβολὴ τις πάθος. “Ἐκτορὸς δὲ, —“Ὀ δ' ἂν ἐγὼν.” —“Ὀσοῦν τὴν μὲν διηγήσῃ, αὐτὴν περιέσσει, ἐπειτὴ πρὸς αὐτὸν ἐστὶ τὸν δ' ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶν, τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἔξαιτίας, αὐτὸν προσελήσας, περιέσσειεν. Ἐξέχρηστο γὰρ εἰ παρενηχθεὶς, “Ἐλεγε δὲ τοῖα τῆς, καὶ τοῖα ὁ “Ἐκτορὸς.” Νυλ δὲ ἐφθακεν ἄνω τὴν μεταβαίνοντα ἢ τοῦ λόγου μεταβασις. Διὸ καὶ ἐπὶ ὁμοκλήσεσιν τῷ ἄρχοντος τότε, ἵνα ἕξῃ ὁ καιεὶς ἂν διαμείλῃν [α. διαμείνῃ] τῷ γράφοντι μὴ εἶναι, ἀλλ' ἔμβα· ἵπτανυμάτῃ μεταβαλεῖν εἰς πρόσωπον εἰς πρόσωπα. Longin. §. 27. “Hæc “schemata—et convertunt in se auditorem, “nec languere patientem, subinde aliqua notabili figura excitatum.” Quintilian, lib. 9. cap. 3. Imitatus est hoc schema Virgilius, —et cava tempora ferro

Traicit: “I, verbis virtutem illudē su-
“porbis.”

Æn. IX. 634.

Ubi (ut recte notavit Tollius) si, quod retinetur, [“et subiecti”] adjecteris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringeturque, omnisque decor sententiæ corrumpetur. Est et aliud (notante eodem Tollio ad locum. Jam e Longino citatum), apud Horatium:

—confpexit, ut aiunt,

Adrafum quendam, vacua tonforis in umbra

Cultello proprios purgantem leniter ungues;

“Demetri, puer—

“—abi quære, et refer; unde domo,
“quis?”

Lib. 1. Epist. 7.

Ubi, si itidem illa quæ subintelliguntur, [“et vocans putrum suum Demetrium dixit,”] addideris; quantum sententiæ venustati decessurum sit, facile advertes.

Ibid.—ἐτίεσθαι νόησω,] Dionys. Halicarn. loco jam supra citato, legit, ἐτίεσθαι νόησω. Tollius in Vaticanis duobus Longini MSS. reperit, ἐθέλοντα νόησω. “Quod inquit, “mibi diutius considerandum videtur.” At hoc unde acciderit, videre est supra ad β', 391.

Ver. 351.—κύνες ἐρύουσι] Al. ἐρύουσι. Cæterum qua ratione, κύνες, hic ultimam producat; item ἔχον, ver. 354; et ἄστε, ver. 381; vide supra ad 4, 51.

Ver. 355.—Τρώεσσι κατὰ] Al. Τρώεσσιν ἐπί.

Μακρόν, ἢ δ' εὐρέϊαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
Γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένεος πεισόμενος ἦσει.

Τῆ ῥ' οἴγε προχέοντο Φαλαγγίδου· πρὸ δ' Ἀπόλλων, 360

Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἀγχι θαλάσσης,

Ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήτη ἀθύρματα νηπιέσων,

Ἄψ' αὐτίς συνέχευε πρὸν καὶ χερσίν, ἀθύρων.

Ὡς ῥα σὺ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάρματον καὶ οἶζον 365

Σύγχχαις Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνάσσας.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρατύοντο μένοντες,

Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι.

Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·

Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα, Γερόνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 370

Εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστέρωντα·

Ζεῦ πάτερ, εἰποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρου,

Ἡ βοῶς, ἢ ἕϊος κατὰ πτόνα μηρία κείων,

Εὐχέτο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας

Τῶν μῆσαι, καὶ ἄμμονον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ· 375

Μηδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἐκτυπε μητίετα Ζεὺς,

Ἀράων αἰὼν Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ', ὡς ἐπέθετο Διὸς νόον ἀνιγέλοιο,

Μαλλον ἐπ' Ἀργεῖοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριμης· 380

Οἱ δ' ἄστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπύροιο

Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταρήσεται, ὅππότε ἐπειγῆ

Ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστα γέ κῦματ' ὀφέλλει·

Ver. 358.—[ὅσον τ'] Quam longe uti-
que

Ver. 359. Γίγνεται.] Ita Barnesius, ex MSS.
Al. γίνεται. Quod perrinde est. Nam et id
primam producit.

Ibid.—[σθένεος πεισόμενος] Notandum hic
primū genium et maxime proprium Vocis Me-
dicæ Usus: Suarum sibi vitium periculum sū-
ciens

Ibid.—[ἦσει] Al. ἔσει et, ἔσει.

Ver. 363. "Ὅστ' ἐπεὶ οὖν"] Quod videtur
resequam ex arena, quam dicit,

Ibid.—[ποιήτη] Ita Cod. Harleianus;
Atque ita edidit Barnesius: ex duobus MSS.
Al. ποιήται. Quæ et ipsa loquendi ratio,
Numero non inusitata.

Ver. 365. "Ὡς ῥα"] Sic, inquam, —

Ibid.—[ἦε] Al. ἦε. "Ὅτι πανταχόθεν ἴσων ὁ
ἔλας τὴν αὐτίαν. Vide supra ad α, 43; et 75.

Ver. 371.—[οὐρανὸν ἀστέρωντα.]

—stellantis regia cæli. Æn. VII. 210.

—caesium stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ.] Equidem contineo
me nequeo, quin vocem Romanam Jupiter,
multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam
Juppiteris patr.

Ver. 374.—[νοστήσαι] Al. νοστήσειν.

Ver. 377. "Ὡς ἔφατ' — μέγα δ' ἐκτυπε.]

Audit, et cæli genitor de parte serena

Intonuit lævum. — Æn. IX. 630.

Ibid.—[μητίετα] Vide supra ad α, 175.

Ver. 379.—[νόον] Cod. Harleian. a 7b.

Bentley collatus, κτόνον.

Ver. 381. "Οἱ δ' ἄστε"] Vide
supra ad ver. 271.

Ver. 383.—[ἦ γάρ τε] Etenim est —
Cod. Harleian. ἦ γάρ ῥα.

Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
 Ἴππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρῦμνησι μάχοντο,
 Ἐγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἄφ' ἵππων,
 Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαιναίων ἐπιβάντες,
 Μακροῖσι ζυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.

385

Πάτροκλος δ', εἰώσ μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Τείχεος ἀμφεμάχοντο θαάων ἔκτοθι νηῶν,
 Τόφρ' ὄγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοιο
 Ἦστό τε, καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
 Φάσμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαιναίων ὀδυνάων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὠ πεπλήγετο μηρῶ
 Χερσὶ καταπρηγέσσ' ὀλοφρομένους δ' ἔπος ἦυδα.

390

395

Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναιμι, χατέοντι περ ἔμπης,
 Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἀλλὰ σέ μιν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἷδ', εἶκεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραιφασίς ἐστὶν ἑταίρου.

400

Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
 Παιροτέρους περ ἑόντας, ἀπίσασθαι παρὰ νηῶν,
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο, Φάλαγγας

405

Ver. 386.—ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν.] Ita Cod. Harleian. Atque ita *Barnesius* recte edidit, ex MSS. tribus. Vulgus. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν.

Ver. 388.—τά ῥά] *Qua*, ut fit; *Qua*, ut *solitus* est.

Ver. 389.—στόμα] *Al.* στόμαθ'.

Ver. 392.—ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος; Εὐρύπυλοιο.] *Supra*, lib. λ', 842; et lib. μ', 1.

Ver. 396.—γένετο ἰαχῇ.] *Vide supra* ad δ', 456.

Ver. 397.—καὶ ὠ πεπλήγετο μηρῶ.] *Notandum* hic primigenius et maxime proprius *Formae* *Medicæ* *Utius*: *Sua* *sibi* *percussit* *femora*. —palmis percussa *lucertes*.

Auxilium vocat. — *Æt.* VII. 503.

Ver. 398.—δ' ἔπος ἦυδα.] *Al.* δὲ περὶ νηῖα.

Ver. 400.—δὴ γὰρ.] *Revera* enim; *Nam* *professio*.

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα.] *Vide supra* ad γ', 324.

Ver. 403.—εἶκεν οἱ.] *Qua* *ratione* hic, *εἶκεν*, syllabam ultimam, etiam extra cæsuram, producat; *vide supra* ad α', 51. *Παρειπῶν* *versu* *sequente*, cum sit vox ex duabus *composita* *priorem* *famili* *ratione* *producit*. *Vide supra* ad ζ', 62 et 337.

Ver. 405.—πόδες φέρον']

Quo *te*, *Mæri*, *pedes*?

Virg. Æcol. IX. I.

Quod *vel* *hinc* *liquet* *non* *esse* *sermonem* *agricentem* *solummodo*, *propriumque* *Rusticorum*. *Vide* *Vistorii* *varias* *Lection.* *lib.* 36. *cap.* 3.

Ibid.—Ἀχαιοὶ Τρῶας—οἷδὲ δύναντο—οὔτε—Τρῶες; Δαναῶν] *Ἐικότως* *ισόρροπος* *ἢ* *μάχη*. *Οἱ* *μὲν* *γὰρ*, *ἐλπιδὶ* *τῶ* *πικρῶ* *ἐφράξαντο*· *οἷδὲ*, *ἀπογνώσει* *συντηρίας*, *ἐστῆσαν*. *Schol.*

Ver. 406.—οἷδ' ὀδύναντο.] *Al.* οἷδ' ἰδύναντο. *Ut* *infra*, *ter.* 416.

Ver. 407.—παρὰ] *Al.* ἀπὸ.

Ver. 408.—οὔτε] *Al.* οὔδὲ.

Ver.

Ῥηζόμενοι, κλισίῃσι μιγήμενοι, οὐδὲ κέεσσιν.

Ἄλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύει

410

Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὃς ῥά τε πάσης

Ἐὐ εἰδῆ σοφίης ὑποθημισύνητι Ἀθήνης

Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο κέεσσιν

Ἐκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος εἴσατο κυδαλίμοιο.

415

Τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' εὐδύναντο

Οὐθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρήσαι πυρὶ νῆας,

Οὐθ' ὁ τὸν ἀψ' ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

Ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,

Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στήθος βάλε δουρὶ

420

Δουπήσεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν

Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προσπάροιθε μελαίης,

Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλευτο, μακρὸν αὔσας

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,

425

Μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε

Ἄλλ' υἷα Κλυτίοιο σάωσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ

Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ Φαιειῶ

Τοῦ μὲν ἀμαρτῆ· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,

430

Αἴαντος θεοάποντα, Κυθήριον, ὃς ῥα παῖς αὐτῷ

Ναί', ἐπεὶ ἀνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι

Τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὄξει χαλκῷ,

Ἔσταός' ἀγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτίος ἐν κονίῃσι

Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμαΐδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.

435

Αἴας δ' ἐξήγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα

Ver. 409.—οὐδέ] *Al.* ἰδέ.

Ver. 410.—ἐξιθύει] *Al.* ἐξιθύει, et ἐξιθύει.

Ver. 411.—ὃς ῥά τε] *Qui* utique—.

Ver. 412.—εἰδῆ] *Al.* εἰδός.

Ver. 413.—μάχῃ—πτόλεμός τε.] *Vide* supra ad h. 232, 279.

Ver. 415.—Ἐκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος.] Ἀκείσασθαι τὴν ἦταν (supra ξ', 418.) θέλει, ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικουρούμενος. *Sibol. MSS. apud Barnesium.*

Ver. 418.—ἐπεὶ ῥα—γὰρ] *Quando* quidem; *Quoniam* videlicet—.

Ver. 419.—Καλήτορα—πῦρ—φέροντα—βάλει.]

Aidentes tedeas alii ad fastigia jactant.

Ilioneus faxo, atque ingenti fragmine montis,

Lucectium, portæ subeuntem igneſque ferentem,

—sternit.— *Æn.* IX. 568.

Ver. 421. Δούπησεν] *Vide* supra ad v', 181.

Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα] *Vide* supra ad v', 508.

Ver. 426. Μὴ δὴ πω] *Nequaquam*, quæſo—.

Vide supra, ad ξ', 433.

Ver. 429.—ἀκόντισε] *Vide* supra ad α', 140.

Ver. 433. Τὸν ῥ'] *Hunc* inquam,—.

Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηράθεν ἔνδον ἑόντα,
Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·

Τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε· ποῦ νύ τοι ἴδι

440

Ῥαίμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;

Ἄως φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρῆσθη,

Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην

Ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·

Καί ῥ' ἔβαλε Κλείταν, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,

445

Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,

Ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπὸνήτο καθ' ἵππους·

Τῇ γὰρ ἔχ', ἧ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,

Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χασιζόμενος· τάχα δ' αὐτῶ

Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὐτις ἐρύκαμεν ἱεμένῳ πέρ·

450

Αὐχένι γὰρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἴος·

Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπεράησται δέ οἱ ἵπποι,

Κεῖν ὄχρα κροτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα

Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.

Τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόω, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκε·

455

Πολλὰ δ' ἐπῴτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόντα

Ἴππους· αὐτὸς δ' αὐτις ἰὼν προμάχουσιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἶστ' ἐφ' Ἐκτορι χαλικοκορυστῇ

Ἄνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

Ver. 437.—δὴ] Profecit.—

Ver. 440.—ποῦ νύ τοι ἴδι]

Πάδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες
ἔσται,

Καὶ κλῖος; ————— ἐ, 171.

————— Ubi nunc nobis Deus ille magister

Nequicquam memoratus? — Ubi fama

per omnem

Trinacriam? *Æn.* V. 391.

Ver. 444.—βέλεα] Ita Cod. *Harleianus*.
Atque ita edidit *Barnesius* ex MS.
Recte, et secundum usitatum *Homero* scri-
bendi rationem. *Vulgg.* βέλλ' quomodofci-
licet et ipsum βέλεα pronuntiabat.

Ver. 447.—ὁ μὲν· τάχα δ'] Re-
spondent hic ita inter se; ὁ ἔσ' δὲ ut inter-
positum istud, τῇ γὰρ — χασιζόμενος, tan-
quam Parenthesi inclusum intelligatur.

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ἧ ῥα πολὺ πλεῖσται]
————— in hostes

Irruit; et qua tela videt densissima, tendit.

Æn. IX. 554.

Ver. 450.—ἱεμένῳ πέρ'] *Schol.* σπειδέντι.
Al. ἱεμένῳ πέρ.

Ver. 451.—Αὐχένι γὰρ οἱ] *Qua* ratione,
γὰρ, hic producat; item ὄς, et εἰσοστρεφία,
ver. 463; et δὲ, ver. 478; et γὰρ, ver.
488; vide supra ad 4, 51.

Ibid.—ὄπισθε — ἔμπεσεν] *Schol.* Ἀπο-
στρεφόντων τὰ ἄεματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ
ἴσου πολεμῆν ἐπιβεβηκόσιν τῶν ἰεῶν τοῖς Ἑλ-
λησιν, οὕτως ὁ ἠπίχης τετραμμένος πρὸς τοὺς
ἵππους βέβηται κατὰ τοῦ αἰχμῆος. *Melius* et
simplicius, ut mihi quidem videtur, *Domina*
Dacier, *Juveni* hoc præcipiti, et quoque *versum*
equis incitatis discurrenti, accidisse commi-
niscitur.

Ver. 454.—πρῶτος· ἐναντίον] *Al.* πρῶτος
ἐναντίος. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus magis
placet.

Ibid.—ἤλυθεν] Postulat *Temporum* ratio,
ut sit ἤλυθεν hic ab *Aoristo* ἤλυθον, non a
Præterito (quod vocant) ἤλυθα. Vide supra
ad 4, 37.

Ver.

Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
 Ἄλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασεν
 Ἐκτορ, ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπήρα,
 Ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμίμονι τόξῳ
 Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρούonti παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 Ἴδός χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἐκπεσε χειρός.

460

465

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσήυδα·
 ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
 Δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τέ μοι βιὸν ἐκβαλε χειρός·
 Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα
 Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἴτους.

470

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν εἶ και ταρφέας ἰούς
 Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεός, Δαναοῖσι μεγῆρας·
 Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμων,
 Μάρακά τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 Μὴ μὲν ἀσπουδαί γε, διαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 Νῆας εὖστέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριμης.

475

ὦς φάθ' ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν.
 Αὐτὰρ ἔγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴπτουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 Εἴλετο δ' ἀλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ·

480

Βῆ δ' ἱέναι, μάλα δ' ὤπα θεῶν Αἴαντι παρέστη.
 Ἐκτορ δ' ὡς εἶδεν Τεῦκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·

485

Ver. 461.—ἢ ῥ' ἐφύλασεν] Si istud, ἰφθίμους, referatur ad ea quae hic sequuntur; tum, ἢ εἶ, illud erit quod Latine dicitur, “ qui utique” — Sin, ἐφύλασσε, referas ad ea quae praecesserant, ver. 254, 255; tum erit ἢ εἶ, “ qui, ut dictum est.” —

Ver. 463.—Ὅς οἱ] *Al.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid.—εὖστρεφέα] Quibus vocabulis Genitivus fit—ἑός, iisdem Accusativus itidem fit ἑῷ. Vide ad 4, 265; et ad 4, 46. Quibus autem Genitivus fit—ἑός, iisdem et Accusativus fit pariter—ἑῷ. Quare à breve quo pacto hic producatur, vide supra ad 4, 51.

Ver. 468.—ἦ, τέ] Qui scilicet; Qui utique —

Ver. 469.—ἦν οἱ ἔδησα] *Al.* ἐδησα.

Ver. 472.—ἦα—κείσθαι,] Respondet Græ-

cum ἑῷ, Latino “ *sino* :” Unde, eodem significatu, (indefinitum “ *possum*,” contractum in) “ *posso* :” Quod proinde primam producit, quum *possi* et *possum* corripiantur. Etymologici incepte deducunt ex *possi*.

Ver. 475.—ἰφθίμῳ] Quia analogia fit δεινῷ, δειδίμῳ eadem analogia fit ἰφθίμῳ, ἰφθίμῳ. Nec in his ullus unquam est Licentiae locus. Vide supra ad 7, 260.

Ver. 477.—μνησώμεθα] *Al.* μνησώμεθα.

Ver. 478.—ὃ δὲ] “ *Et dicit*, inquit *Barneſius*, “ *scribi potest*,” Quis quum incepte sit dictum sentiet quisquis Latine, pro “ *ille*” “ *vero*,” scriperit “ *ille sane*.”

Ver. 481] Deest hic versus in plurimis MSS.

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δαρδάνοι ἀγχιμαχῆται,

Ἄνδρες ἐστέ, φίλοι, μῆσασθε δὲ θούριδος αἰκῆς,

Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

Ἄνδρὸς ἀριστῆος Δίοθεν βλασφέντα βέλεμα.

Ῥεῖα δ' αἰρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται αἰκῆ,

490

Ἢμὲν ὀτέοισιν κῆδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,

Ἢδ' ὄτῳας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐβέλῃσιν ἀμύνειν·

Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀσφῆρι.

Ἄλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων

495

Εὐλήμενος, ἢ τυπείς, βάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,

Τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένα περὶ πάτρης

Τεθνάμεν· ἀλλ' ἀλοχός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσσω,

Καὶ αἶψος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἶπεν Ἀχαιοὶ

Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

Ὡς εἰπὼν, ἄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκίστου·

500

Αἶψα δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπέκλετο οἷς ἐτέρωσιν·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι,

Ἢὲ σωθῆναι, καὶ ἀπάσασθαι κακὰ ἡῶν.

Ἢ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἔλη κορυβαίολος Ἐκτωρ,

Ἐμβαδὸν ἵξασθαι ἢν πατρίδα γαίαν ἐκίστος;

505

Ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὅς δῃ νῆας ἐπιπρῆσαι μενεαίνει;

Οὐ μὰν ἔς γε χερὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι·

Ἢμῖν δ' οὔτις τούδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

Ἢ αὐτοσχεδὴν μίξαι χεῖράς τε μένος τέ.

510

Ver. 488.—δὴ γὰρ ἴδον] *Certe enim*—
Vide supra ad ξ', 433, 504; et ad β', 158.
Barnesius legi hic et, δὴ γὰρ ῥ' ἴδον, annotat.
Sed nihil opus.

Ver. 491.—ἐγγυαλίξῃ—μινύθῃ τε.] *Al.*
ἐγγυαλίξει—μινύθει τε. Minus iuste: Ut
liquet ex sequenti ἐβέλῃσιν notante Barnesi.

Ver. 494.—νηυσὶν ἀολλέες.] *Al.* νηυσὶ
διαμπερές.

Ver. 496.—οὐ—ἀεικὲς] Vide supra ad
ver. 11.

Dulce et decorum est; pro patria mori.

Herat.

—pulchrumque mori succurrit in
armis. *Hen.* II. 317.

Ver. 497.—καὶ παῖδες ὀπίσσω.] Καλὸν δὲ
καὶ ἡ περὶ θῆν τοῦ "ὀπίσσω," εἰλικν διαδοχὴν
τοῦ γένους παριστάτα. *Schol. Victorian.*

Ver. 499.—Οἴχωνται.] *Al.* Οἴχονται. Id

quod spem indicat firmiorem: Sed cum præcedente, *εἶπεν*, minus apte congruit.

Ver. 502.—ἀρκιον] Male hic Scholiastes; ἀτακτες, *ικανόν*. Non vidit nimirum, sententiam esse, ex elegantissima Apollopeli, *comparativam*. Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ σωθῆναι, ἄρκιον ἢ διὰ στρεῦσθαι. Sicuti infra, ver. 511, 512.

Ver. 504. Ἢ ἔλπεσθ',—Ἐμβαδὸν ἵξασθαι.]
Fidite ne pedibus; ferro rumpenda per hostes

Est via. *Hen.* X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν.] Vide supra ad ξ', 434.

Ver. 507.—ὅς δῃ] *Qui plane*—

Vide supra ad ξ', 433, 504; et ad β', 158.

Ver. 508.—μάχεσθαι.] *Al.* μάχωνδε.

Ver. 510.—αὐτοσχεδὴν] Ita *Cod. Harlianus*: Atque ita alibi *Homerus*. *Al.*
αὐτοσχεδῆ. *Ver.*

Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ ἐβιάσθαι,

ἢ δὴν στρέυγεσθαι ἐν αἰνῇ ἀνιότητι,

Ὡδ' αὐτως παρὰ ἰηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκείνου.

Ἔθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περικλῆδος υἱόν,

Ἀρχὸν Φακίην· Αἴας δ' ἔλε Λαιοδάμαντα,

Ἠγαμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαῶν υἱόν·

Πουλυδάμας δ' Ὀϊτου Κυλλῆριον ἐξενάριττε,

Φυλείδην ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.

Τῷ δὲ Μέγῃς ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαίθια κιάσθη

Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων

Ἔῖα Πάθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι διαμῆναι·

Αὐτὰρ ὄγε Κροίσμου στῆθος μέτον οὐτάσε δουρὶ·

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Τέφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὐεῖδως,

Λαμπετιῶης, (ὃν Λάμπτος ἐγένεατο, φέρτατος ἀνδρῶν,

Λαιμεδοντιάδης, εὐεῖδοτα θούριδος ἀλκῆς·)

Ὅς τότε Φυλείδην μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ,

Ἐγγύθεν δαμηθείς· πυκνὸς δὲ οἱ ἤρκεσε βάρεξ,

Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηξέτα· τόν ποτε Φυλεὺς

Ἠγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

Ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ' ἀνδρῶν Εὐφύτης,

Ἐς πόλεμον φορέειν, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλευρῆν·

Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῶς ἤρκεσ' ὄλεθρον.

Τοῦ δὲ Μέγῃς κόρυθος χαλκίηρος ἵπποδασειῆς

Κύμβαχον ἀπρότατον νύξ' ἐγχει ὀξύνεντι,

Ῥῆξε δ' ἀρ' ἵππειον λῶφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμαῖζε

Κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοῖνικι φαεινός.

Ver. 511. Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι]

ἢ δὴν ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τελευτᾶν]

Τῷ ἐνδοῦ χροῶ — S. phoc. A. 480.

Ver. 513. — ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.]

Al. ἐν ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver. 523 et 528. — οὐτάσε:] Vide supra

ad 3, 192; et ad 4, 140.

Ver. 524. Δούπησεν] Vide supra ad 7,

181.

Ver. 526. — φέρτατος] Cod. Harleian.

φέρτατος. Minus recte.

Ver. 532. — γὰρ αἰ:] Qua ratione, γὰρ,

hic producatur; et ὅς, ver. 534; vide supra

ad 4, 51.

Ver. 534. — ἤρκεσ'] Al. ἤρκει.

Ver. 539. — ἐξενάριττε,] Vide supra ad 6,

50.

Ver. 538. — κάππεσεν ἐν κονίησι] Vide supra

ad 7, 508.

Id. — νέον φοῖνικι φαεινός.] Νεωστὶ φοῖν καὶ

χάματι βεβαμμένος ut recte emendatur.

Q. i aut. — nam a jure, ὅστις, ἐμὸν τῷ

ἄματι, absurdè dictum est. Nam, ut recte

notavit Domina Dacier, nondum vulneratus

erat Dolops. Sed nescio an forte scripserit

Scholasticus, ἐμὸν τῷ ἄματι.

Ἔως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
 Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἤλθεν ἀμύντωρ
 Στῆ δ' εὐραῖξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὤμων ἔπισθεν.
 Αἰχμῇ δὲ στέρνοιο δίσσυστο μαιμῶσσα,
 Πρόσσω ἰεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐλίασθη.

540

Τῷ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 Συλλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνένιπτεν

545

Ἰφθιμον Μελαμππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδαις βοῦς
 Βόσκ' ἐν Περγίῳ, δῆϊόν ἀπονόσφιν ἔντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν ἕες ἤλυθον ἀμφιέλιτται,
 Ἄψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρῶεσσι.

550

Ναῖε δὲ παρ Πριάμω· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 Τόν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Οὕτω δῆ, Μελαμππε, μεθήσομεν; οὐδέ ὡ σοὶ περ
 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῦ καμμένοιο;

555

Οὐχ' ὄραάς, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
 Ἄλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
 Μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ κατ' ἀκρῆς
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργείους δ' ἄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

560

ὦ φίλοι, αἰερός ἐστέ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἀλλήλους τ' αἰδείσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται·
 Φευγόντων δ' οὐτ' ἄς κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ver. 539. Ἔως ὃ] Pronuntiabatur raptim
 Iegentibus, ac si scriptum fuisset ἄτω, vel
 ἄσει, vel ἄσει. Simili fere ratione, ac qua
 ex ἀλοκα fit ἄλλα· ὡ, 707.

Ver. 540. Τόφρα δέ] Vide supra ad ἄ, 57;
 ad γ', 200; et ad δ', 160. Barnesius edidit
 Τεφράδε· et, τὸ "Δέ," inquit, παραδίκαι.
 Quod est ineptissimum.

Ver. 542. —μαμῶσσα,] Vide supra ad
 ver. 317.

Ver. 543. —ἄρα] Ut fit, —.

Ver. 544. Τῷ] Menelaus et Mezes,

Ver. 545. —κέλευε] Al. κέλευσε. Sed
 multo rectius hic dicitur, κέλευε. Vide supra
 ad ὡ, 84.

Ver. 546 et 552. —ἐνένιπτεν,] Ita edidit
 Barnesius ex MS. Recte. Al. ἐνένισπεν.

Ver. 552. Τόν ῥ'] Hunc, inquam, —.
 Refertur nimirum ad ver. 546.

Ver. 553. "Οὕτω δῆ,] Siccine vero, quae
 fo — —? Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 554. —ἀνεψιῦ] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 557. —κατ' ἀκρῆς] Al. κατὰ κρῆς.

—ruit alto a culmine Troja.

En. II. 290.

—sternitque a culmine Trojam.

Ibid. 603.

Ver. 558. —κτάσθαι] Al. κτᾶσθαι,
 quod est ionicum κτᾶσθαι, pessidere. Κτᾶσ-
 θαι, ex κτᾶμαι, vocalem ᾶ habet productam;
 κτάσθαι, ex κτᾶμαι, vocalem ᾶ corripit, et
 solummodo Consonantium positione syllabam
 productit. Vide quae supra de πᾶσθε, τᾶσθε,
 πᾶσαι, τᾶσαι et de similibus dicta sunt;
 ad ὡ, 192.

Ver. 564. —ὄρνυται,] Vide supra ad γ',
 260.

Ver.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαιον·
 Ἐν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος· φράζαντο δὲ νῆας
 Ἐρκεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ἄτρυνε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

565

Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 Οὔτε ποσὶν θάσσω, οὔτ' ἀλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι·
 Εἴτινά που Τρῶων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλῃσθα.

570

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὄρεθ' οὖεν·

Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δοῦρὶ φαιειῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπτήνας ὑπὸ δὲ Τρῶες κεικᾶοντο,
 Ἄνδρὸς ἀκοντίτσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 Ἄλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέροθυμον Μελάνιππον,

575

Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαιζῶν·
 Δούπησεν δὲ πῆσάν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κῦμα ὡς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῶ
 Βλημένῳ αἴζη, τόν τ' ἐξ εὐνήφι θορόντα
 Θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλάν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

580

Ὡς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θοῶ Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθειν Ἐκτορα δῖον,
 Ὃς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα·

Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, θεός περ ἐὼν πολεμιστῆς,
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι· εἰοικώς,
 Ὅστε κῦμα κτείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
 Φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·

585

Ὡς τρέσε Νηστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
 Ἥχη θεσπεσίη βέλεα στονόεντα χέοντο·

590

Ver. 567. Ἐρκεῖ χαλκείῳ] Schol. τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων.

Ver. 568.—βοῆν ἀγαθὸς μενέλαος.] *Al.* μέγας Τελαμῶνος Ἄτας. Minus recte hoc in loco, ex ver. 560 supra. Quod enim sequitur, ver. 572.—ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de Menelao aptius quam de Ajace dictum.

Ver. 571.—Εἴτινα—βάλῃσθα.] *Al.* βάλῃσθα. Habet autem et πάθος et vim peculiarem Aposiopesis ista; O, siquem—; Gauderem, siquem—; Aggredere; siquem—; Σκόπει, εἴτινα. Innuit autem Hestorem; sicut supra ver. 458. et alibi.

Ver. 573.—ἀκόντισε] Vide supra ad α, 140.

Ver. 577. Νισσόμενον] *Al.* Νεισόμενον.

Ver. 578. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad γ, 181.

Ibid.—ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.] *Cud.* Haulian. a Tb. Benicio collatus, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.

Ver. 579.—κῦμα ὡς.] *Al.* λίαν ὡς. Minus recte.

Ibid.—ὡς τ'] *Qui utique*—. Similemque habent vim ista τὸν τ' et ὡς τε, ver. 580 et 587.

Ver. 584.—Ὃς ῥα] *Qui proinde*—; *Qui*, ut expectandum erat,—.

Ver. 586.—Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε,] *Al.* Ἄλλὰ παρῆτρεσε.

Ver. 587.—κῦμα κτείνας, ἢ βουκόλον,—φεύγει πρὶν—περ.]

Στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἔπει ἵμετο ἔθνος ἑταίρων.

Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες ἠμοφάγοισι,

Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἔφετρας·

Ὅς σφισιν αἶψιν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν

Ἀργείων, καὶ κῦδος αἰπαιυτοῦ· τοὺς δ' ὀρέθιεν.

Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι

Πριαμίδῃ ἵνα νηυσὶ κορώνῃσι βεσπιπλάκῃς πῦρ

Ἐμβάλλῃ ἀκάματον· Θετίδος δ' ἑταίριον αἶψιν

Πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μῆε μητίετα Ζεὺς,

Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλιώξιν παρὰ νηῶν

Θησάμεναι Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.

Τὰ φρονέον, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔγειρεν

Ἐκτορα Πριαμίδῃν· μάλα περ μαμαῶτα καὶ αὐτόν.

Μαίνεται δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἔγχρυσπαλός, ἢ ὀλοὸν πῦρ

Ὀύρεσι μαίνεται, βαθείης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·

Ἄφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τῷ δὲ οἱ ὄσσε

Λαμπρόσθην βλασυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ δὲ πῆληξ

Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσεται μαρναμένοιο

Ἐκτορός· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν αἰμυντωρ

Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μύνον ἔοντα

Τίμα καὶ κῦδαινε· μινυνθείδης γὰρ ἔμελλεν

595

600

605

610

Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,

Continuo in montes sese avius abdidit altos

Occiso pastore lupus magnove juvento,

Conscius audacis facti; caudamque remulcens

Subjacet pavitantem utero, sylvasque petit;

Hand fecus ————— *Æn.* XI. 809.

Ver. 592. Τρῶες δὲ,] Quia ratione δὲ, hic prodeucatur; item γὰρ, *ver.* 596, 610, 613;

et ἰδέσθαι, *ver.* 613; et ἰδέσθαι, *ver.* 617; vide supra ad 4, 51. Cæterum Cod. *Harleian.* hic habet, Τρῶες δ' ἄν

Ver. 594. Ὅς σφισιν αἶψιν ἔγειρε μένος μέγα,] Vide supra ad 4, 44.

Ibid. — θείας] ἑταίριον Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597, 598, 601. — Πριαμίδῃν, — ἀκάματον, — Πριαμίδῃν,] Vide supra ad 4, 398.

Ver. 599. — μαμῶτα] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ] *Num.* ex eo videlicet tempore. Vide supra ad 4, 433.

Ibid. — Παλιώξιν] Vide supra ad *ver.* 24.

Ver. 604. — μαμαῶτα] Vide supra ad 4, 46.

Ver. 605. — ἢ ὀλοὸν πῦρ] *Tanaq. Faber.* Notis ad *Longini* §. 9. scribendum contendit,

ἢ ὀλοὸν πῦρ, qua ratione ignis, &c. Alioquin enim, πῦρ (inquit) flare poterit quod sequitur,

ἀφλοισμὸς δὲ —? Nempe istud, ἀφλοισμὸς δὲ —, (syntaxi admodum inficeta rettulit vir eruditus ad *Martian.*; quod ab *Homero* dictum est de *Hectore.*

Ver. 606. Ὀύρεσι — τάρφεσιν] *A.* τὰς φέσιν] *A.* τὰς φέσιν vel τὰς φέσιν. Ut οὔρεα nimirum, adjecto epitheto, dicantur τὰς φέσιν. Syn-

taxi wolde perplexa et incognita.

Ibid. — ὕλης] Vide supra ad 4, 141.

Ver. 607. — τῷ δὲ ἵε ἔσσε λαμπρόσθην] ———— itant lumina flamma.

Æn. VI. 300. ———— totoque ardentis ab ore

Scintille abibant; oculis micat acribus ignis.

Æn. XII. 102.

Ver.

Ἔσσεσθ' ἤδη γὰρ αἱ ἐπύρονε μόρσιμον ἡμᾶς
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 Καί ῥ' ἔθελε ρῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 Ἥι δὴ πλεῖστον ὀμίλου ὄσα καὶ τεύχε' ἀριστα·
 Ἀλλ' αὐτὸς ἐπ' ὄνατο ρῆξαι, μάλα περ Μενεαίωνων·
 Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἤτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, μεγάλη, πολλῆς ἀλὸς ἐγγυὸς εἴουσα·
 Ἦτε μένει λαχέων ἀνέμων λαυθηαὶ κέλευθα,
 Κύματά τε τροφόντα, τὰ τε προσερεύεται αὐτῇ·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν μόνον ἔμπροσθεν, οὐδὲ φέροντο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοσιν ἐνδορ' ὀμίλῳ·
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κύμα θεῶν ἐν νηὶ πέσσει

615

620

Ver. 612. — ἐπύρονε — βίηφι.] Cod. *Hartlein*. a Tb. *Bentley* collatus, ἐπύρονε, — δαμῆται. Exponuntque Scholia ibidem i. e. ἠεὶ δαμῆται.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ρῆξαι] Ita Cod. *Hartman*. et sic, et vitas sæpius. Al' ἔθελεν. Cæteram conjuncta sunt hæc cum præcedente ver. 605; Μαῖστο —, καί ῥ' ἔθελε ρῆξαι —. Ut quod de *Jove* ac *Minerva* insertum est, tanquam in Parenthesi scilicet inclusum intelligatur.

Ver. 618. Ἴσχον —, ἤτε πέτρῃ]
 Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
 Ut pelagi rupes, magno veniente fragore,
 Quæ sese, multis circumlatrantibus undis,
 Mole tenet; scopuli nequicquam et spumea circum
 Saxa fremunt, laterique illisa refunditur alga:

Ille, velut rupes vastum quæ prodit in æquor,
 Obvia ventorum furiti, expoſitaque ponto,
 Vim cunctam atque minas perfert cœlique marisque,
 Ipsa immota manens — *Æn. X.* 693:
 Haud secus ac moles, quam magno murmure fluctus
 Oppugnant, manet illa, suoque est pondere tuta.

Quil. Metam. IX. 39.
 Ver. 620. Ἦ τε] *Quæ utique*.
 Ver. 621. — προφόντα.] *Al. τρεφόντα*.
Ibid. — προσερεύεται αὐτῇ.] *Al. αὐτῇ*, et αὐτῇ et αὐτῇ.

Ὡς ἔτε κύμα
 Ἀκτῆ ἐφ' ὑψαλλῇ ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
 Περσέδῳτι σκοπέλων. B. 394.
 Ver. 624. — ὡς ὅτε κύμα —, ὑπ' ἐκ
 ἐκείνου φέρονται.] Ὁ δὲ Ὀμηρος πῶς; —
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κύμα —, ὑπ' ἐκ

θανάτοιο φέρονται." Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τοῦτο μετενεγκῆν, — "ὀλίγον δὲ διὰ ζύλου αἰδ' ἐρύκει." πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐπαίσει, ἀντὶ φοβεροῦ· ἐτι δὲ παρῶρισε τὸν κινδύνον, εἰπὼν — "ἐρύκει," — Ὁ δὲ Ποιητὴς ["Ὀμηρος"] οὐχ' ἀπαξ παρορίζει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τοὺς αἰεὶ καὶ μοινοῦχι κατὰ πᾶν κῆμα πολλάκις ἀπολαυμένους εἰκονογραφεῖ καὶ μὴν τὰς προθέσεις, ἀτυθητοῦς οὐσας, συναγακάσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιατάμενος, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο," τῷ μὲν συνεπιπτέοντι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐβατάμεν" τῇ δὲ τοῦ ἔπους συνδήσει, τὸ πάθος ἄκρω ἀπεπλάσαστο, καὶ μοινοῦχι ἐπέτοπωσε τῇ λέξει τοῦ κινδύνου τὸ ἰδιώμα, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." *Longinus*, §. 10. Sed et pedes *daſylicæ* in istis sex versibus, (Ἀυτὰρ ὁ λαμπόμενος — θανάτοιο φέρονται, ver. 623—628,) quam numeroſe et volubiler vim impetumque depingunt tum *Heſſis* tum *procellæ* ingruentis, non indignum observatu: Vide supra ad γ', 363.

— fridens Aquilone procella
 Velum adversa ferit, fluctusque ad sidera tollit.
 Franguntur remi; tum prora avertit, et undis
 Dat latus; insequitur cumulo præruptus æque mons
 Hi summo in fluctu pendent, his unda dehiscens
 Terram inter fluctus aperit.

Æn. I. 106.
 Pulcherrima et hæc: "*Verumtamen brevitas illa Homeri* (inquit *Tollius*, *Notis* ad "*Longini* §. 10) *plus mihi habere videtur horroris, dum uno velut conuictu omne periculum oculis subjicitur; At apud Virgilium nimiam picta pleræque plus habent elegantia, quam terroris.*"

Ibid. — ἐν νηὶ.] *Al. ἐν νηὶ*.
 Ver.

Δάξρον ὑπαὶ νεφίων ἀνεμοτρεφές, ἢ δὲ τε πᾶσαι
 Ἀχῆη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 Ἰστίῳ ἐμβρόμεται· τρομέουσι δὲ τε φρένα καὶ ται
 Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 Ὡς εἰδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

625

Αὐτὰρ ὁ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθάν,
 Αἰ' ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο κέμονται
 Μυθίαι, ἐν δὲ τε τῆσι νομεύς οὐπω σάφα εἰδὼς
 Θῆσι μαχέσασσθαι· ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φωνῆσιν·

630

Ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βέεσσιν
 Αἰὲν ὀμοστικαίη, ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 Βοῦν εἶδει, αἰ δὲ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 Πᾶντες· ὁ δ' οἶον ἔπαυε Μυκηναῖον Περιφῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέος ἄνακτος
 Ἀγγελίης οἴχνησκε βίη Ἡρακληΐη·

635

Τοῦ γένητ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετᾶς, ἦ μὲν πόδας, ἦ δὲ μάχεσθαι,
 Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 Ὡς ῥα τότε Ἐκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξει·

640

Ver. 625.—ἀνεμοτρεφής] *Al.* ἀνεμια. φέε.

Ver. 630. Ἀυτὰρ ὁ γ' ——— Ἀχαιοὶ

——— ἐφόβηθεν.] De hac elegantissima specie constructionis ἀνακλιθεῖς, qua sententia, ab alio inchoata exordio, mutata derepente loquendi ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin definit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inusitata; vide supra ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ, 510; ad κ', 224, 437; et ad *Odyss.* μ', 73. Ὀυκ ἐπὶ σὺντακτος ἢ ——— παραβολή, ἀλλὰ δυσἀπόδοτος καὶ κενωτικῆς· Ἀεζόμενος γὰρ ἀπὸ ἐπιθείας, "αὐτὰρ ὅγε," ——— οὐκ ἀπέδακε σὺνθεῶς, οἶον, "ὃς ὁ Ἐκτορ;" ——— ἄλλ' ἀνακλιθεὶς πρὸς τοὺς Ἀχαιῶνς ——— ἐποίησεν τὴν ἀπόδοσιν.

Ver. 631. Αἰ' ῥα τ'] *Qua* ut fit ——— *Qua*, ut *silitum* est.

Ver. 633. Θησι] *Al.* Χεισι.

Ver. 634.—πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι] Ὁ δὲ, "καί," σύνδεσμος, inquit Scholiastes, ἀντιπῶν, "ἢ," διαζευκτικῷ κεῖται. ὅπως ἀμείνων ἢ γ, τῆς πρώτης ἢ ὑστατίας. Atqui P. ἔτα, ὀρίναρ, non voluit, "primisve vel ultimis;" sed, "modo primis, modo ultimis."

Ver. 636.—ὡς τότε Ἀχαιοὶ ——— ἐφόβηθεν]

At Danaum proceres, Agamemnonique phalanges,

Ut videre virum fulgentiaque arma per umbras;

Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,

Ceu quondam petiere rates: ———

Æn. VI. 489.

——— omnis, eo terrore, ———;

——— omnes vertebant terga ———.

Æn. VIII. 705.

Ver. 639.—ἀνακτος] *Al.* ἀέθλων. Sicuti infra τ', 133.

Ver. 640.—οἴχνησκε] *Ire* seiebat. Vide supra ad β', 84.

Ibid. ——— βίη Ἡρακληΐη.] Vide supra ad γ', 758.

Ver. 641. ——— πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων

——— dignus patriis qui lætior esset

Imperii, et cui pater haud Mezentius esset.

Æn. VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετᾶς,] *Al.* Παντοίας ἀρετῆν.

Ver. 644. Ὡς ῥα] *Qui*, ut dixi, ———

ver. 638.

Στρατῆεις γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηγετὸς ἔρκος αἰόντων·
 Τῇ ὄγ' ἐμβλασθεῖς πέσεν ὑπτίος· ἀμφὶ δὲ πῆλῃς
 Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
 Ἐκτωρ δ' ὄζυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παύεστη, 650
 Στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγυς ἐταίρων
 Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 Χραιομεῖν' αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδεΐδισαν Ἐκτορα δῖον.
 Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι 655
 Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ πάρα κλισίῃσιν ἔμειναν
 Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνά στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 Καὶ δέος· ἀζήχες γὰρ ὀμώκλεον ἀλλήλοισι·
 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 Λίσσεθ' ὑπὲρ ποικέων γουνούμενος ἀνδρα ἕκαστον· 660
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, καὶ αἰδῶ θεσθ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 Παίδων, ἧδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἧδὲ τοκήων,
 Ἥμῃν ὅτεω ζώουσι, καὶ ὧ κατατεθνήκασι.
 Τῶν ὑπὲρ ἐνθαδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
 Ἐστάμεναι κρατερῶς· μῆδὲ τρωπάσθε φόβουδε. 665
 ὦς εἰπὼν, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου·
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὤσεν Ἀθήνη

Ver. 645.—ὑπ'.] *Al.* ἐν.

Ver. 650. Στήθει] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Ἐισωπεὶ δ' ἐγένοντο-νεῶν,] *Huc*
spicitur Andromaches illud, apud Euripidem,
de marito suo Hecfore, ad Menelaum :

Πόσις θ' ὁ κλεινὸς ὅς σε πολλὰ κίς δορεῖ
 καὶ αὐτὴν ἔθηκεν ἀντὶ χειρῶν κακῶν.

Androm. ver. 456.

“Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν” ἢ Ἀχαιῶν, —
 ἱπποστελλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας — ἢ ἐν
 ἔψει ἔχοντες, διὰ τὴν ἵπταν, τὰς περὶ τῶν τεύχεων
 νῆας, ἃς εἶχον κατὰ νότον περὶ τούτου·

“περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύ-
 ατο,” — ἵνα κατὰ νότον μὲν ἔχωσι τὰς
 ἐν θαλάσῃ πρῶτας, περὶ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῶ
 τεύχει προτέρας. *Eustath.*

Ver. 654.—τοὶ δ' ἐπέχυντο.] *Ad naves*
ruebant Achivi fugientes. Vel ; eos certam
insequiebantur Trojani. Pro posteriori
sententia facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δὲ —.

Ver. 657.—οὐδ' ἐκέδασθεν] *Al.* οὐδὲ κέ-
 δασθεν.

Ver. 659.—Νέστωρ αὐτε μάλιστα] *Ita*

Barnesius ex MSS. tribus ; et ex ver. 370
supra. Al. Νέστωρ δ' αὐτε μάλιστα.

Ver. 660.—ποικέων] *Al.* τεύχων.

Ver. 661.—ἀνέρες ἐστέ· — μνήσασθε,
 — ἀλόχων, — ἧδὲ τοκήων.]

Ultero animos tollit dictis, atque increpat
ultero : —

In manibus, Mars ipse, viri ; nunc con-
jugis esto

Quique suæ testique memor, nunc magna
referto

Facta, patrum laudes. — Æn. X, 278.

Ver. 664.—ζώουσι, — κατατεθνήκασι.]

Vide supra ad v, 736 ; et ad ἄ, 37.

Ver. 666.—τρωπάσθε.] *Ita Cod. Harleian.*
a Tb. Bentleio collatus. Quod et Homero usi-
tatius. Al. τρωπάσθε, et τρωπάσθαι.]

Ver. 668.—νέφος ἀχλύος ὤσεν Ἀθήνη]
Nempe Nestoris prudentia, et præsens consi-
lium, Achivis terrorem nonnihil imminu-
erat. Vide supra ad ἄ, 194 ; ad β', 169 ;
et ad δ', 92.

Θεσπέσιον μάλα δέ σφι φάσθαι γίγεται ἀμφοτέρωθεν,
Ἥμιν πρὸς νῆων, καὶ ὁμοίου παλαίμοιο.

670

Ἐκτορα δ' ἐφράσσοντο βῶν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
Ἥμιν ὅσσι μετόπισθεν ἀφίστασαν, αὐδ' ἐμάχοντο,

Ἦδ' ὅσσοι πᾶρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο δοῖν.
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἰαντι μεγαλήτερι ἦδεσθε φωνῇ

675

Ἐστάμεν, εἴθε περ ἄλλοι ἀφίστασθαι υἱὸς Ἀχαιῶν
Ἄλλ' ὄγε νῆων ἱκρὶ ἐπώχτο, μακρὰ βιβιάστου,

Νῶμα δὲ Ξυστὸν μέγα ναίμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαμειποσίτηχου.

Ὡς δ' ὅτ' αὐτῷ ἱπποῖσι κολητίζων εὐαίδεσθε,
Ὡς τ' ἐπαὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγέσθαι ἵππους,

680

Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προῦι ἄστυ δῖαίκει,
Λαιοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἐθήσαντο

Ἀνέρες, ἦδ' ἑταίρους ὅδ' ἐκ πεδίοιο ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θωάσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλου ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτινται·

675

Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἵκησε νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβιάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανε·

Αἰεὶ δὲ σμαρδῶν βόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνόμεν. Οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ

Μίμνεν ἐπὶ Τρώϊον ἐμάχῃ πύμα διαμητῶν
Ἄλλ' ὥστ' ἐρύσαν πετεηνῶν αἰετός αἰῶν

690

Ἔθνος ἐφορμῶται, ποταμὸν πάρα βοσπομενάων,
Ver. 671.—ἐφράσσοντο] Editorum nonnulli, ἐφράσαντο. Quod fieri non potuit. Vide supra ad d. 140; et ad v. 1.

Ibid.—βῶν ἀγαθῶν.] Vide supra ad β'; 408.
Ver. 674.—Αἰαντι] Qua ratione, Αἰαντι, hic ultimam pronunciat; item μάλα, ver. 695; vide supra ad d. 51.

Ver. 675.—ἀφίστασαν] Ita Eustathius et in contexta et in commentario; Ita et Cod. Harleianus: Sicuti supra, ver. 672. Al. ἀφίστασαν.

Ver. 680.—Ὡς τ'] Eustathius; Τὸ δὲ, "ὡς τε,"—ἀπὸ τοῦ, "αἰετός."—ἀλλοτ', γὰρ, ἀπὸ ἐπιπέτατος ἢ παρὰ τοῦ. Sed omnino erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fertur lingua græca ratio, ut ὡς τε intelligatur αἰετός. Et præterea uita.ultima est Homero, atque etiam concinnior, istiusmodi syntaxis; Ὡς δ' ὅτε.— Ut retineatur scilicet demonstrative id, quod languidius ita supplere possis: "Sicuti, ut,

"quasi"—;" vel, "Sicuti res se habet, "quasi"—;" vel, (quod hoc in loco optime congruit) "Sicuti quasi ostendit se homo "peritus"—, qui," &c.

Ibid.—συναγέσθαι] Τὸ δὲ χρῆσι τοῦ ὡς γράφειν Ὀμηρικῶν, παρὰ τῆς χρῆσι, καὶ τὸ ἕκαστον πᾶσι τοῖς ἑταίροις. Ἐπὶ γὰρ "συναγέσθαι," μέλλειν σπασθῆναι σημαίνει τὸ "συναγεῖν καὶ συναρμῆξιν." Καὶ ἐν ἄλλοις, "Σὺ δ' ἄγερε βιβιάς," (v. 499.)—παρὰ τοῦ ποτῶν ἵππων. Perphyr. Quæst. Homeric. 8.

Ver. 681. Σεύας] Cod. Harleian. Σεύας.

Ibid.—δῖαίκει] Al. δῖαται.
Ver. 687.—αἰετός] Vide supra ad v. 64.
Ver. 690.—ἐρύσαν—αἰετός.—Ἐβίος ἐφραμῆται,]

quantum Chaonias dicunt, aquila veniente, columbas. Virg. Eclog. IX. 12.
Ver. 691.—ποταμῶν] Cod. Harleian. ποταμῶν.

Ver.

Χηρῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύνων δουλιχοδείων·

Ὡς Ἐκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο

Ἀντίος αἴψας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὄπισθε

Χερὶ μάλα μεγάλα, ὅτανε δὲ λαὸν αἶψ' αὐτῷ.

695

Αὐτὸς δὲ δομεῖα μάρη παρὰ νηυσὶν ἐτύχη·

Φαίης ἢ ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν.

Ἄντες δ' ἐν πολεμῷ ὡς ἐστουμένως, ἀμάχοντο.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ὄθ' ἦν νέος· ἦτοι Ἀχαιοὶ

Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κινουῦ ἀλλ' ὀλέεσθαι·

700

Τρωσὶν δ' ἤλπετο θεὸς ἐκ στήθεσσι θυράστου,

Νῆας ἐπιπρήτειν, κτενέειν θ' ἠρώας Ἀχαιοῦς.

Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέταταιν ἀλλήλοισιν.

Ἐκτωρ δὲ πρῶμης νεὸς ἦφατο ποντοπόροιο,

Καλῆς, ὠκυάλου, ἢ Πρωτεσίλαον ἔνεπεν

705

Ἔς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατοῖθα γαίαν·

Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε

Δήουν ἀλλήλους αὐτοσχεδῶν· οὐδ' ἄρα τσίγε

Τόξων αἰπὰς αἰετὶς μίον, οὐδέ τ' αἰούτων,

Ἄλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰσταμενοὶ, εἷα θυμῶν ἔχοντες,

710

Ὅξέσι δὴ πελέεσσι καὶ ἀζίνητι μάχοντο,

Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἐγχέσιν ἀμφιγύροισι.

Πολλά δὲ φάσγανα καλά, μελάνδετα, κωπήντα,

Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμαὶς πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων

Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

715

Ἐκτωρ δὲ, πρῶμνηθεν ἐπεὶ λαβεν, οὐχὶ μεθίει,

Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκόλευεν·

Ver. 697.—νεὸς] *Al.* νεός.

Ver. 694.—ὤσεν] *Al.* ὤσεν. Vide supra ad γ', 44.

Ver. 697.—ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας]

Ingentem pugnam, ———

Martem indomitum. ———

Æn. II. 438, 440.

Ver. 704.—νεὸς ἦφατο] *Al.* νεός, ἦφατο.

Ut pronuntiaretur scilicet, νεός ἦφατο.

Ver. 705.—Καλῆς,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 708.—οὐδ' ἄρα τσίγε —.] Ὅρα τὴν φράσιν τῆς κινεμάδος ἀμαίας μάχης· ἦν οὐα ἐν φράσειαν κίλλισι, οὐδ' ἐι πάντες ἐ-φάτο; εἰς ἐν συλλεθόντες μελετήσαντιν. *Eustath.*

Ver. 711.—δὴ] *Omnino*——. Vide autem supra, ad ξ', 433.

Ver. 713.—καλά,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.—μελάνδετα,] *Nigris manubriis inditis* Male Bæthefius, *nigris illigati vaginis*. Quod hic minus convenit.

Ver. 714.—χειρῶν] *Cod. Harleian.* χειρῶς.

Ver. 716.—Ἐκτωρ δὲ, πρῶμνηθεν——, Ὅιστε περ,]

Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat,

Aggeribus septam circum et fluvialibus undis,

Invadit; sociosque incendia poscit oantes;

Atque manum pinu flagranti fervidus inplet. *Æn.* IX. 69.

Ibid.—μεθίει,] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 717.—ἐκόλευεν.] Vide supra ad γ', 84. *Ver.*

Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρουτ' αὐτήν.

Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμῶν ἔδωκε,

Νῆας ἐλεῖν, αἰ δέῃρο θεῶν ἀέκητι μολῶσαι,

720

Ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων'

Οἳ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,

Λυτόν τ' ἰσχανάσασιν ἐρητύοντό τε λαόν.

Ἄλλ' εἰ δὴ ἴα τότ' ἐβλαπτε φρένας εὐρύσπα Ζεὺς

Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

725

Ὡς ἐφάθ'· αἰ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν'

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν'

Ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, αἰόμενος θανέεσθαι,

Θρήνυεν ἐφ' ἑπταπέδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἰσῆς'

Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' εἰστήκει δεδοκημένος ἔγχει δ' αἰεὶ

730

Τρώας αἰμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ'

Αἰεὶ δὲ σμερνόν βόων, Δαναοῖσι κέλευεν'

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄσχος,

Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θυγίδος ἀλκῆς.

Ἡέ τινὰς φαμεν εἶναι ἀσσητήρας ὀπίσσω;

735

Ἡέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;

Οὐ μὲν τις σχεδὸν ἐστὶ πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,

Ἡὶ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἐτεραλκίεα δῆμον ἔχοντες'

Ἄλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,

Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεῖθα πατρίδος αἴης'

740

Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίη πολέμοιο.

Ver. 718.—Οἴσετε.] Cod. Harleian.

Οἴσατε.

Ibid.—ὄρουτ'] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 719.—πάντων—ἄξιον] Πάντων τῶν τοιμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἄξιον ἀμοιβῆν. Scbol. Vulgg. Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ἀν' ἐπάσχημεν. Scbol. inedita in Cod. Harleiano.

Ver. 724.—Ἄλλ' εἰ δὴ ἴα τότ'] At si tum reserata.

Ibid.—τότ' ἐβλαπτε] Eustathius, in Commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτε. Id quod auribus non displicet.

Ibid.—εὐρύσπα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 729.—νηὸς εἰσῆς'] Vide supra ad α', 306.

Ver. 730.—Ἐνθ' ἄρ'] Ibi, inquam,—

Ibid.—εἰστήκει] Si ἐστήκειν dixisset, jam non constaret Temporum ratio. Vide supra ad δ', 434; et ad α', 37.

Ver. 731.—ἀκάματον] Vide supra ad α', 309.

Ver. 732.—κέλευεν] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 736. Ἡέ τι τεῖχος ἄρειον.]

—Quo deinde fugam? quo tenditis? inquit.

Quos alios muros, quæ jam ultra moenia habetis? Æn. IX. 781.

Ver. 738.—ἀπαμυναίμεσθ'] ἐπαμυναίμεσθ'. Cod. Harleian. a Tb. Bertleio collatus. Βυθῶν δὲ λαβομεν. Scbol. ibidem inedita.

Ibid.—ἐτεραλκίεα δῆμον] ἀμοιβῶν ν', 793.

Ver. 739.—Τρώων πεδίῳ—, πόντῳ κεκλιμένοι,—ἐν χερσὶ φόως.—Ἡ, καὶ μαίμακον ἐφεπ' ἔγχει.]

Nec spes ulia fugæ: rerum pars altera adempta est. Æn. IX. 131.

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;

Decet jam terra fugæ; pelagus, Trojamne peremus?

Hæc ait, et medius densos prorumpit in hostes. Æn. X. 377.

Ver. 741.—μελιχίη.] Ἄι. μελιχίη.

Ver.

Ἦ, καὶ μαϊμών ἔσσιπ' ἔγχρῃ δ' ἔξυβεντι·
 Ὅστις δὲ Τρώων κοίτης ἐπὶ νηπιὶ φέροτο,
 Σὺν πυρὶ κηλείω, χάριν Ἐκτορος ὀσούναντος,
 Τάνδ' Αἴας οὔτασσε, δεδεγμένος ὄξ' εἰ δούρα·
 Δώδεκα δὲ προσάροιθε νεῶν αὐτοσχέδον οὔτα.

745

Ver. 742.—[ἐξυβεντι] Vide supra ad l.
 50.

Ver. 743.—[κοίτης ἐπὶ νηπιὶ φέροτο] *Al.*
 κοίτης ἐπὶ νῆας ἄγειτο. Scholia inedita, in
 Cod. *Harleiano*, exponunt; ἐφέροτο τῇ ἐμμεγ-
 μένῃ. Sed aptius intelligas; *virtute sua*;
 vel, *hortatu Hectoris*.

Ver. 745.—[ὄξ' εἰ δούρα.] *Al.* ὄξ' εἰ χάλυξ. *Al.*
 ἔγ' εἰ μακροῦ.

Ver. 740.—[εἰ] *Al.* εἰ. Longe minus
 venuste.

Ibid.—[οὔτα.] *Al.* ἔκτα.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω : Δ Ι Α, ἢ Γ Ρ Α Μ Μ Α, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Π'.

Πατρόκλος δεικνύει Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀπολαφθεῖν καὶ τοὺς Μυρμιδόνιας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πατρόκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναίρει, τὸν παρῆγορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλεὺς ἀνελάττα, Πηδάσον ἔπειτα δὲ Πατρόκλον Ἐκτορ ἀναίρει, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πί, Πατρόκλον ἔπεφεν ἀρήϊον Ἐκτορος αἰχμή.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὖσσέλμοιο μάχοντο
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάωνδος,
 Ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἄκτιρε ποδάρεης διὸς Ἀχιλλεὺς,
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήδα·
 Τίπτέ δεδάκυσσαι, Πατρόκλεις, ἤτε κούρη
 Νηπίη; ἢθ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνάγει,
 Εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἔσσυμένην κατερύκει,
 Δακρυόεσσα δὲ μιν ποτιδέσκειται, ὄφρ' ἀνέλθαι.
 Τῇ ἱμελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
 Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἔμοι αὐτῶ;

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων,] Multa gemit, largoque humectat flumine vultum. *Aen.* 1. 469.

Ver. 5.—ποδάρεης] Vide supra ad α', 58.

Ver. 6.—ἔπειτα πτερόεντα]

Quae tuto tibi magna volant.——

Aen. XI. 380.

Ver. 9. Ἐιανῶ] Vide supra ad ξ', 178; et ad γ', 385.

Ver. 10.—ποτιδέσκειται,] *Al.* ποτιδέσκειται.

———*verbis.*

Ver.

Ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;

Ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόϊτιον, Ἄκτορος υἱόν,

Ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,

15

Ἐὼν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀπαχοίμεθα τεθνεώτων.

Ἦέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται

Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;

Ἐξάουδα, μὴ κεῖθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

Τὸν δὲ Βαρουστενέχων προσέφη, Πατρώκλεις ἱππεῦ·

20

Ἦ Ἀχιλεῦ, Πηλεὺς υἱέ, μέγα φέροτατ' Ἀχαιοῖν,

Μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.

Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἀριστοί,

Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι· οὐτάμενοί τε.

Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης·

25

οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, ἠδ' Ἀγαμέμνων·

Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῳ.

Τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,

Ἐλκε ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμῆχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·

Μὴ ἐμέ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,

30

Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,

Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν αἰνεῖα λοιγὸν ἀμύνης;

Νηλεὺς· οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ· ἦν ἱππότα Πηλεὺς,

Ver. 13.—Φθίη; ἐξέκλυες] *Al.* φθίης ἐξέκλυες.

Ver. 16.—ἀπαχοίμεθα] *Al.* ἀπαχήμεθα.

Ibid.—τεθνεώτων.] Vide supra ad γ', 46.

Ver. 21.—Πηλεὺς] *Al.* Πηλείος, et Πηλεῖος. Quae omnia ferri possunt. Vide supra ad α', 489.

Ibid.—υἱέ, μέγα] *Qua* ratione, υἱέ, hic ultimam producat; vide supra ad α', 51.

Ibid.—μέγα φέροτατ' Ἀχαιοῖν,]

—O Danaum fortissime gentis.

Aen. I, 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσσα.] Qui hoc de ira Achillis adversus Agamemnonem coëscendq̄ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsus ignorarunt. Longe aliud est, *κηπίην* aliud, *τεμεσσάν.* Videatur idem iste verficulus supra, κ', 147.

Ibid.—βεβίηκεν —· βέβληται —· Ὀυτάσται.] Vide supra ad γ' 736; et ad α', 37.

Ver. 23.—δῆ,] *Omni*no —; *Profes*so —. Vide supra ad ζ', 433.

Ver. 25.—Διάφθορος·—Ὀδυσσεύς —, Ἀγαμέμνων —· Εὐρύπυλος] — ἐπανιέται τῆς τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα οὔτε προσίττει

VOL. II.

τῶν ἄλλων, μήποτε καὶ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τοῦ ἔχθρου μνήμῃ πρήσται τὴν ἰντευξίν. Ἄλλ' οὐδ' ἔσχατον τίθησι· θεὸς γὰρ καὶ οὗτος, μὴ τῇ τοῦ ἰνυματος προφορᾷ τελευταῖς κειμένη καὶ ἐναύλω οὖσα, ἀναγέσθαι πρὸς τὸ παρὲν. Ὅθεν μέσση αὐτῇ δίδωσι τ' ἔξω, ἐκκερόσων τῆς μνήμης, καὶ ἀμβλύων τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἐκατέρωθεν, καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἀγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις· ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθὶ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις; ἴδαμ πρην· ἀλλὰ φείδωλός οὕτως ἐπέδραμεν, ἠδ' Ἀγαμέμνων.] *Eustath.*

Ver. 29.—ἀκείόμενοι] *Al.* ἀκειόμενοι.

Ver. 31.—τίς σευ ἄλλος.] *Pronuntiabatur,* τίς σεύ ἄλλος. *MS. Barneji* unus, τί σευ ἄλλος; Quod et probat viri eruditus. Sed et ad sententiam, minus recte; et ad constructionem cum isto *πέρ*, parum apte.

Ver. 33. Νηλεὺς· οὐκ ἄρα —, γλαυκῆ δὲ σὲ τῆτε θάλασσα, Πέτρει τ' ἠλίβατοι,]

— ἢ ἔα κεαίνας

Ματθῶν ἰθάλας, δευμῶ τέ μιν ἔτερεθ' μάτης

Thucrit. Idyll. III, 15.

Nec tibi Diva parens; generis nec Dardanus eustor,

Κ

Perfide,

Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
 Πέτροι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίνην ἀλέεινεις,
 Καί τινα τοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 Ἄλλ' ἐμὲ περ' πρὸς ἄχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φῶις Δαναοῖσι γένομαι·
 Δὲς δέ μοι ἄμοιῖν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 Αἷε' ἐμὲ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀνάπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κερμηότας ἀνδράς αὐτῇ
 Ὀσσαιμεν προτὶ ἄστν, νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.

35

40

45

Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
 Οὔτε θεοπροπίνης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα,
 Οὔτε τί μοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ τὸδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
 Καὶ γέρας αἴψ' ἀφελέσθαι, ὃ, τε κράτει προβεβήκει·
 Αἶνόν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱες Ἀχαιῶν,

50

55

Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens
 Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera
 tigris.

Æn. IV. 365.

Quo de loco Macrobius: "Plene Virgilius,
 "non partem solum, sicut ille quem fe-
 "quēbatur; sed educationem quoque nutri-
 "tionis, tanquam bellualem et asperam,
 "criminatur. Adit enim de suo, Hyrcan-
 "næque admorunt ubera tigris. Ad
 "criminandos igitur mores, desuit Homero,
 "quod Virgilius adjecit." Lib. V. cap. 11.

καὶ καλῶς Ὀμήρος εἶπε, "γλαυκὴ δέ σε τίκτε
 "θάλασσα," περὶ τὴν ἀνήμερον εἶναι δουδόντα
 καὶ ἄμικτον. Pliutarch. de Solertia, Antipa-
 litim. Φιλικὸν ἢ παρήσια, καὶ σεμνόν. — θέν
 αἰδοῦνται τοὺς παρρησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι.
 — Αὐτὸς γὰρ μὲν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ περ
 εὐγλωττοῦμος ὢν εἶδ' ἀγανάξων, ἀλλὰ δευδὲς
 ἀνὴρ. — παρεῖχε τῷ Πατρόκλῳ σιωπῇ κατα-
 φέρον αὐτοῦ· πολλὰ τοιαῦτα. "Κηλεῖς· ἰδὲ
 "ἄρα σὶ γὰρ πατῆρ," &c. Id. de Adulter. et
 Amic. discrim.

Ver. 33.—[ἰππότα] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 34.—[σε τίκτε.] Ll. σ' ἔτικτε. Quod
 leviculum est.

Ver. 38. Ἄλλ' ἐμὲ περ' πρὸς.] Cod. a
 Tb. Bentleio collati, ἀλλὰ ἐμὲ πρὸς.

Ver. 43.—[ὀλίγη δέ τ'] Vertic. Bornesius,
 allique; "exiguæque fiat." Sententia
 non proflus incommoda. Sed minus videbi-
 tur ταυτολόγῳ multoque majus inerit σάθης,
 si veritas: "Vel exiguum sane respirandi spa-
 "tium in bello, non erit inutile." Quod et
 Bornesium non fugerat supra, 4, 800.

Ver. 49.—[εἶπες.] Alii εἶπας. Ut siepe.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίνης —, Οὔτε τί
 μοι παρ' Ζηνός.] Nempe, nihil quod non jam-
 dudum probe nescit Patroclus. Nam aliqui
 fatum suum sibi a Jove nuntiaverat Thetis,
 4, 410. Ut recte notavit Bornesius.

Ver. 53. Ὅππότε δὴ] Vide supra ad 4, 433.

Ver. 56.—[ἄρα] Ut possit.

Ibid.—[ἔξελον] Ὡς ἐξείχεται ἰδοικαν. Schol.
 Ver.

Δουρί δ' ἐμῶ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 Τὴν αἶψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασαμεν· οὐδ' ἄρα περ ἦν
 Ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν μνηστῆρόν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότεν δὴ
 Νῆας ἐμὰς ἀφίηται αὐτῆ τε Πτόλεμός τε.
 Τύνη δ' ὡμοῖν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι Φιλοπτολέμοισι μάρξεςθαι,
 Εἰ δὲ κυάειον Τρώων κέρος ἀμφιβέβηκε
 Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῶνι θαλάσσης
 Κεκλίεται, χάρις ἄλγην ἐτι μάχῃ ἔχοντες,
 Ἄρχεοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
 Θάστυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κέρυθες λείσσοσι· μέτωπον
 Ἐγγυθὶ λαμπομένης· τάχα κεν θεύγοντες, ἐναύλους
 Πλήσειαν νεκίων, εἰ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦπτα εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 Οὐ γὰρ Τυδεΐδω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
 Μαιίνεται ἐγγεῖη, Δαναῶν ἀπο λοίγον ἀμύναι·
 Οὐδὲ πω Ἀτρείδω ὅπως ἔκλυον αὐδῆσαντος,
 Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου,

60

65

70

75

Ver. 57.—πόλιν εὐτείχεα πέρσας.] Qua ratione, πόλιν, hic ultimam producat; item περ, ver. 60; et δὲ, ver. 67; et πόλις, ver. 69; vide supra ad á, 51. Ceterum Codices omnes, a Tó. Bentleio collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας ut pronuntietur scilicet εὐτείχων. Atque sibi quidem semper adhibet Homerus, εὐτείχεον.

Ver. 60.—ἔασαμεν.] Ineptè hic Barnesius, ἔασομεν. Vide supra ad δ', 42.

Ibid.—ἄρα περ ἦν.] Al. ἄρα πως ἦν.

Ver. 62.—ὅπότεν δὴ] Quando demum.

Ver. 66. Εἰ δὴ] Al. Ἦ δὴ, qua parte

Ibid.—ἀμφιβέβηκε —, κεκλίεται —, βέβηκε.] Vide supra ad γ', 736; et ad á, 37.

Ver. 67.—οἱ δὲ ῥηγμῶνι θαλάσσης,]

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;

Decet jam terra fugæ.—

Æn. X, 377.

Ver. 70. Θάστυνος.] Α-θαστύνω, θάστυνος· eadem analogia, atque a μάρξεςθαι, μάρξεςθης· a ἴσθω, ἴσθητες· a κίω, κίπος· similiaque innumera. In quibus nullus un-

quam est licentiæ locus. Vide supra ad á, 338.

Ibid.—οὐ γὰρ ἐμῆς κέρυθες λείσσοσι μέτωπον.] Ἀδικουμένω τῷ πολιτικῷ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀγνωμοῦντας· ὥστε ὁ Ἀχιλλεύς, ἄλλως μὲν ἰφίετο τῷ θεῷ τῆς δόξης, καὶ μέτροιο ἦν, λέγων·—“ αἶ κέ “ ποθὶ Ζεὺς Δῶτι·—” ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἄξιαν καὶ περὶ Πηλεΐδης, ἐφίση τὴν μεγαλαυχίαν τῆς ὀργῆς·—“ οὐ γὰρ ἐμῆς κέρυθες “ λείσσοσι μέτωπον Ἐγγυθὶ λαμπομένης.” Δέχεται γὰρ ἡ παρρησία, μέρος οὕσα τῆς δικαιολογίας, τὴν μεγαλληγορίαν. Plutarch. de sui laude.

Ver. 71.—θεύγοντες, ἐναύλους Πλήσειαν νεκίων,] Τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμούς, διὰρυχας· διὰ δὲ τούτου περὶ αὐτῶν κελεύει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ. Schol.

Ver. 77. Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς] Infandum caput.—

Æn. IV, 613.

Ibid.—Ἐκτορος ἀνδροφόνου.] Homicidam Hostorem dixit Horatius, Epod. 17. At vim græcæ vocis vix affecit videtur sermo Romanus. Vide Mureti Var. Lect. lib. 3. cap. 19.

Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοῦς.
 Ἄλλὰ καὶ ὡς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπο λαιγὸν αἰμύνων
 Ἔμπεσ' ἐπιπρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστου ἔλονται.
 Πείθεο δ', ὡς τοι ἐγὼ μύθευ τέλος ἐν φρεσὶ θείῳ,
 Ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
 Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 Ἄψ ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πέρωσιν.
 Ἐκ νῆων ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶν κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πρόσις Ἥρης,
 Μὴ σὺ γ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 Μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δῆϊοτῆτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 Μὴ τις ἀπ' Οὐλύμπιοιο θεῶν αἰειγενεταίων
 Ἐμβήη· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἄλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
 Θείης, τούσδε δ' ἔαν πεδίον καταδηριάσθαι.
 Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,

80

85

90

95

Ver. 78.—περιάγνυται.] Vide supra ad 4, 260.

Ver. 81.—μὴ δὴ] *Ne revera*—. Vide supra ad 8', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ',] Ante hunc versiculum, inseruit ex conjectura *Barnesius* alterum istum a *Laërtio* in vita *Diogenis* memoratum, qui tamen hoc in loco haud satis apte convenit,

Τὸς ἄλλους ἐνάριξ', ἀπὸ δ' Ἐκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempe ἑρᾶνόν ποτε αἰτούμενος *Diogenes*, ita *παροῦδων* respondit,

Τὸς ἄλλους ἐνάριξ', ἀπὸ Δέκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ita nimirum apud *Laërtium* scriptum oportuit, non δ' Ἐκτορος, sed Δέκτορος.

Ver. 84.—ἄρειο] *Al.* ἄρειαι.

Ver. 85.—περικαλλέα] In hujusmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* semper sequitur *Accusativus*; —εως, —εᾶ—εως, —εᾶ—. Vide supra ad 4, 265; et ad 4, 46.

Ver. 91.—πολέμῳ καὶ δῆϊοτῆτι,] Vide supra ad 4, 232, 279.

Ver. 94. Ἐμβήη.] Ἐμπόδηση· ἐραττικῆθ

σοι. *Schol. inedita in Cod. Harleiano.*

Ver. 96. Θείης, τούσδε δ' ἔαν] *Al.* Θήης, τούσδε τ' ἔαν.

Ver. 97. Αἰ γὰρ, —Μῆτε τις οὖν Τρώων—, Μῆτε τις Ἀχαιῶν.] Fuerunt, notante *Eustathio*, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ τοῦ ἥθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet *Heroem* suum *Poëta*, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset: Vide supra, ad 4, 2. *Hyperboien* autem quod attinet; non prorsus absumile est, quod et *Diomedes* alibi jactabat; *Φευγόντων σὺν ἰκυσὶ φίλων ἐς πατρίδα γαίην*.

Ναῖ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχητόμεθ, εἰσέκε τέκμων

Ἴλιον εὐεργεμεν.—4, 47.

Nec tam *insulsus* hic, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, postquam *Achivi* Trojaniq; ad interventionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in prælio et obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo *Patrocle*, Trojæ eversa superstit.

Ver.

Μήτέ τις οὖν Τρῶων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,

Μήτέ τις Ἀργείων νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον·

Ἄφρ' οἷοι Τροίης ἱερά κρήδεμνα λύοιμεν.

100

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

Δάμνα μιν Ζηῆός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοί,

Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν

Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ

105

Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ἄμμον ἔκαμμεν,

Ἐμπεδον αἰὲν ἔχων σάικος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο

Ἄμφ' αὐτῶν πελεμίζαι, ἐρεῖδοντες βελέεσσι·

Αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς

Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδὲ πη εἶχεν

110

Ἀμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακῶν καιῶν ἐστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτῶρ Αἴαντος δόρυ μείλιον ἀγχι παραστάς

Πλήξ' ἄορι μεγάλω, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν·

115

Ἄντικρὺ δ' ἀπώραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας

Ver. 98.—οὖν] *Eas ob causas, quas tibi memoravi;*

Ver. 99.—νῶϊν δ' ἐκδύμεν] *Al. νῶϊ δ' ἐκδύμεν* ut sit contractum videlicet ex ἐκδύομεν. Notante *Eustathio*.

Ver. 100.—λύοιμεν.] *Al. λύοιμεν.*

Ver. 102. Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ.—] *Coniuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; 6, 727 et 745.*

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum, Nec dextra valet: injectis sic undique telis

Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum

Tinitu galea, et faxis solida æra fatiscunt.

Discussisque jubæ capiti; nec sufficit umbo

Ætibus: ingeminant hæstis et Trois.—
Æn. IX. 806.

Ver. 105.—καναχὴν] *Vide supra ad δ', 455.*

Ver. 106. Καπφάλαρ'] *κατὰ τὰ φάλαρα, Sic, ἀμβροσίαι, β', 441, ἀμφάνων ἀνέκκασ, κ', 298. καδδὲ, infra, ver. 109, et καλλπατῆρον, in multis codicibus, ξ', 447, 517.*

Ibid.—ἔκαμμεν,] *Al. ἔκαμψεν* Minus recte. *Vide supra ad γ', 84.*

Ver. 107.—αἰόλον'] *Schol. Vulgg. ποι-*

κίλον. Minus recte. *Vide supra ad β', 816.*

Ver. 108.—βελέεσσι.] *MS. unus apud Baresium; τελέεσσι, turmis: Sicuti in h' 380.*

Ver. 109.—ἔχετ' ἄσθματι, καδδὲ οἱ ἰδρῶς] —tum crebre anhelitus artus
Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis.

Æn. V. 199.
—tum toto corpore sudor

Liquitur, et piceum (nec respirare potestas)

Flumen agit; fessos quatit æger anhelitus artus.

Æn. IX. 812.

Ver. 110.—οὐδὲ πη] *Al. οὐδὲ ποῦ.*

Ver. 111.—κακῶν καιῶν] *Al. καιῶν καιῶν.*

Ver. 112.—Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,] *Vide supra ad β', 484 et 681.*

Ver. 113.—Ὅππως δὴ] *Quomodo utique.* Refertur nimirum ad id quod præcellit, 6, 718: *Vide autem et supra ad ξ', 433.*

Ver. 114.—Ἐκτῶρ Αἴαντος] *Ita edidit Barnesius ex MS. Recte, ut mihi quidem videtur. Vulgg. Ἐκτῶρ δ' Αἴαντος.* Quod hoc in loco languidulum est.

Ver. 115.—ἄορι μεγάλω,] *Qua ratione, ἄορι, hic ultimam producat; item, ἀντικρὺ, ver. 116; Vide supra ad ε', 51.*

Πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κολόν ὄρου· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ

Αἶχμῃ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

Γνώ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀνύμανα, ζήγησέν τε

Ἔργα θεῶν, ὅ μ' αὖ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει

120

Ζεὺς ὑψιβρομέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.

Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ

Νῆϊ θοῇ τῆσδ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.

Ὡς τὴν μὲν πρῦμιν πῦρ ἀμφέπειν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Μηρῶ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·

125

Ὅρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·

Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δῆϊοιο ἐρωήν·

Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι θυκτὰ πέλωνται·

Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετε νάρσπι χαλκῷ·

130

Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε

Καλὰς, ἀργυρέσιον ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

Ver. 117.—χειρὶ] *Al.* χερεσί.

Ver. 118.—βόμβησε] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 120.—ὅ μ' αὖ] *Quod scilicet*—.

Ibid.—κείρει—βούλετο] Notandum quam eleganter hic constat *Temporum* ratio. Et semper suo arbitrio consilia regit omnia, et jam tum hoc volebat, ut &c.

Ver. 122: Χάζετο δ'—.] Vide infra ad ver. 126.

Ibid.—ἀκάματον] Vide supra, ad ε', 398.

Ver. 123.—αἶψα κατ' ἀσβέστη] *Al.* αἶψ' ἀκατασβέστη. Quod idem est. *Al.* αἶψα κατασβέστη pessime.

Ver. 125: Μηρῶ πληξάμενος] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Vocis Medicæ* usus: *Sua sibi percitens femora.* Vide supra ad γ', 141. Cod. *Harliian.* a Tb. *Bentleio* collatus, habet; *μηρῶ.*

Ver. 126: Ὅρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις.—] Quæ hic, et in sequentibus, de *Patroclo*; quæque jam supra ver. 122; 123; de *Ajace* dicta sunt; optime expressit *Ovidius*;

Reppulit *Actorides*, sub imagine tutus *Achillis*,

Troas ab arsuris cum *Defensore* carinis.

Metam. XIII. 273.

Ubi vulgo istud, “cum *Defensore*,” Troium videlicet *Defensorem* *Πεστορα*, lautissime intelligunt. Quod merito ridens *Vir* eruditissimus *Richardus Bentley*, (in *Prefatione* ad *editionem* alteram *Dissertationis* suæ de *Pbalaridis epistolis*;) ipse istud, “cum “*Defensore*,” navium videlicet *Defensorem* interpretatur *Exercitum* *Abivorum* universum. Sententia nequaquam quidem aut in-

eptâ aut inconcinna. Attamen ex ore *Ulyssis* adversus *Ajaccem* perorantis, multo id falsius atque etiam acerbius dictum audit *Ajax*; navis videlicet, “una cum *TE* *Defensore*,” jamjam arsuras. Id quod primus, quod sciam, observavit *Vir* acutissimus *Sam. Hoedleius*

Ver. 127 et 128.—ἐ] *Revera*; *omnino*; *proreus*.

Ver. 128: Μη—ἔρασι,] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia; conjungi potest hoc, vel cum sequente *Δύσεο*, vel cum præcedente Ὅρσεο.

Ibid.—φυκτὰ] *Barnesius* edidit, et scribendum contendit, *φυκτὰ*. Sed rationibus haud fatis idoneis. Vide supra ad ζ', 498.

Ver. 129: Δύσεο.] Ita *Barnesius*; Atque ita Cod. *Harlianus*; Recte. *Vulg.* Δύσεο. Vide supra ad γ', 241.

Ver. 130.—κορύσσετε—Κνημίδας—

θήκηκα—ἔξφορ.]

Cingitur inde furens certatim in praelia *Turnus*.

Jamque adeo *Rutulum* thoraca indutus, athenis

Horrebat squamis, furasque incluserat auro,

—laterique accinxerat ensem.

Fulgébatque alta decurrens aureus arce;

Exultatque animis, et spe jam præcipit hostem. *Alm.* XI. 486.

Ibid.—νάρσπι χαλκῷ.] Vide supra ad β', 578.

Ver. 132: Καλὰς,] Vide supra ad β', 43. *κατ*,

Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 Ποικίλον, εἰστέροντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

135

Ἔειλετο δ' αἰκίμα δούρα, τὰ οἱ παλάμηφι ἀρήξει·
 Ἐγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,

140

Βριτύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πρότε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον εἶμμεναι ἤραεσσιν.

Ἴππους δ' Ἀυτομαθόντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,

145

Τὸν μὲτ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα τιε μάλιστα·

Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.

Τῶδε καὶ Ἀυτομαθῶν ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας Ἴππους,

Ξάνθῳ καὶ Βαλίῳ, τῶ ἅμα πνοήσι πετέσθην·

150

Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδώρη,

Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥέον ὠκεανοῖο.

Ἐν δὲ παρηγορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,

Τὸν ῥὰ ποτ' Ἠετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·

Ver. 134. — ἀπτερόντα,] Ἄσπερον ἰσοπέδα, λαμπρὸν ἢ ἀσπίδος ἐμπεπαικλιμένους ἔχοντα. Eustath. et Sbol.

Ibid. — ποδώκεος.] Vide supra ad α, 58.

Ver. 135. — βάλετο] Vide supra ad ver. 125.

Ver. 138. Ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόφος]

Ἄρε caput fulgens, cristaque hirsutus equina. Æn. X. 869.

Ibid. — ἔνευεν.] Vide supra ad ν, 84.

Ver. 139. — αἰκίμα δούρα,] Cod. Harleian. αἰκίμα δούρα.

— validam hastam —

Æn. X. 401.

Ibid. — ἀρήξει.] Vide supra ad δ, 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην] Qua ratione Πηλιάδα, hic ultimam producat; item Ἀχιλλῆα, ver. 146; et παρὰ, ver. 151; et Διί, ver. 169; vide supra ad α, 51.

Ibid. — τὴν πατρὶ φίλῳ πρότε Χείρων] Al. τὴν οὐρεσιν ἔταμε Χείρων. Al. τὴν πατρὶ φίλῳ τάμει Χείρων.

Ver. 145. — ζευγνύμεν.] Ex τῆθμαι, ἰσπῆμαι, ἰδομαι, ζεύγνυμι sit τῆθναι, ἰσπῆναι, ἰδοῖναι, ζεύγνυναι. Neque in his ullus unquam

est licentiae locus, ut litera v. geminetur. Ex τῆθναι sit et τῆθέμναι et τῆθῆμναι. Unde fieri potest, ut ex ζευγνύναι, pari analogia, formetur tum ζευγνύμεναι, tum ζευγνύθμεναι. Veruntamen, quoniam ζευγνύμεναι nusquam alibi occurrit, nec ζευγνύθμεναι uquam scriptum reperitur; edidit hoc in loco *Barnesius* ζευγνύμεν, tanquam contractum ex ζευγνύμεν, quod erit ex ζευγνύειν.

Ibid. — ἄνωγε.] Non ex praeterito (quod vocant ἄνωγε), sed ex Aoristo ἄνωγον. Vide supra ad θ, 322.

Ver. 149. — ἅμα πνοήσι πετέσθην]

— curlique pedum praevertere ventos.

Æn. VII. 807.

— anteirent cursibus auras.

Æn. XII. 84.

Ver. 151. — παρὰ ῥέον ὠκεανοῖο]

— Occani — amnes —

Georgic. IV. 233.

Alii habent, παρὰ ῥέον Ἠετιάνοιο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηγορήσιν] Nempe ut Tertius esset a latere junctus, extra τὴν ξυνομήδα, extra binos τοὺς συνομήρους

Ibid. — ἴει,] Vide supra ad β, 24.

Ὅς καὶ θνητὸς ἔων ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.

Μυρμιδῶνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,

155

Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ, λύκοι ὡς

Ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,

Οἷτ' ἔλαφον κερατὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες

Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον, αἵματι φοινόν·

Καί τ' ἀγελῆδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανόδρου

160

Λάβοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ

Ἄκρον, ἐρευγόμενοι· φόνον αἵματος· ἐν δὲ γε θυμὸς

Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·

Τοῖσι Μυρμιδῶνων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

Ἀμφ' ἀγάλδον θροάποντα ποδάκιος Αἰακίδαο

165

Ῥῶντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊός ἴστατ' Ἀχιλλεύς,

Ὅτρύκων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιάτας.

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θεαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς

Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὸ φίλος· ἐν δὲ ἐκάστη

Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι·

170

Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει

Σημαίνειν αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.

Ver. 154. — θνητός — ἀθανάτοισι.] —
εἰκόνη καὶ βαλὴν — ἄρνας εἶναι, οὐ μὴν ἐν-
τομίαις — ὄλησι, δυναμένοι; — τῆ διαδοχῆ
ἀσπερ ἀθανατίζεσθαι. Ὁ μὲντοι Πήδαςος,
εἰκόνη ἐκτετμησθαι, καὶ διὰ τοῦτο θνητός λέγεται.
Eustath. Observatione, ut mihi quidem vi-
detur, subtiliori et evanida. Simplicius di-
cas; Pedasum θνητὸν, quippe paullo post in
terfessum; alteros ἀθανάτους, quia bello super-
essent.

Ver. 156. — οἳ δὲ, λύκοι ὡς.]

Inde, lupi ceu.

Raptores, atra in nebula, quos improba
ventris

Exegit caecos rabies, catulique relicti

Faucibus expectant siccis.

Aen. II. 355.

Ver. 157, 158. — τοῖσιν τε —, οἳ τ']
Quibus scilicet; Qui mitique —.

Ver. 159. Δάπτουσιν· πᾶσιν —.] Sebo's,
δάπτουσιν πᾶσιν —. Quod et auribus
magis placet.

Ver. 160. — ἀγελῆδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης
μελανόδρου Λάφοντες.] Editi recentiores, quos
viderim, pessime interpunxerunt; ἀγελῆδὸν
ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανόδρου, Λάφοντες.

Ibid — ἀγελῆδὸν] Τὸ δὲ ἀγελῆδὸν, ἰδιότητα
κρίαν ἰστέρεϊ συναγελῶσιν τικόν γὰρ καὶ αἰτὶ ζῶον

καὶ οὐ, κατὰ λόντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζει
μονάζοντα. Eustath.

Ver. 161. Λάφοντες; — ὕδωρ Ἄκρον, ἐρευ-
γόμενοι φόνον αἵματος.] Scholiafles, apud
Varnefrum, legit Λάφοντες; — ὕδωρ, Ἄκρον
ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος. Expronitque; ἀπὸ
ἄκρου τοῦ στοματός ἐρευγόμενοι —. Mellius
Eustathius: Ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι,
κατὰ τὸς παλαιούς, οὐ καθῆξι τὴν γλῶσσαν
εἰς τὸ ὕδωρ, ἄς οἳ σὸς· οὐδὲ, κατὰ τὸς — ἵπ-
που; τὸ ἡμισυ τῆς ὄψεως; ἀλλὰ τοῦ ἐπιπολῆς
ἰδατος πίνουσιν, ὡσπερ καὶ εἰλεχον.

Ver. 162. — ἐν δὲ γε.] Cod. Harl. ἐν δὲ τε.

Ver. 166. — ἄρα.] Ut æquum erat; ut
soliis erat —.

Ver. 169. — ἐν δὲ ἐκάστη] Al. ἐν δ' ἀε'
ἐκάστη.

Ver. 171. — τοῖς ἐπεποίθει.] Si, τοῖσι πέ-
ποιθει, dixisset; jam non contitisset Tempo-
rum ratio. Vide supra ad v, 736; ad δ',
492; et ad α, 37.

Ver. 172. — ἦνασσε.] Observavit Vir fum-
mæ cruditionis, Richardus Bentleius, vocabula
ἀναξ et ἀνασσο, quam frequenter apud Ho-
merum occurrunt, tamen laud fere ullis in
locis ita posita reperiri, quin antecedit aut
Vocalis, aut istud v' paragg: cum in Nomi-
num Verborumque sine superlativum, quod
ubique

Τῆς μὲν ἦς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Τίος Σπερχειοῖο, διπτετός ποταμοῖο

Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδάρη,

Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεΐσα

Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βῶρω, Περιήρεος υἱί,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.

Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδώρος ἀρήιος ἠγεμόνευε

Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,

Φύλαντος θυγάτηρ τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης

Ἠράσατ, ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν, μετὰ μελπομένησιν.

Ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς

Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάβρη

Ἐρμείας ἀνάκητα πόρον δὲ οἱ ἀγλαὸν υἶδον

Εὐδώρον, περὶ μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοστόκος εἰλείβυια

Ἐξάγαγε προφῶσθε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,

Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτοριῖδαο

Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα

ubique sine dispendio demperis. Unde merito colligit, vocabula ista, in fermone *Ἄολιο*, *πρᾶξιχο Digamma*, pronunciata fuisse, *ῥάναξ* et *ῥανάσειν*. Quod si verum est, consequens erit ut vox *ἦνασσε* pronunciationum fuerit *ἠνώνασσε* ideoque, (quod notatu dignissimum est.) Verficulum a voce *ἦνασσειν* vel *ἦνασσε*; vel *ἦνασσειν* inchoatum, apud *Homerum* nusquam reperias.

Ver. 173.—*αἰολοθώρηξ.*] Schol. Vulgg. ποικίλον θώρακα ἔχωρ. At Porphyrio, “*iboracem* (corpus suum *iborace* indutum) agi—“*liter motans.*” *Quest. Homeric.* 3. Vide supra ad β, 816.

Ver. 174.—*διπτετός.*] Vocabulum hoc, cum sit ex *diobus* compositum, secundam producit eadem fere ratione, ac Δῆ, *ver. 169* supra. Similiter ut *παριπᾶν*, et *παριπύσσα*, ζ, 62 et 337; et δ, 404.

Ver. 175 et *180.*—*καλῆ.*] Vide supra ad β, 43.

Ver. 176.—*γυνὴ θεῶ εὐνηθεΐσα.*] quem *Rhea* sacerdos

Furtivum partu sub luminis edidit auras, Mixta Deo mulier. — *Æt.* VII. 659.

Ver. 177.—*ἐπίκλησιν Βῶρω.*] Refertur istud, *ἐπίκλησιν*, non ad *Σπερχειῶν*, ut nonnulli inepte existimarunt, sed ad *τίκε*. Non, *Σπερχειῶν*, *ἐπίκλησιν Βῶρω*. Sed υἱὸν *τίκε*, κατ' *ἐπίκλησιν*, *Βῶρω* revera, *Σπερχειῶν*. Quod et eruditam *Dominam Dacier* non fugit.

Ver. 178.—*ἀπερείσια ἔδνα.*] *Ἄλ. ἀπερείσι' ἔδνα.*

Ver. 182. *Ἠράσατ,*] Non ab *ἔρμας*, (tum enim syllabam mediam necessario producere deberet,) sed ab *ἔρμαζομαι* vel *ἔρμαις*. Vide supra ad α, 67.

Ver. 184.—*παρελέξατο*] Vide supra ad β, 515.

Ver. 185. *Ἐρμείας ἀνάκητα.*] Ὡς μὴ κἀκὸν *Eustath.* “*Ὅτι κἀκὸν μὲν εὐδὲν ἢ παρ' αὐτοῦ δωρεά* *Arist.* d. *Orat.* 3. Aliter *Pausanias*; “*Ἀνακός — πόλιν — Ἀνακῆσιον ἔκτισεν*” *Ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Ἀρκέου καὶ Ὀμήρου, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἐρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν* *lib. 8, cap. 3.* Πόλις τε ἦν Ἀνακῆσιον, Ἐρμῶ τε Ἀνακῆσιον λίθου πεποιημένον ἀγαλμα.” *Τραφῆναι δὲ Ἐρμῆν παῖδα αὐτοῦ, καὶ Ἀκακίον τὸν Δυκάσιος γενέσθαι οἱ τραφία.* Ἀρκάδων ἔστιν ἐς αὐτὸν λόγος. *Ibid. cap. 36.* *Barnesius* aliique de hoc vocabulo, inepte, ut in similibus, τὸ “*ἀνάκητα.*” *Vocativum pro Nominativo positum commentum sunt;* sed et “*pro Ἄε — ἐυσφαινοῦ*” quoque, si *Diis* placet, aliquando *Vocativum* poni: Quod nihil fingi potest *absurdius*. De *Nominativo*, vide supra ad α, 175. In *Acusativo* scubi legatur *ἀνάκητα*, formatum erit tanquam ab *ἀνάκης*; similiter fere, ac *εὐρύστα* ab *εὐρύστω*, et *καλλιγύναϊκα* a *καλλιγύναϊξ* vel *καλλιγύνης*.

Ver. 189.—*μένος Ἀκτοριῖδαο*] Vide supra ad γ, 758.

Ver. 190.—*μυρία ἔδνα.*] *Ἄλ. μυρι' ἔδνα.*

Τὸν δ' ὁ γερῶν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἢ δ' ἀτίταλλον,
Ἀμφαγαπαζόμενος, ἄσεί θ' ἐὼν υἱὸν εἶοντα.

Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρτίος ἠγεμόνευε
Μαιμαλίῃς, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι,
Ἔγχει μάρσασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταίρου.

195

Τῆς δὲ τεταρτῆς ἤρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ.
Πέμπτης δ' Ἀλκιμεδῶν, Λαέρτιος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας αἰμ' ἠγεμόνεσσι Ἀχιλλεύς
Στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,

200

Ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρῶεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μνηστήμον' καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος·
Σχέτλιε, Πηλεὺς υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὺς, ὃ παρά νηυσὶν ἔχεις αἰκοντάς ἑταίρους·

Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεάμεθα ποντοπόροισιν

205

Αὐτίς' ἐπεὶ ῥά τοι ἄδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάλλετε· νῦν δὲ πέφανται
Φυλίπιδος μέγα ἔργον, ἕως τὸ πρὶν γ' ἐβάσθε·

Ἔνθα τις ἀλκιμον ἦτορ ἔχων Τρῶεσσι μαχέσθω.

Ὡς εἰπὼν, ἄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου·

210

Μᾶλλον δὲ στίχας ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἀκούσαν.

Ὡς δ' ὅτε τοίχον ἀνὴρ ἀράρη' πυκνωῖσι λίθοισι

Δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·

Ὡς ἄραρον κόρυβες τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·

Ἰσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·

215

Ver. 192. Ἀμφαγαπαζόμενος, ἄσεί.] Vide supra ad ἄ, 51.

Ver. 194. — πᾶσι μετέπρεπε — μετὰ Πηλείωνος ἑταίρου.] Notandum hic Amplificationis genus id, quod a Quintiliano appellatum est Incrementum: Quod “est retentissimum, cum magna videntur etiam quae Inferiora sunt.” — Per id venit non modo ad summum, sed interim quodammodo supra ad summum.” Lib. 8, cap. 4. Antecellunt omnibus Pifander, Pifandro Patroclus, Achille et ipse minor.

Ver. 196. — ἱππηλάτα] Vide supra ad ἄ, 175.

Ver. 199 — κρατερόν δ'] *Acute utique*; *Tum vero acute*. — Βαρύς τις edidit κρατερόν δ' et τὸ δέ, (inquit) παρὲν. Quod nihil est. Vide supra ad ἄ, 57; ad γ, 200; et ad β', 160.

Ver. 201. — ἀπειλεῖτε] *Al. ἀπειλεῖτε.*

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] *Al. Ταῦτ' ἄμ' ἀγειρόμενοι* notante Henr. Stephano.

Ibid. — πέφανται] In numero *singulari*, πέφανται, [quod est videlicet πέφανται, sicuti τέτομαι est τέτομαι,] πέφανται, πέφανται, &c.

Ver. 209. — τις] *Quisquis volet*.

Ver. 210. — ἄτρυνε μένος] Vide supra ad γ, 144.

Ver. 211. — ἄρθεν,] *Παρεινήθησαν τῇ πεθομίᾳ.* Schol. inedita in Cod. Harleian, a Tb. Bentleio communicata. Δόγεις ἐπήθησαν, καὶ εἰον ἐκυρῖσθησαν, ἄς ὑπὸ πτερῶν κρείττον δὲ κρηθῆαι αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἠερισθῆσαν, ἀπὸ τοῦ “ἄρδ”, τὸ ἀερίζω. Eustath.

Ver. 215. Ἰσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, —.] Vide supra ad γ, 130.

Ver.

Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.

Πάντων δὲ προπάραιβε δὴ ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρὸσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πᾶν ἀνέωγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆξ' ἐπὶ νηὸς ἀγεσθαι, εὐπλήσασα χιτώνων,
Χλαϊνάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλων τε ταπήτων.

Ἔμβα δὲ οἱ δέπας ἔσκει τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
Οἷτε τῶ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.

Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσι,
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον·
Εὐχετ' ἔπειτα πτᾶς μέσω ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
Οὐραὴν εἰσαυιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυον·

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίειν,
Δωδωνῆς μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.

Ἢ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυες εὐζαμένιοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαῖον Ἀχαιῶν·
Ἢδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπισηῆνον ἐέλδωρ.

Ver. 217.—ἐφέστασαν] Vide supra ad
14, 55.

Ver. 218.—θωρήσσεσθον,] *Al.* θωρήσσοιτο.
Quod et recte dicitur. Vide supra ad α, 566.

Ver. 219.—ἓνα θυμὸν ἔχοντες,]
His amor unus erat, pariterque in bella
ruebant. *Æn.* IX. 182.

Ver. 221.—ἀνέωγε] Non ex praterito,
quod vocant, ἀνέωγα, sed ex aoristo, ἀνέωγον.
Ut recte Scholiafites; ἀνέωξεν. Vide supra
ad θ, 322.

Ver. 222 et 229. Καλῆς] Vide supra ad β, 43.

Ver. 226, 230.—αἶθοπα οἶνον,] Vide
supra ad α, 462.

Ver. 228. Τό ῥα] Pronuntiabatur τόῖρα
quo modo et nonnulli scripserunt. Vide quo-
que infra, φ, 352; et χ, 307.

Ver. 229, 230.—νίψ'—Νίψατο] No-
tandus hic maxime proprius et primitivus
vocis *medice* usus. Ἐνίψε, lavit *proculum*;
ἐνίψατο, lavit manus sibi ipse suas;

Ver. 233.—Πελασγικέ,] *Al.* Πελασγικί.

Ver. 234.—ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ'
ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.]

Μαντεῖα καινὰ,

"Α πᾶν θεῖον καὶ χαμαικοιτῶν ἐργὸν

Σελλῶν ἐσελθᾶν ἄλλος εἰσεργαζάμενον

Πρὸς τῆς πατρῆας καὶ πολυγλώσσου θεῖος.

Sorboel. Trachin. 1173.

Cæterum alii hic legunt,—"ἀμφὶ δὲ σ'
"Ἐλλοὶ σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται" ἦγον περὶ σε
ναίουσιν οἱ Ἐλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῆται Quæ, ad
sententiæ quidem constructionem, æque pro-
babilis lectio, neque omnino (quod creditit
Barnesius) ex eo refutatur, quod vox σοὶ se-
quatur. Πλείους δὲ οἱ "Σελλοὺς" γράφοντες.
Eustath.

Ver. 236. Ἢ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος] Ἢδὴ
μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος —, α, 453. Cæte-
rum qua ratione, ἐμὸν, hic ultimam produ-
cat; item ἐμὲ, ver. 237; et μὲν, ver. 251;
vide supra ad α, 51.

Ver.

- Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 Ἄλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 240
 Μάρνασθαι τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύσπα Ζεῦ·
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἢ ῥα καὶ αἴος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 Ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἀαπτοί
 Μαῖνοισι, ὅππότε ἐγὼ περὶ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δῖηται,
 Ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοάς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο,
 Τεύχεσσί τε ζῦν πᾶσι καὶ ἀγχερμάχοις ἐτάροισιν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·
 Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε· 250
 Νῆων μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε, σῶν, δ' ἀνένευσε μάχης ἕξαπονέεσθαι.
 Ἦτοι ὁ μὲν, σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 Ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκε ἐνὶ χηλῶ.
 Στῆ δὲ πάροισι ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠέλεε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
 Οἱ δ' ἅμα Πατρίκλω μεγαλήτορι θαυρηχθέντες
 Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 Αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν εὐκότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, 260
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὀδῶ ἐπι οἴκι' ἔχοντας,
 Νηπίαχοι· ζυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθείσιν·

Ver. 240. ——— πολέσιν] *Al.* πολέσι.
 Quod et ferri potest.

Ver. 241. ——— εὐρύσπα] Vide supra ad ἄ, 275.

Ver. 242. Θάρσυνον] De analogia vocabulorum, θαρσύνω, θάρσυνος· μαρτυρομαι, μαρτύρος· νίφειν, νίφειτος· et similia innumerosorum, in quibus nullus unquam est licentiae locus; vide supra ad ἄ, 338; et ad ζ, 434.

Ver. 243. ——— ἐπίσθηται πολεμίζειν] *Al.* ἐπίσθηται πολεμίζειν.

Ver. 245. ——— ὅππότε ἐγὼ περ] Quando ego demum ———.

Ver. 249. ——— μητιέτα] Vide supra ad ἄ, 175.

Ver. 250. ——— ἕτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·]

Ἄudit, et voti Phœbus succedere partem Mente dedit, partem volucres dispersit in curas.

Sterneret ut subita turbatam morte Camillam,

Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,

Non dedit; inque Notos vocem vertere procellæ. *Æn.* XI. 794.

Ver. 251. ——— πόλεμόν τε μάχην τε] Vide supra ad ἄ, 232, 279.

Ver. 252. ——— ἕξαπονέεσθαι.] *Al.* ἕξαπονεύεσθαι. Vide supra ad ἄ, 398.

Ver. 260. ——— ἐριδμαίνουσιν] Ita Codex Harleian. a Tb. Bentleio collatus. Atque ita Eustathius in Commentario, et hunc ad locum, et supra ad ἄ, 536. Quod et optime congruit cum sequente, τιθείσιν. *Al.* ἐριδμαίνουσιν. Quod et ipsum quoque ferri possit.

Ibid. ——— ἔχοντας.] Ἐξ ἰθαυς βλάπτοντες· ——— τὰ συνέθη πρᾶττοντες· Eustath. ad ἄ, 536.

Ver. 261. ἔχοντας,] *Al.* ἔχοντες.

Τοὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ἐδίτης
Κινήσει αἰέων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέμεσσι.

265

Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μὲγ' ἀριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνώθ' ἄν καὶ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἦν ἄτην, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

270

Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρῶεσσι ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

275

Τρῶες δ', ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνημόν μὲν ἀπορρήψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
Πάπτηεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

280

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἄντικρυ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νῆϊ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσίλαου·
Καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορουστὰς
Ἦγαγεν ἔξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ βέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὑπτίος ἐν κοινήσῃ

285

Ver. 263. παρὰ τίς τε κίων] Scholiaſtes, τὸ ἔπος, inquit, παρὶόν τις· Unde videtur is legiſſe, παρὰ τίς τε ἰόν. Cod. Harleian. habet, παρὰ τίς τε κίων.

Ver. 263, 264. Τοὺς δ' —, οἳ δ'] Vide ſupra ad α', 57; ad γ', 200; et ad β', 160.

Ver. 264. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἔταροι] Qua ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producit; item ἀντικρυ, ver. 285; vide ſupra ad α', 51.

Ver. 975. — ὠτρυνε μένος] Vide ſupra ad γ', 44.

Ver. 279. — θεράποντα,] *Automedonta*, ver. 219.

Ver. 283. — ὅπη φύγοι] *Al.* ἔπει φύγοι, εἰ ἐπει; φύγοι.

Ver. 284. — ἀκόντισε] Vide ſupra ad α', 140.

Ver. 285. — πλεῖστοι κλονέοντες,] *Al.* πλεῖστοι καὶ ἀριστοι.

Ver. 286. Νῆϊ — Πρωτεσίλαου] *Su-*pra, β', 705.

Ver. 287. — Πυραΐχμην,] *Schol.* Πεποιή-
νται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῶς καὶ
αἰχμὴν φέρον ἐπὶ τῇ κνήμῃ. Inerte, ut videtur,
Nam ab initio appellatus eſt Πυραΐχμης, β'
348.

Ibid. — ἵπποκορουστὰς] Vide ſupra ad β', 1.
Ver. 289. — ἐν κοινήσῃ — Κἀππεσεν] Vide
ſupra ad γ', 508.

Κάππεσεν οἰμῶξαι· ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν 290
 Παιόνες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦεν ἅπασιν,
 Ἥγεμόνα κτείνας, ὃς ἀρπτεύεσκε μάχεσθαι.
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 Ἥμιδαῖς δ' ἄρα νῆος λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὀριάδῳ Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 Νῆας ἀνά γλαφυράς· ἱμάδες δ' ἄλλιαστὸς ἐτύχθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεας μεγάλοιο
 Κινήσει πυκνὴν νεφέλην στέροππηγέρετα Ζεὺς,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σιοπτικαὶ καὶ πρόνοες αἰετοί,
 Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ. 300
 Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆϊον πῦρ,
 Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρηΐ·
 Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπάδην φοβέοντο μελαιναῶν ἀπὸ νηῶν,
 Ἄλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπὸ εἰκον ἀνάγκη. 305
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
 Ἥγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενoitίου ἀλκιμος υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀσηιλύκου βάλε μῆρῶν
 Ἐγχεί οἴζυοντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Ῥήξεν δ' ὄστειον ἔγχος· ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίης 310
 Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὔτα θάαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

Ver. 294.—ἀγα] Proinde—.

Ver. 298. Κινήσει] *Al.* Κινήση·

Ibid.—στεροππηγέρετα] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 299.—ἔφανον] *Cod. Harleian.* ἔφανεν.

Ver. 300.—ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.]

Schol. Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τοῦτέστιν, ἀστραπὴ ἔβριετο. Similiter et *Eustathius*. Non tamen videtur hoc de fulgure nimbationibus dictum, sed de *Serenitate caeli* post disiectas nubes. Vide supra θ', 554, &c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ—ἀνέπνευσαν.]

Recle hic Eustathius: Ὁ ποιητής—ποδλαχοῦ τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, “Φῶς” λέγει,—κατὰ τὸ,

—ἢ πού τι φῶς Δαναοῖσι γένομαι.

ver. 39.

—ἐπὶν φῶς ἐν γέσσι

ver. 95.

Ver. 302.—ἐρηΐ]. *Schol.* Νῦν, ὀσμὴ ἐστὶ δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat et contrario scripsisse; Νῦν, ἡσυχία, καὶ ἀνάπαυσι; (ἔστι δ' ὅτε τὴν ὀσμὴν δηλοῖ.) *Ue*

ex sequenti versu liquet;” Οὐ γάρ πώ,

&c.

Ver. 306. Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἥγεμόνων· πρῶτος δὲ—.] *Recle hic Varnerius ex Eustathio;* Ἐνθα τῶν ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος—. *Alii*, male interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· *alii*, nihilo minus inepte, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ—. *Cæterum* de tota sequenti narratione *Eustathius:* “Ὁρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν—τοιαύτη τις κἀνταῦθα τῆς Ὀμηρικῆς πεπλοῦ ποικιλία ἐπατάσεται· καὶ οὐ μόνον κατὰ τοῦς τρόπους τῶν πληγῶν τε καὶ πτωμάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτοῦ τοῦ “ἔφανον.” Ἀντὶ γὰρ τοῦ ῥήματος τοῦτου, ἐφ' ἑκάστῳ ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. *Οἷον*,—

Ver. 308.—ἀγα] *Connectitur isto vocabulo sententia hæc cum eo quod præcessit, ver. 283.*

Ver. 309.—ἐξύοντι.] Vide supra ad ε', 50.

Ver. 310.—γαίης] *Al.* γαίη.

Ver. 311.—οὔτα] Vide supra ad γ', 192.

Ver.

Φυλείδης δ', Ἄμφικλον ἐφορηθέντα δοκεύσας,
 Ἐφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔθα πάχιστως
 Μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχυος αἰχμῆ
 Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὐτας Ἀτύμνιον ὄξει δουρὶ,
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ δήλασε χάλκεον ἔγχος·
 Ἦριπε δὲ προπάρουθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπάρουσε, κασιγνήταιο χολωθεῖς,
 Στάς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασύμηδης
 Ἐφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι· οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 Ὠμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 Δρύψ' ἀπὸ μυῶν ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξε·
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.

315

320

325

Ὡς τὰ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμνέντε
 Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαοπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 Ὑῖες ἀιοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
 Θρέψεν ἀμαιμακῆτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν·
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
 Ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνου· ἀλλὰ οἱ οὐδὲ
 Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.

330

Ver. 313. φυλείδης] *Meges, Phylei filius.*
 Ver. 315.—αἰχμῆ] *Cod. Harleian. ἀκ-*
μῆ. Et Schol. ibidem inedita, ὀξέτητι.

Ver. 317, 322.—οὐτας] *Vide supra*
ad 4, 140.

Ver. 321.—πρόσθεν νέκυος] *Cod. Har-*
leian. a Tb. Bentleio collatus, προπάρουθε νέ-
κυος. Quod et ferri possit. Nam νέκυος, ut
ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronunti-
abatur interdum νέκυσ. Vide et infra, ver.
526.

Ver. 322.—πρὶν οὐτάσαι] *Qua ratione,*
πρὶν, hic (etiam extra caesuram) produca-
tur; item ἀντικῶ, ver. 346; vide supra, ad 4,
51.

Ver. 324.—ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξε.]
Schol. Ἀπέσχισε τὴν σάγμα ἄχρῖς τοῦ ὀστέου. Eu-
fratibus: ἠπάραξε τοὺς μύς, εἰς ὀστέων ἄχρῖς.
At, ci παλαιὸι, inquit, τὸ ἄχρῖς, ἀντὶ τοῦ
διόκου, πασι. Tumque os ipsum dicetur ab-
scissum.

Ver. 325. Δούπησεν] *Vide supra ad 7,*
181.

Ver. 328.—Ἀμισωδάρου ἔς ῥα] *Ami-*
sadari; ejus qui— Ejus videlicet, qui—

Ver. 329.—πολέσιν] *Al. πολέσι. Quod*
et ferri possit.

Ver. 333.—Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵ-

ματι] Ἔστι καὶ ἡ Ἐμφασίς ἡπερ, δι' ὑποθέσεως,

ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρῆς τῆσιν Ὀϊον, “Πᾶν

δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.” Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ

παρέχει μείζονα ἑμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω

τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionysj. Halicarn.*

περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 7.

—it hasta Tago per tempus utrum-

que
 Stridens, trajectoque hæsit tepefacta ce-
 rebro. *Æn. IX. 418.*

—stomachoque infixa sub altum
 Pectus abit; reddit specus atrii vulneris
 undam
 Spumantem, et fixo ferrum in pulmone
 tepefcit. *Ibid. 699.*

Ver. 334. Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος] Ἦτο-

mero πορφύρεος θάνατος, non est purpurea mors,
 qua ratione Virgilius dixit, de eo qui fan-

guinem

Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ 335
Ἕμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·

Τῷ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἰπποκόμου κόρυθος φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρραίασθη· ὁ δ' ὑπ' οὐρατος αὐχένα θείη
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἰσω ἔδ' ἕϊφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.

Μηριόνης δ' Ἀκάρμαντα, κίχεις ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ἄμον·

Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.

Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
Νύξ'· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε

Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·

Ἐκ δὲ τίνασθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω

Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας

Πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,

Σίνται, ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι

Ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,

Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355

Ὡς Δαναοὶ Τρῶεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο

Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἐκτορι χαλκοκροστυῆ

Ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,

guinem. ense trajectus vomeret, “Purpu-
“reat vomit ille animam?” sed, ut recte in-
terpretatur Scholiastes, *Atra mors*. Sic infra,
ver. 350.

—θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.
Et ἐ', 551,

—πορφυρῆ νεφέλῃ πικράσασα ἑαυτὴν.
Porro qua analogia e πορφυρῆν deducatur
πορφυρέος, vide supra ad 4, 338 et 482.

Ver. 335.—ἔγχεσι] Cod. Harleian. ἔγχεϊ.

Ver. 336.—μέλεον] Vox, μέλεος, vim
habet peculiarem. Scholiastes ad Aristophanem
exponit, μάταιος, ἀδλιος, δυστυχίος; ad
istum veritum.

Ἄλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν
ἱμῶν. Nub. 33.

Ibid.—ἠκόντισαν] Vide supra ad 4, 140.

Ver. 338.—καυλὸν] *Al.* καυλῷ.

Ver. 340.—ἔσχεθε δ' οἶον] Ita edidit
Barneſius ex Schol. et MSS. Quocum facit
Cod. Harleian. *Al.* ἔσχε δὲ οἶον.

Ver. 346.—ἐξεπέρησε] *Al.* ἐξεπέρησε.

Ver. 351.—ἔρ'] Connectit sententiam
hæc vocula, cum eo quod præcessit, ver.
306. Cod. Harleian. a Tb. Bentleio collatus,
habet ἔρ'. Exponuntque Scholia ibidem
inedita, ἐν ἐνὶ κειρῶν.

Ver. 353.—αἴ τ'] *Qui utique*—.

Ver. 358. Αἴας δ' ὁ μέγας] Pronuntia-
batur ἑμμέγας. Vide supra ad ver. 228.
Ποιεῖ δὲ καὶ δυσφατῖα συνθεσῶς ἐν πολλοῖς μέ-
γας. Οἶον τῷ, “Αἴας δ' ὁ μέγας—.”
Demet. Phaler. περὶ ἐρμηνείας, §. 48. Καὶ γὰρ
τὸ δὲ σφανον, πολλὰ γὰρ ἔγκρητ' ἄσπερος, “Αἴας
“ ἴ

Ἄσπιδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ἄμους,
Σκέπτετ' οἰστῶν τε ροίζον καὶ δούπον ἀκόντων.

360

Ἡ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἐτέραλκία νίκην
Ἄλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήφρας ἐταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Λιθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·

365

Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἐκτορα δ' ἵπποι

Ἐκφερον ἀκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, οὐς ἀέκοντας ὄρυκτῆ τάφρος ἔρυκε.

Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματα ἐκέες ἵπποι

370

Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ρυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,

Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα

Σκιδνάθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύουτο δὲ μώνυχες ἵπποι

375

Ἀψορῶν προτὶ ἄστρῳ, νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων.

“δ' ὁ μέγας.—” Πολὺ γὰρ μάλλον τῶν Ἀγαντα μέγαν ἐνέφρην.— τῆς ἐπταβοείης ἀσπίδος. Id. §. 105. Consulto certe ita scripsit Poëta, cum (ut recte annotavit *Barnesius*) facile dicere potuisset, Ἄϊας δ' αὖ μέγας.—

Ver. 361. Σκέπτετ' οἰστῶν τε ροίζον καὶ δούπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοὶ τε δὴ κατασκευάζουσι οἱ ποῖπται—, πρὸς χρέμα ὀρῶντες, οἰκία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ἰδιώματα, —καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων ὡς ἔχει ταυτὶ.— “Σκέπτετ' οἰστῶν τε ῥοίζον καὶ δούπον ἀκόντων.” *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide supra ad β', 210; et ad γ', 363.

Ver. 363. Ἄλλα καὶ ὡς ἀνέμιμνε.] *Modo paululum retrocedebat, modo adversus hostem consistebat; vi scilicet, non præpositionis solius, ut ait Eustathius; sed et temporis imperfecti.* Vide supra ad θ', 37; et ad ν', 84.

Ibid.—σάω.] *Barnesius ex Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἐρήφρας ἐταίρους ἔστι ῥήμα, σάω, τὸ σώζω· τροπῇ γίνεται σάω τὸ παθητικὸν σώομαι· ἐσάομαι, ἐσάου· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς οὐ εἰς ω, καὶ συνεχρομένους σάω. Male; secunda enim persona minime hic cum sententia congruit. Melius *Eustathius*: τὸ δὲ σάω πομπικῶς ἀπονεκίπται ἐκ τοῦ σώωζεν, ὃ ἔστιν ἐσάωζεν ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναλύηται, ἰωνίζηται; ἢ ἕλξας· κατὰ δὲ τὴν ἀποκρίσιν ἀδιόληται.

Ver. 365.—ὄτε τε] *Quando utique.—*

Ibid.—τείνει.] *Cod. Harleian.* τείνη.

Ver. 366.—γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.]

De ultima vocis, γένητο, hic, item de ver. 273, producta; vide supra ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν.] —οὐ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες ἤγον ἀτάκτως καὶ δυσταμίως καὶ ἀκόσμως διεπέραν τὴν τάφρον ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, οὐ κατὰ κόσμον φεύγεσθαι. Ταυτὰ γὰρ ὡς περ μοῖρα καὶ κόσμος, ἔνω καὶ τὸ οὐ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ οὐ κατὰ κόσμον. *Eustath.* Cæterum qua ratione, κατὰ, hic ultimam producat; item ὀνομαζόμενον, *ver.* 377; & Ἄντικρῳ, *ver.* 380; Vide supra ad α', 51.

Ibid.—Ἐκτορα δ' ἵπποι Ἐκφερον ἀκύποδες.] *Abfurde hic Spindanus; —“Homere, ubi est tuus nunc Jupiter, cujus auxilio freti Trojanis paulo ante triumphabant? An idem quoque cum Trojanis aufugit? aut ejus potentia infirmata est?”* Quasi scilicet hoc ipsum non prædixisset Jupiter.

Ver. 371. Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ.] *Numero duali, binos in singulis curribus equos fuisse indicatur.* Vide supra ad α', 566.

Ver. 374.—ἔπει ἄρ' τμάγεν.] *Vocula ista, ἄρ, nequaquam hic supervacanea est; sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver.* 366; Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ, &c.

Ibid.—ἄελλα.] *Ita recte edidit Barnesius. Al. ἀέλλη; male: Nam apud Homerum ἄ natura brevis, ut in μοῖσα, τάττω, ἄελλα, et similibus, nunquam mutatur in ἦ. Vide supra ad β', 314, et 633; et ad ν', 192.*

Πάτροκλος δ', ἣ πλεῖστον ὀρώμενον ἴδε λαόν,
 Τῆ ῥ' ἐχ' ὀμοκλήσας ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλιάζον.
 Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρβορον ὠκέες ἵπποι,
 Ἀμβρότοι, οὓς Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 Πρόσσω ἴεμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
 Ἰέτο γὰρ βαλλέειν τὸν δ' ἐκφερον ὠκέες ἵπποι.

380

Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινῇ βέβριθε χθῶν

Ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χεῖι ὕδαρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 Οἰβίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κείνωσι θέμιστας,
 Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·

385

Τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 Πολλάς δὲ κλιτύς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
 Ἔς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
 Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ' μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·

390

Ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλη στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ', ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,

Ver. 379.—ἀνεκυμβαλιάζον.] Οἱ δὲ παλαιὸι φασί, καὶ ὅτι τὸ ἔρημα βομβάδες ἔν, ἐμφασιν ἔχει τῆς μετα ἄχου τῶν ἀεγμάτων ἀνατρεψῆς. *Eufroib.* Vide supra ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 380.—ἀνὰ] *Al.* ἀερα.

Ibid.—ὑπέρβορον] *Al.* ὑπέρβορον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι]

Sæpe etiam immensum caelo venit agmen aquarum,

Et caedam glomerant tempestatem imbribus attris

Collectæ ex alto nubes; ruit arduus aether,

Et pluvia ingenti fata laeta; boumque labores

Diluit: implentur fossæ-et cava flumina crescent

Cum fonitu, fervetque fretis spirantibus æquor. *Georgic.* l. 322.

Ibid.—βέβριθε] Vide supra ad α', 37; et ad β', 314. *Al.* βέβρυχε; ut infra ε', 264.

Ver. 385.—ὀπωρινῶ,] Vide supra ad ε', 5.

Ibid.—λαβρότατον] *Al.* λαυρότατον.

Ibid.—χεῖι ὕδαρ Ζεὺς—κοτεσσάμενος—σκολιάς κείνωσι θέμιστας,] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφρασεῖδίν τε ἔχει μεγάλου κατακλισμοῦ, καὶ αἰτίαν αὐτοῦ ἠθικὴν, καὶ διδασκαλίαν εὐθουδικίαν ἢ ἐναντίον τοῦ Σκολιῆς κείνωσι θέμιστας· δὴλον δὲ ὅτι τε σημαίει πάντως αἰτῆ; ἀιρημῖνις παραβλιῆ; ἐνοιαί· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν

μεγάλων καὶ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, καὶ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις; καὶ ἔτι σκοπὸς αὐτῆ, τὸ ἔτι μῖνον δηλοῦσαι, ὡς αἱ Τρωαὶκαὶ ἵπποι οὕτω ἑστῆεν ἀσθμάουσαι τῷ συστῆναι δρόμῳ τῶ ἐκ τοῦ διώκεσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ κατακλισμῷ τῷ ἐκ θεομηνίας, χαράδραι μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι. *Eustath.*

Ver. 386.—ἔτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι] *Al.* ἔτε δὴ τ' ἀνδρεςσι. *Cæterum* de isto δε, vide supra ad β', 158.

Ver. 387, 388.—κείνωσι—ἐλάσσωσι,] *Cod.* *Harleian.* κείνωσι—ἐλάσσωσι.

Ver. 388.—θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες,] *Decorum* ultioiem. Sic *Odyss.* φ', 28;

—οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέσαστ'—

Et Hesiod. Ἐγ', καὶ ἡμερ. l. 185;

—οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες—

Et Theogon. *ver.* 222;

Πρὶν γ' ἀπο τῷ δάσωσι κακῶν ὅπιν, ἔστις ἀμάτην.

Ver. 390.—κλιτύς] *Al.* κλιτύς, *Auctoribus* non inidoneis; *Quod* autem *Barnefsius* de *Metro*, nihil est. *Ex κλίνομαι* enim tam recte κλιτύς, quam ex κείλιμαι, deducitur κλιτύς; ut λῦμα, λῦτος, ex λῦω, λείλιμαι, &c. Vide supra ad α', 314. Sic *Odyss.* ε', 470;

Εἰ δὲ κεν ἐς κλιτύν ἀναβῆς—

Ver. 391.—πορφυρέην] Vide supra ad α', 338, et 482.

Ver. 394.—ἐπὶ οὖν] Ἰστί δὲ καὶ ἐνταῦθα

Ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλῃος
 Εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγῷ
 Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 Κτεῖνε μεταίψων, πολέων δ' ἀπετίλυτο ποιήν.

395

Ἔνθ' ἦτοι Πρόουον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦτε δὲ γυῖα.

400

Δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δὲ Θέστορα, Ἦνοπος υἱόν,
 Δεύτερον ὀρμηθεῖς· (ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ

Ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἦνία ἠΐχθησαν) ὁ δ' ἐγχεί νύξε παραστάς

Γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·

405

Εἶλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φῶς,

Πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν

Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦνοπι χαλκῷ·

Ὡς εἶλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνῶτα δουρὶ φαεινῷ·

Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.

410

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ

Μέσσην κακκεφαλήν· ἣ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη

Ἐν κόρυθι βριαοῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ

Κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς.

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερόν, καὶ Ἐπάλτην,

415

Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,

τὸ οὖν, ἀντὶ τοῦ δὴ ἴνα εἴη τὸ, ἐπὶ αὖν, ταυτὸν
 τῷ, ἐπειδὴ. *Eustath.* Verum non hic super-
 vacuum est istud οὖν. Eam enim fere vim
 habet ἐπεὶ οὖν, ac si latine dicas: *Postquam,*
ut dixi; vel Postquam, eo modo quo dixi.

Ibid.—ἐπέκειρσε] *Al.* ἀπέκειρσε.

Ver. 395. Ἄψ ἐπὶ νῆας; ἔεργε παλιμπετές,
 οὐδὲ πόλῃος Εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν,] *Spon-*
danius, et Eustathius, et Domina Dacier, hæc
 de *Græcis* accipiunt; quasi *Patroclus* nimi-
 rum partim, et si non plene, monitorum *A-*
chillis meminisset; suosque præinde ne *Tro-*
janes ulterius inferebantur, urbemque ag-
 gredierentur, cohibuisset. Cum vero ἔεργε
 de hostibus proprius dicatur, vocesque ἐπέ-
 κειρσε et κτεῖνε ad *Trojanes* plane respiciant,
 nec ulla hic *Græcorum* fiat mentio; istud,
 Ἄψ ἐπὶ νῆας; ἔεργε, etc. de *Trojanis* potius a
Patroclo, ne in urbem se recipere, inter-
 clofus dictum crediderim.

Ver. 398.—μεταίψων,] *Al.* μεταίψων.

Ibid.—ἀπετίλυτο] Vide supra ad γ', 279.

Ver. 403.—ἀλείς] *Al.* ἀλείς.

Ibid.—πλήγη] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.—ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque ex ma-*
nibus.

Ver. 405.—αὐτοῦ] Γναθμοῦ δεξιτεροῦ.

Ver. 407.—ἱερὸν ἰχθύν] Λέγει δὲ ἱε-

ρὸν ἰχθύν, κατὰ τινὰς, ἀν' καὶ Ἀριστοτέλης, τὸν
 Ἀθῖαν, οἷα σημαντικὸν ἔντα τοῦ ἀθῆνον εἶναι τὴν
 θάλασσαν ἐπὶ ὅπου Ἀθῖας, ἐκεῖ οὐκ ἔστι θεῖον
 θαλάσσιον· ὃ σμικρὸν χρώμενοι, κατακλιμα-
 θῶσιν ἀδεῖς εἰ σπογγεῖς· καὶ τὸν ἰχθύν, διὰ
 τοῦτο καλεῖσιν ἱερὸν. *Eustath.* Sic et *Albe-*
næus, Lib. VII. cap. 7.

Ver. 411.—Ἐρύαλον] *Cod. Harleian.*

Ἐρύαλον.

Ibid.—ἐπεσσύμενον] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid.—βάλε πέτρῳ Μέσσην κακκεφαλήν.]

—mediam ferro gemina inter tempora

frontem

Dividit, ————— Æn. IX. 750.

Ver. 416.—Πύρην τε,] *Cod. Harleian.*

Πύρην τε.

Ἴφεία τ', Εὐπίπτον τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἰδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·

420

Αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἐστέ·

Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,

Ὅστις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε

Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.

425

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὄχρῶν σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκθορε δίφρου.

Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ, γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,

Πέτρον ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλῃ κλάζοντε μάχονται·

Ὡς οἱ, κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

430

Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε.

ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,

Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.

Διχθὰ δὲ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,

435

Ver. 418.—πέλασε] Vide supra ad α, 140.

Ver. 419.—Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν] *Barnesius* hic ex uno MS. edidit *Σαρπηδῶν ὡς οὖν*, omiffa vocula, δι, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur necessaria.

Ibid.—ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους] Vocem, ἀμιτροχίτωνας, ita explicat *Domina Dacier*: “des gens qui ont quitté leur cuirasse pour se mieux fuir.” Mihi vero, non de iis, qui arma abiecerant, sed de gentis istius habitu singulari dicta videtur; ut *ελκεσιπέπλους*, *λινθόρηξ*, etc.—ἀμιτροχίτωνας τοῦ; τοιοῦτος λέγει, οὐχ ὡς ἀκόστους κατὰ τοὺς περὶ ὀλίγων εἰρημίων· οὐδέποτε γὰρ μίτρα παρὰ τῷ πεικτῆ ἀπλῶς ἢ ζῶν· ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑπεζωνυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὅ ἐστι τοῖς θῶραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ θῶρακι συνερημῆν ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ οὐ συμβλητὴν κατὰ τοὺς πολλοὺς ὥστε τὸ ἄ ἐνταῦθα, καὶ στέρησιν ὀδυνοῖν διπλοῦν διὰ τὸ μὴ ὑποζωνυσθαι μίτρας, καὶ ἀπὸ τοῦ “ἅμα” δὲ λαμβάνεται διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θῶρακι συνερῆσθαι αὐτάς. *Eustath.*

Ver. 422.—νῦν θεοὶ ἐστέ] *Sententia* hæc duplici modo accipi potest: Vel, ut *Lycios* ad fortiter se gerendos adhortetur *Sarpedon*; *Jam acies effote*: Vel, ut eorum ignaviam increpet, quod in pugna segnes essent, in

fuga celeres; *Jam celeres effis*: Atque, ita *Eustathius*; Ὀνειδίξει δὲ ὁ λόγος, τοὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδείας, ἔφυκῆσθαι δὲ φεύγοντας.

Ver. 423.—τοῦ δ' ἀνέρος, —Ὅστις ὄδε κρατέει]

Unus homo

—tantas strages impune per urbem

Ediderit? juvenum primos tot miserit

Orco? *Æn. IX. 783.*

Ver. 424.—καὶ δὴ κακὰ] Vide supra ad ζ', 433.

Ver. 428.—αἰγυπιοὶ—κλάζοντε] *Duo* scilicet vultures. Vide supra ad ver. 371; et ad α, 566. Nec aliter recte instituta esset comparatio.

Ibid.—μάχονται] *Al. μάχονται.*

Ver. 432.—κασιγνήτην, ἀλοχόν τε]

Jovis

Et foror et conjux. *Æn. I. 50.*

Ver. 433.—ὦ μοι ἐγὼν,] *Vituperat* hic *Plato* non locutionem *Poëticam*, sed *Rem ipsam*.—δεξιόμειρα [*Ὀμήρου*] μή του—τὸν—μείριον τῶν θεῶν τοιμῆσαι ὅπως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ἄσπε, φάναι—“Αἱ αἰ ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν, Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.” *De Republ. lib. 3.* Ubi notandum legisse hic *Platonem*, Αἱ αἰ ἐγὼν—.

J. G.

Ἡ μιν ζῶν ἔοντα μάχης ἀπο δακρυόσσης
Θεῖω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δῆμω,

Ἡ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ

Αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;

440

Ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

Ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξακαλῦσαι;

Ἔρδ' ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέσμεν θεοὶ ἄλλοι.

Ἄλλο δὲ τοι ἰρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Αἴκε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,

445

Φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος

Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης·

Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται

Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κόντον αἶνὸν ἐνήσεις.

Ἄλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,

450

Ἢτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ

Χέρσ' ὑπὸ Πατρίοιο Μενoitιάδαο δαμῆνοι·

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,

Πέμπειν μιν Θανάτον τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ἔπνον,

Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται·

455

Ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε, ἔται τε,

Τύμβω τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ver. 436. Ἡ μιν ζῶν ἔοντα μάχης ἀπο δακρυόσσης Θεῖω ἀναρπάξας.]

Hunc tegere, et dixit valeam subducere pugnae. *Æn.* X. 50.

“Homerus querentem Jovem inducit, quod Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non possit.” Cic. de Divinat. lib. 2. At non hic querentem inducit Jovem, quod filium a morte liberare nequeat; sed dubitantem, an hoc ipsum facere oporteat contra fatum. Ut recte observavit Victorius, *Var. Lect. Lib. 34. cap. 24.*

Ver. 437.—ἀναρπάξας.] Vocem hanc verit Domina Dacier “tout d'un coup.” Minus recte.

Ver. 439.—βοῶπις.] Vide supra ad α, 43, 58, et 51.

Ver. 440.—εἶπες.] *Al.* ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζῶν πέμψης.] Pronuntiabatur, ut opinor ζῶν. Atque ita etiam scribendum conjicit Vir doctus Henricus Stephanius (etſi absque Exemplarium auctoritate

nihil mutare est ausus) ex ἐ, 887. “Quid “ni,” inquit, “et hic ζῶν scribamus, non “ζῶν; ut *Il.* ἐ, ver. 887, “Ἡ κεν ζῶς ἀμει- “κνός ἑα χαλκίοιο τυπῆσι, scriptum esse vi- “demus?” Quin et eo verisimilius est, aut scribendum aut saltem pronuntiandum ζῶν, quod in duobus MSS. scriptum reperit Barnesius, ἄικεν ζῶν πέμψης. Porro *Eusebius* in Commentario legit, ἄικεν ζῶντα πέμψης.

Ver. 449.—ἀθανάτων.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 450.—φίλος ἐστὶ.] *Al.* φίλον ἐστὶ.

Ver. 451.—ἕασον.] Vide supra ad δ, 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε.]

Post ego nube cava miserandæ corpus et arma

Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam. *Æn.* XI. 593.

Ver. 456.—ταρχύσουσι.] *Al.* ταρχύσωσι.

Ver. 458.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]

—Divum pater atque hominum Rex.

Æn. I. 60.

Ver.

Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 Παιῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
 Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλαι, τηλόθι πάτρης.

460

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 "Ενθ' ἦται Πάτροκλος μὲν ἀγκαλειτὸν Θρασύμηλον,
 "Ὅς ῥ' ἦς θεράπων Σαρπηδόος ἦεν ἀνακτος,

Τὸν βάλε νεύειραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα·
 Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶ,
 Δεύτερος ὀρμηθεῖς· ὁ δὲ Πηδάσον οὔτασεν ἵππον

465

"Εγχεῖ δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων·
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακίων, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·

Τῶ δὲ διαστήτην· κρίγε δὲ ζυγόν, ἦγία δὲ σφι
 Σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτο παρήγορος ἐν κονίησι.

470

Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκμωρ,
 Σπασσάμενος τανύηκας ἀορ παρχέος παρὰ μηρῶ,
 Αἰζας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησε.

Τῶ δ' ἴθυσθήτην, ἐν δὲ ζυτῆρσι τάνυσθεν·

475

Τῶ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

"Ενθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶ,
 Πατρίκλου δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῆ

Ver. 459. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,] Portentum, pluvia sanguinea, ut supra λ', 53. Similiter apud Hesiodum;

Κάδδ' ἔρ' ἀπ' οὐρανῶθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,

Σμα. τιθεῖς πολέμοιο ἐπ' μεγαθροῖσι παιδί.

Λσπίς Ἡρακλ. νεῖ. 384.

Τίγε μὲν ἐπὶ Σαρπηδῶνι δάκρυα, λῦσιν μὲν οὐ καταφείδεται θεῶν, ὁ καὶ παρ' ἀνθρώποις ἰσσημα· αὐτῶ δὲ βουλομένῳ τ' ἀκριβῆς ἐξευγῆν ἐπινοῖται τρέπος ἀλληγορομενῆς ἀληθείας. Πολλὰκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τὴν μεγάλων πραγμάτων, ἱστοροῦσι τελέστια τῶ βίῳ συμπεριεσθαι σημεῖα, ποταμῶν τε καὶ πηγῶν ναμάτων αἰμοφροκτοῖς ρέμασιν ἐκμανομένων· ὡτ' ἐπ' Ἄσωπῶ τε καὶ Δίρκης παραδιδόσιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ νεφῶν ψικάδας ἔσθαι, φόνου τισὶ κηλίσιν ἐπιχεχρωσμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβλή τῆς μάχης ἀθῆαν φηγὴν ἐμπούσειν ἔμελλε τῆς βαβ. ροῖς, ἐγγὺς δ' ἦν ὁ τοῦ κατ' ἀλκίην ἀρίστου Σαρπηδόος ἀθῆρος, ὡσπερὶ τελέστια προφάνι ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγελτικῆ. "Αἱματοέσσα; δὲ ψικάδας κατέχευεν " ἔραζε." Ταῦτον δὲ τὴν φοιὰ ὄμβρον, ἀλλογυμῶς εἰσῆεν ἀθῆρος· δ' ἄκρω Δίος μὲν οὐ, ἀκλαυστος γὰρ, ἐκ δὲ τῶν ὑπεράνω τόπων, ἀσπερὶ θεῖος μεμιγμένον καταρραγέντος ὑέτου. *Jeracida. Pontic.* Ceterum observandum,

legisse hic Heracliden, Αἱματοέσσας δὲ ψικάδας—.

Ver. 460.—τὸν οἱ] Qua ratione, τὸν, ultimam hic, etiam extra caesuram, producat; item δὲ, ver. 475; et λίθων, ver. 483; et μιν, ver. 502; vide supra ad α, 51. *Al.* τὸν ῥ' οἱ.

Ver. 461. φθίσειν] De hujus vocis profodia, vide supra ad β', 43, et 833.

Ver. 463.—Θρασύμηλον,] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. Atque ita in Commentario legit *Erstiaebius*. *Al.* Θρασυμῶδον. At *Nesloris* filio nomen erat *Tbrasymedes*, supra ι, 81. Quare Θρασύμηλον videtur potius Lectio.

Ver. 469.—ἐν κονίησι] Vide supra ad γ', 508.

Ver. 470.—κρίγε] Vide supra ad β', 314.

Ver. 471.—παρήγορος] Vide supra ad ver. 152.

Ver. 473. Σπασσάμενος;] Ita edidit *Barnesius*. *Vulg.* Σπασάμενος. Minus recte. Primum enim corripit.

Ver. 474. Αἰζας ἀπέκοψε] Vide supra ad β', 87.

Ver. 478.—ἤλυθ'] Vide supra ad α, 454, et ad α, 37.

Ver.

"Εγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνωτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χεῖρος, 480
 Ἄλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' αἰνὸν κῆρ·
 "Ἦοιτε δ', ὡς ὅτε τις δρυς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 Ἢ ἐπίτυς βλαθῆ, τῆν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέεσσι νεήεσσι, νῆϊον εἶναι·
 "Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο ταυνοσθεῖς, 485
 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
 Ἢ ὔτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
 Λίθωνα, μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 "Ὡλετό τέ στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος·
 "Ὡς ὑπὸ Πατρόκλω Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν 490
 Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρῆ
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κενὸς, εἰ θεὸς ἔσσι.

Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας, 495
 Πάντη ἐποιοχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάριναο χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 "Ἔσσομαι ἡμῶτα πάντα διαμπερές, εἴπε μ' Ἀχαιοὶ
 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500

Ver. 479.—ὤρνωτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 480.—τοῦ δ' οὐχ' ἄλιον βέλος] At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,

Effugies.——— *Æn.* IX. 747.

Ver. 481.—ἔρχαται] Καθίστηνται. *Eupath.* Nempe ab ἐξω, non ab ἐξωμαι, deducitur ἔρχαται; ut recte hic annotavit *Barpius*.

Ver. 482.—Ἦοιτε δ', ὡς ὅτε τις—πίτυς] Vide supra ad γ', 389.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut *Erymantho*,

Aut *Ida* in magna, radicibus eruta pinus. *Æn.* V. 448.

Ver. 483.—τῆν τ'] *Quam scilicet*———

Ver. 485.—Ὡς ὁ———κείτο ταυνοσθεῖς, Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.]

———cedit, atque cruentam Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. *Æn.* XI. 669.

Ver. 488.—ἐν εἰλιπόδεσσι] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμενος] *Quam interficetur.*

Ver. 495.—ὄτρυνον] Vide supra ad γ', 44.

Ver. 496. Πάντη ἐποιοχόμενος,] *Cod. Harleian.* Πάντα; ἐποιοχόμενος. Sed et iterum occurrit Πάντη ἐποιοχόμενος, *infra ver.* 533.

Ver. 500.—νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] *Vituperat hic Homerum Terraflonus*, quod *Sarpedonem*, etsi longe a navibus absentem, tamen *medias se inter naves occidisse* dicentem introducat. "Les Commentateurs" (inquit)——— "ont dit là-dessus, que *Sarpedon* rêvoit, "étant à l'article de la mort. —Ainsi, *Ho-* "mère n'a point d'autre raison pour faire "dire à *Sarpedon* qu'il meurt au milieu des "vaisseaux, quoiqu'il fut bien loin de là; "sinon que c'est un vers tout fait, une for- "mule employée au 15e Livre, au sujet de "Caletor tué effectivement au milieu des "vaisseaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα ὁ, 428; "Dissert. sur l'Iliade, Part IV. cap. 6. Ve- "rum ut opinor, "νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utro- "bique, non est, "medias inter naves, sed, "in certamine de navibus, stratum." Atque ita hic accipit *Domina Dacier*; "Il me "paroît que———νεῶν ἐν ἀγῶνι peut signifier "fort

Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμούς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαινῶν,
Ἐκ χροῶς εἴλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
Τοῖο δ' ἄμα ψυχὴν τε, καὶ ἔγχυος ἔξερυσ' αἰχμῆν.

505

Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσίουντας,
Ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῃ δ' αἶνόν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰούτι·

Ὡρίθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
Χεῖρὶ δ' ἐλῶν ἐπέιξε βραχίονα· τείρε γὰρ αἰνῶς
Ἐλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρῆν' ἐτάροισιν ἀμύνων.

510

Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκβόλῳ Ἀπόλλωνι·

Κλυθὶ, ἀναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πτόνι δήμῳ
Εἶς, ἣ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' αἰκοῦναι
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.

515

Ἐλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δὲ μοι χεῖρ
Ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδὲ μοι αἶμα
Τροσῆται· δύναται βαρῦθε δὲ μοι ἄμος ὑπ' αὐτοῦ·

Ἐγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι

520

Ἐλθῶν δυσμειέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὄριστος ὄλωλε,
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' αὐδ' ὦ παιδὶ ἀμύνει.

Ἀλλὰ σὺ πῆρ μοι, ἀναξ, τόδε καρτερόν ἐλκος ἀκεσται,

Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἐτάροισι

Κεκλόμενος Λυκίεσσιν ἐποτρύνῃ πολέμιζεν·

525

Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνεῖωτι μάχωμαι.

“ fort naturellement, à l'attaque des vais-
“ feaux.” Alteram tamen explicandi ra-
tionem sequitur Eustathius, τὸ δὲ, “ νεῶν
“ ἐν ἀγῶνι πεσόντα,” μικτικῶς ἐφέσταται
ἔξω μὲν γὰρ καὶ τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι πιπ-
ται, καὶ οἷα ἐν τῷ ἀθροίσματι καὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν
γεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τεταραγμένος τὸ φροεῖν, ἄλ-
λας λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς τῷ θήσκειν ἐστί
Ver. 502.—τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφ-
θαλμούς,]

Olli dura quies oculos et ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina
noctem. *Æn.* λ II, 309.

Ver. 510.—αἰνῶς] *Al.* αἰών.

Ver. 511.—ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον
ἐλάει ἰ.] *Supra.* μ', 387.

Ver. 513.—ἐκβόλῳ Ἀπόλλωνι.] *Cod.*
Harleian. ἐκβόλον Ἀπόλλωνι,

Ver. 515.—δύνασαι δὲ σὺ] Ita ex uno
MS. edidit *Barnesius.* *Al.* δύνασαι δὲ τε.

Ver. 518. 521.—ἐλήλαται—ὄλωλε,]
Vide supra ad κ', 186, 187; et ad α', 37.

Ver. 521.—ἀνὴρ δ' ὄριστος.] *Cod. Har-*
leian. ἀνὴρ δ' ὄς ἄριστος.

Ver. 523.—ἐλκος.] *Cod. Harleian.* ἀλγος
Ver. 524.—Κοίμησον] Ita edidit *Barnesius*
ex ε', 236. *Al.* Κοίμισον ut opinor, minus
recte: Vide supra ad α', 140. *Cæterum*
Codex Harleianus hic legit Κοίμισσον.

Ver. 526.—ἀμφὶ νέκυϊ] Male hic *Bar-*
nesius; “ Pes (inquit) *Procelesmaticus* pro
“ *Anapæsto.*” Quasi scilicet syllabæ duæ
xvi in unam facile coalescere non possent.
Vide supra ad ver. 321.

Ibid.—νέκυϊ κατατεθνεῖωτι] Non esse hoc
ταυτολόγῳ,

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀγοαλέοιο
 Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.

Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,

530

Ὅττι οἱ ᾧ ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.

Πρῶτα μὲν ᾠτρυνεν Λυκίων ἠγήτορας ἀνδρας,

Πάντη ἐποιοχόμενος, Σαρπηθόνος ἀμφιμάχεσθαι.

Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,

Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·

535

βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἔκτορα χαλκοκοροστῆν,

Ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἔκτορ, ὦν δὴ πάγχυ ληλασμένος εἰς ἐπικούρων,

οἷ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἴης,

Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.

540

Κεῖται Σαρπηθῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν,

Ὅς Λυκίην εἴρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·

Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχρῃ χάλκεος Ἄρης.

Ἀλλὰ, φίλοι, πάροστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,

Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν

Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσοι ὄλοντο,

Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφρομεν ἐγχείησιν.

545

Ὡς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος

Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλλης

Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐών· πολέες γὰρ αἶμ' αὐτῶ

Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Βᾶν δ' ἰθὺς Δαναῶν ληλημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφίν

550

ταυτολόγον, ex Scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio Sermoni propior est :

Ὁὐ μαρτυρεῖται ταῖθ' ὁ καθ' ἑαυτὸν ἔκλυε.

Sophocl. Antig. 525.

Ibid. — κατατεθειμένοι] Vide supra ad α, 265 ; ad β, 818 ; et ad ζ, 464.

Ver. 527. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος· Ἀπόλλων·]

Dixit : oremque Dei non cassa in vota vocavit. Æn. XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας,]

—subit. que omnis de corpore fugit Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere languis,

—atque novæ rediere in pristina vires. Æn. XII. 421.

Ver. 534. — μακρὰ βιβάσθων,] Vide supra ad γ, 22.

Ver. 537 — ἰστάμενος ἔπεα] Qua ratione, ἰστάμενος, hic ultimam producat ; item Αἴαντες, ver. 556 ; et ἄμοιῖν, ver. 560 ; et Τρῶες, ver. 569 ; et Ἀχιλλεῖν, ver. 575 ; vide supra ad α, 51.

Ver. 540. — ἀποφθινύθουσι·] Vide supra ad β, 43.

Ibid. — ἐπαμύνειν.] Al. ἐπαμύναι.

Ver. 545 — 559. — ἀεικίσσωσι, — ἀεικισσάμεθ'] Recte (ut opinor) cum duplici σ. Vide supra ad α, 140.

Ver. 548. — κατακρῆθεν] κατάκρηθεν, ἦγον κατάκρη, ὡς ἀλλαχού κεῖται ἢ κατάκρηθεν προπερισπωμένως ἀπὸ τοῦ κατὰ κρήνην, καὶ ἐν συγκροτῇ κατακρῆθεν, ὅ ἐστι κατὰ κρηφῆς λάβε πένθος. Eustath.

Ver. 552. — ἦρχε δ' ἄρα] Praebatque, ut solitus est.

Ver.

Ἔκτωρ, χυόμενος Σαρπηδόνης· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

Ὄρσε Μενoitιάδῳ Πατρικλῆος λάτιον κῆρ·

Αἶαντε πρώτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

555

Αἶαντε, νῦν σφᾶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,

Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.

Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρώτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,

Σαρπηδῶν' ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,

Τεύχεά τ' ἄμοιῶν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων

560

Αὐτοῦ ἀμυνομένην δαμασσαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.

Ὄς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαιον.

Οἱ δ' ἔπει ἀμφοτέρωθεν ἐκαστύναντο Φάλαγγας,

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,

Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνεῖατι μάχεσθαι,

565

Δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.

Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοήν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,

Ὅφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ἑλοῦς πόνος εἴη.

Ὄσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·

Βλήτο γὰρ οὔτι κείριστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

570

Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,

Ὄς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦρασσε

Τοτρίν' αὐτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἔξεναοίχας

Ἔς Ἰηλῆν ἰκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·

Οἱ δ' ἔμ' Ἀχιλλῆϊ ρηξήνορι πέμπρον ἔπεσθαι

575

Ἴλιον εἰς εὐπύλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.

Τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ

Χερμαδίῳ κεφαλῆν' ἢ δ' ἀνδριχα πᾶσα κείσθη

Ver. 555.—μεμαῶτε] Vide supra ad v, 46.

Ver. 556. Αἶαντε, νῦν σφᾶϊν——Οἷοί περ πάρος ἦτε

nunc illas promite vires,

Nunc animos, quibus in Gaetulis sylvibus ufi. *Æn.* V. 191.

Ver. 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρώτος.]

——Cedit ipse Tolumaius augur,

Primus in aduersos telum qui torserat hostes. *Æn.* XII. 461.

Ver. 563—ἐκαστύναντο] De hujus vocis profodia, vide supra ad λ', 215.

Ver. 565.——νέκυϊ κατατεθνεῖατι] Vide supra ad *ver.* 526; et ad β', 818.

Ver. 566.—μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.] et arma

Horrendum sonuere.— *Æn.* IX. 731.

Ceterum de voce, ἔβραχε, et similibus; vide supra ad δ', 125 et 455.

Ver. 570. Βλήτο γὰρ οὔτι κείριστος ἀνὴρ] Ἡ ἀπόφασις τῆ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλεον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δευτέρας, *cap.* 37. Vide supra ad δ, 11; et ad α, 330.

Ver. 571.——Ἐπειγεύς,] *Cod. Harleian.* Ἐπηνγεύς.

Ver. 572.—ἦρασσε] Vide supra ad *ver.* 472.

Ver. 575.——Οἱ δ' ἔμ' Ἀχιλλῆϊ] Vide supra ad ν, 324.

Ver. 577. Τὸν ῥα] *Hunc, inquam.*——

Ver. 578.—ἢ δ' ἀνδριχα πᾶσα κείσθη]

——aique illi partibus re, quis

Huc caput atque illuc humero ex utroque

perpendit.

Æn. IX. 755.

V. 410

Ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ
 Κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς. 580
 Πατρόκλω δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάροιο·
 Ἴθυεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἑοικῶς
 Ὠκεῖ, ὅστ' ἐτόξετε κολοίους τε, ψῆράς τε·
 Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπτοκέλευθε,
 Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωτο δὲ κῆρ ἐτάροιο. 585
 Καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, ἴθαιμένος φίλον υἷον,
 Αὐχένα χερμαδίω, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντας.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 Ὅσση δ' αἰγανῆς ῥιπή ταναοῖο τέτυκται,
 Ἦν ῥα τ' ἀνὴρ ἀρεῇ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλω,
 Ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊων ὑπὸ θυμοραϊστῶν· 590
 Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοὶ.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 Ἐτροάπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἷον, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων, 595
 Ὀλεω τε πλούτω τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, στῆθος μέσον, οὐτάσσε δουρὶ,
 Στρεφθεῖς ἕξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 Δούπησεν δὲ πεσῶν· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο· 600
 Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀλλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἀλκιῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 Ἐνθ' αὖ Μυρμιόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστῆν
 Λαόγονον, θρασὺν υἷον Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεῦς

Ver. 579.—ἄρα] *Ut ex tali vulnere necesse erat.*

Ver. 581.—φθιμένου] *De syllaba φθι correpta, vide supra ad β', 43; et ad α', 309, et 314.*

Ver. 583.—κολοίους τε ψῆράς τε.] “*Illud vero (sc. verborum sonitum jucundiorum) cum primis apud Homerum veteres grammatici annotaverunt: quod quum dixisset quodam in loco κολοίους τε ψῆράς τε, aiō in “Ico non ψῆρῶν τε sed ψῆρῶν dixit; τῶν δ’ ὥστε ψῆρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοῖν. (ε', 755;) iecutus non communem, sed propriam in quoque vocis situ jucunditatem. Nam si alterum in alterius loco ponas, ut utrumque feceris sonitu inuave.”*

Gill lib. XIII. cap. 19.

Ver. 587.—τέτυκται,] *Vide supra ad γ', 736; et ad α', 37.*

Ver. 591.—θυμοραϊστῆων] *Pronuntiabatue θυμοραϊστῆων.*

Ver. 592.—Τρῶες, ὥσαντο] *Qua ratione, Τρῶες, hic ultimam proferat; item Βαθυκλῆα. ver. 594; et ἀπὸ, ver. 607; et τε, ver. 636; vide supra ad α', 51.*

Ver. 594.—Ἐτάρατ',] *Observandus hic maxime proprius vocis mediae Uius. Conuertit se. Vide supra ad α', 199; et ad γ', 141.*

Ibid.—Βαθυκλῆα] *Vide supra ad ε', 265.*

Ver. 597.—οὐτάσσε] *Vide supra ad γ', 192; et ad α', 140.*

Ver. 599. Δούπησεν δὲ] *Vide supra ad γ', 181.*

Ver. 602.—ἐξελάθοντο,] *All. ἐκλελάθοντο.*

Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·

605

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς

ᾠχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μὴν σκότος εἶλεν.

Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκειον ἦεν·

Ἐλπето γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·

Ἄλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκειον ἔγχος,

610

Πρόσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν

Οὔδεις ἐνισκιμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη

Ἐγχος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·

Αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης

ᾠχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.

615

Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·

Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὄρχηστήν περ ἑόντα,

Ἐγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·

Αἰνεΐα, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμὸν περ ἑόντα,

620

Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σευ ἅντα

Ἐλθῆ ἀμυνόμενος· θνητὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυξαι.

Εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὄξει χαλκῶ,

Αἴψα κε, καὶ κρατερός περ ἑὼν καὶ χειρὶ πεποισῶς,

Εὐχος ἐμοὶ δώης, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπώλω.

625

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐκένιπτε Μεινοίτιυ ἀλιμιος υἱός·

Μηριόνη, τί σὺ τάυτα, καὶ ἐσθλὸς ἑὼν, ἀγορεύεις;

Ὡ πέπον, οὔτι Τρῶες ὄνειδείους ἐπέεσσι

Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθεῖξει·

Ver. 607.—στυγερός δ' ἄρα μὴν σκότος εἶλεν.]

Immolat, ingentique umbra tegit—

Æn. X. 541.

Ver. 610.—ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad γ', 404.

Ibid. χαλκῶν ἔγχος] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 613.—ἀφίει μένος] Vide supra ad γ', 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ—ᾠχετ'—,] Versus hi duo, quos in uno MS. deesse annotat Barnesius, defunt etiam in Codice Harleiano.

Ver. 615.—ἐπεὶ ῥ'] Quippe, ut dictum est, —ver. 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὄρχηστήν περ ἑόντα.] Ὁμηρὸς τὸν Μηριόνην οὐκ ἀισχυνοῖ βουλούμενος, ἀλλὰ κοσμησάμενος, ὄρχηστήν περ ἑόντα, καὶ οὕτως ἄρα ἐπίσημος ἦν, καὶ γνώ-

μιμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὄρχηστῆν, ἅτε οὐχ οἱ Ἐλληνες μόνον τάυτα ὑπισταντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοῖ, καὶ τοὶ πόλεμοι ὄντες. Ἐπεὶ γὰρ, σίμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πόλεμῳ αὐτοῦ κευφότητα, καὶ εὐεργεσίαν ἐν ἐξ ὄρχηστῆς ἐκέντητο. φησὶ δὲ τὰ ἐπὶ αὐτῶς, “Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὄρχηστήν περ ἑόντα, Ἐγχος ἐμὸν κατέπαυσε.” Lucian. περὶ ὄρχηστῆς.

Ver. 622.—θνητὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυξαι.]

—mortali' urgemur ab hoste

Mortales: totidem nobis animæque manusque.

Æn. X. 375.

Ver. 625.—δώης,] Al. δάϊος.

Ver. 628.—οὔτι Τρῶες] Cod. Harleian.

οὔ τοι Τρῶες.

Ibid.—ὄνειδείους ἐπέεσσι] Ita edidit Barnesius: Quocum facit et Codex Harleianus: Al. ὄνειδοις ἐπέεσσι. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad α', 519.

Ver.

Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλήῳ
 Τῶν, αὐτὶ χρῆ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

630

Ὡς εἶπᾶν, ὁ μὲν ἤρχ'. ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

Τῶν δ' ὥστε δουράτων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρριζεν
 Οὔρεσς ἐν βήσσης, ἕκαθεν δὲ τε γίνετ' αἰκοῦη'

635

Ὡς τῶν ὠρυτό δῶπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐπαιητῶν,
 Νυσοσμένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Οὐδ' ἂν ἔτι φραδῶν πέρ' ἀνῆς Σαρπηδόνα δίου
 Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κοινήσιν,

Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.

640

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι
 Σταθμῶν ἐν βρομέεσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,

Ὡρῆ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τὲ γλάγος ἄγγεα δέυει·

Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον οὐδὲ ποτε Ζεὺς
 Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσπε φαεινῶ,

645

Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῶ
 Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρώλου, μερμηριζῶν,

Ἡ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόσι Φαίδιμος Ἐκτωρ

Χαλκῶ θηῶσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τέυχ' ἔληται,

650

Ἡ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι, δάσσοιτο κέρδιον εἶναι,

Ὀφρ' ἤδ' ἑσθ' ἀπὸ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος

Ἐξ' αὐτῆς Τρῳάσ τε καὶ Ἐκτορα χαλκοκορυστήν

Ὡσαίτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλαίτο.

655

Ἐκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνώρσεν·

Ver. 633.—ἄρχεν] Vide supra ad β',
 110.

Ver. 635.—ἄρυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.—δῶπος] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 642.—βερομέεσι] Cod. Harleian.
 βερομέεσι.

Ibid.—περιγλαγέας κατὰ πέλλας.] Πέλλα, ἀργεῖον συμφρεϊδὸς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς δ' ἠμελῆρον τὸ γάλα. "Ὀμηροῦ, " ὥς ὅτε " μυῖαι σταθμῶν ἐν βρομέεσσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας." *Albanius, lib. 11. cap. 13.*

Ver. 644.—ἔρα] *Ue diximus—ver. 641.*

Ver. 647.—μερμηριζῶν.]

—animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc ;

In parte[que rapit varias, perque omnia verfat. *Æn. 1V. 285.*

Ver. 652. Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι, δάσσοιτο κέρδιον εἶναι,]

Hæc alternant potior sententia visa est. *Ibid. 287.*

Ver. 653.—Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.] Vide supra ad ε', 1.

Ver. 654.—χαλκοκορυστήν] Vide supra ad β', 1.

Ver. 655.—πολέων] Enunciabatur, ac si scriptum iussit πολῶν. Vide supra ad β', 811.

Ver. 656.—θυμὸν ἐνώρσεν.] Cod. Harleian. θυμὸν ἐνώρσεν. *Al. φύσαν ἐνώρσεν.*

Ver.

Ἔς δὲ φρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγόμεναι· γνώ γάρ Δίος ἰρὰ τάλαντα.

Ἐνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λυκίοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν κεύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάυτισσε Κροϊῶν.

660

Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἁμοιῶν Σαρπηδόνοσ' ἐντὲ ἔλοιτο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἀλκιμος υἱός.

665

Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Εἰδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα,

Πολλὸν ἀπο προφέρων, λῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσι,
Χρῆσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσον.

670

Πέμπε δὲ μιν πομπόισιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,

Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάσιν, οἳ γὰρ μιν ἅμα
Θήσοισιν Λυκίης εὐρείης· πῖονι δῆμῳ·

Ἐνθα ἔταρχύσουσι κασίγητοί τε, ἔται τε,

Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

675

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·

Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φυλοπι αἰνῆν·

Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διὸν αἰεῖρας,

Πολλὸν ἀπο προφέρων, λῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσι,

Χρῆσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσε·

680

Πέμπε δὲ μιν πομπόισιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,

Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάσιν· οἳ γὰρ μιν ἅμα

Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πῖονι δῆμῳ.

Πατρὸς δ' ἵπποισι καὶ αὐτομέδοντι κελεύσας,

Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' αἴσθη,

685

Ver. 660.—βασιλῆα] Vide supra ad 4, 265.
Ibid.—βεβλημένον ἦτορ,] Ita ex MSS.
edidit Barreſius. Al. βιβλαμμένον ἦτορ. Cod.
ex Harſieianus legit, δεδαχμένον ἦτορ.

Ver. 662.—Κροϊῶν.] De proſodia vocis
Κροϊῶν, Κροϊῶνος, Κροϊῶνος; vide supra ad 4,
265, et 397.

Ver. 665.—νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide
supra ad 4, 175.

Ver. 667.—Εἰδ' ἄγε] Vide supra ad 4, 167.

Ver. 668.—Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα,]
Cod. Harſieian. Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδό-
να,——. Ceterum ſcribendum hic con-

jicit Tbo. Bentleius, "Ἐλκων ἐκ βελέων Σαρπη-
δόνα; ex ver. 678, 781; et 9, 126.

Ver. 673.—Θήσοισιν Λυκίης] Cod. Har-
ſieian. Θήσους ἐν Λυκίης; ut infra, ver. 683,
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης——.

Ver. 674, 675.—Ἐνθα ἔταρχύσουσι——τὸ
γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea focios inhumataque corpora terræ
Mandemus: qui ſolus honos Acheronte
ſub imo eſt. JEn. XI. 22.

Ver. 682.—ῥῆ] Ut jeſſi erant——.

Ver. 685.—αἴσθη,] Vide supra ad 4, 116.

Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,

Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆραι κακὴν μέλανος θανάτοιο.

Ἄλλ' αἰεὶ γὰρ Διὸς κρείσσων νόος, ἢ περ ἀνδρῶν,

Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην

Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·

690

Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενόηζας,

Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτουδε κάλεσσαν;

Ἀδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Λυτόνοον, καὶ Ἐχέκλον,

Καὶ Πέρμιον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάμπρον·

695

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάστην·

Τοὺς ἔλεν' οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.

Ἔνθα κὲν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν,

Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔρχεσθαι θύεν·

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου

700

Ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγαν.

Τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῦ

Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,

Χεῖρεσιν ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα ὑσσων·

Ἄλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

705

Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκείργος Ἀπόλλων·

Χάζεο, Διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἴσα

Ver. 686. Νήπιος·]

Infelix; qui — Aep. II. 345.

Ibid. — Πηληϊάδαο φύλαξεν,] Cod. Harleian. Πηληϊάδαο ἐφύλαξεν.

Ver. 688. — Ἄλλ' αἰεὶ γὰρ] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Quam lectionem et probat Henricus Stephanus ad ε', 176. Al. Ἄλλ' αἰεὶ τε.

Ibid. — ἢ περ ἀνδρῶν.] Cod. Harleian. ἢ περ ἀνδρῶν. Al. αἰγιόχοιο.

Ver. 689, 690. Ὅστε καὶ — ἔτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι.] Al. ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι. Al. ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνέγει. Henricus Stephanus legendum censet, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι, itaque explicat: "Sed semper Jovis sententia superior est sententia hominum, quippe qui strenuum etiam virum terret, adeo ut ei victoriam facile auferat; alias vero ad pugnam accendit." Quod (utet ipse annotat,) melius cum sequente, "Ὅς οἱ καὶ τότε," etc. congruit: Itemque, ubi iterum occurrunt iidem hi duo versus, II. ε', 177, 178; Codices omnes habent, ἐποτρύνει μάχεσθαι, nec nullus intellectui ambiguo est locus. Cæterum

hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat Estabius: Ἰστίον δὲ ὅτι ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἢ περ ἀνδρῶν" οὐ κενταὶ οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι. ἀλλὰ μόνος εἷς οὗτος, "Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν."

Ver. 691. — Ὅς οἱ.] Vide supra ad ε', 51.

Ibid. — ἀνῆκεν.] Cod. Harleian. ἐνῆκεν.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον,]

Quem telo primum, quem postremum aspera virgo

Dejicis? — Aep. XI. 664.

Ver. 694. — Ἐχέκλον,] Cod. Harleian.

Ὀπίτην.

Ver. 700. — Ἀπόλλων Φοῖβος,] Vide supra ad ε', 43.

Ver. 704. Χεῖρεσιν ἀθανάτησι.] Cod. Harleian. Χεῖρεσ' ἀθανάτησι.

Ibid. — ἀθανάτησι.] Vide supra ad ε', 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'] Male hic edidit Barnesius Δεινὰδ', contenditque παρελκεῖν τὸ Δεῖ. Quod nullo modo fertur lingua Græcæ ratio. Vide supra ad ε'. 439; et ad ε', 57.

Ibid. — προσέφη ἐκείργος Ἀπόλλων.] Al. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέσθαι Τρώων ἀγερώχων,
 Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
 Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαίῃσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 Δίξε γὰρ, ἢ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
 Ἡ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παριστάτο Φοῖβος Ἀπόλλων, 715
 Ἄνερὶ εἰσάμενος αἰζήνῃ τε, κρατερῶν τε,

Ἄσιω, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 Αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,

Ὅς Φρυγίην ναίεσκε ρῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφάνε Φοῖβος Ἀπόλλων. 720

Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδὲ τί σε χρεή.
 Αἰθ' ὅσον ἦσσω εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος· εἴην·

Τῶ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειαι.

Ἄλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 Αἶκεν πῶς μιν ἔλης, δῶν δὲ τοι εὖχος Ἀπόλλων. 725

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·

Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαιδίμῳ Ἐκτωρ

Ἴππους ἐς πόλεμον πεπληγμένον· αὐτὰρ Ἀπόλλων

Δύσεθ' ὄμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν

Ἦκε κακὸν, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730

Ver. 708.—πέσθαι] Cod. Harleian. πέρ-
 •αι.

Ver. 709.—Ἀχιλλῆος, ὅσπερ] Qua ratione
 Ἀχιλλῆος, hic ultimam producat; item, ἀλευ-
 ὄμενος, ver. 711; et εἰσάμενος, ver. 716; et
 αὐτοκασίγνητος, ver. 718; vide supra ad α',
 51.

Ver. 711.—ἀλευόμενος] Al. ἀλευάμενος, ut
 supra α', 444.

Ibid.—ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide supra
 ad α', 75.

Ver. 712.—719.—πύλης ἔχε—ρῆς ἐπι]
 Cod. Harl-ian. πύλης ἔχε—ρῆς ἐπι.

Ver. 712—724—732.—μώνυχας ἵππους
 —κρατερώνυχας ἵππους.]

—solido—ungula cornu.

Virg. Georgic. III. 88.

Ver. 713.—Δίξε γὰρ,] Vide supra ad ver.
 647.

Ver. 716.—Ἄνερὶ εἰσάμενος]

—forma tum vertitur oris

Antiquum in Buten.—Æn. IX. 646.

Ibid.—εἰσάμενος] Vide supra ad α',
 45; et ad γ', 141.

Ver. 717.—ἵπποδάμοιο,] Vide supra ad
 β', 23.

Ver. 718.—αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ
 Δύμαντος,] Virgilio, non Dymantis, sed Cij-
 sēi filia erat Hecuba.

—et face pregnans

Cijssis regina Parin creat.—Æn. X. 704.

Vide supra ad ζ', 299.

Ver. 720.—Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra
 ad γ', 389.

Ibid.—προσεφάνε Φοῖβος Ἀπόλλων]
 Al. προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725.—ἔλης, δῶν δὲ τοι] Al. ἔλοις,
 δῶν δὲ τοι.

Ver. 728.—πεπληγμένον.] Vide supra ad
 γ', 31; et ad β', 314.

Ver. 729.—Δύσεθ'] Vide supra ad β', 35;
 et ad ε', 109.

Ver.

Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἕα, οὐδ' ἐνάριζεν·
 Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔπεχε κρατερῶνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 Μάρμαρον, οὐκρίοντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ' ἐκάλυψεν.

735

Ἦκε δ' ἔρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
 Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἐκτορος ἠνιοχῆα
 Κεβρίονην, νόθου υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 Ἴππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὄξει λαῖ·
 Ἀμφοτέρας δ' ὄφρυς σύνελεν λίθος, οὐδὲ οἱ ἔσχεν
 Ὅστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἑοικὼς,
 Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὄστέα θυμὸς.

740

Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκλειε ἵππευ·
 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾷ·

745

Εἰ δὴ που καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 Πολλοὺς ἀν' κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·

Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾷ·
 Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἕασιν.

750

Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβρίονῃ ἠρώϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
 Ἐβλητο πρὸς στήθος, εἴη τε μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 Ὡς ἐπὶ Κεβρίονῃ, Πατρόκλειε, ἄλσο μεμαῶς.

Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε.
 Τὼ περὶ Κεβρίονα, λέονθ' ὡς, δηρομήτην,

755

Ver. 731. — Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἕα,]

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω.

Ipse neque aversos dignatur sternere morti:
 Nec pede congressus æquo, nec tela fe-
 rentes

Insequitur: solum densa in caligine Tur-
 num

Vestigat lustrans, solum in certamina
 poscit. Æne XII. 464.

Ibid. — ἐνάριζεν] Cod. Harleian. ἐνά-
 ρειεν. Quo modo et in uno MS. scriptum
 reperit Barnefius.

Ver. 732. — ἔπεχε] Al. ἔφαπε; ut supra
 ver. 724.

Ver. 733. — ἄλτο χαμαῖζε,] Vide supra ad
 γ', 29.

Ver. 735. — οὐκρίοντα,] Cod. Harleian.
 οὐκρίοντα.

Ver. 736. — ἔρεισάμενος· οὐδὲ δὴν] Quā
 VOL. II.

ratione et ἔρεισάμενος, et οὐδὲ, hic ultimam
 producant; item τε, ver. 767; et ἀπὸ, ver.
 773; et χαμαῖα, ver. 774; vide supra ad
 α', 51.

Ibid. — χάζετο φωτὸς,] Al. ἄζετο φωτὸς.
 Ver. 741. — ἐν κονίησιν] Vide supra ad γ',
 508.

Ver. 742. — ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἑοικὼς,]
 Vide supra ad μ', 385.

Ver. 743. — εὐεργέος δίφρου,] Pronuntia-
 batur εὐεργούος, vel εὐεργεύος. Ut recte hic an-
 notavit Barnefius. Vide supra ad ζ', 116.

Ver. 745. — ὡς ρεῖα κυβιστᾷ,] Cod. Har-
 leian. ὡς ρεῖα κυβιστᾷ.

Ver. 751. — ὡς εἰπὼν, — βεβήκει,] Si βεβήκει
 dixisset, jam non constitisset Temporum ra-
 tio. Vide supra ad α', 37.

Ver. 755. — ἄλτο χαμαῖζε,] Vide supra ad
 γ', 29.

"Ωτ' ὄρεός κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,

"Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον"

"Ὡς περὶ Κεβριόναο δ'ὐω μῆστωρες αὐτῆς,

Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ,

"Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλιῶ.

"Ἴκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·

Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σὺνάγον κρατερῆν ὕσμινην.

"Ὡς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν

Οὖρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,

Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,

Αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήμεας ὄζους

"Ἥχῃ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων"

"Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες

Δήουν, οὐδ' ἑτέροι μῶνόντ' ὄλοοιο φόβοιο.

Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄζεσι δούρα πεπήγει,

"Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·

Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε

Μαρναμένων ἀμφ' αὐτῶν· ὁ δ' ἐν στραφάλιγγι κούης

Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.

"Ὀφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

Ver. 757. "Ωτ'] Qui utique — Qui
scilicet —

Ver. 762. — οὐχὶ μεθίει] *Al.* οὐχὶ με-
θείει. Utrumque salva prosodia. Nam vox
μεθίει media natura producit :

— ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει. ὁ, 716.

— ἔχεν ἔγχος ἀναχήμενον, οὐδὲ μεθίει. φ, 72.

"Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε — δ, 234.

Quod autem eadem hæc vox nonnullis in
locis media correpta occurrat ; ut,

Πολλὰκι γὰρ μεθίει : — κ', 121 ;

"Ἀλλὰ ἐκὼν μεθίει : — ζ', 523 ;

et alibi ; positioni hoc foli debetur. Vide
supra ad γ', 103 ; et ad δ, 24.

Ver. 765. "Ὡς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐρι-
δαίνετον ἀλλήλοισιν — "Ὡς Τρῶες]

Ac velut annofo validam cum robore quercum
Alpini Boreæ, nunchine, nunc flatibus illinc
Eruere inter se cuncting ; it stridor, et alte
Consternunt terram concussio stipite fron-
des —

Haud fecus — *Æn.* IV. 441.

Adversis rupto ceu quondam turbine venti,
Consignunt Zephyrusque Notusque, et læ-
tus Eois

Equis equis : stridunt sylvæ —

Æn. II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in
quibus Virgilius Homericæ carminis majestæ-
tem non æquat. *Lib.* 5. cap. 13.

Ver. 766. — πελεμιζέμεν ὕλην,] *Al.* πο-
λεμιζέμεν ὕλην.

Ibid. — ὕλην,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 769. — ἀγνυμενάων] Vide supra ad
γ', 260.

Ver. 772. — δούρα πεπήγει,] *Cod. Har-*
leian. δούρ' ἐπεπήγει.

Ver. 775. — ὁ δ' ἐν στραφάλιγγι κούης]
Cod. Harleian. ὁ δὲ στραφάλιγγι κούης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστί,]
— ingentem, atque ingenti vulnere
victum. *Æn.* X. 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem ip-
sam aptissime depingente, vide supra ad γ',
363 ; et ad δ, 455.

Ver. 777. "Ὀφρα μὲν ἠέλιος]
— medius cum Sol accenderit æstus.

Georgic. IV. 401.
— medium Sol igneus orbem

Hauferat — *Ibid.* 426.
Sol medium cæli conscenderat igneus or-
bem. *Æn.* VIII. 97.

Ibid. — ἀμφιβεβήκει,] Vide supra ad δ,
37 ; et ad γ', 492.

Ver.

760

765

770

775

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός·

Ἥμος δ' ἥελιος μετενείσσεται βουλυτόνδε,

Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·

780

Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρα εἴρυσσαν,

Τρώων ἐξ ἑνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόουσε·

Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θαῶν ἀτάλαντος Ἀρηΐ,

Σμερδαλέα ἰάχων· τρεῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·

785

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

Ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βίοιοιο τελευτή·

Ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἴοντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·

Ἦέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·

790

Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμων

Χεῖρὶ καταπρήνεϊ· στρεφεδίνθηεν δὲ οἱ ὄσσε.

Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων

Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι

795

Αἵματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν

Ἴπποκόμον πῆλῃκα μιαινέσθαι κονίησιν·

Ἄλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον

Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν

Ἡ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόμεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος·

800

Πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἀγῆ δολιχόσκιον ἔγχος,

Βριθὺν, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων

Ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμίοεσσα·

Λῦτε δὲ οἱ θώρηκα ἀναΐξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.

Τόν δ' αἴτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαιδίμα γυῖα·

805

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε', ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός·]
Jam gravis æquabat luctus et mutua Ma-

vors
Funera: cædebant pariter, pariterquæ ruc-

bant. *Æn.* X. 755.

Ver. 779. Ἥμος δ' ἥελιος μετενείσσεται βου-

λυτόνδε, —aratra jugo referunt suspensa ju-

venci,
Et sol crescentes decedens duplicat umbras.

Ecol. II. 65.

Ibid. —μετενείσσεται] *Al.* μετενείσσεται.

Ver. 781. —ἔρυσσαν.] Ita *Barnesius*, ex
MSS. Recte. *Al.* ἔρυσαν; Quod penultima
supra *ver.* 505. —ἔγχος: ἐξέχου· εἰχμάν·

Ver. 784. —ἀτάλαντος] *Vide supra ad*
β', 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων] *Vide supra*
ad δ', 456.

Ver. 786. —ἐπέσσυτο,] *Vide supra ad* γ',
260.

Ver. 787. "Εἰθ' ἄρα τοι — φάνη βίοιοιο
τελευτή·]
Hic tibi mortis erant metæ. —

Æn. XII. 546.

Ver. 792. —στρεφεδίνθηεν] *Cod. Harleian.*
στρεφεδίνθηεν.

Ver. 794. —καναχὴν] *Vide supra ad* δ',
455.

Ver. 798. —μέτωπον] *Al.* μέτωπον.

Στῆ δὲ ταφῶν ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 Ὀμων μεσσιγῡ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανθαΐδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέαστο
 Ἐγχεί θ', ἵπποσύνη τε, πόδεςσ' ἰ τε καρπαλίμοισι·
 Καὶ γὰρ δὴ ποτὲ φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 Πρῶτ' ἔλθων σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
 Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππευ,
 Οὐδὲ δάμασσ' ὃ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 Ἐκ χροῶς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἑόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς,
 Ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτῶρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάλθυμον
 Ἄψ' ἀναχάζομενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,
 Ἀγχίμολόν γὰρ οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὐτα δὲ δουρὶ
 Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤμαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ὅς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 Τά τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέουτε μάχεσθον,
 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πίεμεν ἀμφῷ·
 Πολλὰ δὲ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
 Ὅς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἀλκίμον υἱὸν
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπήρσα·
 Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

810

815

820

825

830

Πάτροκλ', ἤπου ἐφθασα πόλιν κεραιζέμεν ἀμῆν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλευθέρου ἡμᾶρ ἀπούρας,

Ver. 806. Στῆ δὲ ταφῶν.]

obmutuit amens.

Æn. IV. 279.

Ibid. — ὄξει δουρὶ.] Cod. Harleian. ὄξει
χαλκῷ.

Ver. 808. — ἐκέαστο.] Vide supra ad ὁ,
153; et ad δ', 492.

Ver. 813. — ὃ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο
δ' ὀμίλῳ, — οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον,]

fugit ante omnes, exterritus Aruns
— nec jam amplius hastæ

Crederet, nec telis occurrere. vjrginis au-
det.]

Æn. XI. 806.

— ex oculis se — abtulit Aruns,
Contentusque fuga mediis se immiscuit
armis.]

Ibid. 814.

Ver. 818. — Πατροκλῆα μεγάλθυμον] Qua
ratione, vox, Πατροκλῆα, hęc ultimam na-
tura brevem producat; itemque ἐπευχόμε-

nos, ver. 829; et πρῖν, ver. 839; et μιν,
ver. 855; vide supra ad ἄ, 51. Ceterum
quæ vocis, βασιλῆα, formam sequuntur; eæ
ultimam natura semper producant. Vide
supra ad ἄ, 265.

Ver. 820. — οὐτά] Vide supra ad ὄ, 192.

Ver. 822, Δούπησεν δὲ] Vide supra ad δ',
445; et ad ὄ, 181.

Ver. 824. Τά τ' ὄρεος] Cod. Harleian.
Ἄπ' ὄρεος.

Ver. 825. — πίεμεν] Al. πίνεμεν.
Utrumque ferri possit. Vide supra ad ver.
762.

Ver. 828. — Πριαμίδης] Vide supra ad ἄ,
398.

Ver. 829. — ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.] Al.
ἔπεα πτερόεντα προσέειπε.

Ver. 830. — ἀμῆν,] Cod. Harleian. ἀμῆν.
Ver.

Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Νῆπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκείες ἵπποι
 Ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν ἔγχει δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃς σφιν ἀμύνει
 Ἥμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 Ἄ δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 Ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
 Μῆ μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' Ἐκτορος ἀνδροφόνουο
 Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐζαι·
 Ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἵππευ·
 Ἥδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
 Πάντες ἀν' αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 Ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
 Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἔξεναρίζεις.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 Ἄγχι παρῆσθηεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.

835

840

845

850

855

Ver. 834.—ὀρωρέχεται] Vide supra ad γ', 736; et ad α', 37.

Ver. 836.—σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.] Alitibus linquere feris—

Aen. X. 559.

Ver. 838.—ἐπετέλλετ' ἰόντι.] Al. ἐπέ-
τελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυράς.] Al. Νῆας
ἐπὶ γλαφυράς.

Ibid.—ἀνδροφόνουο] Vide supra ad ver. 77.

Ver. 842.—σοὶ δὲ φρένας.] Cod. Har-

lian. σοὶ δ' οὐ φρένας.

Ver. 847. Τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀν-
τεβόλησαν.] Ἄλλοι ὑπὸ τῆχης σφαλλόμενοι,
ἐαυτὸν εἰς ὄρθον καθίστας καὶ ἀντίπαλον, πότις
ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ αἰστροῦ τῆ
μεγαλαυχία μεταφέρειν εἰς τὸ γαῖρ' ἐκ τῆ φλῶν,
οὐκ ἐπαχθῆς οὐδὲ θρασυῆς, ἀλλὰ μέγας εἶναι
δοκεῖ καὶ ἀδύτητος. Ὡς περὶ καὶ τὸν Πάτροκλον
ὁ Πόπτις μέτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ κατορ-
θῶν. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ μεγαλόφρονι πεποικίαι
λέγονται. "Τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντι-
βόλησαν." Flutarcb. de mi. Laude.

Ver. 848. Πάντες ἀν' αὐτόθ' ὄλοντο.] Al.
Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο.

Ver. 841.—σοὶ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,]
καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρεσῶν ἔσω.

Sophocl. Philoctetes. ver. 1318.

Sensibus hæc imis, res est non parva, re-
ponas. Virg. Eclog. III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea
figite dicta. Aen. III. 250.

—Tu condita mente teneto.
Ibid. 388.

—Simul hæc animo hauri.
Aen. XII. 26.

Ver. 852. Οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη,]
—non me, quicumque es, inulto,

Victor, nec longum lætabere; te quoque
fata

Prospectant paria, atque eadem mox arva
tenebis. Aen. X. 739.

Quem locum Macrobius inter eos receniet,
in quibus Pœtitarum "p.r. pene splendor am-

"borum est." Lib. V. cap. 12.

Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη αἰδῶσδε βεβήκει,
 Ὀν πότμον γόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτήτα καὶ ἦβην.
 Τὸν καὶ τεθνεῖωτα προσήυδα φαιδίμος Ἐκτωρ·

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 Τίς δ' οἶδ', εἰκ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο,
 Φθῆή ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

860

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκειον ἐξ ὤτειλῆς
 εἵρυσε, λαῖξ προσβάς· τὸν δ' ὑπτιον ὡς ἀπὸ δουρός·
 αὐτίκα δὲ ζὺν δουρὶ μετ' αὐτομέδοντα βεβήκει,
 Ἄντιθεον θεράποντα ποδάμειος Αἰαιίδαο·

865

Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἐκφερον ὠκέες ἵπποι·
 Ἄμβροτοι, οὖς Πηληΐθεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων.]

Vitaque cum gemitu fugit indignata sub
 umbras. *Æn.* XI. 831; XII. 952.

Ibid.—βεβήκει,] Similiterque ver. 864;
 αὐτίκα—βεβήκει. Vide supra ad ver. 751.

Ver. 857. Ὀν πότμον γόωσα,] Vituperat
 hunc locum *Plato*, δεῖ δὴ (ὡς εἰκεν) ἡμᾶς
 επιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπι-
 χειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἀπλῶς
 οὔτω τὰ ἐν ἄδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὐτ'
 ἀληθῆ λέγοντας, αὐτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι
 μαχημοῖς ἔσεσθαι. — Ἐξαλείφωμεν ἄρα—
 πάντα τὰ τοιαῦτα —, “Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων
 “ πταμένη αἰδῶσδε βεβήκει. Ὀν πότμον γόω-
 “ σα, λιποῦσ' ἀνδροτήτα καὶ ἦβην.” — Ταῦτα
 καὶ τὰ τοιαῦτά πάντα, παρατησόμεθα Ὀμηρῶν
 τε καὶ τῶς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν, ἀν
 διαγρῆφομεν· οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδῆα τοῖς
 πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ', ὅσα ποιητικώτερα, τοσ-
 οὔτω ἦττον ἀκουστῶν παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ

ἐλευθεροῦς εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφο-
 βημένους. *De Republ. lib. 3.* Similiter et *Plu-
 tarchus*: “Ὅσοι—τὸν θάνατον ὡς οἰκτεῖν, ἢ τὴν
 ἀταφίαν ὡς δεινὸν ὀλοφροβήμενοι καὶ δευδιότες, φοβῶν
 ἰξενονόχασι,—“Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη
 “ αἰδῶσδε βεβήκει, Ὀν πότμον γόωσα, λιποῦσ'
 “ ἀνδροτήτα καὶ ἦβην,”—αἷται πεποσθίτων
 εἰσὶ καὶ προσελακώτων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης.
 Διὸ μᾶλλον ἀπκοῖται καὶ διαταράττεται ἡμᾶς,
 ἀναπημπλαμένους τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀσθεσίας,
 ἀφ' ἧς λέγονται. *De audiend. Poëtis.*

Ibid.—ἀνδροτήτα] *Al.* ἀνδροτήτα. Quo
 modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato.

Ver. 858.—τεθνεῖωτα.] Vide supra ad β',
 818:

Ver. 861.—φθῆη] *Al.* φθῆην.

Ver. 862. —Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκειον ἐξ
 ὤτειλῆς εἵρυσε,]

—Hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X. 746.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α , ἢ Γ Ρ Α Μ Μ Α , Ρ ' .

Ἐπιθῆσι τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ρ'.

ΠΕΡΙ τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὐροβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενέλαου· Ἐκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀθίσταται τοῖς Ἑλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ἄμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείρουσι τοὺς πολεμίους.

Ἐπιγράφαί.

Ἀειστρία Μενέλαου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαῖοι, Τρῶες τε, νέκυν περὶ, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶες τε, περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερῆ ἔρις ἄετο, Μεινοτιάδαο πεσόντος.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
 Πάτροκλος Τρῶεσσι δαμείς ἐν δηϊότητι·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων νεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ·
 Ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὡς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
 Πρωτοτόκος, κυρρῆ, οὐ πρὶν εἰδύια τόκοιο·

5

Ὡς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
 Πρόσθε δὲ οἱ ὄρου τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
 Τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελής ἀμέλησε
 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Ἔστη, καὶ προπέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

10

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν,] Cod. Harleian. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν. Quod et ferri pollit. Vide supra ad β, 818.

Ver. 4. — ἄρ'] Ut par erat, —

Ver. 5. — οὐ πρὶν εἰδύια] Qua ratione,

πρὶν, hic ultimam producat; item, δὲ, ver. 17; et ἀδύητος, ver. 42; et ἄντικρυ, ver. 49; et ὄου, ver. 54. vide supra ad α, 51.

Ver. 10. — ἄρ'] Proinde —

K 4

Ver.

Ἄτρείδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λείπε δὲ νεκρῶν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην·
 Τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 Μῆ σε βάλλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.

15

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.

Οὐτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
 Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
 Ὅσσον Πάνθου υἱὲς εὐμμελῖαι φρονέουσιν.

20

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο

Ἦς ἤβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ἄνατο, καί μ' ὑπέμεινε·

25

Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 Ἐμμεναι· οὐδὲ ἐφημὶ πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνοῦς τε τοκῆας.

Ὡς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μεῦ ἄντα

Στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω

30

Ἐς πληθὺν ἰέναι μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,

Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν ἀμειβόμενος δὲ προσηΐδα·

Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ἢ μάλα τίσεις

Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπαυχόμενος δ' ἀγορεύεις·

35

Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,

Ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας.

Ἢ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατὰπαυμα γενοίμην,

Εἶπεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τῆν καὶ τεύχε' ἐπέϊκας,

Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ Φρόντιδι δῆ·

40

Ver. 14.—κλειτῶν] Cod. Harleian. κλη-
 πῶν.

Ver. 19.—καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 20.—πορδάλιος] Al. παρδάλιος.

Ver. 22.—περὶ σθένει] Al. μέγα σθένει.

Ver. 23.—φρονέουσιν.] Al. φρέουσιν.

Ver. 24.—βίη Ὑπερήνορος] Vide supra ad
 β', 758.

Ibid.—ἵπποδάμοιο]. Vide supra ad β', 23.

Ver. 30.—ἐγὼν ἀναχωρήσαντα] Cod.

Harleian. ἐγὼν ἀναχωρήσαντα.

Ver. 32.—ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.]

παθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.

"Egw. καὶ Ἡμερ. I. 216.

Atque hinc Plato: Εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ, κατὰ
 τὴν παρομοίαν, ὥσπερ νήπιος, παθῆναι γέναι.
 Convivium, haud longe a fine.

Ver. 34.—τίσεις.] Vide supra ad β', 508.

Ver. 35.—τὸν ἔπεφνες.] Cod. Harleian.
 ἐν ἐπέφνες.

Ver. 37.—Ἄρητὸν] Al. ἄρηττον Quo modo
 legit et Codex Harleianus.

Ibid.—τοκεῦσι] γοῦσι. Codd. a Tb.
 Bentleie collati.

Sic Hesiodus:

Ἄλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὐτ' ἀλκή, οὔτε φόβοιο.

Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατοί.

Ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Αἵματί οἱ δέοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκνυτό.

Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαίης
Χάρῳ ἐν οἰόπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνικαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἀνθεὶ λευκῷ.

Ἐλθὼν δ' ἔξαπίνης ἀνεμῶς, σὺν λαίλαπι πολλῇ
Βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφραβου
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκίῃ πεποιθὼς
Βασκομένης ἀγέλης βῶν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὐτ' ἀλκή, οὔτε φόβοιο.] Cod. Harleian. Οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, ἰδ' ἀλκή, ἰδὲ φόβοιο.

Ibid.—ἀδήριτος,] Al. ἀδήριτος.

Ver. 43, 44.—οὔτησε κατ' ἀσπίδα—
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν.]

—rauco quod protinus xere repulsum,
Et summo clypei nequiquam umbone
rependit. Aen. II. 545.

Ibid.—οὔτησε.] Vide supra ad κ', 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν.] Al. Οὐδ'
ἔρρηξεν χαλκός.

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.] Al. Ἀσπίδ'
ἐν κρατερῇ.

Ibid.—ἄρνυτο.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 49.—ἤλυθ'] Vide supra ad ε', 434;
et ad α', 37.

Ver. 50. Δούπησεν—ἀράβησε.] Vide
supra ad ν', 181.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δέοντο κόμαι,] Τῶν
Ὀμηρικῶν στίχων ἐκείνους μάλιστα ἐξυμᾶται [ὁ

Πυθαγόρας,] καὶ μετὰ λύρας ἐμμελέστατα ἀπέ-
πεμψεν. “Αἵματί οἱ δέοντο κόμαι χαρί-
“τεσσιν ὁμοῖαι. Πλοχμοὶ θ', etc.” Por-
phyrius de vita Pythagorae. Eandem et Iam-
blichus de vita Pythagorae, cap. XIV; nisi
quod pro ἀπέπεμψεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 53. Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος.] Εὐροῖς δ'
ἀν καὶ Ὀμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκέῖνα τὰ
ἔπη, “Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαί-
“ης,” καὶ τὰ ἐξήκ., κατὰ λέξιν μετεπινοχότα
παρ' Ὀρφέου, ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ. Cle-
mens Alexandrinus, Strom. 6.

Ver. 54.—ἀναβέβρυχεν.] Vide supra ad
ν', 736; et ad α', 37.

Ver. 58.—ἐξετάνυσσ'] Ita recte ex
uno MS. edidit Barnesius. Al. ἐξετάνυσ'.
Quod resultimam corripit:—νόκτ' ὅλον
πάντοσε κρατερῇ ὑσμίνῃ, supra π', 567.

Ver. 61.—ἀλκί.] Vide supra ad ε', 299.

Ver. 62.—ἀρπάσῃ.] Vide supra ad ν',
192; et ad ε', 140.

Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
 Δῆῶν, ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
 Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 Ὡς τῶν οὐ τιμι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

65

Ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο
 Ἀτρείδης, εἰ μὴ αἰ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὃς ῥά οἱ Ἐκτορῷ ἐπῶρσε, θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηι,
 Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἠγήτορι Μέντη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

70

Ἐκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε θέεις, ἀκίχητα δῶικων
 Ἴππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢδ' ὀχέεσθαι,
 Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ,
 Τόφρα δέ ται Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρείος υἱός,
 Πατρόκλω περιβᾶς, Τρώων τὸν ἀριστον ἔπεφε,
 Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

75

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Τὸν μὲν ἀπανύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῶ,
 Ὄζεα κευληγῆς, ὄλοφί εἰκελος Ἥφαιστοιο

80

85

Ver. 64.—αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.] Vide supra ad λ', 176.

Ver. 66.—ἰύζουσιν.] Vide supra ad γ', 363; et ad δ', 455.

Ver. 72.—ἀτάλαντον.] Vide supra ad β', 627.

Ver. 73.—ἀρήϊος.] Vide supra ad ι', 45; et ad γ', 143.

Ver. 78.—Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλῆϊ.] Vide supra ad δ', 324.

Ibid.—ἀθανάτη.] Vide supra ad α', 398.

Ver. 83.—πύκασε.] Vide supra ad α', 140.

Ibid.—φρένας ἀμφὶ μελαίνας.] “Fallitur
 [Hadrivarius Junius] quod φρένας με-
 λαινας, sive nigra praecordia, pro prudentia
 argumento haberi opinatur, ubi Ho-
 merus eas Hectoris tribuit, II. ε', ver. 83;
 cum fortitudinis sint potius; neque enim
 illa, sed ista est Hectoris laus.” Gataker,
 in Antoninum, lib. II. §. 28. Vide et supra
 ad α', 103.

Ver. 85.—ἀπανύμενον.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 86.—οὐταμένη ὠτειλή.] Al. οὐτα-
 μένης ὠτειλῆς. Ceterum non est hoc ταυτο-
 λόγον, sed vulnus cominus inflictum denotat.

Ἄφ' ἃ ἀναχαζομένου κατὰ στερμάχειο θέ-
 μεθλα

Νῆξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρειπε βαρεῖν χειρὶ πιθό-
 τυρα ver. 47.

Οἱ νεότεροι οὐκ ἴσασιν τὴν διαφορὰν τοῦ “οὐτά-
 σαι” καὶ “βαλεῖν.” Ὀμήρου δὲ “οὐτάσαι”
 μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ συνεγγὸς τεύχεται,
 “βαλεῖν” δὲ τὸ πόρρωθεν. Schol. ad Euripid.
 Hippolyt. 684. Vide supra ad δ', 540.

Ver. 88.—Ὄζεα κευληγῆς.] Vide supra ad β', 222 et 314.

Ibid.—εἰκελος.] Ita ex uno MS. edidit
 Barnesius. Al. ἰκελος. Mihius recte. Vide
 supra ad ι', 53.

Ver.

Ἄσβεστω οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρείος ὄξυ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

90

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλά,
Πάτροκλόν θ', ὅς κείται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται·
εἰ δέ κεν Ἐκτορι μῦθος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
Λίδεσθεῖς, μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·

95

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Ὅππότε ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
τῷ μ' οὕτως Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται
Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.

100

εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὐτίς ἰούτες ἐπιμνησαίμεθα χάριμης,
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἰ πως ἐρυσταίμεθα νεκρῶν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ κακῶν δέ κε φέρτερον εἶη.

105

Ἔως ὃ ταῦθ' ἄρωμαι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρῶων στίχες ἤλυθον ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.

αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δέ νεκρῶν
Ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λις ἠυγένειος,

Ὅν ῥα κύνας τε καὶ ἀνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνωται

110

Ἐγχεσι καὶ φαιῆ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἀλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, αἰέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·

ὦς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

Ver. 89. Ἄσβεστω οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρείος.] Edidit *Barnesius* ex conjectura, Ἄσβεστω οὐδ' υἱά λάθ' Ἀτρείος. Dubitari tamen potest, annon *media* vocis “Ἄσβεστω” hoc in loco corripiatur. Vide supra ad β', 537.

Ver. 91.—καλά,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 95.—μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί.] *Henricus Stephanus* legendum conjicit;—μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει· Ut scilicet vox “ἄγει” ad μήπως reiteratur.

Ibid.—περιστείωσ'] *Al.* περιστιχάωσ'.

Ver. 96.—κορυθαίολος.] Vide supra ad β', 816.

Ver. 98.—ἐθέλει.] *Al.* ἐθέλη.

Ver. 99. “Ὅν κε θεὸς τιμᾶ,] Post hunc versum inserit *Barnesius*, nulla satis idonea auctoritate;

Ζεὺς γάρ οἱ νεμίσσῃ ὅς ἀμείνῃ φωτὶ μάχοιτο. Vide supra ad λ', 542.

Ver. 102.—βοὴν ἀγαθοῖο.] Vide supra ad β', 408.

Ver. 104.—περ, εἰ] Qua ratione, περ, hic producitur; item ultimæ vocum, Ἐντροπαλιζόμενος et ὥστε, *ver.* 109; et παριστάμενος, *ver.* 119; vide supra ad α', 51.

Ver. 106. “Ἔως ὃ] Pronuntiatur ἄσω, vel ἄσω. Vide supra ad ὀ, 539.

Ibid.—κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,]—mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. τόφρα δ'] Vide supra ad ὀ, 540. *Male Barnesius*, Τοφρά δ'.

Ibid.—ἄρ'] *Ut solitus est*—.

Ver. 110.—“Ὅν ῥα] *Quem scilicet*—.

Ver. 111.—τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἀλκιμον ἦτορ Παχνοῦται,] Sic apud *Hesiodum*;

—ἐπάχωνσεν φίλον ἦτορ.

Ἐγὼ καὶ ἡμεῖς. *ver.* 357.

Στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
 Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἤυδα·

115

Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 Σπύεσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

120

Ὡς ἔφατ' Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἄμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἐκτωρ μὲν Πατρόκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήυδα,
 Ἐλχ', ἰν' ἀπ' ἀμοιβῇ κεφαλὴν τάμοι ὄξει χαλκῶν,
 Τὸν δὲ νέκυν Τρωῶσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠῦτε πύργον.

125

Ἐκτωρ δ' αἰψ' ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάξεθ' ἑταίρων·
 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλά
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶ.
 Αἴας δ', ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
 Εἰστήκει, ὡς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·

130

Ὡς ῥά τε νῆπι ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δὲ τε σθένει βλεμειαίνει,
 Πᾶν δὲ τ' ἐπισκίνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·

135

Ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν, ἀσηΐφίλος Μενέλαος,
 Εἰστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέζων.

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορὸς ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·

140

Ver. 117.—Θαρσύνονθ'] Vide supra ad v, 823; et ad α, 338.

Ibid.—ἐποτρύνοντα] Vide supra ad v, 44.

Ver. 123.—Αἴαντι δὲ] Quæ ratione, Αἴαντι, hic ultimam producat; item ἐπακτῆρες, ver. 135; et Ἐκτορ, ver. 142; et πτολεῖ, ver. 152; et Πάτροκλον, ver. 159; et μιν, ver. 161; vide supra ad α, 51.

Ver. 130.—δίδου δ' ὄγε] Vide supra ad γ, 409.

Ver. 135—137—139. Εἰστήκει—βεβήκει—Εἰστήκει,] Vide supra ad δ, 434, 492; et ad α, 37.

Ibid.—ὡς τίς τε λέων—περὶ οἷσι τέκεσσιν] Ὁ δὲ Ὀμηρικὸς λέων—ἐν ῥά τε

Νῆπια τέκνα ἄγοντα συναντήσονται ἐν ὕλῃ Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δὲ τε σθένει βλεμειαίνει, Πᾶν δὲ τ' ἐπισκίνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων,

ἄρα εἰχ ὁμοίως ἐστὶ διανοουμένῳ πρὸς τοὺς κυνηγούς σπένδασθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἢ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δευρὰ πεισῆ, καὶ φιλόπονα τὰ βάρβαρα, etc. Plutarch. de Amore prolis.

Ver. 134.—συναντήσονται] Al. συναντήσανται.

Ibid.—ὕλῃ] Vide supra ad γ, 151.

Ver. 137.—περὶ Πατρόκλῳ] Cod. Harleian. ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ἔκτορ, εἶδος ἀρίστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδέεσο
Ἥ σ' αὐτὸς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξῃην ἔοντα.
Φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαύσης
Οἶος σὺν λαοῖσι, τοῖς Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν

145

Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχητόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρινασθαι δῆϊοσι μετ' ἀνδράσι κνλαμὲς αἰεὶ.

Πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαύσεις μεθ' ὄμιλον,
Σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδὸν ἄμα ζεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργεῖοισιν ἔλας καὶ κῦμα γενέσθαι

150

Ὅς τοι πόλλ' ὄφαλος γένητο πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
Ζῶος ἔων; νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλιέμεναι κύνας ἔτλης.

Τῷ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπέσεται ἀνδρῶν,
Οἴκαδ' ἦμεν, Τρῳίῃ δὲ πεφύσεται αἰπὺς ὄλεθρος.

155

Εἰ γὰρ νῦν Τρῳέσσι μένος πολυδαρσές· ἐνεῖη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης

Ἀνδράσι δυσμένεεσσι πόνον καὶ δῆρον ἔθεντο,
Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσκίμεθα Ἴλιον εἶσω

Εἰ δ' αὐτὸς προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνάκτορος
Ἐλθοι τεθνεώς, καὶ μιν ἐρυσκίμεθα χάριμος,

160

Αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδέην ἐν τεα καλὰ
Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγρίμεθα Ἴλιον εἶσω

Τοῖου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἀρίστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες.

165

Ver. 142.—ἐδέεσο.] Pionuntiabatur εἶδους, vel εἰδένω quomodo et scribi postea ceptum est.

Ver. 147.—πτόλιος· ἐπεὶ.] Edidit Barnesius, πτόλιος· ἐπεὶ. Sed nihil opus. Vide supra ad á, 51.

Ibid.—ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρινασθαι.] Quippe haud ei gratia fuerit tributa, qui pugnaverit, etc.

Ver. 151.—Ἀργεῖοισιν ἔλας.] Cod. Harleian. οἰανόισι ἔλας.

Ver. 157.—οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης.] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔστω τοῦ πολιτικοῦ τῆς ἀσφαλείας ἔχομένη, καὶ φεύγοντα τὰ παρακτικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μακρῶν, ὡς εἰρηται τῇ μὲν τοι διαθήσει φρήνιμα καὶ “ μένος; πολυδαρσές ἐνέστω. Ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης Ἀνδράσι δυσμένεεσσι, καὶ πέρυμασι δυσκόλοισι καὶ καιροῖς ἀντιερεδουσι καὶ διαμάχονται, Plutarib. Πολιτ. παραγγέλιμα.

Non ille pro charis amicis,

Aut patria timidus perire.

Horat. Carm. Lib. IV. Od. 9. ver. 51.

Ibid.—ἐσέρχεται.] Apud Plutarchum, loco jam citato, ἐπέεχεται.

Ver. 158.—δῆρον ἔθεντο,] δῆρον ἔχουσα MS. Cantab. a Barnesio, item MSS. Vaticana. et Harleian. a Tb. Bentleio collati.

Ver. 164.—πέφατ'.] Postulat Temporum ratio, ut vox “πέφατ'” hoc in loco non πέφατο sed πέφαται intelligatur; cliso aempe “αι,” ut II. μ', 68;

—ἀλαπάξει

Ζεὺς ὑψιβερέμην, Τρῳέσσι δὲ βοήλετ' ἀγρίων.

Item δ' 235;

—Ζεὺς ἔσσετ' ἀργυρός.

Et, ver. 271;

Ἔσσετ', ἐπεὶ

Sic infra ver. 689 hujus libri;

—πέφαται δ' ἀρίστο; Ἀχαιῶν.

Vide supra ad β', 137; et ad á, 37. Ceterum Codex Vaticanus hic legit πέφαται.

Ἄλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσαις
 Στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδῶν δῆϊών ἐν αὐτῇ,
 Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;

170

Ἔπεπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβάλαια ναιετάουσιν·

Νῦν δέ σευ ἰνὸσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·

Ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομῆναι.

Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·

175

Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείστων νόος αἰγίοχοιο,

Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετό νίκην

Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

Ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·

Ἢ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,

180

Ἢ τίνα καὶ Δαναῶν, ἀλκίης μέγα περ μεμαῶτα,

Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Ὡς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκίης·

185

Ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,

Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ

Δηϊῶν ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους

Ἔκα μάλ', οὐπω τῆλε, πρὸς κραιπνοῖσι μετασπῶν,

190

Οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.

Στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου ἔντε' ἄμειβεν.

Ver. 170 et 173.—ἔειπες;] *Al.* εἶπας. Quod perinde est.

Ver. 171. Ἔπεπον,] *Al.* Ἔπέποι.

Ibid.—Ἔπεπον, ἦτ' ἐφάμην] Μὴ τοῖς ἀμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφροσύμενον, ἀλλ', ὡς Ὀμηρος, ἰθικώτερον,

Ἔπεπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.

Plutarcb. πολιτικὰ παραγέλυμ.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην—
 Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς] *Cod. Harleian.* Οὔτι ἐγὼν
 ἔρριγα—

—non me tua fervida terrent

Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ibid.—ἔρριγα] *Vide supra ad β', 314.*

¶ Ver. 176. Ἄλλ' αἰεὶ γε] *Ita Barnesius;*

Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus*. *Vide supra ad π', 688.* *Al.* Ἄλλ' αἰεὶ γε.

Ibid.—αἰγίοχοιο,] *Al.* ἡ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἡ περ ἀνδρῶν.

Ver. 178.—ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] *Vide supra ad π', 689, 690.*

Ver. 181.—μέγα] *Cod. Harleian.* μάλα.

Ibid.—μεμαῶτα,] *Vide supra ad γ', 46.*

Ver. 186. Ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος] *Quo nunc Turnus ovat Irolio, gaudetque potitus.* *Æn.* X. 500.

Ver. 187.—Πατρόκλοιο βίην] *Vide supra ad γ', 758.*

Ver. 191.—Πηλεΐδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Ver. 192.—μάχης; πολυδακρύτου] *—lacrymabile bellum.*

Æn. VII. 604.

Ver.

Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἄδωκέ, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱήν,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
 Πηλείδew Ἀχιλλῆος, αἱ οἱ θεοὶ σϋραϊνῶνες
 Πατρὶ φίλw ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὦ παιδὶ ὅπασσε
 Γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρός ἐγήρας.

195

Τὸν δ' ὡς σὺν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τεύχεσι Πηλείδασ κορυσσόμενον θείοιο,

Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμὸν·

200

Ἄ δεῖλ', οὐδὲ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,

Ὃς δὴ τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις

Ἄνδρὸς ἀριστήος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·

Τοῦ δὴ ἑταῖρου ἔπεφνες ἐνῆα τε κρατερόν τε·

Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων

205

Εἴλει· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,

Τῶν ποιήν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι

Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Ἦ, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὄφρυσινεῦσε Κρονίων·

Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἄρης

210

Δεινὸς ἐνυάλιος· πλήσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς

Ἀλκῆς καὶ σθένος· μετὰ δὲ κλειτούς ἐπικούρους

Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,

Τεύχεσι λαμπρόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.

Ἦτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος, ἐπέεσσι,

215

Μέσθλην τε, Γλαυκόν τε, Μεδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,

Ver. 196.—ἔπορον ὁ δ' ἄρα ὦ] Quae ratione, et ἔπορον et ἄρα, hic ultimam producant; item ἐποιχόμενος, *ver.* 215; et *tes ver.* 217; et κλειτός, *ver.* 235; vide supra ad 4, 51.

Ver. 198.—σὺν] Ut dictum est,—*ver.* 192.

Ibid.—ἀπάνευθεν] Vide supra ad 4, 349.

Ibid.—νεφεληγερέτα] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη]

Ille caput quassans

Æn. XII, 89.

Ver. 206. Εἴλει·] *Al.* Εἴλες.

Ver. 209.—κτανέησιν ἐπ' ὄφρυσιν] Vide supra ad 4, 528.

Ibid.—Κρονίων·] Vide supra ad 4, 397.

Ver. 210. Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε'] *Hec-tori autem opta erant arma. Sic supra γ', 333;*

ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

Item infra τ', 385;

Περὶ δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,

Ἐἰ οἱ ἐφαρμόσσει,——.

Atque hoc modo accipit *Eustatbius* in Comment. ad *ver.* 142. Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχεα ἐπὶ χροῖ, τούτῳστι προσσημώσθησαν. Aliiter tamen explicare videntur Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, a *Tbo. Bentleio* communicata; τὸν Δία ἀνοστέον ἀρμόσαι τὰ ὄπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἐκτορι,] οὐ τὰ ὄπλα συγκαθίσαι, οὐ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἐκτωρ ἴσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων·] Vide supra ad 8, 456.

Ver. 215—219. Ἦτρυνεν δὲ——τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων·] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 216.—Γλαυκόν τε, Μεδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,]

Glaucomque, Medontaque, Ther-silochemque. *Æn.* VI, 483.

Ibid.—Θερσίλοχόν τε,] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ἄστεροπαῖόν τε, Δειτήνορά θ', Ἴππόδοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἐνωμον εἰωνιστήν·
Ταὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων,

220

Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·

Ἄλλ' ἵνα μοι Τρῳῶν ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύσισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·

Τὰ φρονέων, δάροισι κατατρύχω καὶ ἐδάδῃ

225

Λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέζω.

Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,

Ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.

Ὅς δὲ κε Πατρόκλον, καὶ τεθνεωτά περ, ἔρπηθ

Τρῳῆας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δὲ οἱ Αἴας,

230

Ἢμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἢμισυ δ' αὐτὸς

Ἐξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἐμοί περ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,

Δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς

Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμννιαῖδο·

235

Νήπιοι· ἦτε πολέσσω ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.

Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῦν

Ἐλπομαι αὐτῷ περ νοστήσῃμεν ἐκ πολέμοιο.

Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δεΐδια Πατρόκλιοι,

240

Ὅς κε τάχα Τρῳῶν κορέσει κύνας, ἢ δ' αἰωνοὺς,

Ὅσπον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δεΐδια, μήτι πάθῃσι,

Καὶ σῆ' ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

Ver. 217.—Δειτήνορά θ'] Ita ex Etymolog. Magni. edidit Burnefius. Al. Δειτήνορά θ'.

Ver. 227.—ἢ ἀπολέσθω, ἢ σαωθήτω] —aut egra mors venit, aut victoria laeta.

Herat. Semon. Lib. I. Sat. 1, v. 8.

Ver. 229.—τεθνεωτά] Vide supra ad v. 246.

Ver. 230.—ἐρύσει, εἴξει δὲ οἱ] Al. ἐρύσει, εἴξει δὲ οἱ.

Ver. 233.—βρῖσαντες] Vide supra ad v. 343.

Ver. 234.—μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο] Cod. Harleian. μάλα δὲ σφιν ἔλπετο. Unde fortasse legendum, μάλα δὲ σφιν ἔλπετο.

Ver. 237—246.—βοῆν ἀγαθὸν — βοῆν ἀγαθὸν] Vide supra ad v. 408.

Ver. 240 et 242.—δεΐδια] Vide supra ad v. 481; et ad a. 37.

Ver. 241.—τάχα Τρῳῶν κορέσει κύνας, ἢ δ' αἰωνοὺς.]

Heu! terra ignota, canibus data praeda Latinis

Alitibusque jaces! — *Æn.* IX. 485.

Ibid. — κορέσει] Al. κορέσει.

Ver. 243.—ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἐκταῶς.]

Μιάντιν Οἰκλειδαν πολέμοιο νέφος.

Pindar. Nemeor. Od. X. 16.

———— obrutus undique telis

Æneas, nullum belli, dum detonet, omnem

Sulfinet —————. *Æn.* X. 308.

Ἐκτωρ ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ἄλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἦντις ἀκούσῃ.

245

Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθῃσε βοῆν ἀγαθὸς Μενελάος·

Ἦῦσεν δὲ διαπρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος

250

Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·

Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

Ἠγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.

Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,

Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπθηρα γενέσθαι.

255

Ὡς ἔφατ' ὄξυ δ' ἀκούσεν Οἴλῆος ταχυὸς Αἴας·

Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θεῶν ἀνὰ δηϊότητα.

Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ.

Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,

260

Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἠγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀσλλέες· ἤρχε δ' αἶψ' Ἐκτωρ.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διῖπετέος ποταμοῖο

Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δὲ τ' ἀκραι

Ἦιονες βροῶσιν, ἐρευρομένης ἀλὸς ἔξω·

265

Ver. 248, 249, 250. ὦ φίλοι—οἵτε—

Δήμια πίνουσιν.]

Τεῖλαρ πελυμπλοτάταν

Ἔστιαν οἰεῖς—

Πόντιν τ', αἰγαῖον ἐπ' αὐτῶν

Ἀλμίειον Πηλίου κρατῦει.

Kurip. Al. est. ver. 588.

Ἔστι δὲ μετὰ βασις προσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς

τέτατον· οἷον παρ' Ὀμήρῳ, “ὦ φίλοι, εἰ παρ'

“ Ἀτρεΐδαϊς δῆμια πίνουσιν.” Schol. Ibid.

Ver. 249.—παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ

Μενελάῳ.] Cod. Harleian. παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀ-

γαμέμνονι πεμμένι λάων. Quæ et proba Læctio.

Ver. 250.—καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος.] Cod.

Harleian. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.

Ver. 251.—ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ]

Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ— Iliad β', 197.

Ver. 252.—ἕκαστον.] Cod. Harleian. et

hic legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibidem

inedita ἕκαστα ἀξιώματα.

Ver. 253.—δέδθεν.] Vide supra ad ν', 736.

Ver. 259.—ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεί-

φόντῃ.] Vide supra ad β', 627, et 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἦσιν ἐνὶ

φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι.] Ita ex conjectura edi-
dit Bartholæus. Al. τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι
φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι. Codex unus Italicus le-
git τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνό-
ματ' εἴποι. Quæ forte et vera læctio. Quod
autem habent Vulgati, “ τῶν ἄλλων τίς ἂν
“ ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,” vix (ut opinor)
ferri potest.

Ver. 262.—ἄρ'] Ut solitus est.

Ver. 263. “Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι] “ Por-
phyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, olim
“ penes doctissimum Ii. Vossium, observat
“ Solonem, qui in reliquis omnibus Homeri
“ pœma fuerat immulatus; cum ad hunc
“ versum pervenisset, illius ac duorum se-
“ quentium, quibus de hisce Nili ostiis a
“ Pœta agitur, admiratione motum, com-
“ buffisse sua Pœmata. Idem quoque fe-
“ cisse Platonem. Ad vero haud prætereun-
“ dum videbatur, quod alibi haud putem
“ legi.” Excerpt. Spanhem. Notæ in Nubes
Aijstph. ad ver. 271.

Ibid.—διῖπετέος] Vide supra ad π', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν] Vide supra ad α', 37.

L

Ibid.

Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένητ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μεινοιτιάδῃ, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραιχθέντες σάκεσιν χαλιήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Λαμπρῆσιν κορύβεσσι Κρονίων ἦερα πολλὴν
 Χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μεινοιτιάδῃ ἤχθηρε πάρος γε,
 Οφρα, ζῶς ἔων, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 Μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊόν κισὶ κύρμα γένεσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤψεν ἑταίρους.

270

Ἔσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρησαν, οὐδὲ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχρσιν, ἰέμενοί περ·
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 Μέλλον ἀπέσσοσθαι· μάλα γὰρ σφείας ἄν' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

275

280

Ἰθυσεν δὲ διὰ προμάχων, σὺν εἰκελὸς ἀλκίῃν
 Καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλεροῦς τ' αἰζήρους
 Ῥηϊδίως ἐκέδασεν, ἐλιζόμενος διὰ βήσσας·
 Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ Φαίδομος Αἴας,
 Ῥεῖα μετεισόμενος Τρώων ἐκέδασσε Φάλαγγας,
 Οἱ περὶ Πατρόκλοῦ βεβήσασαν, φρόνες δὲ μάλιστα
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρεσθαι.

285

Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ Φαίδομος υἱὸς,

Ibid.—ποτὶ ῥόν.] ποτὶ ῥόν· Codd. a Tb. *Bentleio* collati.

Ibid.—ἀμφὶ δὲ τ' ἄρα] ἠἴνεσ βόωσιν, ἐξεργασίας ἀλός· ἔξω.] *Al.* ἀμφὶ δὲ τ' ἄρα.] ἠἴνεσ βόωσιν.

—et scopulis illis reclamant

Ἄεθρονα. *Georgic.* III. 261.

Non affectus est, hoc in loco. *Homeri* utem *Virgilius* Nam, ut ait *Eustatius*, τὸ δὲ “ἠἴνεσ βόωσιν,” πᾶν τὸ φασὶν οἱ Παλαίμικτικὸν εἶναι τοῦ κατὰ θάλασσαν ἤχον πλέον τῶν ἄλλων. Similiter et *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαριστάτοι ποιητῶν—τὰ μὲν αὐτῶ τὲ κατασκευάζουσι ὄνοματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδεῖας ἀλλήλους τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς· ῥὲ οἰκείας, ὡς ἂν βούλωνται παραστῆσαι πάθεισιν ποιητικῆς φιλοτεχνουσῶν ὡς ποιεῖ πολλὰς “Ὀμηρὸς” ἐπὶ μὲν προσνήμιον αἰμαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνει βουλιόμενος ἔχον· “ἠἴνεσ βόωσιν, ἐξεργασίας ἀλός· ἔξω.” Περὶ συνθέσεως. § 15. Quod si quis pro ἠἴνεσ βόωσιν,

ἠἴνεσ κρέζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἀρμόδιον ἔσται διαφέρει ἐπὶ τῶν ἑσῶν, θεωρεῖσθαι.—τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελεές. Ut recte observavit *Aristoteles*, *Poëtic.* cap. 22.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένητ'.] Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχὴ ἴσαν· Codd. *Contab.* et *Oxen.* a *Barnesio*, item Codd. *Vatican.* a *Theo. Bentleio* collati.

Ver. 267. [Ἔστασαν] Vide supra ad μ' 55. *Ver.* 273.—τῷ καὶ οἱ] *Al.* τῷ κείν οἱ.

Ver. 274.—Τρῶες ἐλίκωπας] Qua ratione, Τρῶες, hic ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 277; et μὲν *ver.* 279; et σφέτερον, *ver.* 287; vide supra ad α, 51.

Ver. 278.—σφείας ἄν'] Pronuntiabatur σφᾶς. Nam σφείας ultimam producit.

Ver. 281.—εἰκελός] Vide supra ad *ver.* 88. *Al.* ἰκελός.

Ver. 283, 285.—ἐλιζόμενος—μετεισόμενος] Vide supra ad π', 594; et ad ν', 90 et 163.

Ver.

Ἴππόβοος ποδὸς εἶλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτορι καὶ Τρῆεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἔρκακεν ἱεμένων περ.
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
 Πλήξ' αὐτοσχέδιον, κυνὴς διὰ χαλκοπαρῆου·
 Ἦρκε δ' ἵπποδάσεια κόους περὶ δουρὸς ἀκωκῆ,
 Πληγεῖδ' ἔγχρῃ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐγκέφαλος δέ, παρ' αὐλόν, ἀνέδοραμεν ἔξ ὠτειλῆς,
 Αἱματώεις, τοῦ δ' αὖθι λυθὴ μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλιοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε προηὴς ἐπὶ νεκρῷ,
 Τῆλ' ἀπὸ Λαορίσσης ἐριβύλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμνέτι.
 Ἐκτωρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀνάντισε δουρὶ φαεινῷ·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμον Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἀριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 Οἰκίᾳ κωκυτάσκει, πολέστ' ἀνδρῶσσι ν' ἀνάσσει·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέση· οἷα δ' ἀμπερὲς ἀπρη
 Αἰχμῇ χάλκειῃ παρὰ νεύατον ὤμον ἀνέσχε·
 Δουπήσεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ φέρωναι δαιφροναι, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποβόω πειθαύοντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 Ῥῆξε δὲ θώρηκος γυάλον, οἷα δ' ἔντερα χαλκίος

290

295

300

305

310

Ver. 290.—ἀμφὶ τένοντας,] *Al.* ἀμφὶ ἀπέδωκε,] Sic apud Hesiodum: τίνοντε.

Ver. 292.—[ἱεμένων περ'] *Al.* ἱεμένων περ. *Uti* in vulgatis scriptum est supra ὁ, 452.

Ver. 296. Πληγεῖδ'] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.—τε μέγανον]. Quia ratione, τε, hic producatur; item πόδα, ver. 299; et μεγαθύμον, etiam extra caesuram, ver. 306; et ὄχ', ver. 324; et σθένει, ver. 329; vide supra ad ἰδ', 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δέ, παρ' αὐλόν, ἀνέδοραμεν ἔξ ὠτειλῆς, Αἱματώεις,]

Osaque dispergit cerebro permixta cruento. *Æn.* X. 416.

Ver. 298.—ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adaeque* ex manibus

Ver. 301.—οἷα δὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις

ἀπέδωκε,] Sic apud Hesiodum:

οἷα δὲ μὲν οἷγε
 Τρεθέντεςσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.

Eg. καὶ *Ume.* I. 185:

Ver. 302.—Θρέπτρα.] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 304.—ἀνάντισε.] Vide supra ad α', 140; 309, 314.

Ver. 305.—ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad γ', 404.

Ver. 306.—μεγαθύμον] *Al.* μεγαθύμου

Ibid.—[Ἰφίτου υἱόν] Vide supra ad β', 518:

Ver. 308.—ἀνδρῶσσι ν'] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*, quocum facit *Cod. Har-*

leian. *Al.* ἀνδρῶσσι ν.

Ver. 311. Δουπήσεν δὲ—ἀράβησε] Vide supra ad γ', 181.

- "Ηφυσ' ὁ δ' ἐν κούησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ 315
 Χάρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ Φαίδιμος Ἴκτωρ
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ', Ἰππύθόον τε λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 "Εῖθα κεν αὐτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 "Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες 320
 Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 Κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ ἄλλ' αὐτὸς Ἀπολλων
 Αἰνεῖαν ὠτρυνε, δέμας Περίφαντι εἰοικώς,
 Κήρυκι Ἡπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς 325
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεῖα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
 "Ἴλιον αἰπεινήν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 Καρτεῖ τε σθένει τε πεποιθότας, ἠνορέη τε,
 Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας 330
 "Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσι,
 Νίκην ἄλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε·
 "Ὡς ἔφατ' Αἰνεῖας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 "Εγὼ ἔσάντα ἰδὼν μέγα δ' Ἴκτορα εἶπε βοήσας·
 "Ἴκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοῖ, ἠδ' ἐπικούρων, 335
 Αἰδώς μιν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 "Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας.
 Ἄλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἀγχι παραστάς,
 Ζῆν' ὑπατον μῆστωρα μάχης ἐπιτάσσουσαν εἶναι·
 Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μῆδ' οἱ γε ἔκκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνεῖῶτα.
 "Ὡς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔσθη·

Ver. 315.—ἐν κούησι] Vide supra ad ν', 508.

Ibid.—ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ] Vide supra ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,] Ita recte edidit *Barnesius*. Vide supra ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι δὲ μὲγ' ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 323.—Περίφαντι εἰοικώς,] Vide supra ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἡπυτίδῃ,] Ita *Codd.* omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἡπυτίδῃ, quo modo et edidit *Barnesius*: Nam Κήρυκι mediam semper producit.

Ver. 326. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 333.—ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα] Vide supra ad α', 75.

Ver. 334.—εἶπε βοήσας] *Cod. Harlianus.* εἶπε παραστάς.

Ver. 340.—μῆδ' οἱ γε ἔκκηλοι] *Cod. Harlianus.* μὴ δὴ γε ἔκκηλοι.

Ver. 341.—πελασαίατο] Vide supra ad α', 140.

Ibid.—τεθνεῖῶτα.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 342, 343. "Ὡς φάτο.—Οἱ δ' ἰλιλίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν]

Talibus accensii firmantur, et agmine denso consistunt.— *Æn.* IX. 788.

—densi cunctis se quisque coactis. Agglomerant.— *Æn.* XII. 457.

Ibid.—ἔσταν Ἀχαιῶν.] Vide supra ad α', 535.

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἑναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

Ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειόκριτον οὔτασε δουρὶ,
 Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἑσθλὸν ἑταῖρον.

345

Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης·
 Στῆ δὲ μαλ' ἐγγυὲς ἰὼν, καὶ ἀπόντισε δουρὶ φαινεῶ,

Καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων· εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει,

350

Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύσκε μάχεσθαι.

Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,

Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·

Ἄλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντα

Ἔσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο·

355

Αἴας γὰρ μάλα πάντα ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·

Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,

Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,

Ἄλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῶ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.

Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθῶν

360

Δεύετο πορφυρέω· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἐπιπτον

Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,

Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεῖ γ' ἐμάχοντο·

Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνητο γὰρ αἰεὶ

Ἀλλήλοισι ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.

365

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης

Οὔτε πότε ἥελιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήην·

Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι

Ver. 344—347.—οὔτασε—ἀκόντισε]
 Vide supra ad ν', 192; et ad ἄ, 140.

Ver. 348.—Ἀπισάονα,] Al. Ἀμυθίονα.

Ver. 349.—Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων] Cod.
 Harleian. a Tb. Bentleio collatus, Ἦπαρ ὑπὸ
 πρᾶπιων. Cæterum deest totus hic versus
 in Codd. Italic. ab eodem collatis.

Ver. 350.—Παιονίης] Codd. Harleian.
 Παιονίης.

Ibid.—εἰληλούθει,] Vide supra ad λ', 230.

Ver. 354.—ἐρχατο] Vide supra ad π',
 481.

Ver. 359.—σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.] Cod.
 Harleian. σχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Ver. 361.—πορφυρέω] Vide supra ad ἄ,
 338 et 482.

Ver. 363.—οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεῖ γ' ἐμά-
 χοντο.]

—et Trojanis cum multo gloria venit

Sanguine, sunt illis sua funera, parque per
 omnes

Tempestat: ——— Æn. XI. 421.

Ibid.—ἀναιμωτεῖ] Ita edidit *Barnesius* ex
Odys. ἄ, 531. Al. ἀναιμωτί.

Ver. 364.—φθίνυθον.] Vide supra ad
 β', 43.

Ver. 365.—ἀλλήλοισι ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι
 πόνον αἰπύν.] Cod. Harleian. Ἀλλήλοισι καθ'
 ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύ.

Ver. 366.—δέμας πυρός.] Vide supra ad
 ν', 673.

Ver. 368.—Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι,]
 ——— fundunt simul undique tela

Crebra nivis ritu; cælumque obtexitur
 umbra. Æn. XI. 61.

Ibid.—μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι.] Cod.
 Harleian. μάχης ἔπι δ' ὅσσοι ἄριστοι· excri-
 cantque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσσοι πόνον.

Ἔστασαν ἀμφὶ Μυσιτιάδῃ κατατεθειωῖτι·
 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί, 370
 Εὐκνήλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι πέπτατο δ' αὐγῇ
 Ἥλιου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 Γαίης, οὐδ' ὄρεῶν μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείναντες βέλεα στονόοντες,
 Πολλὸν ἀφισταότες τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἀλγέ' ἔπασχον 375
 Ἥῃ, καὶ πολέμῳ· τείνοντο δὲ νηλεῖ χαλκῶ,
 Ὅσσοι ἀριστοὶ ἔσαν· δύο δ' οὐπω φῶτε πεπύσθη,
 Ανέεε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃ, Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀρμόνομος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο 380
 Ζῶνι ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
 Τῷ δ', ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φῦζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνάσθη, ἔπει ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
 Ὅτρυνῶν πόλεμονδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὄρωρει 385
 Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶν ὑλεμέες αἰεὶ
 Γούνατά τε, κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένεσθεν ἐκίστου,
 Χεῖρές τ', ὄφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιῖν,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην· 390
 Λαοσιν δάη τανύειν, μεθύουσάν ἀλοιφήν·
 Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
 Κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφήν,
 Πολλῶν ἐλιόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 Ὡς οἴγ' ἔθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ 395
 Εἴλικεον ἀμφοτέροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
 Τρῶσιν μὲν, ἐρύσειν πρὸς Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νηῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 Ἀχρῖος οὐδέ κ' Ἀρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη

Ver. 369. — Ἔστασαν] Vide supra ad μ', 55.
 Ibid. — κατατεθειωῖτι.] Vide supra ad α',
 265; et ad β', 818.

Ver. 370. — Τρῶες τε καὶ εὐκνήμιδες
 Ἀχαιοί.] *Al.* Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν — ἀμαρνάσθη]
 Vide supra ad α', 349.

Ver. 384. — ὄρωρει.] Similiterque infra
 ver. 397; vide supra ad β', 810.

Ver. 387. — μαρναμένοιῖν.] *Al.* μαρναμέ-
 νων.

Ver. 391. — ἄρα] *Preide* —

Ver. 393. — τάνυται] Vide supra ad γ',
 260.

Ver. 394. — νέκυν ὀλίγη] Qua ratione,
 νέκυν, hic ultimam producat; item μὲν, ver.
 396; et γὰρ, ver. 403; et τις, ver. 414 et
 423; et σφέτερον, ver. 419; vide supra ad
 α', 51.

Ver. 395. — μάλα γὰρ σφισιν] *Cod. Har-*
leian. μάλα δὲ σφισιν.

Ver.

Τὸν γε ἰδοῦσ' ὀνόσασαίτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·

Τοῖσιν Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων

400

Ἦματι τῷ ἐτάνουσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι

Ἦιδεε Πατρόκλον τεθνήκτα διὸς Ἀχιλλεύς·

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,

Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ

Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνιχαρμφθέντα πύλῃσιν,

405

Ἄψ ἀποουστήτειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,

Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.

Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,

Ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.

Δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον εὔχθη,

410

Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ἄλεθ' ἐταῖρος.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,

Νωλεμές ἐγχαρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·

Ἦδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Ἦ φίλοι, οὐ μὰν ἦμιν εὐκλεές ἀπονέεσθαι

415

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα

Πᾶσι χάνει· τό κεν ἦμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,

Ἢ τούτου Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν

Ἄστν ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἦδε δὲ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·

420

Ἦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖραι παρ' ἀνέρι τῶδε δαμῆναι

Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.

Ἦς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσατκεν ἐταίρου.

Ἦς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὄρμαγδὸς

Ver. 401.—ἐτάνουσσε] Recte cum duplici τ. Vide supra ad ver. 58.

Ver. 402.—τεθνήκτα] Similiterque infra ver. 435, τεθνήκτος; vide supra ad 2, 265; et ad β', 318.

Ver. 403.—γὰρ ἀπάνευθε] Cod. Harleian. γὰρ ῥ' ἀπάνευθε.

Ver. 404.—ἤλπετο] Al. ἔλπετο.

Ver. 409.—ἀπαγγέλλεσκε] Renuntiare solita est. Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad β', 221; et ad α', 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον εὔχθη,]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,

Hos mihi prædixit luctus;

Æn. III. 712.

Ver. 411.—ὅττι ῥά] Vide supra ad α', 56.

Ver. 415, 476.—ἀπονέεσθαι—ἀθανάτων] Vide supra ad α', 398.

Ver. 416.—ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνει.]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. Æn. IV. 24.

—O quæ satis ima dehiscat

Terra mihi — Æn. XII. 883.

Ver. 418. Ἢ τούτου] Cod. Harleian. Εἰ τούτου

Ver. 419.—ἐρύσαι,] Cod. Harleian. ἐρύσειν.

Ver. 420. Ἦδε δὲ τις Τρώων] Ἦς δὲ τις αὐ

Τρώων. Cod. Italic. a Tb. Bentleio collatus,

Ver. 423.—ἰταίρων.] Al. ἐκίστου.

Ver. 424.—σιδήρειος δ' ὄρμαγδὸς; Χαλκείης οὐρανὸν ἴκε,]

—it toto turbida celo

Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber. Æn. XII. 283.

- Χάλκειον οὐρανὸν ἴκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο. 425
 Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἔοντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 Ἐν κοινήσι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.
 Ἡ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἀλκιμὸς υἱός,
 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάλιστα θοῆ ἔπεμαίετο θείνων, 430
 Πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρείῃ
 Τῷ δ' οὐτ' ἀψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην ἰέναι, οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς
 Ἄλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἣτ' ἐπὶ τύμβῳ
 Ἄνερος εἰστήκει τεθνηὸς, ἧὲ γυναικός· 435
 Ὡς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὔδεις ἐνισκήψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
 Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέει μυρομένοισιν,
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μαιάνετο χαίτη,
 Ζεῦ γλῆς ἔξερπιτοῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι. 440
 Μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδῶν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄδειῶ, τί σφῶϊ δομεν Πηληϊῆ ἄνακτι
 Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτῳ τε·
 Ἡ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον; 445
 Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.

Ver. 425.—ἴκε,] *Al.* ἴκε.

Ibid.—ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad 6, 27.

Ver. 428.—ἐν κοινήσι πεσόντος.] Vide supra ad v, 508.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide supra ad π', 77.

Ver. 432.—πλατὺν Ἑλλήσποντον.] Vide supra ad η, 86.

Ver. 437.—Οὔδεις ἐνισκήψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέει.] *Al.* Οἶδεις ἐνισκήψαντε.

Post bellator equus postis insignibus Æthon

It lacrymans, guttisq̄ue humectat grandibus ora. *Æn.* XI. 89.

Ver. 439.—πόθῳ.] *Al.* πόθῃ.

Ver. 440.—ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441.—ἄρα] *Ut jam dictum est.*

Ver. 442.—Κινήσας δὲ κάρη,] Vide supra ad ver. 200.

Ver. 444—449.—ἀθανάτῳ—Πηλαμίδης.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 446.—Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς

Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.]

Τοῦτο οὐ ψεύδεται λέγον ἐπὶ νηπίους καὶ ἀετιγέτους· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν οὕτως ἀτελές, οὐδὲ ἀπτερον, οὐδὲ ζυμῶν, οὐδὲ ἀμορφον, οὐδὲ μισθῶν, ὡς ἀνθρώπος ἐν γοναῖς ὀρέμενος· ὃ μόνον σχεδὸν οὐδὲ καθαρὸν ἔδοκεν εἰς φῶς ὀδὸν ἢ φύσιν· ἀλλ' αἵματι πεφουρμένους, καὶ λίθου περιπλεως, καὶ φοινωρομην μάλῃον ἢ γεννημένῳ ἑσικῶς, οὐδενός ἐστιν ἔφασθαι, καὶ ἀνελίσθαι, καὶ ἀσπᾶσθαι, καὶ περιλαβεῖν, ἢ τοῦ φύσει φιλοῦντος. *Plutarch. de Amore prolis.* Ὁμοίως μὲν ἐπιβλήψας τα θνητὰ τῶν ζώων γένη καὶ πρὸς ἀλλήλα συγκρίνας κατὰ τοὺς βίους καὶ τὰς διατρήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς οὐδὲν ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς, “ Πάντων, ὅσσα “ τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.” πρωτεῖον οὐκ εὐτυχῆς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδίδους τῷ ἀνθρώπῳ. *Id. Animi ne an Corporis affectiones sint peiores; ipso initio.* Citat. porro hunc *Homeri locum Dio Cbryst. Orat. 23. sub initio.*

Ver. 447.—ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.] *Codd. Italic. a Tb. Bentleio collati,* ἐπιπνέει καὶ ἔρπει.

Ἄλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
 Ἦ οὐχ ἄλλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτως; 450
 Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος, ἢ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὀφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 ἔκτεινεν, εἰσόκε νῆας εὐστέλμους ἀφίκωνται,
 Δὴ τ' ἥλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη. 455
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦψ·
 Τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδ' ἄσδε βαλόντες,
 Ῥίμφ' ἔφερον βοῶν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς·
 Ταῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχρύνεμός περ ἑταίρου,
 Ἴπποισι αἰσίων, ὥστ' αἰγυπιοὺς μετὰ χῆνας. 460
 Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ,
 Ῥεῖα δ' ἐπαίξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 Ἄλλ' οὐχ ἤρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
 Οὐ γὰρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 Ἐγχει ἐφορμαῖσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκείας ἵππους. 465
 Ὅψε δὲ δῆ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴσεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς; 470
 Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
 Μοῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὐτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱὸς·
 Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος, 475
 Ἴππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησὶν τε μένος τε,

Ver. 449.—ἰάσω.] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 450. Ἦ οὐχ ἄλλις.] Pronuntiabatur
 κυχ' ἄλλις. Vide supra ad ὁ, 18; et ad ἑ,
 349.

Ibid.—αὐτως;] Cod. Harleian. ἄλλως.

Ver. 455. Δὴ τ' ἥλιος,] Deest hic versus
 in uno ex MSS. Italicis a Tb. Bentleio col-
 latis.

Ver. 459.—ἀχρύνεμός] Vide supra ad
 γ', 260.

Ver. 461. Ῥεῖα μὲν γὰρ] Ita ex duobus
 MSS. edidit Barnesius. Al. Ῥεῖα μὲν γὰρ.

Pronuntiabatur, ut opinor, Ῥεῖα μὲν γὰρ—.

Vide supra ad ἑ, 5. Sic apud H. fidum;

Ῥεῖα μὲν γὰρ βεβαίη—Egy. καὶ ἡμέρ. 5.

Ver. 463.—ἰσσεύαιτο] Ita MS Cantab.
 a Barnesio et MSS. Italicis a Tb. Bentleio col-
 lati. Al. ἐσσεύετο. Quod nullo modo ferri
 potest.

Ver. 471.—πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ] Codd. a
 Tbo. Bentleio collati, ἐν ὀμίλῳ πρῶτῳ.

Ver. 475.—τίς γὰρ τοι] Codd. Har-
 leian. τίς τ' ἀρ τοι.

Ver. 476.—ἀθανάτων] Vide supra ad ἄ, 398.
 Ver.

Εἰ μὴ Πάτροκλος, θέσφι μῆτορ ἀτάλαντος,
 Ζωὸς εἶν; ὡν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κικάνει.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνια σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

480

Ὦς ἔφατ' Ἀλκιμέδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπεραυσας,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥνια λάβeto χερσίν·
 Ἀυτομέδων δ' ἀπόρουσε νόση δὲ φαιδῆμος Ἔκτωρ,
 Αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεον ἐγγυὸς ἔοντα·

485

Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνου,
 Ἴππω τῶδ' ἐνόησα ποδώκεος Δίακιδου

Ἔς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠϊόχοισι κακοῖσι·

Τῶ κεν ἐλποίμην αἰρησόμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ

Σὼ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γενῶν

Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηι.

490

Ὦς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησεν εἰς παῖς Ἀγχίισαο·

Τῶ δ' ἴβυς βήτην, βοῆς εἰλυμένω ὤμους,

Αὔψι, στερεῆσι πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·

Τοῖσι δ' ἄρμα Χρομῖος τε, καὶ Ἄρητος θεοειδής,

Ἦϊσαν ἀμφοτέρω· μάλα δὲ σφισιν ἤλπετο θυμὸς

495

Αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλῖαν τ' ἐραιούχενας ἵππους.

Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμιεῖ γὰρ κέσθαι

Αὐτίς ἀπ' Ἀυτομέδοντος· ὁ δ', εὐζάμενος Διὶ πατρὶ,

Ἀλιῆς καὶ σθένος πλήτο φρένας αἰφριμελαΐνας·

Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα πρόσηυδα, πιστὴν ἑταῖρον·

500

Ἀλκιμέδων, μὴ δὴ μοι ἀπόπρωθεν ἰσχύμεν ἵππους,

Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεύοντε μεταφρένω· εὐ γὰρ ἔγνωγε

Ἐκτορα Πριαμίδην μένος σχήσεσθαι αἶψα,

Πρὸ γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτοισχε βήμεναι ἵππω,

Νῶϊ κατακτείναντα, φηβήσκει δὲ στίχας ἀνδρῶν

505

Ἀρηΐαν· ἢ κ' αὐτίς ἐν πρώτασι ἀέρη

Ver. 477.—[ἀτάλαντος.] Vide supra ad
 §. 420.

Ver. 478.—[ὡν δ' αὖ θάνατος.] Alii sic
 αὖ θάνατος.

Idem.—[κικάνει.] Alii κικάνει.

Ver. 480.—[ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι.]
 Vide supra ad §. 227.

Ver. 486.—[αἰρησόμεν.] Vide supra ad §. 158.

Ver. 492.—[ἐθέλεις.] Vide supra ad §. 623.

Ver. 493.—[ἀπίθησεν.] Alii ἀπίθησεν.

Ver. 497.—[βήτην.] Vide supra ad
 ver. 303. Alii βήτην.

Ver. 499.—[αἰφριμελαΐνας.] Vide
 supra ad ver. 83.

Ver. 501.—[ἵππων.] Cod. Harleian. ἵππων.

Ver. 503.—[Πριαμίδην.] Vide supra ad
 §. 398.

Ver. 505.—[φηβήσκει δὲ στίχας ἀνδρῶν.]

Alii φηβήσκει δὲ στίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506.—[ἀέρη.] Cod. Harleian. ἀέρη.
 Ver.

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορα, καὶ Μενέλαε,
 Ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὄσσοι ἄριστοι,
 Ἀμφ' αὐτῷ βεβαίμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν.
 Νῶϊν δὲ ζῶσιν ἀμύνετε νηλεές ἦμαρ.
 Τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
 Ἐκτωρ, Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
 Ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντασ' εἴση.
 Ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔσυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
 Νειαίῳ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζυστῆρος ἔλασεν.
 Ὡς δ' ὅταν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήμιος ἀνήρ,
 Κόψας ἐξόπιθεν κεραιῶν βοῶς ἀγραύλοιο,
 Ἴνα τάρη διὰ πάσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπτησιν.
 Ὡς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὑπτίος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὄξυν κραδαινόμενου λυέ γυῖα.
 Ἐκτωρ δ' αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκειον ἔγχος.
 Πρὸσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μαυροῦ
 Οὐδεὶ ἐνσικιμφθῆ, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 Ἐγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίσι μένος ὄβριμος ἄρης.

510

515

520

525

Ver. 509.—ὄσσοι ἄριστοι.] *Al.* οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512.—ἔβρισαν.] Vide supra ad μ',

359.

Ver. 513. Ἐκτωρ, Αἰνείας θ', Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.]

Hectoris Aeneaque manu victoria Gra-

ium

Hæsit ; —————

Ambo animis, ambo insignes præstantibus

Æn. XI, 285.

Ver. 514. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Sic apud Euripidem :

Ἀλλ' εἰς θεῶν χερῶν ταῦτ' ἀναστίσσαντ' ἔχεν.

Phœniss. ver. 712.

Ver. 518.—ἔσυτο,] Vide supra ad ν', 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὄξυν ἔχων πέλεκυν.]

Quales mugitus, fugit cum laucius aram

Taurus, et incertam excussit cervicæ se-

curim. *Æn.* II, 223.

Quo in loco Virgilium Homero longe superio-

rem existimat Scaliger; *Poetic. Lib.* V, cap.

3. Sed non recte instituta est comparatio.

Virgilius enim Taurum depingit, qui, prius quam interficiatur, ab ara se proripuerit, maximosque edens mugitus, aufugiat; *Hom.* merus Taurum, qui lethali ictu percussus saltu dato moribundus humi decidat. Cæterum qua ratione, πέλεκυν, hic ultimam producat; item ἐποιχόμενος, ver. 537; vide supra ad δ, 51.

Ver. 522. Ἴνα τάρη διὰ πάσαν,] Καὶ ἐν τοῖς ἔξῃς δὲ ὅπου ἔρει, “Ὡς γ' ὅταν ὄξυν ἔχων “πέλεκυν ἀνὴρ βοῶς ἴνα τάρη διὰ πάσαν”, ἀπὸ τοῦ διατόμου τὴν ἴνα, φάσιν οἱ παλαιοὶ ἐτι τῆς λέξεως διακετῆ μεμικταί τὸ γινόμενόν. *Eustath.* in Comment. ad δ, 1.

Ver. 524. Νηδυίοισι.] *Al.* Νηδυίοισι.

Ver. 526.—ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.]

Vide supra ad ν', 404.

Ibid.—χάλκειον ἔγχος.] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 529.—ἀφίσι μένος.] Vide supra ad ν', 444; et ad π', 623.

Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην,
 Εἰ μὴ σφω Αἴαντε δέικριναι μεμαῶτε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος.
 Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἐκτωρ, Αἰνεΐας τ', ἠδὲ Χρομῖος θεοσιδής·

530

Ἄσρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτος,
 Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

535

Ἥ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μειοιστιάδαο θανόντος
 Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερεῖονά περ καταπέφυων.

Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἕναρσι βροτόεντα
 Θῆκ', ἀν δ' αὐτὸς ἐβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 Αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδήδως.

540

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Ἀργαλήν, πολύδακτυς· ἐγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
 Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύσπα Ζεὺς
 Ὀρνύμεναι Δαναοῦς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.

545

Ἥτε πορφυρέην ἱρίν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,

Ἥ καὶ χερμαῖνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
 Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·

550

Ὡς ἢ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκίασασά ἐ αὐτήν,
 Δύσσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἐγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.

Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνασα προσῆΐδα,

Ἴφθιμον Μενέλαον, ὃ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα Φωνίην·

555

Ver. 531.—διέκριναι] De hujus vocis profodia, vide supra ad α', 309.

Ibid.—μεμαῶτε] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 533.—Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες] *Al.* Τὸς ὑποταρβήσαντες.

Ver. 534.—θεοσιδής] Vide supra ad ε', 623.

Ver. 538.—θανόντος] *Cod. Harleian.* δαρμένος.

Ver. 542.—ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδήδως] Καὶ τὸ “ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδήδως,” αἰτιολογεῖται [εἰ παλαιὸν] τῇ γὰρ ἔμοσθ' φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον ταῦρον παρεστῆσεν. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον φασὶν, πᾶγκαζεν ὅπως εἰπεῖν, ἐπεὶ περὶ αὐτοῦ καὶ οὗτω γράφαι, “λέων ταῦρον κατεδήδως.” *Eustath.* in Comment. ad ὀ, 1.

Ver. 545.—εὐρύσπα Ζεὺς] Vide supra ad α', 175.

Ver. 546.—Ὀρνύμεναι] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.—νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.] Vide supra ad κ', 45.

Ver. 547—551.—πορφυρέην — πορφυρέην] Vide supra ad α', 482.

Ver. 549.—ὡς ῥά τε] *Quæ scilicet*—.

Ver. 551.—πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκίασασά ἐ αὐτήν,] Vide supra ad π', 334.

Ibid.—πυκίασασά] Vide supra ad α', 140.

Ibid.—ἐ αὐτήν,] Ita ex uno MS. cōdidit *Barnesius*: “Ἐαυτήν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένης, ἐ αὐτήν ὡς Ὀμηροῦ γράφειν σὺνθετος. *Eustath.*”

Ver. 552.—Δύσσετ'] Vide supra ad β', 35; et ad ε', 109.

Ver. 553.—ἐποτρύνασα] *Al.* ἐποτρύνουσα.

Ver. 555.—Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνίην] Vide supra ad ν', 45.

Ver.

Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν·
 Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βροῦν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές, εἴ γὰρ Ἀθήνη
 Δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 Τῷ κεν ἐγὼγ' ἐθέλοισι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
 Ἄλλ' Ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
 Χαλκῷ δηῖον· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὅττι γὰ οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 Ἐν δὲ βῆν ὅμοισι καὶ ἐν γούνασσι ἔθηκε,
 Καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν,
 Ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 Ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἰμ' ἀνθρώπου·
 Τοῖου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
 Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ Φαιειῶ.
 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Πოდῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἔκτωρ
 Δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 Τὸν γὰρ κατὰ ζῶστήρα βάλε Ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

Ver. 558.—ἐλκύσωσιν] *Al.* ἐλκύσασσι, ἰκλήσουσι, et ἐλκύσσωσι.

Ver. 560.—βροῦν ἀγαθὸς:] Vide supra ad β', 408.

Ver. 561. φοῖνιξ,] Vide supra ad β', 267. *Ibid.*—παλαιγενές,] *Al.* διωτρεφές.

Ver. 564.—ἐσεμάσσατο] *Barnesius* ex uno MS. edidit ἐσεμάσσετο, atque ita omnino feribendum contendit; “μάσσομαι enim,” inquit, “facit ἐμάσσομαι in *Aoristo* “primo Medio, non ἐμάσσατο.” Atqui vox hæc sæpe apud *Homerum* in *Futuro* et *Aoristo* primo occurrit:

Ἔλκος δ' ἰπτὴρ ἐπιμάσσεται, ἢδ' ἐπιθήσει. *Iliad.* δ, 190.

Χεῖρ' ἐπιμασάμενος— *Odysseus*, ἰ, 302.

Τῶν ὀπὲρ ἰθῦσαι ὁ γέρον ἐστὶ χερσὶ μάσασθαι. *Ibid.* μ, 590.

—αἱ δὲ σπόγγοι τραπέζας

Πάσας ἀμφιμάσασθε. — *Ibid.* υ, 152. Vide et infra ad υ, 425.

Ver. 565.—αἰνὸν] αἰνὸν MS. *Italic.* a *Tbo.* *Bentleio* collatus.

Ver. 567.—γλαυκῶπις, Ἀθήνη,] Vide supra ad α, 206.

Ver. 570.—ἐνήκεν] *Al.* ἐθήκεν.

Ver. 571.—ἐργομένη] *Al.* εἰργομένη.

Ver. 573.—θάρσευς] Ita ex MS. et *Schol.* edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσους.

Ibid.—φρένας ἀμφιμελαίνας:] Vide supra ad ver. 83.

Ver. 575.—Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι] *Cod. Harleian.* Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577.—ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής:] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίῃ φίλον εἰρηνεῦν, τὸν ἐν τῷ δευτερίῳ διδ. καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενέλαου τιτρασκόμενον, κατὰ τὴν γαστήρα. *Albepneus*, lib. VI. cap. 8.

Ver. 578. Τὸν γὰρ] *Hunc utique* — *Hunc inquam* —

Δούπησεν δὲ πᾶσιν ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

580

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ἄτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔστιν, Ἀβυδῶθι οἰκία ναίων·

Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάρργος Ἀπόλλων·

585

Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἐτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;

Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητῆς, νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
Ἐσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠατίωνος.

590

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·

Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰβοπι χαλιῶ.

Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,

Μαρμαρέην, Ἰδὴν δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·

Ἀστράφιας δέ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·

595

Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοῖς.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἤρξε φόβοιο·

βλῆτο γὰρ ὄμιον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,

Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὄστένου ἄχρῖς

Αἰχμῆ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἔλθῶν.

600

Λήϊτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ,

Τῖον Ἀλεκτρύωνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χόρμητος·

Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἤλπετο θυμῷ

Ἐγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἰδυμενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα

605

Βεβλήκει θῶρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·

i Ver. 582. — ἰστάμενος ἄτρυνεν] Qua ratione ἰστάμενος, hic ultimam producat; item ἔς, ver. 583; et κατὰ, ver. 594; et μάλα, ver. 595; vide supra ad ἔ, 51.

Ver. 585. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ibid. — ἐκάρργος] Vide supra ad ἄ, 43, et 58.

Ver. 591. — τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Vide supra ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης] — Jovem: cum saepe nigrantem Ægida concuteret dextra, nimboque cerneret. Æn. VIII, 353.

Ibid. — θυσσανόεσσαν,] Ita edidit Barne-

sius, ex ἔ, 758, et ὁ, 229. Al. θυσανόεσσαν ut opinor, minus recte; nam θέσσιος primam corripit: — ἱκατὸν εὐσάνος ἀραρυῖα? supra ῥ', 181.

Ver. 597. — ἤρξε φόβοιο.] Cod. Harleian. ἔρχε φόβοιο.

Ver. 599. — ἐπιλίγδην.] Vide supra ad π', 174.

Ver. 600. — ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε.] Cod. Harleian. ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601. — οὔτασε] Vide supra ad τ', 192.

Ver. 603. — ἤλπετο] Al. ἔλπετο.

Ver. 604. Ἐγχος ἔχων] A. Ἐλκος ἔχων.

Ver. 606. Βεβλήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver.

Ἐν καυλῷ δ' εἴρη δολιχὴν δόρυ τὰ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δευκαλίδαι
 Δίφρῳ ἐφροστάτος· τῷ μὲν ὃ ἀπὸ τυτθῶν ἀμαρτεν·
 Αὐτὰρ ὁ Μηριόνας ὀπάσασθ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὃς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφικλίστιας,
 Ἦλυθε, καὶ κεν Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγγυέλιζεν,
 Εἰ μὴ Κοίρανος ὤκα ποδάρεας ἤλασεν ἵππους·
 Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἀμυγε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
 Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου.

610

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 Ὡσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
 Ἦειπε δ' ἐξ' ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦν ἔραζε·
 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσήδα·

615

Μάλιστα νῦν, εἰὼς κα θοάς ἐπὶ νηαῖς ἵκηαι·
 Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.

620

Ὡς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτέριχας ἵππους
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράσ· δὴ γὰρ δόος ἔμπεσε θυμῷ·
 Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαιτα μεγαλήτορα καὶ Μειέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῶεσσι δίδου ἑτεροαλιεῖα νίκην·
 Τοῖσι δὲ μύθην ἔρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

625

Ὡ πόποι, ἦδη μὲν γε καὶ ὅς μάλα νηπίος ἔστι,
 Γνώη, ὅτι Τρῶεσσι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

630

Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπτεται, ὅστις ἀφείη,
 Ἦ κακὸς, ἢ ἀγαθὸς· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 Ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 Ἄλλ' ἀγέτ', αὐτοὶ περ φραζόμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρυσσομεν, ἦδὲ καὶ αὐτοὶ
 Χάριμα φίλοις ἐτάροισι· γενώμεθα νοστήσαντες·

635

Ver. 607.—τὰ δ' ἐβόησαν] τὰ δ' ἐβόησαν] MS. Cantab. a Barnese, et MS. Harleian. a Tho. Bentleio collatus.

Ver. 608.—ἀκόντισε Δευκαλίδαι] Cod. Harleian. ἀκόντισε δουρὶ φασγῆ.

Ver. 611.—ὃς ῥ'] Qui utique——. Qui videlicet——.

Ver. 613.—Ἦλυθε,] Vide supra ad 6, 484, et ad 4, 37.

Ver. 616, et 638.—ἀνδροφόνου.] Vide supra ad π', 77.

Ver. 617.—ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας] Cod. Harleian. ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντων. Dentium aliques.

Ver. 624.—ἵμασεν] Vide supra ad 4, 140.

Ver. 626. Αἴαιτα μεγαλήτορα] Vide supra ad 4, 51.

Ver. 630.—Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.] Ζεὺς αὐτὸς ἀφείη. Cod. Harleian. item Cod. Cantab. et Oxon. a Barnese collati.

Ver. 631.—ἀφείη,] Al. ἀφείη. Que forte et verior lectio. Vide supra ad π', 762.

Ver. 636.—γενώμεθα] Al. γενώμεθα. Ver.

Οἱ που δεῦρ' ὀρώοντες ἀκηχέδατ', οὐδ', ἔτι φασὶν

Ἐκτορος ἀνδροφόνιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαινήσιν πεσέεσθαι.

Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα

640

Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι

Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.

Ἄλλ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

Ἥεροι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥερος υἱᾶς Ἀχαιῶν·

645

Ποίησον δ' αἰθήρην, δὲ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέεσθαι·

Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νῦ τοι εὐάδεν οὕτως.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·

Αὐτίκα δ' ἥερα μὲν σιέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·

Ἥέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαίνθη·

650

Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴκεν ἰδῆαι

Ζῶν' ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμον Νέστορος υἱόν·

Ὅτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι θάισσον ἰόντα

Εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.

655

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Βῆ δ' ἰέναι, ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,

Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κενάμῃσι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,

Οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βῶν ἐκ πῖαρ ἐλέεσθαι,

Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὅδε, κρείων ἐρατίζων,

660

Ἴθυει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκουτες

Ver. 637. Οἱ που] Cod. Harleian. Ἡ που.

Ibid.—ἀκηχέδατ',] Vide supra ad ver. 164.

Ver. 641.—πεπύσθαι.] Cod. Harleian. σιδεσθαι.

Ver. 643.—οὔπη] Al. οὔπω.

Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι—
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον,] Ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ
πάθος Αἴαντος· οὐ γὰρ εὐχεται, (ἦν γὰρ τὸ
αἰτήμα τῆς ἥερος ταπεινότερον) ἀλλ' ἐπειδὴ
ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρίαν εἰς οὐδὲν γενναῖον
εἶχε διαβέεσθαι, διὰ ταῦτ' ἀναγκαστῶν, ὅτι πρὸς
τὴν μάχην ἀρεῖ, φῶς ὅτι τάχιστα αἰτείται, ὡς
πάντως τῆς ἀρετῆς εὐρήσων ἄξιον ἐντάφιον, καὶ
αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάσσειται. Longinus, §. 9.

Ver. 647.—εὐάδεν] Vide supra ad ἄ,

37. Ver. 648.—ὀλοφύρατο] Vide supra ad ἄ,

33. Ver. 649.—σιέδασεν,] Vide supra ad α'

140.

Ver. 651. Καὶ τότ' ἄρ'] Et tum dein-
ceps—

Ver. 651—656—665—βοὴν ἀγαθὸν—βοὴν
αγαθῆς.] Vide supra ad β', 408.

Ver. 653—μεγαθύμον] Al. μεγαθύμου.

Ver. 657.—ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύ-
λοιο,] Vide supra ad λ', 547.

Ver. 659. Οὔτε] Qui feliciter—

Ver. 661. Ἴθυει,] Al. Ἴθυει. Quod nullo
modo ferri potest: Nam vox Ἴθυει mediam
semper producit. Quin et ipsum Ἴθυει me-
diam natura habere longam, positione tantum
corripere crediderim. Nam in vocibus, Ἴθυσει,
Ἴθυσεν, Ἴθυσαν, ubi duae Vocales non concu-
runt, semper producitur τὸ ὕ.

Ὅπη τ' Ἴθυσει, τῆ τ'— Il. μ', 48;

ubi nonnulli legunt Ὅπη τ' Ἴθυει.

Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων—

π', 582; ε', 281.

Ἴθυσαν

Ἄντιοι αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καίόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιγῶτι θυμῷ.

Ὡς ἀπὸ Πατροκλίου βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος

665

Ἦε πόλλ' αἰέκων· πέρι γὰρ δῖε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δῆϊόισι λίποιεν·

Πολλὰ δέ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·

Αἶντ', Ἀργείων ἠγήτορε, Μηριόνη τε,

Νῦν τις ἐνηΐης Πατροκλήος δειλοῖο

670

Μησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι

Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,

Πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετός, ἂν ῥά τε φασὶν

Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουράνιων πετεηνῶν,

675

Ὅν τε καὶ ὑψὸθ' ἔοντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ,

Θάμνω ὑπ' ἀμφικέμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ

Ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβῶν ἐξείλετο θυμῶν.

Ὡς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινω

Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων,

680

Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἐτι ζῶντα ἴδοιο.

Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,

Θαρτύνονθ' ἐτάσους, καὶ ἐποτύνοντα μάχεσθαι·

Ἄγχου δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἄντιλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι

685

Λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφέλλε γενέσθαι.

Ἦῶ μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶμαι εἰσορῶντα

Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,

ἴθυσαν δὲ, κινέσων ἰοικότες— ἲ, 725.

Vide supra ad γ', 103.

Id. d.—πῆσσει·] Vide supra ad γ', 192.

Ver. 662. Ἄντιοι αἰσσοῦσι] *Al.* Ἄντιον αἰσσοῦσι.

Ver. 667. Καίόμεναί τε δεταί.] Αἱ συνδεξιμαὶ δὲ δεξ· Schol. inedita in Cod. *Hurleiano*. Porro impetum leonis subito repressum, cursuque in medio identidem impeditum, pulchre depingunt numeri isti quodammodo impediti, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668.—Αἰάντεσσι κέλευεν] *Al.* Αἰάντεσσ' ἐπέταλλεν.

Ver. 672.—νῦν δ' αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Vol. II.

Ver. 674.—ἂν ῥά τε] *Quam scilicet—.*

Ver. 676.—οὐκ ἔλαθε πτώξ,] Sic apud *Virgilium*;

—exige exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; “Ac Virgilius (inquit) miramur illud, *Sæpe exiguus mus*. Nam Epitheton, exiguus, aptum proprium efficit ne plus expectaremus, et casus singularis magis decuit, et clausula ipsa unius syllabæ non usitata addit gratiam.” *Litb.* VIII. cap. 3.

Ver. 681.—ἴδοιο.] *Al.* ἴδαιτο.

Ver. 683. Θαρτύνονθ'] Vide supra ad γ', 823; et ad δ', 332.

Ver. 685.—εἰδ' ἄγε] Vide supra ad γ', 167.

M

Ver.

Νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοισι τέτυκται 690
 Ἄλλα ὑγ' αἰψ' Ἀχιλλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἶπε .. αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαάση
 Γυμνόν· ἀτὰρ τὰ γε τεύχε' ἔχει κορυβαίολος Ἔκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας·
 Δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δὲ οἱ ὅσσε 695
 Δαιδύεφιν πλῆσθεν, θαλερῆ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
 Βῆ δὲ θέων, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω
 Λαιόδοκῳ, ἔς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
 Τὸν μὲν, δαιδύχενοντα πόδας φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διστρεφές, ἤθελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔθην ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 Ἄλλ' ἔγα τῆσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν, 705
 Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 Ἐτῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηΐδα·

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα βοῆσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
 Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολαμένον Ἔκτορι δῖῳ· 710
 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμῶν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδ' ἐκαὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ' ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγομεν.

Τὸν δ' ἡμέριβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715
 Πάντα κατ' αἴσαν εἶπες, ἀγαυκλῆς ὦ Μενέλαε·
 Ἄλλα σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὄκα,

Ver. 689, 690.—πέφαται.—τέτυκται]

Vide supra ad ver. 164; et ad α, 37.

Ver. 692.—θέων ἐπὶ] Qua ratione, νέκυν, hic ultimam producat; item ἔ, etiam extra casuram. ver. 699; et κακὸν, ver. 701; vide supra ad α, 51.

Ver. 693.—κορυβαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 696.—θαλερῆ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.]

—et vox faucibus hæsit. Ep. IV. 280.

Ver. 699.—ἔς οἱ] Al. ἔς β' οἱ.

Ver. 706.—ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ] Cod. Harleian. ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωα.

Ibid.—βεβήκει.] Vide supra ad π', 751.

Ver. 707. Ἐτῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι] Ita ex tribus MSS. edidit Barnejius, quocum facit et Codex Harleianus; Al. Ἐτῆ δ' ἀρ' ἐπ' Αἰάντεσσι.

Ibid.—κίων,] Cod. Harleian. θέων.

Ver. 714.—φύγομεν.] Al. φύγαμεν.

Ver. 716.—εἶπες,] Al. εἶπας. Quod idem.

Νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω

Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἑκτορι δῖῳ,

Ἴσου θυμὸν ἔχοντες ὁμίονοι, οἳ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὄζυν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

720

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο

Ἵψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἵαχε λαὸς ὀπίσθε

Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἰρόντας Ἀχαιοὺς·

Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν εἰκότες, οἳ τ' ἐπὶ κάπρῳ

725

Βλημένῳ αἰζῶσι πρὸ κούρων θηρητήρων·

Ἔως μὲν γὰρ τε θεούσι, διαρρῆαῖσαι μεμαῶτες·

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, αἰκίη πεποιθὼς,

Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·

Ὡς Τρῶες, εἰὼς μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,

730

Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς

Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη

Πρόσσω αἰζῶς, περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο

735

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν

Ἄγριος, ἥύτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν

Ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι

Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο·

Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμηταίων

740

Ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.

Οἳ δ' ὡσθ' ἡμίονοι, κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες,

Ἐλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,

Ἡ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δὲ τε θυμὸς

Ver. 718.—ὀπίσσω] *Al.* ὀπισθεν ut
infra, ver. 723.

Ver. 722.—ἄρα] *Ut praeciperat Ajax.*
ver. 717.

Ver. 723. μάλα μεγάλως:] *Qua ratione,*
μάλα, hic ultimam producat; item νέκυν,
ver. 724; et Τρῶες, ver. 730; et σέλαϊ, ver.
739; et δόρυ, ver. 744; et σθέσι, ver. 751;
vide supra ad á, 51.

Ver. 724.—αἰρόντας] *Cod. Harleian.*
αἰράντας.

Ver. 727. Ἔως μὲν γάρ] *Enuntiabatur;*
ac si scriptum fuisset, Ὡς μὲν γάρ. *Vide*
supra ad ver. 106.

Ibid.—μεμαῶτες] *Vide supra ad γ', 46.*

Ver. 728 et 732. Ἄλλ' ὅτε δὲ] *Vide supra*
ad ε', 433.

Ver. 728.—ἐλίξεται,] *Vide supra ad ver.*
283; et ad π', 594.

Ibid.—αἰκίη.] *Vide supra ad é, 299.*

Ver. 733.—τῶνδε τρέπετο] *Al.* τῶν δ'
ἐτρέπτετο.

Ver. 734.—δηριάσθαι.] *Al.* δηρίσασθαι.

Ver. 735, 746. Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε]
Recte se habet ista syntaxis. Vide supra ad
á, 566; et ad é, 778.

Ibid.—ἐμμεμαῶτε] *Similiterque infra*
ver. 746; Vide supra ad ν', 46.

Ver. 738.—ἐξαίφνης] *Al.* ἐξαπνός.

- Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῷ σπενδύντεσσιν· 745
 Ὡς οἱ γ' ἔμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὀπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 Ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς·
 Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥέον πεδίουδε τίθησι 750
 Πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ Φαίδιμος Ἴκτωρ.
 Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἧὲ κολοιῶν, 755
 Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὃ, τε σμικρῆσι φόνον φέρει ἰοῖθεσσιν·
 Ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτωρι κούροι Ἀχαιῶν,
 Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάριτος·
 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον, 760
 Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἔρωή.

Ver. 747.—ὥσπερ πρῶν] *Al.* ὥστε πρῶν.

Ver. 748. Ὑλῆεις.] *Vide supra ad γ', 151.*

Ver. 754. Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ Φαίδι-

μος Ἴκτωρ.] *Vide supra ad ver. 513.*

Ver. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχε-

ται,] *Vide supra ad π', 583.*

Ver. 756 et 759.—κεκλήγοντες] *Vide supra ad β', 314; et ad γ', 31.*

Ver. 758.—ἀρ'] *Ut dictum est.*

Ver. 760.—καλὰ] *Vide supra ad β', 43.*

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α, ἢ Γ Ρ Α Μ Μ Α, Σ'.

Ἐπίθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Σ'.

Αχιλλεύς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγυροῦς οἰδύρεται· ἀνελευθερία δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θλίψεως, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινῆ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, εἰς ἃν αὐτῷ ὅπλα κομίτη παρὰ τοῦ Ἡφαιστοῦ κελυσσάσης δὲ Ἥρας, ἀοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἡφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπλοποιία.

Ἄλλως.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλλεῖ παρ' Ἡφαιστοῦ φέρει ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγματι, τεύχεα τεύξε καμῶν Ἡφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Ως οἳ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλεῖ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
 Τὸν δ' εὔρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραϊσάων,
 Τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 Ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κερηκομύωντες Ἀχαιοὶ
 Νηυσὶν ἐπικλονέονται, αὐτῶζόμενοι πεδίοιο·
 Μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶν,
 ὦς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι εἶπε,

Ver. 1. ὦς οἳ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς]

Vide supra ad γ', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν, ἃ δὴ τετε-

λεσμένα ἦεν.]

Agnovit longe gemitum praesaga mali mens.

Æn. X. 343.

Ver. 5. — ἄρα] Proinde —

Ver. 6. — κερηκομύωντες] Vide supra ad γ', 310

Ver. 9. — διεπέφραδε.] Vide supra ad β', 314; et ad ξ', 500.

M 3

Ver.

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώντος ἑμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν Φάος ἡελίοιο. 10

Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
Σχέτλιος ἦτ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆϊον πῦρ,
Ἄψ' ἐπὶ νῆας ἴμεν, μὴδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.
Ἔως ὃ ταυθ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 15

Τόφρα οἱ ἐγγίθει ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινῆν·

ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσειαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι. 20

Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

ὦς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόμην αἰθαλόεσσαν,

Χεύατο κακὴ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

Αὐτὸς δ' ἐν κόμησι μέγας μεγαλωστί ταυυσθεὶς
Κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.

Δμῳαὶ δ', ὡς Ἀχιλεὺς λήϊσσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε

Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λυθεὶν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάσθης. 30

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάμιμον κῆρ·

Δεΐδιε γὰρ μὴ λαιμόν ἀποτμήξειε σιδήρω.

Ver. 12. Ἡ μάλα δὴ] Vide supra ad ε', 433 et 460.

Ibid.—τίθηκε] Vide supra ad α', 37.

Ver. 14. Ἄψ' ἐπὶ νῆας ἴμεν,] *All.* Νῆας ἔπ' ἔλ' ἵεναι.

Ver. 15. Ἔως ὃ] Pronuntiabatur ὡσω, vel ὡσου. Vide supra ad ε', 106; et ad ὁ, 539.

Ver. 18. ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος,
—Κεῖται Πάτροκλος,] “Nairare vero
“quis brevius [potest,] quam qui mortem
“nunciat Patrocli?” *Quintilian. Lib. X. cap. 1.*

Ver. 22. ὦς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,] Οὐκ ἤρσενεν αὐτῷ μοι—ὁ ἱερότιμος ἐν οἷς οὐ φησὶ γενομένης ἀλλὰ γεγεννημένης καὶ οὕτως αἰσθητὴν ἰσχυρῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐθὲν γὰρ οὕτω τὰν παθὸν συλλεγομένων καὶ διακινουμένων ἔχει τὴν γενεσὶν ἐμφανῆ καὶ τὴν ἀδύρην· ὡς δὲ καὶ Ὀμηρος ἐμπειρῶς δι-

δάσκει, λυπεθέντα μὲν εἶδος ἐξαίφνης ποιεῖν τὸν Ἀχιλλεῖα, τοῦ λόγου προσπεσόντος, (ἐν οἷς λέγει, “ὦς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.”) θυμούμενον δὲ βροδείως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαίμενον. *Plutarch. de Ira cobibenda.*

Ver. 23, 24. Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κῆρ ἀιθαλόεσσαν, χεύατο κακὴ κεφαλῆς,] *Canitium immundo deformat pulvere, et ambās.*

Ad caelum tendit palmas. —

Æn. X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κόμησι μέγας μεγαλωστί ταυυσθεὶς κεῖτο.] Vide supra ad α', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο,] Similiterque infra ver. 51; vide supra ad ὁ, 397.

Ver. 32 — ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,] *Multa gemens, largoque humectat fluminis vultum.*

Æn. I. 469.

Ver.

- Σμερδαλέον δ' ὤμωζεν· ἀκουσε δὲ πότνια μήτηρ, 35
 Ἡμένη ἐν βένθεσσι αἰλός, παρὰ πατρὶ γέροντι,
 Κόκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος αἰλός Νηρηίδες ἦσαν·
 Ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἀλή τε Βοῶπις, 40
 Κυμοθή τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθή, καὶ Ἀγώη,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιόανειρα,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγκαλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημέρτης τε, καὶ Ἀψεύδης, καὶ Καλλιόανασσα·
 Ἐνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἴανειρά τε, καὶ Ἴόνασσα,
 Μαῖρα, καὶ Ὠρεΐθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 Ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος αἰλός Νηρηίδες ἦσαν.
 Ταῦν δὲ καὶ ἀργύρεον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 Κλυτε, κασγίγηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 Εἶδεςτ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 Ὡμοι ἐγὼ δειλῆ, ὦμοι δυσαριστοτόκεια,
 Ἥ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε, 55
 Ἐξοχον ἠρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γυνυῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπροσηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἶσω. 60

Ver. 35.—ἀκουσε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένθεσσι αἰλός,]

Ac mater sonitum thalamo sub fluminis alti

Sensit: ——— Georg. IV. 333.

Ver. 37. Κόκυσεν] Producit hæc vox mediam, quippe ex κοκύν deducta; eadem analogia ac μινίτας, ex μινίω. Vide supra ad l. 426; et infra ad τ', 284.

Ver. 40.—Βοῶπις,] Vide supra ad α, 551.

Ver. 43—45. Δωτώ τε——καὶ ἀγκαλειτὴ Γαλάτεια,

——— qualis Nereia Doræ

Et Galatea secant spumantem pectore pontum. Æn. IX. 102.

Ver. 46. Νημέρτης] Cod. Harleian. Νημέρτης.

Ver. 47. Ἐνθα δὲ ἦν] Cod. Italic. unus, Ἐνθαδ' ἔην.

Ver. 48.—Ἀμάθεια.] Al. Ἀμάθια.

Ver. 52. Κλυτε, κασγίγηται]

Clamat: Io matres, audite ubi quæque, Latine. Æn. VII. 400.

Ver. 54. Ὡμοι ἐγὼ δειλῆ] Vituperat hunc locum Plato; —— δεισιφύεθα [Ὁμήρου] μήτις θεός γε ποιεῖν ὀδυρμένους καὶ λέγοντας; “Ὡμοι ἐγὼ δειλῆ, ὦμοι δυσαριστοτόκεια.” De Republ. Lib. 3.

Ibid.—δυσαριστοτόκεια,] “Ἐπὶ κακῶ τέκεσσα τὸν ἀριστόν, ἄριστον καὶ δύστηνον. Schol. inedita in Codice Harleiano,

Ver. 55.—ἄρ] Ut nestis——.

Ver. 57.—φυτὸν ὡς] Vide supra ad α, 51.

Ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο,
 Ἀχρυταί, οὐδέ τί σ' οἶ δύνάμαι χραιτμηῆσαι ἰούτα.
 Ἄλλ' εἴμ', ὄφρα ἰδῶ τε φίλον τέκος, ἢ δ' ἔπακούσω,
 Ὅ, τι μιν ἴκετο πένθος, ἀπο πτολέμοιο μένοντα.

Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δέ, σὺν αὐτῇ
 Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης
 Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίθωλον ἴκοντο,
 Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἶβοντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.

Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 Ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λαβε παιδὸς ἐοῖο·
 Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεύθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 Ἐκ Διός, εἰς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχεο, χεῖρας ἀνασχών,
 Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν αἰλήμενοι υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ἠκύς Ἀχιλλεύς·
 Μῆτερ ἐμῆ, τοὶ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἔξετελέσσειν·
 Ἄλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταίρος,
 Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 Δρώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Καλὰ τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 Ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβραλον εὐνῆ.
 Ὡς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης αἰλήσι

65

70

75

80

85

Ver. 61.—ζῶει] ζῶη Cod. Italic. et Harleian.

Ver. 62, 67. Ἀχρυταί———Ῥήγνυτο.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 63.—ὄφρα ἰδῶ τε] ὄφρα ἰδῶμι Codices fere universi.

Ver. 65.—περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης· Ῥήγνυτο·] ———at illum

Curvata in montis faciem circumstetit unda. Virg. Georg. IV. 360.

Ver. 69.—Ἀχιλλῆα.] Vide supra ad α', 265.

Ver. 71.—κωκύσασα.] Vide supra ad ver. 57.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? Æn. II. 594.

Ver. 74.—τετέλεσται.] Vide supra ad γ', 756; et ad α', 37.

Ver. 75.—ἄς ἄρα.] Codex unus Italicus legit ἄ ἄρα.

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη.] Querenti talibus ille

Suis irans, imoque trahens a pectore vocem. Æn. I. 437.

Ver. 79.—τὰ μὲν ἄρ.] Illa quidem, ut dixisti. ver. 74.

Ver. 81.—ἴσαν.] Vide supra ad γ', 103; et ad α', 24.

Ver. 84. Καλὰ.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 86.—ἀθανάτης.] Vide supra ad α', 318. Ver.

Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θυητὴν ἀγαγέσθαι ἀκοίτιν.
 Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
 Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξῃαι αὐτίς
 Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 Ζῶειν, οὐδ' ἀνδρῶσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἔκτωρ
 Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατροκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδew ἀποτίση.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεΐτις καταδακρυχέουσα·
 Ὁκνίμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσαι, οἷ' ἀγορεύεις·
 Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.

Τὴν δὲ μὲν ἰχθήτας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αὐτίκα τεθναίνῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρω
 Κτεινομένω ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆτεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισι
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἔκτορι δίω·
 Ἄλλ' ἤμαι παρά νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 Τοῖος ἔαν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 Ὡς ἔρις ἕκ τε θεῶν, ἕκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιο,

Ver. 89.—ἀποφθιμένοιο.] De syllaba φθι correpta, vide supra ad β', 43; et ad α', 309, et 314.

Ibid.—ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ] MS. unus Italicus legit ἀποφθιμένοιο τὸν δ' οὐχ. Unde fortasse legendum, ex conjectura Tiro. Bentleii, ἀποφθιμένω τὸν δ' οὐχ.

Ver. 90.—νοστήσαντα· ἐπί] Codex unus Italicus, νοστήσαντα· ἐπί—.

Ibid. ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζῶειν,]

Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque relinquo:

Sed linguam.— Aen. X. 855.

—vitam moror invifam, Pallante perempto. Aen. XI. 175.

Ibid.—ἄνωγε] Al ἀνίγει

Ver. 93.—Μενoitιάδew ἀποτίση.] Pronuntiosatur Μενoitιάδew. Vide supra ad α', 1.

Ibid.—ἀποτίση.] Vide supra ad β', 508; Item infra χ', 19.

Ver. 97. Τὴν δὲ μὲν ἰχθήτας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Aeschines, Orat. in Timarchum, verum hunc hoc modo citat:

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

Ver. 100.—ἐμεῖο δὲ δῆτεν ἀρῆς ἀλκτῆρα

γενέσθαι.] Vide supra ad ζ', 485. Οἶκ' ἔστι τὸ ἔδρασι, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ· οὐδ' ἀρῆς, πόλεμος· νῦν ἡ θεΐς· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδρασε, κατὰ συγκοπήν τοῦ ἔδρασε· περισπαστέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἢ ἢ βλάβης.—Ἐμοῦ γὰρ εἰδῆσε, καὶ χρεῖαν ἔσχε τις θλάβης βοηθῆν ἔχειν. Porphyr. Quæst. Homeric. 18.

Ver. 104.—ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,] Ita Odysf. υ', 379:

—ἀλλ' αὐτῶς ἄχθος ἀρούρης.

Ibid.—ἀρούρης.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 103. Τοῖος ἔαν, οἷος οὔτις.] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήσασιν ἀνεμίσσητον τὸ ἑαυτῶν ἱπανεῖν ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτοῦς ἐγκωμιάζειν διὰ τὸ τοῦ ἐγκωμίου, ἑαυτοῦ κατηγορεῖσθαι, ὅτι γε τοῖς ταλαίπωροῖς οὐκ ἦμυτε ταιούτος ἄν. Schol. inedit. in Codice Harleiano.

Ver. 106.—ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.] Εὐ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεύς, ὑπερίπαινον, “Τοῖος ἔαν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,” ἐπίνευκεν, “Ἐν πολέμῳ ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.” Plutarch. de animi tranquillitate.

Ver. 107. Ὡς ἔρις]

—En quo discordia cives

Perduxit miseros! Virg. Eclog. I. 72.

Ἡράκλειτος

Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.

Ἄνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέζεται, ἤυτε καπνός.

110

Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον διαμάσαντες ἀνάγκη.

Νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ἐλετῆρα κίχαιω

Ἐκτορα κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεῖξομαι, ὅππότε κεν δῆ
Ζεὺς ἐβέλη τελέσαι, ἣδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

115

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,

Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι.

Ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρῆς.

Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δῆ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται,

120

Κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,

Καί τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,

Ἡρακλῆτος — ἀντίκρου· πόλεμον ἐνθάδε
πατέρα καὶ βασιλεῖα καὶ κύριον πάντων καὶ τὸν
μὲν Ὀμηρον, εὐχόμενον ἕκ τε θεῶν ἔξω, ἕκ τ'
ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λαθάνειν φησὶ τῇ πάντων
γένησει καταράμενον ἕκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας
τὴν γένεσιν ἐχόντων. Plutarch. de Iside et
Osiride.

Ver. 108. — ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ
χαλεπῆναι] Οὐκ οὐκ αὐτὰς [ἔφην καὶ φόβον
καὶ πόνον, εἰς.] ἔδων μετὰς εὐχόμενον ἀμη-
χάνην; ἢ δεῦθε ἀποκρινέσθαι, τὸ “—ὅς
“ἐφέηκε,” τῶν θυμῶν καὶ ταῖς βεγαῖς, τὸ
“—πολύφρονά περ χαλεπῆναι.” Ὅστε πολὺ
“γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.” Plato in
Phaedo.

Ibid. — πολύφρονά περ] Al. πολύφρονά τε.
Ver. 109. “Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος κα-
ταλειβομένοιο] Καὶ τὸ δεγχεσθαι, ἢ δὲ ὅσπερ
καὶ Ὀμηρος, ἐποίησε περὶ τοῦ θυμοῦ, “Ὅστε
“πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.”
Aristoteles, Rhetoric Lib. I. cap. 11. Καὶ πᾶ-
σι ὁρῶν ἐπεσθαι τινα ἰδῶν τιν ἀπὸ τῆς ἐκπί-
δος τοῦ τιμωρῆσθαι. Ἠδὲ μὲν γὰρ τὸ εἶσθεσι
τελεσθαι ἂν ἐφίεται. Οὐδέ, δὲ τὰν φαινο-
μένων ἀνιπτάων ἐφίεται αὐτῶ. Ὁ δ' ἐργάζμε-
νος ἐφίεται αὐτῶ δυνατῶν. Διὸ καλῶς εἰρηται
περὶ θυμοῦ, “Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος κα-
“ταλειβομένοιο, Ἄνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέζεται”
ἐκδοθεὶ γὰρ καὶ ἡδονὴ διὰ τε τῆστο, καὶ
ἐπί, διατίθουσι ἐν τῷ τιμωρῆσθαι τῇ διανοῆ.
Id. Rhetoric. Lib. II cap. 2.

Ver. 110. Ἄνδρῶν ἐν στήθεσσι] Galen.
de Hippocr. Dogm. Lib. III. cap. 2. legit, Ἄν-
δρῶν ἐν στήθεσσι, εἰς.

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν] Ἡρῆμα
ἵπερ ἐαυτοῦ ἀπολεσθαι. Schol. in Cod.
Maritimo.

Ver. 112. — προτετύχθαι] δοκούντα προ-
γεροῖναι. Schol. ibid.

— ἀλλὰ ταῦτα μὲν

μεθόμεν

Eschylus Prometheus Vinct. ver. 261.

Ubi Scholiastes hunc versum Homeri citat.

Ibid. — ἔασομεν,] Vide supra ad δ', 42.

Ibid. — ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 115. — ὅππότε κεν δῆ] De exple-
mentorum istorum, κεν δὲ, expectati-nem
longam artissime depingentium, venustate;
vide supra ad ε', 504.

Ver. 116. — ἀθάνατοι] Vide supra ad α',
398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύ-
γε κῆρα, Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ] Vide
infra ad φ', 107.

— quin occidit una

Sarpedon, mea progenies: —

Æn. X. 470.

Occidit et Pelopis genitor conviva Deo-
rum.

Horat. Carm. Lib. I. Od. xxviii. ver. 7.

Ibid. — βίη Ἡρακλῆος] Vide supra ad ε',
758.

Ver. 118. — Κρονίων] De hujus vocis
profodia, vide supra ad α', 397.

Ver. 119. — μοῖρα δάμασσε] μοῖρ' ἰδα-
μασσε. Cod. Oxon. a Barnesio, item Cod.
Harl.ian. et Italic. a Tb. Bentleio collati.

Ibid. — ἀργαλέος χόλος] Difficili bile
tinet jecur. Horat. Carm. Lib. I. Od. xiii.
ver. 4.

Ver. 120. — τέτυκται,] Vide supra ad α',
37.

Ver.

- Ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένην, αἰδινὸν στοναχῆσαι ἔφειν.
 Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσα πέρ' οὐδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἔστι
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ἁμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἔφημι
 Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῶ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσειο μῶλον Ἄρης,
 Πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδαι. 135
 Ἦῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο
 Καὶ στρεφθεῖσ', αἰλίησι κασιγνήτησι μετηῦδα·
 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 Καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἰὲ' ἐβέλησιν
 Τίει ἔμῳ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 Ὡς ἔφαθ' αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν. 145
 Ἡ δ' αὐτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ἦῖεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδρσφόνοιο
 Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. 150

Ver. 123. Ἀμφοτέρησιν χερσὶ] Cod. Italic.
 Ἀμφοτέρησιν χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὁμορξαμένην,] Cod.
 Italic. et Harleian. Δάκρυ ὁμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν] Cod. Italic. Γνώη.
 Ibid.—πέπαυμαι.] Cod. Harleian. πε-
 παύμαι. Quomodo et in uno MS scriptum
 reperit Barnefius.

Ver. 126.—φιλέουσα] Vide supra ad α,
 338; et ν', 280; et infra, ad υ', 304.

Ver. 128.—τοῦτό γε,] Codices fere uni-
 versi ταῦτά γε.

Ibid.—οὐ κακὸν ἔστι,] Vide supra ad γ',
 344; et θ', 11.

Ver. 131.—κορυθαίολος] Vide supra ad
 ε', 816.

Ver. 134.—καταδύσειο] Vide supra ad ε,
 109.

Ver. 138.—πάλιν τράπεθ'] Avertit se.
 Vide supra ad π', 594; et ad γ', 141.

Ver. 144.—τεύχεα παμφανόωντα']
 —fulgentiaque arma.

Æn. VI. 490. XI. 6.
 Ver. 147.—ἐνεῖκοι.] Al. ἐνεῖκαι. Al.
 ἐπέκοι.

Ver. 148.—ἔγ'] Ut jam dictum est—
 ver. 146.

Ver. 149.—ἀνδρσφόνοιο] Vide supra ad π', 77.
 Ver.

Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐνήμιδες Ἀχαιοί·
 Ἐκ βελείων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 Αὐτίς γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
 Ἐκτωρ τε, Πριάμοιο παῖς, φλογὶ εἴκελος ἀλκίην·
 Τρεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτωρ, 155
 Ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῶεσσι ἰμόκλα·
 Τρεῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θούρῃ ἐπιειμένοι ἀλκίην,
 Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκί πεπαιθῶς,
 Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἶθ' ἀνα δύνανται
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ μέγα πεινάοντα δίσθαι·
 Ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύνατο δῶν Αἴαντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριάμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίζασθαι.
 Καί νύ κεν εἰρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, 165
 Εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὠκεία Ἴρις
 Ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη·
 Ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
 Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὗ εἴνεκα φύλοπις αἰνή
 Ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνεῖωτος,
 Οἱ δὲ, ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνέμοεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ, 175

Ver. 154.—εἴκελος] Ita ex uno MS
 edidit *Barnesius*. Recte, ut opinor; vide
 supra ad ε', 88; et ad ν', 53. *A. Lesclap.*

Ver. 157.—Τρεῖς δὲ δὴ Αἴαντες,] Cod. *Har-*
leian. Τρεῖς δὲ δὴ Αἴαντες.

Ibid.—θούρῃ ἐπιειμένοι] Qua ratione,
 θούρῃ, hic ultimam producat; item κατὰ,
 ver. 159; et νέκυος, ver. 180; vide supra ad
 ε', 51.

Ver. 158.—ἀλκί] Vide supra ad ε', 299.

Ver. 160.—Στάσκει μέγα ἰάχων] Vide
 supra ad δ', 456.

Ver. 162.—δέσθαι.] Δίω, δίωμαι, ἀπο
 τοῦ δίωμι.—ὡσπερ τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ τίθημι.
Schol. in Cod. Harleiano.

Ver. 164.—Πριάμίδην] Vide supra ad ε',
 358.

Ver. 166.—Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὠκεία Ἴρις

Ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου—πρὸ
 γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη]

Irim de caelo misit Saturnia Juno

Iliacum ad classem—

Illa viam celerans—

Nulli visa cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 606. 609.

Ver. 172.—Ἔστηκε] Vide supra ad δ', 454.

Ver. 173.—ἀμυνόμενοι] Cod. *Vatican.* a
Tb. Bentleio collitus, ἀμυνόμενοι.

Ibid.—νέκυος πέρι, τεθνεῖωτος,] Vide supra
 ad π', 526.

Ibid.—τεθνεῖωτος,] Vide supra ad ν',
 46.

Ver. 174.—ἐρύσασθαι.] Ita ex uno MS
 edidit *Barnesius*. *Vulg.* ἐρύσασθαι. Minus
 recte; secundam enim corrumpit. Vide supra
 ad π', 781.

Ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει
 Πῆξαι ἀνά σκολόπεσσι, ταμὸνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειφῆς.
 Ἄλλ' ἀνα, μηδ' ἐτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 Σοὶ λάβη, αἶψεν τι νέκυς ἤσχυμμένος ἔλθῃ.

180

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεᾶ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·

Ἦσῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγώνιφον ἀμφιπέμονται.

185

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνος·
 Μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι·
 Στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.

190

Ἄλλου δ' οὐ θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ἔμιλει,
 Ἐγχεί' ἠΐτιον περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 Ἄλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
 Αἶψε σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Ver. 176. — κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει] Cod. Harleian κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἀνώγει.

Ver. 178. — μηδ' ἐτι] Cod. Harleian. μηδέτι.

Ver. 180. — ἤσχυμμένος] Cod. a Tlo. Bentleio collati, ἠσχυμμένος.

Ibid. — ἴδθῃ.] Al. ἰδοῦθαι.

Ver. 181. — 187. — ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς] — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς] Vide supra ad 4, 58.

Ver. 182. — Ἴρι θεᾶ. τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε:] Al. τίς τ' ἄρ' σε θεᾶν.

Iri, decus caeli, quis te mihi nubibus actam

Detulit in terras? — Aen. IX. 18.

Ibid. — τίς γάρ σε] Vide supra ad 6, 201.

Ver. 184. — Ἦσῃ με προέηκε,] Haec adeo tibi

Ipse palam fari omnipotens Samurnia iussit. Aen. VII. 427.

Ver. 185. — ὑψίζυγος.] — ἐπι ζυγοῖ;

Καθίστ' ἀρχῆς — Euriptid. Plectr. ver. 74.

Ver. 186. — Ἀθανάτων,] Vide supra ad 4, 398.

Ver. 188. — Πῶς τ' ἄρ'] Et quomodo igitur —

Ver. 189. — Μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι. Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν]

Hoc signum cecinit missuram Diva creatrix,

Si bellum ingrueret; Vulcanique arma per auras

Laturam auxilio. — Aen. VIII. 534.

Ibid. — πρὶν γ' εἶα — πρὶν γ' αὐτὴν] Vide supra ad 2, 287.

Ver. 192. — Ἄλλου δ' οὐ θην οἶδα,] Ita ex uno MS edidit Earnestus. Al. Ἄλλου δ' οὐ τεν οἶδα.

Ver. 194. — ἐνὶ πρώτοισιν ἔμιλει. Al. ἐν Τρώεσσι ἔμιλει.

Ver. 197. — ἔτι] Al. ἔτι.

- Τρῶες, ἀναπνεύσασι δ' ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν 200
 Τειρόμενοι ἐλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπουσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἄρτο Διὶ φίλος ἀμυτὶ δ' Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφθίμοισι βαλ' αἰγίδα θυσοσάουσαν
 Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θείων 205
 Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανώουσαν.
 Ὄς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
 Τηλόθεν ἐκ νηυσὺν, τὴν δ' ἴησι κρημμάχονται,
 Οἶτε πανημέριοι στυγερῶ κρῖνονται ἀρήϊ
 Ἄσπερος ἐκ σφετέρου· ἄμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 Πυρσοὶ τε φλεγέθουσι ἐπήτριμοι, υἴοσθε δ' αὖγῃ
 Γίγνεται αἰσσοῦσα, περιπτίονεσσι ἰδεσθαι,
 Αἶκεν πῶς σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκονται·
 Ὄς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε. 215
 Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος οὐδ' ἐς Ἀχαιοῦς
 Μίσγετο μητρὸς γάρ πυκινὴν ὑπίζετ' ἔφετμήν.
 Ἔνθα στάς ἦυσ' ἀπάτεσθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθέγγατ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδομῶν.
 Ὄς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγγ' 220
 Ἄστυ περιπλομένων δῆϊων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
 Ὄς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.

Ver. 201.—ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο] Vide supra ad π', 43.

Ibid.—ἀνάπνευσις] Cod. Harleian. ἀνάπνευστις. Ceterum totus hic versus deest in Codice Vaticano.

Ver. 203.—Διὶ φίλος;] Qua ratione, Διὶ, hic ultimam producat; item αἶον, ver. 222; et τρέπειον, ver. 224; et πόλεμον, ver. 238; vide supra ad α', 51.

Ver. 204.—θυσοσάουσαν.] Ita edidit Bornefius. Recte, ut opinor: Vide supra ad ξ', 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θείων χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανώουσαν.]

galea alta chimaeram

Suffinet, Ætnæus effiantem faucibus ignes. Æn. VII. 785.

Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma

Funditur. ————— Æn. X. 270.

Ceterum de totius hujus loci venustate, quo Achillis ad pugnam redituri FLAMMA atque EXPRESTATIO summo cum verborum

splendore et magnificentia depingitur; vide supra ad ε', 4.

Ver. 209.—κρῖνονται] De syllaba κρημνι producta, vide supra ad α', 309, et 314.

Τιτίησσι δὲ τιμήσιν κρῖνεντο βίρφι.

Hesiod. Trilogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνεται] Al. γίεται. Quod perinde est. Nam γίνωμαι primam producit.

Ver. 213.—σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκονται] Ita legit H. Stephanus; atque ita ex MSS edidit Bornefius. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit ἄρεως. Al. ἄρεως, et ἄρεως. Vide et supra ad ξ', 485.

Ver. 217.—ἀπάτεσθε] Vide supra ad α', 349.

Ver. 218.—Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον] Cod. Harleian. Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον.

Ver. 220.—περιπλομένων] Cod. Harleian. περὶ πλομένων.

Ibid.—θυμοραϊστέων.] Pronuntiabatur θυμοραϊστῶν. Vide et supra ad ν', 544.

Ver. 222.—αἶον] Vide supra ad ο', 252.

Ibid.—ἴσα χάλκεον]

Ferrea vox ————— Æn. VI. 626.

Οἱ δ' ὡς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρήθη θυμός· ἀτάρ καλλίτριχες ἵπποι
 Ἄψ' ὄχεα τρέπειν ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 Ἡνίοχοι δ' ἐκπλήγην, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
 Δαίομενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τροῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς·
 Τροῖς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 Ἐνθα δὲ καὶ τότε ἔλοντο δωῶδεκα φῶτες ἄριστοι
 Ἄμφι σφοῖς ὄχεεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδάκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 Δάκρυα θερμαὶ χέων, ἐπεὶ εἶσδε πιστὸν ἑταῖρον
 Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαίγμενον ὄξει χαλκῶ.
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῦ βροῖς ἀέκοντα νέεσθαι·
 Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διὸι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὐθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.

225

230

235

240

Ver. 224. Ἄψ' ὄχεα τρέπειν.] *Al.* Ἄψ' ὄχεα τρέπασιν. *Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit τρέπων; ut recte hic annotavit Barnesius.*

Ver. 225. Ἡνίοχοι δ' ἐκπλήγην, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ.] *Μυρία ἐστὶν εὐρέν παρ' αὐτῷ [Ὀμήρῳ]—εἰργασμένα εἰς βραχυτέτα, καὶ τάχως καὶ σπουδῆ, καὶ τα τοῦτοις ἐμογενῆ ἄς ἔχει ταυτί.—“ Ἡνίοχοι δ' ἐκπλήγην, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ.”—ἔφ' ὄν [δηλοῦται].—ἡ πῆ; διανοία; ἐκτασις, καὶ τὸ τοῦ δῆγματος ἀπὸσπόμενον ποιεῖ δὲ [τοῦτο] ἡ τῶν συλλαβῶν τε καὶ γραμμῶν ἐλάττωσις. *Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 15.**

Ibid.—ἐκπλήγην.] *Vide supra ad γ', 31.*

Ibid.—ἀκάματον.] *Vide supra ad α', 308.*

Ver. 227.—γλαυκῶπις Ἀθήνη.] *Vide supra ad α', 206.*

Ver. 229.—κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.] *Al.* κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως.] *Similiterque infra ver. 270; vide supra ad α', 140.*

Ver. 233.—ἀμφέσταν ἑταῖροι.] *Vide supra ad α', 535.*

Ver. 235. Δάκρυα θερμαὶ χέων, ἐπεὶ εἶσδε πιστὸν ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ.]
 —teretro Pallante reposito

Procumbit super, atque hæret lacrymans. que gemenisque. Ἐν. XI. 149.

Ver. 236.—φερέτρῳ.] *Al.* φέστρῳ.

Ver. 237. Τὸν ῥ'.] *Quem scilicet.*

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, οὐδ' ἄν, 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, οὐδ'.] *Male hic Barnesius; “ At” (inquit) “ legi etiam “ potest, Ἐς πόλεμονδ’, ut τὸ, δὲ, παρὲλκεν, “ vel τὸ, “ Ec.” Quod Poëta omnino esset indignum. Vide supra ad γ', 83; et ad δ', 540.*

Ver. 239.—βοῶπις πότνια Ἥρη.] *Vide supra ad α', 551.*

Ver. 240. Πέμψεν.] *Cod. Harleian. Πέμψεν.*

Ver. 241.—παύσαντο.] *Vide supra ad γ', 141.*

Ver. 242.—ὁμοίου.] *Ἰστέον ὅτι ἡ Παιτικῆ πανταχοῦ τὸ Ὀμοίον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνετο οἶον, — γῆρας ὁμοίου, — θάνατος ὁμοίου, etc. *Schol. ad δ', 315.**

Ver.

- Ἔς δ' ἀγορῆν ἀγέροντο, πάρος δόσποιο μέδεσθαι· 245
 Ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορῆ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 Ἐξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγοραῖευν
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω· 250
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἣ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἐγχει πολλὸν εἰναι·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 Ἄστου δεῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἧῶ διαν 255
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
 Ὅφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω,
 Τάφρα δὲ ζητήτεσι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε βοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 Ἐλπόμενος νῆάς γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας· 260
 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 Οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐβελήσει
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
 Ἐν μέσῳ ἀμφοτέροισι μένος Ἄρης δατέονται,
 Ἀλλὰ περὶ πτόλις τε μαχήσεται, ἥδ' ἐ γυναικῶν. 265
 Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πιθεστέ μοι, ὡδὲ γὰρ ἔσται·
 Νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 Ἀμφροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται εἰδὰδ' ἔοντας
 Αὔριον ὄρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὔ νύ τις αὐτὸν
 Γνωσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἰσθμῶν, 270

Ver. 248 — ἐπίπαυτ'] *Al ἀπέπαυτ'.*

Ver. 249.—253. Τοῖσι δὲ — Τάφρα δὲ]

Vide supra ad θ', 160; et ad α', 57.

Ver. 250 — ἴσα πρόσσω καὶ ὀπίσσω:]

— novit namque omnia vates,

Quae sint, quae fuerint, quae vox ventura
trahantur.

Virgil Georgic. IV. 392.

Ver. 251. Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἣ δ' ἐν
νυκτὶ γέγοντο]

— Paridisque Mimanta

Æqualem comitemque; una quem nocte
Theano

In lucem genitori Amyco dedit; et face
prægnans

Citæci, regina Paris creat——.

Æn. X. 702.

Vide supra ad ζ', 299; et ad α', 718.

Ver. 255. — μὴ μίμνειν ἧῶ διαν] Lon-
ginquam aurore expectationem optime ce-
pingit *Spondanus* iste in quinto pede. Vide
supra ad θ', 561.

Ver. 257. — μῆνι] Pronuntiabatur, ut
opinor, *μήνι*. Nam *μήνις* secundam pro-
ducit. Vide supra ad α', 488; et ad β',
772.

Veri 261. — δεῖδοικα] *Timeo*; non, *Ti-
mi*. Vide supra ad α', 37; et α', θ', 22.

Ver. 262. — μένος Ἄρης] *Cud. Har-
leian. μένος Ἄρης*. Unde fortasse legendum
ἀμφοτέρω; ἢ *μῆνος Ἄρης*.

Ver. 268. — ἄσπασίως] Vide supra ad α',
59.

Ὅς κε φύγη πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐρατος ᾧδε γένοιτο·
 Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοι πέρ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
 Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι

275

Μαικραί, εὐξέστοι, ἐξευγμέναι εἰρύσσονται.
 Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύργους· τῶ δ' ἄλγιον, αἶκ' ἐθέλησιν,
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν, περὶ τείχεος ἄμμι μάχασθαι.

Ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
 Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιω ἠλασκάζων.

280

Εἶσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφῶρηθηῖναι ἐάσει,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,

285

Ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.

Ἡ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων·
 Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροσπες ἀνθρώποι

Πάντες μυθεσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·

Νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·

290

Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινήν

Κτήματα περνάμεν ἴκει, ἐπεὶ μέγας ᾠδάσατο Ζεὺς·

Νῦν δ' ὅτε περ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω

Ver. 271.—φύγη] *Al.* φύγοι.

Ibid.—πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται.]

Vide supra ad ε', 241.

Ver. 272.—ἀπ' οὐρατος] *Al.* ἀποῦρατος.

Ibid.—γένειτο.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 273.—πιθώμεθα.] *Cod. Harleian.*
 πιθίμεθα.

Ver. 276.—εἰρύσσονται.] *Cod. Harleian.*
 εἰρύσσονται.

Ver. 277.—σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύργους.] Refertur istud σὺν
 τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησό-
 μεθ' ἀμπύργους. Vide supra ad θ', 530.

Ver. 278.—ἀμπύργους.] Ita edidit Bar-
 nesius, quocum facit et *Codex Harleianus*.
 Sic, ἀμβάμοισι, supra θ', 441; ἀμφόνων, κ',
 298; ἀμπόνων, ε', 82; etc. Vulgati hic legunt
 ἀν πυργους.

Ver. 282.—296.—ἐάσει.—εἶσω,]

Vide supra ad δ', 42. Male Barnesius.—

ἐάσει.—εἶσω.

Vol. II.

Ver. 284.—κορυθαίολος] Vide supra ad β',
 816.

Ver. 285.—οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat
 vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, quod
 antea dare solebat consilium; Polydama, su-
 pra μ', 60, 80; ν', 725, 7, 8.

Ver. 287.—Ἡ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι
 πύργων;]

Non pudet obsidionē iterum valloque te-
 neri

—et morti prætereire muros?

Æn. IX. 591.

Ibid.—ἐελμένοι] *Al.* ἐεγγμένοι.

Ver. 288.—μέροσπες ἀνθρώποι] Vide supra
 ad κ, 51.

Ver. 290.—ἔξαπόλωλε] Si ἔξαπολώλε
 dixisset, jam non constitisset Temporum ra-
 tio. Vide supra ad κ', 186, 187; et ad α', 37.

Ver. 292.—ἴκει,] *Al.* ἦκει.

Ver. 293.—ἀγκυλομήτεω] Pronuntiabatur
 ἀγκυλομήτω. Vide supra ad α', 1.

N

Ver.

Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νησὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ·

295

Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπέσεται· οὐ γὰρ εἴσω.
 Ἄλλ' ἀγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,

300

Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβαρῆσαι,
 Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥπερ Ἀχαιοὺς.

Πρῶτ' δ' ὑπ' ἠοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.

Εἰ δ' ἔτεόν παραυφίον ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἄλγιον, αἶκ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσεται· οὐ μιν ἐγῶγε
 Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δύσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἀντην
 Στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην·
 Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.

305

Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
 Νήπιος· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·

310

Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.

Δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατὸν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Παινούχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·

315

Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης αἰδινοῦ ἐξήρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου,

Πικρὰ μάλιστα στενάχων· ὥσπερ λῆς ἠὺ γένειος,
 Ὡς γὰρ θ' ὑπὸ σκύμνον ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ

Ἰλῆς ἐκ πικρινῆς· ὁ δὲ τ' ἀχρυται ὕστερος ἐλθών·

320

Ver. 294.—θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς.]
 Al. θαλάσῃ τ' ὀλλέει Ἀχαιοὺς.

Ver. 300.—ὑπερφιάλως.] Cod. Harleian.
 ὑπερφιάλως.

Ver. 303.—σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 —ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.] Vide supra ad ver.
 277; et ad θ', 530.

Ver. 309. Ξυνὸς Ἐνυάλιος,] Χρησθαί. δὲ
 δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γράμμασι,
 ἂν ὦσι χρήσιμοι διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναῖς ὁμο-
 λογεσάντων ἀπάντων, ὁμοῦς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον
 παρακαλοῦντι, εἰς τὸ κινδυνεύειν—ἦττους
 ὄντας, "Ξυνὸς Ἐνυάλιος." Aristot. Rhetoric.
 lib. II. cap. 21. Ἀλλίς τε ὁ Ἀχιλλεύς, τὸ
 Ὀμηρικόν—τὸ ἔπος.

"Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα,"
 μεταποιῶν αὐτὸς, ὡδέπως ἐξήρχετο·

—ἐξῆσ'·
 "Ἐτίμιμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις ἄρης."

Clemens Alexandrin. Strom. VI.
 Similiter apud Livium; "Communis Mars,
 et incertus belli eventus." Et apud Ci-
 ceronem; "Cum omnis belli Mars commu-
 nis." Epist. ad Familiares. Lib. VI. Ep. 4.
 Ver. 311.—ἐκ γὰρ σφῶν] Pronuntia-
 batur σφῶν.

Ver. 318.—ὥσπερ λῆς] Al. ὥσπερ λῆς.
 Quod et ferri potest. Vide supra ad α', 51.

Ver. 319. "Οὐ γὰρ θ'"] Cui scilicet—
 Cod. Harleian. οὐ γὰρ.

Ibid.—ἀρπάσῃ] Vide supra ad α', 140.

Ver. 320. "Ἰλῆς] Vide supra ad γ', 151.
 Ibid.—ἀχρυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver.

Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχινὶ ἑρευῶν,
Εἶποθεν ἐξέυροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ.

Ὡς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·

ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισι·

Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπρέντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,

Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἴσαν.

Ἄλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·

Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἑρεῦσαι

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδὲ μέ νοστήσαντα

δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,

οὐδὲ θεΐτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.

Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμὶ ὑπὸ γαῖαν,

οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι

τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·

δώδεκα δὲ προπάροικε πυρῆς ἀποδειροτομήσω

τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν κείσεται αὐτῶς·

Ἄμφι δέ σε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι

κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσαι·

τάς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δουρί τε μακρῶ,

πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέλετο διὸς Ἀχιλλεύς,

Ἄμφι πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα

Πάτροκλον λούσειαν ἀπο βρότον αἱματόεντα.

οἱ δὲ λοστροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,

ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ζύλα δαῖτον ἐλόντες.

Ver. 321.—μετ' ἀνέρος] Cod. Harleian.
μετ' ἀνέρι.

Ver. 324.—ἄλιον ἔπος] Qua ratione,
ἄλιον, hic ultimam producat; item τρίποδα,
ver. 344; vide supra ad α, 51.

Ver. 325. Θαρσύνων] Vide supra ad π,
70; et ad α, 338.

Ver. 328. Ἄλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα
πάντα τελευτᾷ·]

Ὅτι μάλ' ἀνθρώποις καταθῦμα πάντα τε-
λείται. Theogn. Gnom. ver. 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπτεσεν.
Pindar. Olymp. Ode XII. ver. 14.

Ver. 329.—πέπρωται] Vide supra ad α, 37.

Ibid.—γαῖαν ἑρεῦσαι.] Aeschines, Orat.
in Timarchum, legit, γαῖαν ἑρεῦθειν. Cod.
Harleian. γαῖαν ἑρεῦσειν.

Ver. 331.—ἱππηλάτα] Vide supra ad α,
175.

Ver. 333.—Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε,]
Aeschines, loco supra citato, legit, Ἄλλ' ἐπεὶ
οὖν φίλ' ἐτάριε—.

Ver. 334.—ἐνεῖκαι.] Al. ἐνείκαι.

Ver. 335.—σεῖο] Cod. Harleian. σοῖο.

Ver. 338. τόφρα δέ] Male hic edidit
Barnesius, Τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ
“ δέ.” Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λούσειαν] Cod. Har-
leian. Πατρόκλου λούσειαν.

Ver. 346.—κηλέῳ,] Pronuntiabatur κηλῶ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν ὑπὸ] Edidit
Barnesius ex conjectura, Ἐν δ' ἄρ' ἔχεαν ὕδωρ.
Sed nihil opus. Vide supra ad α, 51.

Ibid.—ἄρ'] Deincepti.—
N 2

Ver.

Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέμετο δ' ὕδωρ·

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἔσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοτι χαλκῶ.

Καὶ τότε δὴ λούσ' αἰ τε, καὶ ἠλείψαν λίπ' ἐλαίῳ·

350

Ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεύροιο·

Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐαυῶ λιτὶ κάλυψαν

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῶ.

Παννύχοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἄμφ' Ἀχιλλῆα

355

Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·

Ζεὺς δ' Ἕρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

Ἐπρηξάσ' καὶ ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἕρη,

Ἀνστήσασ' Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σείῃ

Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.

360

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἕρη·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθόν ἔειπες;

Καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,

Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·

Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημί θεῶν ἔμμεν ἀρίστη,

365

Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις

Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις·

Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ βράψαι;

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα

Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,

370

Χάλκειον, ὃν ἔ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδῖαν.

Τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα, ἐλισσόμενον περὶ φύσας,

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἔσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοτι χαλκῶ, καὶ τότε δὴ λούσ' αἰ τε, καὶ ἠλείψαν.]

Pars calidos latices et athena undantia flammis

Expediunt; corpusque lavant frigentis et unguunt. Æn. VI. 218.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐαυῶ λιτὶ κάλυψαν.]

tum membra toro defleta reponunt,

Purpureasque super vestes, velamina nota, Coniiciunt. Æn. VI. 220.

Ibid. — ἐαυῶ λιτὶ.] Non perlo subtili; (nam ἐαυῶς Perlipan mediam semper apud Homerum corripit;) sed tenui linteo. Vide supra ad v, 385.

Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἕρην προσέειπε.] Junonem interea compellat Jupiter ultro.

Æn. X. 696.

Ibid — κασιγνήτην ἄλοχόν τε.]

— Jovisque

Et soror et conjux. Æn. I. 50.

Ver. 357 et 360. — βοῶπις.] Vide supra ad 2, 551.

Ver. 359. — καρηκομόωντες.] Vide supra ad v, 310.

Ver. 364, 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημί θεῶν ἔμμεν ἀρίστη. — Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι.]

Alit ergo, quæ Divum incedo regina —

— una cum gente tot annos

Bella gero! — Æn. I. 50.

Ver. 366 et 370. — ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad 2, 298.

Ver. 370. Ἄφθιτον.] De hujus vocis profodia, vide supra ad v, 339.

Ver. 371. — ἐν ῥ'] Quam scilicet —

Ibid. — ποιήσατε.] Vide supra ad v, 168; et ad 2, 141.

Ver.

- Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἔστιάμεναι περὶ τείχου εὐσταθέες μεγάροιο.
Χούσσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμῆνι θῆκεν,
Ὅφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίαιτ' ἀγῶνα,
Ἥδ' αὐτὶς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐάτα δ' οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὅφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πρᾶπίδεςσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολῶσα Χάρις λιπαροκοσμημένος
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε Θετί ταυῦπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίξεις·
Ἄλλ' ἔπειο προτέρω· ἵνα τοι παρ' ἑξίαια θείω.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσσω ἄγε δια θεαῖαν·
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖπεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου ὑπὸ δὲ θρηγυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ' ἴδε, Θετίς νύ τι σεῖο χατίζει,
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χῶλὸν ἔοντα· τὸτ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
Εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε, Θετίς θ' ὑπεδέξατο κόλπω,

Ver. 373. — τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν.] Non ratiocines quam virginit. Male igitur Scholiastes; Περισσὸν (inquit) τὸ πάντας· Nam in ista voce Vis omnis sententiae consistit; tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur. Vide supra ad ἦ, 161; item infra ad ver. 470; et ad τ' 247.

Ver. 373, 379. — ἔτευχεν — ἤρτυε, κόπτε δὲ.] Vide supra ad γ', 84.

Ver. 375. — Χούσσεα δὲ σφ'.] Barnesius legendum contendit, Χούσσεα δὲ σφ'. Sed (ut opinor) nihil opus.

Ver. 376. — δυσαίαιτ'] Al. δίσωνται, et δίσωνται.

Ver. 380. — ἐπονείτο ἰδυίησι πρᾶπίδεςσι,] Al. ἐπονείτ' εἰδυίησι πρᾶπίδεςσι.

Ver. 383—390—408. Καλή — Καλεῖσθε — Καλή.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 384. — Θετί] Barnesius ex duobus MSS edidit Θετίς. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad ἦ, 51.

Ver. 386. — θαμίξεις.] Al. θαμίξεις.

Ver. 388. — Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσσω ἄγε.]

Al. Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσασα.

Ver. 392. — Ἥφαιστε, πρόμολ' ἴδε,] Παρωδήθη ποτὲ ὑπὸ τίνος σοφοῦ, καύσαντος οἰκεία ποιήματα. — ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ἦν δὲ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν φασίν, ἐξήσασα καὶ ἠρωίζον, κατέπευσεν ἂν ἐργαζῆν, ὡς Ὀμήρου ἠπτόμενα κατὰ πολὺ. Eustath. Vide supra ad ε', 263.

Ver. 396. — ἐθέλεσκε.] Al. ἐθέλλου. Quo modo et legit Codex Harleianus.

Ver. 398. — ὑπεδέξατο.] Sibi receperisset. Vide supra ad γ', 168.

- Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἄψορρόου Ὀκεανοῖο.
 Τῆσι πὰρ εἰνάετες χαλκευον δαίδαλα πολλά, 400
 Πύρπας τε, γναμπτάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμους,
 Ἐν σπῆϊ γλαφυρῶ περι δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
 Ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος οὐδέ τις ἄλλος
 Ἦιδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἄλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἶ μ' ἔσάωσαν. 405
 Ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἦκει τῷ με μάλα χρεῖώ
 Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῶαργια τίνειν.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὄπλα τε πάντα.
 Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκροθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
 Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κῆμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὄπλα τε πάντα
 Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο
 Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἀμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ,
 Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήνεντα· 415
 Δῦ δὲ χιτῶν· ἔλε δὲ σιῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
 Χωλεύων ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἀνακτι,
 Χρῦσαι, ζῶησι νεήσιω εἰοικυῖαι.
 Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ,
 Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασι. 420
 Αἶ μὲν, ὑπαιθα ἀνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πλησίον, ἔθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἔζε φαεινοῦ,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπττε, Θέτι ταυῦπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις. 425

Ver. 400.—πολλά,] *Al.* πάντα.

Ver. 402.—δὲ ῥόος] *Qua* ratione, δὲ, hic productur; item ἐν, *ver.* 435; et φῦτον, *ver.* 438; et δὲ, *ver.* 448; et κακὰ *ver.* 455; vide supra ad α', 51.

Ver. 403.—μορμύρων] *Vide* supra ad ε', 599.

Ver. 405.—ἔσαν,] *Cod.* Harleian. ἴσαν.

Ver. 406.—ἦκει.] *Al.* ἴκει.

Ibid.—τῷ με μάλα χρεῖώ] *Pronuntia-* batur χρεῖώ. *Vide* et supra ad κ', 43. *Cod.* Harleian. legit τῷ με μάλα χρεῖ.

Ver. 407.—τίνειν.] *Vide* supra ad γ', 279; et ad β', 43. *Al.* τίνειν.

Ver. 408.—ξεινήια] *Cod.* Harleian. ξεινήια.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὄπλα τε πάντα

Tollite cuncta, inquit, caeptosque auferte labores. *Æn.* VIII. 439.

Ibid.—ῥ'] *Ut* dixerat— *ver.* 409.

Ver. 414.—πρόσωπα, καὶ ἀμφω] *Al.* πρόσωποι, ἰδ' ἀμφω.

Ibid.—ἀπομόργνυ,] *Al.* ἀπεμόργνυ.

Ver. 420.—ἀθανάτων] *Vide* supra ad α', 398.

Ver. 423.—ἄρα] *Ut* solent amici obviam faeti—

Ver. 424.—Θέτι ταυῦπεπλε,] *Vide* supra ad *ver.* 385.

Ver. 425.—θαμίζεις.] *Al.* θέμιζεις.

Αὔδα, ὃ, τι φρονέεις· τέλεσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστί.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα
Ἕφαιστ', ἣ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ἵσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν;

430

Ἐκ μὲν μ' ἀλλείων ἀλίστων ἀνδρὶ δάμασεν,
Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγροῦ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.

435

Τῖόν' ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἐξοχὸν ἠρώων, ὃ δ' ἀνέδοξαμεν ἔρνεϊ ἴσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνοῦ ἀλαΐης,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
Τρωσὶ μαχισόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
Οἴκαδ' ἐνοστήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἶσω.

440

Ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φαῖος ἠελίοιο,
Ἀχρυται, οὐδὲ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.

Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἐξέλον υἱὲς Ἀχαιῶν,
Τῆν ἀψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.

445

Ἦτοι ὃ τῆς ἀχέων, φρένας ἐφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἴλεον, οὐδὲ θύραζε

Εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.

Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήγατο λοιγὸν ἀμύναι·

450

Αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἀ τεύχεα ἔσσε,
Πέμπτε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.

Πᾶν δ' ἡμαρ μάραναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι·

Καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἐπράθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,

Ver. 426. Αὔδα, ὃ, τι φρονέεις· τέλεσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,]

—Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi iussa capessere fas est.

Vide supra ad ξ', 195.

Ibid.—ἄνωγεν,] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 431.—πασέων,] Pronuntiabatur πασῶν. Nam prima necessario producitur.

Ver. 440.—αὐτίς] *Al.* αὐθις.

Ver. 443.—ἄχρυται,] Vide supra ad

ξ' 260,

Ver. 444.—ἄρα.] *Ut possi—.*

Ver. 448.—τὸν δὲ λίσσοντο] *Al.* τὸν δ' ἐλλίσσοντο.

Ver. 450.—ἠνήγατο] *Al.* ἠνάηστο.

Ver. 452.—πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.] *Codex Harleianus legit.* πολὺν δ' ὄγε λαὸν ὅπασσε; atque ira etiam in uno MS scriptum reperit *Barnesius*. Quâ de syntaxi, vide supra ad γ', 409.

Ver. 454.—ἐπράθον,] Vide supra ad β', 314.

Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν, 455
Ἔκταν ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.

Ταῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶψ' ἐθέλησθα 460
Τί' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλάς κημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
Καὶ θάρχη· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,

Τρῶσιν δαμείσ' ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὰς Ἀμφιγυθείης·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
Αἶ γὰρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὠδὲ δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρῦψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι. 465

Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὔτε
Ἀθράπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσκι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσαν, 470

Παντοίην εὐπρηστον αὐτῆν ἔξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὔτε,
Ὅπως Ἐφαιστὸς τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἀνοίτο.

Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἀργυρὸν αὐτὰρ ἔπειτα 475
Θῆκεν ἐν ἀκροθέτῳ μέγαν ἀκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κραιτερόν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράργην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

Ver. 457. Ταῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι]

Ergo eadem supplex venis, et sanctum mihi numera

Aima roge, genitrix nato. —

Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466. — καλὰς — καλῆ]

Wid supra ad β', 43.

Ver. 465. — ἰκάνοι] *Al.* ἰκάνει.

Ver. 475. ὄσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσαν.] Male hoc Anglice vertit *Barnesius*, "Twenty pair of Billows in all;" quum scilicet *vertendum* esset, "Twenty pair of bellows at once." *Folles non minus viginti omnes simul spirabant.* Vide supra ad ver. 373; et ad β', 161.

Ver. 473. — Ἐφαιστὸς τ' ἐθέλοι] *Cod. Harleian.* Ἐφαιστὸς γ' ἐθέλοι.

Ibid. — ἀνοίτο.] *Al.* ἀνοίτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε, καὶ χρυσόν.]

— fluit æs rivis, aurique metallum;

Vulnificusque chalybs vasta fornace liquescit. *Æn.* VIII. 445.

Ὅδε — τὸν Ἐφαιστον Ὁμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήκειν ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὲν θεὸν εὐπρόσθεον ἐπὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἐτίραν οὐκ ἐτίκετο εὐρεῖν. *Φησὶ γὰρ οὗτος:* "Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν, etc." *Dis. Orat.* XII. *sub finem.*

Ver. 476. — ἐν ἀκροθέτῳ] *Al.* ἐπ' ἀκροθέτῳ.

Ver. 476, et 477. — γέντο] Vide supra ad β', 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,]

Integentem clypeum informant —

Æn. VIII. 447.

"Clypeum Achillis — ante alia speciose oppugnare Homeromastiges solent, cum rifu quærentes, quibus spatium tot ac tanta contineri potuerint. Magnos ille terrores

Πάντοσε δαιδάλλων, περι δ' ἀντυγα βάλλε φαεινήν,
 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

480

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 Ἥελίον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·

Ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἑστεφάνωται,

485

Πληϊάδας θ', Ἰάδας τε, τό τε σθένος Ὀρίωνος,

Ἄρκτου θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,

Ἢ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει·

Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

“pore clypeos in usu fuisse passim ex Homero patet. Dat jam clypeo Achillis quatuor pedes in diametrum : et, quod sic exprimi omnia potuerint, ingeniosus pictor speciminis loco in multum minori tabula exhibuit.” *Acta Lips.* 1716, pag. 185.

Ver. 481.—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ] *Al.* αὐτὰρ ἐν αὐτῷ.

Ver. 482.—πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν. *Al.* πῶλλ' εἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ver 484—486. Ἥελίον τ' ἀκάμαντα, — Πληϊάδας θ', Ἰάδας τε.]

Ἐν δὲ μίση κατέλαμπε σάκει

φαίδων κύκλος ἡελίοιο

Ἄστρον τ' αἰθέραιο χοροῖ

Ἰλιεΐδες, Ἰάδες.

Euripid. Elæf. ver. 464.

Ver. 484.—σελήνην τε πλήθουσαν· Ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα,]

Lucentemque globum Lunæ, Titanique Aſtra. *Æn.* VI. 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα—Πληϊάδας θ', etc.] Hinc *Quidius* ;

—næque enim clypei cælamina norit Oceanum et terras, cumque alto sidera cælo,

Pleiadasque, Hyadasque, immunemque æquoris Arcton,

Diversasque urbes, nitidumque Orionis ensem. *Metamorph.* Lib. XIII. 291.

Porro apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δὲ τε τεῖρεα πάντα. Quo modo habet et *Codex Harleianus*.

Ibid.—ἑστεφάνωται,] Vide supra ad v, 736; et ad α, 37.

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ἰάδας τε, — Ἄρκτου θ',]

Pleiadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton. *Georg.* I. 137.

Ver. 487.—ἄμαξαν] Vide infra ad α, 711, et 782.

Ver. 488. Ἢ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ'

Ἄριώνα δοκεύει.] Linea nempe per corpus et caput *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. *Βλέπετε γὰρ ἡ μεγάλην Ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. Schol.* Unde plane nihili est quod ait *Terraſſonus* : “qu'entend-il par l'Ourse qui observe toujours l'Orion ? en comparant une constellation de l'equinoctial, comme l'Orion, avec une constellation voisine du pole, comme l'Ourse : cela ne devoit estre dit que d'une constellation qui se trouve, roit dans le même cercle de déclinaison que l'autre.” *Dissertat. sur l'Iliade, Part.* IV. cap. 1.

Ver. 489. Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.]

Arctos Oceani metuentes æquore tingi.

Gergic. I. 246.

“Hunc [polum] circum æκτος duæ feruntur, nunquam occidentes.” *Cicero de Naturâ Deorum, Lib.* II. § 41.

Porro et hic reprehendit *Hæmerum Terraſſonus*, loco jam citato; “Voici,” inquit

“une [objection]—qui convainc et Poëte d'une erreur énoncée en proposition

formelle. C'est d'avoir dit que l'Ourse ou le Chariot est la seule Constellation qui

ne se baigne jamais dans les flots de l'Océan.” *Aristoteles* vero, τὸ, “Οἷη δ'

ἄμμορος,” (inquit) κατὰ μεταφορὰν, τὸ γὰρ γνωσιμάτατος μόνον. *Pœtic.* Lib. I. cap. 25.

Strabo autem per “ἄρκτος” *Circulum Arcticum* videtur intellexisse: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἀμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ οὐ γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χοροῦ περιφερομένων τῷ αἰεὶ φανερῶ, οἷη ἄμμορον εἶπε λοετρῶν Ὀκεανοῖο. *Geograph.* lib. I. Sed

quomodo *Circulus Arcticus Orionem* spectat ? Fortasse per “Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι, etc.” intelligendum est, non solum esse *Arcton* ex omnibus Constellationibus quæ nunquam occidat, sed solum ex Constellationibus hic enumeratis.

Ἐν δὲ δὴ πάρισε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 Καλάς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίνας τε·
 Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
 Ἥγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιός ὄρῳρει·
 Κούροι δ' ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Αὐλοῖ, φόρμιγγές τε βοήν' ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 Ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀβρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 Ὠρῳρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποιῆς
 Ἄνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχετο, πάντ' ἀποδοῦναι,
 Δήμῳ πιφάυσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἐλέσθαι. 500
 Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορίῳ πείραρ ἐλέσθαι·
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπτουν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶν ἐνὶ κύκλῳ·
 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἥεροφάνων· 505
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβῆδ' ἑδῖκαζον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσαῖο τάλαντα,
 Τῶ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶπη.
 Τὴν δ' ἑτέτην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἦδανε βουλή, 510
 Ἥε διαπραθέειν· ἢ ἀνδιχα πάντα δάσαισθαι
 Κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὺς ἐέργει.

Ver. 493. Ἥγίνεον] Pronuntiabatur Ἥγι-
 νων vel Ἥγίνεον. Ut recte hic annotavit Bar-
 pofius. Producitur enim antepenultima:

Ἐπῆμαρ μὲν τόγχε ἀγίνεον. — Il. α', 184.

————— μῦλον ἀγνεῖ. Odyss. ξ', 105.

————— πάραθεν ἀγνεσκον νεοὶ ἄνδρες.

ξ', 294.

Vide supra ad ξ', 116.

Ver. 493, — 498. — ὄρῳρει — Ὠρῳρει.]

Vide supra ad β', 810.

Ver. 494. — ἄρα.] Ut fieri solet —.

Ver. 498. — εἵνεκα ποιῆς Ἄνδρὸς ἀποφ-
 θιμένου.] Ποιῆς οὐν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ
 τοῖς Ἀττικαῖς, ἀπαφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις
 τῶν ἀπρημέμων οἱ ἀνεόντες. Schol.

Ver. 499. — ἀποφθιμένου.] Vide supra
 ad β', 43; et ad α', 309, 314.

Ver. 500. — ἀναίνετο,] Al. ἀνήνατο. Sed,
 uropinor, minus recte. Vide supra ad ν',
 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορίῳ πεί-
 ραρ ἐλέσθαι.] Τοῖ γὰρ τοι ἱστορίας ἐνταῦθα
 καλεῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς σοφοὺς ἄνδρας, καὶ δεινούς,

καὶ τοὺς τῶνδε πράξεων, καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀν-
 θρωπίνων εἰδήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ
 φρονήσει πολλὴ τῶν ἄλλων διαφέροντας. Aristot.
 de Republ. lib. 9.

Ibid. — ἐλέσθαι.] Al. ἰκέσθαι.

Ver. 503. — ἄρα.] Ut par erat —.

Ver. 506. — ἀμοιβῆδ'.] Cod. Harleian.
 ἀμοιβῆδον.

Ver. 508. — εἶπη.] Al. εἶποι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἑτέτην πόλιν ἀμφὶ δύο
 στρατοῖ.] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κοταίεὺς οὕτω φησὶ·
 Δύο στρατὰ περιέκλιντο τὴν πόλιν πολέμοι, ἢ
 πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτήν, ἢ τὰ ἡμίση λαβόντες
 ἀπιέναι· οἱ δ' ἐνδοὶ ὄντες οὐκ ἐδέχοντο τὴν προ-
 κλησιν· οἱ οὖν πολέμοι, φησὶν, ἐδέξαντο τινὰ ἐποεί-
 σαντο τῶν ποιμῶν, καὶ τῶν βουκόλων, [fortasse
 βουκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· etc.
 Porphyr. Quæst. Hæmeric. 7. Ubi totus hic
 locus fufe explicatur.

Ver. 510. — λαμπόμενοι.] Cod. Harleian.
 λαμπόμενοι, Quod æque ferri potest. Vide
 supra ad α', 566.

Ver. 512. — ἐπήρατον.] Deductum hoc
 vocabulum,

- Οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 Τείχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νῆπια τέκνα,
 ῥύατ', ἐφεσταίότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας. 515
 Οἱ δ' ἴσαν ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,
 Καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὡς τε θεῶ περ,
 Ἄμφις ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
 Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
 Ἐν ποταμῶ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἐν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 Ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δῶω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι, ὅππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἔλικας βούς.
 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δῶω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες, 525
 Τερπόμενοι σύριγγι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προΐδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἄμφι βούων ἀγέλας καὶ πῶεα καλά
 Ἀργεννῶν οἴων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην, 530
 Ἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες αερισπόδων μετεκίαθον· αἴψα δ' ἴκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχειρήσιν·
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ, 535

vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum necessario produceret;) sed ex ἐραμαι. Vide supra ad 4, 67.

Ibid.—ἐέργει. *Al.* ἔεργεν.

Ver. 514. Τείχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι,] Καὶ ὁ Ποικίλης ἐν τῇ ἀσπίδοποιῖᾳ ὑπέρου ταῦτα διεσάφησε. Ἀμέλει τὴν γυναικείαν ἰσχὴν μέγχει πῶσω τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ἠήτημον ἀπέδειξεν ὅπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξεων καὶ τειχῶν αὐτὰς μετὰ ἠπιῶν καὶ γερύτων καθίζει, ποιῶν
 “Τείχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νῆπια
 “τέκνα, ῥύατ' ἐφεσταίότες, μετὰ δ' ἀνέρες
 “οὓς ἔχε γῆρας.” *Aristot. de Republ. lib. 9.*

Ver. 519.—ὑπολίζονες] Qua analogia ex μέγα; deducitur μέζων, eadem ex ὀλίγος fit ὀλίζων. Unde fortasse legendum—ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. Quo modo legitur apud Porphyrium, *Quaest. Homeric. 7.*

Ver. 520.—ἔτε δῶ] *Vide supra ad ζ', 435.*

Ibid.—ἔθι σφίσιν] *Cod. Harleian. ἔθι σφίν.*

Ver. 523.—δῶω σκοποὶ] Ita ex uno MS *caedit Barnsius. Al.* δῶω σκοπέῖ.

Ver. 524, 525.—μῆλα—νομῆες,] Sugerunt mihi haec verba, versum istum, λ', 696;

Ἐλετο, κενάμενός τε τριπόσι ἠδὲ νομῆας, quem ita conjectura pulcherrima et certissima, ex *Odyss. φ', 18, 19,* emendavit Vir summae eruditionis *Richardus Bentleius;*

Ἐλετο, κενάς μῆλα τριπόσι ἠδὲ νομῆας. *Vide ad locum.*

Ver. 530.—οἶν] Non hic vacat istud “οἶν,” sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod praecessit, *ver.* 527; Οἱ μὲν τὰ προΐδόντες ἐπέδραμον, etc.

Ibid.—παρὰ βουσίην,] *Al.* παρὰ βουσίην.

Ver. 531. Ἰράων] *Cod. Harleian. Εἰράων.* Quo modo et in uno MS scriptum reperit *Barnsius.*

Ver. 533. Στησάμενοι] *Vide supra ad π', 594;* et ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ.]

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἔθουεε—

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 156.

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνεῖντα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφνοεὸν αἵματι φωτῶν
 Ὀμίλειον δ', ὥστε ζωὴ βροτοί, ἢδ' ἐμάχοντο,
 Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνεῖντας.

540

Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν, πείραν ἄρουραν,
 Εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτήρες ἐν αὐτῇ
 Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.

Οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλοςον ἀρούρης,
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 Δόσκειν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκιον ἀν' ὄγμου,
 Ἰέμενοι νεῖοιο βαθείης τέλοςον ἰκέσθαι.

545

Ἡ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐρέκει,
 Χρυσεῖη περ εὐσοῦ· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔρθαι

550

Ἡμῶν, ὄξειας δεσπνάας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτημα πίπτον ἐράζει,
 Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετήρες ἐν ἑλληδανοῖσι δέοντο.
 Τρεῖς δ' ἀρ' ἀμαλλοδετήρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθε

—sævit medio in certamine Mavors
 Cælius ferro, tristesque ex ænere Dura,
 Et sciffa gaudens vadit Diicordia palla
 Æn. VIII. 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζῶν———ἄλλον ζῶτον, [Ἄλλον τεθνεῖντα] Λόγος δὲ, συνδίστατον ἔξιμαθέστατον, πολλάκις ἐμπαθεστέραν καὶ καπιτωτέραν ἔχει δυνάμιν ὡς ὁ ποιητὴς, “Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνεῖντα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.” Plutarch. Quæst. Platonicæ, sub finem.

Ver. 536.—νεύτατον.] Vox hæc non ex οὐτάω, sed ex οὐτάζω deducta est. Vide supra ad ἄ, 140; ad δ', 525; et ad ν', 192.

Ver. 537, 540.—τεθνεῖντα—κατατεθνεῖντας.] Vide supra ad ν', 46.

Ibid.—κατὰ μόθον] Vide supra ad ἄ, 51. Cæterum hic legit Heratilius Ponticus, κατὰ χθονός.

Ver. 539. Ὀμίλειον] Cod. Harleian. Ὀμίλειον. Quod eodem modo pronuntiandum; antepenultima enim necessario producitur. Vide supra ad ver. 535, et 493.

Ver. 540 Νεκρούς———κατατεθνεῖντας.] Vide supra ad π', 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν.] Πρώτος τοῖνον Ὀμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι———ἐμπεριεχόμενα ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διὰ ἄρουσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ παρὰ τῆς τὰ ἐκατέρω πρὸς φερα, παρὶστησιν ὅτι

ὁ μὲν πολιτικός ἐστὶ βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρεῖθε δὲ οὐδὲ τὸν τρίτον τὴν γεωργικὴν ἀλλὰ καὶ τούτων ἔδειξεν, ἐναργεῖαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεῖς τοῖς λόγοις. Dionysius Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 541, 544—ἄρουραν———ἄρουρας,] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 542—τρίπολον.] Τρεῖς ἐστραμμένον, ἡερωτισμένον. Schol.

Ver. 544, 545, 548. Οἱ δ'———τοῖσι δ'———ἢ δὲ] Vide supra ad ἄ, 56; et ad θ', 160. Male Barnesius, οἱδ'—τοῖσιδ'—ἢδε.

Ver. 544——στρέψαντες.] Cod. Harleian. τρέψαντες.

Ver. 546.—τοὶ δὲ στρέψασκι] Cod. Harleian. οἱ δὲ τρέψασκον.

Ver. 549.—θαῦμ' ἐτέτυκτο.] Si θαῦμα τέτυκται dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad ἄ, 37.

Ver. 551. Ἡμῶν, ὄξειας δεσπνάας ἐν χερσὶν ἔχοντες.] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, “Ἡμῶν, ὄξειας δεσπνάας ἐν χερσὶν ἔχοντες;” προσγεγράφουσι στίχον τοῦτον “Καρπὸν Ἐλευθέρου ἀμύγδαλον ἀγαλαδάριον.” Eustath. in Comment. ad ver. 509.

Ver. 554.—ἀμαλλοδετήρες] Οἱ τὰ δράγματα συνδεδεμένοι, ὁ ἐστὶ τοῖς αὐλοῖς τὴν ἀσταχῆσαν. Schol.

Ibid.—ἐφέστασαν.] Vide supra ad μ', 55.

Ver.

Παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 Ἄσπερχες παρέχον βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 Σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγκου γηθόσυνος κῆρ.
 Κήρυκες δ' ἀπάειυθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο
 Βοῶν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἀμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 Δεῖπνον ἐρίθουσιν, λευκὰ ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.

555

560

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλώην
 Καλὴν, χρυσεῖν· μέλανες δ' ἀνά βότρυες ἦσαν·
 Ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
 Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
 Κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,

565

Τῆν ἴσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶεν ἀλώην.
 Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι, ἀταλὰ φρονέουτες,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
 Ἰμερέου κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
 Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥῆσσοντες ὁμαρτῇ
 Μολπῇ τ' ὑγμῶ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

570

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊράων·
 Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο, κασσιτέρου τε,
 Μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
 Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆνα.

575

Ver. 557, et 563. — ἐστήκει] Vide supra ad 424, 492; et ad α, 37.

Ver. 557. — ἀπάειυθεν] Vide supra ad α, 349.

Ver. 559 — αἱ δὲ γυναῖκες Δεῖπνον ἐρίθουσιν.]

Thestylis et rapido fessis messoribus æstu
 Allia serpyllumque herbas contundit o-
 lentes. Virg. Eclog. II. 10.

Ver. 560. — πάλυνον.] Vide supra ad α, 399. 338.

Ver. 561. — βρίθουσιν.] De hujus vocis profodia, vide supra ad μ' 359.

Ver. 562. — μέλας; δ' ἀνά] Al. μέλα-
 ρος δ' ἄρα.

Ver. 563. — κάμαξι] στύλοις, ἧ εἰσι
 ξυλὰ ὄρθα, παραπιπυρότα ταῖς ἀμπέλοις.
 Scbl.

Ibid. — ἀργυρέησιν.] Al. ἀργυροῖσιν.

Ver. 564. — κυανέην] Vide supra ad α, 398.

Ver. 566. — ἴσσοντο] Al. ἴσσοιτο.
 Atque ita legit Códex Harleianus.

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι] Οἶδε δὲ
 Παιτῆς καὶ τὴν πρὸς ἄδην ὄρχησιν — καὶ

ἐν τῇ ὀπλοποιᾷ δὲ παῖδες κιθαρίζοντες, ἄλλοι δ'
 ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθῶν τε ἴσκαμον. *Ab-
 natus, Lib. I. cap. 13.*

— ἐν δ' ἄρα μέσσο
 Ἰμερέην κιθάριζε τι Λητοῖς καὶ Διὶ; οἶδε
 Χρυσεῖν φόρμιγγι —

Hesiod. Ἄσπερ Ἡρακλ. ver. 201.

Ver. 570. — λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε]

“Ομηρος — ἄτε ἄσμα. Ἑλλήνικον ἐν ἐπιστά-
 μενος τοῦ λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλ-
 λέως ἐφη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐγγάσθαι τὸν

ἠφαιστον καὶ κιθαροδὸν παῖδα ἄδοντα ἐς λίνον

“ Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ

“ Ἰμερέην κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.”

Pausanias, Lib. IX. cap. 29. Sed quomodo
 in scuto depingi potuit, quem caneret Citha-
 rista?

Ver. 571. — τοὶ δὲ ῥῆσσοντες] Qua ratione,
 δὲ hic producatur; item *per*, ver. 576; et

ἐξυγμῶν, *ver.* 580; et *καταπερφέας*, *ver.* 589;
 et *ἰκελον*, *ver.* 591; vide supra ad α, 51.

Cæterum Códex Harleianus hic legit τοὶ δὲ
 πρῆσσοντες.

Ver. 576. — Πὰρ ποταμὸν — περὶ ῥοδα-
 νὸν δονακῆνα.] *Ver.*

Χρῦσειοι δὲ νομῆες ἀμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 Σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσι

Ταυρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκῶς
 Ἔλκετο τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζήοι.

580

Τῷ μὲν, ἀναρξήζαντε βοὸς μεγαλοιο βοείην,
 Ἐγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 Αὐτως ἐνδίασαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

Οἱ δ' ἦτοι δακείειν μὲν ἀπετρωπῶντο λέοντων,
 Ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἐκ τ' ἀλέοντο.

585

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίηκε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Τῷ ἴκελον, οἶον ποτ' ἐνὶ Κνωσσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδῃ·

590

Ἐνθα μὲν ἦθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι
 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χεῖρας ἔχοντες·

Τῶν δ' αἰ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 Εἶατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·

595

Καί ῥ' αἰ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοιισι πόδεσσι
 Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἀρμενον ἐν παλάμῃσιν·

600

Ἐζόμενος περαμεὺς πειρησεται, αἶκε θέσῃ·
 Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.

Πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περιῖσταθ' ὀμίλος

Hic viridis tenera prætexit arundine ri-
 pas
 Mincius—————

Virg. Eclog. VII. 12.

Ibid. — [περὶ ῥοδαίνου] Al. παρὰ ῥοδαίνου.
 Ver. 580. — [ἐχέτην] Cod. Harleian. ἐχε-
 τον.

Ibid. — [μεμυκῶς] Vide supra ad β',
 314.

Ver. 583. Ἐγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύ-
 σετον.] Vide supra ad λ', 176.

Ver. 584. — [ὀτρύνοντες.] Vide supra ad
 γ', 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἶον ποτ' ἐνὶ Κνωσσῶ
 εὐρείῃ Δαίδαλος ἤσκησεν.]

Hic labor, ille domus et inextricabilis
 error. Æn. VI. 27.

Ver. 596. Εἶατο εὐνήτους.] Al. Εἶαται εὐ-
 νήτους. Quod hic ferri non potest. Vide
 supra ad α', 37. Al. Εἶατ' εὐνήτους. Al. Εἶχον
 εὐνήτους.

Ver. 597. — [οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον.] Κόσ-
 μεν τε αὐτοῦ [χόρου] ἀφηγοῦμενος, ἵνα δῖλον
 ἦμῴν ποιήσειεν ὅτι ἡ τῶν ἀρρένων κίψσις ἐνό-
 πλιος ἦν, τὰδε λέγει· “Καί ῥ' αἰ μὲν καλὰς
 “στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρευ-
 “σείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.” Dionys.
 Halicarn. Antiq. Rom. Lib. 7.

Ver. 601. — [αἶκε θέσῃ.] Cod. Harleian.
 αἶκ' ἐθέσῃ.

Ver.

Τερπόμενοι· δοῖν δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους.

605

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεύξε ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς·

Τεύξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε·

610

Τεύξε δὲ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας·

Ἦ δ', ἰρηξ ὤς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος,

615

Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίστοιο φέρουσα.

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοῖν δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς] Sic *Odyss.* δ', 15;

Ὡς οἱ μὲν δαίνοντο καθ' ὑπερφύεις μέγα δῶμα

Γέντιες ἢ δὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμιοι,
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλειπτο θεῖος αἰδώς,

Φορμίζων· δοῖν δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους.

Ὁ δ' Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν οὐς προσέειπε στίχους, καὶ τῆς Λακωνικῆς παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης· ἀλλὰ καὶ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ τὸν ὄδον ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον· “Πολλὰς δ' ἰμερόεντα χορὸν “περίσταθ' ὁμιλος Τερπόμενος· δοῖν δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους.” Ὡστ' ἀνίαιον γίνεσθαι παντάπασι τὸ ἐξάρχοντες, μικρὴτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ὄδον ἀναφοράς σάξουσαι. *Athenæus, Lib. IV. cap. 27, 28.*

Ver. 605.—ἐδίνεον] Ita edidit *Barnefius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al. ἐδίνον.* Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο,]

Hæc inter tumidi late maris ibat imago Aurea, sed fluctu spumabant cærulea cano.

Æn. VIII. 671.

Ἄμφι δ' ἴτων ἔβην Ὀκεανὸς πλῆθοντι ἐοικώς· Πάν δὲ συνείχε σάκος πολυδαίδαλον—

Hesiod. Ἄσπις Ἡρακλ. ver. 314.

Ver. 609, etc. Τεύξε ἄρα οἱ θώρηκα φαινό-

τερον πυρὸς αὐγῆς· Τεύξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν, — Τεύξε δὲ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammæque vomentem,

Fatiferumque ensẽm, loricaẽ ex ære rigentem,

Sanguineam, ingentem: qualis cum cærulea nubes

Solis inardescit radiis, longeque refulget.

Tum levis œcreas electro auroque recoctio.

Æn. VIII. 620.

Ibid.—ἄρα] *Deinceps.*—

Ver. 610.—κόρυθα βριαρὴν,] *Al. κνήην βριαρὴν.*

Ver. 611.—χρύσειον] *Pronuntiabatur χρυσεῖον.* Nam prima necessario producitur.

Vide supra ad γ', 323.

Ver. 612.—ἑανοῦ] Vide supra ad *ver.* 352; et ad γ', 385.

Ver. 615. Ἦ δ', ἰρηξ ὤς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου]

At *Venus æthereos inter Dea candida nimbos*

Dona ferens aderat.—

Æn. VIII. 608.

Ibid.—ἰρηξ] Δασύεται μὲν ὁ ἰεραξ, φιλοῦται δὲ ἰωνικῶς ὁ “ἰρηξ” *Eustath.* Sic *Iliad.* φ', 494; ἢ ῥᾶ θ' ὑπ' ἰρηκος—

Ibid.—νιφόντος,] De hujus vocis profodia, vide supra ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίστοιο φέρουσα.] *Cod. Harleian.* Τεύχεα κατὰ φέρουσα παρ' Ἠφαίστοιο ἀνακτος. Ut supra

ver. 137.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ΄.

Ἐπιθήσεις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Τ΄.

⊖ Ἐτίδως κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὄπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἦρας, ἀπόρρητον ποιῆται τῆς μνήδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὀπλιζέται, καὶ στρατείαν ἐξαγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μνήδος ἀπόρρησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε· δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἡ ὨΨ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῦ ῥοαῶν
 Ὀρυθθ', ἰν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
 Ἡ δ' ἔς νῆας ἱκανέ, θεοῦ παρὰ δῶρα φέρουσα·
 Εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ἐν φίλον υἱόν,
 Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Μύρουθ'· ἠ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διαθεαῶν,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον ἔμῳν, τοῦτον μὲν εἰσόμεν, ἀχνύμενοί περ,
 Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 Τύνη δ' Ἡφαίστοιο παρὰ κλυτὰ τεύχεα δέξο,

5

10

Ver. 1. Ἡδὲ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῦ ῥοαῶν Ὀρυθθ'.] Oceanum interea. surgens Aurora relinquit. *Æn.* IV. 129. — croceum linquens Aurora cubile, *Ibid.* 584.

Vide supra ad α, 477.

Ibid. — ἀπ' Ὀκεανοῦ] Cod. *Harlesian.*

ἐπ' Ὀκεανοῦ.

Ver. 2. Ὀρυθθ'.] Vide supra ad γ', 260.

Ibid. — ἀθανάτοισι] Similiterque infra *ver.* 22, ἀθανάτων. Vide supra ad α, 398.Ibid. — φέροι,] Cod. *Harlesian.* φέρη.

Ver. 3. Ἡ δ' ἔς νῆας ἱκανέ, θεοῦ παρὰ δῶρα φέρουσα.] Vide supra ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως.] Qua ratione, κλαίοντα hic ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 39; et ἔχει, *ver.* 43; et γὰρ, *ver.* 49; vide supra ad α, 51.Ver. 7. — ἄρα] *Ut fieri solet* —.

Ver. 8. — εἰσόμεν.] Vide supra ad δ, 42.

Ibid. — ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστοιο παρὰ κλυτὰ τεύχεα δέξο,]

En perfecta mei promissa conjugis arte

Munera — *Æn.* VIII. 612.

Ver.

Καλὰ μάλ', οἷ' εὖπω τις ἀνὴρ ὅμοισι φόρησεν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 Πρὸςθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδῶνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον εἶδ' ἄλλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάαιθεν·
 Τέτρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 Αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς ἴκεν, οἷ' ἐπιεικὲς
 Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἀνδρᾶ τελέσσαι·
 Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἀλκιμον υἱὸν
 Μυῖαι καδῶσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
 Εὐλαὸς ἐγγείωνται, ἀεικίσσῳσι δὲ νεκρὸν·
 Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χροῶα πάντα σαπίη.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
 Μυῖας, αἷ' ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κοιτέουσιν·

Ver. 12.—κατὰ τεύχε' ἔθηκε] Cod. Harleian. κατὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo et in uno MS scriptum reperit *Barnesius*.

Ver. 13. Πρὸςθεν Ἀχιλλῆος.] *Al.* Αὐτῷ πρὸςθε ποδῶν.

Ibid.—ἀνέβραχε] De hujusmodi ονομασποῦ, vide supra ad γ', 363; et ad δ', 125, et 455.

Ibid.—δαίδαλα] *Al.* φαίματα.

Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὡς μιν] Sic apud *Virgilium*:

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error! *Eclog.* VIII, 41.

Item apud *Theocritum*:

Χῶς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μιν περὶ θυμὸς ἰάφθη. *Idyll.* II, 82.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνην, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα. *Idyll.* III, 42.

Ver. 17.—ὑπὸ βλεφάρων,] *Al.* ὑπὸ βλεφάρων. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ibid.—ἐξεφάαιθεν] Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. *Al.* ἐξεφάαιθη. Utrumque, ut opinor, ferri potest. Vide supra ad γ, 435, et 617.

Ver. 18. Τέτρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.]

VOL. II.

Ille deæ donis et tanto lætus honore Experi nequit, atque oculus per singula volvit.

Miraturque, interque manus et brachia versat

Terribilem cristis galeam———.

Æn. VIII, 617.

Talia, per Clypeum Vulcani, dona parentis

Miratur——— *Ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium* *Homero* superiorem existimat *Scaliger*. *Poët.* Lib. V. cap. 3.

Ver. 19.—φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο,] *Cod.* Harleian. φρεσὶν ἦσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ἦσιν ἐτέτρετο, et φρεσὶν ἦσι τ' ἐτέτρετο.

Ver. 23.—θωρήξομαι.] Notandus hic maxime proprius vocis *Media* Usus. *Me ipse armabo.* Vide supra ad γ', 168; et ad γ', 141.

Ver. 26.—ἀεικίσσῳσι] Recte, ut opinor, cum duplici σ. Vide supra ad α', 140.

Ver. 27.—πέφαται,] Vide supra ad α', 37; et ad γ', 164.

Ibid.—σαπίη.] *Al.* σαπῆν.

Ver. 31.—αὐ' ῥά τε] *Qua scilicet*——.

Ver.

Ἦν περ γὰρ κείται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ τῷ δ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
 Ἄλλὰ σὺ γ' εἰς ἐγορήν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 Μῆνιν ἀποσιπῶν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκίην.

35

Ὡς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσῆς ἐνῆκε·
 Πατρίκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νεύταρ ἐρυθρὸν
 Στάζει κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.

40

Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θίνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς,
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὤρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς·
 Καί ῥ' οἴπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 Οἳ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἴητα νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
 Καὶ μῆν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δῆρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.

45

Τῷ δὲ δῦω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 Ἐγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 Καδδὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες.

50

Αὐτὰρ ὁ δευτάτος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἐλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 Οὔτα Κῶν Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δοῦρι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀλλίσθησαν Ἀχαιοὶ,
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

55

Ἄτρεϊδῆ, ἢ ἄρ τι τὸδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

Ver. 32.—Ἦν περ] Cod. Harleian. Εἰ περ.

Ver. 35.—τῷ δ'] Al. τῷ γ'.

Ver. 35. Μένος ἀποσιπῶν] Nulla ex analogia produci potest istud ὁ. Pronuntiabatur forte ἀποσιπῶν, vel ἀποσιπῶρον. Vide supra ad ε', 342. Al. ἀποσιπῶν. Ita infra φ', 283:

Ἦν ῥά τ' ἐναυλος ἀποσιπῶσι:—

Et ver. 329 ejusdem libri;

Μὲ μὲν ἀποσιπῶσι:—

Ver. 36.—δύσεο] Vide supra ad ε', 109.

Ver. 39, 40. Στάζει—ἀλτάς] Codex Harleianus inter hos duos versus inserit;

Ἢ μὲν ἄρ' ἄς ἔρξας' ἀπέβα θέτις ἀργυροπέλα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων,] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 42.—μέγεσσι,] Idem modo seiebant.

Ita optime constat Temporum ratio: Vide supra ad γ', 84; et ad α', 37.

Ver. 43.—οἴητα] Cod. Harleian. ὠία.

Ver. 46.—ἐπέπαυτ'] Ita Cod. Harleian. Al. ἀπέπαυτ'.

Ver. 49.—ἔλκεα λυγρὰ] Al. ἀλγέα λυγρὰ.

Ver. 53. Οὔτα] Vide supra ad γ', 192.

Ibid. Οὔτα Κῶν Ἀντηνορίδης] Supra γ', 252.

Ver. 56. Ἄτρεϊδῆ, ἢ ἄρ τι] Συνάγων δὲ [Ὀμηρος] ἀδοῦς [Agamemnonem et Achillem] εἰς ταυτὸν ἀλλήλους ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μεταμελουμένους· τῶν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοήματα, “Ἄτρεϊδῆ, ἢ ἄρ τι τὸ δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον” “Ἐπιτάσσομαι καὶ ἐμοὶ,” εἶτα ἐπαράμενον τῆς προφάσεως τῆς ἀπεχθείας καὶ ἀπαριθμούμενον τὰς ἐκ τῆς μάχης συμφορὰς· τὴν βασιλεία δὲ αὐ-

τάμενον

Ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρω ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.

Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ,
Ἥματι τῶ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας·
Τῶ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ' ἔλον ἄσπετον οὔδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἐριδος μνήσεσθαι οἴω.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι εἴσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.

Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδὲ τί με χροῖ
Ἄσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

Ὅτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθων,
Αἶκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλὰ τιν' οἴω
Ἄσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἐγχεος ἡμετέροιο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνημίδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

τιόμενον Διὶ, καὶ μοίρας, καὶ Ἐρινῶν δοκεῖ μοι
διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράματι, (τοῖς προκειμένοις
ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χεράμενος,) ὅτι χρὴ τοὺς μὲν
βασιλέας μηδὲν ὕβρει πράττειν, μηδὲ τῇ δυνάμει
χρησθῆναι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφίεσθαι τῷ θυμῷ καθά-
περ ἵππῳ, θεασεῖ χίται χαλινῶν, καὶ ἠνώχου
φερομένου παρανεῖν δὲ αὐτὸς στρατηγός, ὑπερ-
οφίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρον δὲ ἐγ-
κρατῶς καὶ πρῶτος τὰς ἐπιτιμήσεις, etc. Julian.
Imperat. Orat. II; sub initio.

Ibid.—ἦ ἄρ τι τίδ' Ἀλ. ἦ ἄρτι τόγ'.
Ver. 57—65.—ἀχνυμένω—ἀχνύμενοι]
Vide supra ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοβόρω ἔριδι] Cod. Harleian.
Θυμοβόρου ἐριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν
Ἄρτεμις] Ὅτι δὲ οἱ αἰρινίδιοι θάνατοι τῶν γυ-
ναικῶν Ἄρτεμιδι ἰδοῦν ἀνακίσθαι, ὡς οἱ τῶν
ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Πει-
σίδης. Eustath. b.

Ver. 60.—Λυρνησὸν] Πίλις τῆς Ὑπο-
σλακίου θήβης τῆς Κιλικίας. Schol.

Ver. 61.—ὀδᾶξ' ἔλον ἄσπετον οὔδας,] Vide
supra ad β', 418.

Ver. 62.—ἀπομηνίσαντος.] Vide supra ad
ι, 426.

Ver. 65.—προτετύχθαι] Δοκοῦντα προγε-
γνῆναι. Schol. inedita in Codice Harleiano, ad
δ', 112.

Ibid.—εἴσομεν,] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἦτοι] Cod. Harleian. Νῦν
δὴ τοι.

Ver. 69. Ὅτρυνον πόλεμόνδε] Vide supra
ad γ', 44.

Ibid.—καρηκομόωντας;] Vide supra ad γ',
310.

Ver. 70.—ἀντίος ἔλθων,] Al. ἀντίον
ἔλθων.

Ver. 72.—Ἄσπασίως] Vide supra ad δ',
140.

Ibid.—γόνυ κάμψειν,] Recentiorum non-
nullos hanc phrasin de submissione et suppli-
catione accepisse testatur Eustathius. Mire
autem Barnesius; "Libenter in genua se
"submiturum, Deo grotias agentem, quod
"evaserit." Melius Porphyrius; Οἱ φεύ-
γοντες τεταμένω ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμε-
νοι, κεκαμμένον. Ἄσπασίως ἄν, φησι, καθε-
δεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου ὅς καὶ
ἀναπαύσει αὐτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου
τῆς φυγῆς δεξιῶν καθίσας. Quasb. Homeric. 22.

Αὐτὸθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστᾶς·

ὦ φίλοι, ἦρως Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
Ἴσταίτος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν

Ἵββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ εἶντα.

Ἄνδρῶν δ' ἐν πολλῶ ἑμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,

Ἥ εἶποι; βλάβεται δέ, λιγύς περ εἰὼν ἀγορητής.

Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείζομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

Πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον εἶπον,

Καί τε με νεικεῖσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἶμι,

Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,

Οἱ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,

Ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπήρῳαν.

Ἀλλὰ τί κεν ρέζομαι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.

Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,

Οὐλομένη, τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδεὶ

Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἤγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,

Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.

Καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζῆν' ἄσφατο, τὸν περ ἄριστον

Ver. 77.—ἐν μέσσοισιν ἀναστᾶς.] *Al.* ἐν μέσσοισι παραστᾶς.

Ver. 79. Ἴσταίτος μὲν καλὸν ἀκουέμεν,] *Ei*δὸς ὁ ἄγαμέμνων, ὅτι μέλλει θεουβήσθαι, ἄς αἰτίος γεγῆκός φησὶ τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἰσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῶ θεῶν διαλίγασθαι· εἶναι δὲ καθέζομεν τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπερήσαν δημηγορεῖν. *Schol.* MSS apud *Barnesium*. Ἄρισταρχος ἄφη παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ἄς, διὰ τὸ τετραῦσθαι τοῦ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξιούτους, εἰ καθέζομενος λέγει καὶ, φασί, διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, “Αὐτὸθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστᾶς.” Ἀποσι· δὲ ἡ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸν πόδα στήριξται, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· οὕτως δὲ τίτρωται, ἅστε μικρὸν ὑστερον, αὐτὸς ἀποσφάττει τὸν ἄσπερον. Ἐάν προσκείμενος· δὲ ἐστίχους ἦ, τὸ, “Αὐτὸθεν ἐξ ἔδρης,” ἀκουσθήμεθα, ἐκ τοῦ τῶν Ἀριστῶν συνεδρεῖν· ἄστ' ἐν ἐκείναις ὄντα λέγειν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐν μέσσοι τῶ πλῆθει. *Porphyr.*

Quaest.—*Homeric.* 23.

Ver. 85.—δὴ] *Vide supra ad ζ', 433.*

Ver. 86.—τισκεῖσκον.] *Vide supra ad κει. 42; et ad β', 221.*

Ibid.—ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἶμι, Ἀλλὰ Ζεὺς,]

Non tibi Tyndaridis facies invisa La-

camæ,

Culpatulve Paris; verum inclementia

Divum.

Has evertit opes, ——— *Æk.* II. 601.

Fati ista culpa est ———

Senec. OEdip. ver. 1019.

Ver. 91 et 129.—αἶται,] *Vide supra ad*

ι, 116.

Ver. 92.—τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες.]

Ὁμηρος Ἄτην θέαν τε φασὶν εἶναι καὶ ἀπαλὴν,

τοὺς γούν πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι λέγει.

“—τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδεὶ

“ Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἤγε κατ' ἀνδρῶν κράατα

“ βαίνει.” Καλῶ οὖν μοι δοκεῖ τεκμηρεῖν τὴν

ἀπαλότητα ἀποφαινεῖν, ὅτι οἷα ἐπὶ σκληρῷ

βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακῷ. *Plato in Convivio.*

Ibid.—τῆς μὲν] *Cod. Harliian.* τῆ μῆτι.

Atque ita in uno MS scriptum reperit *Barnesius*.

Ver. 93.—ἀλλ' ἄρα ἤγε] *De hujusmodi*

syntaxeos elegantia et venustate, vide supra

ad γ', 409.

Ver. 94.—κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.]

Ἐπὶ τῶν οὐαῖθελαιφεν, ὅτι μὴ πολλούς. *Schol.*

Malc. Vox enim ἕτερον hoc sensu accipi

nullo modo potest. *Eustathius* recte exponit,

τῶν ἐπιζήσαντων τὸν ἕτερον.

Ver. 95. Καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζῆν' ἄσφατο,]

Al. Καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζῆν' ἄσφατο. *Al.* Καὶ

γὰρ δὴ ποτε Ζῆν' ἄσφατο. *Legendum* for-

tasse Καὶ γὰρ δὴ ποτε Ζῆν' ἄσφατο. *Vide*

supra ad λ', 340.

80

85

90

95

Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

Ἥρῃ, θῆλυς εὐῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,

Ἥματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐην

Ἀλκμήνῃ τέξασθαι· εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

Ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·

100

Κέλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πάσαι τε θεάιναι,

Ἵφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει·

Σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος Εἰλειθυΐα

Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξει,

Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματός ἐξ ἐμεῦ εἰσι.

105

Τὸν δὲ δολοφρονούσα, προσηῦδα πότνια Ἥρῃ·

Ψευστήσεις, οὐδ' αὐτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·

Εἰ δ' ἄγε, ἦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, κάρτερόν ὄρκον,

Ἢ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξειν,

Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς

Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.

110

Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,

Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·

Ἥρῃ δ' αἰῆασα λίπεν βίον Οὐλύμπιοι,

Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη

Ἰφθίμην ἀλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·

115

Ἢ δ' ἐκείε φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος εἰστήκει μείς·

Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε, καὶ ἠλιτόμηνον εόντα·

Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυΐας·

Αὐτῇ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηῦδα·

120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

Ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,

Εὐρύσθευς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,

Σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀναστέμεν Ἀργείοισιν.

Ver. 98.—βίην Ἡρακλεΐην] Vide supra ad 4, 758.

Ver. 99.—εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Κατατι-
τειχισμένη, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφικλῆος
καὶ Ζήθου αὐτῇ τετειχίσθαι. Schol.

Ver. 102.—ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει] Al. ἐν
στήθεσσι κελεύει.

Ver. 105.—οἳ θ'] Qui scilicet—.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφρονούσα, προσηῦδα]
—simulata mente locutam. Æn. IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε,] Sin ita revera sta-
tuisti, age, etc. Vide supra ad 1, 167.

Ver. 113.—ἀάσθη] Similiterque infra
ver. 136, ἀάσθη. Vide supra ad 1, 116.

Ver. 114. Ἥρῃ δ' αἰῆασα λίπεν βίον Οὐ-
λύμπιοι,] Vide supra ad 2, 225.

Ver. 115.—ἐνθ' ἄρα] Ubi videlicet—.

Ver. 117.—εἰστήκει] Vide supra ad 8,
434, 492; et ad 4, 37.

Ver. 120.—Κρονίωνα] De hujus vocis
profodia, vide supra ad 4, 265, et 397.

Ver. 122.—γένον'] Vide supra ad 4, 37.

“Ὡς φάτο· τὸν δ’ ἄχος ὅζυ κατὰ φρένα τύψε βαβαίαν· 125
 Αὐτίκα δ’ εἶλ’ Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοι,
 Χαόμενος φρεσὶν ἧσι, καὶ ὤμοσε καρτεροῦ ὄρκον,
 Μή ποτ’ ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντα
 Αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἢ πάντας αἴται.

“Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ’ οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 130
 Χεὶρὶ περιστρέψας τάχα δ’ ἵκετο ἔργ’ ἀνθρώπων.
 Τὴν αἰεὶ στενάχεσχε, ὅθ’ ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρωτο,
 Ἔργον αἰεὶ ἐχοντα, ὑπ’ Εὐρύσθης ἀέβλων.

“Ὡς καὶ ἐγὼν, ἄτε δ’ αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ 135
 Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρῶμνισι νέεσσιν,
 Οὐ δυνάμην λελαθέσθ’ αἴτης, ἢ πρῶτον ἀάσθην.

Ἄλλ’ ἐπεὶ ἀσάμην, καὶ μευ φρενας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ἄψ’ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ’ ἀπερείσι ἀποινα.
 Ἄλλ’ ὄρσει πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς· 140
 Δῶρα δ’ ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθῶν
 Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο διος Ὀδυσσεύς.

Εἰ δ’ ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρκος·
 Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νῆος ἐλόντες,
 Οἴστυσ’, ὄφρα ἴηαι, ὅ τοι μενοεικέα δῶσω.

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145
 Ἀτρείδη, κύδιστε, ἀνάξ’ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον,
 Δῶρα μὲν αἰεὶ ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
 Ἦτ’ ἐχέμεν, πέρα σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάριμς
 Λῆθα μάλ’· σὺ γὰρ χρῆ κλοτοπεύειν ἐνθάδ’ εόντας,

Ver. 126.—λιπαροπλοκάμιοι,] *Al.* λιπαροπλοκάμιοι.

Ver. 128—130.—οὐρανοῦ ἀστερόεντα—
 οὐρανοῦ ἀστερόεντος,] Vide supra ad ὁ, 371.

Ver. 131.—περιστρέψας,] *Cod. Harleian.*
 περιστρέψας.

Ver. 132—135.—στενάχεσχε—ὀλέεσκεν]
 Vide supra ad ver. 42; et ad ν, 84.

Ver. 133.—Ἔργον αἰεὶ ἐχοντα, ὑπ’ Εὐρύσθης ἀέβλων,]

—ut duros mille labores

Rege sub Eurysthæo, fatis Junonis iniquæ,
 Pertulerit. *Æn.* VIII. 191.

Ibid.—ὑπ’ Εὐρύσθης] *Al.* πρὸς Εὐρύσθης.

Ver. 134.—κορυθαίολος,] Vide supra ad β,
 816.

Ver. 135.—ὀλέεσκεν,] *Cod. Harleian.*
 ὀλέεσκεν.

Ver. 137.—Ἄλλ’ ἐπεὶ ἀσάμην, καὶ μευ φρέ-

νας ἐξέλετο Ζεὺς,] Post hunc versum, alium
 ex Eustathio inferit Barneſius;

“Ἢ οἶνον μεθύων ἢ μὲν ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.”
 qui tamen hoc in loco non satis apte cohæret.
 Vide supra ad ἰ, 119.

Ver. 138.—Ἄψ’ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ’ ἀπερείσι ἀποινα,] Τῆς Βεσιπίδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως “Ἄψ’ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ’ ἀπερείσι ἀποινα.” Καὶ γὰρ τὸ δεῖσθαι, τοῦ μὴ καταφερομένου, ἐστὶ καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικίας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγαρίας δόξαν. *Plutarch.*
 περὶ ἀοργησίας.

Ver. 139.—ἠένυθι] Vide supra ad γ, 260.

Ver. 145.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,] Vide supra ad ἄ, 43 et 58.

Ver. 148.—Ἦτ’ ἐχέμεν, πέρα σοί,] *Al.*
 Εἴτ’ ἐχέμεν, πέρα σοί. Quo modo legit et
Codex Harleianus.

Οὐδὲ διατρίβειν ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον
 Ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ Τρώων ὀλείοντα φάλαγγας
 Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρῶν μαχέσθω.

150

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 Μῆδ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοεικέλ' Ἀχιλλεῦ,
 Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον ὑἴας Ἀχαιῶν

155

Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 Φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·

160

Ἀλλὰ πάσασθαι ἀνωχθὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
 Σίτου καὶ οἴνιο· τὸ γὰρ, μένος ἔστί καὶ ἀλκή·
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμῶν ἐς ἥλιον καταδύντα

Ἀκμῆνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.

Εἴπερ γὰρ θυμῶ γε μενοινάει πολεμίζειν,
 Ἀλλὰ τε λάβρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἴοντι.

165

Ὡς δὲ κ' ἀνὴρ οἴνιο κορυσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι θυσιμεγέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 Φαρσαλένῃ γυῖα οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 Πρὶν κάρνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.

170

Ἄλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκεδάσον, καὶ δεῖπνον ἀνωχθὶ

Ὀπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.

Ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀνασταῖς,

175

Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιθήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,

Ἢ, θέμις ἐστὶν, ἀναξ', ἢ τ' ἀνδρῶν ἠτε γυναικῶν·

Ver. 150.—ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον] Ἡοὶ περὶ τῆς Πατροκλοῦ ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἐκτορος ἀναίρεσως. Schol. Rectius autem hoc in univertum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 151.—Ἀχιλλῆα] Vide supra ad α, 265.

Ver. 153.—Ὡς κέ τις] Al. Ὡδὲ τις.

Ver. 155.—θεοεικέλ'] Vide supra ad β'. 623.

Ver. 157.—μαχεσσομένους] Al. μαχισομένους. Al. μαφισομένους.

Ver. 159.—πνεύσῃ] Al. πνεύσει.

Ver. 165.—βαρύνεται,] Historius, Eur. Lect. lib. XXXVIII. cap. 21, ait, ex vetere Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eorum, quæ σημασίαν ἰναγροστάνην ἔχεισι, et appel-

lantur ἀναμίλλητά; quibus, omni contentione adhibita, melius nihil aptiusque excogitari possit.

Ver. 167.—κορυσσάμενος] Quum se ipse saturaverit. Vide supra ad ver. 23, et ad γ', 141.

Ver. 171.—σκεδάσον,] Vide supra ad α, 140. Cæterum Codex Harleianus hic legit κέδατον.

Ver. 174.—σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.] Ita ex Eustathio edidit Barnesius. Al. σὺ δὲ φρεσὶ ἦσιν ἰανθῆς.

Ver. 177.—Ἢ, θέμις ἐστίν,] Deest hic versus in Codice Harleiano.

Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀεὶ δαιτί ἐνὶ κλισίῃς ἀρσεάσθω
 Πιεῖρή, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδεῦς ἔχησθα.

180

Ἄτρείδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλω
 Ἔσσειαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
 Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
 Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας·

185

Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δῖόν κε κατέλεξας.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμῶσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 Οὐδ' ἐπισοκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρῃος,
 Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα

190

Ἐκ κλισίῃς ἔλθωσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν·
 Σοὶ δ' αὐτῷ τὸδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἦδε κελεύω,
 Κρινόμενος κούρητας ἀριστήας παναχαίων,
 Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 Χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγόμεν τε γυναῖκας·
 Ταλθύβιος δέ μοι ὤκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 Κάπρον ἐτοίμασά τ' αὖ ταμέειν Δίῃ τ', Ἡελίῳ τε.

195

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίους Ἀχιλλεὺς·
 Ἄτρείδῃ, κῦδιστε, ἀναξ' ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
 Ἄλλοτ' ἐπερ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 Ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
 Καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·

200

Ver. 180.—ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδεῦς ἔχησθα.]
 "Ἴνα μηδὲν ἑλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σέ δι-
 καίας πράχθηται. Schol.

Ver. 182.—οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βα-
 σιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι,] Ἀμφίβολον, διὰ
 τὴν αἰτιατικὴν ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασι-
 λέως· οὐ νεμεσσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας
 καὶ τῆς ἀδικίας προὑπάξας, ἀπαρίστηται αὐτὸν
 ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσσασθαι, τὸ τῆς ἀρεῆς ἐπῆραι.
 ἦτοι τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, καὶ ἐξιδάσασθαι.
 Porphyr. Quæst. Homeric. 19. Ubi Editiones
 quidem Porphyrii, "βασιλῆα," habent; ipse
 autem, "βασιλῆα," legit videtur.

Ver. 183.—ἀπαρέσσασθαι,] Barthesius leg-
 endum conjicit ἀπαρέσσασθαι.

Ver. 188.—πρὸς δαίμονος.] Ἄλ. πρὸς
 δαίμονος.

Ver. 190.—ὄφρα κε δῶρα.] Ἄλ. ἐπίσθαι δῶρα.

Ver. 191.—ἔλθωσι,] Ἄλ. ἔλθωσι.

Ver. 193. Κρινόμενος.] Vide supra ad ἄ,
 309, 314, 338; et ad ζ', 434.

Ibid.—κούρητας ἀριστήας.] Καὶ Ὁμηρὸς δὲ
 τοὺς νέους στρατιώτας [κουρήτας] προσηγέμευσε·
 "Κρινόμενος· κούρητας ἀριστήας παναχαι-
 ῶν·" Καὶ πάλιν [infra ver. 248,]
 "—δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν." Strabo.
 Geograph. Lib. X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν,]
 Strabo, loco jam citato, legit; Δῶρα θεῶν
 παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν. Ἄλ. ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνε-
 κέμεν.

Ver. 197.—ἐτοίμασά τ' αὖ.] Vide supra ad
 ἄ, 140.

Ver. 200.—ταῦτα.] Ἄλ. πάντα.

Ver. 202.—ἦσιν.] Cod. Harleian. ἔσιν.

Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαίγμενοι, οὐς ἔδαμασσευ
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·

Ἔμεις δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον ἢ τ' ἂν ἔγωγε

205

Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἴας Ἀχαιῶν

Νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι

Τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τισαίμεθα λάβην·

Πρὶν δ' οὐπὼς ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαίμον' εἶη

Οὐ πόσις, οὐδὲ βρᾶσις, ἑταῖρου τεθνεῖωτος,

210

Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαίγμενος ὄξεί' χαλκῶ

Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

Μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,

Ἄλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

215

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ

Ἐγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νόηματί κεν προβαλοίμην

Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα·

Τῶ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.

220

Ver. 204.—Πριαμίδης.] Vide supra ad
ἀ, 398.

Ver. 205.—βρωτῶν ὀτρύνετον.] Qua ra-
tione, βρωτῶν, hic ultimam producat; item
εἶ, *ver.* 216; vide supra ad ἀ, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι.] *Al.* Τεύξεσθαι.

Ibid.—τισαίμεθα.] Vide supra ad ὁ,
116; et ad ν', 339.

Ver. 210.—τεθνεῖωτος.] Vide supra ad
ν', 46.

Ver. 212.—ἀνὰ πρόθυρον.] *Al.* ἀνὰ προ-
θύροισι.

Ver. 213.—τό μοι οὔτι.] *Barnesius* in uno
MS scriptum repperit, τῶ μοι οὔτε. Vide
supra ad μ', 9.

Ver. 213—224.—μέμηλεν—τέτυκται.]
Si μεμήλει—τέτυκτο dixisset, jam non
conflictisset Temporum ratio. Vide supra ad
ἀ, 37.

Ver. 214.—φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργα-
λέος στόνος.] Vide infra ad ὦ, 548.

Ibid.—φόνος.] *Cod. Harleian.* Πόνος.

Ver. 216. ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ.] Pro-
nuntiabatur Πηλῶς. *Barnesius* edidit Πηλῶς;
υἱέ. Nec male; cum Πηλῶς sit vox *Ionica*,
et υἱές alibi priore correpta occurrit:

Ἐκτορ υἱέ Πριάμοιο. — Π. ἦ, 47.

—Ποδῆς, υἱός Ἡετίωνος. — ζ', 575.

Vide supra ad ν', 103; et ad ὁ, 24. *Cæz-*

rum in uno MS scriptum repperit *Barnesius*,
Πηλῶς υἱέ. Quod et ipsam ferri posset, pro-
nuntiando scilicet Πηλοῦς.

Ver. 217. Κρείσσων εἰς ἐμέθεν.] Ὅσα τὸ
ἀξίωμα τοῦ βασιλευτοῦ, καὶ τὸν αὐτοῦ κείρον καὶ
ἀνεμέστητον ἔπανον. *Eustath.* Ἐπιτιμησις—
ἔστι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ δι' ἀπορήτων
λυπηρὰ παραίσεις. Διὰ τοῦτο καὶ προοίμιον
αὐτῶ μακρὸν ἔστι. “Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ
“ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ Ἐγχει, ἐγὼ δέ κε
“ σεῖο νόηματί γε προβαλοίμην Πολλόν ἐπεὶ
“ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα.” Αὐτὸ
τὸ προοίμιον τοῦ σχήματος ἔστιν ἀρχὴ, Μὴ πάν-
θάρρει τῇ ἀνδρείᾳ τῆ σαυτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις
αὐτὴν τὸ μηδέν εἶναι· ἀλλ' ἀκουε παρ' ἀνδρῶν ἐμ-
πίρου καὶ ἐπιστήμονος ἐκ πείρας πραγμάτων.
—Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρὰ ἔστι, καὶ ἐπι-
τήμισιν ἔχει, εἰκότως παραβολῇ [*ver.* 221, *etc.*]
τὸ πικρὸν τῆς ἐπιτιμήσεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν.
Dionys. *Halicarn.* *Lib.* qui *inscribitur* Τέχνη,
§ 9. *in fine.*

—Tibi dextera bello

Utilis; ingenium est, quod eget modera-
mine nostri.

Ovid. *Metam.* *Lib.* XIII. *ver.* 361.

Ver. 218.—νόηματί κεν.] *Cod. Harleian.*
νόηματί γε. Atque ita legit *Dionysius* *Holi-*
carnassensis loco jam citato. Quæ et proba
Lectio.

Var.

Αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 Ἦσ τε πλείστην μὲν καλαμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν

Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὶν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται
 Γαστέρι δ' οὕτως ἐστὶ νεκῶν πενθήσασιν Ἀχαιοῦς.

225

Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κεν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;

Ἄλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνησι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἡματι δακρύσαντας·

Ὅσοι δ' ἂν πελέμοιο περὶ στρυγεροῖο λήπωνται,
 Μεινῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μάλλον

230

Ἄνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα ναλεμῆς αἰεὶ,
 Ἐσθάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδὲ τις ἄλλην
 Λαῶν ὄτρυντῶν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.

Ἦδὲ γὰρ ὄτρυντῶν κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λήπῃται
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθροῖο ὀρηθήντες

235

Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγειρομὲν ὄξυν ἄρηα.

Ἢ, καὶ Νέστορος υἱας ὀπάσασατο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγηντα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,

Καὶ Κρειαυτιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·

240

Βᾶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.

Αὐτίκ' ἔπειθ' ἄμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·

Ἐπτά μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς αἰὶ ὑπέστη,

Ver. 221. Αἰψά τε φυλόπιδος:] *Al.* Αἰψά
 κε, et Αἰψα δὲ. Ὅσα—ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλό-
 πως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων
 πρῶσι μάλιστα, ὡς περὶ πυρῶν συγκρομῶν ποιεῖται
 τὸν λόγον, λέγαν· “Αἰψά τε φυλόπιδος [φυλό-
 πιδος] πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν, Ἦς τε πλεί-
 στην μὲν καλαμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν”
 “Ἄμητος δ' ὀλίγιστος.” *Aristid. Quintilian.*
de Musica, Lib. II.

Ver. 222.—Ἦσ τε πλείστην] *Heraclides*
Ponticus legit ὧς ὅτε πλείστην.

Ibid.—πλείστην μὲν καλαμην χθονὶ χαλ-
 κὸς ἔχευεν· Ἀλληγορικῶς οὖν καλαμην οὖν
 ἐκκληκε τὰ σάματα τῶν ἀναιρεμένων. *Schol.*
 “Quotiens multam necem significare vult,
 ‘missam hominum factum esse dicit.” *Ma-
 crob. Saturnal. Lib. V. cap. 15.*

Ver. 223.—κλίνῃσι] *Vide supra ad 4,*
309, et 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ]
 Namque nimis multos, atque omni luce
 cadentes

Cernimus; ut nemo possit merore vacare.

Quo magis est æquum tumulis mandare
 peremptos

Firmo animo, et lætum lacrymis finire
 diurnis.

Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229.—δακρύσαντας:] *Al.* δακρυχέοντας.

Ver. 233.—Ἐσθάμενοι χροῖ χαλκὸν] *Cuip*
nosmet ipsi armaverimus. Similiterque infra,
ver. 238.—Νέστορος υἱας ὀπάσασατο
Nestoris filios sibi ipse comites ascevit. Vide
supra ad ver. 23; et ad v, 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων.] *Al.* Νηυσὶ
 παρ' Ἀργείων. Quo modo legit et *Codex*
Harleianus.

Ver. 242.—ἄμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ
 ἔργον.] Sic apud *Virgilium:*

Sic ait, et *dixit citius tumida æquora pla-
 cat.* *Æn. I. 146.*

Item apud *Terentium:*

—*dictum factum huc abiit*—.

Heauton. Timor. Act V. Sc. I. 31.

Ibid.—τετέλεστο.] *Vide supra ad δ', 492;*
 et ad 4, 37.

Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

Ἐκ δ' ἄγον αἴψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,

245

Ἐπὶ, ἀτὰρ ὄγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον·

Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,

Ἦρχ', ὅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·

Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν· ἀν' δ' Ἀγαμέμνων

Ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐτῶν,

250

Κάπρου ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.

Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσαμένος χεῖρεσσι μάχαιραν,

Ἡ οἱ παρ' Ἰφίφους μέγα κούρην αἰὲν ἄορτο,

Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν,

Εὐχετο· τοὶ δ' αἶρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ

255

Ἀοργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.

Εὐξάμενος δ' αἶρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,

Γῆ τε, καὶ Ἥλιος, καὶ Ἐρινυῖες, αἱ θ' ὑπὸ γαίαν

Ἀνθρώπους τίνονται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση.

260

Μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεΐκα,

Οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρημένος, οὔτε τεῦ ἄλλου·

Ἄλλ' ἔμεν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν

Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.

265

Ἡ, καὶ ἀπὸ στόμαχον Κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ·

Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολίης ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα

Ver. 245.—ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.] *Decem ipsa talenta, vel talenta non minus decem. Male igitur vir eruditissimus Dionysius Halicarnassensis, περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, § 8; Τῶν δὲ σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλειστατῆν ποιεῖ· ἐπιότε μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τούτῳ· “Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.” Τὸ γὰρ “πάντα” μηδὲν συντελοῦν ἔρχεται. Vide supra ad α', 373, et 470.*

...*Ibid.*—στήσας.] Διὶ ζυγῷ στήσας· εὐτα γὰρ οἱ ἄρχαιοι τὰ χημάτα ἐστάθμιζον. *Schol.* Vide infra ad α', 232.

Ver. 248.—κούρητες Ἀχαιῶν.] *Strabo, Geograph. lib. X. legit κουρητες Ἀχαιοί.*

Ver. 253.—ἄορτο.] *Al.* ἄεστο.

Ver. 254.—χεῖρας ἀνασχῶν, Εὐχετο.]

—duplices tendens ad sidera palmas. *Æn. I. 67.*

—oculos ad sidera lætus

Extulit, et cælo palmas cum voce tendendit. *Æn. II, 687.*

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn. X, 667.*

Ver. 258. Ἴστω νῦν—Γῆ τε, καὶ Ἥλιος.] *Esto nunc sol testis, et hæc mihi terra precanti. Æn. XII, 176.*

Ver. 260.—τίνονται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση.]

—φασὶν Ἐρινυῖας ἀμφιπολεῖν

“Ὀρμον τινωμένας, τὸν ἔρις τέκε πῆμ' ἐπι-
έρκεις. *Hesiod. Hæmerai, ver. 39.*

“Ὀρμον β', ὡς δὴ πλείστον ἐπιχθόνιους ἀνθρώπους
Πημάνει, ὅτε κέν τις ἔμην ἐπίορκον ὁμόσση.
Id. Theogon. ver. 231.

Ibid.—τίνονται.] *Vide supra ad β', 43; et ad γ', 279. Al. τίνονται.*

Ver. 266.—ἀπὸ στόμαχον Κάπρου τάμε.] *Id est Κάπρου στόμαχον ἀπέταμε.*

Ver.

ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἄνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηυδα'

Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεςσι διδοῖσθα·

270

Οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔμοισιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερές, οὐδὲ κε κούρη

Ἦγεν, ἔμευ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς

Ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄσκη.

275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰθήρην.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκήιδονατο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·

Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,

Βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θεῖοιο·

Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·

280

Ἴππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἐπεῖτ', ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὄξει χαλκῷ,

Ἄμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε

Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἴδε καλὰ πρόσωπα·

285

εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῆσι·

Πάτροκλέ, μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,

Ζωὸν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίῃθην ἰούσα,

Νῦν δέ σε τέθνηϊῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

Ἄψ ἀνιούσ' ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεῖ·

290

Ἄνδρα μὲν, ὃ ἔδοσάν με πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ,

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad 6, 572.

Ver. 273. Ἦγεν, ἔμευ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ] Ita ex Eustathii edidit Barnesius. Al. Ἦγεν, ἔμευ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἄλλᾳ.

Ver. 277.—ἀς'] Ut iusserat Achilles. —

Ver. 282.—ἐπεῖτ', ἱκέλη] Ita edidit Barnesius; Al. ἐπεῖθ', ἱκέλη.

Ibid.—χρυσῇ] Edidit Barnesius χρυσῆν. Quod eodem modo pronuntiandum; primam enim necessario producit. Vide supra ad 7, 523.

Ver. 284. Ἄμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε,] Unguis ora soror fœdans ei pectora pugnis,

Per medios ruit ac morientem nomine clamat. Æn. IV. 673.

Ibid.—ἐκώκυε,] Pronuntiabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide supra ad 6, 37; et ad 4, 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,] Πολλὰ σχήματα παρ'

Ὀμήρου, πάμπολλα καὶ ἐν ἄλλαις ὑποθέσειν ἄλλα δικηόμενα ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Βρισηίδος λόγος οὐκ ἀσχημάτιστος, ὅτε ἵκουσα παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον, ἐπιπίπτει τῇ σάματι, καὶ θρηκεῖ Πάτροκλον. Καὶ οὕτως ὁ ἀκριατῆς ὅτι Πάτροκλον θρηκεῖ ἐν δεινότητι δὲ ὁ ποιητὴς σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀμῆνῃ καιροῦ ἀπαυτοῖσας τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις, καὶ διὰ τοῦτο θῆνον διηνε λέγουσας πρὸς Ἀχιλλεῖα· “ Πάτροκλέ, μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ, Ζωὸν, etc.” Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 9.

Ver. 289—300.—τέθνηϊῶτα — τέθνηϊῶτα,] Vide supra ad 7, 46.

Ver. 290.—δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεῖ·] Ἔτερα δ' ἀφ' ἑτέραν
Κακὰ κακῶν κρηεῖ.

Euripid. Hecuba, ver. 688.

—ἐπὶ δ' ἀλγερῶν ἀλγῶν κείτα.

Id. Troades, ver. 591.

—aliud ex alio malum.

Terent. Eunuch. act. V. Scen. 5. 17.

Ver.

Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαίγμενον ὄξει χαλιῶ·
 Τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μίαν γείνατο μήτηρ,
 Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθειον ἡμᾶρ ἐπέσπον·
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐμ' ἕασκες, ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν αἰὼς Ἀχιλλεύς 295

Ἐκτεινεύ, πέρσεν δὲ πόλιον θείοιο Μύνητος,
 Κλαίειν, ἀλλ' ἐμ' ἕφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
 Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεὶ. 300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στεναχόντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κηδὲ ἐκάστη.
 Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
 Δισσόμενοι· δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιτείβειθ' ἑταίρων,
 Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
 Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰὼν ἰκάνει·
 Δύντα δ' ἔς ἥλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.

Ὡς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσικέδασεν βασιλῆας·
 Δοιῶ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ, Ἴδομενεὺς τε, γέρον θ' ἰππηλάτα Φοῖνιξ,
 Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδὲ τι θυμῶ 310

Ver. 294.—ἐπέσπον] Cod. Harleian.
 ἐπέσπον.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν οὐδ'] Singularem
 habet vim duplex ista negatio, que sermone
 Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297.—ἕασκες] ἕφασκες]
 Vide supra ad ver. 42; et ad γ', 84.

Ver. 296.—πέρσεν δὲ πόλιον θείοιο Μύνη-
 τος,] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυγησσόν, λέγων,
 “ πόλιον θείοιο Μύνητος,” ὡς ἀν' ἀνασταυρωμένην
 ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα περὶ αὐτὸν μαχόμε-
 νον. Strabo. Geograph. Lib. XIII. Recte;
 Ut liquet ex Iliad. β', 689;

Κόρης χαρμένος Βρισπίδος ἠκόμοιο,
 Τὴν ἐκ Λύγησσού ἐξέλετο, πολλὰ μο-
 γήσας.

Λυγησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα θήβης,
 Καδδὲ Μύνητ' ἱβάλεν———

Ceterum Codex Harleianus hic legit, ἐκ δ'
 εἶλε πόλιον.

Ver. 298. Κουριδίην ἄλοχον] Vide supra ad
 α', 114.

Ἰβιδ.—ἐνὶ νηυσὶν.] Al. ἐπὶ νηυσὶν.

Ver. 299.—δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρ-
 μιδόνεσσι.] Ita apud Euripidem;

Εἰς τὰς ἄλλας ἄρας γὰρ δὲ

Παῖδες δαίσομεν ἱμεγαλούς.

Iphig. in Aul. ver. 122.

Ἐνταῦθ' ἔδασαν Πηλέως γάμον θεῶν.

Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ'
 αὐτῶν κηδὲ ἐκάστη.] “ Selon mon goût par-
 ticulier, voila le trait le plus fin qui soit
 “ dans toute l'Iliade: rien n'est plus natu-
 “ rel que l'image que le Poëte nous presente
 “ de ces pauvres filles, qui se trouvant depuis
 “ assez longtemps entre les mains d'un vain-
 “ queur, renouvellent leur larmes à l'occasion
 “ des nouveaux objets de tristesse qui les
 “ environnent, quoiqu' elles y prissent peu
 “ de part.” Terrasson. Dissertat. sur l'Iliade,
 Part. IV. cap. 4.

Ver. 307. Ἄσασθαι] Vide supra ad ver.
 167; et ad γ', 141.

Ver. 309.—ἀπεσικέδασεν] Vide supra ad α',
 140.

Ver. 310.—Ἀτρεΐδαι] Cod. Harleian.
 Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἴδομενεὺς τε,] Cod.
 Harleian. Νέστωρ τ', Ἴδομενεὺς τε:

Ἰβιδ.—ἰππηλάτα] Vide supra ad α', 175.

Ἰβιδ.—φοῖνιξ,] Vide supra ad β', 267.

Τέρετο, πρὶν πολέμου στόμα δόμεναι αἱματόεντος.

Μησάμενος δ' ἀδιῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·

Ἦ ῥα νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων, 315

Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας

Αἴψα καὶ ὄτραλέως, ὅποτε σπερχοίαιτ' Ἀχαιοὶ

Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολυδάκρυον ἄρηα·

Νῦν δὲ σὺ μὲν κῆσαι δεδαίγμενος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

Ἄκημον πόντος καὶ ἔδητύος, ἔνδον ἔοντων,

320

Σῆ ποθῆ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·

Οὐδ' εἰ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πύθοιμην,

Ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,

Χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ ὄμμω

Εἶνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·

325

Ἦέ τόν, ὃς Σκύρω μοι ἐντρέφεται φίλος υἱός,

Εἴ που ἔτι ζῶει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.

Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,

Οἷόν ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,

Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδ' ἐέσθαι,

330

Ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνῃ

Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δεῖξαις ἕκαστα,

Κτήσιν ἐμὴν, ὀμῶάς τε, καὶ ὑπερεφες μέγα δῶμα.

Ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν

Τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκαχῆσθαι,

335

Γῆραί τε στυγερῶ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ

Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.

Ὡς ἔφατο κλαίον· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,

Ver. 314.—ἀδιῶς ἀνενείκατο,] Ἐθρῶος καὶ ἑλενίως καὶ οἰκτρῶς ἀνενεύραξεν· ἢ οἷοι ἀνεστίαξε, καὶ πολλὸ ἤγαγε πνεῦμα. Schol. Al. ἀδιῶς ἀνενείκατο.

Ver. 316.—ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν] Al. ἐνὶ κλισίῃσι λαρῶν. Minus recte; nam λαρὸν priorem producit. Vide supra ad ε', 572.

Ver. 318.—πολυδάκρυον ἄρηα']
—lachrymabile bellum.]

Æn. VII. 604.

Ver. 322.—ἀποφθιμένοιο] Similiterque infra ver. 377; Vide supra ad β', 43.

Ver. 326.—Ἦέ τόν, ὃς Σκύρω] Τὸ δὲ “Ἦέ τόν,” οὐ συνίθως ἐρμημῆσται, ἀλλὰ τι παρεξήλλακται· ἔν μὲν γὰρ τοῦ εἰρησῶ, τὸ εἰ-
παῖν. Οὐδ' εἶκε τοῦ πατρὸς παθίμην, κὲ τοῦ, ἤρην τούτου, ἔς Σκύρω μοι ἐντρέφεται. Ἀχιλ-
λέως δὲ, ὡς οἶν ἐκλαθόμενος, ὑπὸ πένθους τῆς
ἐθρῶου συνίθως, ἔρη τὸ, “Ἦέ τόν.” Eu-

statib. Consulto certe ita scripsit Poëta, cum
æque facile scribere potuisset, “Ἦέ τοῦ, ἔς
“Σκύρω” etc.

Ibid.—Σκύρω] Σκύρος, νῆσος μία τῶν
Κυκλάδων. Schol. ad ver. 332.

Ver. 327.—θεοειδής.] Vide supra ad
β', 623.

Ver. 329.—φθίσεσθαι] Vide supra ad
β', 833.

Ver. 332.—ἐξαγάγοις.] Al. ἐξαγάγος.

Ver. 334.—Πηληϊά] Vide supra ad α,
265.

Ver. 336.—ποτιδέγμενον] Varphesius
edidit ποτιδέγμενον. Quod perinde est.

Ver. 337.—πύθοιτο.] Al. πύθεται.
Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 338.—Ὡς ἔφατο κλαίον']

Sic fatur lacrymans— Æn. VI. 1.

Ver.

Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

340

Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔηος·

Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὄγε, προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,

Ἦσται οὐδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἀκμηνος καὶ ἀπαστος.

345

Ἄλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἔρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.

Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

Ἦ δ', ἄρπῃ εἰκυῖα ταυυπτέρυγι, λιγυφάνω,
Οὐρανοῦ ἐγκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἔρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται.

350

Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ

Ἦλιχτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

355

Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νηφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέου·

Ὡς τότε ταρφειαὶ κέρυθες, λαμπρὸν γανώωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόμεσσαι,
Θώσημές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δούρα·

360

Ver. 339.—ἐνὶ μεγάροισιν] Qua ratione, ἐνὶ, hic ultimam producat; item οὐδυρόμενος, ver. 345; et ταυυπτέρυγι, ver. 350; vide supra ad 4, 51.

Ibid.—ἔλειπον.] Al. ἔλειπεν. Cod. Harleian. ἔλειπε.

Ver. 340.—ἄρα] Eo modo, quo dixi—.

Ibid.—Κρονίων,] Vide supra ad 4, 265, et 397.

Ver. 349.—ὠτρυνε] Vide supra ad v', 44.

Ver. 350.—ἄρπῃ] Ἐῖδος ἀγέου· τινὲς ἐκτίγον καλοῦσιν, ἔττεισι δὲ φήνιν· λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. Schol.

Ibid.—ταυυπτέρυγι, λιγυφάνω,] Hinc liquet Vocalem istam υ in vocibus, λιγυδ, λιγυφάνω, Brevem esse. Male igitur Phil. Labbeus; "Vocals longæ (inquit) corripi possunt in carmine, per solam Syllabam pu-ramque Licentiam; cum palam et aperte longæ breuiatur; ut secunda in λιγυφάνω." Dialect. linguæ Græcæ, cap. IX, § 2. Utique, Licentia ista, siqua esset, periisset

omnis Profodia. Quod autem "λιγυφάνω" secundam nonnunquam producat, id vero positum soli debetur. Vide supra ad β, 537.

Ver. 356.—ἀπάνευθε] Vide supra ad 4, 349.

Ver. 357.—νηφάδες.] De hujus vocis profodia, vide supra ad μ', 280; et ad ν', 754.

Ver. 358.—ὑπαὶ] Al. ὑπὸ.

Ver. 361. Θώσημές τε κραταιγύαλοι,] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί. Γύαλα δὲ, τὰ κοιλώματα. Schol. De hujusmodi Thracibus, Pausanias: Δύο ἦν χαλκῶ ποιήματα, τὸ μὲν στέγνυ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἀρμόζον, τὸ δὲ ὡς κητοῦ σκέπησιν εἶναι. Γύαλα ἐκλυόντο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ὀπίσθεν προσηγόν. Ἐπειτα περὶ αὐτῶν συνήπτεται πρὸς ἄλληλα. Ἀσπίδας δὲ ἀποκρίσαν ἐδόκει παρέχεσθαι καὶ ἀσπίδος χροῖς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὀμηρος; Φόρμυνα τὸν Φεῖγα οὐκ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν, [supra ε', 314;] ἐπὶ αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν. Phocis. Lib. X. cap. 26.

Ibid.

Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθονὶν
 Χαλκῷ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ἄρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσεται διὸς Ἀχιλλεύς·

365

Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 Λαμπέσθην, ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δῦν' ἄχος ἀτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 Δύσεται δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων·

370

Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίαις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θάρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάικεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
 Εἶλέτο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἦ ὅτε μήνης.

375

Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανείη
 Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψὲς ὄρεσφι,
 Σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀελλαι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 Ὡς ἂπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκανε
 Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείας

380

Ibid.—καὶ μέλαινα δόξα] Post hunc
 versum in uno MS reperit *Barnesius*:

Ἐκ κνήν ἔχεντο· βοῆ δ' ἄσβεστος ἔραρει.

Quod videtur ex π', 267, huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ
 πᾶσα περὶ χθονὶν Χαλκῷ ὑπὸ στεροπῆς.] *All.*
 ἀπὸ στεροπῆς.

Fulgur ibi ad cælum se tollit; totaque
 circum

Ære renidescit tellus—————.

Lucret. Lib. II. ver. 327.

————— ac late fluctuat omnis

Ære renidenti tellus—————.

Virg. Georg. II. 281.

Ibid.—γέλασσε] ἦτοι λαμπρυνθεῖσα
 φαίδρα γέγενεν. *Porphyr. Quæst. Homeric. 9.*

Ver. 363.—ὑπὸ δὲ κτύπος ἄρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν]

—————subterque virum vi

Excitit pedibus fonitus—————.

Lucret. Lib. II. ver. 328.

Ibid. et *ver. 365.*—κτύπος—καναχὴ]

Vide supra ad δ', 455.

Ibid.—ἄρνυτο] *Vide supra ad γ', 260.*

Ver. 365.—τῷ δὲ οἱ ὅσσε Λαμπέσθην,
 ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας]

—————stant lumina flamma.

Æn. VI. 300.

—————totaque ardentis ab ore

Scintillæ abisunt; oculis micat acribus

ignis. *Æn. VII. 162.*

Ver. 367.—ἄρα] Ut dictum est—*ver. 364.*

Ver. 368.—Δύσεται] Vide supra ad β', 35.
 et ad ε', 109.

Ver. 369. Κνημίδας μὲν πρῶτα]
 Cingitur ipse furens certatim in prælia
 Turnus:

Janque adeo Rutulum thoraca insutus
 ahenis

Horrebat squamis, surasque incluferat auro,
 Tempora nudus adhuc; laterique ac-

cinxerat entem;

Fulgebaturque alta decurrens aureus arce.

Æn. XI. 486.

Ver. 370—380—393. Κωλὰς—Καλοῦ

—καλῶ.] *Vide supra ad β', 43.*

Ver. 372.—ἄρ'] Deinceps—

Ver. 374—379—381.—τῷ δ' ἀπάνευθε

σέλας γένετ', ἦ ὅτε μήνης.—Ὡς ἂπ' Ἀχιλ-

λέος σάκος σέλας αἰθέρ' ἴκανε—ἦ δ', ἄσπης

ἄς, ἀπὲν ἄμιν Ἴπποιοις τρυφάλεια.] Vide

supra ad ε, 4; et ad σ', 205.

Ver. 375.—σέλας] *Cod. Harleian. σέλας.*
Ver. 377.—οἰοπόλῳ] *Scholiasies exponit,*
ἰν ᾧ οἶος πολοῦντο καὶ ἀνατρεφένται. Sed,
ut opinor, minus recte. Vide supra ad γ',
473; et ε', 54: Item ad Odys. λ', 573.

Ver. 380.—περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείας

κράτι θέτο βραχίον.]

—————cristatus Achilles. *Æn. I. 472.*

Vers

Κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἢ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν
 Ἴππουρις τρυφαλεῖα· περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 Χρύσειαι, ἅς Ἡφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 Πειρήθη δ' εὖ αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
 Τῷ δ' ἤντε πτερὰ γίνετ', αἶερε δὲ ποιμένα λαῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἤρωεσσιν.
 Ἴππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 Ζεύγυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινούς·
 Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠΐα τεῖναν ὀπίσσω
 Κολητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάλιστα γὰ φαιεὶνῃ
 Χεῖρὶ λαβῶν ἀράρυϊαν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός· εὖο·

385

390

395

400

Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,

Ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἠνιοχῆα

Ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' εἴμεν πολέμοιο·

Ver. 383.—[ἢ] Vide supra ad π', 762; et ad β', 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,] Vide supra ad ε', 260.

Ibid.—ἀγλαὰ γυῖα·] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα;

Ver. 386.—ἤντε] *Cod. Harleian.* αὐτε.

Ver. 387.—ἄρα] *Deinceps*—

Ibid.—σύριγγος] *Τῆς δεξατοθήκης; Schol.*

Ibid.—ἐσπάσατ'] Vide supra ad β', 140.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην,] Qua ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item ἵππων, ver. 396; et Βαλίε, ver. 400; vide supra ad β', 51.

Ver. 392. Ἴππους δ' Αὐτομέδων]
 —equorum, agitator Achillis

Armiger Automedon
Æn. II. 476.

Ver. 393.—Ζεύγυσαν,] Vide supra ad γ', 260. *Al.* ζεύγνοντ

Ibid.—λέπαδν' ἔσαν·] Οἱ ἵπποταχῆλοι ἡμάτεσ, οἱ μάλιστα τῆεσ. *Schol.* Porro *Barnesius* hic de suo edidit λέπαδν' ἔσαν atque ita omnino legendum contendit. Atqui sine

Codicibus nihil mutandum; præsertim cum et *Eusthatius* “ἔσαν” legi planissime testetur: τὸ δὲ ἔσαν εὐ διασύνεταί πάθεν, ἀλλὰ φιλοῦται, δηλοῦν τὸ “ἔσαν.”

Ver. 395. Κολητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάλιστα γὰ φαιεὶνῃ
 ὁ δὲ μάλιστα γὰ φαιεὶνῃ.

Ver. 396.—ἐφ' ἵπποισιν.] *Cod. Harleian.*
 ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397.—κορυσσάμενος] *Barnesius* edidit ἀκορυσσάμενος, itaque legendum fidenter pronuntiā; sed, ut opinor, nulla idonea auctoritate. Vide supra ad ver. 23, et 167; et ad γ', 141. *Quin* et *Codex Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων,] *Al.* Τεύχ
 χεσι λαμπόμενος.

Ver. 399.—ἵπποισιν ἐκέκλετο—Ξάνθε]
 —equum—

—alloquentur marem, et talibus

infut:
Rhæbe— *Æn.* X. 858, 860.

Ver. 401.—ἠνιοχῆα] *Al.* ἠνιοχῆας.

Ver. 402.—ἐπεὶ χ' εἴμεν πολέμοιο·] *Β*
 Ρ

Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνεῖῶτα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόνῃ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγόν, οὐδας ἴκανε·
Αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

405

Καὶ λῆν σ' ἐτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἄλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.

410

Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτήτι τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιόν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
Ἄλλὰ θεῶν ἄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδακε.

Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐστι, θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.

415

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδῆν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρεή.

420

Εὔ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μῦθος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,

Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης

Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἀδην ἐλάσαι πολέμοιο.

Ἥ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μῦνυχας ἵππους.

πειδὴν κερσεθῶμεν. Schol. Pronuntiabatur autem ἐπι χ' ἔμην πολέμοιο. Vide supra ad ε, 256. Al. ἐπι χ' ἔομην. Quò modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 403. — τεθνεῖῶτα.] Vide supra ad ε, 46.

Ver. 404. — πόδας αἰόλος ἵππος.] Τὸ αἰόλος, οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τις ἐπι τοῦ ποικίλου παρ' Ὀμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· οὕτω γοῦν τὸ, “ αἰολόπαιον,” ἀποδιδάσκει καὶ τὸ, “ αἰόλος ἵππος;” καὶ, “ αἰόλον ἄφν.” Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄσιν καὶ Εἰλεῖν προσηύχεται. Porphyg. *Quest. Homeric.* 3.

Ver. 407. — λευκώλενος Ἥρη.] Vide supra ad ε, 92; et ad ε, 43, 58, et 551.

Ver. 409. — οὐδέ τι ἡμεῖς.] Cod. Harleian. οὐδέ τι ἡμεῖς.

Ver. 411. — νωχελίῃ τε.] Al. νωχίῃ τε.

Ver. 415. — ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν.]

— Illa Noto citius —

— fugit — *Æn.* V. 242.

— cursuque pedum prævertere ventos.

Æn. VII. 807.

— anteirent cursibus aurās.

Æn. XII. 84.

— fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417. — θεῶ τε καὶ ἀνέρι.] Ἦνπερ θεῶ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνέρος Ἀλεξάνδρου. Schol.

Ver. 419. — πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad ε, 58.

Ver. 423. — ἐλάσαι.] Al. ἐλάαν.

Ver. 424. — ἐν πρώτοις.] Al. ἐν Τρωαίσι.

Ibid. — μῦνυχας ἵππους.]

— folido — ungula cornu.

Virg. Georg. III. 88.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α, ἢ Γ Ρ Α Μ Μ Α, Υ'.

Ἐπιθέσεις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψώδης Υ'.

ΔΙΟΣ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηναί, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσίν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητώ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνεΐαν δὲ, ἀντιστάνα Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ, ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἐκτὼρ δὲ, ἀντιστάς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπέμψει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνόπη, καὶ φύλοπις Οὐρανίωνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἕρις ὄρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

ΩΣ βί μὲν παρὰ νησὶ κορωνίσι θωρήσσαντο
 Ἄμφι σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητου Ἀχαιοί·
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶν πεδίοιο.
 Ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 Κρατὸς ἅπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἢ δ' ἄρα πάντῃ
 Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 Οὔτε τις οὔν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,

Ver. 2.—Ἀκόρητον] Ita ex tribus MSS
 edidit BARNESIIUS. Al. ἀκόρητος.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν] Al. Τρῶες
 δ' αὖτ' ἐτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε θεοὺς
 ἀγορήνδε καλέσσαι]

Panditur interea domus omnipotentis
 Olympi,

Conciliumque vocat Divum pater atque
 hominum rex

Sidercam in sedem—. Æn. X. 1.

Ubi quidam legunt, omnipotentis Olympi.

Ver. 5. ἄρα] Proinde, ut jussit Ju-
 piter—, v. 4.

Ver. 8.—καλά] Vide supra ad β', 43.
 Ver.

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πῖσσα ποίηεντα.
 Ἐλθόντες δ' ἔς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο, 10
 Ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἅς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν.
 Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγγελῆρατ' οὐδ' Ἐνοσίχθων
 Νηκυόστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ αἰλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
 Ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15
 Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
 Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 Τῶν γὰρ νῦν ἀγχίστα μάχη πόλεμος τε δέδωκε.
 Τὸν δ' ἀπαρμιβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 20
 Ἔγνως, Ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
 Ὡν ἕνεκα ξυνάγειρα μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μειῶ πτυχὶ Οὐλύμποιο
 Ἥμενος, ἐνθ' ὄρώων φρένα τέτλιφμαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἱκησῶ μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς· 25
 Ἀμφοτέροισι δ' αἰήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἐκάστου.
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 Οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδάγρα Πηλεΐωνα.
 Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὄρωντες·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 Δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάσῃ. 30
 Ὡς ἔφατο Κρονιῶδες, πόλεμον δ' ἀλίσσαστον ἔγειρε.
 Βῶν δ' ἴμεναι πόλεμονδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἥδὲ Ποσειδάων γαίηςχος, ἠδ' ἐριούνης
 Ἐρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκαστο· 35
 Ἥφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,
 Χαλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥιώντο ἀραιαί·

Ver. 9.—πίσσα] Cod. Harleian. πῖσσα.

Al. πῖσσα.

Ver. 11.—αἰθούσῃσιν] Ἐδραῖς στυλωταῖς, κατὰ τοὺς Παλαιούς, αἰθουσίαια δ' ἐστὶ καταλαμπρομέναις φωσὶ. Seehol.

Ver. 12.—ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν.] Al. ποίησ' εἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ver. 15.—ἐξείρετο] Al. ἐξείρετο.

Ver. 16.—τίπτ' αὖ,] Al. τίπτ' αὖτ'.

Ver. 18.—δίχα.] Vide supra ad γ', 736.

Ver. 19.—ἐξουσι ποδάγρα Ζεὺς.] Vide supra ad α', 175.

Ver. 21.—ὀλλύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 23.—φρένα τέτλιφμαι.] Vide supra ad γ', 23; et ad γ', 168.

Ver. 26.—μαχεῖται.] Al. μάχεται.

Ver. 28.—ὑποτρομέεσκον.] Contremiscere solebant. Vide supra ad β', 221.

Ver. 30.—ὑπὲρ μόρον.] Vide infra ad ver. 336.

Ver. 32.—Βῶν δ' ἴμεναι.] Al. Βῶν δ' ἴσαν.

Ver. 35.—κέκαστο.] Si, κέκασται, dixisset; jam non constitisset Tem. orum ratio. Vide supra ad α', 37; et ad β', 153.

Ver.

Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἄρ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἧδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, Φιλομμείδης τ' Ἀφροδίτη.

40

Εἰώσ μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὄρωντο ποδάκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολογῶ ἴσον Ἀρηϊ.

45

Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὀμίλου Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ἦρτο δ' Ἔρις κρατερῇ, λαοσσόος· αἶε δ' Ἀθήνη,
Σταῖσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὔτει·

50

Αἶε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἔρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
Ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρῶεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θείων ἐπὶ Καλλικολώνη.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρεῖαν·

55

Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἵψίθευ· αὐτὰρ ἔνευθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὄρεων τ' ἀπεινὰ κάρηνα.

Πάντες δ' ἐσσειόντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,

Ver. 38.—κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης] “Apollo chrysocomas cognominatur, a fulgore radiorum, quas vocant comas aureas folis. Unde et ἀκερσεκόμης, quod nunquam radii possunt a fonte lucis avelli.” Macrobi. Saturnal. Lib. I. cap. 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ] Pronuntiabatur, ut opinor, τῶς Ἀχαιοί. Vide supra ad σ', 15; et ad ὅ, 539.

Ver. 43.—ἐπέπαυτ'] Al. ἀπεπαυτ'.

Ver. 45.—Δειδιότας, ὄθ'] Vide supra ad α', 51.

Ver. 48—66. Ἦρτο] Vide supra ad β', 810.

Ibid.—κρατερῇ, λαοσσόος· αἶε δ' Ἀθήνη,] Nonnulli olim (notañte Eustathio) ita interpretungebant; κρατερῇ λαοσσόος αἶε δ' Ἀθήνη, scilicet ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minus apte.

Ver. 49.—ἐκτὸς,] Al. ἐντός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὔτει:]

intendit vocem, qua protinus omne

Contremuit nemus, et sylvæ intonuerit profundæ. Æn. VII. 514.

Ver. 51. Αἶε δ' Ἀρηϊ] Strabo. Geograph. lib. XIII. legit, Ἦρτο δ' Ἀρης.

Ver. 52.—πόλεως] Al. πόλιος. Quod perinde est.

Ver. 53.—θείων ἐπὶ Καλλικολώνη.] Ἀρισταρχος ἀνέγχοι περισπωμένης, τὸ χωρίον θεῶν λέγων ἢ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος. Schol.

Ver. 56.—Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ] Hic pater omnipotens ter cælo clarus ab alto

Intonuit——. Æn. VII. 141.

Ibid.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide supra ad ὅ, 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσειόντο] Ἐνεργεῖας ἕνεκεν φησὶ, “ Πάντες δ' ἐσσειόντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης, καὶ κορυφαί.” Μάρκον γὰρ ἡμεῖς εἰς ἐπιφανίαν τῆς παραχρῆς ἤγαγεν ἀπὸ τῶν φύσει κινουμένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων, τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μεταστάσειν ποιητάμενος.

Aristid. Quintil. de Musica, lib. 2.

Ibid.—πολυπιδάκου] Al. πολυπίδακος. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Καί κορυφαί, Τρώων τε πόλεις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ' ἐνέρων, Αἰδανεύς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου αἴλτο, καὶ ἴαχε' μὴ οἱ ὑπερθε
 Γαίαν ἀναρῶξήσει Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ'

60

65

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ' ἐνέρων, etc.] Ὑπερφύα καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα, — “Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ' ἐνέρων Αἰδανεύς Δείσας, etc.” Ἐπιβλέπει, ἑταίρει, ὡς, ἀναρῶγγυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτοῦ δὲ ὑμνομένου ταρταροῦ, ἀνατρεπῆν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ κόσμου λαμβάνοντος, πᾶν ἄμα, οὐρανός, ἄδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμείῃ καὶ συγκυδουμένη μάχῃ; Ἄλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ οὐ σώζοντα τὸ πρέπον. Longinus, § 9. Imitatus est hunc locum Virgilius:

Non fecus ac si qua penitus vi terra deficiens

Infernas referat sedes, et regna recludat
 Pallida, diis invisâ; superque immane
 barathrum

Cernatur; trepidentque immisso lumine
 Manes. Æn. VIII. 243.

Et Ovidius:

Inde tremit tellus, et rex pavet ipse silentum,

Ne pateat, latoque solum retegatur hiatus,

Immissusque dies trepidantes terret umbras. Metamorph. V. 356.

Item lib. II. ver. 260;

Dissiliit omne solum; penetratque in Tartara rimis

Lumen, et infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis Tollius, in annotationibus ad locum Longini jam supra citatum; “Nitere”, inquit, “videntur hæc, “et magnitudinem præ se ferunt seorsim lecta: verum si cum illis Homeri comparentur, facile quisvis animadvertet quantum πάθος in Homericis sit verbis, quantaque sublimitas; sic ut nemo, nisi qui plane harum rerum rudis sit, et ἀμούσος, non commoveatur, ubi hæc legerit, “et cum ipso Plutone dehiscentes sibi videre videatur inferos.” De Virgiliti porro loco ita Macrobius; “Interdum”, inquit, “sic audirem suum dissimulante imitatur [Virgilius] ut loci inde descripti solum dispositionem mutat, et faciat velut aliud videri. Homerus ingenti spiritu ex perturbatione terræ ipsum Ditem patrem terrarum profluere. et exclamare quodammodo

“facit — Hoc Maro non narrationis “sed parabolæ loco posuit, ut aliud esse videretur.” Saturnal. Lib. V. cap. 16.

Ver. 64. Οἰκία — Σμερδαλέ', εὐρώεντα,] Ingeniosè hæc ad Terram nostram, et ferens Luna regionibus prospectatam, transfert Plutarchus: “Εκείνους δ' ἂν [τοὺς ἐν τῇ σελήνῃ κατοικοῦντας] οἶμαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαμμάσασθαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἶον ὑποστῆθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντός ἐν ὑγροῖς καὶ οὐρανοῖς καὶ νεφροῖς διαφανομένην ἀλαμπέας καὶ ταπεινοῦ καὶ ἀκίνητου χωρίου, εἰ ζῆα φύσει [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θεομότητος. Κἂν εἰ πᾶσιν αὐτοῖς ἐγγενεῖτο τῶν Ὀμηρικῶν τούτων ἀκοῖσαι, “Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ' — ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ἄδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκείσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι Σελήνην. De facie in orbe Luna. Caterum vituperat hunc locum Plato: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστάτεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἀπλῶς οὕτω τὰ ἐν ἄδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὐτ' ἀληθῆ λέγοντας οὐτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλουσι μαχιμῶς ἔσεσθαι. — Ἐξελείφμεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα — Οἰκία δὲ “θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη. Σμερδαλέ', “εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ' — Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παραϊστορήματα Ὀμηρῶν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ποιητῶς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαγράφμεν οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἰδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσοῦτω ἦττιν ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. De Republ. lib. 3.

Ibid. — ἀθανάτοισι.] Similiterque infra ver. 77, 87; Πριαμίδου — Πριαμίδου et ver. 123. Ἀθανάτων. Vide supra ad α, 398.

Ibid. — φανείη] Cod. Harleian. φανήη.

Ver. 65. Σμερδαλέ', εὐρώεντα,] Σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τοῦ ἄδου ἔφθ, ἀπὸ τοῦ ὕψωμα εἶναι καὶ φόνου πλήρη. Porphy. Quæst. Homeric. 9.

Vimque Deum infernam, et diri sacraia Diis. Æn. XII. 199.

Sic apud Hesiodum, Ἦγ' καὶ Ἐμπερ. ver. 152.

Ἐῖσαν ἐὶ εὐρώεντα δόμον κερμεροῦ αἴδαο.

Quem ad locum Gatakerus; “Εὐρώεντα (inquit) malim vertere, sive oblitum, quam

“cum interpretibus latum.” Annotat. in Antoninum; Lib. IV, § 6.

Τόσπος ἄρα κτύπος ὤρτο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων.

Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος

Ἰστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·

Ἄντα δ' Ἐυναλίιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἦρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδείην,

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο·

Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούσιος Ἑρμῆς·

Ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,

Ὀν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Ἐκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον

Πριαμίδεω· τοῦ γὰρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει

Αἰμάτος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνεῖαν δ' ἰθύς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων

Ἄντία Πηλείωνος, ἐνήκε δὲ οἱ μένος ἦ·

Υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν,

Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Αἰνεῖα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί

Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,

Πηλείδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;

Τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·

Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,

Ἄντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἀντ' Ἀχιλλῆος

Ver. 66. Τόσπος ἄρα κτύπος ὤρτο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων.] Post hunc versum inferit Barnesius;

Δὴ τίτε διεξέλιγτο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων· Sed, ut opinor, nulla fatis idonea auctoritate.

Ibid.—Τόσπος ἄρα] Tantus utique—

Ibid.—κτύπος] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 68.—ἰὰ πτερόεντα·] Ἄη πτερόεντας ἰστούς.

Ver. 69.—γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supra ad α', 206.

Ver. 72.—σῶκος, ἐριούσιος·] Vide supra ad α', 51.

Ver. 74. Ὀν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητής, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. Schol. Vide supra ad ζ', 291; et ad α', 403.

Ibid.—Ξάνθον καλέουσι] Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ποταμὸς ξανά πρόβατα ποιεῖν διὰ

καὶ τὸν Ὀμηρὸν φάσιν ἀντὶ Σκάμανδρου, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. Aristot. de Histor. Animal. lib. III. cap. 2.

Hinc albi, Clitumne, greges—

Virg. Georg. XI. 146.

Ibid.—Σκάμανδρον.] Cod. Harleian. κάμανδρον.

Ver. 77.—τοῦ γὰρ ῥα μάλιστά.] Non hic supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod praecessit; σ', 91, 114, 334.

Ver. 80.—ἐνήκε δὲ οἱ μένος·] Vide infra ad ver. 110.

Ver. 81.—Λυκάονι εἴσατο φωνήν,] Vide supra ad γ', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν εἰσάμενος·] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 85. Πηλείδω·] Sic supra ver. 77, Πριαμίδω. Pronuntjatur Πηλείδω Πριαμίδω. Vide supra ad α', 1.

Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν, 90
 Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέροισι·
 Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γούνα.
 Ἥ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 Ἥ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος, ἣδ' ἐκέλευεν 95
 Ἐγχεῖ χαλκίῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 Αἰὲ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
 Πρὶν χροὸς ἀνδρομέριο διελθήμεν· εἰ δὲ θεὸς περ 100
 Ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ρέα
 Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἀναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Ἥρωε, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 Εὐχο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κόουης Ἀφροδίτης 105
 Ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερεῖοιός ἐκ θεοῦ ἐστίν.
 Ἥ μὲν γὰρ Διὸς ἐστ', ἣ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 Ἄλλ' ἰθύς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 Λευγαλείοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρεῖῃ.

Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν· 110
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο παῖς λευκώλενον Ἥρην,
 Ἄντια Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

Ver. 91.—ἐπήλυθεν] Vide supra ad 6, 488; et ad γ', 205.

Ver. 92.—Λυρνησσὸν] Πόλις τῶν Ἰσπυλαίων Θηβῶν. Schol.

Ibid.—Πήδασον] Πηταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος. Schol.

Ver. 95.—ἐκέλευεν] Vide ad II. 4, 37; et ad ν', 84.

Ver. 96.—Ἐγχεῖ χαλκίῳ] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 99.—τῷ γ'] Al. τῷ δ'.

Ver. 100.—εἰ δὲ θεὸς περ Ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος;] Ἴσον ποιήσει τὸ τέλος τοῦ πολέμου, μηδέ ἐτέραν βοήθειαν. Schol. Sic apud Euripidem;

Οἱ δὲ Συγκοτίους διττὸν γίνασ ἐκράτησαν Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξίστου ἀμφοτέρους.

Ἐπιμύθειον.

Ver. 101.—οὐ με μάλα ρέα] Ita ex tribus MSS et ex Enstatbio edidit Barnesius.

Al. οὐ με μάλα ρέα. Pronuntiabatur, ut orinoi, οὐ με μάλας ρά. Vide supra ad ε', 461.

Ver. 103.—132. Τὸν δ'—τὸν δ'.] Vide supra ad 4, 121; ad γ', 200; et ad 6, 160. Male Barnesius, τόνδ'—τὸνδ'.

Ver. 104.—ἀλλά γε] Cod. Harleian. ἀλλ' ἄγε.

Ver. 110.—ἔμπνευσε μένος μέγα ποι- μένι λαῶν] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιάζειν, ἀνεπίστατόν ἐστι καὶ ἀήτητον. Ὁ καὶ τοὺς Θεοὺς Ὀμηροῦ ἐμπνοεῖν φησι τοῖς ἀγγέλοις, (ὡς εἰπὼν—“ἐμπ- νευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν”)—καθάπερ ὄργανα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέτας. Plutarch. de virtute morali, sub finem. Vide supra ad ε', 185.

Ver. 112.—λευκώλενον Ἥρην,] Vide supra ad ε', 92; et ad 4, 43, 58, et 551.

Ver.

Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·

Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων, καὶ Ἀθήνη,

115

Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα.

Αἰνεῖας ὄδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ,

Ἀντία Πηλίωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἄλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω

Αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῖων Ἀχιλῆϊ

120

Παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῶ

Δεύεσθω· ἵνα εἰδῆ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι

Ἀθανάμων· οἱ δ' αὐτ' ἀνεμῶλιοι, οἱ τὸ πάρος περ

Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.

Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιῶντες

125

Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι

Σήμερον ὕστερον αὐτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἱ αἴσα

Γεινομένω ἐπένησε λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ·

Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,

130

Δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ

Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίσχθων·

Ἦρη, μὴ χαλέπαινε παρὲν νόον· οὐδέ τί σε χρεῖ.

Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ζυνελάσσαι

Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειγὴ πολὺ φέρτεροι ἤμεν·

135

Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες

Ἐκ πάτου ἐς σκοπιῆν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.

Ver. 115.—Ποσειδάων,] Cod. Harleian.
Ποσειδάων.

Ver. 118, et 138.—Φοῖβος· Ἀπόλλων.]

Vide supra ad α', 43.

Ver. 119.—ἀποτρωπῶμεν] Al. ἀποτρωπῶμεν.

Ver. 122.—φιλέουσιν] Vide infra ad ver.

304.

Ver. 123. Ἀθανάτων] Vide supra ad α',

398.

Ver. 127.—πέισεται, ἄσσα οἱ αἴσα.]

ἱμπερὶ δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ

ἴθ' ὑπαλύξαι.

Theogn. Gnom. ver. [815.

Ver. 129.—θεῶν ἐκπεύσεται] Al. θεῶν

ἐκπεύσεται.

Ver. 130.—ὅτε κέν τις.] Vide supra ad β',

504.

Ver. 131.—χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.]

Τὸν Ρωμαίων, ὃς ἐπιτίτραπται Αἰ-
γυπτῶν, ἀνδρα ἔφη χρέμασι ἀναπέσαντα ἐς τὸ

ἀδυνον καταπέμψαι τῆς Ἰσίδος τὸ ἐν Κόπτιαι.
Καὶ ὁ ἐσπερφοθὲς ἀνέστρεψε μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου·
δηγησάμενον δὲ ὅποια ἰθεύσατο, καὶ τοῦτον αὐ-
τίκα ἐπιθυσιόμην τελευτῆσαι, τὸ ἔπος οὖν ἀλη-
θεύειν ἔοικε τὸ Ὀμήρῳ, σὺν οὐδενὶ αἰτίῳ τοὺς
θεοὺς τῶ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργεῶς ἐράσθαι.
Pausan. Phocic. lib. X. cap. 32. sub fine.

Ver. 134.—ζυνελάσσαι] Al. ζυνελάσαι.

Minus recte; secundum enim corripit:

—ἀδην ἐλάσαι πολέμοιο. τ', 423.

Ver. 135.—Ἡμέας] Pronuntiabatur

Ἡμᾶς.

Ibid.—φέρτεροι ἤμεν] Al. φέρτεροι εἶμεν.

Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 137.—Ἐκ πάτου ἐς σκοπιῆν,] Ἐκ τῆς

πεπαιτημένης ὁδοῦ· εἰς τόποι σκοπιῶν ἔχοντα.

Schol.

Ibid.—πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.]

Bella viri pacemque gerant, quibus bella

gerenda.

Æn. VII. 444.

Ver.

Εἰ δὲ κ' Ἄρης ἀρχῆσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,

Ἡ Ἀχιλῆϊ ἰσχυοῖσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,

Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται 140

Φυλοπίδος· μάλα δ' ἄκα διακρινθέντας οἶα

Ἄψ' ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγυριν ἄλλων,

Ἡμετέρας ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκη ἴφι δαμέντας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κυανοχαίτης

Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145

Ἐψηλὸν, τό γὰρ οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

Ποίειον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλείοιτο,

Ὅππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊονος πεδίονδε.

Ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀρρηκτον νεφέλην ὠμοῖσιν ἔσαντο 150

Οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὄφρυσι Καλλικολώνης,

Ἀμφὶ σέ, ἦε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.

Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιώντες

Βουλὰς ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο

Ὄκνεον ἀμφοτέροι· Ζεὺς δ' ἤμενος ὑψί, κέλευε. 155

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῶ

Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν

Ὅρτυμένων ἄμυδις· δυο δ' ἀνέρες ἔζοχ' ἀρίστοι

Ver. 138. Εἰ δὲ κ' Ἄρης ἀρχῆσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,] *Al.* Εἰ δὲ κ' Ἄρης ἀρχῆσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140.—ὀρεῖται] *Al.* ὄρηται.

Ver. 141.—διακρινθέντας] *Al.* διακρινθέντας. Quod ferri non potest; antepenultima enim necessario cortipit.

Ver. 143.—ἀνάγκη] *Cod. Harleian.* ἀνάγκη.

Ver. 144.—Κυανοχαίτης] Vide supra ad ε, 43, 58, et 528.

Ver. 145.—ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος] Qua ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hic producatur; item παῖδες, *ver.* 183; vide supra ad ε, 51.

Ver. 146.—τό γὰρ] *Quem scilicet*—.

Ver. 147.—ὄφρα τὸ κῆτος] Τί οὖν; (φῆσαι τῆς ἀν) οὐθεν ταῦτα [τὰ Ἄεθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἔργου φήσαμ' ἂν, ὥσπερ ἄλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄλον, ὕδαρ δὲ πρὸς μάζαν.—καὶ Ὀμηροῦ ἐπέων κόσμος περιγερόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄεθρα ὥσπερ λαβὰρ ἐκπάμπαι δρομέοις, ἢ λήφους κρέαντιν, ἐπιτόποισι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν. Ὡς τὸ, —“Ποίειεν, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλείοιτο.” *P. Musicæ. Quæst. Platonicæ, sub finem.*

Ibid.—ἀλείοιτο] *Al.* ἀλείπται.

Ver. 148.—σεύαιτο] *Cod. Harleian.* σεύαιτο.

Ver. 150.—νεφέλην ὠμοῖσιν ἔσαντο:]

Nube candentes humeros amictus.

Horat. Carm. lib. I. Ode II. ver. 31.

Ver. 151.—ἐπ' ὄφρυσι Καλλικολώνης,]

Sic apud Virgilium:

—supercilio clivosi tramitis undam

Georgic. I. 108.

Ver. 152.—ἦε Φοῖβε,] Ἀπόλλων τοξότης ἀπὸ τοῦ ἵαναι. *Schol. Al.* ἦε. Vide supra ad ε, 43, 75; et ad δ, 365.

Ver. 153.—ῥ'] *Ut jam dictum est*—
ver. 149, 151.

Ibid.—καθείατο] *Al.* καθάτα.

Ver. 156.—καὶ ἐλάμπετο χαλκῶ] Vide supra ad τ', 362.

Ver. 157.—κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν] Vide supra ad τ', 363.

Ibid.—κάρκαιρε] De hujusmodi ὀνομαστικῶν πρῆξι, vide supra ad δ', 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνοματοποιίας τοῦ κάρκαιρεν, ὅτι τῆς γῆς μάστιγα παγετῶ κατεβηραμένῃς, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Euphrasib.*

Ver. 158.—Ὅρτυμένων] Vide supra ad γ', 260.

Ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

160

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἔβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θούρι
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.

Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ἔρτο, λέων ὡς
Σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμαάσιν,

165

Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἐρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθῶν αἰζήσῃ

Δουρὶ βάλῃ, ἑάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη στένει· ἄλκιμον ἦτορ,

Οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν

170

Μαστίεται, ἕε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·

Γλαυκίῳ δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦντινα πέφνη

Ἀνδρῶν, ἧ αὐτὸς φθίεται πρῶτω ἐν ὀμίλῳ·

Ver. 159.—μεμαῶτε] Vide supra ad v, 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'] Versum hunc in uno MS deesse annotat *Barnesius*.

Ver. 161.—ἔβεβήκει,] Vide supra ad φ, 751; et ad δ, 492.

Ver. 162. Νευστάζων κόρυθι.] Ita infra χ, 314:

—κόρυθι δ' ἐπένευθε φαινή.

Ver. 164.—Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ἔρτο, λέων ὡς] Similiter *Hesiodus*:

Δεινὸν ὄρν' ὄσσοισι, λέων ὡς—

Γλαυκίῳ δ' ἔσσοις δεινόν, πλευράς τε καὶ ἄμους

Οὐρῆ μαστίζων ποσσὶ γλάφει, οὐδὲ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἅντα ἰδῶν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.

Τοῖος ἄρ'—

Ἄσπις Ἡρακλ. ver. 426, 430.

Et *Virgilius*:

Attollitque animos: Pœnorum qualis in arvis

Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes

Excuteis cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, et fremit ore cruento:

Haud secus accenso gliscit violentia Turno.
Æn. XII. 4.

Ut fera, quæ densa venantum septa corona

Contra tela furit, seseque haud nefcicia morti

Injicit, et saltu supra venabula fertur.

Æn. IX. 551.

Et *Lucanus*:

—sic cum squalentibus arvis

Æstiferæ Libyes viso leo cominus hoste,
Subfedit dubius, totam dum colligit iram;

Mox, ubi se sævæ stimulat verbere caudæ,

Erexitque jubam, et vasto grave murmur hiatu

Infremuit: tum torta levis si lancea Mauri
Hæreat, aut latum subeant venabula pectus,

Per ferrum tanti securus vulneris exit.

Pbarfal. lib. I. ver. 205.

Porro *Macrobius* posteriorem *Virgili* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius* *Homerici* carminis Majestatem non æquat: "Videtis
" in angustum Latinam parabolam sic esse
" contractam, ut nihil possit esse jejunius.
" Græcam contra et verborum et rerum
" copia pompam veræ venationis impleffe?"

Lib. V. cap. 13.

Ver. 169. Γίγνεται,] *Al. γίνεται.* Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid.—κραδίη] *Al. κραδίη.*

Ver. 170. Οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία]

" Leonum animi index cauda— Immo-
" ta; placidus, clemens, blanditiq̄ue simi-

" lis, quod rarum est; ut movetur crebrior
" iracundia ejus. In principio terra verbe-

" ratur; incremento terga, ceu quodam inci-
" tamento, flagellantur." *Plin. Natural.*

Hist. lib. VII. cap. 16.

Ver. 171.—μαχέσασθαι.] *Cod. Harleian.* μαχέσασθαι. Quo modo et in uno MS scriptum reperit *Barnesius*.

Ver.

- Ὡς Ἀχιλῆϊ ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορα Αἰνεΐαο. 175
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν εἰς ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεΐα, τί σὺ, τόσσον ὄμμου πολλὸν ἐπελθὼν,
 Ἔσθης ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 Ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξην ἰπποδάμοισι. 180
 Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκην ἐμὶ ἔξαναρίζης,
 Οὔτοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χερσὶ θήσει·
 Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
 Ἡ γὰρ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυταλῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νείμῃαι, 185
 Αἴκην ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξεν.
 Ἦδη μὲν σέ γε, φημί, καὶ ἄλλοτε θυρὶ φόβησα.
 Ἡ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βροῦν ἀπο μούνου ἔοντα,
 Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρεων ταχέεσσι πόδεσσι
 Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίξω φεύγων· 190
 Ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησοῦν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῆν
 Πέρασα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
 Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλευθέρου ἡμαρ ἀπούρας,
 Ἦγον· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρῶσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἄλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι οἴομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ 195
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἔς πληθὺν ἰέναι, μῆδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Similiterque infra ver. 228; Ἄλλ' ὅτε δὴ. Vide supra ad ζ', 433.

Ver. 177.—ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad α' 58.

Ver. 178.—ἐπελθὼν.] Cod. Harleian. ἀπελθὼν.

Ver. 179.—μαχέσασθαι.] *Al.* μαχέσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπίμων·—ῥέξεν.] Versus hōste septem repudiati notant Senofia MSS apud *Barnesius*. Nulla, ut videtur, idonea ratiōne.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου;] Ἐνεκὲν αὐτῆ; βασιλείας; ἀντιφρῆσι γέρας. Ὅμοια τοῦνεκά ἢ Πριάμου γέρας." *Schol.*

Ibid.—ἔξαναρίζης.] *Al.* ἔξαναρίζης.

Ver. 182. Ἦδη γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος.] *Al.* Ἦδη γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν.] Vide supra ad β', 43.

Al. ἐσθλόν.
Ibid.—ἀνώγει.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 186.—ἔολπα] *Spero*; non *speravi*. Vide supra ad ε', 240; et ad ν', 736.

Ibid.—ῥέξεν.] *Al.* ῥίξεν.

Ver. 187.—φόβησα.] Cod. Harleian. φόβησαι. Qua et *proba Lectio*.

Ver. 188. Ἡ οὐ μέμνη.] *Al.* Ἡ οὐ μέμνησ'.

Enuntiabatur autem (uti et notavit *Barnesius*) ac si scriptam fuisset ἢ μέμνησ' Non ignorant aliqua *P. tica*, sed quia vulgo etiam in *soluta* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Vide supra ad ε', 349; ad ι', 532; et ad ζ', 471.

Ver. 190.—τότε δ' αὐτί] *Al.* πρὶν δ' οὔτι.

Ver. 191.—ὑπέκφυγες.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. *Al.* ἐπέκφυγες.

Ver. 193. Ἀνιδάς.] Cod. Harleian. Ἀνιδάς.

Ver. 195.—σ' ἐρύεσθαι.] Cod. Harleian. σὲ ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS scriptum reperit *Barnesius*.

Ver. 197.—πληθὺν ἰέναι.] Qua ratiōne, *pluribus* hic ultimam producat; item *πρό-*

Πρίν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὤς,

200

Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,

Ἥμην κερτομίας, ἢ δ' αἴσυλα μυθήσασθαι·

Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,

Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·

Ὅφει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.

205

Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονου εἶναι,

Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου αἰλοσύδνης·

Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσηο

Εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.

Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαῦσονται

210

Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν

Ὡδὲ διακριθέντε, μάχης ἔξαπονέεσθαι·

Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς

Ἡμετέρην γενεὴν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς·

215

Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἰρή

Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,

Ἄλλ' ἔθ' ὑπάρειας ᾤκειον πολυτιδάκου Ἴδης.

Δάρδαμος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,

των, *ver.* 200; et ἀκούοντες, *ver.* 204; et τέκετο, *ver.* 215; et ἐπὶ *ver.* 229; vide supra ad *ε'*, 51.

Ver. 198. — ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.]

Vide supra ad *ε'*, 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὤς, "Ἐλπεο δειδίξεσθαι"]

Hostis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X: 900.

Ver. 202. — αἴσυλα.] Τὰς παρὰ τὸ καθήκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* *Al.* apud *Barnesium*.

Ver. 204. Πρόκλυτ'.] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ver. 207. — αἰλοσύδνης.] Ἐναλίως θεῶ ἔνθα βαρᾶσσι κατοικοῦσιν. *Schol.* *Al.* ἀλοάδης.

Ver. 210. — ἕτεροί γε.] Eandem hic vim habet particula γε, ac vox Latina *saltem*.

Ver. 212. — διακριθέντε,] *Al.* διακριθέντες *Male.* Vide supra ad *ver.* 141.

Ibid. — ἔξαπονέεσθαι.] Vide supra ad *α'*, 398.

Ver. 215. — νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide supra ad *α'*, 175.

Ver. 216. — Δαρδανίην,] Πόλις Τροίας. *Schol.*

Ibid. — ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἰρή]

— nondum Ilium et arcem

Pergamæz steterant; habitabant vallibus imis. *Æn.* III. 109.

Ver. 218. Ἄλλ' ἔθ' ὑπάρειας ᾤκειον.] Δέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη — κατὰ θεῶν πως εἰρημείνα καὶ κατὰ φύσιν. Θεῶν γὰρ εὖν' δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ἰνδαστικὸν ἐν γένος, ὑμνηδοῦν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γινομένων ζῶν. τίσι χάρισι καὶ Μῦσαις ἐφάπτεται ἐκάστοτε. *Plato de legibus, lib.* 3.

Ibid. — ὑπάρειας.] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὄρεων. *Schol.*

Ibid. — ᾤκειον.] Pronuntiabatur, notante *Barnesio*, ᾤκειον vel ᾤκειον quomodo et scribi postea captum est.

Ibid. — πολυτιδάκου.] *Al.* πολυτιδάκου. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένητο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 Θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι
 Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 Ἴππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 Αἰ δ' ὑποκουσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους·
 Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν θεόν, οὐδὲ κατέκλων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἀλὸς πολιοῖο θέσσκον.
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἀνάκτα·
 Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 Ὃς δὴ κάλλιστος γένητο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τὸν καὶ ἀνθρείψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦεν,

220

225

230

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένητο] Pronuntiabatur, ut opinor, Ὃς δὴ ἀφνειότατος. Vide supra ad ver. 188; et ad λ', 138. Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαξδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἀπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέτατος λέγεται γενέσθαι, τῆς τε πατρῴας καὶ τῆς ὑπὸ τῷ μητροπάτορι γενεαίης κληρονομίας ἀρχῆς. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. I.

Ver. 221.—τρισχίλιαι] Apud Maximam Tyrium, τρισχίλιαι. Quæ et forte melior lectio, ne scilicet vox, “θήλειαι,” in sequenti versu, supervacanea videatur: Uti notavit Barnesius.

Ver. 222.—πῶλοισιν] Cod. Harleian. πῶλων.

Ibid.—ἀταλῆσι] Al. ἀπαλῆσι, et ἀταλοῖσι.

Ver. 223.—Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων.] Post hunc versum, alium addit Codex Harleianus:

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἀνθεσιν ἰαριτοῖσι.

Ver. 224.—εἰσάμενος] Vide supra ad ν', 45.

Ibid.—παραλέξατο κυανοχαίτη] Al. ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ibid.—παραλέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ver. 225.—ὑποκουσάμεναι] Al. ὑποκυσάμεναι.

Ver. 226. Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν] Illa vel intactæ fegetis per summa volaret

Gramina; nec teneras cursu læsisset aristas:

Vel mare per medium; fluctu suscepsa tumenti,

Feizet iter; celeres nec tingeret æquore plantas. Æn. VII. 808.

Ubi notandum istud “læssisset”; non pro “laderet” positum esse. Perinde enim est sive illam tum, quum gramina percolaret, quas percurreret aristas non laderet dicas; sive, quas percurrisset interea; non læssisset. Vide supra ad α', 37.

Ibid.—ἀρουραν] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν] Nῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθρίων Sibol.

Ver. 229.—θέσσκον.] Currere solebant. Vide supra ad ver. 28; et ad ν', 84.

Ver. 232. Ἴλός τ', Ἀσσάρακός τε,]

Ilusque, Assaracusque. Æn. VI. 650.

Ibid.—καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιστος] Καὶ ἐγὼ δὲ φημι καὶ Γανυμήδην οὐ σάματος ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὀλυμπον ἀνεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τοῦτομα αὐτοῦ. Ἔστι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὀμήρω, “—γάνουσι” “δέ τ' ἀκούων.” Τούτο δὲ φερεῖται, ὅτι ἦδεται “δέ τ' ἀκούων” Ἔστι δὲ καὶ ἀλλοῦ ποῦ, “—πυ—” “κινά φρεσι μέθεα εἰδῶς.” Τούτο δ' αὖ λέγει, “σοφὰ φρεσι βουλευµατα εἰδῶς.” Ἐξ αὖν σιγαμφοτέρων τούτων οὐχ ἠδυσώματος ὀνομασθεῖς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἠδὺγώματω, ἐν θεοῖς τιτίμηται. Xenophon. Συμπόσιον, sub finem.

Ver. 234. Τὸν καὶ ἀνθρείψαντο θεοὶ]

—et rapti Ganymedis honores.

Æn. I. 32.

—quem præpes ab Ida

Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. Æn. V. 254.

Cæterum vituperat hunc locum Cicero:

“—nec Homerum audio, qui Ganymedem “ a diis raptum ait propter formam, ut

“ Jovi

Κάλλεος εἶνεκα οἶο, ἴν' ἀθανάτοισι μετεῖη.

235

Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·

Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμῳ τε,
Λάμπῳ τε, Κλυτίῳ θ', Ἴκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·

240

Αὐτὰρ ἐμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον.

Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι·

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,

Ἵ "Οππως κεν ἐθέλησιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.

Ἄλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὦς,

Ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊότητος.

245

Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδα μυθήσασθαί
Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἐκπτόνζυγος ἄχθος ἄροιτο·
Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,

Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

Ἵ "Οπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

250

Ἄλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,

Αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο

Νεικεῦσ' ἀλλήλοισι μέσση ἐς ἀγυιὰν ἰούσαι,

" Jovi bibere ministraret.——Fingebat
" hęc Homerus, et humana ad deos trans-
" ferebat; divina malle ad nos." *Tusc.*
Disputat. Lib. I. § 26.

*Ver. 235, 292, 314, et 334, —ἀθανά-
τοισι.] Vide supra ad 4, 398.*

Ver. 237. —ἀρα.] Deincepi.——.

*Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει
τε, μινύθει τε,] Similiter fere Hesiodus :*

*Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀθάλον ἀ-
ίξει.*

Ζεὺς ὑψιβερέμετος.

Egy. καὶ Ἡμερ. Lib. I. ver. 6, 8.

*Ibid. —τε, μινύθει.] Qua ratione, τε,
hic producatur; item κατ, ver. 243; et ἔ-
τα, ver. 255; et ἀπὸ, ver. 261, et 278;
vide supra ad 4, 51.*

*Ver. 247. —ἐκπτόνζυγος.] Ἵ "τὸ ἐκπτόν
ἐρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων
καθέδραι. Schol..*

*Ver. 248. Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βρο-
τῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι;] Κινδυνεύει γὰρ οὖν τὸ
ἀνθρώπινον γένος ἀπάντων ἐνδείξει γενέσθαι μάλ-
λον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τούτου δὲ μόνου κέκτηται
θαυμαστόν τινα πλῆυσιν. Dio, Orat. XII. Cæ-*

terum Clemens Alexandrinus, Strom. Lib. I.

citat; Στρεπτή γὰρ καὶ γλῶσσα βροτῶν.

*Ver. 249. Παντοῖοι ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς.]
Apud Dionem, loco jam citato, Παντοῖος Ἵ
ἐπέων πολὺς νομὸς. Apud Clementem Alex-
andrinum, Παντοῖων ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς.*

*Ibid. —ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς.] Sic apud
Hesiodum :*

Ἄχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομὸς.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II. 21.

*Quæ ad loca Menagius; " Legendum au-
" tem," inquit, " utrobique νομὸς; accentu
" in ultima, id est νόμισις; partitio, distri-
" butio in utramque partem; νόμος, accen-
" tu in penultima, quæ vox legem signifi-
" cat, apud Homerum non reperitur; quod,
" præter Grammaticos, notavit etiam Jo-
" sephus, lib. 11, contra Appionem." An-
notat. in Laërtium, lib. IX.*

*Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε
γυναῖκας,] Sic apud Livium: " Sedimus
" domi desideres, mulierum ritu altercantes inter
" nos."*

*Ver. 254. —μίσην ἐς ἀγυιὰν.] Dion. Cæry-
sof. Orat. XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσσην.*

Πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελύει. 255

Ἄλιῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῶ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέω, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀικωῆ· 260

Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο·

Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὡς οὐ ρήϊδι ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265

Ἄνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.

Οὐδὲ τὸτ' Αἰνεΐαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος

Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·

Ἀλλὰ δύο ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς

Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων, 270

Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθὶ κασσιτέροιο,

Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.

Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν, Αἰνεΐαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,

Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτῃν, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός· 275

Λεπτοτάτῃ δ' ἐπέτην ῥινὸς βροός· ἣ δὲ διὰ πρὸ

Πηλιάς ἦϊζεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί·] *Al.* Πολυκά τ' ἔοντα καὶ οὐκί· *Notante Eustathio.*

Ver. 256.—μεμαῶτα,] *Vide supra ad v', 46.*

Ver. 257.—μαχέσασθαι] *Cod. Harleian.* μαχέσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων] Ἀντὶ τοῦ ἀφόμεθα ὁ ἔστιν ἀπότιμαν ἀφόμεθα τῆς ἀλλήλων δινήμεως. *Schol.*

Ver. 259.—ἤλασε χάλκεον ἔγχος,] *Cod. Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. *Atque ita in Commentario legit Eustathius.* *Al.* ἔβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέω,] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid.—ἀικωῆ,] *Ita ex Eustathio edidit Barnesius:* *Al.* ἀκακῆ. *Sic ῥ', 295:*

Ἦμιε δ' ἰπποδάσεια κέρας περὶ δουρὸς ἀικωῆ.

Ver. 263. Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι] *Vide supra ad v', 144.*

Ver. 267; 268. Οὐδὲ—Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·] *Ita Hesiodus:*

—σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.

Ἄσπις Ἡρακλ. *ver.* 414.

Ver. 272.—χρυσῆν] *Edidit Barnesius,* χρυσῆν. *Quod eodem modo pronuntiantium: Prima enim necessario producitur.* *Vide supra ad v', 24, et 523.*

Ibid.—τῇ ῥ'] *Qua utique—.* *Qua scilicet—.*

Ibid.—χάλκεον ἔγχος,] *Al.* μέλιον ἔγχος.

Ver. 273, 276.—προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, —ἣ δὲ διὰ πρὸ]

—hastam jactit: illa per orbem

Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque

Transit intextum tauris opus—.

Æn. X. 783.

Ver. 275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτῃν,] *Katὰ τὸν ἔχοντα κέντρον τῆς ἀσπίδος. Schol.*

Αινείας δ' ἑάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἄσπιδ' αἰέσχε
 Δείσας ἔγχειν δ' ἄρ' ὑπὲρ γώτου ἐνὶ γαίῃ
 Ἔσθη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 Ἄσπιδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
 Ἔσθη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἐμμεμαῖως ἐπόρουσεν, ἐρυστάμενος ξίφος ὄζυ,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν βρέα πάλλε καὶ οἶος.
 Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 Ἦ κόρυθ', ἢε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 Τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄσσι θυμὸν ἀπήνερα,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄζυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
 Ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς αἰδῶσθε κάτεισι,
 Πειθόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἀλλὰ τίη νῦν οὔτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 Μαΐψ' ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
 Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶκεν Ἀχιλλεύς
 Τόνδε κατακτείνῃ· μόνιμον δὲ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,

Ver. 279.—ἄρ'] *U*: par erat—. *U*:
feri oportebat.

Ver. 280.—ἰεμένη,] *V*ide supra ad 6,
317.

Ver. 283.—πάγη] *V*ide supra ad 8, 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων.] *V*ide supra
ad 8, 456. *Al.* Σμερδαλιως ἰάχων.

Ver. 286.—ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν,] *V*ide
supra ad 8, 303. *Al.* δύο ἄνδρες.

Ver. 295.—Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,] *Q*ua ra-
tione, Ἀπόλλωνος, hic ultimam producat;
item δὲ, *ver.* 322; vide supra ad 4, 51.

Ver. 296. Νήπιος']
Demens! qui——— *Æn.* VI. 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης.] *Cod. Har-*
leian. Μήπως κε Κρονίδης.

Vol. II.

*I*lid———αἶκεν Ἀχιλλεύς.] *Al.* εἶπερ
Ἀχιλλεύς.

Ver. 302.—κατακτείνῃ.] *Al.* κατακτείνει.

Ibid.—μόνιμον.] *Cod. Harleian.* μεβέριμον.
Atque ita in tribus MSS scriptum reperit
Barnesius. Quod versum perimit.

Ver. 303.—Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ
ἄφαντος ὀληται.] *Arab. Miskim.* Tyrium, Dis-
fert.. X; "Ὡσπερ μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισ-
θεν ὀληται.

Ver. 304.—φίλατο.] *Q*ua analogia dici-
tur μαρτύρομαι, ἐμαρτύρημαι, ἐμαρτύραμαι,
in Futuro autem μαρτύρομαι, i sequē μαρ-
τύρομαι, quod per omnes Modos ac Tem-
pora ὁ semper corrigit; eadem analogia ex
φίλομαι deducitur ἐφίλομαι, ἐφίλατο, ex quo
Futurum

Οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν.

305

Ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίω·

Νῦν δὲ δὴ Αἰεΐας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,

Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον

310

Αἰεΐαν, ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἢ κεν εἴσεις

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμῆμεναι, ἐσθλὸν ἔοντα.

Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὄρκους

Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

Μῆποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,

315

Μηδ' ὅποταν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται

Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνου ἐγχειάων,

Ἴξε δ', ὅθ' Αἰεΐας, ἢ δ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.

320

Αὐτίκα τῶ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον

Ἄσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰεΐας·

Καὶ τὴν μὲν προπάραιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,

Αἰεΐαν δ' ἐπέσειυεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀέρας·

325

Futurum deducetur φιλῶμαι; indeque φίλει, quod per omnes Modos et Tempora i semper corrumpit. Vide supra ad x, 280; et ad a, 338.

Ver. 306.—Κρονίω:] Vide supra ad ἰ, 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰεΐας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰεΐας γένος πάντεσσιν ἀνάξει.

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,

Et nati natorum, et qui nascentur ab illis.

Æn. III. 97.

Εἰσι δ' οἳ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰεΐαν λέγουσι καταστήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι τάλιν οἰκαδὲ, καὶ βασιλεύσειαι τῆς Τροίας· τελευτήσαντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τῆν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖστον κατασχέειν τὴν ἀρχὴν ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὀμήρου ἔπεσιν οὐκ ὁρθῶς λαμβανόμενος παρακρυσθέντες. Πεποιήται γὰρ αὐτῶν ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μελλούσαν ἕσσεθαι περὶ τὸν Αἰεΐαν καὶ τοὺς ἐξ ἑκείνου γεννητούμενους ἐπιφάνειαν εἶδ' ἴσως· “νῦν δὲ δὴ Αἰεΐας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.” Ὑπολαβόντες οὖν τὸν Ὀμήρου ἐν Φεργίᾳ δυναστεύοντος εἶδναι τοὺς ἄνδρας, ἃς δὲ οὐ δυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκίστασ

βασιλείαν· Τρώων, τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ Αἰεΐου ἀναπλάττουσιν. Ἀρχὴν δὲ δὴ τῶν Τρώων οὐς ἐπήγετο, καὶ πολλοὺς πολετευμένους, οὐ δυνατὸν ἦν; *Dinsyf. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. I.* Vide et *Strabonem, Geograph. lib. XIII. pag. 905. al. 608.*

Ibid.—Αἰεΐας βίη] Vide supra ad ἰ, 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων,] *Al.* Καὶ παίδων παίδες.

Ibid.—μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἕπανται.

Ver. 309.—βοῶπις] Vide supra ad ἰ, 551.

Ver. 311.—ἢ κέν μιν] *Cod. Harlejan.* εἰ κέν μιν.

Ibid.—εἴσεις] Vide supra ad ὀ, 42.

Ver. 320. Ἴξε δ', ὅθ' Αἰεΐας,]

—Pelidæ tunc ego forti

Congressum Æneam, nec Diis, nec viribus aqvis,

Nube cava eripui— *Æn.* V. 808.

Tu potes Æneam manibus subducere Graium,

Proque viro nebulam et ventos obtendere inanes. *Æn.* X. 81.

Ver. 325. Αἰεΐας δ' ἐπέσειυεν] *Al.* Αἰεΐαν ὕψουσι. Quo modo legit et *Codex Harlejanus.* *Ver.*

Πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπερᾶλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·

Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαἰῖκος πολέμοιο·

Ἐνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταβωρήσονται·

Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

330

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει

Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἢδὲ μάχεσθαι,

Ὅς σευ ἅμα κρείστων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν ;

Ἄλλ' ἀνάχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήται αὐτῷ,

335

Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἴδος εἰσαφίκηαι·

Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,

Θαρσῆσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·

Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἔξεναρίζει.

Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·

340

Λίψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκιδάσ' ἀχλὺν

Θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·

Ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·

Ἐγχοῦ μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα

345

Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.

Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.

Ἐρῆέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθήηται

Ἔσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.

350

Ver. 329.—Καύκωνες] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἴθις βάσβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τοὺς ἐπίπλεον Κανκαίου· ἢ δὲ Καύκωνες πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. *Sebol.*

Ver. 332.—ἀτέοντα] *Al.* χατίοντα. *Al.* ἀέκοντα. *Al.* ἀέκντα.

Ver. 333 Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἢδὲ μάχεσθαι.] *Cod. Harleian.* Ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερβόρειο μάχεσθαι. *Ut supra ver. 88.*

Ibid.—πολεμίζειν ἢδὲ μάχεσθαι.] *Vide supra ad ἦ, 232, et 279.*

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἴδος εἰσαφίκηαι.] *Quicquid insipientum, præter expectationem; quicquid violentum, præter naturam; quicquid ex stultitia natum, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur. Vide supra ad ἦ, 155. "Nihil autem dubium est, quin violentam et in-*

opinatam mortem significaverit: quæ quidem potest recte videri accidere præter naturam," Gell. lib. XIII. cap. 1.

Ver. 338. Θαρσῆσας.] *Cod. Harleian. Θαρρήσας.*

Ibid.—δὴ ἔπειτα] *Ita edidit Bærnseus. Al. δ' ἔπειτα.*

Ibid.—μετὰ πρώτοισι] *Al.* μετὰ Τρωέσσι.

Ver. 340.—διεπέφραδε] *Vide supra ad ἦ, 314; et ad ἕ, 500.*

Ver. 341.—σκιδάσ'] *Vide supra ad ἦ, 140.*

Ver. 345.—ἐπὶ χθονός.] *Al.* ἐπὶ χθονί.

Ver. 347, et 367.—ἀθανάτοισι] *Vide supra ad ἦ, 398.*

Ver. 350.—ἦ καὶ] *Cod. Harleian. ὡς καὶ.*

Ἄλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.

Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστῳ.
Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἕστατε, δίοι Ἀχαιοὶ,
Ἄλλ' ἄγ', αἴηρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355

Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔοντι,
Τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οἰδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο.
Ἄλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε, 360
Καὶ σβένει, οὐ μ' ἐτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιοῖν.
Ἄλλὰ μάλα στιχῶς εἰμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθη.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος. 365

Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεΐδιτε Πηλείωνα.
Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἐγχεῖ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Ἄλλὰ τὸ μὲν τελείει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει. 370
Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδῆρω.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ἄρτο δ' αὐτῆ.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἐκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων. 375

Ver. 351. — ἄγε δὴ,] *Age quaso.* Vide supra ad β', 158.

Ver. 357.—359. Τοσσούσδ'—Τοσσῆσδ'] *Barnesius* hic παρῆλκεν τὸ "δὲ" contendit; quodd., ut opinor, haud patitur linguae Graecae ratio. Ἐgo potius voces istas "Τοσσούσδ'", "Τοσσῆσδ'", demonstrativas esse arbitror; (κατὰ διδῆγον *Schol.*) quasi dicas, *Hos tot viros; vel, Hanc tantam hominum multitudinem; et Hujus tantae aciei.* Ceterum *Codex Harleianus* hic legit *Τόσσους*—*Τόσσης.*

Ibid.—ἀνθρώπους.] *Cod. Harleian.* ἀνθρώπων.

Ver. 362.—μάλα στιχῶς.] *Al.* μάλ' ἀν στιχῶς.

Ibid.—οἰδέ τιν' οἶω Τρώων χαιρήσειν,] De venustate istius, *χαιρήσειν*, vide supra ad β', 11; ad γ', 344; et ad α', 333.

Ver. 363.—ἔλθη.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 368.—ἀργαλέον, ἐπειθ'] *Qua* ratione, ἀργαλέον, hic ultimam producat; item ὑπὸ, ver. 385; et ἐλεόμενος, ver. 404; vide supra ad α', 51.

Ver. 370.—κολούει.] Ἀκέφαλον καὶ ἀτελῆ ποιῆσαι, τῶν ἐστιν, ἀποτεύεται πρὸ τοῦ ποιῆσαι. *Schol.*

Ver. 371. Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι,] *Audeo et Aeneadum promitto occurrere turmae;*

Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra. *Aen.* XI. 503.

Ibid.—καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,] Vide infra ad χ', 127; et ad ψ', 642.

Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'] *Ei tum deinceps.*

Ἴκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἄλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσφοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἤε βάλη, ἤε σχεδὸν ἄορι τύψῃ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτις εὐύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἀκούσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος.

Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῆν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἴφιτίωνα

Ἐσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,

Ὀν υἴμφη τέκε Νηῖς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθω,

Τρώλῳ ὑπο νιφέντι, Ἰδῆς ἐν πίοιι δήμῳ·

Τὸν ὁ ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἐγχεί διος Ἀχιλλεὺς,

Μέσσην κακκεφαλὴν ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη·

Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο διος Ἀχιλλεὺς·

Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαργλότατ' ἀνδρῶν·

Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ

Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,

Ἰλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἐρμῶ δινήεντι.

Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε·

Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντα

Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,

Ἐσθλὸν ἀλεξήτηρα μάχης, Ἀντήνορος υἷον,

Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλμοπαρήου·

Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κέρυς ἐσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς

Αἰχμῇ ἱεμένη ζῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ

Ver. 377.—δέδεξο,] *Al.* δέδεξαι.

Ver. 478.—ἢε βάλη, ἢε σχεδὸν] *Vide* supra ad δ', 540; et ad ε', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] *Vide* supra ad δ', 456.

Ver. 385. Τρώλῳ] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*

Ibid.—νιφέντι,] *Qua* analogia vox νιφέντι, quæ primam corripit, deducta fit ex ὀφέντι, quæ primam producit; *vide* supra ad α'. 338; et ad μ', 280.

Ibid.—Ἰδῆς.] Πόλις Λυδίας, ἢ τῶν καλομένην Σάρδεις. *Schol.*

Ver. 386. Τόν δ'] *Hunc* inquam—
Cæterum *Codex* *Harleianus* hic legit, Τόν δ'.

Ibid.—μεμαῶτα] *Vide* supra ad γ', 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλὴν ἢ δ' ἀνδιχα] *Et* mediam ferro gemina inter tempora frontem.

Dividit;

—atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque
pendit. *Æn.* IX. 750, 754.

Ver. 388. Δούπησεν δὲ] *Vide* supra ad γ', 181.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ] *Hic* tibi mortis erant metæ: domus alta sub Ida. *Æn.* XII. 456.

Ibid.—ἐπὶ λίμνῃ] *Al.* ἐπὶ λίμνῃ.

Ibid.—λίμνη Γυγαίῃ.] Ὅστις ἐν Λυδία λίμνη καλομένη Γυγαίῃ ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτον φασὶ βασιλεύσαι· Λυδῶν ἢ ἀπὸ τινος ἑγγαίου ἕως Γύγου καλομένηου. *Schol.*

Ver. 392. Ἰλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι,] *Sic* apud *Virgilium*;

—*piscos* jove amice Padusæ. *Æn.* XI. 457.

Ver. 393.—τόν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε] *Vide* supra ad δ', 461, et 503.

Ver. 399. Αἰχμῇ ἱεμένη.] *Vide* supra ad ε', 312.

Ibid.—ἐπὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ] *Vide* supra ad κ', 92.

- Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο δάμασσε δέ μιν μεμαῦτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰσσοῦντα,
 Πρῶσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτασε δουρὶ.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
 ἤρυγεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 Κούρων ἐλκόντων γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων. 405
 Ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὄστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
 Οὐνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνιο,
 Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα. 410
 Δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμὸν.
 Τὸν βάλε μέσσον ἀκοντι ποδάρεης διὸς Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα παραίσσοντας, ὅθι ζωστήρης ὄχῃες
 Χρῦσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ. 415
 Ἀντικρὺ δὲ δῖεσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεος αἰχμῆ.
 Γνώξ δ' ἔριπ' οἰμῶζας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 Κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
 Ἐκτῶρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 Ἐντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 Κάβρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

Ver. 400.—μεμαῦτα.] Vide supra ad v, 46.

Ver. 402. Πρῶσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτασε.]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætea prius

Trajicit. ———— Ἄπ. X. 399.

Ibid.—οὐτασε.] Vide supra ad v, 192; et ad δ', 525.

Ver. 403.—ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος ἤρυγεν ἀκόμενος.]

Clamores simul horrendos ad sidera tollit:

Quales mugitus, fugit cum faucibus aram Taurus, et incertam excussit cervicis securim. ———— Ἄπ. II. 222.

Quem locum inter eos recentet Macrobius, in quibus Virgilius Homericis carminis majestatem non sequat. Lib. V. cap. 12.

Ver. 404.—Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα.]

Τὸν Πριάμῳ· ἦτοι, ὅτι ἐν Ἐλικῶνι ἔκει τῆς Βοιωτίας πρῶτα· ἢ, ἐν Ἐλίῳ· ———— Ἐλίαν δὲ ἵστος Ἀχιλλεύς, ἐν ἧ ἰσθμῷ Πριάμῳ. Scbol.

Vide et Strabonem, Geograph. lib. VIII. pag. 389. ———— Ἄπ. 384.

Ver. 405.—γάνυται.] Vide supra ad v, 260.

Ver. 406.—ἔρα.] Ut distum est, ————

ver. 403.

Ibid.—ἐρυγόντα.] Ita ex Eustathio edidit Barnesius. ———— ἢ ἐρυγόντα.

Ver. 408—418. Πριαμίδην· ———— Κυανέη,] Vide supra ad δ', 398.

Ver. 409.—μετὰ πᾶσι.] Cod. Harleian. μετὰ παισὶ.

Ver. 410.—πόδεσσι δὲ.] Cod. Harleian. πόδεσσι τε.

Ibid.—ἐνίκα.] Vincere solebat. Vide supra ad ver. 28; et ad v, 84.

Ver. 414.—ὄχῃες.] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστήρα ἱμάντες. Scbol.

Ver. 416.—Ἀντικρὺ δὲ.] Qua ratione, Ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item ἐγχεόμενος, ver. 424; et ἴτι, ver. 426; et ἠπότιον, ver. 431; vide supra ad δ', 51.

Ver. 421. Κάβρα.] Id est, ut recte notavit Barnesius, κατά γῆν. Eodem modo ac καγγόνου πρὶ κατά γῆν infra ver. 458; καδδὲ πρὶο κατά γῆν, etc.

Ibid.—κέχυτ' ἐχλὺς.] Cod. Harleian. κέχυτο χέλιος.

Δρόν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Ὄξυ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἵκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤδα·

Ἐγγυς ἀνήρ, ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμιάσσατο θυμὸν, 425

Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφυρας.

Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·

Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἰκῆαι.

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ 430

Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὦς,

Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς

Ἥμην κερτομίας, ἧδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·

Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἔσθλος, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435

Αἴκε σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,

Δουρὶ βαλὼν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροιθεν.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη

Πνοῆ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,

Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ' ἰκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440

Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Ἐρμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,

Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐζήπαξεν Ἀπόλλων

Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἤερι πολλῆ.

Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 445

Ver. 422.—[Ἀχιλλῆϊ] Cod. Harleian.
 Ἀχιλλῆος.

Ver. 423.—[εἵκελος] Ita ex uno MS
 edidit Barnesium. Al. ἵκελος. Minus recte.
 Vide supra ad σ', 154; et ad ν', 53.

Ver. 424.—[Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο,] Vide
 supra ad τ', 16.

Ibid.—[ἀνέπαλτο,] Vide supra ad θ', 85.

Ver. 425.—[ἐσεμιάσσατο] Barnesium edidit
 ἐσεμιάσσοτο rationibus, ut opinor, haud satis
 idoneis. Vide supra ad ε', 564. Al. ἐπεμιάσ-
 σατο.

Ver. 427.—[πτολέμοιο γεφυρας.] Τὰ μεταξὺ
 τῶν πτολεμούντων διαστήματα. Schol. Vide su-
 pra ad δ', 371; et α' 6', 378.

Ver. 430.—[κορυθαίολος.] Vide supra ad ρ',
 816.

Ver. 431. Πηλείδη. μὴ δὴ μ' ἐπίεσσι]
 Vide supra ad vers. 200.

Ver. 434.—[ἦρι] Edidit Barnesium, ἦ τι.
 Sed nihil opus, Vide supra ad α', 51.

Ver. 435. Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν
 γούνασι κεῖται,] Vide supra ad ε', 514. Al.
 θεῶν ἐπὶ γούνασι κείσθω.

Ver. 437.—[ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ]
 Et nos tela, pater, ferrumque haud de-
 bile dextra

Spargimus, et nostro sequitur de vulnere
 sanguis. Æn. XII. 50.

Ver. 438.—[τό γ' Ἀθήνη Πνοῆ Ἀχιλλῆος
 πάλιν ἔτραπε]

Excepere auræ vulnus· Saturnia Juno
 Detorsit veniens, portæque insiguit hasta.

Æn. IX. 745.

Ver. 439.—[Ἀχιλλῆος] Ita edidit Bar-
 nesius. Al. Ἀχιλλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων] Vide supra
 ad δ', 450.

Ver. 444.—[θεὸς, ἐκάλυψε] Qua ratione,
 θεός, hic ultimam producat; nem. ἕριος,
 ver. 459; et δευόμενον, ver. 472; et θάνατον,
 ver. 481; vide supra ad α', 51.

Ἐγχεῖ χαλκείῳ, τρίς δ' ἥερα τύψε βαθειῶν·
Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
Δεινὰ δ' ὀμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγεν θάνατον, κύν' ἤτε τοι ἄγχι
Ἦλθε κακόν, νῦν αὐτέ σ' εἰρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450

Ἦ μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δαῦπον αἰκόντων·

Ἦ θὴν σ' ἐξάνω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἶπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρξρος ἐστί·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὃν κε κίχέω.

Ἦς εἰπὼν, Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσω ἄκοντι· 455

Ἦριπε δὲ προπάρουθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητοριδὴν ἦν τε μέγαν τε
Καγγίου δοῦρι βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὔταζον ξίφει μεγάλῳ, ἐξάιντο θυμόν.

460

Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱὲ Βίαντος,

Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
Τὸν μὲν δοῦρι βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.

Τρῶα δ' Ἀλαστριδὴν ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γούνων,

Εἶπας εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,

Μῆδε κατακτείνειεν, ὀμηλικήνυ ἐλεήσας·

465

Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,

Ἄλλὰ μάλ' ἐμμεμαίως· ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσί γούνων,

Ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα κατ' ἦπαρ·

Ver. 448. Δεινὰ δ'] Male hic Barnesius;
εἰ Manifestum est, (inquit,) vel ex hoc.
" Ὑπὸ ἑνὶ loco, τὸ, " Δε," ἐγκλιτικὸν εἶναι,
" καὶ παρέλκειν." Vide supra ad π'; 706; et
ad ἄ, 57.

Ver. 450. — ἐρύσατο] *Al.* εἰρύσατο.
Male; antepenultimam enim corrigit. Vide
supra ad π', 781.

Ver. 451 — δαῦπον] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλους Τρώων] *Cod. Har-*
lician. Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους.

Ver. 455. " Ἦς εἰπὼν, Δρύοπ' οὔτα κατ'
αὐχένα]

— rigida Dryopen ferit eminus hasta.

Sub mentum graviter pressa, pariterque
loquentis.

Vocem animamque rapit, proiecto gut-
ture. — *Æn. X.* 346.

Ver. 455; 469; et 472. — οὔτα] Vide
supra ad γ', 192.

Ver. 456. — ἔασε,] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 458. Καγγίου] *Cod. Harlician.* Καυ-
γίου.

Ver. 459. — ἐξάιντο] Vide supra ad γ',
260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δοῦρι βαλὼν, τὸν δὲ
σχεδὸν.]

Turnus — Amycum, fratremque Di-
orem,

— hunc venientem cuspidē longa,
Hunc mucrone ferit — *Æn. XII.* 509.

Ver. 463. — ἤλυθε,] Vide supra ad δ',
454; et ad ἄ, 37.

Ver. 464. Εἶπας εὖ πεφίδοιτο,] *Cod. Har-*
lician. Εἶπας οἱ πεφίδοιτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος]

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat sibi nata, nihil non arrogat
armis.

Horat. Ars. Poetic. 121.

Exhibet nempe Heroem suum Poëta, non
qualis esse debuerit, sed qualem fama acce-
pisset.

Ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκοτός ὅσσε κάλυψε,
 Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 Δουρὶ κατ' οὖς· εἴθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέρωιο
 Αἰχμὴ χαλκεΐη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχέκλον
 Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κώπῃεντι. 475
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταΐη.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ζυνέχουσι τένοντες
 Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 Αἰχμὴ χαλκεΐη· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480
 Πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φάσγανον αὐχένα θείνας,
 Τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὐτε
 Σφονδυλίῳν ἐκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κείτο τανυσθείς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰῦναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν,
 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης εἰριβάλακος εἰληλούθει· 485
 Τὸν βάλε μέσσην ἀκουτι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρήθουον θεράποντα,
 Ἄψ' ἵππους στρέφαντα, μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὡσεὶ κυκλήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἀγχεα θεσπιδαιῆς πῦρ 490
 Οὔρεος ἀζαλείοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 Ὡς ὄγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἴσος,

Ver. 470.—ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπον ἐνέπλησεν,]

— validum namque exigit ensē

Per medium Æneas juvenem—

Implevitque sinum sanguis—

Æn. X. 815, 819.

Ver. 471.—τὸν δὲ σκοτός ὅσσε κάλυψε,]

Vide supra ad δ', 461, et 503.

Ver. 473.—εἴθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέρωιο
 Αἰχμὴ χαλκεΐη,]

—it hasta Tago per tempus utrumque

Stridens—

Æn. IX. 418.

Ver. 475.—Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε]

Vide supra ad ver. 387.

Ver. 476.—Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι·]
 Ἔστι καὶ ἡ Ἐμφασίς· ἦπερ, δι' ὑπονεί-
 ας, ἵπτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· Ὄϊον,
 “ Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.” Καὶ γὰρ
 ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισ-
 θέντος οὕτω τῷ ξίφου, ὥστε θερμανθῆναι.
 Dionys. Halicarn. περὶ τῆ· Ὀμήρου ποιήσεως,
 § 7.

Ver. 477.—Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος,]

Vide supra ad π', 334.

Ibid.—πορφύρεος,] Vide supra ad α', 482.

Ver. 481.—ὁ δὲ φάσγανον αὐχένα θείνας,
 Τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε,]

—huic uno dejectum cominus ictu

Cum galea longe jacuit caput—

Æn. I. K. 770.

Ver. 485.—Θρήκης,] Cod. Harleian.
 Θράκης.

Ibid.—εἰληλούθει,] Vide supra ad κ',
 230.

Ver. 486.—πάγη,] Vide supra ad δ', 183.

Ibid.—ἐν νηδύϊ,] Cod. Harleian. ἐν πνεύ-
 μωνι. Ut supra δ', 528.

Ver. 490.—Ὡς δ' ἀναμαιμάει,] Vide supra
 ad λ', 155.

Ver. 491.—ὕλη,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 492 et 493.—Πάντη,] Al. Πάντη.

Ver. 493.—Ὡς ὄγε πά·τη θῦνε σὺν ἔγχεϊ,]
 Multa virum volitans dat fortia corpora
 leto :

Seminecece

Κτεινομένους ἐρέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,

495

Τριβήμεναι κρῖ λευκὸν εὐτροχάλω ἐν ἀλαῶ,

Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων

Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι

Στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων

Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,

500

Ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον,

Αἴτ' ἀπ' ἐπισσώτρων ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι

Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετε χεῖρας ἀάπτους.

Seminences volvit multos, aut agmina
curru

Proterit, aut raptas fugientibus ingerit
hastas. *Æn.* XII, 328.

Ver. 496. — εὐτροχάλω ἐν ἀλαῶ,] *Al.*
ἐκτιμένη ἐν ἀλαῶ.

Ver. 498. Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος]

Talis equos alacer media inter praelia
Turnus

Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
Hofibus insultans; spargit rapida ungula
rores

Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena,
Æn. XII. 337.

Quem locum inter eos recenset *Macrob.*

in quibus Poëtarum “*par bene splendor am-
“ bonum est.”* Lib. V. cap. 12.

Ver. 500. — πεπάλακτο,] Vide supra ad
δ', 492; et ad δ', 153.

Ver. 501. “Ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων ρα-
θάμιγγες ἔβαλλον,] “Ἄς ἀποπίπτουσι τῶν ἵπ-
πειων ὀπλέων, ὅ ἐστιν ὀνύχων, αἰ βανίδες ἔβαλλον.”
Schol.

Ibid. “Ἄς ἄρ'] *Quos utique, ———.*
Quos scilicet ———.

Ver. 503. — λύθρῳ] ἼΟ ἐν τῆς πολεμικῆς
ἐνεργείας μολυσμὸς· ἢ τὸ μετὰ κινήτου καὶ
ἰδρωτός ἀιβρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται
Schol.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ἐπίθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Φ΄.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρέβενταν μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεύς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωοῦρει, εἰς ποιῶν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναίρει. Ἐπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδῖον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλεὺς δὲ Ἀπόλλων εἶργει, Ἀθήνησι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διατάσσονται εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη ἢ, αἱ παραποτάμια καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φί, * μόγις Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

* *Al. μίθος.*

ΑΛΛ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα διατμήσας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἥματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ
Τῆ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες ἤερα δ' Ἥρη

5.

Ver. 1. Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον. Vide supra ad ε', 433.

Ibid. — πόρον — ποταμοῖο] Τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύοντα αὐτὸν. *Schoi.*

Ver. 2. — ἀθάνατος] Similiter infra *ver. 13.* ἀκάματον et *ver. 88.* θεγατέρα. Vide supra ad ε', 398.

Ver. 4 — ἥπερ Ἀχαιοὶ] Ita ex uno MS et ex *Euslatbio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἥπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex *ver. 554*, infra fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῆ ῥ'] *Ea utique* — . *Ea inquam* — .

Ibid. — ἤερα δ' Ἥρη Πίνα πρὸσθε βαθεῖαν, ἐρικέμεν] *Domina Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos nebula circumfusos ab Achille eriperet ac servare dicatur*; “*Ἐρικί-*

“*μεν,*” inquit “*ne signifie pas ici, pour les empêcher de fuir, mais au contraire pour les sauver, pour les dérober à Achille.*”

“*Juno pour empêcher Achille de pour- suivre cette moitié de l'armée ennemie, qui fuyoit vers la ville, la couvre d'un épais nuage.*” Ego vero vulgari explicandi rationi magis assentior; nempe, *Junonem Trojanos, caligine offusa, in fuga impedire.* Nam vox, ἐρύκω, semper apud *Homerum*, detinere, inbibere, impedire, significat:

Μηδὲ μ' ἐρύκει μάχης — . *Il. τ'*, 126.

— ἀέκοντα δὲ σ' ὅστις ἐρύξει.

Odys. β', 315.

— εἰς ἀέκοντα δρυκτὴ τάφρος ἐρύκει.

Il. π', 369.

Atque

Πίτνα πρόσθε βαθείαν, ἐρυκόμεν' ἡμίστες δὲ
 Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρρουν, ἀργυροδίνην
 Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ βράχῃ δ' αἰπὰ βέεθρα,
 Ὀχθαὶ δ' αἰφί περι μεγάλ' ἰαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ 10
 Ἐπεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι κατὰ δίνας.
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 Φευγόμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 Ὀρμενοῦ ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτάσσουσι καθ' ὕδωρ
 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 Πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν·
 Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις,
 Κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔνθαρε, δαίμονι ἴσος,
 Φάτγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μύθετο ἔργα·
 Τύπτε δ' ἐπιστραφάδην· τῶν δὲ στόνος ἄρρυτ' ἀεκιῆς 20
 Ἄορι θενομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 Φεύγοντες, πιμπλάσι μυχοῦς λιμένος εὐόρμου,
 Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὄν κε λάβησιν·
 Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο βέεθρα 25

Atque huic explicandi ratione favere videtur
 Eustatbius; τὸ δὲ, "ἦρα Ἡσὶ Πίτνα πρόσ-
 θε βαθείαν," ταυτὸν ἔστι τῷ ἀρασίαν πολ-
 λῶ κατεπετάσαντο πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσίν,
 αἱ δ' ἀπὸ ἀπὸ μὴ βλέποντες ἐν τῷ φεύγειν,
 κίοντες εἰς τὸν ποταμὸν.

Ver. 7.—ἡμίστες δὲ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντα]
 καὶ ὅρα, ὅτι κἀνταῦθα ὁ περικτὴς ἐπίπτεος, ἐξέ-
 χυσε λέξει τὴν τοῦ λόγου περισφορᾶν, ἀναλέγων
 τῷ ὄχθῃ τῆς εἰς τὸν ποταμὸν πτάσεως· τῶν φευ-
 γόντων. Eustatb.

Ver. 8.—ποταμὸν εἰλεῦντο]. Qua ra-
 tione, ποταμὸν, hic ultimam producat; itera
 πρὸς, ver. 10; et λιμένος, ver. 23; et κατὰ
 ver. 25; vide supra ad α', 51. Baryphesius in-
 ter varias lectiones retulit ποταμὸν γ' εἰλεῦντο.
 Sed nihil opus.

Ver. 9.—μεγάλῳ πατάγῳ· βράχῃ δ']
 De hujus ὁμοιοποιίας pulchritudine, vide
 supra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ver. 11.—ἐλισσόμενοι κατὰ δίνας.]
 Ἰσάμαρδος,

καὶ Σιμόεις, ὅτι πολλά βράχια καὶ τρυφά-
 λεια

κάππετον ἐν κνήρῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος
 ἀδρῶν. Supra μ', 21.

Ubi quom ἰσάμαρδος proprie, non κατὰ, sit
 κατα; pro κάππετον ἐν κνήρῃσι; ex hoc lo-
 co, itemque ex ver. 132, 213, et 239 hujus
 libri, scribendum conjicit Vir summae eru-

ditionis Richardus Bentleius, κάππετον ἐν κ-
 νήρῃσι. Quocum et melius congruit Virgilius,
 Æn. I. 104;

—ubi tot Simois correpta sub undis

Scuta virum—

Porro in eodem versu; cum ἡμίθεος non sit
 vox Homérica; pro ἡμιθέων γένος ἀδρῶν,
 ex δ', 447, scribendum conjicit Vir idem eru-
 ditissimus;

—ἰσάμαρδος μίνας ἀδρῶν.

Atque ita iterum Virgilius loco jam citato;
 —virum—fortia corpora volvit.

Ver. 13.—τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ.]

Sed non idcirco flammæ atque incendia
 vires

Indomitæ posuere — Æn. V. 680.

Ver. 17.—ἐπ' ὄχθαις,] Al. ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18.—Κεκλιμένον μυρίκησιν.] Ἐπὶ μυ-
 ρικῶν πίεσι χόμενας, κεκαλυμμέναν. Schol.
 Minus recte

Ibid.—Κεκλιμένον] Vide supra ad α', 309,
 et 314.

Ibid.—ἐνθαρε,] Al. ἐσθαρε

Ver. 20.—ἄρρυτ'] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 23.—εὐόρμου,] Al. εὐόρμου.

Ver. 24.—μάλα.] Al' μέγα.

Ver. 25.—δεινοῖο] Nonnulli, notante
 Eustatbio, legerunt, δεινῷ· Διὸς καὶ συστρεφῆς
 ἔχοντος.

Ver.

Πτάσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμει χεῖρας ἐναΐων,
 Ζωούς ἐκ ποταμοῦ δυάδεκα λέξατο καθύους,
 Ποιῆν Πατρόκλοιο Μενoitιιάδαο θανόντος·
 Τούς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἥτε νεβροῦς·
 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσι,
 Τούς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
 Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 Αὐτὰρ ὁ αὖ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μὲναίων.

30

Ἐθ' υἱεὶ Πριάμοιο συνήντητο Δαρδανίδαο,
 Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάοιο· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς

35

Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρός ἀλῶης οὐκ ἐθέλοντα,
 Ἐνύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὄξει χαλκῶ
 Τάμνε, νέους ὀρηκίας, ἰν' ἄρματος ἀντυγες εἶεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνάιστον κακὸν ἠλυθέ διος Ἀχιλλεύς·

40

Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένῃν ἐπέασσε,
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε.
 Κάθεν δὲ ξεινός μιν εἰύτατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Ἔδωκε ὑπεκπροσηγῶν, πατρῷον ἴκετο δῶμα.

45

Ἐνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυαδεκάτῃ δὲ μιν αὐτῆς
 Χρῆσσι Ἀχιλλῆος θεὸς ἐμβάλεν, ὅς μιν ἐμελλε
 Πέμψει· εἰς αἶδασο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέσθαι.

50

Τὸν δ' αἶς οὖν εἶότητε ποδάρκης διος Ἀχιλλεύς
 Γυμνὸν ἄτερ κίβδηός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,

Ver. 27. — *ποταμοῦ δυάδεκα*] Sulmon: cretos.
 Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Urens,
 Viventes rapit; inferias quos imolet umbris,
 Captivoque regi perfundat sanguine flammam
An X. 517.
 Ver. 29. — *τάς ἐξῆγε*] *Al τούς δ' ἐξῆγε.*
 Quo modo? sic ut C. dea Harleanus
 Ver. 31. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Fr rie joubant.*
 Vide supra ad β' 22: et ad γ' 34
 Ver. 33. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Al διαξέμεναι.*
 Ver. 35. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Quoniam cilliet.*
 Ver. 37. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Vide supra ad γ' 433.*
 Ver. 38. — *ταρως*] *Vide supra ad β' 87; et ad γ' 84.*
 Ver. 39. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Ue dicitur ἐπὶ.*
 ver. 36; 37.

Ibid. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Vide supra ad β' 454; et ad β' 37.*
 Ver. 40. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Recte cum duplici σ. Nam πέρας penultimam corrigit, qui pro ex πέρας, non, ex πέρας deducta. Vide supra ad β' 67. Al. ἐπὶ στρεπτοῖσι.*
 Ver. 41. — *υἱεὶ Ἰήσονος*] *Ο Εἰπός. Schell. Recte; ut liquet ex Iliad. β', 468; γ', 747.*
 Ver. 42. — *ἐλθὼν*] *Vide supra ad β' 20.*
 Ver. 43. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Κόλων Θεόδοτος ἐπ' Ἐλλασποντιν Schell. Eustathius autem ἀρίσβην δὲ, (inquit) πόλις Τζάβδος, Μίτυληναιαν ἀποικίαν ἔχουσα. Vide et Strabonem, Geograph. lib. XIII, pag. 883. Al. 590.*
 Ver. 49. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Non hic supervacaneum est βραδύ, sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 34; et β' 87, 88, etc.*
 Ver. 50. — *ἐπὶ στρεπτοῖσι*] *Vide supra ad β' 58.*
 Ver.

Ἄλλα τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλει· τείρε γὰρ ἰδρῶς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·

Ἄρχησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳμαι·

Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὐσπερ ἔπεφνον,

55

Αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·

Οἴου δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε, φυγῶν ὑπὸ νηλεῆς ἡμαρ,

Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε

Πόντος ἀλὸς πολίης, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.

Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέρσιο

60

Γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ δαιείω,

Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει

Γῆ φυσίζσος, ἢ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.

ὦς ὄρμαινε μένων· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,

Γούνων ἀψαθῆαι μεμαῶς· περὶ δ' ἠθελε θυμῷ

65

Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·

Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,

Οὐτάμειναι μεμαῶς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων

Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ

Ἔστη, ἰεμένη χροὸς ἀμμεναι ἀνδρομέσιο.

70

Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσεται γούνων,

Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἐγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·

Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ver. 51.—ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλει.] Id est, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid.—τείρε γὰρ ἰδρῶς.] Cod. Harleian. τείρε δὲ ἰδρῶς.

Ver. 53.—Ἄρχησας δ'.] Edidit Barnesius Ἄρχησασδ'. "Sensu (ut ait) et Syntaxi co-gentibus." Sed minus recte. Vide supra ad α', 57; et ad ε', 439.

Ver. 60.—ἄγε δὴ.] Vide supra ad ε', 249; et ad β', 158.

Ver. 64.—τεθηπῶς.] Vide supra ad β', 314.

Ver. 65.—ἀψαθῆαι.] Al. ἀψαθαί.

Ver. 67.—Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο.] Inde Mago procul infensam cum temperet hastam;

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:

Et genua amplectens, effatur talia supplex:
Per patrios manes, et spes surgentis iūli,
Te precor, hanc animam serves natoque patrique.

Æn. X. 521.

Ibid.—ἀνέσχετο.] Eustathius legit ἀνέσχετο.

Ver. 68.—Οὐτάμειναι.] Non ex οὐτῶν, inde enim fit οὐτέμειναι, vel οὐτάμειναι, quod antepenultimam necessario producat: Sed, qua analogia ex τίθημι fit τίθηναι; ex δίδωμι, δίδηναι; eadem ex οὐτῆμι fit οὐτέμειναι, indeque οὐτάμειναι, quod antepenultimam necessario corrigit.

Ver. 69.—ἄρ'.] Ut necesse erat.

Ver. 70.—ἰεμένη χροὸς ἀμμεναι.] Vide supra ad δ', 126; et ad ε', 317.

Ver. 71.—ἐλλίσσεται.] Ita restituit Barnesius. Al. ἐλλίσσεται. Quod et ipsum ferri possit; eadem scilicet analogia, ac ἐλάττω. Vide supra ad α', 4. Ἐλλίσσεται tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβε, ἐλλίτανε; sed maxime propter eandem ipsam vocem, ἐλλισάμενος, Odyss. X. 35; et ν, 273; ubi Exemplaria conveniunt.

Ver. 72.—οὐδὲ μεθίει.] Vide supra ad ε', 24, et 66; et ad π', 762.

Ver. 73.—λίσσόμενος ἔπεα.] Vide supra ad α', 51. Al. φωτῆσας ἔπεα.

Ver.

Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον·
Ἄντί τοι εἶμ' ἰκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο.

75

Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος αἰκτὴν,

Ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένη ἐν ἀλαῇ,

Καί μ' ἐπέρασσας, ἀνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,

Λῆμινον ἐς ἠγαθέην· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον·

Νῦν δ' ἐλύμην τρίς τόσσα πορών· ἦώς δέ μοι ἐστὶν

80

Ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,

Πολλὰ παθῶν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε

Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω ποῦ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,

Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυθάδιον δέ με μήτηρ

85

Γείνατο Λαοθήη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,

Ἄλτεω, ὃς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,

Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόντι·

Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·

Τῆσδε δὴ γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δεῖροτομήσεις·

Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,

90

Ἄντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὄξει δουρί·

Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω

Σαῖς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

Μή με κτεῖν, ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἐκτορός εἰμι,

95

Ὅς τοι ἐταῖρον ἐπεφνεν ἐνηέα τε, κρατερόν τε.

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα Φαίδιμος υἱός,

Ver. 76.—πρώτῳ] *Al.* πρώτον.

Ver. 78.—ἐπέρασσας,] *Cod. Harleian.*
ἐπείρασας. Minus recte. Vide supra ad ver.

40.

Ver. 79.—ἐκατόμβοιον] Τιμὴν ἰκατὴν
βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην] Ita edidit *Bar-*
nesius. *Al.* Νῦν δὲ λύμην. Ἰστίον, ὅτι τὸ,
"Νῦν δ' ἐλύμην τρίς τόσσα πορών," οὐκ ἐστὶν
εὐκτικόν, ἀλλ' ὀριστικόν, ὑπερσυντελικόν, ἀντί
τοῦ ἐλελύμην. *Etymolog. Magn. a Barnesio*
citatum. Vide infra ad ver. 114; et ad ὦ, 1.

Ver. 81.—εἰλήλουθα,] Hoc est, quod aiunt
Galli, Je suis venu. Vide supra ad ἄ, 37.

Ver. 85, 86. Ἄλταο—Ἄλτεω,] Vide
supra ad ἄ, 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ
Σατνιόντι.] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πή-
δασόν τινι λέγει [Ὀμηρος] πάλιν αὐτῶν [Δε-

λέγων] ὑπὸ Ἄλτη τεταγμένον. "Ἄλτεω ὃς
"Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον
"αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόντι." Καὶ νῦν
ὁ τόπος δεικνύεται τῆς πόλεως ἕξῃσιν. Γράφουσι
δὲ τινες οὐκ εὖ "ὑπὸ Σατνιόντι," ὡς ὑπὸ ὄρει
Σατνιόντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν
ἔρο· ἐνθάδε Σατνιέις προσαγορευόμενον ἀλλὰ
ποταμὸς ἐφ' ᾧ ἴδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν
ἐρήμη. *Strabo, Geogr. apb. lib. XIII.*

Ver. 91. Ἄντίθεον] *Insignem;* non utique
ad omnem virtutem; sed propter *agilitatem sin-*
gularem. Vide supra ad ὦ, 410.

Ibid.—ὄξει δουρί.] *Cod. Harleian.* ὄξει
χαλκῷ.

Ver. 93.—ἐπέλασσέ] Vide supra ad γ', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ

βάλλεο σῆσι.] Vide supra ad π', 851.

Ver. 95.—ὁμογαστριος.] Ὁ ἐν τῆς αὐτῆς
γαστρὸς ἀδελφός. *Schol.*

Ver.

Λισσόμενος ἐπέεσσιν ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀκούσε·

Νήπιε, μή μοι ἀποινα πιφάυσκεο, μηδ' ἀγόρευε·

Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἤμαρ,

100

Τάφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν

Τρώων, καὶ πολλοὺς ζῶους ἔλον, ἢδ' ἐπέρασσα·

Νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε

Ἰλίου προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσι,

Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοί ο γε παίδων.

105

Ἄλλὰ, φίλος, θάναε καὶ σὺ τῆ ὀλοφύρεαι αὐτως;

Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·

Οὐχ ὀράας, οἷος κἀγὼ, καλὸς τε, μέγας τε,

Πατρός δ' εἰμ' ἀγαθῶ, θεὰ δέ μ' ἐγένεατο μήτηρ·

Ἄλλ' ἐπὶ τοι κἀμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη

110

Ἔσσεται, ἢ ἡῶς, ἢ δαίλης, ἢ μέσον ἤμαρ·

Ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,

Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἰστῶ.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' αὐτᾶ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν.] *Al.* μολιχίαις ἐπέεσσιν. Ut supra λ', 137. Cui lectioni et aptius respondet sequens ἀμείλικτον. Porro, qua ratione, Λισσόμενος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, ver. 113; et ἀμφορες, ver. 118; et ἰπευχόμενος, ver. 121; vide supra ad α, 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἀποινα πιφάυσκεο.] *Al.* μή μοι ταῦτα πιφάυσκεο.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,

Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus

Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto. *Æn.* X. 531.

Ver. 100.—μόρσιμον ἤμαρ,] *Al.* αἰσμενον ἤμαρ.

Ver. 102.—ἐπέρασσα.] Vide supra ad ver. 40.

Ver. 103.—ὅς κεν θάνατον φύγη,] *Al.* ὅστις θάνατον φύγει.

Ver. 104. Ἰλίου προπάρουθεν.] Vide supra ad β, 24, et 66.

Ver. 105. Συμπάντων.] *Al.* πάντων. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 106.—αὐτως,] *Al.* οὕτως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος,] Ipse Epicurus obit decurso lumine vitæ, Qui genus humanum ingenio superavit; et omnes

Præstinkit, stellas exortus uti ætherius Sol:

Tu vero dubitabis, et indignabere obire? *Lucreti. Lib. III. 1055.*

Et ver. 1038 ejusdem libri;

Lumina sis [*Al.* sis] oculis etiam bonus Ancu' relinquit,

Qui melior multis, quam tu fuit.—

Similiter fere et *Cicero*; "Ii viri hoc bello occiderunt, ut impudentia videatur eandem fortunam, si res cogat, recusare."

Ad Familiaris, Lib. VI. Epist. 4. Λέγεται δὲ ποτε — τὸν — Καλλιστόθην συνέντα τὴν ἀλλοτριότητα τοῦ βασιλείως, [Ἀλεξάνδρου,] δις ἢ τρις ἀπόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, "Κάτθανε

καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vita Alexandri et Julii Casaris comparata.* Vide supra ad σ', 117.

Ver. 108. Οὐχ ὀράας, οἷος κἀγὼ,] Vide *Suetonium, Domitian. cap. 18*; Ubi versum hunc ab Imperatore usurpatum refert.

Ibid. — οἷος κἀγὼ, καλὸς τε, μέγας τε,] *Al.* οἷος μὲν ἰγὰν, ἡὲς τε, μέγας τε.

Ibid. — καλὸς.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 110.—τοι κἀμοὶ] *Al.* τοι καὶ ἐμοὶ. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 111.—ἢ ἡῶς, ἢ δαίλης,] *Al.* δαίλη. "Quæ Lectio" (inquit *Henricus Stephanus*) "mihi simplicior videtur, et aptius jungi

"cum ἡῶς." *Al.* δαίλη.

Ver. 112.—ἄρει.] *Cod. Harleian. ἀρ.* *Al.* ἀρεῖ. quo modo legit et *Scholias*; exponitque, Σίδερος τὴν ψυχὴν ἀφέλετας.

Ver. 113.—ὅγε.] De hujus *Syntaxeos* venustate, vide supra ad γ', 409.

Ibid. — νευρῆφιν.] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 114.—λύτο.] Non ex ἑλῶτο, inde casum

Ἐγχος μὲν ῥ' ἀφείηκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 Ἄμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἔρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 Τύψε κατὰ κληίδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
 Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδός, ἦκε φέρεσθαι,
 Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλῆς
 Αἰμὶ ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
 Οἴσει δινήεις εἴσω αἰλὸς εὐρέα κόλπον.

Θρώσκων τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαλύξει

Ἰχθύς, ὡς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστῳ κηχείομεν Ἰλίου ἱρής,

Ἔμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραίζω·

Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ' εὐρῆος ἀργυροδίης

Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,

Ζωὸς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλέεσθε καιὸν μόνον, εἰσόκε πάντες

enim sit luto prima producta; sed ex ἐλέ-
 λυτο. Eodem modo ac λέκτο ex ἐλέλεκτο.
 Vide infra ad ὄ, 1.

Ver. 115.—πετάσσας] Recte cum
 duplici σ. Nam πετάσας mediā corripit,
 quippe a πετάσσει deducta. Vide supra ad
 ἄ, 67; et ad ver. 40. hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληίδα παρ' αὐχένα·
 πᾶν δέ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος]

Cervice orantis capulo tenuis abdidit en-
 sem. Æn. X. 536.

Ver. 118.—ἄρα] Ut ex ἰαλί vulnere ne-
 cesso erat.

Ibid.—γαίῃ] Cod. Harleian. γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ' ——— Οἱ
 δ' ——— Τὸν δ'] Vide supra ad ἄ, 57; et ad θ',
 160.

Ver. 121.—ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν]
 Ἄ ἔπεα πτερόενα προσήδα.

Ver. 122.—Ἐνταυθοῖ νῦν κείσο]

Istic nunc, metuende, jace: non te op-
 tima mater

Condet humi, patrioe onerabit membra
 sepulchro;

Alicibus linquere feris; aut gurgite merfum
 Unda feret, piscesque impasti vulnera
 lambant.

Æn. X. 557.

ἴφ. 123.—ἀκηδέες·] Ἀ. ἀκηδέες.

Ver. 124, 223.—Σκάμανδρος—Σκάμαν-
 δρι] Cod. Harleian. Κάμανδρος—Κάμανδρος.

Ver. 11, 12.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κύμα etc.]
 Ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενος τις τῶν ἰχθύων κατὰ
 θάλασσαν, καὶ ἐμπλήθει τῆς Λυκάονος πιπέ-
 λης, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρεῖκα κατελευ-
 σεται. Schol.

Ibid.—μέλαιναν φρεῖχ'] Φρεῖξ δὲ ἐστὶν ἡ
 ἕρμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. Schol. Ἄλλ' οὐδὲ
 τῆν φρεῖκα ἀκούειν δύναμαι, τὸν ἀφρὸν, Ὁμήρου
 μὲν μέλαιναν φρεῖκα λέγοντος, τούτου δὲ ἀξιοῦν-
 τὸς λευκότητά ἀκούειν.—Καὶ ἐστὶν ἡ φρεῖξ,
 κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. Porpb. Quæst.
 Homeric. 7.

Ibid.—φρεῖξ' ὑπαλύξει] Ita ex duobus
 MSS et ex Eustathio edidit Barnesius. Ἀ.
 ὑπαλύξει. Quod, ut opinor, vix ferri potest.
 Nam vox αἴστω (uti notavit Barnesius;) quæ
 sæpe apud Homerum occurrit, primam
 producit, corripit ne semel quidem.

Ver. 127.—ὡς κε φάγησι] Ἀ. ὡς κε
 φάγησι. Quo modo citat Porphyrius loco
 supra citato. Atque ita etiam legit Codex
 Harleianus.

Ibid.—ἀργέτα δημόν.] Vide supra ad
 θ, 206; et ad π', 185.

Ver. 132. Ζωὸς ἵππους.] Τὰ ὀρμητικώ-
 τατα τῶν ζῴων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύονται. Schol.
 MS apud Barnesium.

Ibid.—καθίετε] Vide supra ad π',
 762; et ad ὄ, 24.

Τίσετε Πατρόκλιοιο Φόνου, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμείο.

135

Ὡς ἄρ' ἔφη Ποταμὸς δὲ χολάσατο κηρόθι μᾶλλον

Ὁρμηνην δ' ἀνά θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

Τόφρα δὲ Πηλεὸς υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,

Ἄσπεροπαίω ἐπάλλτο, κατακτάμεναι μενεαῖων,

140

Τίξι Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἄξιός εὐρυρέεθρος

Γεῖατο, καὶ Περίβοια, Ἄκεσσαμένοιο θυγατρῶν

Πρεσβυτάτη τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.

Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

Ἔστη, ἔχων δύο δούρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε

145

Ξάνθος, ἐπεὶ κηχόλωτο δαίικταμένων αἰζηῶν,

Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥέον, οὐδ' ἐλέαιρεν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάριης δῖος Ἀχιλλεύς·

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὁ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;

150

Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντίωσι.

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·

Πηλειῖδῃ μεγάθυμῃ, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;

Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβάλου, τηλόθ' εὐούσης,

Παίονας ἀνδρας ἀγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν

155

Ἦως ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·

Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἄξιου εὐρὺ ῥέοντος,

Ἄξιου, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,

Ὅς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχρει· τούδ' ἐμὲ φασὶ

Γεῖασθαι· νῦν αὖτε μαχόμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.

160

Ver. 134. Τίσετε] Vide supra ad δ', 257;
ad ε', 508; et ad ε', 116.

Ver. 136. —χολάσατο κηρόθι μᾶλλον]
—stetit acri fixa dolore.

En. VII. 291.

Ver. 137. —πόνοιο] Cod. Harleian. φό-
νοιο.

Ver. 138. —λοιγὸν ἀλάλκοι.] Al. λοιγὸν
ἀμύσοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς.] Al. Τῷ ῥ'
Ἀχιλεὺς.

Ver. 145. —μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε]
Vide supra ad ε', 110.

Ver. 147. —ἐδάϊξε.] Al. ἐδάϊξε. Quo-
modo legit et Codex Harleianus. Quia et,
ut apinor, melior lectio.

Ibid. —κατὰ ῥέον.] Qua ratione, κατὰ, hic

ultimam producat; item Πηλιάδα, ver. 162;
et ἀγα, ver. 174; et πρην, ver. 179: et ἐδ-
χόμενος, ver. 183; vide supra ad ε', 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ε',
433.

Ver. 151. —ἀντίωσι.) Al. ἀντιφύγονται.

Ver. 156. Ἦως ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰ-
λήλουθα.] Vide supra ad β', 848.

Ibid. —εἰλήλουθα.] Vide supra ad ver.
81; et ad ε', 37.

Ver. 157. —Ἄξιου] Ποταμὸς Παιονίας·
ἢ δὲ Παιονία πῆρ' Ἰσθμίου. Schol. Al. Ἀξίου.

Ver. 158. Ἀξίου, ὃς, κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ
γαῖαν ἴησιν.] Vide supra ad β', 850.

Ver. 160. —νῦν αὖτε μαχόμεθα.] Cod.
Harleian. νῦν δ' αὖτε μαχόμεθα.

Ver.

"Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὀμαρτῆ δούρασιν ἀμφίς
 Ἦως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·
 Καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρό
 ῤῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 Τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἢ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωναι
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
 Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάρμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἐβῆκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
 Πηλείδης δ', ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῖός· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 Οὐ δύνατ' ἐκ κρηνοῖο ἐρύσσαι· χειρὶ παχέῃ· 175
 Τρεῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
 Τρεῖς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτρατον, ἠθέλε θυμῷ
 Ἄσαι ἐπιγράμψας ὄρου μείλινον Αἰακίδαο,
 Ἄλλα πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήυρα·
 Γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180

Ver. 161.—ἀέσχετο] *Al.* ἀέσχεθε.

Ver. 162.—ὁ δ' ὀμαρτῆ δούρασιν ἀμφίς] Καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὐκ εὐδύτακτος· αὐτε γὰρ ἀχιλλεύου περὶ τὸ μελίην, ἔπειρ ἔστιν αἰτιατικῆς πτώσεως, ἔξεται τὸ δούρασιν, ὠφέιλε γὰρ δούρατα εἰπεῖν ἄλλ' οὐδὲ ῥῆμα κείτῃ ἵνα ἔν ὅτι ὁ δὲ Ἀστεροπαῖος ὁμοῦ ἄς ἀμφιδέξιος δούρασιν ἴβαλεν, ἢ κείτῃσιν ἐξ ἀμφιτέρων τῶν χειρῶν. *Eustath.* Scholia MS apud *Barnesium* hic legunt ἀμαρτῆ· itaque exponunt Ἀμαρτῆ, ἐπιθήματα· καὶ σημαίνει τὸ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀπὸ ἀμαρτῆδων κατ' ἀποκοπὴν. Καὶ ἐνταῦθα σημαίνει, Ἀμαρτῆτα τὰ δούρατα ὁμοῦ ἀφῆκεν. *Eustathius* porro hic legit ἀμαρτῆ· eodemque modo in uno MS scriptum reperit *Barnesius*; Ipse autem edidit ὀμαρτῆ δούρασιν ἀμφίον, nulla idonea auctoritate.

Ver. 163.—περιδέξιος] Ἀμφοτέρως ταῖς χειρὶ δεξιῶς χεῖρας. *Schol.* Porro vocem hanc *aequitanum* reddit *Symmachus*, Ep. IX. 110.

Ver. 166.—ἐπιγράβδην βάλε] Ἀχρὶ τοῦ ἐπιθέσθαι μόνον τὸ δέμα. *Schol.*

—parcam stringentia corpus. *Aen.* X. 331. Tandem etiam magno strinxit de corpore *Tamni.* *Ibid.* 476.

Ver. 168.—λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.] Οἱ ποικίλαι,—περὶ τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις

καὶ ἰσομοιότητάς, χροῦνται καὶ μεταφοραῖς.— λέγοντες καὶ τὰ βέλῃ φέρεσθαι “ λιλαιομένα “ χροὸς ἄσαι.” *Plutarch.* *Symposiac.* lib. IX. *Probl.* 15. Vide supra ad ὁ, 317; et ad δ', 126.

Ver. 169.—μελίην ἰθυπτίωναι] Ἐπ' εὐθείας φερομένην, καὶ οἷσι ἰπταμένην. *Schol.*

Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλους πέτεται.—

Supra ὁ, 99.

Quem ad locum *Eustathius*: Τὸ δὲ, “ ἰθὺ πέ- “ τεται,” ἀφορμὴ γίνεται τοῦ συθέτας ἰθυπ- “ τίωτα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μείλιαν. *Al.* ἰθυπ- “ τίωτα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς] *Al.* Μεσσοπαλῆς. *Ibid.*—μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκεον ἔγχος.

Ver. 174.—ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος Οὐ δύνατ' ἐκ κρηνοῖο ἐρύσσαι] Incubuit, voluitque manu convellere fer- rum

Dardanides— *Aen.* XII. 774. Namque diu luctans, lentoque in stirpe moriatus Viribus haud ullis valuit discludere morfus Roboris *Aeneas*— *Ibid.* 781.

Ver. 176.—ἐρύσσασθαι] *Al.* ἐρύσσεσθαι.

Ver. 177.—ἴπ] *Barnesius* edidit ἴπν. Verum, ut opinor, minus recte.

Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι νόουσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάρξισε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

Κεῖσ' οὕτω χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος

Παισὶν ἐρίζεμεναι, Ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι.

185

Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ρέοντος·

Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι·

Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσι,

Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·

Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλμυρηνέντων·

190

Κρείσσων δ' αὐτε Διὸς γενεή, Ποταμοῖο τέτυκται.

Καὶ γάρ σοι ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι

Χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωι μάχεσθαι·

Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελαῖος ἰσοφαρίζει,

Οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,

195

Ἐξ οὔπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,

Καὶ πᾶσαι κρήναι, καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·

Ἄλλα καὶ ὃς δεῖδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραινῶν,

Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημοῖο ἐρύσσατο χάλκειον ἔγχος.

200

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem
turpem consulta verborum κακοφωνία depingit.
Similiter Virgilius belli civilis horrorem;
Neu patriæ validas in viscera vertite vires.

Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem;
—et Veneris violavi vulnere dextram.

Æn. XI. 277.

Ibid.—τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.] Vide
supra ad δ', 461, et 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'.] Al. Ἀχιλεὺς
γάρ.

Ibid.—ἄρ'] Deinceps—. Ut facere
solitus erat—

Ibid.—ἐν] Al. ἐπί.

Ver. 184—193.—Κρονίωνος—Κρονίωι]
De profundis vocis Κρονίωνος et Κρονίωτος, vide
supra ad α', 397; ζ', 464; et ad γ', 46.

Ver. 191—198.—τέτυκται—δεῖδοικε.]
Vide supra ad σ', 261; et ad γ', 481, et 736.

Ver. 192.—πάρα μέγας,] Quâ ratione
ultima vocis, πάρα, hic producatur; item
πρὶν, ver. 225; vide supra ad α', 51.

Ver. 193.—οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωι μάχεσθαι.]
—χρὸν δὲ σπῆς; θεῖν οὐκ ἐρίζειν.

Pindar. Pythier. Od. II. ver. 161.

Ver. 194.—Ἀχελαῖος.] Ποταμὸς μεταξὺ
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195.—Ὠκεανοῖο, Ἐξ οὔπερ πάντες
ποταμοὶ,] Pulchre Eustatius Proem. ad
Iliad. Ἐξ Ὠκεανοῦ μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες
πηγαὶ πᾶσαι· φρεῖατα πάντα, κατὰ τὸν πάλαι
λόγον. Ἐξ Ὀμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολ-
λὴ γὰρ περιερίρησε τοῖς σοφοῖς λόγου ἐπι-
ρρῆ. Οὐδὲς γὰρ οὔτε τῶν τὰ ἄνω περιεγραφο-
μένων, οὔτε τῶν περὶ φύσιν, οὔτε τῶν περὶ
ἔθους, οἷθ' ἀπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξαστηκίους,
ὁποῖως· ἂν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὀμηρικὴν
σκηνὴν, ἀξεναγάγητος, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐ-
τῆ κατέλυσαν, etc. Item Dionysius Hali-
carnassensis; Κορυφὴ μὲν οὖν ἀπάντων καὶ σκυ-
πῆς, ἐξ οὗ πῶς πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα
θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρήναι, δικαίως ἂν Ὀμήρου
λέγοιτο. Περὶ συνθέσεως, § 24. Et Quintilianus
“ Hinc enim (quemadmodum ex oceano
“ dicit ipse amnium vim fontiumque cursus
“ initium capere,) omnibus eloquentiæ
“ partibus exemplum et ortum dedit.”

Lib. X. cap. 1.

Ver. 197.—νάουσιν] Al. νέουσιν.

Ver. 199.—βροντῆ—σμαραγῆση.]
De hujusmodi ὁμιματοποιίας tenuitate, vide
supra ad β', 210; ad γ', 363; et ad δ', 455.

Ibid.—σμαραγῆση.] Al. σμαραγῆσει.

Ver. 200.—χάλκειον ἔγχος.] Vide supra
ad γ', 380.

Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἔπει φίλον ἦτορ ἀπήρα,
Κείμενον ἐν φαρμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴεναι μετὰ Παίονας ἵπποκόρουστās,

Οἱ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβῆατο δινήεντα,

Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐν κρατερῇ ὕσμινῃ

Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.

Ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε,

Μηῆσόν τε, Θρασίον τε, καὶ Αἰνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·

Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,

Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·

ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις

Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.

Εἰ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντα ὄλεσσαι,

Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·

Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,

Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν,

Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.

Ἄλλ', ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις·

Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρξίζων,

Ver. 203.—ἀρ'] *Ut fieri solet*—.

Ibid.—ἐγγέλυές] *Al. ἐγγέλιες.*

Ver. 205.—ἵπποκόρουστās,] Γελείως ὁ Ἀπιόν ἵπποκόρουστās ἀπέδωκε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἵππίας θεῖξί κικροσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυθον συνέκειτο, ἵπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἐπιπτον ἰπλίτην κορυστῆς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ἰπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyb. Quasi. Homeric. 15.*

Ver. 206. Οἱ ῥ'] *Qui utique— Qui scilicet.*

Ver. 213. Ἀγέει εἰσάμενος,] *Vide supra ad v. 45; et ad γ', 141.*

Ibid.—ἐκφθέγγατο] *Ita edidit Barneſius, ex emendatione Iſaaci Caſaubonij. Al. ἐκφθέγγατο.*

Ver. 217.—ῥέζειν.] *Al. ῥίξει.* Atque ita legit *Codex Harſianus.*

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων]

—Cum—Achilles—

Milia multa daret leto, gemerentque re-

plet;

Amnes, nec reperire viam atque evolvere possiet

In mare se Xanthus—

Æn. V. 804, 806.

Ver. 219.—ἄλα δῖαν,] *Mare magnum!* Quicquid enim *quavis* de causa *eximium* est, *dion* appellatur. *Vide supra ad α', 141.*

Ver. 220.—σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.] Ἀφανίζων, καὶ ἀδήλους ποιῶν οὐ κακῶς δὲ καὶ Σέκιστος, αἰδήλων ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἔμπεσον. *Porphyb. Quasi. Homeric. 26. Vide autem ad Odyſſ. σ', 29.*

Ver. 221.—ἄγε δὴ] *Vide supra ad β', 351; et ad β', 158.*

Ibid.—ἕασον.] *Vide supra ad δ', 42.* *Male Barneſius, ἕασον.* Τινὲς, ἀπὸ τοῦ ἔδωκεν ὀνόματι τὸ ἕασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἵνα σημαίη πληρωθῆναι. *Schol. MS apud Barneſium.*

Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστῳ, καὶ Ἐκτορι παρηθῆναι 225
Ἀντιβίην, ἢ κεν με δαμιάσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.

Ὡς εἰπὼν, Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμοι ἴσος.

Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς Βαθυδίνης·
ὦ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σὺ γε Βουλάς 230
Εἰρύσαιο Κρονίανος, ὅ ται μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Τρῶσιν παρίσταμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσέεικεν ἔλθῃ
Δείελος ὄψε δύναν, σκιάση δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.

Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω,
Κρημνοῦ ἀπαίξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδατι θυῶν· 235
Πάντα δ' ὄρινε βέεθρα κυκώμενος ὥσε δὲ νεκροῦς
Πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεὺς·
Τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμικῶς, ἤτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωὸς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ βέεθρα,
Κρυπτῶν ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλῃσι.

Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, 240
Ὡθι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίζασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσῶν
Εὐφρέα, μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ριζῶν ἐριπούσα
Κρημὸν ἀπαντα διῶσεν, ἐπεσχε δὲ καλὰ βέεθρα
Ὅζοισιν πυκινόισι· γεφύρωσεν δὲ μὴν αὐτὸν, 245

Ver. 225. Πρὶν ἔλσαι] Cod. Harleian. Πρὶν ἔλσαι.

Ver. 230. Εἰρύσαιο] Al. Εἰρύτας.

Ver. 232. Δείελος ὄψε δύναν, σκιάση δ']

Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci.

Al. III. 508.

Ibid. Δείελος ὄψε δύναν,] Ἡ ὀφθαλμικὰ καταστάσις τοῦ ἡλίου, κατὰ Ἀττικῶς Δείελος λεγομένη.

Schol. Ibid. — σκιάση] Vide supra ad α, 140.

Al. σκιάσει.

Ibid. — ἀρουραν] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 234. — ἀπαίξας.] Al. ἐπαίξας. Cod. Harleian. ὑπαίξας.

Ver. 236. — οἳ ῥα.] Qui videlicet —

Qui, ut supra memoratam est, —

Ibid. — ἄλις ἔσαν.] Qua ratione, ἄλις hic ultimam producat; item σάκει, ver. 241; et Εὐφρέα, ver. 243; et ἐπέσσο, ver. 256; vide supra ad α, 51. Ceterum Cod. Harleian. hic legit, ἔσαν ἄλις. Quo modo et in Commentario legit Eustathius.

Ver. 237. — μεμικῶς.] Vide supra ad β', 314.

Ver. 238. — ζωὸς δ' ἐσάω] Τὸ δὲ, σάω, ἀπεκότην ἵπαθον ὡς γὰρ οὐταξεν, οὐτὰς οὕτως,

σάαζε, σάω. Eustath. Vide supra ad α', 363; et ad γ', 192.

Ver. 244. 301, 317, et 352 — καλὰ.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα] Βιαζόμενον δὲ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα ποταμοῦ μετὰ τὸν ἕσταν, καὶ τὰ μὲν ἀντιέχοντα, τὰ δὲ ὑποφερέμενον εἰσάγων, ἀνακοπῆς τε παύσει συλλαβῶν, καὶ ἀναβολὰς χερίων, καὶ ἀντιστηριγμῶς γεφυρώσαν. “ Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα; Ὡθι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος; οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίζεσθαι.” Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως. § 16. Ubi, in transitu, notandum, pro στηρίζεσθαι legitur Dionysium στηρίζεσθαι.

Ibid. — κῦμα.] Al. ῥεῦμα.

Ver. 241. — οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίζεσθαι.] Observandus hic maxime proprius Vocis Mediæ Usus. Nec potuit pedibus se ipse stabilire. Vide supra ad γ', 45; et ad γ', 141.

Ver. 244. Κρημὸν ἀπαντα διῶσεν,] Τὴν συνεχόμενὴν ὑπὸ τῶν ριζῶν γῆν πᾶσαν διελκυσεν.

Schol. MS apud Barnejum. Ver. 245. — γεφύρωσεν] Διαβατὴν ἵπποισι. Schol.

Εἶσω πᾶς ἐριποῦς· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἦῖζεν πεδίοιο ποσὶ κοραιπνοῖσι πέτεσθαι,

Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεός, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν

Ἀκροκελαινίων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρέεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

250

Πηλείδης δ' ἀπόρρευεν, ὅσον τ' ἐπὶ δοσῶς ἐρωή,

Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θρηητῆρος,

Ὅς θ' ἄμα κείριστός τε καὶ ὠκιστος πετεηνῶν.

Τῷ εἰκὸς ἦῖζεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός

Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαίθα δὲ τοῖο λιασθεῖς

255

Φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὄρυμαγδῷ.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου

Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥέου ἠγεμανεύει,

Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάξης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·

Τοῦ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἀπασαί

260

Ὀχλευνται, τὸ δὲ τ' ὠκα κατειβόμενον κελαρῦζει

Χάρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·

Ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥέοιο,

Καὶ λαιψήρον ἔοντα θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.

Ὅσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάροκης ὄως Ἀχιλλεὺς

265

Στῆναι ἐναντιβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες

Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐεὺν ἔχουσι,

Ver. 246.—ἐκ λίμνης.] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248.—ἐπ' αὐτὸν.] *Al.* ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 250.—λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνει.

Ver. 251.—ἐρωή,] *Al.* ἐρωή.

Ver. 252. Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων.] Sic supra π., 752 :

οἴμα λεόντος ἔχων————.

Et infra χ', 308 :

ὀμψεν δὲ ἀλεῖς,————.

Al. Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων.

Ibid.—μέλανος, τοῦ] *Al.* μελανόστου, et μελανόστου, et μέλανος τοῦ· notante Scholiastes.

Ver. 254.—ἐπὶ στήθεσσι, δι' χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν.]

—————et arma

Horrendum sonuere :— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν.] Vide supra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὄρυμαγδῷ.] Mirifica hic ὀρματοποία rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς.] Deinde satis fluvium inducit rivoque sequentes.

Et cum exustus ager morientibus caeliat herbis,

Ecce, supercillio clivosi tramitis undam

Elicit : illa cadens, raucum per levia murmur

Saxa ciet, scaberrifque arenia temperat arva. *Virg. Georg.* I. 106.

Ibid.—ὀχετηγὸς.] Ὑδατογωγός, ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθάριζων. *Schol.*

Ver. 258.—ὕδατος ῥέον.] Ὑδατὶ ῥέον. *MS Oxon.* a *Barneso*, item *MS Harleian.* a *Tba.* *Bentleio* collatus. Quod et ferri potest. Vide supra ad α', 51.

Ibid.—ἠγεμανεύει.] *Cod. Harleian.* ἠγ., μόνειν.

Ver. 259.—ἀμάξης.] Τῆς ὀρμῆδος τοῦ ὀχετοῦ. *Schol.*

Ver. 261.—κεαρῦζει.] De hujusmodi ὀρματοποίᾳ, vide supra ad β', 210; ad γ', 363; ad δ', 455, 456, et 504.

Ver. 262.—φθάνει.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 267—298—380.—Ἀθάνατοι ἀθανάτων, Ἀθάναται.] Vide supra ad α', 398.

Ibid.—φοβέουσι,] *Al.* φοβέουσι.

Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διΐπετέος ποταμοῖο
 Πλάζ' ἄμρους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
 Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 Λάκρος, ὑπαίθα βένον, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν·
 Πηλεΐδης δ' ὠμάζεν, ἰδὸν ἐς οὐρανὸν εὐρύν·

270

Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.

Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανόων,
 Ἄλλα φίλη μήτηρ, ἣ με ψευδέσσιν ἔβελγεν,
 Ἡ μὲ ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 Λαυφροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.

275

Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
 Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπερν', ἀγαθὸς δὲ κεν ἐξενάρξει·
 Νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο αἰλῶναι,
 Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
 Ὅν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.

280

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 Στήτην ἐγγυὸς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρῶσιν ἐίκτην·
 Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντ' ἐπέεσσι·
 Ταῖσι δὲ μῦθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

285

Πηλεΐση, μήτ' ἄρ' τι λήην τρέε, μήτε τι τάρβει·
 Τοῖω γάρ τοι νωὶ θεῶν ἐπιταρρόω εἰμὲν,
 Ζητὸς ἐπαιήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμὸν ἔστιν·
 Ἄλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἰσεαὶ αὐτός·

290

Ver. 268, et 326.—διΐπετέος] Vide supra ad π', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων.] De antepenultima vocis, ἀνιάζων, hoc in loco praesertim; supra autem σ', 300, correptum; vide supra ad β', 24.

Ver. 271.—κονίην.] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274.—ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.] Σαθῆναι ἐν τῷ ποταμῷ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμι τι. *Schol.* Caterum legitur (notante Henrico Stephano) et καὶ τί πάθοιμι; *Quid de me fiet?* Ut *Odyss.* ἐ, 465; ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω—

Ver. 276.—ἔβελγεν.] Vide supra ad β', 221; et ad γ', 84.

Ver. 279.—Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι,] ο Danaum fortissime gentis, Tydide, mene Iliacis occumbere campis Non potuisset? tuaque animam hanc confundere dextra? *Sp.* l. 100.

Ibid.—ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,] *Al.*

ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος. *Quam* lectionem et praefert *Barnesius*.

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπερν', ἀγαθὸς δὲ κεν ἐξενάρξει.] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπερν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενάρξει. *Cod. Oxon.* a *Barnesio*, item *Cod. Harleian.* a *Tbo. Bentleio* collatus.

Ver. 283.—ἐναυλος.] Χειμαρῆος ποταμὸς, διὰ στενοῦ βένου. *Schol.*

Ibid.—ἀποέρσει,] *Al.* ἀποέρσει. Pronuntiabatur autem, ut opinor, ἀποέρσει, vel ἀρρουρσεῖ. Vide supra ad τ', 35.

Ver. 285.—δέμας δ' ἀνδρῶσιν ἐίκτην.] Vide supra ad ζ', 136.

Ver. 287.—Ταῖσι δὲ] Vide supra ad θ', 160. Male *Barnesius*, τοῖσιδε.

Ver. 288.—ἄρ' τι] Ita edidit *Barnesius*. Quocum facit *Codex Harleianus*. *Al.* ἀρτι.

Ver. 292.—λωφήσει,] Κοπήσει, παύσεται· μετεπίκνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποθνήσκοντων

Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶκε πίθηαι,
 Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 Πρὶν κατὰ Ἰλίοφιν κλυτὰ τεῖχεα λαὸν ἔελσαι
 Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγησι· σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας
 Ἄψ' ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

295

Τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
 Αὐτάρ ὁ βῆ, (μέγα γὰρ ῥά θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή,)
 Ἔς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλαὶ δαικταμένωυ αἰζήων
 Πλῶον, καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψέσε γούνατ' ἐπήδα
 Πρὸς ῥόον αἴσσουτος ἀν' ἰθύν· οὐδὲ μιν ἔσχε
 Εὐρὺ ῥέων ποταμὸς· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
 Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Χάετο Πηλείωνι, κόρουσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
 Ὑψίσ' αἰεζόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·

300

305

Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.

310

Ἄλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 Ὑδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
 Ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἀγριον ἄνδρα,
 Ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσι.

315

Φημί γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλ' ἀ νειόθι λίμνης
 Κεῖσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· κἀδ' δέ μιν αὐτὸν

ἀπαθεμένωυ τῷ λόφω ὑποζυγίωυ. Schol. MS
 apud Barmesium.

Ver. 294.—ὁμοίου πολέμοιο,] Vide supra
 ad σ', 242.

Ver. 296.—ἀπούρας] Cod. Harleian.
 ἀπύρας.

Ver. 303.—ἀν' ἰθύν] Ἐπ' εὐθείας κατὰ
 τὴν ὀρμὴν τοῦ ποταμοῦ. Schol.

Ver. 304.—μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ'
 Ἀθήνη.] Vide supra ad υ', 110.

Ver. 305, 603.—Σκάμανδρος—Σκάμαν-
 δρον,] Cod. Harleian. Κάμανδρος—Κάμανδρον.

Ibid.—ἔλεγε τὸ ὄν μένος,] Vide supra ad
 υ', 424.

Ver. 310.—κατὰ μόθον] Qua ratione,
 κατὰ, hęc ultimam producat; item δέ, ver.

313, et 328; et πρὶν, ver. 340; et ἄλις, ver.
 344; vide supra ad α', 51.

Ver. 312.—πηγέων,] Pronuntiabatur
 πηγῶν.

Ibid.—ἐναύλους,] Τὰς τῶν ποταμῶν διάρ-
 γας ἢ τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμούς. Schol.

Ver. 315.—μέμονεν] Vide supra ad ν',
 481; et ad α', 37.

Ibid.—ὄγε] Vide supra ad γ', 409.

Ver. 318. Κεῖσεθ' ὑπ' ἰλῦος,] Ὑπὸ τῆς
 ἰλῦος τοῦ ποταμοῦ ὃ ἐστὶ τοῦ πλήθους τοῦ
 πηλοῦ. Schol.

Ibid.—ἰλῦος] Τὸ δὲ ἰλῦος ἐν ἄλλοις μὲν
 συστέλλει τὴν παραλήγουσαν νῦν δὲ, ἐξέτελεν.

Eufstath. Quod qua ratione fiat, vide supra
 ad ε', 24.

Εἰλόσω φαρμάβοισιν, ἄλις χερσίδος περιχεύεις
Μυρίον, οὐδέ οἱ ὄστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοί 320
Ἄλλέζαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.

Λύτωι οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τι μὴν χρεῖ
Ἔσται τυμβοχοῆς, ἔτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.

Ἦ, καὶ ἐπ' αὐτ' Ἀχιλῆϊ κυκιάμενος ὑψόσε θυῶν,
Μορμύρων ἀφ' ὧν τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι. 325

Προφύξεν δ' αἶραι κῆμα διήπειτός ποταμοῖο
Ἰστατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλεΐωνα.

Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε, περιδδείασ' Ἀχιλῆϊ,
Μὴ μιν ἀπαίξῃσι μέγας ποταμὸς βαθυδῶης·
Αὐτίκα δ' Ἠφαιστον προσεφώνεν ὄν φίλον υἱόν· 330

Ὅρσσο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθου δινήεντά μάχη ἤσχομεν εἶναι·

Ἄλλ' ἐπάωμε τάχιστα, πιφάυσκε δὲ φλόγα πολλήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέστοιο Νότοιο,
Εἶσομαι ἐξ ἀλάου χαλεπὴν ὄρουσα βύελλαν, 335

Ἦ κεν ἀπὸ Τραίων κεφαλῆς καὶ τεύχεα κῆαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθου παρ' ὄχθας
Δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρὶ· μῆδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ αἰρεῖη·

Μῆδέ πρὶν ἀπόπαιε τὸν μένος· ἀλλ' ὀπότεαν δὴ 340
Φθέγγου ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκείματον πῦρ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἠφαιστος δὲ τιτύσκειτο θεσπιδὰς πῦρ.

Ver. 319. Εἰλόσω] Cod. Harleian. Εἰ-
λόσσα. Al. Ἰλόσω.

Ibid.—χερσίδος] τῆς ἐπὶ ποταμῶν ἀθροί-
μης φάρμακον, καὶ ἕλαν συγκομιδῆς. Schol.

Ver. 321—ἄσιν] Ἰλὸν ὃ ἔστι γῆ φαρ-
μάκον. Schol.

Ver. 322.—σῆμα] Al. μῆσα.

Ibid.—χερῶν] Pronuntiabatur χερῶ. Vide
et supra ad v. 43.

Ver. 323.—τυμβοχοῆς,] Al. τυμβοχοῆς·
pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid.—θάπτωσιν] Cod. Harleian θάπ-
τωσιν.

Ver. 325. Μορμύρων] Vide supra ad ε, 599.

Ver. 326. Προφύξεν] Vide supra ad ε, 482.

Ibid.—διήπειτός] τῶν ἐκ τῶν ἡμεῶν
τῶν αἰετῶν γενέσθαι. Schol.

Ver. 329.—ἀπαίξῃσι] -Vide supra ad
ver. 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἠφαιστον] Ὅμοιος·

δὲ τῶ ποταμῶ τὸν Ἠφαιστον, καὶ τῶ Ποσειδῶνι
τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μάλ-
λον ἢ μωτικῶς ἀντιτάξιν. Piatarch. περ. τοῦ
πρώτου ψυχροῦ.

Ver. 331. Ὅρσσο, Κυλλοπόδιον,] Pulcher-
rime super hac re Piatarchi observatio. Ὁ
Θεοκρίτης ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσεύς, οὐ χαλκὸς, οὐ φα-
λακκὸς, οὐ κερτὸς, ἀλλ' ἀκραιφνέστερος λειψομένηται·
τὴν δ' Ἠφαιστον ἢ νεκύεσσι καὶ φιλοφρονεῖται
πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς χαλκίτης, ὁ Ὅρσσο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος. —De audiend.
Pötitis.

Ver. 332.—μάχη ἤσχομεν εἶναι] Κατὰ
σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἠγούμεθα τὴν Ξάνθου.
Schol.

Ver. 335.—ἔρουσα] Al. ὄρουσα.

Ver. 339.—καὶ ἀεῖη] Cod. Harleian.
ἠεῖη. Quo modo legit et Eustathius.

Ver. 341.—ἀκείματον πῦρ.] Vide supra
ad ver. 13; et ad ε, 398.

Ver.

Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.

345

Ὦς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' αἰώνη
Αἰψ' ἀν' ἑηραίνῃ, χαίρει δέ, μιν ὅστις ἐθείρει·
Ὦς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κἀδδ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσων.

350

Καίοντο πετελαί τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θύρον, ἠδὲ κύππειρον,
Τὰ περὶ καλά ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγγέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλά ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοῆν τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοῖο.

355

Καίετο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥφαιστ', οὗτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζεν,
Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
Λῆγ' ἐρίδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
Ἄσπεος ἐξελάσεις· τί μοι ἐρίδος καὶ ἀρωγῆς;

360

Φῆ πυρὶ καϊόμενος· ἀνά δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὦς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ,

Ver. 343.—καίε] *Al.* δαίε.

Ver. 344.—ῥα] *Uti dicitur est*—.

Ver. 346.—ὀπωρινός] *Vide supra ad*
ἔ, 5.

Ibid.—νεοαρδέ' αἰώνη]. *Νεωστὶ πεποτισ-*
μῆνιν καὶ ἀρθευθεῖσαν. Schel.

Ver. 347.—ἐθείρει]. Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο.
Schel. Al. ἐθείρη.

Ver. 348.—ἄρα] *Uti fit*—.
Uti par erat—.

Ver. 351.—δὲ λωτός]. *Qua ratione, δὲ,*
hic producatur; item τὰ, ver. 352; et και-
όμενος, ver. 361; et μελόμενος, ver. 363;
et λισσοόμενος, ver. 368; vide supra ad ἄ,
51.

Ibid.—λωτός τ', ἠδὲ θύρον]. *Al.* λωτός τε
ἠδὲ θύρον. *Quo modo legit et Codex Har-*
leianus.

Ibid.—θύρον]. *Εἶδος πύας, ὃ λεγόμενος*
θύροσις. Schel.

Ver. 352.—πεφύκει]. *Si πέφυκε dixisset,*
jam non constitisset Temporum ratio. Vide
supra ad ἄ, 37; *et ad* δ', 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγγέλυές τε, καὶ ἰχθύες.]
Καὶ ὁ ποιητὴς οὐ θέλων δηλώσαι τὸ εἰς βάθος
τοῦ ποταμοῦ καιόμενον, οὕτως ἔφη· "Τείροντ'
ἐγγέλυές τε, καὶ ἰχθύες." Ἰδιώτερον δὲ καὶ
κατ' ἐξαιρέτην ἐγγέλυες, ἵνα καὶ τὸ βάθος τοῦ

καιουμένου ὕδατος δηλώσῃ. *Athenæus, Lib.*
VII. cap. 13.

Ver. 354, 361, 365, et 382.—καλὰ.]
Vide supra ad β', 43.

Ver. 362.—Ὦς δὲ λέβης]

—*Magno veluti cum flamma so-*
nore—

Virga suggeritur coctis undantis aheni,
Exultantque æstu latices; furit intus
aque vis,

Fumidus atque alte spumis exuberat
amnis:

Nec jam se capit unda; volat vapor ater
ad auras. Æn. VII. 462.

Quo de loco Macrobius: "Græci versus
"acñi continent mentionem multo igne ebul-
"lientis: et totum ipsum locum hæc verba
"ornant πάντοθεν ἀμβολάδην nam scaturi-
"gines ex omni parte emergentes sic ele-
"ganter expressit. In Latinis versibus tota
"rei pompa descripta est, sonus flammæ;
"et pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν
"ἀμβολάδην, exsultant æstu latices, et am-
"nem fumidum exuberantem spumis atque
"intus furentem (unius enim verbi non re-
"periens similem dignitate, compenfavit
"quod deerat copix varietate descriptionis,
"adjecit post omnia; Nec jam se capit unda:
"quo

Κνίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κείται·
 Ὡς τοῦ καλὰ βρέθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ 365
 Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τείρε δ' αὐτμή,
 Ἐφαιστόιο βίηφι πολύφρονος, αὐτὰρ ὄγ' Ἥρην,
 Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδεϊν
 Ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι, 370
 Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀργαγίοι.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελύεις·
 Παύεσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσι ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 Μῆδ' ὀπότεν Τροίη μαλερώ πυρὶ πάσα δάηται 375
 Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἀκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' ἄρ' Ἐφαιστον προσεφάνεεν ὄν φίλον υἷον·
 Ἐφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 Ἀθάνατον θεὸν ἄδε βροτῶν εἶκα στυφελίζειν. 380
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ·
 Ἀψορῶν δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ βρέθρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 Παιυσάσθη· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωρομένη πέρ.
 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα, 385
 Ἀργαλέη, δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὀμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν·

“quo expressit quod semper usu evenit
 supposita nimietate caloris.” Lib. V. cap.
 11.

Ver. 363. Κνίσση μελδόμενος;] Οἱ μὲν
 διαδοῦντες, ἤθιον μετὰ τῶν γραφῶν, “Κνίσσην
 μελδόμενος,” ἀπὶ τοῦ, τήκων, ἀκούοντες· ἢ
 ἢ, τὴν κνίσσην τήκων σημαίνει γὰρ κενῶς τὸ
 μάλδαιεν, τὸ τὰ μέλα ἰδεῖν. Porphyg. Quæst.
 Homer. 10. Similiter exponit Scholasticæ:
 Ἀπὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων.

Ver. 366. — κρορέειν.] Cod. Harleian.
 προρέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος;] Vox, πολλὰ,
 ultimam hie, etiam extra cæsuram, mihi
 videtur eadem de causa consulto producere,
 ac vox μέγα, ἢ μέγα ἰάχουτα, et similibus.
 Vide supra ad δ', 456. Barnesius, ex con-
 jectura edidit, πολλὰ ἢ λισσόμενος. Quam
 lectionem “omnino sensui Verjuque ar-

tioreni” contendit. Sed, ut opinor, minus
 recte.

Ver. 372, 384. — ἀποπαύσομαι —
 Παυσάσθη.] Vide supra ad γ', 141.

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ'] Cod.
 Harleian. Καιομένη, καίωσι δ'. Ut supra ὁ, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ' ἄρ'] Statim deinceps;
 Statim proinde.

Ver. 380—στυφελίζειν.] Ἀλ. στυφελίζειν.
 Ver. 382.—κατέσσυτο] Ἀλ. κατέσχυτο.

Ver. 385—βεβριθυῖα,] Vide supra ad β', 314.
 Ver. 386.—δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς

ἄητο:] Διχῶς δὲ αὐτῶν ὀμνήθη ἡ ψυχὴ, τευτίσσι
 διάφορον ἔχουσαν τὴν γνώμην. Schol.

Ver. 387.—μεγάλῳ ὀμάδῳ, βράχε δ'
 εὐρεῖα χθῶν.] Vide supra ad β', 210; et ad
 δ', 455.

Ibid.—ὀμάδῳ,] Ἀλ. πατάγῳ. Ut supra
 ver. 9.

Ἄμφι δὲ σάλπιγγεν μέγας οὐρανός· αἶε δὲ Ζεὺς

Ἥμενος Οὐλύμπω, ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλου ἦτορ

Γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ζυνιόντας.

390

Ἐὶθ' οἱ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γάρ Ἄρης

ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρουσε,

Χάλκειον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·

Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ζυνελαύνεις,

Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν.

395

Ἡ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδῃ ἀνῆκας

Οὐτάμεναι; αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλούσα,

Ἴθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροῶ καλὸν ἔδαψας·

Τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν, οὕτησε κατ' αἰγίδα θυσσανέεσσαν,

400

Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,

Τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ·

Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,

Ver. 388. Ἄμφι δὲ σάλπιγγεν μέγας οὐρανός· αἶε δὲ Ζεὺς]

It clamor caelo:— Aen. V. 451.

Tyrrenusque tubae mugire per aethera clangor. Aen. VIII. 226.

At tuba terribilem sonitum procul aere canoro

Incepit; sequitur clamor, caelumque remugit. Aen. IX. 503.

It caelo clamorque virum, clangorque tubarum. Aen. XI. 192.

Ubi in transcurso notandum, istud, "It

caelo clamor," non esse, "It clamor ad

caelum;" vel, "Clamor tollitur ad caelum," uti minus recte reddidit Ruasus; sed,

"It clamor per totum caelum;" vel, "Totum caelum clamore resonat."

Ἐπιὶ μεταφορᾷ μικροπέπειαν ποιεῖσι μᾶλλον ἢ μέγας

οὐρανὸν γὰρ ἴλαν ἤχεοντα, οἷα ἔχον προσεικασαί ἤχουσι σάλπιγγι. Πλὴν εἰ μή τις ἅμα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τοῦ Ὀμήρου λέγειν, αἰσάτως ἤχησεν μέγας οὐρανός, ὡς ἂν ἤχησεν σάλπιγγον ὁσος οὐρανός. Demeir. Ptoleir. § 84.

Longinus autem; ὕπερφυῶ, inquit, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα

"Ἄμφι δ' ἐσάλπιγγεν μέγας οὐρανός, οὐλυμπος πός τε"

Ubi notandum pro vulgato, αἶε δὲ Ζεὺς, legisse hic Longinum, aut memoriter citasse οὐλυμπος τε. Caeterum haec de sonitru accipit Porpius; minus recte. Quod autem de hoc loco ait Terentianus, id vero plane est ineptum: "Pour moi je dis, que le ciel

n'ayant, ni ne pouvant avoir une bouche,

& n'etant point dans l'ordre des animaux

"qui font doüez de la parole ou de la voix; & notre regle condamne ce merveilleux,

comme n'etant point analogique à ce qui se passe dans la nature." Dissertat. sur l'Iliade, Part. IV. cap. 1.

Ibid.—αἶε δὲ Ζεὺς; Ἥμενος Οὐλύμπω,] At non haec nullis hominum fator atque Deorum

Observans oculis, summo sedet altus Olympo. Aen. XI. 725.

Ver. 391.—ἀφέστασαν.] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ,] Αἰσάτως αὖτ'.

Ibid.—κυνόμυια,] Impudens et molesta.

Ver. 396. Ἡ οὐ μέμνη,] Pronuntiabatur ἦν μέμνη. Vide supra ad ι', 188; et ad ε', 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι;] Vide supra ad ver. 68.

Ibid.—πανόψιον] Ἐν τῇ πάντων ὄψεϊ ἐξόμενον. Schol. Ἀντίμαχος δὲ, ὑπινόψιον γράφει. Eustath.

Ver. 399.—ἀποτισέμεν,] Vide supra ad ι', 508.

Ver. 400, et 402.—οὕτησε.] Vide supra ad δ', 469.

Ver. 400.—αἰγίδα.] Eustathius videtur legisse ἀσπίδα.

Ibid.—θυσσανέεσσαν,] Recte cum duplici σ'. Vide supra ad ε', 593.

Ver. 403.—λίθον εἴλετο χειρὶ] Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.

Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
 Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
 Τῷ βάλει θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
 Ἐπτά δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
 Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νηπίτι, οὐδὲ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 Εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
 Οὕτω κεν τῆς μητρὸς εἰρινύας ἕξαποτίνοισ,
 Ἢ τοι χωρομένη κακὰ μῆδεταί, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὅσσε φαιεῖω· 415
 Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἔσαγείρατο θυμῶν.
 Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτάνη, 420
 Καὶ δ' αὖθ' ἠκυνόμυια ἄγει βροτολογιῶν Ἄρηα
 Διῆιου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.

Ὡς φάτι· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 Ἥλασε, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλου ἦτορ. 425

Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
 Qualia nunc hominum producit corpora
 tellus.

Ille manu raptum trepida torquebat in
 hostem,

Altior infurgens——— *Æn.* XII. 897.

Quo in loco *Virgilium* *Homero* superiore existimat *Scaliger*: “Plus (inquit) ad rem
 “facit antiquum; quam nigrum, declarat
 “enim magnitudinem; et vero similis est,
 “non esse asperum, si pro termino positum
 “fuerat.” Ipse tamen paulo post; “E-
 “tiam illud (inquit) notare possumus, *Sax-*
 “*um antiquum* apte designare verba illa;
 “*ἄνδρες πρότεροι.*” *Poetic. lib. V. cap. 3.*

Ver. 404.—[*τρηχύν*] Vide supra ad β',
 633.

Ver. 405. Τὸν ῥ'] *Quod scilicet*——.

Ibid. et *ver.* 465.—[*ἀρούρης*] Vide supra
 ad ζ', 142.

Ver. 408.—[*ἀμφαράβησε*] Vide supra
 ad δ', 455.

Ver. 410.—[*ἐπεφράσω*] Vide supra ad
 α', 140.

Ver. 411.—[*ἀντιφερίζεις*]; *Al.* *ἰσφασί-*
ζεις.

Ver. 412.—[*ἕξαποτίνοισ*], Vide supra ad
 β', 43.

Ver. 414.—[*ἀμύνεις*]. *Cod. Harleian.*
ἀρήγεις.

Ver. 415.—[*τράπεν*] *Cod. Harleian.*
τρέπεν.

Ver. 416.—[*Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη*],
Cod. Harleian. *φιλομμείδης Ἀφροδίτη.*

Ver. 418, 414, et 512.—[*λευκώλενος*
 “*Ἥρη*,”] Vide supra ad α', 572; et ad β', 92.

Ver. 420.—[*αἰγίοχοιο Διὸς*] Vide supra ad
 α', 202.

Ibid.—[*ἀτρυτάνη*], Vide supra ad β', 157.

Ver. 421.—[*κυνόμυια*] Vide supra ad
ver. 394.

Ver. 424, 432.—[*ἐπιεισαμένη*—*ἐπαυτά-*
μεθα] Vide supra ad γ', 90; et ad γ',
 141.

Ver. 425.—[*λύτο*] Vide supra ad *ver.*
 114.

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κείντο ποτὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
ἔβην, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίαιτο θωρηκτῆσιν,
Ὅδ' εἰ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτῃ
ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μὲντι ἀντιώσσει·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἴλιου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Ὡς φάτο· μείσθηεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·

Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δίσταμεν; οὐδ' εἴποιεν,
Ἀρχάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶκ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὐλύμπόνδε, Διὸς προστὶ χαλκοβατῆς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· σὺ γὰρ ἔμοιγε
καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα.

Νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίη ἔχεις· οὐδ' εὖ τῶν περ
Μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κοικὰ Ἴλιου ἀμφί,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγῆροοι Λαιμῆδόντι.

Παῖρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς αἰαντόν,
Μισθῷ ἐπὶ ῥητῶ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;

ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τείχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἀῤῥηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βούς βουκολέεσσας

Ver. 426. — ποτὶ.] *Al.* ἐπί.

Ver. 429. — θωρηκτῆσιν.] Ita ex uno MS
edidit *Barnesius*. Ut sit videlicet ex θωρηκ-
τῆς· quam vocem (uti ipse annotat) usurpat
Ροῦτα supra μ', 317; ε', 689, 719; item-
que ver. 277 hujus libri. *Al.* θωρηκτῆσιν
scilicet ex θωρηκτῆς quæ vox alibi apud *Ho-*
mærum non reperitur.

Ver. 431. — Ἄρει ἐπίκουρος.] *Cod. Har-*
leian. Ἄρει ἐπίκουρος. Quæ si vera sit lectio,
pronuntiandum erit, Ἄρει ἐπίκουρος.

Ver. 432, 442, 450. — κεν δὴ — ἴσα
ῥῶ — ἄλλ' ἔτε δὴ] Vide supra ad ζ', 433,
ῥο4; et ad β', 158.

Ver. 434. — Ὡς φάτο.] *Deest* hic versus in
Codice Harleiano.

Ver. 438, et 505. — χαλκοβατῆς δῶ] *Vide*
supra ad α', 426.

Ver. 439 — γενεῆφι] *Vide* supra ad ν', 588.

Ver. 440, et 447. Καλὸν,] *Vide* supra ad
κ', 43.

Ver. 445. — ἐπὶ ῥητῶ,] *Qua* ratione,

ἐπὶ, hic ultimam producat; item, εἰλίποδας,
ver. 448; et ἐν, ver. 475; vide supra ad α',
51. *Al.* ἐπὶ ῥ' ῥητῶ.

Ver. 446. ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεί-
χος ἔδειμα]

Structa meis manibus perjuræ mania
Trojæ. *Æn.* V. 811.

Ibid. — πόλιν καὶ τείχος] *Cod. Harleian.*
πόλιν περὶ τείχος

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας] “ Sol
“ paciscit omnia, quæ terra progenerat: Un-
“ de non unius generis, sed omnium peco-
“ rum Pastor canitur. Ut apud *Homerum*
“ Neptuno dicente;

“ Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας, βούς βου-
“ κολέεσσας”

Macrob. Lib. I. cap. 17.

Ibid. — ἑλικας βούς] “ Ἐλικας δὲ τὰς βούς
“ φωνῆ ἐπιθετικῶς, ἧτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν
“ ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται ἢ τὶς ἐλι-
“ κειδὶ τὰ κέρατα ἔχοντας, ἢ ἔστιν ἐπικαμψῶ,
Schoh. At si vera esset prior interpre-
atio,
um

Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑλήεσσης.

Ἄλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὦραι 450

Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βίησατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.

Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπέιλησε πύδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπείων· 455

Νῶϊ δέ τ' ἀφορροῖ κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσε.

Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πείρα, ὡς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται 460

Πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Ἐνοσίγαι', οὐκ αἶν' με σαόφρονα μυθήσαιο

Ἐμμεναι, εἰ δὴ σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,

Δειλῶν, οἱ φύλλοισιν εὐκότες, ἄλλοτε μὲν τε 465

Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,

Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα

Παυσάμεσθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ θηριαάσθων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γὰρ ἄρα

Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι. 470

Τὸν δὲ κασιγνήτῃ μάλα νείκεσε, πτόνια θηρῶν

Ἄρτεμις ἀγρატέρη, καὶ ὀνειδέειον φάτο μῦθον·

μη precedens eὐλόποιος omnino esset super-
vacaneum. Vide supra ad 4, 462.

Ibid. — βουκολέεσθες] Pascere solebas.
Vide supra ad ver. 31; et ad 4, 84.

Ver. 449. — κνημοῖσι] Ταῖς περὶβάτεσι
πῶντων. Schol.

Ibid. — πολυπτύχου] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ
ἀπακτίεις ἔχοντος. Schol.

Ibid. — ὑλήεσσης] nemorosa. Æn. III.
270. Vide et supra ad 7, 151.

Ver. 450. — πολυγηθῆες ὦραι] Πολλὰν
χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπιλευσίᾳ ἐμ-
πιστοῦσαι. Schol. Cæterum alii, notante Eu-
statio, hic scribunt πολυγηθῆος: ut ad μισ-
τοῦ referatur.

Ver. 453. Σοὶ] Cod. Harleian. Σὺν.

Ver. 455. — ἀποκοφόμεν] Nonnulli,
notante Eustathio, quibusf. um facit et Scholi-
astres, hic legunt ἀπολεφόμεν. Ut supra 4,
236:

— περὶ γὰρ φά' ἐ· χαλκῶς ἔλεψε. — Αἰ.
ἀποκόψεν.

Ver. 459 Πειρῶ] Cod. Harleian. Πειρῶ.

Ver. 461—472—478. — ἐκάεργος —
Ἐκάεργε — ἐκάεργος] Vide supra ad 4,
43, et 58.

Ver. 463. — βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,]
Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium, locum
hunc hoc modo citat:

— βροτῶν δ' ἕνεκα πτολεμίζω
Δειλῶν, οἱ φύλλοισιν εὐκότες, ἄλλοτε μὲν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδὲ τίς ἀλή.

Ibid. — πτολεμίζω,] Αἰ. πτολεμίζω.

Ver. 464. — φύλλοισιν εὐκότες, ἄλλοτε
— τελέθουσιν, — ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν.]
Vide supra ad 4, 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες] Μεγάλας ἐνδεδυμέναι,
ἐνδεδυμέναι. Schol.

Ver. 466. — φθινύθουσιν] De hujus vocis
profundia, vide supra ad β', 43.

Ver. 467. Παύμεσθα] Αἰ. Παύμεσθα.

Ver. 468. — πάλιν ἐτράπετ'.] Retio se
concertit. Vide supra ad ver. 241; et ad
4, 594.

Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε ; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 Πᾶσαν ἐπέτρεψας ; μέλεον δὲ οἱ εὖχος ἔδωκας ;
 Νηπύτιε, τί νυ τόσον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως ;
 Μή σευ νῦν ἔτι πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

475

Ὡς φάτο τὴν δ' οὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις
 Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσι·

480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδῆες, ἀντί' ἑμεῖο
 Στήσασθαι ; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 Τοξοφόρῳ περ εἰούσῃ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξί
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλησθα.
 Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
 Ἄγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 Ὅσσον φερετέρῃ εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

485

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
 Σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
 Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔδινε παρ' οὐατα μειδίωσα
 Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον οἰστοί·
 Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
 Ἦ ῥα θ' ὑπ' ἰρηκος κοίλῃν εἰσέπττατο πέτρην,
 Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·

490

495

Ver. 473.—μέλεον] Vide supra ad π', 336.

Ver. 474. Νηπύτιε,] *Barnesius* ex conjectura edidit Νηπύτιος; "Et sæpe alias," inquit, "Nominativus pro Vocativo ponitur." Quod ferri non potest. Vide supra ad α', 175. Præterea mutato hic nihil opus. Vide ad α', 51.

Ver. 476, 500, et 513.—ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver. 504, θυγατέρας; et ver. 561, ἀποιεύμην. Vide supra ad α', 398.

Ver. 480. Νείκεσεν] Desest hic versus in Codice *Harleiano*.

Ibid.—ὄνειδείοις] Vide supra ad π', 628.

Ver. 481.—μέμονας,] Vide supra ad γ', 481, et 736.

Ver. 482. Στήσασθαι;] *Al.* Στήσεσθαι.

Ibid.—ἀντιφέρεσθαι,] *Al.* ἀντιφερίζειν.

Ver. 484.—ἣν κ' ἐθέλησθα.] *Cod. Harleian.* ἣν κ' ἐθέλησθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμε-
 Ver. 11.

ναι.] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ δάπτει. *Schol.* MSS apud *Barnesium*. *Elegantius* tamen, ut opinor, reticeri hic intelligitur sententiæ Apodosis: "Ἦν λέγῃ ἢ Ἦγα, ὡς εἴτεθ' ἐθέλεις γῶναι, ἰδὲ πάσχα. *Eustath.* Vide supra ad α', 135, 137, et 340.

Ver. 490—502.—αἴνυτο—συναἴνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 491.—ἔθεινε] Vide supra ad γ', 84.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένην.] *Al.* Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493.—ὥστε πέλεια, "Ἦ ῥα θ' ἐπ' ἰρηκος]

Quam facile accipiter saxo facer ales ab alto

Consequitur pennis sublimem in nube columbarum. *Æn.* XI. 721.

Ver. 494. Ἦ ῥα θ'] *Quæ scribitur*

Ibid.—ὄφρ' ἰρηκος] Vide supra ad σ', 615.

Ὡς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτοῖσι τόξα.

Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

Λητό, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πλητιζέσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἄλλα μάλα πρόσφραστα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφι.

500

Ὡς ἄρ' ἔφη Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,

Πεπτεῖτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κούρης·

Ἢ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·

Ἢ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανέ, Διὸς ποτὶ χαλκιοβατὲς δῶ,

503

Δακρυόεσσα δὲ πατρός ἐφέζετο γούνασι κούρη,

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ

Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνῆξετο, ἠδὲ γελᾶσσας·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐραυνίωνων

Μαψιδίως, ὥσει τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ;

510

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Κελαδαινῆ·

Σή μ' ἀλόχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,

Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἰεῖον·

515

Μέμβλετο γάρ οἱ τείχος εὐδμήτῳ πόλῃος,

Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόνον ἡματι κείῳ·

Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν εἶντες,

Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδίσαντες·

Καὶ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαίνεφει· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

520

Ver. 497. — Λητῶ] Ita *Barnesius*.
Al. Λητώ.

Ver. 498. — μαχήσομαι] *Cod. Harleian.*
μαχίσσομαι.

Ver. 501. — κρατερῆφι βίηφι.] *Vide supra*
ad γ', 588.

Ver. 503. Πηπτεῖτ'] *Vox hæc singularis*
est; nec, ut opinor, ulla ex analogia defeniri
potest. Vide supra ad α', 265; ad β', 318;
et ad γ', 46. Codex Harleianus habet Πη-
πέτ'· quam et veram esse crediderim lec-
tionem: propter similia τειπέτ', μεμαῖτ',
etc. Pronuntiabatur autem Πηπτεῖτ'.

Ver. 504. — θυγατέρος ἧς.] *Qua ratione,*
θυγατέρος hic ultimam prooucat; item ἀμ-
βρόσιος; et προτὶ, ver. 507.; et γάρ, ver. 516;
et δὲ, ver. 519; vide supra ad α', 51.

Ver. 507. — ἄρ'] *Ut sit*

Ibid. — ἰανός] *Vide supra ad σ', 352; et*
ad γ', 385.

Ver. 508. — ἀνῆξετο.] *Al.* ἀνῆξετο. *At-*
que ita legit Codex Harleianus.

Ver. 509. — τοιάδ'] *Vide supra ad ε', 357.*

Ver. 510. Μαψιδίως,] *Deest hic versus in*

codice Harleiano.
Ver. 511. — Κελαδαινῆ.] *Παρὰ τὸν γενό-*
μενον ἐν τῷ Κορινθιωτῷ κλάδῳ, ἦσαν θεοῖσι.
Schol. MSS apud Barnesium.

Ver. 513. — ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο.
Utrumque hoc quidem in loco ferri possit.
Al. ἐφῆπται.

Ver. 515. — ἐδύσετο] *Vide supra ad β',*
35; et ad ε', 109.

Ver. 517. — ὑπὲρ μόνον.] *Vide supra ad*
ε', 336.

Ver. 520. — παρὰ πατρὶ] *Al.* παρὰ Ζηνί.
Ver.

Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεεν καὶ μῖνον χάσ' ἵππους.

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει

Ἄστειος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ε' μῆνις ἀνῆκε·

Ἦᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δέ κῆδ' ἔφῃκεν·

Ὡς Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κῆδ' ἔθηκεν.

525

Εἰστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,

Ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ

Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή

Γῆνθ'· ὁ δ' αἰμῶζας ἀπὸ πύργου βραῖνε χερμαῖζε,

Ὅτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγκλιετοὺς πύλαισροῦς·

530

Πεπταμέναις ἐν χερσὶ πύλας ἔχειτ', εἰσόκε λαοῖ·

Ἐλθωσι προτὶ ἄστου πεφυζότες· ἢ γὰρ Ἀχιλλεὺς

Ἐγγὺς ὄδε κλονέων· ἦν οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι·

Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,

Αὐτίς ἐπ' ἀψθήμεναι σανίδας πυκινῶς ἀοαρυίας·

535

Δεΐδια γὰρ, μὴ οὐλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἀλῆται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὄγῃας·

Λί δ' ἐπετασθεῖσαι τεύξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων

Ἄντιός ἐξέθορε, Τρῶων ἴνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

Οἱ δ' ἴθυσ πόλιος καὶ τεῖχεος ὑψηλοῖο,

540

Δίψη καρχαλέοι, κερκονιμένοι, εἰς πεδίοιο

Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσαι δέ οἱ κῆρ

Λιέν' ἔχε κρατερῆ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρεσθαι.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην' ἔλον ὑἱὲς Ἀχαιῶν,

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,

545

Φῶτ', Ἀντήνορος υἱόν, ἀρῦμονά τε, κρατερόν τε.

Ver. 525.—πόνον] Cod. Harleian. φόνον.

Ver. 526, 549. Εἰστήκει.—κεκλιόμηντο]

Vide supra ad δ, 434, 492; et ad α, 37.

Ibid.—βραῖνε ἐπὶ πύργου,]

Turrim in praecipiti flantem, summisque

sub astra

Eductam tectis, unde omnis Troja videri,

Et Danaum solite naves, et Achaïca

castra. Ἐπ. II. 460.

Ver. 529. Γῆνθ'.] Al. Γῆνθ'. Quod per-

inde est. Nam ἴνομας primam producit.

Ibid.—βραῖνε.] Vide supra ad θ, 87; et

ad ν, 84.

Ver. 530. Ὅτρυνέων.] Vide supra ad α, 309.

Ver. 536.—Δεΐδια.] Vide supra ad ξ,

240; et ad ν, 736.

Ibid.—ἀλῆται.] Al. ἀλῆται.

Ver. 538.—τεύξαν φάος.] Παράσχιον
τοῖς φεγγῆσι τῆς σφαιρῆς. Scholi. MSS apud
Barnesium.

Ver. 541. Δίψη] Al. Δίψη.

Ibid.—καρχαλέοι] Al. καρχαλέοι.

Ibid.—κεκονιμένοι.] Al. κερκονιμένοι.

Ver. 542.—σφεδανὸν ἔφεπ'.] Qua ra-
tione, σφεδανὸν, hic ultimam producit; item
μὲν, etiam extra caesuram, ver. 547; et
πεδίον, ver. 553; et αἶε, ver. 559; et αἶπας,
iterum extra caesuram, ver. 570; vide supra
ad α, 51. Al. σφεδανὸν μέβον'. Et σφεδα-
νὸν ἔφεπ' ἀντὶ τοῦ σφραδῆος δῆλον. Notante
Eustathio.

Ver. 545.—Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide
supra ad α, 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱόν.] Vox;

S 2

φῶτα,

Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
 Ἔσθη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
 Φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἤερι πολλῇ.
 Αὐτὰρ ὄγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πολίπορθον,
 Ἔσθη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 Φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
 Αἰρήσει με καὶ ὡς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι εἴσω
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ἔφρ' ἂν ἴκαμαι
 Ἴδης τε κνημούς, κατὰ τε ῥωπήϊα δῦν,
 Ἔσπεριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 Ἴδρῶ ἀποψυχθεῖς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μῆ μ' ἀπαιερόμενον πόλεως πεδίονδε νόησῃ,
 Καί με μεταίξας μόρῃσι ταχέεσσι πόδεσσιν·
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
 Λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κεν οἱ προπάρῃθε πόλεως κατεναντίον ἔλθαι·
 Καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὄξει χαλκῶ,
 Ἐν δέ ἴα ψυχῇ, θητόν δέ ἐφάσ' ἀνθρώποι
 Ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

550

555

560

565

570

φῶτα, non hic parēlaxi; Quod est ridiculum, et Poeta omnino indignum. Sed, ut opinor, spiritum inclutum denotat.

Ver. 547: Ἐν μὲν οἱ] *Barnesius* melius, legi posse existimat, Ἐν μὲν ἐοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548. — χεῖρας] *Barnesius de suo* edidit κῆρας. Verum, ut opinor, rationibus haud satis idoneis. Praesertim cum haud dissimilem phrasin usurat *Poeta* supra α, 97: Οὐδ' ἔγε σπῆν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφείξει.

Ver. 549. — κεκλιμένος] Vide supra ad α, 309, et 314.

Ver. 550. — Ἀχιλλῆα· πολίπορθον,] Vide supra ad β', 278.

Ver. 551. — πόρφυρε] Vide supra ad α, 338, et 482.

Ibid. — μένοντι] *Al.* κινῶντι.

Ver. 554. — φοβέονται,] *Al.* κλονέονται.

Ver. 556. — εἴσω] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 558. — πεδίον Ἰλίου,] Τέπος ἐν φ' Ἰλίου πεδίον ἐστίν. *Schol.* Τίνας δὲ Ἰδίου πεδίον χεῖρας, τὸ ἢ ἰδῆ ὑποκλιμένον· διὰ τὸ εἶθε

ἐπαγαγῶν τὸν Παιτῆν, “ ἔφρ' ἂν ἴκαμαι Ἴδης κνημοῖς.” *Eustath.*

Ver. 559. — ῥωπήϊα] Ἰμαντῶδη φυτά, ἀφ' οὗ τὰ δάσκα τῆς Ἰλίου. *Schol.*

Ver. 560. — λοεσσάμενος] *Quum me ipse lavero.* Vide supra ad ver. 241; et ad γ', 141.

Ver. 561. — ποτὶ] *Al.* πρὸς. Quod perinde est.

Ibid. — ἀπονεοίμην] *Al.* ἀπενέσθαι.

Ver. 563. — ἀπαιερόμενος] Ἐκ μεταφράσεως τῶν νέων ἀπαγερούων. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ibid. — πόλεως] Ita edidit *Barnesium*, *Al.* πόλιος. Quod idem.

Ver. 565. — ἔσται.] *Al.* ἔσεται.

Ver. 567. Εἰ δὲ κεν οἱ προπάρῃθε πόλεως,] Vide supra ad β', 311. *Al.* πόλιος.

Ver. 568. Καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς,] mortales urgemur ab hoste

Mortales: totidem nobis animaeque manusque.

Ann. X. 375. *Ver.*

- Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Ἀλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἥυτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἄνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
 Εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἢ ἐβάλλῃσιν,
 Ἄλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένῃ οὐκ ἀπολήγει
 Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι, ἢ δαμῆναι·
 Ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, διὸς Ἀγήνωρ,
 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆος.
 Ἄλλ' ὃ γὰρ ἀσπίδα μιν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσῃν,
 Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 Ἥ δ' ἤ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἥματι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
 Νηπύτι, ἣτ' ἐτι πολλὰ τετευχεται ἀλγέ ἐπ' αὐτῇ·
 Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
 Οἳ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
 Ἴλιον εἰρυσόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πόντον ἐφέψεις,
 Ὡδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστῆς.
 Ἥ ῥα, καὶ ὄζυν' ἀκοντα βαρεῖης χειρὸς ἀφῆκε·
 Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
 Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 Σμερδαλέου κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
 Βλημένου, οὐδ' ἐπέρρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλεΐδης δ' ὤρμησάτ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο

575.

580

585

590

595

Ver. 572.—πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.]
 Vide supra ad η', 232, et 279.

Ver. 573.—πάρδαλις.] Cod. Harleian.
 πέδαλις.

Ibid.—ξυλόχοιο.] Ἰλιάδου τόπου συν-
 δίδου. Schol.

Ver. 574.—ἐναντίον,] Al. ἐναντίον.

Ver. 575.—κεν ὑλαγμὸν.] Scribunt non-
 nulli, teste Euslathio, κενολαγμὸν.

Ver. 576.—φθάμενός,] Vide supra ad
 ε', 43.

Ibid.—ἢ οὐτάσῃ, ἢ ἐβάλλῃσιν,] Vel comi-
 nus, vel eminus vulnecaverit. Vide supra ad
 γ', 540; et ad ε', 84.

Ibid.—οὐτάσῃ,] Vide supra ad γ', 192;
 et ad α', 140.

Ver. 581.—πρόσθ' ἔσχετο.] Cod. Har-
 leian. πρόσθε σχέτο.

Ver. 583.—Ἥ δ' ἤ που.] Al. Ἥδη που.

Ibid.—ἔολπας.] Vide supra ad ε', 373
 et ε', 186.

Ver. 585.—ἣτ' ἐτι πολλὰ.] Al. ἢ μάλισ-
 τε πολλὰ.

Ver. 586.—Ἐν γὰρ οἱ.] Edidit *Barneſius*
 Ἐν γὰρ τοι. Sed nihil opus. Vide supra ad
 α', 51.

Ver. 587.—τοκέων, ἀλόχων τε,] Al.
 ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem et præ-
 fert *Barneſius*. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 588.—εἰρυσόμεσθα.] Al. εἰρυσά-
 μεσθα.

Ver. 590.—βαρεῖης.] Al. παχείης.
 Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 593.—Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide
 supra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ver. 594.—ἐπέρρησε.] Vide supra ad ε',
 67.

Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 Ἄλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Ἥσυχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέργαθε λαοῦ·
 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἐκάεργος Ἀγήορι πάντα ἐσικώς,
 Ἔσθῃ πρόσθε παδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.

600

Ἔως ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 Στρέψας παρ ποταμὸν βαθυδιήνεντα Σκάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔβελγεν Ἀπόλλων,
 Ὡς αἰεὶ ἔλποιο κίχῃσευθαι ποσσὶν οἴσι·

605

Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ
 Ἀσπασίῳ προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο αἰλέντων.
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
 Μιῶναι ἐτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 Ὅς τ' ἔθων ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
 Ἔς πόλιν, ὄντινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σάωσαν.

610

Ver. 596.—ἔασεν] Vide supra ad ῥ', 42.

Ver. 598.—ἄρα] *Deinceps*——.

Ver. 600.—Ἀγήορι πάντα ἐσικώς,] Vide supra ad ῥ', 136.

Ver. 602.—Ἔως ὃ τὸν.] Pronuntiabatur Ἦσος vel Ἦσσον. Vide supra ad α', 15; et ad ῥ', 539.

Ver. 603.—Στρέψας.] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604.—δόλω δ' ἄρ'] *Henricus Stephanus* legendum hic δόλω γάρ, verbaque δόλω γάρ ἔβελγεν Ἀπόλλων, parenthesis includenda

cenfet. Sed, ut opinor, minus apte. Porro sententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod praecessit, ver. 599, 600.

Ver. 607.—ἐμπλητο] *Al.* ἐμπληστο.

Ver. 607—610. Ἀσπασίῳ——ἀσπασίως] Vide supra ad α', 140.

Ver. 608.—πέλεως] Vide supra ad ver. 563.

Ver. 610.—ἀσπασίως] *Al.* ἰσομύτως.

Idem——ἐσέχυντο] *Al.* ἐπέχυντο.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Χ'.

ΤΩΝ λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἔκτωρ ἔξω μένει παραμαλούντων δὲ αὐτὸν τῶν γυνέων εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρίς περὶ τὰ τεῖχη· Ζεὺς δὲ ταλαιπυρεῖ ἀλφοτέρων τὰς μοῖρας· καὶ αἱ μὲν τοῦ Ἐκτορος ἐπὶ γῆς χωροῦσιν· αἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἀνω φέρονται· καὶ οὕτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καλομειθεῖσα τῷ Πριάμου παιδί, Διίφοβον, παρορμῆ Ἐκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνίσταται, καὶ ἀνακρίεται, δεθείς τε ὑπὸ τοῦ ἄρματος Ἀχιλλεῖου, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλιθεσάντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἐκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλεῖα, τὸ μὲν πρῶτον θούρει· ἔπιτα δὲ ἀνίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισθεὶς, καὶ ἀνακρίεται· ἐξάψα, δὲ αὐτὸν τοῦ ἄρματος Ἀχιλλεῖος, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν καύσταθμον ἔθκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὄδύρονται ταῦτα ὄραντες ἐγκλιθεισμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

ΧΙ Θέτιδος γόγγος ὡς ἀπώλεσεν Ἐκτορα δῖον.

Ἄλλη.

ΧΙ Β' ἄρα, τρίς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἐκτορ' Ἀχιλλεῖος.

ΩΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἢ ὅτε νεβροὶ,
Ἴδρω ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν] Πα-
χακλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τε-
χῶν ἐπάλξε· γὰρ οἱ τῶν τεχνῶν καθήματα
προμαχίας. Delah.

Τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκ' ἄμοισι κλίναντες.

Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μείναι ὀλοή Μοῖρ' ἐπέδησεν,

Ἰλίου προπαρόιθε, πυλάων τε Σκαιάων.

Αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων.

Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,

Αὐτὸς θνητὸς ἔων, θεὸν ἀμβροτον; οὐδέ νυ πώ με

Ἐγnows ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαινεῖς.

Ἡ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,

Οἱ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·

Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ οὔτοι μὸρσιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πῶδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ἐβλαφάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,

Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἢ κ' ἐτι πολλοὶ

Γαῖαν ὀδοῖξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας

Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·

Ἡ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη.

Ὡς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

Σευάμενος, ὡςθ' ἵππος ἀθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν,

5

10

15

20

Ibid. et ver. 73, 154, et 155. — καλῆσιν
—καλά—καλοί—καλαί] Vide supra
ad β', 43.

Ibid. et ver. 4. Κεκλιμένοι—κλίναντες.]
Vide supra ad α', 309, et 314.

Ver. 5.—ἰλοῖ] Ita et Codex Harleianus.
Barnesius autem ex conjectura edidit ὀλοῖ.
Vide supra ad α', 342.

Ver. 6. Ἰλίου προπαρόιθε.] Vide supra ad
δ', 24, et 66.

Ibid. — πυλάων τε Σκαιάων.] Ἐν ἀριστοτέλει
τοῦ τείχεος κέντρα αἱ πύλαι αὐταὶ καλοῦνται
δὲ Δαρδανία. Schol. MSS apud Barnesium.

Ver. 7.—Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra ad
α', 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέ-
εσσι διώκεις.] Οὐχ ἄλωτον γὰρ εἶναι θνητῶν,
οὐδὲ καταληπτόν τὸ θεῖον, οὔτε ποσὶν, οὔτε χερσίν,
οὔτε ὀφθαλμοῖς, οὐδ' ὄλως τῷ σώματι, δεδι-
λόκειν. Clemens Alexandrin. Strom. V. ubi
hunc Homeri locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος.] Τὸ κατὰ Τρώων
ἔργον. Schol.

Ver. 13. Οὐ γάρ με] Refertur istud γὰρ,
non ad id quod proxime præcessit, sed ad id
quod elegantius reticetur: Atqui frustra me
insequeris; Vel, Ne me amplius insequere; non
E N I M, etc. Cæterum Codex Harleianus
hic legit, Οὐ μὲν με.

Ibid.—κτανέεις,] Al. κτανέεις.

Ver. 15. Ἐβλαφάς μ', Ἐκάεργε,] Vitu-
perat hunc locum Plato: Ὅκνῳ δὲ γε—δι'
Ὅμῳρον λέγειν, ὅτι οὐδ' ἔστιον ταῦτά με κατὰ
Ἀχιλλέως φάνη καὶ ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι.
Καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἀπόλλων εἶπεν, “Ἐβλαφάς
“ μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων. Ἡ σ'
“ ἂν τισαίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη.” De
Republ. lib. 3.

Ibid.—ὀλοώτατε] Al. δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδοῖξ εἶλον,]

Procubuit moriens, et humum semel ore
momordit. Æn. XI. 418.

Vide supra ad β', 418.

Ibid.—πρὶν Ἴλιον] Qua ratione, πρὶν,
hic, etiam extra cæsuras, producatur; item
πρῶτος, ver. 25; vide supra ad α', 51.

Ver. 19; 20.—τίσιν—τισαίμην,]
Qua analogia ex λῶν, λῶσα, deducitur λίσσι;
ex φθῖνα, φθῖσιν, φθῖσι; ex κρῖνα, κρῖσι; ex
φαῖνα, φάσι; eadem ex τῶα, τῶσα, deducitur
τίσι. Vide supra ad ζ', 434; ad ν', 414;
et ad ζ', 484.

Ver. 21. Ὡς εἰπὼν—ἐβεβήκει,] Vide
supra ad φ', 352; et ad π', 751.

Ver. 22. Σευάμενος,] Vide infra ad ver.
33; item supra ad γ', 141; et ad θ',
199.

Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιτανώμενος πεδίοιο.

Ὡς Ἀχιλεὺς λαίψηρά ποδας καὶ γούνατ' ἐνόημα.

Τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμαῖσι,

25

Παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,

Ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἰσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ.

Ὀν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσι·

Λαμπρότατος μὲν ἔγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,

30

Καί τε φέρεי πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.

Ὀμιμάξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν,

Ἵψὸς ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμάζας ἐγεγάνει,

Λιστόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων

35

Εἰστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσήδα, χεῖρας ὀρεγνύς·

Ἐκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτου

Οἴος, ἀνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης,

Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

40

Σχέτλιος, αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,

Ὅσπον ἐμοί· τάχα κύν' ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδονται

Κείμενον· ἢ κέ μοι αἶνὸν ἀπὸ πραιπίδων ἄχος ἔλθοι.

Ver. 23, et 27. Ὅς ῥά τε] Qui scilicet

ἦν μέγας θένος τὸ τελευταῖον, μεθ' ὃ τὸ μετόπωρον. Euphrat.

Ver. 26. Παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ',] ipse agmine Pallas

Ver. 29. Ὀν τε κύν' Ὀρίωνος:] Τὸν ἀστραῖων κύν' αὐτῶς ἔφη. Schol.

In medio, chlamyde et pictis conspectus in armis:

Ver. 30. — ὄγ'] Al. ὄδ'. Atque ita legit et Co'lex Harleianus.

Qualis ubis Oceani perfusus Lucifer unda, Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,

Ibid. — τέτυκται,] Vide supra ad γ', 481, et 736; et ad α', 37.

Extulit os sacrum caelo. —

Ver. 31. — πυρετὸν] Ἦτοι κυρίως, ὡς ἡμῖς λέγομεν· ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἐκκυσιν. Schol.

Æn. VIII. 587.

Ibid. — δειλοῖσι βροτοῖσιν] — mortalibus ægris. Georgic. I. 237.

Non secus ac liquida siquando nocte cometae

— miseris mortalibus — Georgic. III. 66.

Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;

Ver. 33. — ἔγε] Vide supra ad γ', 409.

Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris

Ibid. — κόψατο] Observandus hic maxime proprius Vocis medicæ Usus. Caput sibi ipse percussit. Vide supra ad φ', 241; et ad γ', 141.

Nascitur, et lævo contristat lumine caelum.

Ver. 36. Εἰστήκει,] Vide supra ad δ', 434, et 492.

Ver. 27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἰσιν.] Ἐδῆ, πρὸ ὀπώρας, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἢ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολή.

Ver. 42. — τάχα κύν' ἐ] Quia ratione vox κύν', hic producatur; item μηδὲ, ver. 57; et σε, ver. 88; et τις, ver. 106; vide supra ad α', 51.

Schol. MSS apud Barnesium. Ὀπώρα δὲ καὶ

Ver. 43. — ἔλθῃ.] Cod. Harleian. ἔλθῃ.

Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
 Κτείνων, καὶ περὶ νῆσαν ἐπὶ τηλεδαπείων. 45
 Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδες Λυκάονα καὶ Πολύδαρον
 Οὐ δυνάμει ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
 Τούς μοι Λαοβόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 Ἄλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἢ τ' αὖν ἔπειτα
 Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'. ἔστι γὰρ ἔνδον 50
 Πολλὰ γὰρ ἅπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
 Εἰ δ' ἦδη τεθνήσκει, καὶ εἰν αἰῶδα δόμοισιν,
 Ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλγος
 Ἔσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλλῆϊ δαμασθείς. 55
 Ἄλλ' εἰσέρχου τειχίος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σιωΐσης
 Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κύδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερβῆς.
 Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
 Δύσμορον, ὃν ἔρα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 Αἴση ἐν ἀργαλήφ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπίδοντα,
 Τῆάς τ' ὀλλυμένους, ἐκλυσθείσας τε θύγατρας,
 Καὶ θαλάμους κεραΐζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα πρὸς γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊότητι,

Ver. 44. — εὖνιν] Ἔβριμον, χθρῶν, ἐσπερη-
 μένων. Schol.

Ver. 48. — Λαοβόη] *Al* Λαοβία.

Ver. 49. — μετὰ στρατῶ,] *Al* μετὰ στρατῶν.

Ver. 50 — ἀπολυσόμεθ'.] Vide supra ad α',
 20.

Ver. 51. — ἅπασε] Vide supra ad α', 140.

Ver. 57. — Τρῶας,] *Plutarchus* loco infra
 ad *ver.* 60 citato, legit Τρωάδας.

Ver. 59. Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον] *Al* Πρὸς
 δὲ με.

— miserere parentis

Longævi — *En.* XII. 43.

Ibid. — ἔτι φρονέοντ'] Schol. MSS apud
Barnesium exponunt; ἔτι ζῶντα τὸ γὰρ
 ζῶντων, φρένας καλεῖ ὁ Ὀμηρος. Sed (ut vi-
 detur) minus recte.

Ibid. — ἐλέαιρε,] Cod. *Harleian.* ἐλέησον.
 Quo modo et legit *Plutarchus*, loco jam infra
 citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὃν ἔρα πατὴρ Κρονίδης
 ἐπὶ γήραος οὐδῶ *Al* ἔρα ἐν ἀργαλήφ φθίσει, etc.]
 Πολλὰ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ παντῶν τό-
 χων κατὰ τὴν βίαν καὶ ἐνδέχεται τὸν μέγιστον
 εὐδαιμόντα μέγιστος συμφορῆς περιπεσεῖν ἐπὶ

γήραος, καθάπερ ἐν τοῖς ἑρῶκοῖς περὶ Πριάμου
 μυθεύεται. *Aristot. Ethic. Lib. I. cap. 10.*
sub fine. Δὴλον ἐν ὅτι καὶ ὁ κερήμενος ἀεὶς
 θάνατος εὐπαραμυθιτὴς ἐστι — μείων γὰρ
 ὄντας Τρῶας; ἰδόμενος ἢ Πριάμος; ὅπως δὲ,
 εἰ προτελευτήσεν, ἔτι ἀκμαζούσης αὐτῶ τῆς
 βασιλείας, καὶ τῆς τῶσάυτης τύχης, ἢς ἐθέρνει.
 Οἷα γὰρ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ διελέχθη υἱὸν Ἔκτορα,
 παραπῶν ἀναχερεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα
 μάχης, ἐν οἷς φησιν, “ Δύσμορον, ὃν ἔρα πατὴρ
 “ Κρονίδης; ἐπὶ γήραος οὐδῶ, etc.” Οὔταν αὖν σοὶ
 συμπύλλων παραδειμάτων περὶ τούτου, ἐπινοήθη-
 τι τὸν θ. κατὰ οὐκ ἕλιγους ἀπαλλάττειν μέγιστον
 καὶ χαλεπὸν κακῶν. ὦν, εἰ ἐπιβίωσαν, πάντως ἀν-
 ἐπιεῖδονται. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*
 Citat porro totum hunc locum. *Dio Cbrysos-
 tomus, Orat. XI.* Vide et infra ad ψ, 222.

Ibid. — ὃν ἔρα] *Qui utique* —

Ibid. — ἐπὶ γήραος οὐδῶ] Ἐπὶ τῇ τῶ γήραος
 ἐξέδῳ ἐπὶ τῷ τέρατι. *Schol.*

Ver. 61. — φθίσει,] Vide supra ad *ver.*
 19; et ad β', 43; et 837.

Ver. 62. — ἐκλυσθείσας] Ἀντὶ τοῦ ἀλγ-
 μακροπαιθείσας. *Schol. Al.* ἐκλυσθείσας et ἐλ-
 κθεισάσας.

Ἐλκομένας τε νυκὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσι
 ὤμησται ἐρύουσι, ἐπεὶ κέ τις ὄξει χαλκῷ
 Τύφας, ἢ βαλὼν ῥεθῶν ἐκ θυμὸν ἐλήται,
 Οὐς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆνας πυλαωρούς,
 Οἳ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
 Κεῖσονται ἐν προθύροισι: νέω δέ τε πᾶντ' ἐπέσιμικεν
 Ἄρῃ κταμένω, δεδαϊγμένω ὄξει χαλκῷ,
 Κεῖσθαι: πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τῆι φανεῖῃ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον,
 Αἰδῶ τ' αἰσχύνουσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 Τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

65

70

75

Ἦ ῥ' ὁ γέρον, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τριχᾶς ἔλκετο χερσὶ,
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 Μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
 Κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
 Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

80

Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον
 Αὐτὴν, εἰ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
 Τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
 Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ·
 Σχέτλιος· εἶπερ γὰρ σε κατακτάνη, οὐ σέ τ' ἔγωγε
 Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θέλος, ὃν τέκνον αὐτῆ,

85

Ver. 65.—ὀλοῆς] *Al.* ὀλοῶν.

Ver. 67.—ἐρύουσι,] *Apud Plutarchum,* loco supra citato, ἐρύσσωσι.

Ibid.—ἐπέ κέ τις] *Al.* ἐπεὶ μέ τις.

Ver. 68.—τύφας, ἢ βαλὼν] *Vide supra ad φ', 576; et ad ζ', 84.*

Ver. 70.—πίνοντες,] *Al.* πίνοντες. Quod ferri non potest; nam πῖνα primam semper producit.

Ibid.—ἀλύσσοντες; Ὑπὸ πλατμῆος ἀλύσσοντες· ὅταν ἐν ἀλλή ἦντες, δυσφοροῦντες· οἳ δὲ ἔπει, ἄρα λυγρῶντες. *Schol.*

Ver. 72.—ἄρ' κταμένω,] *Al.* ἄρ' κταμένοιο.

Ver. 74, 76.—Ἄλλ' ὅτε δὴ—τοῦτο δὴ] *Vide supra ad β', 153; et ad ζ', 433.*

Ver. 77.—ἄρ'—] *Deinceps.*

Ver. 78.—αὐθ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθε.]

—haudquaquam dictis violentia Turni

Flacitur: exuperat magis

Æn. XII. 45.

Ver. 80.—ἐτέρωφι] *Vide supra ad ν', 588.*

Ver. 82, 85.—τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον—μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ]

Turne, per has ego te lachrymas, per si quis Amatae

Tangit honos animum—

Unum oro, desiste manum committere Teucris. *Æn.* XII. 56, 65.

Ver. 83.—λαθικηδέα μαζὸν] Τὴν λήθον ἐπιπίνουσα τῆς παιδὸς τῆς κελῆς πᾶσαν. *Schol.*

Ibid.—ἐπέσχον,] *Al.* ἀπέσχον.

Ver. 85.—ἰών,] *Al.* ἰών.

Ver. 86.—κατακτάνη,] *Cod. Harleian.* κατακτενῆ.

Ibid. οὐ σέ τ' ἔγωγε κλαύσομαι]

Heu! terra ignota, canibus data praeda

Latinis

Alitibusque jaces! nec te tua funera mater

Produxit, pectore oculos, aut vulnera lavi. *Æn.* IX. 485.

Ca.

Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.

Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλου υἱόν,
Πολλὰ λισσομένω· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἄλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσσου ἰόντα.

Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι,
Βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ', ἔδῃ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμενος περὶ χειρῆ·

Ὡς ἔκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι φαεινὴν ἄσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

Ὀμοὶ ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι,

90

95

100

Ver. 88.— πολύδωρος·] Πολλὰ δυσομένη
ἀγάθ᾽ ἢ, ἢ μετὰ πολλῶν δάκων καὶ ἔδῃων γε-
γμεμένη. Schol. II. πολυέδδος.

Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω·] Edidit Bar-
neſius Πολλὰ ἔ λισσομένω. Sed nihil opus.
Vide supra ad φ', 368.

Ver. 93. Ὡς δὲ δράκων·]
Qualis ubi in lucem coluber mala gramina
pastus,
Frigida sub terra tumidum quem bruma
tegebat,
Nunc positus novus exuviis, nitidusque
juventa,
Lubrica convolvit sublato pectora terga ;
Arduus ad Solem, et linguis micat ore
trifurcis. Æn. II. 47.

Scaliger hæc a Virgilio φυσικωτέρως quam ab
Homero depicta existimat. "Solis appeten-
tem atque apricantem, etiam arduus ad
Solem. Erigit enim se, ac vibrantem lin-
guam exerit. Proinde ait—linguis
micat ore trifurcis. Ob utrum tantum tor-
vum Homerus, optime. Nihil enim illo
acrius. Præterea cubilis sui propugna-
tionem, a quo non discedit. Idcirco dix-
it· ἐλισσόμενος περὶ χειρῶν, quo etiam πρό-
prius tutum habeat receptum. Perpendes
"tumidum." Pœtic. Lib. V. cap. 3. Atqui,
ut opinor, utraq̄ue ad rem aptata est simi-
lilitudo. Homerus nempe virum depingit, qui,
vultu feroci, animoque ad pugnam parato,
hostem ingruentem expectet; Virgilius, vi-
rum, qui in prælio emicet, et ad domum
regiam expugnandam accerrime aggreditur.

Ibid.—χειρῆ·] Σχισμῆ λέγει δὲ, τῆ τοῦ
δράκοντος καταδύσει. Schol.

Ver. 94. Βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ',] Οἱ

δράκοντες—μέλλοντες τινα ἐλλοχεῖν ἢ ἀνθρώ-
πον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους βίβλας ἐσθίουσι, καὶ
τὰς πύλας μένουσι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἦν δὲ ἄρα
οὐδὲ Ὀμήρος αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαθής· λέγει
γούν ὅπως ἀνημείνι περὶ τὴν φαλέον εἰλούμενος,
προεμπλησθεὶς σιτικῶν πολλῶν φαρμακῶδῶν καὶ
κακῶν. Ælian. de animal. lib. VI. cap. 4.

Ver. 95.—δέδορκεν,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος·] Ἀν-
δρείοτατοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δεῖλοι ἀτι-
μοὶ, οἱ δὲ ἀνδρείοι ἐντιμοὶ. Τοιοῦτους δὲ καὶ Ὀμη-
ρος ποιεῖ, οἷον τὸν—ἔκτορα· "Πουλυδάμας μοι
πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει." Aristot. Ethic.
Nicom. Lib. III. cap. 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη
ἀνδρία πολιτικὴ δοκῶσα εἶναι· οἷον εἰ δι' αἰσχρότητα
τὴν εἰς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους,
καὶ δοκοῦσιν ἀνδρείοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου
καὶ γὰρ Ὀμήρος πεπείνηκε τὸν ἔκτορα λέγοντα,
"Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει."
Διὸ οἷεται δεῖν μάχεσθαι. Idem, Ethic. Magn.
Lib. I. cap. 21. Οἱ διὰ τὴν εὐδὴν ὑπομένοντες, μά-
λιστα φανερὴν ἀνδρείον καθάπερ καὶ Ὀμήρος τὸν
ἔκτορα φησὶν ὑπομείναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς
Ἀχιλλεῖα· ἔκτορα δ' αἰδῶς εἶλε. "Πουλυ-
δάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει." Καὶ
ἐστὶν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὐτοῦ. Id. Ethic. Eudem.
Lib. III. cap. 1.

Ibid.—πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει,] Ἀ.
πρῶτον ἐλεγχεῖν καταχεῖται.

Ver. 101. Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ
πτόλιν ἠγήσασθαι,] Supra σ', 254, 266.

Ibid.—ἐκέλευσε·] Cod. Harleian. ἐκέλευε.
Quo modo et in duobus MSS scriptum rep-
perit Barneſius. Verum, ut opinor, hoc
quidem in loco præstat vulgata lectio. Vide
supra ad γ', 84; et ad δ', 37.

Vn,

Νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·

Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,

Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,

Μήποτέ τις εἴησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,

Ἐκτῶρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.

Ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,

Ἄντην ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντα κέεσθαι,

Ἢέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλείως πρὸ πόλης.

Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,

Καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,

Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,

Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν

Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἐπλετο νεΐκεος ἀρχή,

Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς

Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθε·

Τρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γερῶσιον ὄρκον ἔλωμαι,

Μῆτι κατακρυψέιν, ἀλλ' ἀνδρα πάντα δάσασθαι,

Κτῆσι ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,

Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν εἶοντα,

Αὐτῶς ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.

Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

105

110

115

120

125

Ver. 102.—ὅτε τ'] Quando utique—
Quando videlicet—

Ver. 107.—βίηφι] Vide supra ad γ', 588.

Ver. 109. Ἄντην ἢ Ἀχιλλῆα] Al. Ἡ ἄντην
Ἀχιλλῆα.

Ibid.—κατακτείναντα] Cod. Harleian. κα-
τακτινάντι.

Ver. 110. Ἢέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] Ἐπὶ τοῦ Ἀ-
χιλλεύος δαμασθῆναι. Schol. MSS apud Barnesii-
um. Cæterum Codex Harleianus hic legit. Ἢέ
κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. Al. Ἡ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι.

Ver. 116.—ἦ τ' ἐπλετο νεΐκεος ἀρχή,]

—Primum leti primisque malorum

Causa fuit—Æn. IV. 169.

—Quæ prima malorum

Causa fuit.—Æn. VII. 481.

Ver. 117.—ἅμα τ' ἀμφίς] Al. ἅμα
δ' ἀμφίς.

Ver. 118.—ἀποδάσσεσθαι,] Al. ἀπο-
δάσασθαι.

Ibid.—κέκευθε:] Vide supra ad α', 37.

Ver. 120.—δάσασθαι,] Henricus Stepha-
nus reponendum censet δάσεσθαι: propter præ-
cedentem κατακρύψειν.

Ver. 121.—ἐπήρατον] Vide supra ad σ',
512.

Ver. 124.—κτενέει:] Al. κταίνει.

Ver. 126.—ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης. Τῷ
δαριζέμεναι,]

Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέ-
τρων;

Hesiod. Theogon. 35.

Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἀντικεῖς Ἀχιλλεύος μύθους δι-
ηγέσθαι, ὅποιους ἂν παρθῆνοι, καὶ ἦδηοι·
οἱ γὰρ πηλαίοι νομαδικῶ ἔχοντο βίην, οἰκίας
μηδέπω κεκτημένοι· αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι
ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κολώματα τῶν πετρῶν
καὶ

Τῷ ὀαριζέμεναι, ἄτε παρθένος ἠΐθεός τε,

Παρθένος ἠΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.

Βέλτερον αὐτ' ἐπίδ' ἔξυνελώνεμέν· ὅτι τάχιστα
εἶδομεν, ὅπποτέρ' αὖ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὄρεξῃ.

130

Ὡς ἄρ' ἄρμυνη μένων ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,

Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳι πτολεμιστῆ,

Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιῶν ὤμων,

Δεινὴν ἄμφι δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῆ

Ἡ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἡελίου ἀνιόντος.

135

Ἐκτορα δ', ὡς εὐόησεν, ἔλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

Λῦθι μένειν, ἐπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.

Πηλείδης δ' ἐπέφρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποθῶς·

Ἦύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,

Ῥηϊδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνά πέλειαν·

140

Ἡ δὲ θ' ὑπαίθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκῶς

Ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τε ἐ θυμὸς ἀνώγει·

Ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμέμαως ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτωρ

Τείχεος ὑπὸ Τρώων, λαυβηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα.

Οἱ δὲ παρά σκόπῃν καὶ ἐξινεὸν ἠνεμέντα

145

Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξίτων ἐσσεύοντο·

καὶ δευρὶ [τὰ δεξιῇ] ἀνέπτερον εἰσέκοντες
δὲ τινος, ἐνίμωζεν ἐκείθιν γεγαυῖσθαι· ἡ ἱστορία
παρὰ Διόδωρον. Schol.

Genique virum truncis et duro robore
nata. Aen. VIII. 315.

Ver. 127.—ἄτε παρθένος ἠΐθεός τε, Παρ-
θένος ἠΐθεός τ',] “Nascitur pathos et de re-
petitione, quam Græci ἐπιαναφορὰν vocant,
cum sententia ab eisdem nominibus in-
cipiunt. Hinc Virgilius, (Georgic. IV.
325;)

“Eurydicen vox ipsa et frigida
“lingua,

“Ah miseram Eurydicen, anima fugi-
“ente, vocabatur.

“Eurydicen toto reserebant flumine ri-
“pe.”

Macrob. Lib. IV. cap. 6. Τὸ δὲ σχῆμα ἐπα-
λάφης δ' ἐπανάστροφος, ὅμοιον τῆς, “εἰ πύ-
“ρι χεῖρας ἔοικεν. Εἰ πύρι χεῖρας ἔοικε, μένος
“δὲ σιδήρου.” Eustath. Vide supra ad ὄ, 371 ;
et infra ad ψ, 641.

Ver. 128.—ἀλλήλοισιν.] Cod. Harleian.
ἀλλήλων.

Ver. 130.—εἰξῆς.] Cod. Harleian. ἐξῆς.

Ver. 132.—κορυθαίῳι Κορυθαίῳος·—
δ' οὐκ ἔστι κινῶν τὴν κέρδα δ' μεταποικίον, ἐπὶ
τῷ ἄρσος, ἔφη, “Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳι.”

Porphyr. Quæst. Homeric. 3. Vide supra ad
β, 816.

Ver. 133.—Πηλιάδα μελίην] Qua ra-
tione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item
Ἰδαίη, ver. 149; et πρην, ver. 156; vide su-
pra ad ἄ, 51.

Ver. 134.—εἰκελος] Vide supra ad
ὄ, 423; et ad ψ, 53.

Ver. 135.—αἰθομένοιο,] Cod. Harleian.
αἰθόμενου.

Ver. 138—141.—πεποθῶς·—λι-
ληκῶς] Vide supra ad β, 314.

Ver. 139. Ἦύτε κίρκος] Vide supra ad
φ, 493.

Ver. 142.—ἐλέειν τε ἔ] Al. ἐλέειν δὲ τε.
Ver. 143.—ἄρ'] Ut dictum est—, ver.
138.

Idem.—τρέσε δ' Ἐκτώρ]
Ergo amens diversa fuga petit aquora

Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat
orbes.

Aen. XII. 742.
Ver. 144. Τείχεος] Al. τείχην.

Ver. 145.—ἐσσεύον] Vide supra ad
ζ, 433.

Ver. 146. Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξί-
των ἐσσεύοντο] Τὸ ἔφη, κατ' ἀμαξίτων ἐσ-
σεύοντο, ἢ ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑπεδύκει τὸ τείχεος
σπαρῆσαν.

Κροναὶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.

Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καιπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο

150

Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκυῖα χαλάζη,
Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἥ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω.

Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλῆνοι εὐρέες ἔγγυς ἔασσι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόμεντα

Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θυγατρεις,
Τοπρῶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν ὑἴας Ἀχαιῶν.

155

Τῆ ρα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀρεινῶν

Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἰερήϊον, οὐδὲ βοεῖην
Ἀγυῖσθην, ἃ, τὲ ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,

160

Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἐκτορός ἵπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μῶνυχες ἵπποι

σπουδάζων ὁ δὲ ἐντὸς αὐτῶν ἀπὸ καλῶν. Schol. MSS apud Barneesium.

Ibid.—[π' ἐκ] Α. ἐπέε. Ver. 148.—[Σκαμάνδρου] Cod. Harleian. Χαμάνδρου.

Ver. 151. "Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει,] " Est adeo invenire apud nobiles potas hujusmodi suavitatis multa, quae appret novata esse non fortuita; sed praeter ceteros omnes apud Homerum plurima. Uno quippe in loco tales tanquam hiatus et sonitus in assiduis vocibus pluris facit."

"Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκυῖα χαλάζη,
"Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἥ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω."
Gell. lib. VII. cap. 20.

Ver. 153, 155.—[πλῆνοι]—[Πλύνεσκον] Qua analogia ex λῶω fit λῦσις, λῦτος; ex κρῖνω, κρῖσις, κρῖτος; ex μαζοτέρωμαι, μαζοτέρω; ex ἴφειν, ἴφωδες; ex φαῖνω, ἐμφάσις, ἐμφάσις; eadem ex πλῆνω fit πλῆνις, ἐπλῆνις.

Πλυνῶσι τις πᾶντα—Odyss. ὁ, 419.
πολλὸν γὰρ ἀπο πλυνῶ εἰσι πόλιν.

Ἰ, 40.
τῶν οἱ ἕκαστος φάρος εὐπλυνῆς, ἠδὲ χιτῶνα.

Vide supra ad α, 338; ad ζ, 434; ad μ, 280; et ad ν, 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον] Lavare solebant. Vide supra ad β, 221; et ad ν, 84.

Ver. 157. Τῆ ρα] Ea utique—Ea inquam—

Ver. 159.—[ἐπεὶ οὐχ ἰερήϊον]—[ἄλλὰ περὶ ψυχῆς]

—nec enim levia aut ludicra petuntur Praemia, sed Turni de vita et sanguine certant. Ep. XII. 764.

"Ἰερῆϊον, quod proprie est sacrificium, significat etiam quodvis animal quod in cibum mactatur: ἰερῆϊα sunt ἀπλῶς τὰ θηρίματα, pecudes quae mactantur in usum et in esum hominibus; animales, quarum vescimur carnibus.—Neque certe aliter sumi videtur haec vox apud Homerum, in loco illo insigni Iliad. χ'

—[ἐπεὶ οὐχ ἰερήϊον, οὐδὲ βοεῖην Ἀγυῖσθην, ἃ τὲ ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν]

"Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἐκτορός ἵπποδάμοιο."

Dupont. Praef. in Theophrast. cap. 9.

"Ἰερῆϊα sunt animantes, quarum vescimur carnibus.—Atqui non aliter veteres grammatici illud Homeri interpretantur; ἐπεὶ οὐχ ἰερῆϊον, οὐδὲ βοεῖην. Recte que notant iidem, ἰερῆϊα dici ἀπλῶς τὰ θηρίματα, pecudes et quaecunque esui solum esse mortalibus." Casaub. in Alcibiolum, Lib. I. cap. II.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν] τὸ δὲ περὶ ψυχῆς θεόν παραομιλίαν ἀπετίθετε λέγουσαν τοῦ περὶ ψυχῆς θεῖου, ὅτι τις ἀγαθῶν ἐπὶ ἐσχάτῃ μὲνδῶ διατρέπεται τῷ Eujath.

Ibid. et ver. 211.—[ἵπποδάμοιο]. Vide supra ad β, 23.

Ver. 162.—[τέρματα] Τέλη τῆς νίκης καὶ τοῦ ἀγῶνος ἢ καμψτήρας ἐπὶν οἱ ἴσσοι ἐξῆρτον θέουσι, πλῆσιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. Schol. MSS apud Barneesium.

Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κείται ἄεθλον,

Ἡ τρίπος, ἧ ἔ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνεϊῶτος·

Ὡς τῶ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην

165

Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ὡ πόποι, ἧ φίλον ἀνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος

Ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί· ἔκην,

170

Ἴδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε

Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὴ ἔ διος Ἀχιλλεύς

Ἄστου περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.

Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε,

Ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἧέ μιν ἤδη

175

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ὡ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷόν ἔειπες;

Ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

Ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἔξαναλῦσαι;

180

Ἐρδ'· ἀτὰρ οὗτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ

Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·

Ἐρξόν, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.

185

Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρῆνων αἴζασα.

Ver. 163.—τρωχῶσι·] *Al.* τρωχῶσι.

Ibid.—τὸ δὲ μέγα] *Edidit Barnesius*, τὸ δὲ μέγα. Sed nihil opus. Vide supra ad α', 51.

Ver. 164.—ἀνδρὸς κατατεθνεϊῶτος·] *Legitur et ἀνδρὸς περὶ τεθνεϊῶτος* notante *Henrico Stephano*.

Ibid.—κατατεθνεϊῶτος·] Vide supra ad ν', 46; et ad ζ', 464. *Al.* κατατεθνεϊῶτος.

Ver. 165.—πόλιν περιδινηθήτην] Οὗδ' ἢ τοῦ Ἐκτορος δὲ περιδεξιῆ ἢ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὐλογον· οὐ γὰρ ἐστὶ περιδεξιῆς ἢ ἰὺν, διὰ τὸν συνεχῆ ῥάχην· ἢ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδεξιῆν. *Strabo, Geograph. lib. XIII.* Cæterum *Codex Harleianus* legit πόλιν πέρι δινηθήτην.

Ver. 167.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide supra ad ε', 12.

Ver. 168. Ὡ πόποι, ἧ φίλον ἀνδρα] *Vituperat hunc locum Plato: Δεσπόμεθα [Ὀμήρου] μὴ τοι—τὸν γε μέγιστον τῶν θεῶν*

τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε,

“Ὡ πόποι, (φάναι) ἧ φίλον ἀνδρα διακόμενον “ περὶ ἄστου Ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' “ ὀλοφύρεται ἦτορ.” *De Republ. lib. 3.* Ubi in transcurso notandum, pro τεῖχος, legisse *Platonem, ἄστου.*

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ·] Sic apud *Virgilium,*

Urbe—summa— *Æn. VII. 171.*

Ver. 177.—γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supra ad α', 206.

Ver. 178.—ἔειπες·] *Al.* εἶπας. Ut alibi sæpe.

Ver. 182.—νεφεληγερέτα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρῆνων αἴζασα.]

— Illa viam celerans —
— cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 609.
Ver.

Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.

Ὦς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῆται,

Ὅρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκυα, καὶ διὰ βήσσας·

190

Τὸν δ', εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξαις ὑπὸ θάμνῳ,

Ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·

Ὦς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

Ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

Ἀντίον αἰχάσθαι, εὐδμήτους ἐπὶ πύργους,

195

Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελεσσι·

Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθαῖς

Πρὸς πεδίον γ' αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

Ὦς δ' ἐν οἰκίῳ οὐ δύναται φεύγοντα διάκειν·

Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, εὐθ' ὁ διώκειν·

200

Ὦς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, εὐδ' ὅς ἀλύξαι.

Πῶς δὲ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτιο,

Εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων

Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γούνα;

Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,

205

Ver. 188. Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς. Ὦς δ' ὅτε νεβρὸν

Nec minus Æneas

Insequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.

Inclusum veluti siquando in flumine nactus

Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,

Venator cursu canis et latratibus instat:

Ille autem insidiis et ripa territus alta,

Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber

Hæret hians— Æn. XII. 746, 748.

Ver. 190.—διὰ τ' ἄγκυα, καὶ διὰ βήσσας.]

Ὅστω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμα τῶν ἐξῆς τόποι. Schol.

Ver. 191.—ἐπὶ θάμνῳ,] Ὁάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ἐλάδοι, τόποι, παρὰ τὸ θαμνίν. Schol.

Ver. 195.—ἐπὶ πύργους,] Ἀλ. ἐπὶ πύργους.

Ver. 197.—παραφθαῖς.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*; quocum facit et *Codex Harleianus*. Ἀλ. παραστίας.

Ver. 198.—πεδίον γ' αὐτὸς.] Cod. *Harleianus*. τῆδος αὐτὸς. Quod et ferri possit. Vide supra ad 4, 51.

Ver. 199. Ὦς δ' ἐν οἰκίῳ.]

Ac velut in somnis oculos ubi languida preslit

Noctæ quies, nequicquam avidos extendere

curfus

Vol. II.

Velle videmur, et in mediis conatibus ægri

Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ

Sufficiunt vires, nec vox nec verba sequuntur. Æn. XII. 908.

—jam jamque tenet, similisque tenenti

Increpuit malis, et morsu elusus inani est. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*: “Eti-

am numerus (inquit) nobis notandus est.

“Extendit enim, aut. extendere conatur

“cursum accentus medius in verbo illo, *videtur*. In aliis enim verbis fere est

“cæsura; hic autem superest adhuc una

“syllaba.” *Pœtic. Lib. V. cap. 3.* Similis fere cæsura dispositio hic apud *Homerum* in voce *ὠκύς* observanda est.

Ver. 201.—δύνατο μάρψαι.] *Barnesius* inter varias lectiones retulit *δύναται μάρψαι*.

Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad 4, 37. Porro, qua ratione *δύνατο* hic ultimam producat; item *εξ, πῶς* 204; et *ἐπὶ, περ*. 225; et *μένος, περ*. 222; vide supra ad 4, 51.

Ver. 205. *Λαοῖσιν δ' ἀνένευε*] Ἀλ. ἄλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit et *Codex Harleianus*.

Æneas mortem contra præsentisque minatur Exitium, si quisquam ebeat

Æn. XII. 760.

Οὐδ' εἶα ἔμεναι ἐπὶ Ἑκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεῦτερος ἔλθοι.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρούουσι ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χροῦσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα·

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο,

210

Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἑκτορος ἵπποδάμοιο·

Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν ῥέπε δ' Ἑκτορος αἴσιμον ἥμαρ,

Ὡχέτο δ' εἰς αἶδαο· λίπεν δὲ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ἄγχι δ' ἵσταμένη ἔπειτα πτερόεντα προσῆδα·

215

Νῦν δὴ νῆϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,

Ἑκτορα δῆϊόσαντε, μάχης αἴτον περ ἔοντα.

Οὐ οἱ νῦν ἐτί γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,

Ver. 206. Οὐδ' εἶα ἔμεναι] *Al.* Οὐδ' εἶα ἔμεναι.

Ver. 207. Μὴ τις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖα πικρὰ βέλεμνα ἔσται, ἀλλὰ μειρακίου παντάπασιν ἐμπρόκτου καὶ εἰσοφθήμενου πρὸς ἑξῆς, ἀγανίσοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακυβάνοντα θάλασσαν Ἑκτορα· “Μὴ τις κῦδος ἄροιτο ἔλθων, ὁ δὲ δεῦτερος ἔλθει.” *Plutarch. in P. romio.*

Ibid.—Ἄγχι δ.] *Al.* ἔλπει.

Ver. 208. Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον]

Quinque orbis explent cursu, totidemque retexunt

Huc, illuc ————— *En.* XII. 767.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χροῦσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα]

Jupiter ipse duas æquato examine lances

Sustinet, et iata imponit diversa duorum;

Quem damnet labor, et quo vergat ponderare letum. *En.* XII. 724.

Inferiorem hic Virgilium Homero observavit *Macrobium*, eo quod Homerus hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilium* autem eadem sero dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (*En.* XII, 149, 150.) Turnum utique periturum. “Hæc autem ratio fuit non æquandi omnia quæ ab auctore transcripserit, quod in omni operis sui parte alicujus “Homericæ læci imitationem volebat inserere, nec tamen humanis viribus illam divinitatem ubique poterat æquare. — “Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, qui “Rudii circa Homerum nimietate excedit modum; et revera non poterat non in “aliquibus minor videri, qui per omnem

possim suam hoc uno est præcipue usus archetypo. Acriter enim in Homerum oculos intendit, ut æmularetur non modo magnitudinem, sed et simplicitatem, et præsentiam orationis, et tacitam majestatem. Hinc diversarum inter herōas suos personarum varia magnificentio; hinc deorum interpositio; hinc auctoritas fabulorum; hinc affectuum naturalis expressio; hinc monumentorum persecutio; hinc parabolarum exaggeratio; hinc torrentis orationis sonitus; hinc rerum singularum cum splendore fastigium.” *Macrob. Lib. V. cap. 13.*

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγῶδιαν ὁ Διοχάριτος ὄλην τῷ μῦθῳ περιέθηκε, ἐπιχράσας ψυχροτασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγχι τοῦ Διὸς, εἶθεν μὲν τὴν Θέτιν, εἶθεν δὲ τὴν Ἥην, δεξιμένας ὑπὲρ τῶν υἱῶν μαχομένων· τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποιήματα καὶ πλάσματα, πρὸς ἑδῶν ἢ ἐκπληξιν ἀκραιούτων γέγονε. *Plutarch. de audiend. Pœtist.*

Ver. 212. Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν] Χρῆσιμος, ἀπὸ τοῦ, μέσσα, “ῥῆμα” γράφει τὴν μὲν γὰρ ὁπίω τοῦ ζυγίου ῥῆμα καλεῖσθαι. *Schol. MSS. apud Barneesium.*

Ver. 213. —λίπεν δὲ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.] —Jam jam linquo acies.

En. XII. 875.

Ver. 214, et 238. —γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide supra ad ε, 206.

Ver. 216. —ἔολπα,] *Spero*, non *Speravi*. Vide supra ad γ, 481, et 736.

Ver. 218. —δῆϊόσαντε,] *Al.* δῆϊόσαντε.

Ibid.—ἄτον] *Al.* ἄτον.

Ver. 219. —πεφυγμένον.] *Barneesium* editit πεφυγμένον. Sed vide supra ad ζ, 488.

Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλά πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων, 220

Προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυς· τόνδε δ' ἐγὼ τοῖ

Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπέειθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχιος ἐρεισθείς. 225

Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἐκτορα δῖον,

Δηϊφόβω εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Ἄγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦθεῖ ἢ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκύς Ἀχιλλεύς,

Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι δῖακων· 230

Ἄλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

Δηϊφоб, ἢ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα

Γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·

Νῦν δ' ἐτι καὶ μάλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι, 235

Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,

Τείχεος ἔξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένουσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἦθεῖ, ἢ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

Λίσσονθ', ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240

Αὐθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·)

Ἄλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

Νῦν δ' ἴβυς μεμαῶτε μαχωμεθα, μηδ' ἐτι δούρων

Ἔστω φειδωλῆ, ἵνα εἶδομεν, εἵκεν Ἀχιλλεύς,

Νῶϊ κατακτείνας, ἑναρὰ βροτόεντα φέρηται 245

Νῆας ἐπὶ γλαφυραῖς, ἢ κεν σῶ δουρὶ δαμείη.

Ver. 220.—πάθοι.] *Al.* πάθῃ. *Al.* πάθοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος.] Sic apud Virgilium; *profubigit*, *Georg.* III. 256. Οἱ χειριστάτοι ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τὰ μὲν αὐτῆ τὰ κατασκευάζουσι ὀνόματα συμπλέκοντες ἰστυπήθειος ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ εἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραστήσαι πάθησι, ποικίλως φιλοτεχνήσων, ὡς ποιεῖ πολλὰκις Ὀμηρὸς·—δέουσιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολλῶν καὶ κατεσπουδασμένων, “Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλά πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.” *Dionys.* *Halicarn.* περὶ εὐθείσεως, § 15.

Ibid.—Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide supra ad 2, 202.

Ver. 225.—ἄρ'] *Ue* *jefferat* *Minerva*, *ver.* 222.

Ibid.—χαλκογλώχιος.] Χαλκῆς ἔχουσα γλῆνας. *Sébel.*

Ver. 227. Δηϊφόβω εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide supra ad ζ', 136.

Ver. 229, et 239. Ἦθεῖ'] “Ὅτι τὸ “ἠθεῖος”, —ἴσθιν ἰωνικὴ προσωρινὸς στερητικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Fustath.*

Ver. 231.—στέωμεν,] Pronuntiabatur στέωμεν. *Cod. Harleian.* στέωμεν. Quod et *iptum ferri possit.* Vide supra ad λ', 348.

Ver. 235.—τιμήσεσθαι,] *Cod. Harleian.* τιμήσεσθαι. Quo modo et in uno MS scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 236. Ὡς ἔτλης;] *Cod. Harleian.* Ὡς ἔτλης.

Ver. 243, 284.—μεμαῶτε—μεμαῶτι.] Vide supra ad γ', 46; et ad ζ', 464.

- Ὡς φαιμένη, καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ' 250
 Τρεῖς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 Μείναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκε
 Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλόϊν.
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρο θεοῦς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων· 255
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν ἀεικίῳ, αἶψα μοι Ζεὺς
 Δώη καμμοῖν, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ σὺ βέβηαι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ἄκυς Ἀχιλλεὺς· 260
 Ἐκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημασύνας ἀγῶρευσε.
 Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
 Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄγριες ὀμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν·
 Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι κῆρ' 265
 Ὀσκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἑτέρων γε πεσόντα
 Αἵματός ἄσαι Ἄσρα ταλαῦρον πολεμιστήν.
 Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 Λίχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270

Ver. 249.—[κορυθαίολος.] Vide supra ad ε', 816.

Ver. 250.—[Πηλέος.] Al. Πηλέως. Quod et ferri possit; pronuntiando scilicet Πηλῶς. Vide supra ad τ', 216.

Ver. 251.—[δῖον.] Ἐδωκίανον, ἔφευγον. Schol.

Ver. 255.—[ἐλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλόϊν.] Al. ἢ κεν ἐλοῖμαι.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,

Aut leto infigni.—[Ἔπ. X. 449.]

Ver. 254.—[θεοῦς ἐπιδώμεθα.] Ὁμόφρονα, ἰσότητος καὶ μέτρως τῶν λογισμῶν ποιημένα. Schol.

Ver. 255.—[Μάρτυροι.] Vide supra ad ε', 332.

Ver. 257.—[καμμοῖν.] Τὴν ἐκ καταμιθῆς ἰκκῆν, δῖον ἐκ μονομερούς. Schol.

Ver. 259.—[βέβηαι.] Al. βέβηαι.

Ver. 260.—[πόδας ἄκυς Ἀχιλλεῖος.] Similitateque infra ver. 344; vide supra ad ε', 381.

Ver. 261.—[ἄλαστε,] Ἀλάθῃτε, δεπὲ καὶ ἀνεπίστα εἰργασμένε. Schol.

Ver. 263.—[Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄγριες.] Sic apud Aristophanem:

Ὁ γὰρ τις τῶν ἐστὶ φίλον μακάριστον θεῶν

Φυλοπιδας λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἷν ἰμῆναισὶ. Pak. ver. 1075.

Similiter et apud Horatium:

Lupis et agnis quanta fortito obtigit, Tecum mihi discordia est. Epod. IV. 1.

Ibid.—[ἀγριες.] Al. ἄγριες.

Ver. 265.—[φιλήμεναι.] Vide supra ad ε', 544.

Ibid.—[οὔτε τι.] Al. οὐδὲ τι.

Ver. 268.—[Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο.] Verte omnes tete in facies; et contrahit quicquid

Sive animis, sive arte vales.—[Ἔπ. XII. 891.]

Ver. 270.—[οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita

Ἐγχει ἐμῷ δαμάσῃ· ὦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·

Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἐκτωρ·

Ἐξέτο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,

275

Ἐν γαίῃ δ' ἐπάργη· ἀνὰ δ' ἤσπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

Ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν.

Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀρύμονα Πηλεΐωνα·

Ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

Ἐκ Διὸς ἠεΐδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε·

280

Ἀλλὰ τις ἀρτιεπιγῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,

Ὅφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεις,

Ἀλλ' ἴθυσ μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

Εἴ τοι ἔδωκε θεός· ὦν αὐτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι

285

Χάλκεον· ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο·

Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρῶεσσι γένοιτο,

Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάρμαρτε·

290

Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χύσατο δ' Ἐκτωρ,

Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτίωσιον ἔκφυγε χειρός·

Στῆ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·

ex duobus MSS edidit Barnesius, Al. οὐ
τοι ἰσθ' ὑπάλυξίς.

Ver. 271.—δαμάσῃ.] Al. δαμάσῃ.

Ibid.—ὦν δ' ἀθρόα.] Al. ὦν ἀθρόα.

Ibid.—ἀποτίσεις.] Vide supra ad σ', 37;
et ad ι', 508.

Ver. 274.—ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide
supra ad γ', 404.

Ver. 275.—Ἐξέτο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρ-
πτατο.]

Ille astu subit, ac tremebunda suprevolat
hasta. Æn. X. 522.

Ver. 276.—ἐπάργη.] Vide supra ad δ', 185.

Ibid. et ver. 286.—ἤσπασε—κομίσαιο.]
Vide supra ad α', 140.

Ibid.—ἀνὰ δ' ἤσπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἄψ
δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου,]

Procurrit, fratriqueensem Dea Daunia
reddit. Æn. XII. 785.

Ver. 280.—ἠεΐδεις.] Al. ἠεΐδεις.

Ver. 281.—ἀρτιεπιγῆς, ἢ ἀρτιεπισπῆς.] Ἀρτιεπισπῆς
καὶ ἰκαδός ἐπιπῆς, ἢ ἀρτιεπισπῆς, δεινός.

Schol.

Ibid.—ἐπίκλοπος.] Παράλογιστικὸς ἀπα-
τεῖον διὰ λόγῳ κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδός.
Schol.

Ibid.—μύθων.] Al. μύθῳ, et μύθοις.

Ver. 282.—μένεος ἀλκῆς τε.] Barnesius
legendum conjicit, μένός τ' ἀλκῆς τε. Sed
nihil opus.

Ibid.—λάθωμαι.] Al. λαθώμεν.

Ver. 283.—Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω
ἐν δόρῳ πῆξεις,] Τούτου δὲ τοῦ ἔπους οἱ Λακω-
νίαις ζηλωταί· παρ' εἰς οὐκ ἔν θέμις ἰστίας τυχεῖν
ἀνδρᾶ νεκρῶν, βεβλημένων τὰ ὀπίσω. Eustath.

Ver. 285.—ἄλευαι.] Al. ἄλευε.

Ver. 288.—καταφθιμένοιο.] De hujus vocis
profodia, vide supra ad β', 43; et ad α',
309, et 314.

Ver. 292.—Ὅττι ῥά.] Quod scilicet—.

Ver. 293.—στῆ δὲ κατηφῆσας,]
Cunctaturque metu—

Nec quo se cripiat, nec qua vi tendat in
hostem;

Nec currus usquam videt, aurigamque lo-
rorem. Æn. XII. 916.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας,
 "Ἦτεέ μιν δόρυ μακρὸν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.

295

Ἐκτωρ δ' ἐγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φάνησέν τε·

"Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανάτονδ' ἐκάλεσαν·

Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἤρωα παρεῖναι·

Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμέ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.

Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδὲ τ' ἀνευθεν·

300

Οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν

Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱαὶ Ἐκηβόλω, οἱ με πάρος γε

Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὐτέ με μοῖρα κυχάνει·

Μὴ μὰν ἀσπουδαί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,

Ἄλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

305

"Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσγανον ὄξυ,

Τὸ οἱ ὑπὸ λαπάσῃν τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·

Οἶμησεν δὲ ἀλείς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής,

"Ὅς τ' εἰσιν πεδίουδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,

Ἀρπάξων, ἢ ἄν' ἀμαλῆν, ἢ πτώκα λαγῶν·

310

"Ὡς Ἐκτωρ οἶμησε τινάσσων φάσγανον ὄξυ.

Ἐρμήτη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν

Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σαῖκος στέρνῳ κάλυψε

Ver. 297. — [ἦ μάλα δὴ]. Vide supra ad
 ζ', 433.

Ver. 301. — [πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνί] Τοῦτο, δηλωτέ τι ἐμὲ ἀπέσειν, τὸ πά-
 ρους θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν, οὐκ ἔστι φίλτε-
 ρον. Schol. MSS apud Barneſium.

Ibid. — [τό γε] Al. τότε.

Ver. 302. — [Ἐκηβόλω.] Vide supra ad
 α', 43, et 75.

Ibid. — [εἰ με πάρος γε] Cod. Harleian.
 οἱ με πάρος πτε.

Ver. 303. — [εἰρύαται] Scholiaſtes legit
 εἰρύατο, exronitque εἰρύατο, ἔαζοι. Quo mo-
 do melius conſtat Temporum ratio. Vide
 ſupra ad α', 37, et 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδαί γε]

— nunquam — moriemur inulti.

Æn. II. 670.

Ver. 305. — [μέγα ῥέξας] Qua ratione,
 μέγα, hic ultimam producat; item ὑπὸ et
 τέτατο, ver. 307; et διὰ, ver. 309; et κί-
 νη, ver. 314; vide ſupra ad α', 51.

Ver. 306. — [ἐσσομένοισι] Barneſius
 in uno MS ſcriptum reperit ἐσσομένοισι. Minus
 recte. Antepenultimam enim corripit. Vi-
 de ſupra ad π', 781.

Ver. 307. Τὸ οἱ] Pronuntiabatur, ut opi-
 nor, τῶ οἱ. Al. τὸ οἱ. Vide ſupra ad
 π', 228.

Ibid. — [τέτατο] Barneſius inter Varias
 Lectiones retulit τέταται. Quo modo non
 conſtat Temporum ratio. Vide ſupra ad
 φ', 352; et ad α', 37.

Ver. 308. Οἶμησεν δὲ ἀλείς, ὥστ' αἰετός]
 Qualis ubi, aut leporem, aut cadenti
 corpore cœnium
 Suſtulit alta pedibus Jovis armiger
 uncis:

Quæſtium aut matri multis balatibus ag-
 num

Martius a ſtabulis rapuit lupus. Undique
 clamor

Tollitur — — — — — Æn. IX. 563.

Quem locum inter eos recenset Macrobius,
 in quibus Poëtarum "par pens splendor am-
 "borum ſi." Lib. V. cap. 12.

Ibid. Οἶμησεν δὲ ἀλείς,] Servius, ad lo-
 cum Virgilioſi jam citatum, legit, "ἄρμησεν δ'
 εἰ ἀλείς.

Ibid. — ἀλείς,] Ἀθήνων ἑαυτὸν συστρέφας·
 εἰ γὰρ ἑαυτοῦ εἰς δρόμον δόντες, συστρέφονται·
 ὡς καὶ αἰετοί. Schol. MSS apud Barneſium.

Ver. 310. — [ἀν' ἀμαλῆν,] Al. ἀνα μα-
 λῆν notante Eufſebio.

Ver. 312. — [ἐμπλήσατο θυμὸν] Animum
 ſibi ipſe implevit. Vide ſupra ad ver. 31.

Ver. 313. Ἀγρίου πτερόθεν δὲ] Vide ſupra
 ad ε', 24, et 66; et ad φ', 318. "Minum
 " autem

Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπέκευε Φαιεῖνῃ,
 Τετραφάλω, καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειρα·
 Χρῦσαι, ἃς Ἡφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 Οἷος δ' ἀστὴρ εἰσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἐσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστῆρ·
 Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήμεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἐκτορι δῖω,
 Εἰσορόων χροῶ καλὸν, ὅπῃ εἴξει μάλιστα.
 Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῶ χάλκεα τεύχη,
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 Φαίνεται δ' ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
 Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ἀκιστος ὄλεθρος·
 Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Ἄντικρῦ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκῆ·
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 Ὄφρα τί μιν προτιεῖπτοι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 Ἦριπε δ' ἐν κοινήσ' ἑ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·

315

320

325

330

“ autem (inquit *Varnefius*) Artificium *Mer-
 tri*, rem et passionem notantis; cum enim
 “ *Achillis* iram pene efferatam exprimeret,
 “ — subito *Dactyli* rapiditatem sistens,
 “ Herois, curam et prudentiam clypeo se tu-
 “ tando depingit, Ἀχίλλεος πρόσθεν δὲ σάκος.
 Vide supra ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλὸν—καλαὶ
 —καλὸν—καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 315.—περισσεύοντο] *Cod. Harleian.*
 περίσειοντο. Quod eodem modo pronunti-
 andum. Vide supra ad α', 51.

Ver. 316.—Ἡφαιστος ἴει] Vide supra
 ad π', 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστῆρ]
 Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
 Quem Venus ante alios astrorum diligit
 ignes,
 Extulit os sacrum caelo

Aen. VIII. 589.

Vide supra ad *ver.* 26.
Ver. 319.—ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν]
 Cunctanti telum *Aeneas* fatale coruscet,
 Sortitus fortunam oculis

Aen. XII. 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χροῶ καλὸν, ὅπῃ εἴξει
 μάλιστα.]

partes rimatur apertas,
 Qua vulnus letale ferat

Aen. XI. 748.

Ibid.—ὅπῃ εἴξει μάλιστα.] Ὅπου χωρῆ-
 σεν ἡ ἀχμῆ. *Schol.* MSS apud *Varnefium*.

Ver. 324.—ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν'

ἔχουσι,] καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλιῖδες συνάπ-
 τωσι, διείγουσαι τὸν αὐχινὰ ἀπὸ τῶν ὤμων.
Schol.

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε] Ὁ γεμα-
 ματικὸς Πρωτογένης συνωρακίνας [ἔφα] πρῶ-
 τον Ὄμηρον ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγ-
 γελῶν ἐστί, τοῦ δὲ πνεύματος βρόγχος, ἐν ἀσφά-
 ραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τοὺς μεγαλο-
 φάνους, ἐρισφαρέγους ἐπωνομάζεν ἐιβάσιν. Εἰ-
 πῶν οὖν ὅτι τοῦ Ἐκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἦλασε
 “ λευκανίν, ἵνα τε ψυχῆς ἀκιστος ὄλεθρος—
 “ Οὐδ' ἄρ'—ἀσφάραγον. ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀ-
 χετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίν ἐσίθηκε.
Plutarch. *Sympotic.* Lib. VII. *Probl.* 1.

Ibid.—λαυκανίης,] *Al.* λευκανίης. Quo
 modo et legisse videtur *Plutarchus* loco jam
 citato. *Al.* λανκανίη et λανκανίν.

Ver. 326.—Τῇ ῥ'] *Ea, inquam.*

Ibid.—μεμαῶς] *Cod. Harleian.* με-
 μαῶτ.

Ver. 327. Ἄντικρῦ δ'] Qua ratione, Ἄν-
 τικρῦ, hic ultimam producat; item ἀμειβό-
 μινος, *ver.* 329; et Περίμνος, *ver.* 352; et
 μιν, *ver.* 361; vide supra ad α', 51.

Ibid.—ἦλυθ'] Vide supra ad δ', 454; et
 ad α', 37.

Ver. 328.—ἄρ'] *Ut ex tali vulnere fieri
 verisimillimum erat.*

Ibid.—ἀπ' ἀσφάραγον] *Al.* ἀπὸ σφάραγος.

Ibid.—μελίη τάμε χαλκοβάρεια,] *Al.* με-
 λίη τάμε χαλκοβαρίη.

Ver. 330.—ἐν κοίῃσ'] Vide supra ad
 γ', 508.

Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἔξεναρίζων,
 Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζω νοσφιν ἑόντα·
 Νήπιε, τοιοῦτο δ' ἀνευθεν ἀρσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη,ν,
 Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνας ἢ δ' οἰωνοὶ
 Ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

335

Τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,
 Μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκῶν τε ἄλις, χρυσῶν τε δέδεξο,
 Δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
 Τρῶες καὶ Τρῳῶν ἀλοχοὶ λελάχωσι θανόντα.

340

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μὴ με, κύων, γούνων γουναίξο, μηδὲ τοκῆων.
 Αἰ γὰρ πᾶς αὐτὸν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 Ὡρ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναι, αἰᾶ μ' ἔργασ·
 Ὡς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινῆριτ' ἀποίωα
 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
 Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῶ ἔρυσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πριάμος· οὐδ' ὡς σέ γε πότνια μήτηρ

345

350

Ver. 331 — [ἔφησθα,] Cod. Harleian. ἔφης.
 Quo modo et in uno MS scriptum reperit
 Barnesius.

Ver. 333, et 368. — [ἀνευθεν] Vide supra
 ad α', 349.

Ver. 335. — [σὲ μὲν κύνας ἢ δ' οἰωνοὶ Ἐλκή-
 σουσ'] Vide supra ad π', 836.

Ver. 336. [Ἐλκήσουσ'] *Al.* Ἐλευσεύσ'.

Ibid. — [αἰκῶς,] Hinc forte vox Latina,
 Scaevius. *Al.* αἰκῶς. Male.

Ver. 338. [Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς,]
 Ille, humilis supplicque, oculos dextram-
 que precantem

Protendens —————

— miseri te siqua parentis

Tangere cura potest, oro (fuit et tibi
 talis.

Anchises genitor) Dauni. miserere fenec-
 tas; —

Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,
 Redde meis ————— *Æn.* XII. 930.

Unum: hoc, per, siqua est victis venia
 hostibus, oro;

Corpus humo patiare tegi: —————

Æn. X. 903.

Ver. 344—355. — [τὸν δ' — τὸν δὲ]
 Vide supra ad α', 57; et ad θ', 160. Male
 Barnesius, τὸνδ' — τὸνδὲ.

Ver. 345. — [κύων,] *Al.* κύων.

Ver. 346. — [ἀνείη] *Al.* ἀνίη.

Ver. 347. — [ἀποταμνόμενον] *Al.* ἀπετεμνόμενον
 minus recte. Vide supra ad υ', 707.

Ver. 349. — [εἰκοσινῆριτ'] Εἰκοσιπλασίονα,
 εἰκοσάκις ἐξισόμενα τῇ τοῦ σώματος σα-
 τήρ: τὸ γὰρ εἰζέων, ἐξισοῦσθαι ἐστίν. *Schol.*

Ver. 350. [Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες,] Vide
 supra ad υ', 745.

Ibid. — [ὑπόσχωνται] *Al.* ὑπέσχωνται.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῶ ἐρύ-
 σασθαι]. Οὐδ' εἴ χρυσῶ σταθμίσασθαι θελή-
 σει τὸ σῶμα ὁ Πριάμος. Ἐρύσασθαι γὰρ εἶναι,
 τὸ ζυγοσταθμίσαι. *Schol.*

Ibid. — [ἐρύσασθαι] Ἐπὶ τῶν ἑλκόντων τῶν
 ζυγῶν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 25.

Ver. 352. — [εὐδ' ὡς σέ γε πότνια μήτηρ,]

— non te optima mater

Cōndet humi, patriove onerabit membra
 sepulcro;

Alitibus linquere feris ————— *Æn.* X. 557.

Ver.

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῆ,
Ἄλλα κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ 355

Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἧ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
Ἦματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἔοντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν.

360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παταμένη αἰδῶσδε βεβήκει,
Ὅν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀδρότητα καὶ ἦβην.

Τὸν καὶ τεθνεῶντα προσήυδα δῖος Ἀχιλλεύς·

Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῆ 365
Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι, ἦδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ἁμῶν τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ' ἄλλοι δὲ περιδράμον υἱὲς Ἀχαιῶν,
Οἱ καὶ θήσαντο φυῆν καὶ εἶδος ἀγῆτων

370

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι,] Καλῶς γινώσκων καὶ προσῶν ταῦτά σοι λέγων μάτην δέ, οὐ γὰρ σε πείθω. Schol.

Ibid.—γινώσκων] Al. γινώσκων. Quod perinde est. Vide supra ad φ', 529.

Ibid.—προτιόσσομαι,] Al. πρό τε ὄσσομαι.

Ver. 357.—ἔνδοθι] Al. ἐν φρεσί.

Ver. 358.—μήτοι τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι] Μὴ πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης; αἰτίας σοι καταστῆ. Schol.

Ver. 359.—ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,]

Phæbe
Dardana qui Parisi's dexteri tela manuf-
que

Corpus in Æacidæ— Æn. VI. 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων] Vide supra ad π', 856.

Ibid.—βεβήκει,] Vide supra ad π', 751; et ad α', 37.

Ver. 363. Ὅν πότμον γούωσα,] Vide supra ad π', 857.

Ibid.—ἀδρότητα] Cod. Harleian. ἀνδρο-
τήτα. Atque ita in duobus MSS reperit

Barnesius: Vide supra ad π', 857.

Ver. 364.—τεθνεῶντα] Vide supra ad γ', 46. Al. τεθνεῶντα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ]
Nunc morere; ast de me Divum pater

atque hominum rex
Viderit— Æn. X. 743.

Quem locum inter eos citat Macrobius, in quibus Poëtarum “par pene splendor ambo-
rum est.” Lib. V. cap. 12. Scaliger autem hoc in loco Virgilium Homero—superiorem existimat. “Cum Orodes (inquit) nondum esset mortuus, recte, et quidem cum ad-
verbio, Nunc morere. Quare cum expri-
raslet Hector, non decuit Achillem ver-
bum τέθναθι.” Poëtic. Lib. V. cap. 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ista, Τέθναθι.

—ὃς δὲ κεν ὑμέων
βλήμενος, ἢ ἐ τυπείς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,

Τέθναται· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένω περὶ πά-
της

Τέθναμεν— Il. ε', 494.

—τὸ μιν οὐποτε ἤλπετο θυμῷ

Τέθναμεν— ε', 404.

Ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν

Τέθναμεν— γ', 334

Ibid.—ὅππότε κεν δῆ] Quandoquidem erit futurum ut— Vide supra ad ζ', 433; et 504.

Ver. 366.—ἀθάνατοι] Vide supra ad α', 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·]
—Hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X. 744.
Ver.

Ἔκτορος οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνυψήτι γε παρῆσθη.

Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι

Ἔκτωρ, ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.

375

Τὸν δ' ἐπεὶ ἔξενάριζε ποδάριος διὸς Ἀχιλλεύς,

Στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγέρουεν·

Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

Ὅς κακὰ πόλλ' ἐρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·

380

Εἰδ' ἄγερ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

Ὅφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅπτιν' ἔχουσιν·

Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, ταῦδε πεσόντος,

Ἢ μένειν μεμιάσι, καὶ Ἔκτορος οὐκ ἔτ' ἔοντος.

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμῖς;

385

Κεῖται παρ' νῆεσσι νέκυς ἀκλαυστος, ἄθαπτος,

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε

Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη·

Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἰδάο,

Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκείθι φίλου μὲμνήσομ' ἑταίρου.

390

Ver. 371.—οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνυψήτι]

Vulneraque illa gerens, quae circum plurima muros

Acceptit patrios— Aen. II. 278.

Ver. 372.—τις εἶπεσκεν] Qua ratione, vox τις, hic, item infra, ver. 375; producat; et Ἀχαιοῖσιν, ver. 377; et νέκυς, ver. 386; et Ἠεμέμεθα, ver. 393; vide supra ad α', 51.

Ver. 373.—ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος]

—quantum mutatus est illo

Hecore, qui redit exuvias indutus Achillis,

Vel Danaum Phrygios jaculatus puppibus ignes! Aen. II. 274.

Ver. 374.—ἐνέπρησεν] Al. ἐνέπρηθε.

Ibid.—κηλέω:] Pronuntiabatur κηλέ.

Ver. 377.—ἔπεα πτερόεντ' ἀγέρουεν] Al. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378.—Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες:] Al. Ὡ φίλοι, ἦγεως Δαναοῖ, θεράπωνες Ἀργείων.

Ver. 379.—Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,] Τόνδ' ἀναγκασθέντας ἔπαυεν αὐτοῦ ἀναφρονέου; παρέρχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσπιεῖν ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὡσπερ φορητικὸς τῆς δόξης,

τὸ μὲν εἰς τὴν τέχνην, τὸ δὲ εἰς τὴν θεῶν ἀποτίθεσθαι. Διὶ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεύς, “Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.” Plutarch. de Sui Laude. Vide et supra ad α', 128.

Ver. 380.—ἐρδεσκεν,] Al. ἔρρξεν.

Ver. 381. Εἰδ' ἄγερ',] Vide supra ad ι', 167.

Ibid. Εἰδ' ἄγερ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι]

Nunc iter ad regem nobis innotisq; Latinos:

Arma parate, animis et spe praesumite bellum. Aen. XI. 17.

Ver. 382.—Ὅφρα κέ τι] Al. Ὅφρα κ' ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται παρ' νῆεσσι νέκυς ἀκλαυστος,]

Præterea jacet exanimus tibi corpus amici,

—totamque incesat funere classē;

Dum consulta petis, nostroque in sinu pendes.

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro. Aen. VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.] Al. Ζωοῖ ἐν Ἀργείοισι φιλοπτομοῖσιν μετέω.

Ver. 390.—κἀκείθι.] Cod. Harleian. καὶ κείθι.

Ver.

Νῦν δ' ἄγ', αἰδόντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν
 Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖον,
 ὦ. Τρῶες κατὰ ἄστῃ, θεῶ ὡς, εὐχετόωντο.

Ἡ ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον αἰκέα μῆδετο ἔργα·
 Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἰμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
 Μᾶστιξ ἔν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 Τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κοῖσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Κυάνεαι πύλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κοίῃσι
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι

Ver. 391. Nūn δ' ἄγ', αἰδόντες Παιήονα,]
 —lætumque choro Pæana canentes.

Æn. VI. 657.

Conclamant Socii, lætum Pæana fecuti.

Æn. X. 738.

Ἐπι οὐ μόνον συμποτικὴ ἢ πάλαι Μουσικῆ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνου καὶ εἰς θείαμβου. Παιήων μὲν, κῶμος καὶ εὐφημία ἦσαν.—Δύο δὲ Παιήωνας ᾄδον οἱ Παλαιοὶ, τὸν μὲν περὶ τῆς μάχης, τῷ ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τοῦτον δὲ μετὰ τὴν ἵκνη τῷ Ἀπόλλωνι ᾄδεν Ἀχιλλεύς. Schol. MSS apud Barneſium.

Ver. 393. Ἡράμεθα μέγα κῦδος·]

Maxima res effecta, viri;]

—hæc sunt spolia, et de rege superbo
 Primitiæ: manibusque meis Mezentius
 hic est. Æn. XI. 14.

Porro conjicit Barneſius Diſtichon hoc; “Ἡράμεθα — εὐχετόωντο.” Ἀχιλλὺς fuisset Pæana; vel Cborum a toto exercitu repetitum.

Ver. 394.—εὐχετόωντο.] Vota facere solebant. Vide supra ad γ', 84; et ad β', 221.

Ver. 395.—αἰκέα μῆδετο ἔργα·] Vide infra ad ψ', 176.

Ibid.—μῆδετο] Al. μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε]

Raptatus bigis, ut quondam, atque cruento

Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes. Æn. II. 272.

Ibid.—τένοντε] Dionysius Halicarnassensis περὶ συνθέσεως, § 118. legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης,] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ εἰς πτέρυγης. Schol. Male omnino. Quidni enim et scribere potuisset Homerus (si id dicere voluisset) “Ἐκ σφυροῦ εἰς πτέρυγης.”

Ibid.—βοέους δ' ἐξῆπτε·] Cod. Harleian. βοέους ἐξῆπτεν.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε·] Ὁ δὲ Καλλιμάχης φησὶν ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τοὺς τῶν φιλάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φανουθέντων τάφους. Schol.

Ibid.—ἔασεν·] Similiterque infra ver. 416, ἔασατε. Vide supra ad δ', 42. Male Barneſius, ἔασεν—ἔασατε.

Ibid.—κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν]

—huic cervixque comæque trahuntur

Per terram— Æn. I. 481.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, etc.] Virgilius Heclorem ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Heclorea muros. Æn. I. 487.

Verum ejus rei non meminit Homerus. Ter quidem circa urbem vivum Heclorem fugasse narratur Achilles supra ver. 165 hujus libri: hoc in loco interfectum et a curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide ver. 465.) itemque infra, ὡ, 18, ter circa Patrocli sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptasse nusquam memoratur. Uti observavit Barneſius.

Ver. 400. Μᾶστιξ ἔν ῥ' ἐλάαν,] Dionysius Halicarnassensis loco jam citato legit, Μᾶστιξ ἐν δ' ἐλάαν.

Ibid.—ἄκοντε] Cod. Harleian. αἰκόντε.

Ver. 401.—ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πύλναντο,]

—ὡ: ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν

πύλναντο.— Hesiod. Theogon. ver. 702.

Ver. 402. Κυάνεαι] Vide supra ad α', 398.

Ibid.—πύλναντο,] Al. πύμπλναντο. Quam lectionem et præfert Barneſius. Synesius autem, notante itidem Barneſio, citat πεφύληντο.

395

400

Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἤ ἐν πατρίδι γαίῃ·

Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κόρη ἄπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ
Τίλλε κόρη, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδούσα.

405

Ὄμωξεν δ' ἑλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῶ τ' εἶχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·

Τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπαντα

410

Ἴλιος ὄφρουέσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἀκρῆς.

Λαοὶ μὲν ἴα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλώοντα,

Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·

Πάντας δ' ἑλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,

Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·

415

Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον εἴσατε, κηδόμενοί περ,

Ἐξελθόντα πόλης, ἰέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,

Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἡδ' ἐλεήσῃ

Γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ τοῖοςδε τέτυκται

420

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι

Τρωσὶ μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·

Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

Τῶν πάντων οὐ τόσσον οὐδύρμαι, ἀχνύμειός περ,

Ver. 404.—ἀεικίσσασθαι] Vide supra ad τ', 26.

Ver. 405.—κεκόνιτο] Vide supra ad φ', 352; et ad δ', 492. *Al.* κεκόνιστο.

Ver. 406.—δὲ λιπαρὴν] Qua ratione, vox δὲ, hic producat; item μάλα, ver. 407; et μόλις, ver. 412; vide supra ad α', 51.

Ver. 407.—κώκυσε] Vide supra ad σ', 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον.] Non aliter quam si inimicis ruat hostibus omnis

Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes

Culmina perque hominum, volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.

Quo de loco *Macrobius*: "A majore (inquit) negaverunt quidam rem augeri posse.

"Sed eleganter hoc circa *Dionem*. *Virgilius*

"induxit: dixit enim non minorem luctum fuisse ex unius morte, quam si tota urbs,

"quod sine dubio cisset majus, ruisset. Et *Horatius* idem fecit:

ὡς εἰ ἅπαντα

"Ἴλιος ὄφρουέσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἀκρῆς·"

Ibid.—ὡς εἰ] Ita *Barnesius*. *Vulg.* Saturnal. Lib. IV. cap. 6.

Ibid.—ὡς εἰ] Ita *Barnesius*. *Vulg.*

Ver. 411.—σμύχοιτο] *Al.* σμύχοιτο. Quo modo legit et *Macrobius* loco jam citato.

Ibid.—κατ' ἀκρῆς.] Vide supra ad ὄ, 557.

Ver. 412.—μόλις.] *Al.* μόλις.

Ver. 413, 432.—μεμαῶτα—ἀποτειθεῖς ἄστυς;] Vide supra ad ν, 46.

Ver. 416.—κηδόμενοί περ,] *Cod. Harleian.* κηδόμενός περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα] *Al.* Λίσσομαι ἀνέρα.

Ver. 420.—καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ] Vide infra ad ὄ, 486.

Ibid.—δὲ] *Cod. Harleian.* γί.

Ibid.—τοῖοςδε] Vide supra ad ὄ, 357.

Ibid.—τέτυκται] Similiterque infra ver. 450. Vide et supra ad γ, 736; et ad α, 37.

Ver. 423.—τληθάοντας.] *Al.* τηλεθάοντας.

Ver. 424.—ἀχνύμειός;] Similiterque infra ver. 453; Πένυται. Vide supra ad γ, 260.

Ver.

Ὡς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὄξυ κατοίσεται αἰδώς εἴσω,

425

Ἐκτορος ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσι·

Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἢδ' ἐγὼ αὐτός.

Ὡς ἔφατο κλαίων ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.

Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·

430

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,

Σεῦ ἀποτεθνεϊῶτος; ὁ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ

Εὐχολὴ κατὰ ἄστρ' πελέσσειο, πᾶσί τ' ὄνειοι

Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὡς,

Δειδέχατ'· ἣ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,

435

Ζωὸς εἶν'· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.

Ὡς ἔφατο κλαίουσ' ἄλοχος δ' αὐπώ τι πέπυστο

Ἐκτορος· οὐ γὰρ οἳ τις ἐτήτυμος ἀγγελος ἐλθὼν

Ἠγγεῖλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἐκτοθι μίμνε πύλαιων·

Ἀλλ' ἣ γ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὕψηλσι,

440

Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·

Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα

Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο

Ἐκτορι θερμὰ λοστρά μάχης ἐκυστήσαντι·

Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὁ μιν μάλα τῆλε λοστρῶν

445

Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

Ver. 427.—κορεσσάμεθα] Vide supra ad
τ', 167; et ad ver. 33 hujus libri.

Ver. 429—437.—Ὡς ἔφατο κλαίων·
[Ὡς ἔφατο κλαίουσ'·]

Sic fatur lacrymans, — Aen. VI, 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ] Scholiastes
citat Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434.—θεὸν ὡς,] Qua ratione, θεὸν,
hic ultimam producat; item μάλα, ver.
435; et γὰρ, etiam extra caesuram, ver. 438;
et τρίποδα, ver. 443; vide supra ad α', 51.

Ver. 435.—κί σφι.] Al. καὶ σφι.
Minus recte.

Ver. 437.—πέπυστο] Si πέπυσται
dixisset, jam non constitisset Temporum ra-
tio. Vide supra ad φ', 352; et ad α', 37.

Ver. 439.—ὄττι ῥά] Quod scilicet.

Ver. 441.—μαρμαρέην,] Al. πορφυρέην.

Ibid.—θεῖνα.] Ποικίλματα, ἀθη. Schol.

Al. θεῖα.

Ver. 444.—μάχης ἐκυστήσαντι.] Al.
μάχης ἐκυστήσαντι.

Ver. 446.—γλαυκῶπις] Vide supra ad
α', 206.

Ver. 447. Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε]
Agnovit longe gemitum praesaga mali
mens: Aen. X. 843.

Interea pavidam volitans pennata per
urbem

Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur
aures

Euryali: ac subitus miseræ calor ossa re-
liquit:

Excussi manibus radii, revolutaque pensa.
Evolat infelix — Aen. IX. 473.

Quem Virgilius locum laudat Quintilianus,
quod affectus non aliter, quam si rebus inter-

sumus, commoveat. Lib. VI. cap. 2. "Et
"luctus habitu proditur: ut in Euryali ma-

"tre: Expulsi manibus radii, etc." Ma-
crob. Saturnal. Lib. IV. cap. 1. Cæterum

hoc in loco, pro "Pensa," scribendum con-
jicit Barnesius, "Membra," Sed minus

recte,

Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·

Ἦ δ' αὖτις δμῶησιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·

Δεῦτε, δῶμαί μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ἀτὶν ἔργα τέτυκται· 450

Αἰδοίης ἐκυρῆς ὄπος ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ

Στήθεσι πάλ्लεται ἦτορ ἀνά στόμα, νέρθε δὲ γούνα

Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.

Αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς 455

Μῶνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίουδὲ δίηται·

Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,

Ἦ μιν ἔχεσσι· ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθύϊ μένει ἀνδρῶν,

Ἄλλὰ πολὺ προθέσκει, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.

Ὡς φαιμένη, μεγάροιο δῖεστυτο, μαινάδι ἴση, 460

Παλλομένη κραδίην· ἀμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πρόσγον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,

Ἔστη παπτήμασ' ἐπὶ τείχει· τὸν δ' ἐνόησεν

Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι

Ἐλκον ἀκηδέστας κούλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ' ἐκάλυψεν·

Ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.

Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεεὶ δέσματα σιγαλόεντα,

Ἄμπυκα, κεκρύφαλον τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,

Κρηδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτῃ,

Ἦματι τῶ, ὅτε μιν κουθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ 470

Ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἐκπίσσε κερκίς·] Rem ipsam artissime derpingunt, et quasi ob oculos ponunt, versus hujus Numeri. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 450. — ἀτὶν ἔργα] Al. ἄτιν ἔργα.

Ver. 452. — νέρθε δὲ γούνα πήγνυται] Καλλίμαχος, “ — ἐβάλλασαν γὰρ αἰεὶ τὰ γούνατα.” Scbol. MSS. apud Barneesium.

Ver. 454. — εἶη] Al. ἔην.

Ver. 458, 459. — ἔχεσσι — προθέσκει,] Vide supra ad ver. 394; et ad ν', 84.

Ver. 458. — πληθύϊ μένει ἀνδρῶν,] Ita edidit Barneesium ex Eustathio. Vulg. πληθύϊ μὲν ἀνδρῶν. Al. πληθει μένει ἀνδρῶν. Vide supra ad π', 321, et 526. Confirmatur porro Barnefsii lectio, Odyss. π', 105 :

Εἰ δ' αὖ με πληθύϊ δαμασάτατο —

Ver. 465. Ἐλκον] Al. εἴλκων.

Ver. 469. Ἄμπυκα,] Κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. Scbol.

Ibid. — κεκρύφαλον] Τὸν περὶ ἡμῶν λεγόμενον κροκύφαντον. Scbol.

Ibid. — κεκρύφαλον τ', ἠδ'] Al. κεκρύφαλον τὲ ἰδὲ. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 470. — ὃ ρά] Quod scilicet —

Ibid. — χρυσῆ] Edidit Barneesium χρυσῆν. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide supra ad υ', 272; et ad ν', 523.

Ver. 471. — κουθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 472. — μυρία ἔδνα.] Al. μυρί' ἔδνα.

Ibid. — ἔδνα.] Τὰ ἐκ τῶν ἡμερῶν διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. Scbol.

Ἀμφὶ δὲ μιν γαλῶν τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,

Αἰ' ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.

Ἡ δ' ἔπει οὖν ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη,

Ἀμβλήδην γούσσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·

Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος ἦν ἄρα γενόμεθ' αἴση

Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,

Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν, Ὑποπλάκω ὕλησση,

Ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐούσαν,

Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὠφέλλε τεκέσθαι.

Νῦν δὲ σὺ μὲν αἰδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,

Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις

Χῆρην ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἐτι νήπιος αὐτῶς,

Ὀν τέκομεν, σὺ τ', ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ

Ἔσσεαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὔτος.

Ἡυπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυον Ἀχαιῶν,

Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κηδὲ ὀπίσσω

Ἔσσουντ' ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπουρίσσωσιν ἀρούρας.

Ἡμαρ δ' ὄρφανικὸν, παναφάλικα παῖδα τίθησι·

Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρεαί.

Δευόμενος δὲ τ' ἀνεῖσι παῖς ἐς πατρός ἐταίρους,

Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·

Ver. 473.—εἰνατέρες] Αἰ τῶν ἀδελφῶν
γοναίης. Schol.

Ibid.—εἰνατέρες; ἄλις] Qua ratione, εἰνα-
τέρες, hic ultimam producat; item αἰνόμορον,
ver. 481; et γούσα, ver. 489; et παῖς, ver.
492, et 499; vide supra ad α', 51.

Ibid.—ἔσταν,] Al. ἔσταν.

Ver. 474.—ἀπολέσθαι.] Al. ὀπίσθαι.

Ver. 475.—ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη,]
Pro θυμὸς hic — legitur etiam θυμὸς,
perinde ac si diceretur ἀγγεζομένην ἐσχέ-
τον θυμὸν ἐς φρένα." Hesic. Stephan.

Ver. 476.—Ἀμβλήδην γούσσα,] Versum
hunc citat Dionysius Halicarnassensis illo
modo:

Ἀμβλήδην γούσσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν.
Περὶ Σιδετίας, § 15.

Ibid.—Ἀμβλήδην] Ἀναφέρουσα ἀβέως τὸ
πυῖμα. Schol.

Ibid.—γούσσα,] Vide supra ad ε', 97.

Ver. 477.—γενόμεθ' αἴση] Al. γενόμεθ', et
γονόμεθ'.

Ver. 478.—Πριάμου κατὰ δῶμα,] Strabo.
Geograph. lib. XIII. citat Πριάμου ἐν οἴκῳ.

Ver. 479.—Θήβησιν,] Al. Θήβηδιν, apud
Strabonem ibid.

Ibid.—ὀπίσθαι,] Vide supra ad φ', 419;
et ad γ', 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν αἰδαο] *Barneſius*
edidit Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' αἰδαο. Sed nihil opus.

Vide supra ad α', 51.

Ver. 487.—πόλεμον — πολύδακρυον]
Vide supra ad τ', 318.

Ibid.—φύγη] Al. φύγι.

Ver. 489.—ἀπουρίσσωσιν] Cod. *Harleian.*
ἀπουρίσσωσιν.

Ibid.—ἀρούρας.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 490, 498. Ἡμαρ — ἡμῖν] Versus
hocce novem a nonnullis repudiatos fuisse
testatur *Eustatbius*.

Ibid.—παναφάλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν
ἐστειρημένον· τούτους, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐ-
τῶν διατριβῆς. Schol.

Ver. 491.—ὑπεμνήμυκε,] Καταμνήμυκε,
κατεστύμυκε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀριστάρχος,
ἐπὶ τοῦ καταμνήμυκε ἐαδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ,
εἰς ἀνάμνησιν ἐρχεται τοῦ πατρὸς. Schol. Ce-
terum *Barneſius* edidit ὑπεμνήμυκε ex ὑπα-
μνημύσει. Sed nulla, ut videtur, satis idonea
auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπα-
μνήμυκε.

Ibid.—παρεαί.] Cod. *Harleian.* παρεαί.

Ver. 492—499.—παῖς ἐς.] *Barneſius*
utrobique legendum censet παῖς; παῖς. Sed
nihil opus.

Τῶν δ' ἔλευσάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
 Χεῖλα μὲν τ' εἰδὴν, ὑπερώην δ' οὐκ εἶδینه. 495
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
 Ἐρῶ οὕτως· οὐ σὸς γέ πατήρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 Δακρυόεις δέ τ' ἀνεισι παῖς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν εἴω ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίοια δημόν·
 Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδέσχε' ἐν λέκτροισιν, εὐ ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
 Οἷός γάρ σφιν ἔρυστο πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 Νῦν δὲ σέ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσισι, νόσφι τοιῶνων,
 Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 510
 Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

Ver. 496.—ἀμφιθαλής] Κατὰ ἀμφιπέ-
 ρων; τὸς γυναικὲς θάλλον ὁ ἔστιν ἔχων τοὺς γυναικῶν
 ἀμφιπέτερος. Schol.

Ver. 497.—πεπληγῶς.] Vide supra ad β',
 314.

Ibid.—ὀνειδείοισιν] Cod. Harleian. ονει-
 δίσων. Sed, ut opinor, minus recte. Vide
 supra ad π', 628.

Ibid.—ἐνίσσων.] Al. ἐνίστων.

Ver. 498.—μεταδαίνυται] Vide supra
 ad γ', 260.

Ver. 501—503.—ἔδεσκε,——Εἔδεσχε']
 Comedere solebat.—Dormire solebat. Vide
 supra ad ver. 394; et ad β', 221.

Ver. 502.—ἔλοι.] Al. ἔλαρ.

Ver. 504—ἐνὶ μαλακῇ.] Quia ratio, ἐν,
 hic, item infra ver. 510, ultimam producat;
 et ἔδεσκε, ver. 512; vide supra ad β', 51.

Ibid.—ἐμπλησάμενος.] Vide supra ad
 ver. 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν
 καλέουσιν· Οἷός γάρ.] Sic supra ζ', 402:

Τὸν δ'· Ἐκτος καλέεσκε Σαρμαδέωνος ἀδελφῆς
 ἢ ἄλλου.

Ἀστυάναξ· Οἷός γάρ ἔρυστο ἴλιον Ἐκτος.
 Τὸν Ἀστυάνακτα ἔρα ἐβόησεν χεῖτο κῆσθαι τοῦ

παῖδ [τοῦ Ἐκτος,] ἢ τὸν Σαρμαδέωνος.—
 Σαρμαδέωνος διὰ τί ποτε ἢ αἰτὸς ἡμῶν κάλ-
 λιστα ὑψηλῆται τὸ δίδωσι; φησὶ γάρ, “Οἷός
 γάρ σφιν ἔρυστο πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.”
 Διὰ ταῦτα δὲ, ὡς ἔειπεν, ὁρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν
 τοῦ πατρὸς υἱόν, Ἀστυάνακτα τοῦτου ὁ ἔραχεν
 ἢ πατὴρ αὐτοῦ, ἢ φησὶν Ὅμηρος. Plato in
 Cratylō.

Ibid.—Τρῶες.] Al. πάντες.

Ver. 507. Οἷός γάρ σφιν ἔρυστο πύλας.]
 Apud Platonem, loco jam citato; Οἷός γάρ
 σφιν ἔρυστο πύλας.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ] Τὸ, αἰόλον, εἰς
 οὗδ' ὅθεν τὸν ἱεραματιῶν τιμὴς ἐπὶ τοῦ Παιδίου
 παρ' Ὁμήρῳ ἀνοῖσιν ἀξιοῦσι.—Οἷός ἔστι
 δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχῶν γενόμενον ἀπὸ
 τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἀεῖν, καὶ Εἰλέων πε-
 πηται.—“Αἰόλαι εὐελαί,” ἀπὸ τοῦ
 εὐελεῖσθαι ταχῶς λεγεται. Perseus. Quaest.
 Homeric. 3.

Ibid.—κατέσονται.] Vide supra ad π',
 167. Cod. Harleian. κατέσονται.

Ver. 511.—τετυγμένα.] Vide supra ad
 II. ζ', 488.

Ver. 512.—κηλέω.] Vide supra ad ver.
 374.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ἐπιγραφὴ τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ψ'.

Αχιλλεύς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πάτροκλον, ἑταῖρον ἡσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρῳϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κίνας, καὶ ἰππους, καὶ ἄλλα ἱερέϊα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ κινῆ ἰπποῖς μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψι, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλω.

Ψι Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξέτελεσεν ἀγῶνας.

Ως οἱ μὲν στένάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσικιδνάντο ἐν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσικιδνωσθαι Ἀχιλλεύς,

Ἄλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηῦδα·

Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμῷ ἐρίηρες ἐταῖροι,

5

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆας] Πολλοὺς ἀκεφάλους ποιῶ [Ὀμηροῦ] στίχους—— ἀκεφάλαι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν χαλάρων ἔχοντες.

“Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.” *Athenæus, Lib. XIV. cap. 8.*

Porro et in hoc eodem vocabulo versus ἀκεφάλους plures effecit Poëta; Supra χ', 379:

Ἐπειδὴ τόνδ' ἀνδρα θεὸν δαμάσασθαι ἰδωκαν.

Item Odyss. δ', 13:
Ἐπειδὴ τοπρεῶν ἐρίηγο παῖδ' ἐρατεινῆν.

Vol. II.

Et Odyss. θ', 452:

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϊκήμοιο.

Et Odyss. φ', 25:

Ἐπειδὴ Διὸς ὑἱὸν ἀφίητο καρτερέθυμον.

Vide et supra ad ε', 342.

Ibid.—καὶ Ἑλλήσποντον ἵκόντῳ,] Ἑλλήσπειτον καλεῖ τὴν στήριξ Ἰλίου θάλασσαν. *Seebo.*

Ver. 3.—ἀε'] Ut par erat——.

Ver. 5.—ὄγε] De hujusmodi syntaxeos elegantia, vide supra ad γ', 409.

¶

74.

Μὴ δὴ πῶ ὕπ' ἔχεσφι λυγμένα μῦνυχας ἵππους,
 Ἄλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσειν ἴοντες,
 Πάτροκλον κλαίμεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖα τετυρωμένονθι γόοιο,

10

Ἴππους λυγόμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 Ὡς ἔφασκε· οἱ δ' ἑμμάζαν ἀολλέες ἤρχε δ' Ἀχιλλεύς·

Οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρυχέας ἤλασαν ἵππους
 Μυρμήκων, μετὰ δὲ σφι Θέτις γόου ἤμερον ὤσσε.

15

Δαίοντο ψάμακται, δαίοντο δὲ τείχεα φυτῶν
 Δάκρυσι· τοῖσι γὰρ πάθειν μῆστ' αἶμα φέροιο.

Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης αἰδῶσ' ἐξήρχε γόοιο,
 Χείρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἑταίρου·

20

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι·

Πάντα γὰρ ἤδη τοι τέλει, τὰ πάροθεν ὑπέστην,
 Ἐκτορα δ' αὖτ' εἰσάσας δάσαιν κωσὶν ἀμὰ δάσαισθαι·

Δάδενκα δὲ προπάροικε πηχὸς ἀποδοιμοτομήσει
 Τάσων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένονο χολαβείς.

25

Ἦ ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον αἰκέα μῦθετο ἔργα,
 Πηνελόεια πάρα λεχέεσσι Μενoitιάδαο ταύσσας

Ἐν κοίτῃ· οἱ δ' ἐντὲ ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 Χάλκεα, μαρμαίρονται· λυόν δ' ὑψηλέας ἵππους.

Ver. 7. μὴ δὴ πῶ] Cod. Harleian. μὴ δὲ
 πῶ. Nequamquam quæsi. Vide supra ad ζ',
 433.

Ver. 9. — ἰ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]
 Vide supra ad π', 974.

Ver. 10. — τετυρωμένονθι.] Nos ipsi
 fatioremur. Vide supra ad χ', 335 et ad
 ι', 45.

Ver. 13. Οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρῶν]
 Ter circum accensos cincti sulgentibus
 armis
 Decurrere rogos : ter maestum funeris ignem

• Lustrare in equis, ululatusque ore dedere. *Æn* XI. 188.

Ver. 15. Δαίοντο ψάμακται, δαίοντο δὲ τεί-
 χεα φυτῶν δάκρυσι.]
 Spargitur et tellus lachrymis, sparguntur
 et arma. *Æn*. XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε,]
 — Salve æternum, mihi maxime
 Palla,

Æternumque vale. — *Æn*. XI. 97.

Ver. 22. Δάδενκα δὲ] Vide infra ad ver.
 175.

Ver. 24. — αἰκέα μῦθετο ἔργα,] Τὸ ἐπὶ
 στόμα τε ἐπιθεῖται κατὰ κόρυκα, καὶ ἐμβεβῆεν
 τῷ οὐκ ἀνταμφομενῶ, καὶ γῆν οἷον αἰκίζε-
 θαι κωφῆν, καὶ τὸ τρεῖς ἔλκεσθαι περὶ τὸ στόμα τοῦ
 Πάτροκλου ὡς ἐν τοῖς ἔξῃ ἱστορεῖται *Eustob.*

Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τοῖς θραπέσι λόγους περιπέθη-
 τιν, (II. α, 225;) “ Οἰνοβαγίς, κινὸς ἄρματ’
 ἔχων, κραδίη δ’ ἐλάφιον, τὴν αὐτὴν κρήνην
 ἵππειον, (α, 223;) “ Πηλεΐδης δ’ ἐξάσσει
 ἀπαρτηροῦς ἐπέεσσιν, εἰς.” Καλὸν γὰρ εἰκόσ
 οἶθὲν εἶναι μετ’ ὄρχης καὶ ἀσπηρῆς λεγόμενον.

Ὀμοίως καὶ ἐπὶ τῶν κρηέων, “ Ἦ ῥα, καὶ Ἐκ-
 τορα δῖον αἰκέα μῦθετο ἔργα, Πηνελόεια παρ’
 λεχέεσσι Μενoitιάδαο ταύσσας.” *Plutarch.*
de audiendi Pœtiti. Vide supra ad υ', 467.

et α, 2.
Ibid. — μῦθετο] *Al.* μῦσατο.

Ver. 25 — παρὰ λεχέεσσι] Παρὰ τῷ φέ-
 γειν, ὅπου τῷ κλῆν. *Schul.*

Ibid. — ταύσσας.] Recte cum duplici σ',
 Vide supra ad ε', 58.

Ver. 26. — ἕκαστος.] *Cod. Harleian.*
 ἕκαστοι.

Ver. 27. — λυόν δ' ὑψηλέας ἵππους.] *Al.*
 λύνοντα δὲ μῦνυχας ἵππους. — Ut supra ver. 7.
Ver.

Καδ' δ' ἴζον παρὰ νηΐ ποδώκεος Λαϊκίδαο
 Μυρία· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 Πολλοὶ μὲν βόες ἀγοαὶ ἀρέχθειον ἀμφὶ στήθεσσι, 30
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδας αἰγες·
 Πολλοὶ δ' ἀγγιζόντες ὕψος, θαλεβόντες ἀλοφῆ,
 Εὐόμενοι ταύουτο διὰ φλογὸς Ἡφαιίστοιο.
 Πάντη δ' ἀμφὶ κένυ κοτυλήρηντον ἔρρεεν αἷμα.
 Αὐτὰρ τόν γε ἀνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 Σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσεν,
 Ἄμφι περὶ στήσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθουεν 40
 Πηλεΐδην, λούσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεστα.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἠνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·
 Οὐ μὰ Ζῆν, ὅστις τε θεῶν ὑπατός καὶ ἀριστος,
 Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρά καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
 Πρῶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι, 45
 Κεῖρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 Ἰζέτ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖμι μετείω.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθόμεθα δαίτι·

Ver. 29.—τάφον μενοεικέα δαίνυ.] Τάφον, τὸ περιεπιπτον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκῶσιν παρασκευαζόμενον. Schol.

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες]

Multa boum circa maclantur corpora morti;
 Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris

In flammam jugulant pecudes—

Æn. XI. 197.

Ibid.—ἀρέχθειον] Ἀπετείνοντο ἀναιζοῦμενοι· ἢ ἐφθόγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπίστονον μαρμύρηται γὰρ τὸ ἴδιωμα τῆς φωνῆς, ὃ προέινται ἀναιζοῦμενοι οἱ βούς. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο. Schol.

Ver. 33.—διὰ φλογὸς] Vide supra ad β', 267; et ad ι', 213.

Ver. 34.—κοτυλήρηντον] Τοπεύον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλη ἀρῶσασθαι. Schol. Al. κοτυλήρηντον.

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 39.—κέλευσεν.] Cod. Harleian. κέλευσαν. Al. κέλευεν.

Ver. 40.—τρίποδα μέγαν] Qua ratione, τρίποδα, hic ultimam producat; item eiev-

πιλὸς, ver. 74; et δεξάμενος, ver. 89; vide supra ad α', 51.

Ver. 41, 46, 53.—λούσασθαι—Κεῖρασθαι—τρίποδαντα.] Vide supra ad π', 594; et φ', 560.

Ver. 45.—χεῦσαι,] Cod. Harleian. χεῖσαι.

Ver. 46.—ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε Ἰζέτ' ἄχος κραδίην,] Ἰστίεν δὲ, ὅτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἴζεσθαι αὐτῷ ζῆντι φησιν Ἀχιλλεύς, οἷα εἶδος ὅτι προτεθνήκεται τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. Eustath. Atqui proficitur ipse Achilles (quod nec Eustathium fugit) supra τ', 321, 326:

—οὐ μὲν γὰρ τι κακώτερον ἄλλο πάθος, οἶδ' εἰ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοι πιθοίμην·

Ἦέ τιν, ὃς Σκύερ μοι ἐντρέφεται φίλος υἱός.

Ver. 48.—μὲν νῦν] Cod. Harleian. νῦν

μὲν Quo modo et in uno MS scriptum reperit Darmstias.

Ibid.—στυγερῇ πειθόμεθα δαίτι]

—positaque movent iustitia Menlex,

Et queror invisī quam venit hora cibi.

Ovid. de Pont. Lib. I. Eleg. xi. 7.

Ἡῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀνάξ' ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Ἴγλην τ' ἀζέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικέες 59
 Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζῶφον ἠέροντα·
 Ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
 Θάσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος·
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θνί πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 60
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
 Εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 Νήδυμος ἀμφιχυθεῖς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
 Ἐκτορ' ἐπαίσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 Πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
 Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδαίς, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
 Οὐ μὲν μευ ζῶντος ἀκῆδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70

Ver. 50. Ἴγλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 52. — ἐπιφλέγη] Al. ἐπιφλέγει.

Ibid. — ἀκάματον πῦρ] Vide supra ad α', 398; et ad φ', 13.

Ver. 53. — τράπωνται.] Al. τρέπονται.

Ver. 54. — ἄρα] Ut æquum erat —
 Ut debuerunt —

Ver. 55. — ἐφοπλίσσαντες] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Al. ἐφοπλίσαντες. Minus recte; antepenultimam enim corrigit: “ Δόρπα τ' ἐφοπλίσσεσθα —” supra β', 66.

Ver. 56. — οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἴσης.] Vide supra ad α', 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,]

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi. *Æn.* VIII. 184.

Vide supra ad α', 469.

Ver. 59. Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θνί]

Cum pater, in ripa, gelidique sub ætheris axe,

Æneas, tristis turbatus pectora bello

Procuibuit, seramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII. 28.

Ver. 61. — κλύζεσκον.] *Alluere solebant.*

Vide supra ad χ', 155; et ad β', 221. *Cod. Harleian.* κλύζεσκον.

Ver. 62. — ἔπνος — λύων μελεδήματα θυμοῦ,]

Autμέμεναι, κίπων ἠδῆων ἔχων ἀπάστυν.

Orpheus, Hymn. in Somnum, ver. 5.

Somne quies rerum, —

Pax animi, quem cura fugit —.

Ovid. Metam. Lib. XI. ver. 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῆ]

In somnis ecce ante oculos mœstissimus

Hector

Vifus adesse mihi — *Æn.* II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,]

Devolat et supra caput altitit. —

Æn. IV. 702.

Ver. 69. Εὐδαίς,]

— potes hoc sub casu ducere somnos?

Æn. IV. 360.

Ibid. Εὐδαίς, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;]

Ita edidit *Barnesius*. Quia lectiorem et probat *Henricus Stephanus*.

Vulg. sine interrogatione.

Ibid. — ἐμεῖο,] Al. ἐμοῖο.

Ver. 70. — ἀκῆδεις,] Al. ἀκῆδεος.

Θάπτε με, ὄττι τάχιστα πύλας αἶδαο περήσω.

Τῆλέ με εἶργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,

Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπέρ ποταμοῖο ἔωσιν·

Ἄλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλῆς αἶδος δῶ.

Καί μοι δὲς τήν χειρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γάρ ἐτ' αὐτίς

Νίσσομαι ἐξ αἶδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.

Οὐ μὲν γὰρ ζωαί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων

Βουλαῖς ἐξόμενοι βουλευόμεν' ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

Ἀμφέχανε στυγερῇ, ἥπερ λάχε γενόμενόν περ·

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

Τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶκε πίθηαι,

Ver. 71. Θάπτε με ὄττι τάχιστα, πύλας αἶδαο περήσω. Τῆλέ με εἶργουσι ψυχαί,

Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta

Transportare prius, quam sedibus offa quierunt. Ἐν. VI. 327.

tu mihi terram

Injice

Sedibus ut saltem placidis in morte quietam. Ibid. 365, 371.

Ὅτι σχῆμα ἑλλείψεως καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ,

“Θάπτε με ὄτι τάχιστα, πύλας αἶδαο περήσω.”

“σα.” λέπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερον τινα ὀμνῶν, ὡς ἀν' ἄλλῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Eufratib. Henricus Stephanus omnino legendum censet,*

“Θάπτε με ὄττι τάχιστα· πύλας αἶδαο περήσαι· Τῆλέ με εἶργουσι, etc.” Sed voces, εἶργω, ἐρέω, cum illiusmodi infinitivo constructas vix usquam reperias. *Barnesius legendum conjicit;*

“Θάπτε με, ὄφρα τάχιστα χιρτα πύλας αἶδαο περήσαι.”

Quin et, ut opinor, mutata interpunctione, ferri potest vulgata lectio: Θάπτε με, ὄτι τάχιστα πύλας αἶδαο περήσω. Eadem scilicet ratione ac supra χ', 129, 130:

Βέλτερον αὐτ' ἐξιδί ξυλευανέμεν ὄτι τάχιστα

Εἶδομεν, ὀπποτέρην κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀείρη.

Ibid. — περήσω.] Vide supra ad α', 67.

Ver. 72. — ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων.] Umbrae ibant tenues, simulacraque lucearentum. Georg. IV. 472.

Ibid — καμόντων.] Vide supra ad γ', 278

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως.] Cod. Harleian. Οὐδέ μέ πως.

Ver. 75. Καί μοι δὲς τήν χειρ', ὀλοφύρομαι.] Da dextram misero — Ἐν. VI. 370.

Da jungere dextram. Ibid. 697.

Ver. 76. Νίσσομαι.] Cod. Harleian, Νίσομαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωαί γε.] Ἐschines, Orat. in Timarch. legit, Οὐ γὰρ ἐτι ζωαί γε.

Ibid. — ἀπάνευθεν.] Vide supra ad α', 349.

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ — Εὐτέ με.] Ἐschines, loco jam citato, versus hocce aliis interjectis versibus hoc modo legit:

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

Τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι, Μαρτάμενός μοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠνώμοτος.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλοε σῆσιν·

Μὴ ἐμὰ σαῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὄστέ', Ἀχιλλεῦ,

Ἄλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὀμνήσῃ γαῖα κεκευθῆ Χρυσῶν ἐν ἀμφιφορέῃ, τίν τοι πέρε πίθηαι μήτηρ·

Ἵς ὀμοῦ ἐτρέφμεν περ ἐν ἡμετέροισι δέμοισι,

Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα, etc. *Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα,]*

te quoque fata prospiciant patria. Ἐν. X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι,]

Poscit nunc manum ultimam et vis et syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittaireius apud

Homerum frequens cum accusativo aut dativo solis; neque sensu jubendi statuit. Sed

hoc ipso sensu; et syntaxis non dissimili, Patrocli umbra alloquitur Achillem, juvenis scilicet et injungens sua cum illius

ossibus, uno tumulo componere. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, etc. — Quin et ἐρέω

pro jubebo positum illustrat ejus contrarium ἄπερὼ νεταβο significans. Interim nec

Græcum ἐρέω nec Latinum jubebo notione imperandi capio; sed hortandi, rogandi, volendi. Chisbul. Annotat. in Inscriptionem Sigeam, sub finem.

Ibid. — αἶκε.] All. εἶκα, V 3 V 7.

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ, Ἀχιλλεῦ·
 Ἄλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 Εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόσειτος
 "Ἦγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδριουκασίης ὑπὸ λυγρῆς,
 "Ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 Νήπιος, σὺκ' ἐβέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 "Ἐνθα με δεξάμενος ἐν δόμοισιν ἱππῖτα Πηλεὺς,
 "Ἐτρεφέ τ' εἰδυκίως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
 "Ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῦν ὀμῆ σαρῶς ἀμφικαλύπτει,
 Χρῦστος ἀμφιφορεὺς, τοῦ τοι πόρε πότιμα μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πῶδας ἰκνύς Ἀχιλλεὺς·

85

Τίπτε μοι, ἠθεΐη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας,
 Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
 Πάντα μαλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 Ἀλλὰ μοι ἄσσω στήθε' μίνυτά περ ἀμφικαλόντε
 Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γούνα.

90

95

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 Οὐδ' ἔλαβε ψυχὴν δὲ κατὰ χθονός, ἥτε καπνός,
 Ὡχετο τετριγυῖα· ταφῶν δ' ἀνέρουσεν Ἀχιλλεὺς,

100

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε] Et me conforiem nati concede sepulchro. An. X. 906.
 Ver. 85.—Ὀπόσειτος] Ὀπόσις, πόλις τῆς Λακωνίδος. Schel.
 Ver. 86.—ὑπὸ λυγρῆς.] Ἄλ. ἀνεγερῆς.
 Ver. 87.—παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος.] Κλισώνιμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναγεθείς. Schel.
 Ibid.—Ἀμφιδάμαντος.] Cod. Harleian.
 Ἰριδάμαντος.
 Ver. 88. Νήπιος.] Æschines loco supra citato legit Νήπιον.
 Ibid.—ἀστραγάλοισι] Ἄλ. ἀστραγάλοι.
 Ver. 89.—ἱππῖτα Πηλεὺς,] Vide supra ad ἄ, 175.
 Ver. 90. "Ἐτρεφέ τ' εἰδυκίως.] Æschines loco supra citato legit, "Ἐτρεφετ' εἰδυκίως.
 Ἄλ. "Ἐτραφέ τ' εἰδυκίως.
 Ver. 94. Τίπτε μοι,] Ἄλ. Τίπτε με.
 Ibid.—ἠθεΐη κεφαλή,] Ἄλ. ὦ θεΐη κεφαλῇ, notante Eustathio
 Ibid.—εἰλήλουθας,] Vide supra ad φ', 81; et ad ἄ, 37.
 Ver. 97.—ἀμφικαλόντε.] Cod. Harleian. ἀμφικαλόντες. Quod et ferri posset. Vide supra ad ἄ, 566; et ad ε', 487. Ἄλ. ἀμφιχυθόντε.
 Ver. 98.—τεταρπόμεσθα] Vide supra ad ver. 10.

Ver. 99.—ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν, Οὐδ' ἔλαβε.] Ter conatus ibi collo dare brachia circum; Ter fructra comprehensa manus effugit imago, Par levibus ventis, volucrique simillima somno. An. II. 792; VI. 700.
 Ver. 100.—ψυχὴν δὲ κατὰ χθονός, ἥτε καπνός,] Dixerat, et teneas fugit ceu fumus in auras. An. V. 740.
 Ver. 100—103.—ψυχὴν δὲ κατὰ χθονός, ἥτε καπνός, Ὡχετο τετριγυῖα.—] Ἡ ἔμ σὶς ἐστὶ καὶ εἰν ἄδαιο δέμοισι ψυχὴ καὶ εἶδαιον.] Vituperat hęc Plato; Δεῖ δὲ (ἀρτείου) ἡμῶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν καὶ δεῖσθαι μὴ λυθῆναι ἀπλῶς αὐτῶ τὰ ἐν ἄδει, ἀλλὰ μάλλον ἐπαίνειν, ἵς εἴτ' ἀληθεῖ λόγοντας αὐτ' ὠφελίμα τοῖς μελλούσι μαχίμοις εἶσθαι.— Ἐρακείλομέν ἄρα— πάντα τὰ τοιαῦτα.— "Ὡ πόποι. ἦ ἦ τίς ἐστὶ καὶ εἰν ἄδαιο δέμοισι ψυχὴ καὶ εἶδαιον. " ἄταρ φρονεῖς οὐκ ἐν πέμπαν" καὶ— " ψυχὴν δὲ κατὰ χθονός, ἥτε καπνός, Ὡχετο " τετριγυῖα." De Republ. Lib III.
 Ver. 101.—τετριγυῖα.] Vide supra ad β', 314.

Χερσὶ τε συμπλατάγηται, ἔπος τ' ἄλαφροῖόν ἔειπεν

Ὡ πόποι, ἣ γὰρ τις ἐστὶ καὶ εἰν αἴδωο δόμοισι

Ψυχὴ καὶ εἰδάλων, ἀτὰρ φρένες σ. κ. ἐν πάντων

Παντοχὴ γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο

105

Ψυχὴ ἐφειστήκει γόασά τε, μυρομένη τε,

Καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν ἕκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.

Ὡς φάτο τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερῶν ἄσπε γόασο

Μυρομένησι δὲ τοῖσι φάη θεδοδάκτυλος ἦος

Ἄμφι νέκυν ἔλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

110

Οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,

Παντοθεν ἐκ κλισίων ἐπὶ δ' ἀνῆς ἐσθλὸς ὀρώρει

Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήτορος Ἴδομενεῖος.

Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελεκεῖας ἐν χερσίν ἔχοντες,

Σειράς τ' εὐπλέκτους πρὸς ἃ ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν

115

Πολλὰ δ' ἀναντα, κάταντα, πάναντά τε, ἄσχηρά τ', ἦλθον

Ἄλλ' ὅτε δὴ κημεῖους προσέβαν πολυκτύδακος Ἴδης,

Αὐτίκ' ἄρα ὄρως ὑψηλόμους ταναήκει χαλκῶ

Τάμιον ἐπειγόμενοι τοῖ δὲ μεγάλα κτυπέουσσι

Πίπτον τοῖς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ,

120

Ver. 102.—συμπλατάγηται,] Vide supra ad γ', 303; et ad δ', 455. *Al.* συμπλάτηται.

Ver. 103.—ἣ γὰρ τις ἐστὶ καὶ εἰν αἴδωο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἰδάλω,]

—tenues sine corpore vitas

—voitare cava sub imagine formæ.

Al. VI. 202.

Ver. 106.—ἐφειστήκει] Vide supra ad δ', 434, et 492.

Ver. 108.—τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερῶν ἄσπε γόασο] καὶ ἐν τοῖς πένδεσι καὶ θήνῃς ἔγγραψα τις ἠδονή. Ἡ μὲν γὰρ ἠδονή, ἐπὶ τῷ καὶ ὑπάρχων ἠδονή δὲ ἐν τῷ μεμνησθαι καὶ ὄσιν πάσι κείνῳ, καὶ ἄπειρατε, καὶ ὄσιν ἦν. Δὴ καὶ τοῖτο εἴρηται. “Ὡς φάτο τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερῶν ὄσπε γόασο.” *Al.* *ibid.* *Rhetoric. Lib.* I. cap. 11.

Ibid.—ὑφ' ἡμερῶν] *Al.* ὑφ' ἡμερῶν. Quo modo et legit *Aristoteles* loco jam citato.

Ver. 109.—θεδοδάκτυλος ἦος] Vide supra ad α', 477.

Ver. 110.—Ἄμφι νέκυν ἔλεεινόν.]

Corpus ubi exanimi positum Pallantis—.

Al. XI. 30.

Ceterum quæ ratione, νέκυν, hic ultimam producat; item δὲ, ver. 119, et 133; et δὲ, ver. 122; et Ἀχήμετος, ver. 137; vide supra ad α', 51.

Ver. 111, 127, 139, et 163.—ἔλησ,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 112.—ἄσπε] Vide supra ad β', 810.

Ver. 114.—Ὀἱ δ' ἴσαν]

Itur in antiquam sylvam, stabula alta ferarum;

Procumbunt piceæ: sonat ista securibus inæx,

Fragineæque trabes: concis et sibile robur Scinditur: advolvunt ingentes montibus orbes. *Al.* VI. 179.

Ibid.—πελέκεας] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πελέκας, vel πελέκας. Ut recte hic annotavit *Barnesius*.

Ver. 115.—ἄσπε] *Ur fieri solet*—.

Ver. 116.—Πολλὰ δ' ἀναντα, κάταντα, πάναντά τε,] Μεμνησθαι τῆ κακότητι τῶ ἀνομαῖαν πάσα δὲ μέμνηται ἐνεργείας τῆ χειρ. *Demetr. Probatur.* § 226.

Ver. 117.—Ἄλλ' ὅτε] Apud *Scholiasten*. Ἄλλοτε *Mate*.

Ibid.—κημεῖους] Τὰς προβάτους τῶν ἑλῶν. *S. dol.* *Al.* κημεῖους. Quo modo et legit *Codex Harleianus*.

Ver. 118.—αὐτίκ' ἄρα] *Statim deinceps*—.

Ver. 119.—τάμιον] Vide supra ad γ', 84; et ad β', 87.

Ibid.—μυγάλα κτυπέουσσι] Vide supra ad δ', 455, et 504.

Ver. 120.—διαπλήσσοντες] *Al.* διαπλήσσοντες.

Ἐκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνηρος Ἰδομενῆος·

Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' αὐτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 125
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἧδὲ οἱ αὐτῶ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,

Εἶατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Λύτικα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,

Χαλικὸν ζώνυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130

Ἴππους· οἱ δ' ἄρ' ἄρ' ἔβαντο, καὶ ἐν τεύχεσσι ἔδυνον·

Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἠνίοχοί τε·

Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,

Μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.

Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνου, ἃς ἐπέβαλλον 135

Κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς

Ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδόςδε.

Οἱ δ' ὅτε χῆρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,

Κάτθεσαν· αἶψα δὲ οἱ μενοεινέα νῆσον ὕλην.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεὺς· 140

Στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπενείρατο χαίτην,

Τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθώσασαν·

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠξήσατο Πηλεὺς,

Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 145

Ver. 121.—χθόνα ποσὶ δατεῦντο,] Διέ-
κπτην τὴν γῆν βαδίζουσαι. Schol. MōS apud
Barnesium.

Ver. 122.—διὰ ῥωπήϊα πυκνά.]

Hic inter densas corylos.

Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 125.—ἐνθ' ἄρ'.] Ubi scilicet.

Ver. 126. Φερόμενοι.] Recte cum du-
plici σ. Primam enim corrigit. Vide supra
ad β, 234; et ad α, 140.

Ver. 127.—παρακάββαλον.] Al. περι-
κάββαλον.

Ver. 129.—κέλευσε.] Al. κέλευσ.

Ver. 130. Χαλικὸν ζώνυσθαι.] Al. Χαλικῶ
ζώνυσθαι.

Ver. 132. Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβά-
ται.]

—Tum mœsta phalaex Teucrique
sequuntur

Tyrhenique duces, et versis Arcades ar-
mis.

Æn. XI. 92.

Ibid.—ἔβαν] Vide supra ad β', 229.

Ibid.—παραβάται,] Οἱ ἐπὶ τῶν ἀρμάτων
συμπολεμῶντες. Schol. Vide supra ad κ', 103.

Ver. 133.—μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,]

Insequitur nimbus peditum.

Æn. VII. 793.

Ver. 135.—καταείνον,] Al. κατένονον.

Ver. 137, 284. Ἀχνύμενος—ἀχνυμένῳ]

Vide supra ad γ', 260.

Ver. 138.—πέφραδ'] Vide supra ad

β', 314; et ad ε', 500.

Ver. 141.—ἀπενείρατο] Vide supra

ad ver. 10; et ad κ', 33.

Ver. 142. Τὴν ῥα.] Quam scilicet.

Ibid.—Σπερχεῖῳ Ποταμῷ Θετταλίας.
Schol.

Ver. 144.—ἠξήσατο] Vide supra ad α, 67.

Ver.

Σοί τε κόμην κερῆεν, ῥέζειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἔς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυΐεις.

Ὡς ἤρᾳθ' ὁ γέρον, σὺ δέ οἱ κούον οὐκ ἐτέλεστας.

Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
Πατρόκλω ἥρωϊ κόμην ὀπάσασαι· φέρεσθαι.

159

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ἄρσε γόοιο·

Καί νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,

Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστᾶς·

155

Ἀτρεΐδῃ, (σσί γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι·

Νῦν δ' ἀπὸ πυροκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπτιον ἀνωχθί·

Ὅπλεσθαι· τὰδὲ δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.

160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἀκούσεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἰσας,

Κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον, καὶ νῆσον ὕλην.

Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·

Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.

165

Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικίας βούς

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερῆεν.] Ἐθεός ἦν τοῖς Ἀχαιῶσι, μετὰ τὸ παρακίμασαι τῆς νέκυτος, τὰς κήμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατρεφῶν αἰτίους εἶναι. Schol.

Ibid. — ῥέζειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην.] Vide supra ad ἄ, 444.

Ver. 151. — ὀπάσασαι.] Vide supra ad ἄ, 140.

Ver. 153. — τᾶσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ἄρσε γόοιο.] Vide supra ad ver. 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὄδυρομένοισιν.] Ἐστίν, ὡς αὐτός [ὁ Πραξιφάνης] φησι, τὸ, "Καί νύ κ' ὄδυρομένοισι." Ἐμφασίν τινα ἔχον οἰκτροῦ ὀνόματος. Demetr. Pbalcr. § 57. Vide et supra ad ἄ, 433.

Ibid. — ὄδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,] — neque avelli possunt, nox humida donec

Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 201.

Ver. 156. — τοὶ γὰρ τε.] Ἄ. οὐ μὲν τε.

Ver. 158 — 162. — σκέδασον, — σκέδασον.] Vide supra ad ἄ, 140.

Ver. 160. κήδεός.] Φροντίδος· ἀξίως, κηδεψίμος. Schol.

Ibid. — οἱ τ' ἀγοὶ.] Cod. Harleian. οἱ παγῶν. Quo modo et legit Eustathius. Atqui vox ἀγός sæpe alibi apud Homerum occurrit; vox τὰγός nusquam. Uti et notavit Bainesius.

Ver. 162. — νῆας εἰσας,] Vide supra ad ἄ, 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν.]

Ingentem struxere pyrami.

Æn. VI 215.

Ibid. — ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα.] Τὰς τεράγωνον, ὥστε ἐκάστην πλευρὰν ἑκατὸν πῶδῶν μέτρον ἔχων. Schol. Ἄ. ἑκατόμπεδος.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ.]

Fit gemitus: tum membra toro defletq̄ reponunt.

Ibid. 220.

Ibid. — ἀχνύμενοι.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα,]

— cœdit quinas de more bidentes, Totque fues, totidem nigrantes terga juvenecos.

Æn. V. 96.

Vide et supra ad ver. 30.

Ibid. — εἰλίποδας ἑλικίας.] Qua ratione, εἰλίποδας, hic ultimam producat; item δέπαι, ver. 196; et ἐπὶ, ver. 202; et ὅθι, ver. 206; et ὑπὸ, ver. 215; vide supra ad ἄ, 51.

Ver.

Πρόσθε πυρῆς ἕδερὸν τε, καὶ ἀμφεπτον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 Δημόν ἐλών ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεύς

Ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.

Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,

170

Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἑριαύχενας ἵππους

Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῆ, μεγάλα στοναχίζων.

Ἐνεία τῶ γε ἀνακτι τραπέζης κύνες ἦσαν,

Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῆ δίο δειροτομήσας

Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἑσθλοὺς,

175

Χαλκῶ δῆϊόν· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα

Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.

* Ὠμωξέν τ' αὖ ἔπειτα, φίλον δ' οὐόμνηεν ἑταῖρον

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Λίδαο δόμοισι·

Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελείω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.

180

Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἑσθλοὺς,

Τοὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὔτι

Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

* Ὡς φάτι ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο

Ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλάλιε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

185

Ἥματα καὶ νύκτας· ῥοδέεντι δὲ χρεῖεν ἑλαίῳ,

Ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδύφοι ἑλκυστάζων·

Ver. 168. Δημόν ἐλόν ἐκάλυψε νέκυν] Περὶ τὸ ταχὺ τὴν πικρὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. Schol

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει]

Hic duo rite meo libans carchesia Baccho

Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. Æn. V. 77.

Ver. 171.—κλίνων] Vide supra ad 2, 309.

Ibid.—πίσυρας δ' ἑριαύχενας ἵππους]

Addit equos. Æn. XI. 80.

Ver. 172.—στοναχίζων.] Al στεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων]

Vinxeret et post terga manus, quos mitteret umbris

Inferias, caeso sparsuros sanguine flammam. Æn. XI. 81.

—————Sulmone creatos

Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,

Viventes rapit: inferias quos imolet umbris,

Captivoque rogi perfundat sanguine flammam. Æn. X. 517.

Quem locum inter alios citat Macrobius ad demonstrandum, "totam Æneida effugiam esse ad exemplar Iliados atque Odyssee. Hoc perire." Lib. V. cap. 2.

Ver. 176.—κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.]

Vide supra ad ver. 22.

Ibid.—μῆδετο] Al. ρήσατο.

Ver. 178.————φίλον δ' οὐόμνηεν ἑταῖρον.

Χαῖρέ μοι,]

—————ac talia fatur;

Salve, sancte parens: iterum salrete, recepti

Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. Æn. V. 79.

Ver. 183—188. —Πριαμίδων—κύνεσσιν.]

Vide supra ad 2, 398.

Ver. 186.—ῥοδέεντι δὲ χρεῖεν ἑλαίῳ,] Ὁ δὲ Ὀμηρος τὴν μὲν χρεῖσιν οἶος τὰν μύσων ἑλαία δ' ἀτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου "ῤεσοδέεντι "δ' ἐχρεῖεν ἑλαίῳ." Καὶ ἀλλαχθεὺ δὲ [I supra ζ', 172.] λέγει τι τεθυσσάμενον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῶ τὸν Ἐκτορα· κύνεσσιν "ῤοδέεντι χρεῖσιν "ἑλαίῳ Ἀμβροσίῳ." Athenæus, lib. XV. cap. 11.

Τῷ δ' ἐπι κούειον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 Οὐρανόθεν πεδίοις· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
 Ὅσσον ἐπέιχε ἰέκυσ, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
 Σιήλη ἀμφὶ περὶ χροαῖ ἵνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.

190

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνεῖατος·
 Ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάργκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σταῖς ἀπάνευθε πυρῆς, δαιοῖς ἤρατ' ἀνέμοισι,
 Βορέην καὶ Ζεφύρον, καὶ ὑπέσχετο ἱερά καλὰ·

195

Πολλά δὲ καὶ σπένδων χρυσῶν δέκαται, λιτάνευεν
 Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθόαιτο νεκρὸν,
 Ὑλῆ τ' ἐσσεύοιτο καίμεναι· ὠκέα δ' Ἴρις
 Ἀρῶν αἰούσα μετ' ἄγγελος ἦλθ'. Ἀνέμοισιν.
 Οἱ μὲν αἶμα Ζεφύροιο δυσαιὸς ἀβροοὶ εἶδον
 Γίλατιν δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπίστη
 Βηλῶ ἐπὶ λιθῶ· τοὶ δ' ὡς ἶδον ὀφθαλμοῖσι,
 Πάντες ἀνήξαν, κάλειον δέ μιν εἰς ἕκαστος·
 Ἡ δ' αὖθ' ἐξέσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·

200

Οὐχ ἔδος· εἶμι γὰρ αὐτῆς ἐπ' Ὀκεανοῖο βρέθρα,
 Αἰθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι βρέξουσ' ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰῶν·
 Ἄλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζεφύρον κελαδεῖον
 Ἐλθεῖν ἀράται, καὶ ὑπέσχεται ἱερά καλὰ,
 Ὅφρα πυρὴν ὄρητε καίμεναι, ἧ ἐνὶ κεῖται

205

210

Πατρόκλος, τὸν πάντες ἀναστυνέχουσιν Ἀχαιοί.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰκοῦς ἀπεβλήσεται· τοὶ δ' ὄρεόντο

Ver. 188.—φοῖβος; Ἀπόλλων] Vide supra ad á, 43.

Ver. 192.—Πατρόκλου ἐκαίετο] Ita ex duobus MSS et ex *Euphrosino* edidit *Barnesius*. Al. Πατρόκλου καίετο. Vide supra ad γ', 449.

Ibid.—τεθνεῖατος.] Vide supra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

Ver. 194.—ἀπάνευθε] Vide supra ad á, 349.

Ver. 195. Βορέην καὶ Ζεφύρον.] Pronuntiabitur *Barnesius*. Vide supra ad ζ, 464.

Ibid.—ὑπέσχετο] Al. ὑπέσχετο.

Ver. 196.—χρυσῶν] Pronuntiabitur *chrysa*. Vide supra ad ú, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν.] Co. ex *Harleian*. Ἐλθέμεν.

Ibid.—πυρὶ] Cod. *Harleian*. πυρῆ.

Ibid.—καίετο.] Al. καίετο. Quae et proba lectio.

Ver. 198. Ἴρις] Vide supra ad γ', 151.

Ibid.—τ' ἐσσεύοιτο] Al. τ' ἐσσεύοιτο. Al. τε σείαιτο.

Ver. 199.—μετ' ἄγγελος] Al. μετ' ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῶ ἐπὶ λιθῶ.] Al. Οὐδὲ ἐπὶ λιθῶ.

Ver. 203.—κάλειον δέ] Al. κάλειον τε.

Ver. 205. Οὐχ ἔδος.] Ita supra λ', 647; Οὐχ ἔδος ἔστι, γεραί—.

Ver. 206.—βρέξουσ' ἐκατόμβας.] Vide supra ad á, 444.

Ver. 207, 277. Ἀθανάτοισι, — Ἀθιναταί] Vide supra ad á, 398.

Ibid. et ver. 228. — μεταδαίσομαι — παύσατο] Vide supra ad ver. 10; et ad γ', 141.

Ver. 212.—ἀπεβλήσεται] Al. ἀπεβλήσατο. Vide supra ad β', 35; et ad é, 109.

Ver.

Ἥχῃ θεσπεσίῃ, νέφρα κλονέοντε πάροισεν·
 Αἴψα δὲ πόντον ἴανον αἴμεναι· ὤρτο δὲ κῦμα
 Πνοῆ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπίδαες πῦρ·
 Πανύχιοι δ' ἄμα τοί γε πυρῆς ἀμυδῆς φλόγ' ἔβαλλον,
 Φυσᾶντες λιγέως· ὁ δὲ πάνυχος αὐτὸς Ἀχιλλεὺς
 Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων ἄσπας ἀμφικύπελλον,
 Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμᾶδις χέει, δεῦε δὲ γαῖαν,
 Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δαίλοιο.
 Ὡς δὲ πατὴρ εὐ παιδὸς οὐδέσται ὄσται καίαν
 Νυμφίου, ὄσται θανὼν δαίλους ἀκάχητε τοῦπας·
 Ὡς Ἀχιλλεὺς ἐτάροιο οὐδέσται ὄσται καίαν,
 Ἐσπίζων παρὰ πυρκαϊῆν, αἰὼνὰ στοναχίζων.
 Ἥμος δ' Ἐωσφόρος εἶσι, φῶς ἑρέων ἐπὶ γαῖαν,
 Ὀν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίοναται Ἥως,
 Τῆμος πυρκαϊῆ ἑμαραῖετο, παύσατο δὲ φλόξ·
 Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὐτῆς ἔβαν οἰκόνδε νέσθαι,
 Θρηῖκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστεκεν, αἰῶματι θύων.

215

220

225

230

Ver. 214.—*αἴμεναι*·] *Al.* αἰμένει.
Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ·] *Ita ex duobus*
MSS et ex Eustathio edidit Barnesius. Al.
 Ἐν δὲ πυρῇ.
Ver. 219.—*ἔχων*] *Cod. Harleian.* ἐλάν.
Atque ita in uno MS scriptum reperit
Barnesius.
Ibid.—*ἀμφικύπελλον*] *Vide supra ad a,*
584.
Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμᾶδις χέει,
 δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων]
 Vinaque fundebat pateris, animamque
 vocabat.
 Anchisæ magni, manesque Acheronte re-
 missos. *Æn.* V. 98.
 Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
 Sanguinis et sacri pateras; animamque
 sepulcro
 Condimus, et magna supremum voce cie-
 mus. *Æn.* III. 66.
 Libabat cineri Andromache; manesque
 vocabat
 Hectorum ad tumulum.——
Ibid. 303.
Ibid.—*ἀφυσσόμενος*] *Cod. Harleian.*
 ἀφυσσόμενος.
Ver. 221.—*Πατροκλῆος*] *Apud Eusta-*
thium in commentario Πατροκλῆος. Quod et
 ferri possit. *Vide ad Il. a, 51.*
Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ εὐ παιδὸς οὐδέσται]
Plutarcbus de Consul. ad Apoll. locum hunc
 alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ εὐ παιδὸς οὐδέσται καίαν
 Νυμφίου, ὄσται θανὼν δαίλους ἀκάχητε το-
 υῦπας,
 Ἄρρητιν δὲ τρεῖσι λέει καὶ πένθε; ἔθηκε.
 Ex ε, (ut videtur) 37. Quin et pulchra e-
 jusdem super hac re observatio: Καὶ ταῦτα
 μὲν ὄσται δαίλων, εἰ δικαίως οὐδέσται.— Τίς
 γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῆς προσηλίας, καὶ κη-
 δήμενος τοῦ ἀνθρωπείου γένους, προσηλόμενος τὰ
 μέλλοντα συμβῆσθαι, προσηλόμενος τινὰς ἐκ τοῦ
 ζῆν ἀέρους; *Id. ibid.*
Ver. 225.—*στοναχίζων*] *Al.* στεταχίζων.
Ver. 226. Ἥμος δ' Ἐωσφόρος]
 Tertia lux gelidam celo dimoverat um-
 bram.
 Mærentes altum cinerem et confusa rug-
 bant
 Ossa focus, tepidoque onerabant aggere
 terra. *Æn.* XI. 210.
Ibid. Ἐωσφόρος] Pronuntiabatur Ἐωσφόρος.
Ver. 227.—*κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίονα-*
ται; Ἥως,] *Vide supra ad a, 477.*
Ver. 228, et 251.—*φλόξ.*] *Vide supra ad*
b, 267.
Ver. 229.—*ἔβαν οἰκόνδε*] *Qua ratione,*
vox ἔβαν, hic ultimam, alioqui brevem, (Vide
supra ad b, 29) producat; item ἀμφικύπελλον,
ver. 240; et γὰρ, ver. 298; et μήτιν, ver.
313; vide supra ad a, 51.
Ibid.—*οἰκόνδε νέσθαι,]* *Al.* οἰκόνδε ἕκαστος.

Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
 Κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 Τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δούπος ἐγείρον·
 Ἔξετο δ' ὀρθωθείς, καὶ σφείας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἴθοπι οἴνω
 Πᾶσαν, ὅπωςσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
 Εὐ-διαγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
 Ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμῆξ' ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χουσῆ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 Θεόμεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν αἰδι κεύθωμαι·
 Τύμβον δ' οὐ μάλ' ἀ πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 Ἄλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 Εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω,
 Ὅσπον ἐπὶ φλόξ' ἤλθε, βαλεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 Κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνῆος ὀστέα λευκὰ

235

240

245

250

Ver. 232.—κεκμηῶς.] Cod. Harleian.

Ver. 234.—ὄμαδος καὶ δούπος.] Vide supra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ver. 235.—σφείας.] Pronuntiabatur σφῆας.

Ver. 236. Ἀτρείδη τε,] Cod. Harleian. Ἀτρείδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ'.] Vide infra ad ver. 250.

Ibid.—αἴθοπι οἴνω.] “Conjessare te, “vinum quod semina quaedam Caloris in se habet, ejusque natura ignitius; ob eam rem dicitur (se ab Homero αἴθοπα οἶνον; non, ut alii putarent, propter Colorem.” Gell. lib. XVII. cap. 8. “Nam quia Vinum semina quaedam in se Caloris habet, et ob eam rem Homerus dixit αἴθοπα οἶνον; non, ut quidam putant, propter Colorem?” Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240.—διαγνώσκοντες.] Al. διαγνώσκοντες. Quod perinde cit. Nam γνώσκω primam producit.

Ibid.—τίτυκται.] Vide supra ad γ', 736; et ad δ', 37.

Ver. 243.—ἐν χουσῆ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ.] Ἔστι δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς εἶα σοφῆς· δὲ δίπλαξ δημῶς φυλακτικῆς; τῆς τῶν ὀστίων εἰς χεῖρ ἀλλαγῆς ἐξ ἀρκῆς χρηστικῆς. Euseb.

Ibid.—χουσῆ.] Pronuntiabatur χουσῆ. Vide supra ad ὁ, 272.

Ver. 244.—αἰδι κεύθωμαι.] Barnesius edidit αἰδὴ κεύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α', 51. Ceterum alii, notante Barnesio, hic legerunt αἰδι κεύθωμαι. Quibuscum facit et Scholiastes; exponiturque, εἰς αἰδου τῆν κέλευσιν, ὅ ἐστι τὴν αἰδὴν ποίωμαι.

Ver. 245.—ἄνωγα,] Vide supra ad β', 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν.]

Postquam collapsi cineres, et flamma quiescit,

Reliquias vino et bibulam lavere favillam: Offaque lecta cado texit Chorinæus atheno. Æn. VI. 226.

Ibid.—αἴθοπι οἴνω,] Vide supra ad ver. 237.

Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δῖπλανα δημίον.

Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, εἰανῶ λιτὶ κάλυψαν

Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμειλιά τε προβάλλοντο

255

Ἀμφὶ πυρῆν· εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν·

Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Αὐτοῦ λαὸν ἔρριξε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·

Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέρβητάς τε, τρίποδάς τε,

Ἴππους θ', ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάσσηνα,

260

Ἦδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίον τε σίδηρον·

Ἴππεῦσι μὲν πρῶτα ποδάκισιν ἀγλά' αἶθλα

Θῆκε, γυναῖκα ἀγασθαι, ἀμίμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,

Καὶ τρίποδ' ὠτάεντα δύο καὶ εἰκοσίμετρον,

Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν

265

Ἐξέτε, ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυεύουσαν·

Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἀπυρον κατέθηκε λέρβητα,

Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·

Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν·

270

Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,

Ἴππῆας τὰδ' αἶθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.

Ver. 253.—χρυσέην] Vide supra ad ver.

243.

Ibid.—χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλανα δημίον.]

Vide supra ad ver. 243; et infra ad ver.

270.

Ver. 254.—εἰανῶ λιτὶ] Non, *Peplo subtili*;

quo modo reddunt versiones plurimæ; sed,

Tenui linteo. Vide supra ad σ, 352; et ad

γ', 385. Male itaque interpretatur *Scolio-*

astes, Ἀπαλῶ καὶ λιτῶ ἱματίῳ.

Ver. 256.—εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαίαν

ἔχευαν.] Sic apud *Euphrisidam*:

Ὡς οὕτως ἀμφὶ σῶμ' ἰγείην θέσει κίον.

Rhænijs, ver. 1658.

Ubi *Scholias*tes hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' αἶθλα,]

Munera principio ante oculos, circoque

locantur.

In medio: sacri tripodes, viridesque co-

ronæ,

Et palmæ, prætiū victoribus; armaque,

et ostro

Perfusæ vestes, argenti auriq. talenta.

Æn. V. 109.

Ver. 260.—βοῶν τ' ἴφθιμα κάσσηνα,] Sic

apud *Virgilium*:

Bina boum vobis Troja generatus Acestes

Dat numero capita—. *Æn*. V. 61.

Ver. 263. Θῆκε, γυναῖκα ἀγασθαι, ἀμίμον-

να, ἔργ' εἰδυῖαν,] *Al*. ἀμίμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

Olli serva datur, operum haud ignara

Minerva. *Æn*. V. 284.

Ver. 264.—δύο καὶ εἰκοσίμετρον,] *Al*. δυο-

καικοσίμετρον, et δύο καὶ εἰκοσι μέτραν.

Ver. 268. Καλὸν,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.—λευκὸν ἔτ' αὐτως,] Ita edidit *Bar-*

nefius. *Vulg*. λευκὸν ἔτ' αὐτως. *Al*. λευκὸν

ἔθ' αὐτως.

Ver. 270.—ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον]

Ἔστι δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητώδες, ἐπιπι-

δαίους ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Atte-*

pæus, *Lib*. XI, cap. 5. Ὀμηρος μὲν ὅταν λέγῃ

“ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν,” καὶ

“χρυσὴν φιάλην καὶ δίπλανα δημίον,” οὐ τὸ

ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκεῖον τι καὶ ἐκπέταλον

λεβητώδες, ἴσως δύο ὅσα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν

μερῶν.—Ἀρίσταρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀκούει]

τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθε-

σθαι κατὰ τὸν πύθωνα καὶ κατὰ τὸ στήμα. *Id*.

Lib. XI, cap. 14. Quo posteriori modo ex-

ponit *Scholias*tes. Vide et supra ad α, c' 4.

Ver. 272. Ἀτρεΐδῃ τε,] *Al*. Ἀτρεΐδαι τε.

Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαλῶν κλισίῃσδε φασίμην.
 Ἴστε γάρ, ἴσταν ἐμὴ ἀρετὴ περιβάλλεται ἵππο·
 Ἀθανάτοί τε γὰρ αἰσι Πρωτολάω δ' ἔπος αἰτοῖς
 Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλλεζεν.
 Ἄλλ' ἄτοι μὲν ἐγὼ μείω, καὶ μάνυχες ἵπποι·
 τοῖσιν γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπάλεσαν ἠϊόχοιο
 Ἴππιου, ὃς σφῶν μάλα πολλὰ κίς ὑγρὸν ἔλαιον
 λαντῶν κατέχευε, λασσσας ὕδατι λευκῷ.
 Τὸν τῷ γ' ἑσταότες πενθεῖατον, οὐδὲ δέ σφιν
 χαίται ἐσηρῆδαται, τὸ δ' ἑστατον ἀχνυμένω κῆρ·
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ἑστῆς Ἀχαιῶν
 Ἴπποισὶν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητόσιν.

275

280

285

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἵππιες ἔγερθεν·
 ὧστο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ' ἀνδρῶν Εὐμηλός,
 Λοκίητου φίλος υἱός, ἰς ἵπποσύνην ἐκείκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὧστο κρατερός Διομήδης,
 ἵππους δὲ Τρωῶν ὑπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπήγα
 Αἰκείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπέξεσάωσεν Ἀπόλλων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης ὧστο ξανθὸς Μειέλαος,
 Διογενίης, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκείας ἵππους,
 Αἴθην τὴν Ἀγαμέμνονίην, τὸν ἐν τε Πόδαςγον·
 τὴν Ἀγαμέμνονι δ᾽ ἄκ' Ἀρχισιάδης Ἐχέπωλος
 Δᾶρ, ἵνα μὴ αἰ ἔποσθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

290

295

Ver. 280. — σθένος] *Al.* κλίς.

Ver. 281. — ἕγρον ἔλαιον] Ἠπορίθη ποτὶ
 καὶ διὰ τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων. τὰ μὲν ἄλλα
 τοῖς ἴδις ἐπιθετοῖς ὁ ποιητὴς εἰδὼς κοσμεῖν τὸ
 γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν
 οἶνον ἱερὸν καλῶν τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κινῶν τοῦ
 πάσι συμβιβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσα-
 γροῖται. Εἰς τοῦτο ἐλέχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατον
 ἔστι τὸ δι' ἔλαιον γλυκὺ καὶ λευκότερον τὸ δι'
 ἵλου λευκόν (δι' ὄλου δὲ τσιούτῳ ἔστιν, ὃ μὲν
 ἐμμεμικται τῆς ἐναντίας φύσεως) Οὗτο δὲ καὶ
 τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥητεῖν, εὐ μὲν μέρους ἕξρον
 ἔστι. Τοῦτο δὲ τῷ ἔλαιον συμβιβῆσαι. *Plu-*
taech. Symposiac. Lib. VI. Procl. 9.

Ver. 283. — ἑσταότες] *Cod. Harleian.*
 ἱσταότες. Sed et recte se habet *Vulgata* lectio
 Vide supra ad α', 566; et ad α', 778.

Ver. — πέποιθε] *Cod. Harleian.* πεν-
 θεῖατο. Atque ita in uno MS scriptum rep-
 erit *Barthol.*

Ver. 284—286. — ἐρηδαται, — πέποιθε]

Vide supra ad ν', 96, et 736; et ad α', 37.
Cod. Harleian. ἐρηδαται.

Ver. 286. — πέποιθε] Vide supra ad β',
 314.

Ver. 287. — ἔγερθεν.] Ita edidit *Barnefsius*
 ex uno MS. Quocum facit et *Codex Har-*
leianus. *Al.* ἄγερθεν.

Ver. 288, 289, 290, et 293. ὧστο —
 ἐκείκαστο — ὄστο] Vide supra ad φ', 352;
 et α' δ', 492.

Ver. 291. — οὓς ποτ' ἀπήγα Αἰκείαν,] Su-
 pra α', 313.

Ver. 297. Δᾶρ, ἵνα μὴ αἰ ἔποσθ'] Αἰτίκα
 γὰν ἱποπτεῖς ἔστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὃς διὰ θαλάσσης
 δουκίαν ἀφ' οὗ τοῦ στρατοῦ τὸν πλοῦτον ἔκρινεν,
 καὶ τὴν Αἴθην χρηστῶτατον αὐτοῦ, “ Δᾶρ, ἵνα
 “ μὴ αἰ ἔποσθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, ἄλλ'
 “ αὐτῷ τρωπικῶν μίθων μετὰ γὰρ αἰ ἔδανε
 “ Ζεὺς ἄφρονος.” Ὁρθῶς δὲ γε ἐποίησεν (ὡς
 Ἀριστοτέλης φησὶ) ἵππον ἀγαθὸν ἐνθάδε ποι-
 ῶντον προσημασας. Οὐδὲ γὰρ κινὸς ἀντάξιον
 ὡδ'

Ἄλλ' αὐτοῦ τέρπειτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, καίεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·

Ἴππῳ ὄγ' ὑπὸ ζυγῶν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανώσαν·

300

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὑπλήσαθ' ἵππους,

Νέστορος ἀγλαῖος υἱὸς ὑπερθύμοιο ἀνακτος

Τοῦ Νηληιάδαο· Πυλῆγενεὲς δὲ οἱ ἵπποι

Ἐκὺπόδες φέρον ἄρμα· πατήρ δὲ οἱ ἀγχι παρασταῖς

Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοεῦσι καὶ αὐτῶ·

305

Ἀντίλοχ', ἦτοί μὲν σε νέον περ ἔοντ' ἐφίλησαν

Ζεὺς τε Ποσειδάωνι τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν

Παντοίας· τῶ κέν σε διδασκόμενον οὔτι μάλα χρεῶν.

Οἶσθα γὰρ εἴ περὶ τέσμαθ' ἐλισσόμενον· ἀλλά τοι ἵπποιο

Βάρδιστοι θεῖον, τῶ τ' οἶω λοίγι' εἴεσθαι·

310

Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἴσασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοῖ

Πλείονα ἴσασιν σθένος αὐτοῦ μῆτίσασθαι.

Ἄλλ' ἄγε εἴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῶ

Παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.

Μῆτι τοι δευτέρως μὲν ἄμεινων, ἢε βίηφι·

315

Μῆτι δ' αὐτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ

Νῆα βοῆν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·

Μῆτι δ' ἠνίοχος περιγίνεται ἠνίοχοιο.

Ἄλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιθῶς,

Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

320

Ἴπποι δὲ πλανῶνται ἀνά δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·

Ὅς δὲ κε κέρδεα εἶδη, ἐλαύνων ἤσσονας ἵππους,

εὐδ' εἶου· μὰ Διᾶ, δειλὸς αὐτῆ καὶ ἀναλκίς, ὑπὸ
πλοῦτου καὶ μεγαλῆς διεφθόως. Plutarch. de
audiendis Poësis.

Ver. 301.—ὑπλήσαθ'] Vide supra ad
ver. 55; et ad α', 140.

Ver. 303.—Πυλῆγενεὲς.] Al. Πυλογενεὲς.

Ver. 306.—ἐφίλησαν] Vide supra ad υ',
304; et ad α', 338.

Ver. 308.—τῶ κέν σε] Cod. Harleian.
τῶ καὶ σε.

Ibid.—οὔτι μάλα χρεῶν.] Pronuntiabatur
οὔτι μάλα χρεῶν. Al. οὔτι μάλα χρεῶν.

Ver. 310.—τῶ τ' οἶω] Cod. Harleian.
τῶ κ' οἶω.

Ver. 312.—μῆτίσασθαι.] Barnesii cura
duplici τ scribendum co. tendit, μῆτίσασθαι.
Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex
μῆτίσασθαι, cujusmodi Verba Aoristis et Futura
corripunt; sed ex μῆτις, cujus formae verba

Aoristis et Futura producent. Vide supra ad
σ', 37; et ad ι', 426, et 508.

Ver. 313.—ἄγε δὲ] Age quae so.

Ver. 315.—Μῆτι τοι δευτέρως μὲν ἄμει-
νων, ἢε βίηφι.] Γράφαντίς τε Μουσαίου, "Ὡς
" αἰεὶ τὴν μὲν μὲν ἄμεινων ἰσχυρὸς ἴσθις," "Ο-
μῆρος λέγει, "Μῆτι τοι δευτέρως περιγίνεται,
" ἢε βίηφι." Clemens Alexandrinus, Strom.
Lib. 6. Ubi notandum in transcurso pro μὲν
ἀμεινων, legisse hic Clementem, περιγίνεται ex
verbo (ut videtur) 318: "Non viribus aut
" velocitatis aut celeritatis corporum res
" magnae geruntur, sed consilio—" Ci-
cero de Senectute.

Ver. 318.—περιγίνεται] Al. περιγίεται.
Quod idem. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 319.—πεποιθῶς.] Al. πεποιθῶ.
Vide supra ad β', 314.

Ver.

Λιῖνι τέρμ' ὄρων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 Ὅπως τὸ πρῶτον ταυύση βοέοισιν ἱμάσιν·

Ἄλλ' ἔχει ἀσφαλῆως, καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει.

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδῆς, οὐδέ σε λήσει·

Ἔστηκε ξύλον αὔον, ὅσον τ' ὄργυι, ὑπὲρ αἴης,

Ἡ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·

Λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐξηρέδαται δύο λευκῶ,

Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ· λείος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·

Ἡ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνεῖωτος,

Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·

Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·

Αὐτὸς δὲ κλιθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ,

Ἢκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν' ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον

Κένσαι ὀμοκλήσας, εἰζαί τε οἱ ἠνία χερσίν.

Ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμψθήτω,

Ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοᾶσσεται ἄκρον ἰκέσθαι

Κύκλου παιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,

Μήπως ἵππους τε τρώσης, κατὰ θ' ἄρματα ἄξῃς·

Χάριμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δέ σοι αὐτῷ

Ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·

Εἰ γὰρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃσθα διωκῶν,

Ver. 324.—τὸ πρῶτον] *Al.* τὸν πρῶτον.

Ibid.—ταυύση] Vide supra ad ε', 58.

Ibid.—βοέοισιν ἱμάσιν·] ἠνιάς. *Schol.*

Ver. 327.—Ἔστηκε] Vide supra ad δ', 434.

Ibid.—ὄργυι,] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλά-
 τας ἕκαστης. *Schol.* *Al.* ὄργυι.

Ver. 329.—ἐξηρέδαται] Vide supra ad γ',
 736; et ad α', 37.

Ver. 330.—Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ·] Ἐν ταῖς
 ξυμβολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐστένεται ἡ ὁδὸς
Schol.

Ver. 331.—κατατεθνεῖωτος,] Vide supra
 ad γ', 46. *Al.* κατατεθνήωτος.

Ver. 332.—Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο] Ἐν δὲ
 τῷ, “Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο” καὶ ἐξῆς, φα-
 εῖν οἱ παλαιὸι ὅτι· Ἀρίσταρχος γράφει, “Ἡ
 τό γε σκῆρος ἐνν' ἔνν' αὐ ὄθο τέρματ'
 “Ἀχιλλεύς, ἐνδὲ τούτου στίχου θεθέντος ἱπ-
 κείνου, ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. *Eu-
 φροσύνη.*

Ver. 333.—τέρματ' ἔθηκε] *Al.* τέρμα
 τίθεικε αὐτὸ τίθεικε. Quod et hoc quidem in
 loco ferri possiet. Εἰ γὰρ τις γράφει ἐν χεῖρῳ
 παρακειμένῳ αὐτῷ, ἵνα ἢ τίθεικε τέρμα, ἔχει
 αὐ καὶ τούτω λόγον, καὶ οὐκ ἐξουθενεῖτο. *Euphrasib.*

Ver. 334.—ἐγχρίμψας,] *Cod. Harleian.*
 ἐγχρίμψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δὲ κλιθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ
 δίφρῳ,] *Plato in Ione legit,* “κλιθῆναι δὲ
 “καὶ αὐτὸς ἐξέστω ἐνὶ δίφρῳ” *Ceterum Xe-
 nophon locum nunc citat hoc modo:*

Αὐτὸν δὲ κλιθῆναι εὐπλέκτου ἐπὶ δίφρου,
 Ἢκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν' ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσαι ὀμοκλήσας, εἰζαί τε οἱ ἠνία χερσίν.
 Συμποσίον.

Ibid.—εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ,] *Sic apud
 Hesiodum:*

—εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρῳν.

ἠνώχιο βεβαῶτες ———.

Ἄσπις Ἡερικλ. 306.

Ver. 339.—Ὡς ἂν τοι] *Plato loco supra
 citato legit,* Ὡς μὴ τοι.

Ibid.—πλήμνη] *Apud Scbeliaffen,* no-
 tante *Barnesio,* πλήμνη.

Ibid.—πλήμνη γε δοᾶσσεται ἄκρον ἰκέσθαι.
 Κύκλου.] Ἐπὶ τῷ καμπύλῳ αὐτῷ ὁ ἀριστερός
 ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν
 ἐξωθεν περιφέρειαν ταῦ τροχῶν δόξαι φέρειν τῆς
 χορηκίδος. *Schol.*

Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλθοι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ· 345

Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνει,
Ἄδρηστέου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἔην,
Ἢ τοὺς Λαομρόντας, οἳ εὐθαδὲς τέτραφεν ἐσθλοί.

Ὡς εἰπὼν Νέστορα Νηληϊῆος ἀψ' ἐπὶ χεῖρα
Ἔζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδί' ἐιάστου πέϊρατ' εἶπετε. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτριχὸς ὠπλίσαθ' ἵππους.

Ἄν δ' ἔβαν ἐς ὄφρους, εἰ δὲ κλήρους ἐβάλλοντο

Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος ἔβρε Νεστορίδαο

Ἀντιλόχου· μετὰ τοῦδ' ἔλαχε κρείαν Εὐμηλός·

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355

Τῷ δ' ἐπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνόμεν' ὕστατος αὐτε

Τυδεΐδης, ὅχ' ἀριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνόμεν' ἵππους.

Στᾶν δὲ μεταστοιχεί' σήματι δὲ τέριματ' Ἀχιλλεὺς,

Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκισπὸν εἴσεν

Ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360

Ὡς μεμνῆτο δρόμου, καὶ ἀληθεῖν ἀποείποι.

Οἳ δ' αἶμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μᾶστιγας ἄειραν,

Πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ἐμόκλητᾶν τ' ἐπέεσσιν

Ἔσσυμένως· οἳ δ' ᾄκα διέπηρσσαν πεδίσιο,

Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κινή 365

Ἰστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἢ ἐθύελλα·

Χαῖται δ' ἐρῶόντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·

Ver. 345.—παρέλθῃ.] Cod. Harleian. μεμνῆτο.

Ver. 346.—Ἀρείονα δῖον ἐλαύνει,]
—μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡσακλ. 120.

Ceterum alii, notante Eusebio, scribunt Ἀσίονα.

Ver. 348.—τέτραφεν] Al. ἔτραφεν,

Ver. 351.—ὠπλίσαθ'] Vide supra ad ver. 55; et ad 2, 140.

Ver. 355.—δουρικλειτός] Ita edidit Barnesius. Al. δουρικλυτός; minus recte. Vide supra ad 2, 55.

Ver. 357.—λάχ' ἐλαυνόμεν] Al. τάχ' ἐλαυνόμεν. Quam lectionem et probat Barnesius; sed minus recte.

Ver. 358. Στᾶν δὲ μεταστοιχεί']
Haec ubi dicta; locum capium—

Aen. V. 315.

Ver. 361.—Ὡς μεμνῆτο δρόμου, καὶ ἀληθεῖν ἀποείποι.] Barnesius ex conjectura edidit, Ὡς μεμνῆτο δρόμου, ἀληθεῖν τ' ἀποείποι. Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ibid.—μεμνῆτο.] Cod. Harleian. μεμνῆτο. Al. μεμνῆτο, μεμνῆτο, et μεμνῆτο.

Ver. 362.—ἄμα] Cod. Harleian. ἀμα.

Ibid.—ἐφ' ἵπποισιν μᾶστιγας ἄειραν, Πέπληγόν θ'] Cod. Harleian. ἐφ' ἵπποισιν.

—pronique in verbera pendent.

Aen. V. 147.

Vide et infra ad ver. 368.

Ver. 363.—Πέπληγόν.] Vide supra ad 2, 31.

Ver. 364.—διέπηρσσαν.] Vide supra ad 2, 192.

Ver. 365.—ὑπὸ δὲ στέρνοισι κινή]

Hic subitam nigro glomierari pulvere nubem

Prospectiunt Teucri— Aen. IX. 33.

Ver. 366.—ὥστε νέφος.] Qua ratione, ὥστε, hic ultimam productus; item πρ, ver. 395; et χειμαρῖον, ver. 420; vide supra ad 2, 51. Barnesius legendum conjicit ὥστε νέφος. Sed nihil opus.

Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλατο πουλυβοτείρῃ,

Ἄλλοτε δ' αἰχῆσκε μετήρα· τοὶ δ' ἐλατῆρες

Ἔστασαν ἐν δῖφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου

370

Νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἰσὶν ἕκαστος

Ἴπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε ἦ πύμακτον τέλεον δρόμον ὠκείες ἵπποι

Ἄψ' ἐφ' ἄλλοι πολῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἑκάστου

Φαίνεται, ἄψ' δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὠκεία δ' ἔπειτα

375

Αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι

Τραῖοι· αὐδ' ἔτι πολλὸν αἰεὺθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·

Αἰεὶ γὰρ δῖφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην.

Πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάρφενον, εὐρέε τ' ὤρω,

380

Θείμετ' ἐπ' αὐτῶ γὰρ κεφαλῆς καταβέντε πετέσθην·

Καὶ νύ κεν ἦ παρέλασσ', ἦ ἀμφήριστον ἔθηκεν,

Εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάλιστα φαεινὴν.

Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,

385

Ὅννεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,

Ver. 368. "Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν]
 Nonne videt? cum præcipiti certamine
 campum
 Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
 Cum spes arrectæ juvenum, exultantiaque
 haurit
 Corda pavor pulsans: illi instant verbere
 torto,
 Et proni dant lora; volat vi ferivdus axis:
 Jamque humiles, jamque elati sublimè
 videntur
 Aëra per vacuum ferri; atque assurgere
 in auras.
 Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus
 arenæ
 Tollitur: —————
 Tantus amor laudum, tantæ est victoria
 curæ. *Virgil. Georg. III. 103.*
 Quem locum inter eos recenset *Macrobius*,
 in quibus "*Virgilius Homericæ carminis ma-*
 "*jestatem non æquet.*" *Lib. V. cap. 13.*
Ver. 369.— μετήρα·] Vide supra ad β',
 S18.
Ver. 370. "Ἔστασαν] Vide supra ad μ', 55,
Ibid —πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου Νίκης
 ἰεμένων·]
 ————— exultantiaque haurit
 Corda pavor pulsans, laudumque arrecta
 cupida. *Æn. V. 137.*

Ver. 374. Ἄψ' ἐφ' ἄλλοι] *Al.* Ἄψ' ἐφ'
 ἄλλοι. Atque ita legit *Codex Harleianus.*
Ver. 377.— μετεξέφερον] *Al.* μέτ' ἐξέ-
 φερον.
Ver. 380. Πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάρφενον—
 Θείμετ']
 —————Humescunt spumis flatuque se-
 quentum. *Virg. Georgic. III. 111.*
Macrobiius et hunc locum inter eos citat, in
 quibus *Virgilius Homericæ carminis majestatem*
non æquet. "In curuli certamine (inquit)
 "Homerus alterum currum paululum anteco-
 "dentem et alterum sæne conjunctum sequendo
 "qua luce signavit?" *Lib. V. cap. 13.*
Ver. 382. Καὶ νύ κεν ἦ παρέλασσ', ἦ ἀμ-
 φήριστον] Vide infra ad *ver.* 526.
Ibid.—παρέλασσ' ἀμφήριστον] *Al.* πα-
 ρέλασσ' αὐδ' ἀμφήριστον. Ut infra *ver.* 526.
Ibid.—ἀμφήριστον] Τὸν ἀμφιτέρωθεν ἐξι-
 στούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. *Schol.*
Ver. 384. Ὅς ῥά·] Qui scilicet ———.
Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δά-
 κρυα χωομένοιο.]
 Tum vero exarsit juveni dolor ossibus in-
 gens;
 Nec lacrymis caruere genæ ———.
Æn. V. 172.
Ibid —χύτο] *Al.* σέτο.

Οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν.
 Δῶκε δὲ οἱ μᾶστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἔθηκεν.
 Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 Ἴππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 Ἄμφις ὄδοῦ δραμήτην, ζυγὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 Ἀγκυῶνάς τε περιδούφθη, στόμα τε, ῥιῶνάς τε,
 Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρυσι· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πλήσθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυχας ἵππους,
 Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 Ἴπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ', Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέλετο πατὴρ εὐοῖο·

Ἐμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὄττι τάχιστα.

Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω
 Τυδεΐδω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 Νῦν ἄρ' ἔξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
 Ἴππους δ' Ἀτρείδαο κηχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχειν καταχευή
 Αἴθη, θῆλυς εὐσοῖα· τίη λείπεσθε, Φέρισται;
 Ὡδὲ γὰρ ἐξέρῳ, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὑμὲ κατακτενεὶ ὄξει χαλκῷ,
 Λικ' ἀποκηθήσαντε φερέμεθα χεῖρον ἄεθλον·

Ver. 387. οἱ δὲ οἱ] *Al.* οἱ δὲ οἱ, et οἱ δ' ἔει

Ibid.—θέοντες.] *Al.* θέουσαι. Sed minus recte; propter precedentem ἀρσενίαν ἵπποις, *ver.* 377: Uti notavit *Barnesius*.

Ver. 391.—ἐβεβήκει,] Vide supra ad φ', 352; ad π', 751; et ad ἄ, 37.

Ver. 393.—ζυγόν.] Τὸ δῶκεν ἀπὸ τοῦ ἀγκυῶνάς· ἕως τοῦ ζυγοῦ ἔχλην. *Schol.*

Ver. 397.—θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.] Vide supra ad γ', 606.

Ver. 398. Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας]
 Radit iter laevum interior, tubituique priorem

Præcirit— *Æn.* V. 170.
 Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω]

Non jam prima peto Mnesteus, neque vincere certo.

Quamquam ô! sed superent, quibus hoc, Neptune, dedi ti.

Extremus pudeat rediisse: hoc vincite—
 Et prohibete ne as— *Æn.* V. 194.

Ver. 405. Τυδεΐδω] Pronuntiabatur Τυδεΐδω.

Ver. 408.—καταχευή] *Cod. Harleian.* καταχέυη.

Ver. 411.—κομιδὴ] *Al.* κομιτή.

Ver. 417.—οἱ δὲ, ἀνακτος ἵπποδείοιαιτες] ἑμοκλὴν μάλλον ἵπποδείοιαιτες]

—Olli ceteramine fumeno
 Procumbunt— *Æn.* V. 197.

390

395

400

405

410

Ver.

Ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδεται ὄττι τάχιστα·

Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἧδ' ἐνοήσω,
Στεινωπῶ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ με λήσει.

415

“Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὀμοκλήν
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἴψα δ' ἔπειτα
Στεινὸς ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμησ'·

Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἧ χειμέριον ἀλέν ὕδωρ

420

Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·

Τῆ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχιάς ἀλεείνων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους

Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·

Ἀτρεΐδης δ' ἔδδισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγῶνε·

425

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἀνεχ' ἵππους·

Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·

Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσειαι, ἄρματι κύρσας.

“Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,

Κέντρον ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἰοῦντι εἰσιώως.

430

“Ὅστα δὲ δίσκου οὔρα κατωμαδίῳ πέλονται,

“Ὅντ' αἰζήσας ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἦθε,·

Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἤρῃσσαν ὀπίσσω

Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὰν μεθέηκεν ἔλαύνειν,

Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐν μώνυχας ἵπποι,

435

Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοῖ

Ver. 422. Τῆ ῥ' εἶχεν Μενέλαος.]

Sed circa Menelaos

Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas:

Quo diversus abis? iterum, Pete saxa, Menate,

Cum clamore Gyas revocabat; et ecce Cloanthum

Respicit instantem tergo, et propiora tenentem. An. V. 164.

Ibid Τῆ ῥ' Ea utique—Ea, in-

quis.

Ibid.—ἀματροχιάς] Τὰς τῶν τερχῶν συ-

κρούσεις τίς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀματῶν. Schol.

Τὸν—καλλίμαχον ἔλαβεν ἡ διαφορά τῆς ἀμα-

τροχίας, ἐν ἔχει πρὸς τὸν χειρῶν λεγόμενον ἀμα-

τροχίαν· ἐστὶ δὲ ἀματροχία, τὸ ἄμα τερχεῖν

καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι ὡς ὀμοδρεμία τις οὐσα·

τερχεῖν γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον ἀματροχία δὲ,

λείπετο γὰρ διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν τεχ-

ἐμπρασιν τοῦ δρόμου φυλασσόμενος.—ἀμα-

τροχία δὲ, ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν τερχῶν ἴχμος δηλῶς, αὐ-

τὸς πάλιν παρίστανει λέγων “οὐδ' ἄρα πολλὰ

“ ἦμαρ” ἐπισπέρχων ἀματροχίᾳ κωλύμενος,

“ Ἐν λεπτῇ κοίλῃ” δια γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀ-

λίγον τῆς κούρας, μὴ πολὺ γίνεσθαι τὸ τῶν ἐπι-

σπέρχων ἴχμος φησὶ. Porphyr. Quaest. Ho-

meric. 4.

Ver. 423. Ἀντιλόχος δὲ παρατρέψας] Vide

supra ad ver. 308.

Ver. 424. παρελάσεις] Vide supra ad 4,

309; et 338.

Ver. 427.—παρελάσεις] Ai. πα-

ρελάσεις.

Ver. 430.—ἀίετι] Vide supra ad 6, 252.

Ver. 431.—κατωμαδίῳ] “Οἱ ἀφῆκεν κατὰ

τῶν ἄρμων τερχοῦτες. Schol.

Ver. 432. “Ὅντ'”] Quam scilicet—

Ibid.—πειρώμενος ἦθε,] Vide supra ad 6,

359; et ad v. 168.

Ver. 434. Ἀτρεΐδew] Vide supra ad ver.

405.

Ἐν κοίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Τὸν καὶ νεκρίων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἄντιλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

Ἐρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.

440

Ἄλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὡς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

Μή μοι ἐρίκεσθον, μὴδ' ἔστατον ἀχθυμένω κῆρ·

Φθίνονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμίντα,

Ἡ ὑμῶν ἄμφω γὰρ ἀτερξίζονται νεότητος.

445

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὀμοκλήν,

Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο

Ἴππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

450

Ἴστο γὰρ ἐκτός ἀγῶνος ὑπέστατος ἐν περιωπῇ·

Τοῖο δ' ἀνευθεν ἰόντος, ὀμοκλητῆρος ἀκουσας

Ἐγὼ φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,

Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ

Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἥτε μήνη·

455

Στῆ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνυλάξομαι, ἥε καὶ ὑμεῖς;

Ἄλλοι μοι δοκέουσι παρσίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,

Ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ πευ αὐτοῦ

460

Ἐβλάβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέεργραι ἦσαν·

Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα κῆρ περὶ τέρμα βαλούσας,

Ver. 437. Ἐν κοίῃσι πέσοιεν,] Vide supra ad γ', 508.

Ver. 443.—ἀχθυμένω] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 444. φθίνονται.] Apud Scholiasten, notante *Barnesio*, φθίσονται. Cujus vocis de profodia, vide supra ad β', 833.

Ver. 446.—οἱ δὲ, ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὀμοκλήν, μᾶλλον ἐπιδραμέτην,] Vide supra ad ver. 417.

Ver. 449.—τοὶ δὲ] *Al.* οἱ δὲ.

Ver. 450—453.—ἐφράσαθ'—φράσσατο] Vide supra ad ver. 126.

Ver. 451—455. Ἴστο—ἐτέτυκτο] Vide supra ad ε', 352; et ad δ', 492.

Ibid.—περιωπῇ.] Τίπος ὕψους; ἀφ' οὗ ἐστὶ περιβλάψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Schol.*

Ver. 453.—φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,]

—quem Thracius albi
Portat equus bicolor maculis, vestigia
primi

Alba pedis, frontemque ostentans arduus
albam. *Aen.* V. 505.

Ver. 454.—φοίνιξ] Vide supra ad β', 267.

Ver. 455.—σῆμ' ἐτέτυκτο] *Cod Harleian.* σῆμα τέτυκτο.

Ver. 460.—ἠνίοχος ἰνδάλλεται.] Quia ratione, ἠνίοχος; hic ultimam producat; item ἀμείβεσθον, ver. 492; et ἀγα, ver. 510; et σθένεος, ver. 511; vide supra ad α', 51; *Al.* ἠνίοχος μ' ἰνδάλλεται

Ver.

Νῦν δ' ὄπω δύναιμι ἰδέειν, πάντη δέ μοι ὄσσε
 Τρωϊκὸν ἀμπεσίου παπταίνετον εἰσορόωντι·
 Ἦε τὸν ἠνίοχον φύγον ἦρια, οὐδὲ δυνάσθη
 Εὐ σχεδέειν περὶ τέρατα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 Ἐθά μιν ἐκπεσέειν οἶω, σὺν θ' ἄρματα ἄξαι·
 Αἰ δ' ἐζηρήσαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαττε θυμόν.
 Ἀλλὰ ἰδέσθε καὶ ἤμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Εὐ διαγνώσκω· δοκεῖ δέ μοι ἔμμεναι ἀνῆρ
 Αἰτωλὸς γενεῆν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
 Τυδεΐος ἰπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διοιμήδης.

465

470

Τοῦ δ' αἰσχροῦς ἐνέμισπεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
 Ἴδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἰ δέ τ' ἀνευθεν
 Ἴπποι ἀερόσιποδες πολέος πεδίονο δύνεται·
 Οὔτε κείνατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τασούτων,
 Οὔτε τοι ὄξυτάτον κεφαλῆς ἐκδέμεται ὄσσε·
 Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδὲ τί σε χρεὶ
 Λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 Ἴπποι δ' αὐτε ἕασι παροίτεροι, αἰ τὸ πάρος περ,
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκε.

475

480

Τὸν δὲ χελωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνυδα·
 Αἴαι, κείκει ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 Δεῦσαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Δεῦσό κ' ἦν ἢ τρίποδος περιδάμεθον, ἢ ἐλέβητος·

485

Ver. 463. Νῦν δ' ὄπω] *Al.* Νῦν δ' οἶπι.
 Quo modo legit et *Codex Harleianus*.

Ver. 465. — φύγον] *Al.* φύγεν.
 Ver. 466. — ἐλίξας] *Sustentefas* περὶ τὴν
 κόμην τὰς ἵππων. *Schol.*

Ver. 467. — σὺν θ' ἄρματα ἄξαι.] *Cod.*
Harleian. κατὰ θ' ἄρματα ἄξαι. Ut supra
 ver. 341.

Ver. 470. — διαγνώσκω.] Vide supra
 ad ver. 240.

Ver. 472. — ἰπποδάμου] Vide supra ad
 β', 23.

Ver. 473. — ἐνέμισπεν] *Barnesius* in uno
 MS scriptum reperit ἐνέμισπεν. Quae et pro-
 ba *Lectio*. Vide supra ad β', 546.

Ver. 474. — τί πάρος λαβρεύεαι;] *Λιδο-*
ροῦδην οὐδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν σαματικῶν ἄλλα
 τὰς ἄματτάμασι τοῖς λόγους ἐπιφέροντες —
 “ Ἴδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; — οὐδὲ τί σε
 “ χρεὶ Λαβραγόρην ἔμμεναι. *Plutarch.* de audī-
 enois *Rōm.* Vide supra ad β', 246.

Ibid. — λαβρεύεαι;] *Apud Plutarchum*,
 loco jam citato, λαβρεύεο.

Ver. 475. — δύνεται.] *Al.* δύνεται.

Ver. 479. — λαβραγόρην] *Προσεταιρὴ ἐν τοῖς*
λόγους. Schol.

Ibid. — ἀμείνονες.] *Cod. Harleian.* ἀμείμονες;
 Ver. 481. — ἐλέβητος.] Vide supra ad γ',
 736; et ad α', 37.

Ver. 483. — κείκει ἄριστε,] *Cod. Harleian.*
 κείκει ἄριστε. *Al.* κείκος ἄριστε.

Ver. 485. Δεῦσό κ' ἦν ἢ τρίποδος περιδά-
 μεθον,] Ita *Odyss.* ψ', 73:

— αὐτὰρ ἐγὼν ἐμείθεν περιδύσομαι αὐτῆς.

Et *apud Aristophanem*:

— ἐβέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδύσθαι.

Esquit. 3, ver. 788.

Ubi *Scholasticus* locum hunc hoc modo citat:

Δεῦσό γε ἦν τρίποδος περιδάμεθα.

Quin et *Cod. Harleian.* a *Tho. Bentleio*,
 itaque *Cod. Oxon.* a *Barnesio* collatus, hic
 legunt περιδάμεθα. Vide supra ad γ', 105.

Ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοῖς ἀποτίνων.

Ὡς ἔφατ' ἄρρυτο δ' αὐτίκ' Οἴλιος ταχὺς Αἴας,

Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείβασθαι ἐπέεσσι·

Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἕρις γένητ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

490

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν, Ἴδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·

Καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·

Ἄλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε

495

Ἴππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης

Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος

Ἴππους Ἀργείων, οἱ δεῦτεροι, οἱ τε πάροιθεν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε δαΐκων,

Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε καταμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι·

500

Ἰψῶσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσαντε κέλευθον·

Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κοινῆς βραθάμιγγες ἔβαλλον·

Ἄρματα δὲ, χρυσῶ πεπυκασμένα κασσιτέρω τε,

Ἴπποις ἠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τε πολλή

Γίνητ' ἐπισσώτρων ἄρματροχὴ κατόπισθεν

505

Ἐν λεπτῇ κοινῇ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην·

Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολλὸς δ' ἀνευήκειεν ἰδρῶς

Ἴππων, ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμαῖζε·

Αὐτὰς δ' ἐν δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανώνωντος,

Ver. 487.—γνοῖς] *Al.* γνῶσις.

Ibid.—ἀποτίνων.] Vide supra ad β', 43;
et ad γ', 279.

Ver. 488.—ἄρρυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 492.—ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,] *Cod.*

Harleian. ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. Quae quidem
Syntaxis satis recte fe haberet, quia omne
Duale est necessario Plurale; (Vide supra ad
ε', 566.) Profodia autem nulla, ut opinor,
ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἴαν, Ἴδομενεῦ τε,] Edidit *Barnesius*
Aian τ', Ἴδομενεῦ τε. Sed nihil opus:
Qua enim ratione, vox, Αἴαν, ultimam hic,
etiam extra caesuram, producat; vide supra
ad ε', 51.

Ver. 494.—ῥέζοι.] *Al.* ῥέζοι.

Ver. 500. Μάστι δ' αἰὲν] Ita edidit *Barnesius*.
Vulg. Μάστιγι δ' αἰὲν. Quod, ut opinor,
ferri non potest; nam Μάστιγι, ut ipse
notavit *Barnesius*, mediam semper producit.

Tò δὲ, Μάστιγι, Μάστι τιμὲς γράφουσι, ἐκτί-
νοντες τὴν λόγουσαν ὁμοίως τῷ, “Μῆτι τοι
“δρυόμενος μὲν ἀμείνων.” [supra ver. 315.]
καὶ ἐστίν, ὡσπερ μῆτις, μῆστις, μῆτιϊ, καὶ
κατὰ κράσιν, μῆτι· οὕτω καὶ μάστις, μῆστις,
μάστιγι, μάστι. *Eustath.* Firmatur porro hæc
lectio *Oxyb.* δ, 182:

Ἡ καὶ ἐφ' ἵππων μάστιν βάλεν—.

Ver. 501.—πρήσσαντε] Vide supra ad γ',
192.

Ver. 504.—οὐδέ τε πολλή] *Cod. Harleian.*
οὐδέ τι πολλή. Quo modo et in uno
MS scriptum repperit *Barnesius*. *Porphyrus*
autem, *Quæst. Homeric.* 4, legit; οὐδ' ἐς
πελλή.

Ibid.—οὐδέ τι πολλή γίνητ' ἐπισσώτρων ἄρ-
ματροχῆ] Vide supra ad ver. 422.

Ver. 507.—πολλὸς δ' ἀνευήκειεν ἰδρῶς]

—sudor fluit undique rivis.

Æn. V. 200.

Ver.

Κλῆε δ' ἄρα μάλιστα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάλιστα
 Ἰφθίμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἀέθλων·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερβύμοισι γυναῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώνετα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῶς ἤλασεν ἵππους,
 Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκείας ἵππους·
 Ὅσπον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 Ἐλκῆσιν πεδίοιο τιτανόμενος σὺν ὄχεσφιν,
 Τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπιστάτρου τριχες αἰραι
 Οὐραϊαί, ὁ δὲ τ' ἀγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
 Χάρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείπειτο,
 Ἀλλὰ μὴ αἶψα κίχωνεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἤθ'
 Ἴππου τῆς Ἀγαμέμνονιῆς καλλιτρίχος Αἴθης·
 Εἰ δέ κ' ἐτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 Τῷ κεν μὴ παρέλασσ', οὐδ' ἀμφρόιστον εὔηκεν.
 Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εἰς Ἰδομενίης,
 Λείπειτ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
 Βάσιδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλιτρίχες ἵπποι,
 Ἡκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 Ὑῖος δ' Ἀδμήτιοιο παῖνύστατος ἤλυθεν ἄλλων,

510

515

520

525

530

Ver. 510. κλῆε] Vide supra ad ὁ, 309.
 Ibid.—ἀγα] Ut fieri solet——.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν] quem Thracius olim
 Anchisæ genitori in magnò munere Cif-
 feus
 Ferre sui dederat monumentum et pignus
 amoris. Æn. V. 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτώνετα] Ὅν
 [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδεω ἀνατιθέναι ἑπτε-
 ρωνίῳ Δελφοῖς, ὡς δίδον ἐξ ἐπιγράμματος τοῦδε.
 χάρμης· εἰμι τρίπους, Πηλοῖ δ' ἀνάκειμαι
 ἀγαλμα,
 καὶ μ' ἐπὶ Πατρίῳ βῆμι πέδας ὠκείας Ἀχιλ-
 λεύς.

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βῆμι ἀγαθὸς Διομήδης,
 Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἐλκῆσπον-
 τιν. Eustath.

Ibid.—ἔλυσεν ὑφ'] Vide supra ad ὁ, 103;
 et ad ὁ, 24. Al. ἔλυσεν ὑφ', et ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514. —ἀρ'] Non hic vacat istud
 ἀρ' sed vim habet in connectenda sententia
 cum eo quod præcessit, ver. 453.

Ver. 515.—παραφθάμενος] Vide supra
 ad ὁ, 45.

Ver. 517.—ὅς ῥά τ'] Qui scilicet——.
 Ver. 520.—οὐδέ τι πολλή] Al. οὐδὲ τι
 πολλή. Ut supra ver. 504.

Ver. 523.—δίσκουρα] Al. δίσκ' αἶρα.
 Vide supra ad ver. 431.

Ibid.—λείπειτο,] Vide supra ad φ', 352;
 et ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἐτι προτέρω γένετο δρό-
 μος]

—— spatia et si plura supersint,
 Transfert clapsus prior, ambiguumve re-
 linquat. Æn. V. 325.

Ver. 527. Τῷ κεν μὲν] Al. Τῷ καὶ μὲν.

Ver. 529.—δουρὸς ἐρωήν] Ita supra ὁ, 358:
 —ἔσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωήν.

Ver. 530.—γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ,
 hic producatur; item ultima vocis, ἀμειβί-
 μενος, ver. 557; et τίς, ver. 575; et Χαδύ-
 μενος, ver. 603; vide supra ad ὁ, 51.

Ver. 532.—ἔλυθεν] Vide supra ad
 ὁ, 454; et ad ὁ, 37.

Ἐλαύν' ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσθεν ἵππους.

Τὸν δὲ ἰὼν ἄκτερε ποδάριος διὸς Ἀχιλλεύς·

Στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

535

Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μανύχας ἵππους·

Ἄλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν αἰετλίον, ὡς ἐπισκεπες,

Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεΐος υἱός.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·

Καί νύ κέν οἱ πόρην ἵππον, (ἐπήνεσαν γὰρ Ἀχαιοὶ)

540

Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,

Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δῖηη ἠμείψατ' ἀναστάς·

ὦ Ἀχιλλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶνε τελέσσης

Τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσασθαι αἰετλον,

Τὰ φρονέον, ὅτι οἱ βλάβειν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω,

545

Αὐτός τ' ἐσθλὸς εἶν'· ἀλλ' ὠφέλεν ἀθανάτοισιν

Εὐχεσθαι, τό κεν οὔτι παύστατος ἦλθε δῶκων·

Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χερσὲς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,

Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δὲ τοι ὄμωαι, καὶ μάνυχες ἵπποι·

550

Τῶν οἱ ἔπειτ' αἰετλὸν δόμεναι καὶ μείζον αἰετλον,

Ἢὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.

Τῆν δ' ἐγὼ οὐ δάσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω

Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐδέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάριος διὸς Ἀχιλλεύς,

555

Χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·

Καί μιν ἀμειψόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴσθην ἄλλο

Ver. 533.—καλά.] Vide supra ad α', 43.

Ibid.—περὶσσοῦεν.] *Al.* περὶσσοῦ.

Ver. 536.—ἄριστος.] *Al.* ἄριστος et ὁ

ἀριστος.

Ver. 537.—ἄγε δὴ.] Vide supra ad *ver.*

313.

Ver. 540. Καί νύ κέν εἰ.] Codices plurimi

habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541.—ἄρ'] *Ue par erat*—

Vide supra ad *ver.* 514.

Ver. 543.—μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶνε

τελέσσης Τοῦτο ἔπος.]

Hic totum caveat confessum ingentis, et

ora

Prima patrum magnis Salius clamoribus

implet;

Ereptumque dolo reddi sibi poscit hono-

rem.

Aen. V. 340.

Ver. 546. Αἰετλὸς τ' ἐσθλὸς εἶν'.] *Cod.*

Harleian. Αἰετλὸς ἐσθλὸς εἶν'.] Quod et ferri

potest. Vide supra ad α', 51.

Ibid.—ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad α',

398.

Ver. 548.—φίλον] *Cod.* *Harleian.* φίλος.

Ver. 550.—μάνυχες ἵπποι.] Vide supra

ad τ', 424.

Ver. 554.—εἰ κ' ἐδέλησιν] *Al.* εἰ κε

δέλησιν.

Ver. 555.—μείδησεν δὲ ποδάριος διὸς

Ἀχιλλεύς.]

—Risit pater optimus olli;

Et clypeum efferrī jussit. *Aen.* V. 358.

Ver. 558.—εἰ μὲν δὴ] *Siquidem rem*

vera—

Vide

Εὐμήλω ἐπίδουαι, ἐγὼ δὲ κε καὶ τὸ τελέσω·
 Δάσω οἱ θύρημα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπήρων,
 Χάλασον, ᾧ περὶ χεῦμα φαινοῦ κασιγιτέροιο
 Ἀμφιδιόηται· πολέος δὲ οἱ ἀξίος ἔσται.

560

Ἴβρα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρω
 Οἰσόμεναι κλισίῃσιν· ὁ δ' ὄχετο, καὶ οἱ ἔειπεν·
 Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἔδειξαιτο χαίρων.
 Τόσι δὲ καὶ Μενέλαος αἰσάτατο, ἐμὸν ἀχεύων,
 Ἀντίλοχῳ ἀμοταῦ κεχολωμένῳ· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετρυῖδα ἰσόθεος φῶς·

565

Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
 Ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δὲ μοι ἵππους,
 Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἱ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

570

Ἄλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
 Μήποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος
 Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν

575

Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσω ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
 Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτινα φημί
 Ἄλλον ἐπιπλήξεν Δαναῶν ἰθεῖα γὰρ ἔσται·
 Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφέες, ἢ θέμις ἔστί,
 Στάς ἵππων προσάροιθε καὶ ἄρματα, αὐτὰρ ἱμάσθλην
 Χερσὶν ἔχων ῥαδιήν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

580

Ver. 559. — ἐγὼ δὲ κε καὶ τὸ] *Al.*
 ἐγὼ δὲ καὶ τὸ.

Ver. 560. Δάσω οἱ θύρημα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπήρων.]

Levibus huic hamis confertam, auroque trillicem

Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse

Victor apud rapidum Simoῖτα sub Ilio alto,

Donat habere viro, decus et tutamen in armis. *Æn.* V. 259.

Ibid. — τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπήρων,] *Supra* φ', 183.

Ibid. — ἀπήρων,] *Al.* ἀπύρων.

Ver. 561. — περὶ χεῦμα] *Al.* περὶ-
 χεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδιόηται.] *Vide supra ad* φ', 736; *et ad* α', 37.

Ver. 567. — ἄρα] *Ut solitus erat* —.

Ver. 568. Χερσὶ] *Al.* Χερσὶ.

Ibid. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε,] *Παρά τοῖς*
ἀρχαίοις οἱ δημιουργοῦντες σκῆπτρα ἐκαστοῦ.

Schol.

Ibid. — ἐκέλευσεν] *Al.* ἐκέλευν.

Ver. 574—579. — δικάσσετε—δικάσω,]

Vide supra ad α', 140

Ibid. — μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.] *Μηδ' ἐπέρω ἡμῶν*

βωθεῖτε. Schol.

Ibid. — δικάσσετε,] *Al.* δικάζετε.

Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'] *Vide supra ad* α',

167.

Ver. 581. — αἰ δ' ἄγε] *Al.* εἰ δ' ἄγε. *Ut*

ver. 579.

Ibid. — ἦ] *Al.* ἦ.

Ver. 583. — ἔχων] *Al.* ἔχε.

Ver.

Ἴππων ἀψάμενος, γαϊήσυχον Ἐννοσίγαιον

Ἵρμυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.

585

Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

Ἄνσχεο νῦν, πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
Σεῖο, ἀναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

Οἴσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·

Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νῦός, λεπτή δέ τε μῆτις·

590

Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππου δέ τοι αὐτὸς

Δάσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο

Μεῖζρον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶναι

Βοιλαίμην, ἢ σοί γε, διστρεφὲς, ἤματα πάντα

Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.

595

Ἦ ῥα, καὶ ἵππων ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς

Ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς

Ἰάνθη, ὥσει τε περὶ σταχθύεσσιν ἔερση

Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσοσιν ἄρουραι·

Ὡς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·

600

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεἴζομαι αὐτὸς,

Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀσιόφρων,

Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νέου νίκησε νεοῖη.

Βέλτερον αὐτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·

605

Οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρεπίσειεν Ἀχαιῶν.

Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,

Σὸς τε πατὴρ ἀγαθός, καὶ ἀδελφεός, εἵνεκ' ἐμεῖο·

Τῷ τοι λισσομένω ἐπιπείσομαι, ἦδ' ἐκαὶ ἵππου

Δάσω, ἐμὸν περ' εὐσσαν· ἵνα γέλωσι καὶ οἶδες,

610

Ὡς ἐμὸς εὐποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ver. 585. Ἵρμυθι,] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 586. — ἀντίον ἠΐδα·] Vide supra ad γ', 263.

Ver. 587. — πολλὸν γὰρ ἔγωγε·] *Al.* πολλὸ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590 Κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νῦός, λεπτή δέ τε μῆτις·] — φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς· οἷα ἀσφαλεῖς. *Sophoc.* *OEdip.* *Tragop.* 625.

Ver. 593. — ἀπαιτήσειας·] *Cod.* *Harleian.* ἐπ' ἀιτήσειας. *Al.* ἐπαιτησειας.

Ver. 594. — διστρεφὲς·] *Al.* διαμπερές.

Ver. 599. — ἄρουραι·] Vide supra ad ζ',

Ver. 600. — ἄρα·] *Ut distum est* — ver. 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν·] Edidit *Barnesius* ex conjectura Ἀντίλοχ', ἢ νῦν. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α', 51.

Ver. 603. — οὔτι παρήγορος·] Οὐ κεχαλασμέος τὸν λογισμὸν παραφύρων. *Schol.*

Ver. 604. Βέλτερον·] *Cod.* *Harleian.* Διότερον. Quo modo et in duobus MSS scriptum reperit *Barnesius*. Atque ita etiam legit *Eustathius*.

Ver. 607. — ἐῖ·] Vide supra ad ε', 433. et 504.

Ἦρα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νόημονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἰπτον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.

Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα

Τέτρατος, ὡς ἔλασεν πέμπτον δ' ὑπελείπειτ' ἄεθλον,

615

Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,

Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·

Τῆ νῦν, καὶ σοι τοῦτο,, γέρον, κειμήλιον ἔστω,

Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν

Ὄφει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τὸδ' ἄεθλον

620

Αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,

Οὐδέ τ' ἀκοντίστυν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι

Θεύσει· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπέειγαι.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

625

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τε χεῖρες

Ὄμνων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.

Εἶθ' ὡς ἠβῶοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

Ver. 613.—ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε]

Tertia dona fecit geminos ex aere lebetas.

Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο
τάλαντα]

—et argenti magnum dat ferre talentum.

Æn. V. 248.

Ver. 615 —πέμπτον δ' ὑπελείπειτ' ἄεθλον,]

—sed lætum amplexus Acesten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fa-

ture:

Sume, pater, nam te voluit rex magnus
Olympi

Talibus auspiciis exortem ducere hono-

rem.

Ipsius Anchisæ longævi hoc munus ha-

bebis,

Cratera impressum signis:— *Ibid.* 531.

Ver. 616. Ἀμφίθετος φιάλη,] Vide supra
ad ver. 270.

Ver. 618. Τῆ νῦν.] Vide supra ad ξ', 219.

Ver. 620.—δίδωμι δέ τοι τὸδ' ἄεθλον αὐ-

τῶς· οὐ γὰρ, etc.] Πρῶτον γὰρ αἱ πυγμὴ παρ'

αὐτῶ. δεύτερον πάλιν, καὶ τελευταῖον ὁ δόμος
τῶν γυναικῶν αἰὲν τέτανται.—“Ὅτι μὲν αἱ
Πατρίλοιοι ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγαστρα-
τωντὴν τοξίν, ἀπατιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐναυλὸν
ἔστι. Διατηρῶν δὲ τὴν τοξίν, ἡμαλώς ὁ ποιητῆς,
τὴν μὲν Ἀχιλλεῖα λέγοντα τῷ Νέστορι πεποιή-
κε, “—δίδωμι δέ σοι τὸδ' ἄεθλον αὐτῶς·
“οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,

“οὐδὲ τ' ἀκοντίστυν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
“Θεύσει.” Τὸν δὲ προσβύτην ἐν τῷ ἀπομύ-
νεσθαι παραδόξως χροῖοντα γεροντικῶς ὅτι, “Πύξ
“μὲν εἰκόστα Κλυτομῆδεια Οἴνοπος υἱόν, Ἀγ-
“καῖον δὲ σάλλη Πλευρώνιον, —Ιφιμῆλον δὲ πτό-
“δεσσι παζέδραμον.” *Plutarch Symprosiac.*

Lib. II. Probl. 5. Τεῖον γὰρ ἀθλήματα παρὰ
ταῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δόμος τε καὶ πυγμὴ καὶ
παλῆ] ἢ Ἑλλησιν, ὡς Ὀμηρος ἐπὶ τῇ Πατρό-
κλου δολίᾳ ταφῇ. *Dionys. Ialicularn Antiq.*

Rom. Lib. VII. sub fine.

Ver. 621.—πύξ γε μαχήσεαι,] *Al.*
πιξ μεμαχήσεαι.

Ver. 622.—ἐνδύσεαι,] *Codices plurimi*
ἐσδύσεαι.

Ver. 623.—γῆρας ἐπέειγαι.] *Cod. Har-*
leian. γῆρας ἔπεισιν. Ut supra ἄ, 29. Atque
ita in uno MS scriptum reperit *Barnesius.*

Al. γῆρας ἰνάει.

Ver. 625.—ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.]
Al. ἔπεα πτερόεντ' ἀγῆσε.

Ver. 626.—κατὰ μοῖραν] Vide supra ad
π', 367.

Ibid. ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 627.—οὐδέ τε χεῖρες] *Cod. Har-*
leian. οὐδέ τι χεῖρες *Al.* οὐδ' ἐτι χεῖρες.

Ver. 628.—ἐπαΐσσονται.] *Al.* ἀπαΐσσονται.

Ver. 629. Εἶθ' ὡς ἠβῶοιμι,] Vide supra ad
ἄ, 249, et 260.

O mihi præteritos referat si Jupiter an-

nos!

- Ὡς ὅποτε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτων Ἐπειοὶ
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 Ἐνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπος υἱόν·
 Ἀγκαιῶν δὲ πάλῃ Πλευρώιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν εἴοτα·
 Δουρὶ δ' ὑπερβαλεὼν Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
 Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτοριάνε,
 Πλήθει πρόθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 Οὐνεκα εἴη τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφει λείπετ' ἄεθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπέδον ἠνίοχευεν,
 Ἐμπέδον ἠνίοχευ', ὁ δ' ἄρα μᾶστιγι κέλευεν·
 Ὡς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιούωντων
 Ἐργῶν τοιούτων· ἐμὲ δὲ χερῆ γῆραὶ λυγρῶ
 Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἤραεσσιν.
 Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀεθλοῖσι κτερέϊζε.
 Ταῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτος,
 Ὡς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνῆός· οὐδέ σε λήθω,
 Τημῆς ἥστ' ἔμοιγε τετημῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
 Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 Ὀλέχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδου.

630

635

640

645

650

Qualis eram, cum primam aciem Prae-
 neste sub ipsa
 Stravi, scutorumque incendi victor acer-
 vos :
 Et regem hac Herilum dextra sub Tartara
 mili. *Aen.* VIII. 560.
Ver. 634. Πύξ μὲν ἐνίκησα] Vide supra
 ad *ver.* 620.
Ibid.—Ἦνοπος] *Al.* Οἶνοπος. Quo
 modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato.
Ver. 637.—Φυλῆ] Vide supra ad *ἀ,* 265.
Ver. 639. Πλήθει πρόθε βαλόντες,] Ἦτοι
 πῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἀεμάτων· ἢ τῶν συναρμύ-
 των αὐτῶς θεατῶν, τῶ πλήθει ἐμὲ νικῶσαντες.
 Διφρεῖς γὰρ καὶ ἀνατίσσεσθαι χεῖρας ἔχοντες
 ἰσορροῦνται. *Sibol.*
Ver. 640.—αὐτόφει] *Al.* αἰτίθι.
Ver. 641.—ὁ μὲν ἔμπέδον ἠνίοχευεν, Ἐμ-
 πέδον ἠνίοχευ',] De hujusmodi ἐπαναφορῶν,
 vide supra ad *χ'*, 127.
 Ille, velut pelagi rupes immota refistit ;
 Ut pelagi rupes— *Aen.* VII, 586.

Quod autem hic ex *Ovidii Epist. Sapph. ver.*
 39, affert *Barnesius*,
 “ Si nisi quæ Facie poterit te digna videri,
 “ Nulla futura tua est, nulla futura tua
 “ est ;”
 Id vero profus ab hac re alienum est. Hoc
 enim ait *Ovidius* ; “ Si nulla futura est, nisi
 “ quæ Facie te digna videri poterit ; nulla
 “ omnino tua est futura.” Quod plane
 aliud est ac quod dicit *Homerus*.
Ver. 642.—ὁ δ' ἄρα μᾶστιγι] Qua ratione,
 ἀρα, hic ultimam producat ; item τε, *ver.*
 673 ; et ἔτι, *ver.* 690 ; et δὲ, *ver.* 715 ;
 vide supra ad *ἀ,* 51.
Ver. 649.—ἥστ' ἔμοιγε] *Cod. Harleian.* ἥ ; τέ.
Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν με-
 νοεικέα δοῖεν.]
 Dii tibi (si qua pios respectant numina,
 liquid
 Usquam justitiæ est, et mens sibi conscia
 recta ;)
 Præmia digna ferant— *Aen.* I. 607.
Ver.

Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς ἔθηκεν ἄεθλα·
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 Ἐΐετέ, ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
 Τῶ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
 Στῆ δ' ὄρθις, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

655

Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὡπερ ἀρίστω,
 Πῦξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ἦ δέ κ' Ἀπόλλων
 Δάη καμμοίνην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 Ἡμίονου ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νέεσθω·

660

Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον.

Ὡς ἔρατ' ὄρουτο δ' αὐτίκ' αἰὴν ἧς τε μέγας τε,
 Εἰδὰς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·

665

Ἄφατο δ' ἠμίονου ταλαεργοῦ, φάνησέν τε·

Ἄσπον ἴτω, ἔστις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον,

Ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,

Πυγμαχῆ κινήσαντ'· ἐπεὶ εὐχχμαί εἶναι ἀοιστος.

Ἡ οὐχ ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδέουμαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν

670

Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.

Ὡδε γὰρ ἐξέρῳ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης] Nunc, si cui virtus animusque in pectore praesens, Adsit, et evinctis attollat brachia palmis. Sic ait, et geminum pugnae proponit honorem: Victori velatum auro vittisque juven- cum; Ensem, atque insignem galeam, solatia victo. AEn. V. 363.

Ibid.—ἄεθλα.] Al. ἄεθλον. Ver. 655.—ἀδμήτην.] Al. ἀδμήτιν. Ver. 659, 663, 667, et 669.—ἀμφικύπελλον.] Vide supra ad α', 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαί τε.] Hærricus Stephanius et Eustathius hic legunt Ἀτρεΐδη τε. Quibuscum faciunt Cod. Cantab. a Barneje, itemque Cod. Harleian. a Tho. Bentleio collatus.

Ver. 659. Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε] Vide supra ad ver. 653.

Ibid.—κελεύομεν.] Al. κελεύομαι. Ver. 660.—πεπληγέμεν.] Vide supra ad β', 314; et ad γ', 31.

Ver. 661.—καμμοίνην.] Τὴν ἐκ καταμοῦνης νότον. Schol.

Ver. 664. Ὡς ἔρατ' ὄρουτο δ' αὐτίκ']

Nec mora; continuo vastis cum viribus oritur. Ora Dares, magnoque virum se murmure tollit. An. V. 368.

Ibid.—ἔρουτο.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 666.—Ἄφατο.] Cod. Harleian. ἠφατο.

Ibid.—Ἄφατο δ' ἠμίονου ταλαεργοῦ, φάνησέν τε.]

Tum læva taurum cornu tenet, atque ita fatur. AEn. V. 382.

Ver. 670. Ἡ οὐχ ἄλις.] Pronuntiabatur ἦν ἄλις. Vide supra ad δ', 18.

Ibid.—Ἡ οὐχ ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδέουμαι;]

Ἐνοι τοὺς αὐτῶν ἐπαίνοιο; μὴ παντελῆς λαμπροῦς μηδὲ ἀνράτους προσφίροντες; ἀλλὰ τινας ἐλλείψεις ἢ ἀποτεύξεις ἢ ἀμαρτίας ἐλαφροῦς ἐμβάλλοντες, ἀφαιροῖσι τὸ ἐπαχθεὶς αὐτῶν καὶ ἡμετέριον ὡσπερ ὁ Ἐπειός. οὐ μέτρια περὶ τῆς ποικιλίας εἰπῶν, καὶ θρασυκλήμενος, ὡς ἀντιχῆυ χροῖα τε ῥήξει, “Ἡ οὐχ ἄλις (φησὶν) ὅττι μάχης ἐπιδέουμαι;” Plutarco. de sui laude. Ibid.—οὐδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα]

Ἄλλ' οὐ γὰρ αὐτός πάντ' ἐπίστασθαι βροντῶν πέφικεν.— Euripid. Rhes. ver. 106.

Ver. 672.—τὸ δὲ καί.] Al. τότε καί. Sed ut opinor, minus recte.

Ver.

Ἄντικρόν χροά τε ῥήξω, σύν τ' ὅστε' ἀράξω
 Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 Οἳ κέ μιν ἐξείσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.

675

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος Φῶς,
 Μήκιστέως υἱός, Ταλαϊονίδαο ἀνακίος;

Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 Ἐς τάφον· ἐνθα δέ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.

680

Τὸν μὲν Τυδαΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεποιεῖτο,
 Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

Ἐγὼ δέ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·

685

Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἀμ' ἀμφῷ,
 Σύν ῥ' ἔπεσον, σύν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἐμικθεν·
 Δεινὸς δέ χρομάδος γενύων γενετ', ἐρρεε δ' ἰδρῶς
 Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρουτο θεῖος Ἐπειός,

Ver. 676. Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.]

Dixerat Aeneas: olli obstupere silen-
 tes,

Conversique oculos inter se atque ora te-
 nebant. Aen. XI. 110.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος:] Solus qui Paridem solitus contendere con-
 tra;

Idemque ad tumulum, quo maximus oc-
 cubat Hector,

Victorem Buten immani corpore, qui se
 Bebrycia veniens Amyci de gente fere-
 bat,

Perculit, et fulva moribundum extendit
 aena. Aen. V. 370.

Ver. 678. Μήκιστέως:] Pronuntiabatur
 Μήκιστέως.

Ver. 679.—Θάβας ἦλθε:] Cod. Harleian.
 Θάβας δ' ἦλθε.

Ibid.—δεδουπότος:] Ἐν πολέμῳ τεθνή-
 κωτος. Schol. Vide et supra ad β', 314.

Ver. 680.—ἐνίκα:] Vide supra ad β',
 221; et ad γ', 84.

Ver. 682. Θαρσύνων:] Vide supra ad γ', 823.

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ:] Πρῶτον ἰθὺς ἦν
 τοῖς παλαιῶς περιζήματα φέρειν περὶ τὰ αἰ-
 δία, καὶ ὅπως ἀγωνίζεσθαι κατὰ δὲ πᾶν λ, καὶ
 δευτέρως Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λαικεδαιμο-
 νίου λαθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περιζήμα, αἴτιον
 ἀπὸ ἥτης ἐγένετο· ἔξ' οὗ νόμο; ἐπέδη γυμνοῦς
 πρέχειν. Schol. Vide inf a ad ver. 710.

Ibid.—ἀπὸ τῆς ἐπιπυτῆς Δῶκεν ἱμάντας:]

Tum fatus Anchisa caesus pater extulit
 aequos,

Et paribus palmas amborum innexuit ar-
 mis. Aen. V. 426.

Ver. 684.—ἐτμήτους:] Al. ἐδμήτους.

Ver. 685. Τῷ δέ, ζωσαμένω:] N. standus
 hic maxime proprius Vocis Media Uius. Hi
 autem, quum se ipsi accinxissent, etc. Vide
 supra ad γ', 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στι-
 βαρῆσιν:]

Constitit in digitos extemplo arrectus
 uterque,

Brachiaque ad superas interritus extulit
 auras. Aen. V. 426.

Ver. 688. Δεινὸς δέ χρομάδος γενύων γέ-
 νετ',:]

—duro crepitant sub vulnere mala.

Ibid. 436.

Ibid.—χρομάδος:] Χρόμαδος δέ κατὰ
 ὀνομαστικῶν, ὅ ἐν ταῖς γενούσι ψόφος καὶ οἰν
 τασμοῖς, ὅς μέγιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίγεται.
 Fulvius. Similiter et Elymolog. Magn. a Bar-
 nese citatum; Τὸν ἐν ταῖς γενούσι ἰπὸ τῶν
 πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνομαστικῶς χρο-
 μάδος, εἶπεν ὁ Παιστής. Vide supra ad δ',
 455.

Ibid.—ἔρρεε δ' ἰδρῶς Πάντοθεν ἐκ μελέων:]
 Vide supra ad ver. 507.

Ver. 689—701.—ἔρουτο—Δεινόμετος:]
 Vide supra ad γ', 260.

Ibid.—θεῖος Ἐπειός,] Al. θεῖος Ἐπειός.
 Ver.

Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἰστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

690

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικῶς βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
Θῶν ἐπι φυκίοντι, μέλαν δέ ἐ κῶμα κάλυψεν·

Ὡς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβῶν ἄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφίσταν ἑταῖροι,

695

Οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεςσιν,
Λίμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·

Καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι εἶσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,

700

Τῶ μὲν νικῆσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῶν Ἀχαιοῖ·

Ἄνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·

Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τῶν δέ ἐ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

705

Ὅρυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.

Ὡς ἔφατ'· ὄρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον,]
—errataque aures et tempora circum
Crebra manus; duro crepitant sub vulnere
malae. *Æn.* V. 435.

Ver. 991. Εἰστήκειν·] *Al.* ἔσθηκε.

Ibid.—αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.]

*Ipsè gravis graviterque ad terram pondere
vasto*

Concidit———. *Ibid.* 447.

Ver. 692.—φρικῶς] Φριξ, ἡ ἐπιπόλαιος
τοῦ κύματος κίνησις. *Schol.* Vide supra ad φ',
126.

Ver. 693.—ἐπι φυκίοντι,] *Al.* ἐν φυκί-
οντι.

Ibid.—φυκίοντι,] Φυκία ἔχοντι· φύκος δὲ
ἐστὶν, ἧτοι ἡ ἀχὴ τῆς θαλάσσης, ἡ πῖα πα-
ραθαλασσία οὕτω καλουμένη *Schol.*

Ibid.—μέλαν δέ ἐ] *Al.* μέλαν γέ ἐ.

Ver. 694.—πληγεῖς] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.—ἀνέπαλτ'·] Vide supra ad θ', 85.

Ibid.—αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερσὶ
λαβῶν ἄρθωσε·]

—primusque accurrat Acestes,

Æquavumque ab humo miserans attollit
amicum. *Æn.* V. 451.

Ver. 695.—φίλοι δ' ἀμφίσταν ἑταῖροι, Οἳ
μιν]

Al. Illum fidi æquales, genua agræ tra-
hentem,

Vol. II.

*Ja*stantemque utroque caput, crassumque
cruorem

Ore rejequantem, mixtosque in sanguine
dentes,

Ducunt ad naves; galeamque ensemque
vocati

Accipiunt———. *Ibid.* 468.

Quo de loco *Macrobius*; “Sed et tota (in-

“quit) Daretis fatigatio habitu depingitur:

“*Al.* Illum fidi, etc. Sociorum quoque ejus

“trepidationem breviter ostendit: *Galeam-*

“*que ensemque vocati Accipiunt*; quasi non

“iponte accepturi munus, quod erat damnatum

“verecundie.” *Saturnal. Lib.* IV. cap. 1.

Ibid.—ἀμφίσταν ἑταῖροι,] Vide supra

ad á, 535.

Ver. 699.—κόμισαν] Vide supra, ad á,

140.

Ver. 702.—τρίποδ' ἐμπυριβήτην,] *Al.*

τρίποδα πυριβήτην. Quod et ferri potest.

Vide supra ad á, 51.

Ver. 703.—τίον] De hujus vocis prima

hic *produbia*, infra autem *ver.* 795, *correcta*;

vide supra ad ν', 103; et ad δ, 24.

Ver. 704.—ἔθνος,] *Cod. Harl.ian.* ἔθ-
νος.

Ver. 707.—πειρήσεσθε.] *Cod.* plurimi

πειρήσεσθε.

Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς
 Ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βιάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 Ἄγκας δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρήσιν·
 Ὡς δ' ἔτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
 Δάματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 Τετρίγει δ' ὄρα νῦτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 Ἐλκίμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς·
 Πικναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 Αἵματι φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 Νίηης ἰέσθην, τρίποδος περὶ ποιητοῖο·

710

715

720

Οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδεις τε πελάσσαι,
 Οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερῆ δ' ἔχεν ἰς Ὀδυσῆος.

Ἄλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἦ μ' ἀνάειρ, ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

Ὡς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθεις Ὀδυσσεύς·

725

Κόψ' ὅπιθεν κάληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

Καδ' δ' ἔβαλ' ἔξ' ὀπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεύς

Κάμπησε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.

Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολὺτλας ὄϊος Ὀδυσσεύς,

Ver. 710. Ζωσαμένω] Vide supra ad ver.

685.

Ibid. Ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βιάτην] Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀπεδοῦθαι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς ὀλιμπίσας, δεξιὰν ἐπὶ τῆς πεντεκαιδέκατης ὀλιμπιάδος, Ἀκαίους ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τούτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνας, ὅσα γυμνὰ φαίην ἐν ταῖς ἀγῶναις τὰ σώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμηρίοι μαρτυροῦν ἀξιωματικότεροι· [forte ἀξιωματικότεροι] τε καὶ ἀρχαῖοι πάντες αὖν, ζωσμένους τῶς ἡρώας ποικίλ. Τὴν γὰρ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσεύς πάλιν ἐπὶ τῇ Πατρῴῳ ταφῇ γυμνὸν ἀφηγοῦμένους, φησὶν. "Τῶ δὲ Ζωσαμένω βήτην ἐς μέσον" ἄρ. 2α." Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII. sub fine. Ubi obiter notandum legitur hic Dionysium, τῶ δὲ Ζωσαμένω βήτην; Ex versu (ut videtur) 685.

Ibid.—ἄρα] Ut facere solebant—.

Ver. 711. Ἄγκας] Vide supra ad ξ', 346.

Ver. 712.—ἀμείβοντες,] Δόκοι μεγάλαι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι, ὥστε βιστάξην τὴν ἐσφῆν· αἰτίας καὶ συστάται κινεῖνται Schol.

Ibid.—κατὰς ἤρας τέκτων,] Ἄλ. σφόδρ ἤρας τέκτων.

Ibid.—ἤρας] Non a praeterito medio ἤρασι, tunc enim non conflictet Temporum ratio; sed ab auxilio ἤραρον. Vide supra ad ὁ, 454; ad ε', 810; et ad α, 37.

Ver. 714. Τετρίγεις] Vide supra ad Η', 314; ad δ', 492; et ad φ', 352.

Ibid.—ἄρα] Ut fit—.

Ver. 716.—σμῶδιγγες] Vide supra ad Β', 267.

Ver. 717.—φοινικέσσαι] Pronuntiabatur φοινικῶσσαι. Secundam enim necessario producit. Vide supra ad υ', 272.

Ver. 719.—πελάσσαι,] Vide supra ad γ, 1; et ad ε, 140.

Ver. 721.—ἐλάξαι] Vide supra ad φ', 270.

Ibid.—ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,] Ἄλ. ἐκνήμιδας Ἀχαιοί. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 725, 729, et 756.—ἀνάειρε—ἐπίκα:] Vide supra ad γ, 84.

Ver. 726.—κάληπα.] Κάληπα δὲ λέγεται τὴν ἀγκύλιν κατὰ τοὺς παλαιούς, τὴν περὶ τῆς ἰσθμίας. Eufratib.

Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρε·
 Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἀμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάσθησαν δὲ κοίη.

730

Καί νύ κε τὸ τρίτον αὐτὶς ἀναΐζαντ' ἐπάλαιον,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·

Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τράβεσθε κακοῖσι·

735

Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες

Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·

Καί ῥ' ἀπομορξάμενω κοίην, δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἀέθλια,

740

Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα

Χάνθανεν, αὐτὰρ κάλλι ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν

Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,

Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,

Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θάοντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·

745

Υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὄνον ἔδωκε

Πατρόκλω ἠρώϊ Ἴησονίδης Εὐνήος.

Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἑτάροιο,

Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.

Δευτέρω αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πύονα δημῷ·

750

Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθήϊ ἔθηκε.

Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ver. 732, 739.—κοίη.—κοίην.] Vide supra ad π', 702; et ad δ', 24.

Ver. 733.—ἀναΐζαντ' ἐπάλαιον.] Cod. Har' eian. ἀναΐζαντε πάλαιον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς.] Tum pater Æneas procedere longius iras,

Et favire animis Entellum haud passus acerbis;

Sed finem imposuit pugnae.— Æn. V. 461.

Ver. 735.—ἐρείδεσθον.] Al. ἐρείσεσθον.

Ver. 738.—ἄρα.] Ut par erat —.

Ver. 739.—ἀπομορξάμενω κοίην, δύσαντο χιτῶνας.] Quum pulverem sibi ipsi absterfissent, vestes sibi induerunt. Vide supra ad ver. 685; et ad γ', 141.

Ver. 740. Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἀέθλια.]

Hic qui forte valint rapido contendere curia,

Invitat pretiis animos et præmia ponit.

Æn. V. 291.

Ver. 743.—Σιδόνες πολυδαίδαλοι] Οἱ Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ πόλις φοίνικος. Sebel. Σιδόνιοι δὲ πολυτέχνῳ τινος παραδίδονται καὶ καλλιτέχνῳ, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς· δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, περὶ τοῦ ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικῆν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι· καὶ τῆς ναυτιπλοίας. Strabo, Geograph. Lib. XVI.

Ver. 745.—Θάοντι] Τῷ τῆς Ἀθήνων βασιλεῖ, Sebel.

Ver. 746. Υἱός.] Ita ex duobus MSS, et ex Etymolog. Magn. edidit Barnesius. Al. Υἱός.

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον.—, Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ] Vide supra ad ver. 740.

Ver. 750. Δευτέρω αὖ] Nonnulli hic legunt Δευτέρω δ' αὖ. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit Δεύτερον δ' αὖ. Vide supra ad β', 811.

Ὅρουσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 Ὡς ἔφατ' ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
 Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτὲ νέους ποσὶ πάντα ἐνίκα·
 Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηγε δὲ τέματα Ἀχιλλεύς·
 Τῶσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ἄκα δ' ἔπειτα
 Ἐκφερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο διὸς Ὀδυσσεὺς
 Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνιο
 Στήθεός ἐστι κανὼν, ὄντ' εὐ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πηλὶόν ἐξέλκοντα παρὲκ μίτου, ἀγχάθι δ' ἴσχει
 Στήθεός· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπίσθεν
 Ἰχνη τύπτε πόδεσσι, πάρος κίον ἀμφιχυθῆναι
 Καδ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς,
 Αἰεὶ ῥίμφα θέεν· ἰαχόν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 Νίκης ἱεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευσον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμου, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς,
 Εὐχέτ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὄνκατὰ θυμόν·

755

760

765

Ver. 754, et 759.—ἄρνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος δ'] Qua ratione, Ἀντίλοχος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, ver. 758; et τε, ver. 777; et φθίμενος, ver. 779; et μέλλεις, ver. 795; vide supra ad α', 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηγε δὲ τέματα Ἀχιλλεύς]

Hæc ubi dicta; locum capiunt, signoque

repente

Corrumpunt spatia audito, limenque relinquunt

Estus nimbo similes.— *Æn. V. 315.*

Ver. 758.—τέτατο] Vide supra ad α', 352; et ad δ', 492.

Ibid.—ἄκα δ' ἔπειτα Ἐκφερ' Οἰλιάδης]

Primus abit, longaque ante omnia corpora Nisus

Emicat, et ventis et fulminis ocior alis. *Æn. V. 318.*

Ver. 759.—ἐπὶ δ' ὤρνυτο διὸς Ὀδυσσεὺς]

Proximus huic

Insequitur Salus *Ibid. 320.*

Ver. 761.—κανὼν,] Ὁ νόταμος περὶ ὄν

εἰλέσται ὁ μίτου; ὁ ἰστανωτικός, Schol.

Ibid.—χεῖρσι,] *Al. χεῖρι.*

Ibid.—τανύσση,] *Al. τανύσει.* Minus recte. Media enim semper corrumpitur. Vide supra ad γ', 58.

Ver. 762. Πηλὶόν] Εἰλήμα κίονος, Schol.

Ver. 763.—ἀγ' Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν

αὐτὰρ ὀπίσθεν Ἰχνη τύπτε]

—calcemque terit jam calce Diorea.

Æn. V. 324.

Quem locum inter eos recenset Macrobius in quibus “Virgilius Homericæ carminis majestatem non arquet. Eit autem (inquit) hu-

“jus versus [Ἰχνη τύπτε πόδεσσι, πάρος κίον ἀμφιχυθῆναι] hic sensus: Si per iolum pulvereum forte curratur; ubi pes

“fuerit de terra a corrente sublatus, vestigium sine dubio signatum videtur, et tamen

“celerius cogitatione pulvis, qui ictu pedis fuerat excussus, vestigio superfunditur. Ait

“ergo divinus Poëta ita proximum fuisse qui sequebatur, ut occuparet antecessoris vestigium, antequam pulvis ei superfunderetur.” *Saturnal. Lib. V. cap. 15.*

Notandum etiam cursus celeritatem aptissime depingere hosce tres versus [763, 764, 765],

pedibus dactylicis totos incedentes. Vide supra ad γ', 23, et 363.

Ver. 765. Καδ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα]

Vide supra ad ver. 380.

Ibid.—ἄκα] *Ut fieri solet.*

Ver. 767.—ἱεμένω,] *Al. ἱεμένω, et ἱεμένω.*

Ver. 768. Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμου,]

jamque fere spatio extremo, fessisque subipluni

Finem adventabant:— *Æn. V. 327.*

Ibid.—αὐτῶν Ὀδυσσεὺς Εἰχέτ']

Κλυθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἔλθε ποδοῖν.

770

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβεν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖζεσθαι ἄεθλον,

Ἐνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θεῶν· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,

Τῆ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,

775

Οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε, ζῆνός τε.

Κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας·

Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,

780

Ὀνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἠ τοπάρης περ,

Μήτηρ ἄς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρηγεί.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασσαν.

Ἀντίλοχος δ' ἀρα δὴ λισθηῖον ἔκφερ' ἄεθλον,

785

Μειδίῳν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Εἰδόσιν ἕμῃ ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν

Ἀθάνατοι τιμῶσι παλατοτέρους ἀνθρώπους·

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ἔλιγον προγενέστερός ἐστιν·

Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,

790

Ὡμογέραντα δὲ μιν φάσ' ἔμμενα· ἀργαλέον δὲ

Ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

Ni palmas: ponto tendens utraſque Clo-
anthus

Fudiſſetque preces, Divoſque in vota vo-
caſſet. *Æn.* V. 233.

Ver. 770. κλυθι, θεὰ,]

Tu Dea, tu præſens noſtro ſuccurre la-
pori. *Æn.* IX. 404.

Ver. 771. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' *Ver.* 773. Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον]

Jamque fere ſpatio extremo, teſſique ſub
ipſum

Finem adventabant: levi cum ſanguine
Niſu.

Labitur infelix; caeſis ut forte juvenis
Fuſus humum virideſque ſuper madefecē-
rat herbas:

Hic juvenis, jam victor ovans, veſtigia
preſſo

Haud tenuit citubata ſolo: ſed pronus in
ipſo.

Concidit immundoque ſimo ſacroque cru-
ore. *Æn.* V. 327.

Ver. 775. Τῆ ῥα] *Ubi ſcilicet*—.

Ver. 777.—ζῆνός τε.] *Cod. Harleian.*

ζῆνός τε.

Ver. 779.—φθάμενος:] *Vide ſupra ad β, 43.*

Ver. 780. Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων]

Vide ſupra ad ver. 666.

Ver. 781. Ὀνθον ἀποπτύων,]

Et ſimul hiſ diſtictis faciem oſtentabat, oc
udo

Turpia membra ſimo—. *Æn.* V. 357.

Ibid.—Ὀνθον] *Al.* Ὀνθου.

Ver. 785.—ῥα] *Uti neceſſe erat*—.

Vide ſupra ad ver. 778, 779.

Ver. 788. Ἀθάνατοι] *Vide ſupra ad α, 398.*

Ver. 791. Ὡμογέραντα] Οὗτω λέγουσι,

ἠτοι τοὺς ἐπιſυνατάτας, καὶ μὴ πῶι στανὺ γέρον-
τας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γέροντος· ἢ τοὺς πρὸ ἄρας
καὶ παρ' ἡλικίαν γενηκότας. *Schol.*

- Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδάμεια Πηλείωνα.
 Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
 Ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω·
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχίσκιον ἔγχος
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
 Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπήρσα· 800
 Στῆ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν εἶπεν·
 Ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελευομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 Τεύχεα ἴσασμένω, ταμεισίχροα χαλκῶν ἐλόντε,
 Ἀλλήλων προπάρουθεν ὀμίλου πειρηθῆναι·
 Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροῶ καλὸν,
 Ψαύσῃ δ' ἐνδίων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα,
 Τῷ μὲν ἐγὼ δάσω τόδε φάσγανον ἀργυρέηλον,
 Καλὸν, Θρηΐμιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπήρτων·
 Τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 Καί σφιν δαίτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν. 810
 Ὡς ἔφατ'· ὄρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὄρτο κρατερὸς Διομήδης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Δεινὸν δευκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς· 815
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρεῖς μὲν ἐπήϊζαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν·

Ver. 794. τὸν δ'] Vide supra ad 4, 57; et ad 8, 160. Male *Barnesius* τόνδ'.

Ver. 795.—μέλεος εἰρήσεται] Vide supra ad π', 337. Porro *Barnesius* hic edidit μέλεος; κ' εἰρήσεται inferta particula κε, quam omnino addendam contendit. Sed minus recte.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπήρσα.] Vide supra ad π', 663.

Ver. 802.—κελευόμεν,] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἴσασμένω.] Vide supra ad ver. 685.

Ver. 805. Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τοῦ Παλαιῦς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς μεταγράφει τὴν τρίτην τοῦτον οἶτον. Ὀππότερός κεν πρώτων ἐπιγραφῆς

“ χροῶ καλὸν, φθῆν ἐπιτεξάμενος; διὰ τ' ἔντεα

“ καὶ φόνον ἀνδρός.” *Eustath.* Satis inficete. *Ibid.* et ver. 808.—καλὸν,] Vide supra ad E, 43.

Ver. 806.—ἐνδίων,] Τῶν ἐντὸς ἔσλων μελῶν. *Schol.*

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δάσω] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 808.—ἀπήρτων] *Al.* ἀπήρτων.

Ver. 812.—ἄρα.] *Deinceps*—

Ver. 813.—ἐκάτερθεν] Vide supra ad 4, 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω.] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. *Al.* Ἐς μέσον ἀμφοτέρων.

Ibid.—μεμαῶτε] Vide supra ad v, 46; et ad ζ', 464.

Ver. 815.—δευκομένω.] *Cod. Harleian.* δευκομένοι. Quod et *Ierri* possit. Vide supra ad 4, 566.

Ver. 816. Ἄλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ζ', 431. et 504.

Ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθη
 Νύξ, οὐδὲ χροῖ ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.

Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο,
 Αἴεν ἐπ' αὐχάνι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκακῆ.

820

Καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,
 Παιυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.

Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωος,
 Σὺν κολεῶ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμώνι.

825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόανου,

Ὅν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίανος·
 Ἄλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς,

Τὸν δ' ἄγεται ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
 Στῆ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

830

Ὅρουσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·

Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 Ἐξεί μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

Χρωόμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενος γε σιδήρου
 Ποιμῆν, οὐδ' ἀροτῆρ, εἰς ἔς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.

835

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυπαΐτης,

Ἄν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέιο,

Ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ διὸς Ἐπειῖος·

Ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε διὸς Ἐπειῖος,

Ἦκε δὲ δινήσας γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

840

Δεύτερος αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄσχος·

Τὸ τρίτου αὐτ' ἔρρηψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·

Ver. 319.—ἔρυτο] Vide supra ad γ', 555.

Ver. 320.—ἀρ'] Ut equum erat.

Ver. 321.—ἀκακῆ.] Al. ἀκακή.

Ver. 323. Παιυσάμενους] Vide supra ad γ', 141.

Ver. 325.—εὐτμήτῳ τελαμώνι.] Al. εὐ-
 δμήτῳ τελαμώνι. Vide supra ad η', 304.

Ver. 326.—σὴλον] Δίσκος· διαφέρει δὲ
 σῆλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατὺς ἔστι
 καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ σῆλος στρεγγυλὸς καὶ σφαι-
 ροειδής. Schol.

Ibid.—αὐτοχόανον.] Ἐκ χρωόμενης ἕλης
 εὐθὺς κρωομενόμενος· αὐτοχόανον, οἷον μὴ ἔχοντα
 κατασκευὴν τερπνῆν, οὐτ' οὐν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ
 μήτης χρωσίας ἀναληφθέντα. Schol.

Ver. 327.—ῥίπτασκε] Projicere solitus
 erat. Vide supra ad β', 221; et ad γ', 84.

Ver. 328.—ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς,]
 Vide supra ad ε', 58.

Ver. 329. Τὸν δ' ἄγεται ἐν] Cod. Harleian.
 Τὸν δ' ἄγεται ἐν.

Ver. 334. Χρωόμενος.] Pronuntiabatur
 χρωόμενος, ut notavit Burnsius. Vide supra ad
 ver. 308.

Ver. 336, 337, 338. Ὡς ἔφατ' etc.] Cod.
 Harleian. versus hocce modo legit:

Ὡς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυ-
 παΐτης,

Ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ διὸς Ἐπειῖος,

Ἄν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέιο.

Ver. 336, et 339.—ἀρτο] Vide supra
 ad φ', 352; et ad β', 810.

Ver. 339. Ἐξείης δ' ἴσταντο.] Vide supra
 ad ver. 338.

Ver. 340.—γέλασαν] Vide supra ad ε', 69.

Ver. 343.—σήματα πάντα.] Al. σῆ-
 ματα πάντων. Ut Odyss. β', 192.

Ἄλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυπόιτης,

Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα Βουκόλος ἀνὴρ,

845

Ἦδε θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βουῖς ἀγελαίας·

Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε τοὶ δ' ἐβόησαν.

Ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυπόιταο κρατεροῖο

Νῆας ἐπὶ γλαφυραῖς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,

850

Καδ' δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεις, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·

Ἴσθον δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο

Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθου· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν

Λεπτῇ μηρίνθω δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει

Τοξεῦειν ἔς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,

855

Πάντας ἀειράμενος πελέκεις, κλισίηνδ' ἐφερέσθω·

Ὃς δὲ κε μηρίνθωιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,

(Ἦσσαν γὰρ δὴ κείνος,) ὄδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.

Ὡς ἔφατ' ὄρωτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,

Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος·

860

Κλήρους δ' ἐν κυνέη χαλκῆρσι πάλλον ἐλόντες.

Τεύκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν

Ἦκεν επικρατέως, οὐδ' ἠπέλιψεν ἀνακτι·

Ἄρῶν πρωτογόνων βρέζειν κλειτὴν ἐκατόμβην.

Ὀρνιθος μὲν ἀμαρτε, μέγιστος γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,

865

Ver. 845. — καλαύροπα.] Τὴν Βουκόλου
μάστιγον ἔστι δὲ ἕλκον κατὰ τὸ ἔτερον μέρος τοῦ
ἔχον, ὃ ἔστι βάρυς. Schol. Cod. Harleian.
καλαύροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι.]

Protius Aeneas, celeri certare sagitta

Invitat, qui forte velint, et praemia ponit.

Aen. V. 485.

Ibid. — ἰόντα σίδηρον,] Ἦει ἢν κεινόντα,
ἢ μέλανα· ἀμείων δὲ τὴν πρὸς τὴν κατασκευὴν
ἰσχυρότερον, ὃ ἔστι βέλτερον. Schol.

Ver. 852. Ἴσθον δ' ἔστησε.]

Ingentique manu, malum de nave Serestii

Erigit; et volucrum trajecto in fune co-

lumbam,

Quo tendant ferrum, malo suspendit ab

alto. Ibid. 487.

Ver. 853. — ἐκ δὲ.] Barnejius edidit

ἐκ δὲ Sed Male.

Ibid. — ψαμάθου.] Ita edidit Bar-

nejius. Al. ψαμάθου. Cod. Harleian. ψαμά-

θου. Quae forte est vera lectio.

Ver. 854. — ἦ.] Cod. Harleian. ἦ.

Ver. 856; 858. — ἀειράμενος: — οἴσα-

ται]. Vide supra ad v. 168.

Ver. 856. — πελέκεις,] Ἀξίνας διατόμους.

Schol.

Ibid. — κλισίηνδ'.] Al. οὐκίηνδ'.

Ver. 858. — ἡμιπέλεκκα.] Ἠμιπέλεκκον, τὸ

ἡμῖσι τοῦ πελέκους, τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μίμου μέρους

ἔχον ἡμίσην, ὃ καὶ διατράλιον καλοῦσιν. Schol.

Ver. 859. — βίη Τεύκροιο.] Sic supra ver.

837, Λεωτῆος κρατερὸν μένος. Vide supra ad

v. 758.

Ver. 861. Κλήρους δ' ἐν κυνέη χαλκῆρσι

— Τεύκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν.]

Conyeneat, viri, dejectamque aerea fortem

Accipit galea: et primus, clamore secundo

Hyrtacida, ante omnes, exit locus Hippo-

coontis. Aen. V. 490.

Ver. 864, et 873. — βρέζειν κλειτὴν ἐκατόμ-

βην.] Vide supra ad v. 444.

Ver. 865. — Ὀρνιθος μὲν ἀμαρτε.]

Alit ipsam milerandus avem, contingere

ferro

Non valet; nodos et vincula linea rupit,

Quis

Αὐτὰρ ὁ μῆριθον βάλε παρ πόδα, τῇ δάδῃ ἔρηις
 Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆριθον τάμε πικρὸς οἷστος
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανόν, ἣ δὲ παρῆθη
 Μῆριθος προτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν ἄχαιοί.
 Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χεῖρας
 Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷστον ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυσεν.
 Αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
 Ἄρῶν πρωτογόνων βέξειν κλειτῆν ἑκατόμην·
 Ἵψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήωνα πέλειαν,
 Τῆν ῥ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτερυγος βάλα μέσσην·
 Ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν αἶψ' ἐπὶ γαίῃ
 Πρόσθεν Μηριόναο πάγη πόδος· αὐτὰρ ἣ ὄρηις
 Ἰστῶ ἐφεζομένη ὑπὸς κυανοπύρροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πικρὰ λίσσθεν.
 Ὠκρὸς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκειας δέκα πάντας αἶσιξε,
 Τεῦκρος δ' ἠμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσιμιον ἔρχος,
 Καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοῶς ἄξιον ἀνθεμύοντα

870

875

880

885

Quis innexa pedem malo pendebat ab alto.

Illa Notos atque atra volans in nubila fugit. *Æn.* V. 509.

Ibid.—τῶν Ἀπόλλων,] *Al.* τῶν Ἀπόλλων.
Ver. 867. Ἀντικρὺ δ' ἀπ'] Sic infra *ver.*

876 ; Ἀντικρὺ δὲ διήλθε. Vide supra ad 4, 51.
Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης]

Tum rapidus jamdudum aera contenta parato

Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit. *Æn.* V. 513.

Ibid.—Σπερχόμενος δ' ἄρα—ὡς ἴθυσεν.]

Ἡ Μῆριθον ἀπὸ τοῦ ἴθυσεν, κατὰ τοὺς ποταμούς, ἔστι τόξου χρηματικὸς ἰταῖδα τοῦ ἡρωικῆς αἰῶνος ποιητῆ μεταφράσει αὐτοῦ, “ Σπερχόμενος δ’

“ ἄρα Μηριόνης, ἐπέθη κατ’ οἷστον τόξον· ἐν γὰρ “ χεῖρας ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυσεν.” Ἀντικρὺς δὲ οὕτω γράφει, “ Σπερχόμενος δ’ ἄρα Μηριόνης

“ ἐξείρυσσε Τεῦκρον τόξον· χεῖρὶ δ’ οἷστον ἔχεν “ πάλαι, ὡς ἴθυσεν.” Σοιπέτρων μὲν αὐτὸς τῶ

“ Ομήρου, σαφίστερον δὲ μεταφράσας· ἐν γὰρ τῶν ἡρωικῶν αἰ. πηλ. αἰ. ὡς ἴθυσεν, ἀπὸ τοῦ ἴθυσεν, κατὰ πτεροῦ, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πτερόν. *Eustath.*

Ibid.—ἄρα] *Ut oportet*—

Ibid.—ἐξείρυσσε χεῖρας] Ἀπὸ τῆς τοῦ Τεῦκρου· τῶ γὰρ αὐτῶ τῶν ἐχέοντο. *Schol.*

Ver. 871.—ἴθυσεν.] *Al.* ἴθυσεν.

Ver. 872.—ἐκηβόλω Ἀπόλλων] Vide supra ad 4, 75.

Ver. 874.—Ἵψι δ' ὑπαὶ νεφέων]

Jam vacuo lætām celo speculatus, et alis plaudentem, nigra figit sub nube columbam.

Decidit exanimis, vitamque reliquit in altris

Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam. *Æn.* V. 515.

Ibid.—Ἵψι] *Al.* ὑπὸ.

Ibid.—εἶδε] *Al.* ἴδωτο.

Ver. 875.—μέσσην] *Al.* μέσση.

Ver. 877.—πάλαι] Vide supra ad 4, 185.

Ver. 879.—ἀπέκρεμασεν,] Vide supra ad 4, 67.

Ibid.—πτερὰ πικρὰ λίσσθεν.] Σοιπέτρως τὰ πτερὰ. *Schol.*

Ver. 882.—ἄρα] *Ut æquum erat*—

Ibid.—πελέκειας] Vide supra ad *ver.* 114, et 856.

Ibid.—δέκα πάντας.] Vide supra ad 4, 247.

Ver. 885.—ἐπεμύοντα] Ἦσαν, οἷα εἰς πῦρ χεῖρισμον, ἀλλ' ἐπιθεματικῆς ἢ ἀποθεματικῆς. *Schol.*

100.

Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρον· καὶ ῥ' ἤμονες ἀνδρες ἀνέσταν·

Ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

Ἄν δ' ἄρα Μιηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἄτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων, 890

Ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἤρασιw ἐπλευ ἄριστος·

Ἀλλὰ σὺ μὲν τὸδ' ἀέθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας

Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μιηριόνη ἤρωϊ πρόρωμεν,

Εἰ σύ γε σῶ θυμῶ ἑθέλεις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895

Δῶκε δὲ Μιηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὄγ' ἤρως

Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλές ἀέθλον.

Ver. 886.—ἤμονες] Ἀκοντισταί. Schel.

Ver. 887.—εὐρυκρείων] Vide supra ad 4,

ΣΟΖ.

Ver. 890.—ἴδμεν γὰρ,] Refertur istud γὰρ
ad id quod eleganter reticetur; " Nihil opus
" ut tu certamen in eas, scimus ENIM, etc."

Ibid.—προβέβηκας] Antecellis; non
antecelluisti. Vide supra ad 1, 756; et ad
4, 37.

Ver. 894.—ἑθέλεις] Cod. Harleian.
ἰθέλεις. Al. ἰθίλεις.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω΄.

Ἑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ω΄.

ΖΕΥ΄Σ κηδόμενος Ἔκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπει, ὅπως ἀποδῶ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα· Ἴριν δὲ πρὸς Πρίαμον ὅπως λῦτρα κομίσαις Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κομίσαντος τοῦς Ἑλληνικοῦς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ ἰκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱὸν καὶ ἀνακρίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ’ αὐτῇ δεῖπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος λῦτρα.

Ἄλλως.

Ω΄, Πρίαμος νέκυν υἱα λαβὼν, γέρε δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

Ω΄, νέκυν Ἐκτορα πατρὶ λῦτρων πόρην εἶνεκ’ Ἀχιλλεῖς.

ΛΥ΄ΤΟ δ’ ἀγὼν, λαοὶ δὲ θαῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ’ ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ἵπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ’ ἐστρέφετ’ ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἦψ’
Ἦδ’ ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάειν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλέγειναι τε κύματα πείρων·

Ver. 1. Αὐτο δ’ ἀγὼν,] Recte hic Barnesius; “ἀὐτο, inquit, pro ἐλεύετο Atticam ce; — nam αὐτο, pro ἐλεύετο, primam “corripit.” Vide supra ad φ’, 114.

Ibid.—ἀγὼν,] Νῆν τὸ ἀβροσῖμα τῶν θεατῶν. Schol.

Ver. 4. Κλαῖε,] Vide supra ad ν’, 84.

Ver. 6.—ἀδραπέτα] Ἀδ. ἀδρότητα. Vide supra ad π’, 857.

Ver. 7.—ὅποσα τολύπευσε] Edidit Barnesius, ὅπῃ ἐκτολύπευσε. Sed nihil opus. Vide supra ad ε’, 51.

Ibid.—καὶ πάειν ἄλγεα,] Pronuntiabatur ἀλη.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλέγειναι τε κύματα πείρων.] Τὸ δὲ, πείρων, τοῖς κύμασι προστεμηπτόν· τοῖς δὲ γε παλέμασι ἐπιλογιστέον οἰκίαν τινα ἑτέραν μεταχόν· Συστήθη δὲ τῆ πορῆ ὅσα:

Τῶν μνηστικίμενος, θαλερόν κατὰ δάκρου εἶβεν,
 Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευραῖς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 Ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ πενήτης· τότε δ' ἄρθρος ἀναστὰς
 Δαίεσσ' ἀλὶν παρὰ θῖν' ἄλος· οὐδὲ μιν ἦν
 Φαινομένη λήθισκεν ὑπεῖο ἄλα τ' ἦϊόνας τε·
 Ἄλλ' ὄγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄσμασιν ὠκείας ἵππους,
 Ἐκτορα δ' ἔλεισθαι δησάσκειτο δίφρου ὀπίσθεν 15
 Τρίς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενειτιάδαο θανόντος,
 Αὐτὶς εἰς κλισίην παυέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κοῦ ἑκτανύσας προπρηγέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Πᾶσαν ἀεικίην ἀπέχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
 Καὶ τεθνεῖστα περ' περὶ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτει 20
 Χρυσείη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλευστᾶζαν.
 Ὡς ὁ μὲν Ἐκτορα δῖον ἀεικίεν μνεαίων·
 Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορῶντες,
 Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόντην.
 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐνήδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ, 25
 Οὐδὲ Ποσειδάων, οὐδὲ Γλαυκῶπιδι κόουση·
 Ἄλλ' ἔχον, ὡς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰσθῆ.
 Καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' αἴτης·

ἴσται καὶ τὰ τοιαῦτ' ὁπόσον, σὺν πολλοῖς ἄλλοις,
 καὶ τῷ Σίτῳ καὶ ὄνεν ἰδόντες. *Eustath.* Ροίτο
 et περὶ τὸν hic legimus notat idem *Eustathius*;
 Πάμφιλος δὲ, φασί, περισπᾶ τὸ πειρῶν, παρὰ
 γὰρ εἰς ὁμοιότητα τὸ, πειρῶσι, καὶ τὸ, Πειρᾶ
 μέγα λαίτριά· ἀφ' ὧν φησὶν ἴλια καὶ τὸ πειρῶν.
 Atqui iterum occurrit idem hic versus, *Odyss.*
 β', 183; γ', 91, et 264; quibus omnibus
 in locis scriptum est πειρῶν, nec variant. *Co-*
dices.

Ibid. — πτολέμου, ἀλεγευά τε] *Cod.*
Harleian. πολέμου, ἀλεγευά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος,]
 Vituperat hunc locum *Plato*: Πάλιν δὲ Ὀμή-
 ρου τε διεσόμεθα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν, μὴ
 πᾶσιν Ἀχαιῶν, βῆς παιδα, “ Ἄλλοτ' ἐπὶ
 “ πλευρᾶς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε Ὑπτιος,
 “ ἄλλοτε δὲ πενήτης· τότε δ' ἄρθρος ἀναστάντα,
 “ Πηλεΐοντ', ἄλλοτ' ἐπὶ θῖν' ἄλδ' ἀτρομέτοιο.”
De Republ. Lib. III. Ubi in transcurso
 dotāndae variae lectiones.

Ver. 12, 13. Δαίεσσιν — λήθισκεν]
Vide supra ad β', 221; et ad γ', 84.

Ver. 15. Ἐκτορα δ' ἔλεισθαι]. *Barnsius*
 οἴησι “ Ἐκτορὰν ἔλεισθαι, et τὸ “ δὲ” παρὰ
 λαὸν contendit; Sed, ut opinor, minus
 recte. *Vide supra ad β', 439; et ad μ', 12.*

Ver. 16. Τρίς δ' ἐρύσας]
Ter circum Iliacos raptaverat Hectora
muros. *Aen. l. 487.*

Vide supra ad χ', 398.
Ver. 18. — ἑκτανύσας] *Vide supra ad ε',*
58.

Ver. 20. — τεθνεῖστα] *Vide supra ad τ',*
46; et ad α', 265.

Ver. 26. — Ποσειδάων, οὐδέ] *Cod. Har-*
leian. Ποσειδάωνι, οὐδέ. Quod eodem modo
 pronuntiandum.

Ibid. — Γλαυκῶπιδι] *Vide supra ad β',*
206.

Ver. 27. Ἄλλ' ἔχον, ὡς σφιν πρῶτον ἀ-
 πήχθετο]

— Manet alta mente repostum
 Judicium Paridis, interpretaque injuria for-
 mæ. *Aen. l. 30.*

Ver. 28. — Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' αἴτης·] Ὡς
 νείκεσσι θεῶς,] Καὶ θεὰ ἑκαστὴν τῶν Τρωϊκῶν
 πολέμου αἰτιατάτων περὶ τῶν τέλει τῆς Ἰλι-
 ἄδος ἐταμιεύσατο· ἐπὶ ταύτῳ ἀναρτήσας τὸν
 ἀκρίβητος. Τῆς δὲ ἀβεβήτου καὶ τούτων τῶν
 τῶν εἰ γὰρ ἦδει, φασί, τὴν περὶ τοῦ κάλλους
 ἡμεῶν ὁ πενήτης, πολλοῦ ἂν ἐμύθησεν αὐτῆς.
 καὶ μὴν ἐστὶ περὶ τούτου εἰπεῖν, ὅτι πολλοὶ καὶ
 ἄλλοι ἐπὶ τῆς αἰτίας ἐμύθησαν, ὡς ἐν τῷ ἑξήκω-

Ὄς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 Τὴν δ' ἤησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην Ἀλεγεινήν. 30
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' εἰκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἡώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετήνδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Σχέτλιοι ἔστέ, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτῶρ μηρί' ἐκῆ βωῶν αἰγῶν τε τελείων ;
 Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σάωσαι, 35
 Ἥ, τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκει ᾧ,
 Καὶ πατέρι· Πριάμῳ, λαοσὶ τε τοῖ κέ μιν ἴκα
 Ἐν πυρὶ κηαιεν, καὶ ἐπὶ κτῆρα κτερίσειαν·
 Ἄλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν, 40
 Ὡ, οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιοι, οὔτε νόημα
 Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς, αἰγρία αἰδεν,
 Ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 Εἶζας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαίτα λάβηται·
 Ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδώς 45
 Γίνεται, ἣ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἥδ' οἴνησι.
 Μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσει,
 Ἥε κασίγνητος ὁμογάστριον, ἥε καὶ υἷον·
 Ἄλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·

ται. *Eustath.* *Macrob.* ex eorum numero, qui locum hunc repudiarent, videtur fuisse; "Nullam," inquit, "commemorationem de iudicio Paridis *Homerus* admittit." *Lib. V. cap. 16.* Qua de re acrius a *Scaligero* reprehenditur, *Pœtic. Lib. V. cap. 3. sub finem.*

Ver. 30. Τὴν δ' ἤησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην Ἀλεγεινήν. Τινὲς γράφουσιν οὕτως: Τὴν δὲ ἤησεν, ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶς ἔλαμψε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότε ἄρ'] *Et tunc utique.*
Ibid.—ἀθανάτοισι] *Vide supra ad 4, 398.*
Ibid.—Φοῖβος Ἀπόλλων] *Vide supra ad 4, 43.*

Ver. 33.—δηλήμονες] *Al. ζηλέμονες: ut Olyff. 4, 118.*
Ibid.—ἡμῖν] *Cod. Harleian. ἡμῶν.*
 Quo modo et in *MS Cantab.* scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 36.—τέκει ᾧ,] *Qua ratione, τέκει, hic ultimam producat; item κασίγνητος, ver. 47; et τῶν, ver. 56; et πατήρ, ver. 75; vide supra ad 4, 51.*
Ver. 38.—κτερίσειαν] *Vide supra ad 4, 140.*

Ver. 39.—ἐλοῦ Ἀχιλῆϊ] *Vide supra ad 2, 2.*
Ver. 40.—ἄρ'] *Ut *Agellus*—* *Ut videtis*—

Ver. 42. "Ὅστ'" *Qui scilicet*—
Ibid.—βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἶζας,] —
 —iratumque omnes effundit habenas. *Æn. XII. 499.*

Vide supra ad 1, 594.
Ver. 44.—αἰδὼς οἱ αἰδώς γίνεται, ἣ τ' αἰδώς μέγα σίνεται, ἥδ' οἴνησι.] *Sic Hesiodus, αἰδώς, ἣ τ' αἰδώς μέγα σίνεται ἥδ' οἴνησι. Ἔργ. καὶ Ἡμέρ. 1. 316.*

Et Euripides:
 Αἰδώς τῆ δισσαὶ δ' εἰσὶν ἢ μὲν οὐ καὶ, ἢ δ' ἐχθρὸς αἴων.

Hippolyt. Cor. 385.
 Ὀμήρου τε εἰπόντος, "Αἰδώς, ἣ τ' ἀνδρα μέγα σίνεται ἥδ' οἴνησι." *Εὐριπίδης, ἐν Ἐργαστῶν γέφυρῃ:*

"Αἰδώς καὶ αὐτὸς δικηφόρος ἔχρησεν."
 "Καὶ δὲ γὰρ αὐτὸς, κῆστιν οὐ κακὸν μέγα."
Clem. Alexandr. Strom. Lib. vi.

Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχαρισμένη ἀνδρὶ περὶ κτη. *Olyff. 4, 347.*

Ver. 46. Αἰδῶνι γάρ ποθ'] *Al. μέλλει μὲν*
παύ.

Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 Αὐτὰρ ὄγ' Ἔκτορα δῖον, ἔπει φίλον ἦτορ ἀπήρα,
 Ἴππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάριοιο φίλοιο
 Ἐλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
 Μῆ, ἀγαθῶ περ ἔονται, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

50

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη
 Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεῶν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
 Εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλλῆϊ καὶ Ἐκτορι θήσετέ τιμῆν.
 Ἐκτωρ μὲν θνητὸς τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 Θρέψα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
 Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
 Πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 Δαίνυ, ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ, αἰὲν ἄπιστε.

55

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μὴ δὴ πάνπαν ἀποσιυδμαίνε θεοῖσιν.

65

Οὐ μὲν γὰρ τιμῆ γε μί' ἔσσετε· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 Ὡς γὰρ ἐμοῖγ'· ἔπει οὔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν εἴσομεν, (οὐδέ πη ἐστὶ
 Λάθηρ Ἀχιλλῆος) θρασὺν Ἐκτορα· ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμάρ·

70

Ver. 51. Ἴππων ἐξάπτων,] *Al.* Ἀγματος ἐξάπτων.

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει] Ἀντι τοῦ, ἀεικισθῆτον σῆμα ὑβρίζει· *Schol.* Ὅτε τοῖς ἀλλοῖς, θεοὶ μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται· ὡς ταῖς τιμῶσιν ἐπι, ὡς πεποιθῆσι τε τὸ ἔσχετον, καὶ οὐκ ἀλγῆσαισιν οἷον ἀποβουρμένους οὐ εἰ ὀργιζόμενοι ἐφάνηται. Διὸ εὖ περὶ τοῦ Ἐκτορος ἡ ποιητῆς, πάσαις βουλόμενος τὸν Ἀχιλλεῖα τῆς ὀργῆς τιμῆν ἔπειτα,· Καφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει· *μενεαίνων.* *Aristot. Rhetoric. Lib. II cap. 3.*

Ver. 55.—λευκώλενος Ἥρη·] Vide supra ad 4, 572; et ad 6, 92.

Ver. 60.—ἀτίτηλα,] *Cod. Harliian.* ἀτίταλα.

Ver. 61. Πηλεΐ,] *Al.* Πηλεΐ, et Πηλῆ.

Ver. 61, 91, et 107.—ἀθανάτοισι·] Vide supra ad 4, 398.

Ver. 63. Δαίνυ,] *Barnesius* in uno MS scriptum reperit Δαίνω.

Ver. 64.—νεφεληγερέτα Ζεὺς·] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλτατος ἔσκε—ἡμάρτανε δῶρον—ἐδεύετο δαιτὸς·] *Charissimus esse solebat—dona praefermittere solebat—convivio carere solebat—* Vide supra ad β, 221; et ad γ, 84.

Ver. 69.—δαιτὸς εἴσης,] Καὶ τῶν κρείων δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν εἴσας φησὶ τὰς δαίτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος.—Ἐπεισθη δὲ Ζηνέδοτος, δαίτης εἴσων, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenaeus. Lib. I. cap. 10.* Vide supra ad 4, 468.

Ver. 71.—εἴσομεν,] Vide supra ad δ, 42.

Ver. 73.—παρμέμβλωκεν] Vide supra ad γ, 736; et ad 4, 37.

Κα.

Ἄλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἔμεϊο,
 Ὅφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὡς κεν Ἀχιλλεὺς
 Δάφρων ἐκ Ποιάμοιο λάχῃ, ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.

75

Ὡς ἔφατ' ἄρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.

Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης,

Ἐνδοσε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.

Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,

80

Ἦτε κατ' ἀγαυλοιο βόας κέρας ἐμβεβαυῖα,

Ἐρχεται ὠρηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.

Εὖσε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι

Εἰσὶ ὀρηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης

85

Κλαίῃ μόρον οὐ παιδὸς ἀμήμονος, ὅς οἱ ἔμελλε

Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλαικι, τηλόθι πάτρης.

Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις

Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδίως.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυράπεζα·

Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ

90

Ver. 74. Ἄλλ' εἴτις καλέσειε] Τὸ "Ἄλλ' εἴτις καλέσειε Θετιν," — ταυτὸν ἔστι τῷ, Ἄλλ' ἄγε τις καλέσάτω. Κατ' Ἰλλειφω δὲ δευτὴ καὶ αὐτὸ ἐσχηματίσθαι, ὡς τοῦ ὄλου ταιούτου ἄν τῷτο, ἢ βουλόμην, ἢ ταῖνδε τι. *Eustath.* De hujusmodi Aposiopesi, vide supra ad x', 111; item ad 4, 135, et 340. *Barneſius*, hoc in loco, pro εἴτις legi posse conjicit Ἴρις. Sed hoc longe minus efficit venustum.

Ver. 76. — ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.] Vide supra ad 4, 20.

Ver. 77. — ἀελλόπος ἀγγελέουσα.]

— at illa leves caeli demissa per auras. *Æn.* XI. 595.

Ver. 78. Μεσσηγύς] Vide supra ad 4, 760.

Ver. 79. Ἐνδοσε μείλανι πόντῳ,] Τῷ καὶ ἐπὶ κῆ καλυμμένη Μίλαν Πόντω. *Schol.* Μίλας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδίας κόλπος ἀπὸ Καρδίας πόλεως. *Eustath.* Equidem crediderim positum Ἐπίθητον hoc [μείλανι] aoud Poëtam omni Mari commune, ut ἠερεσιδί, αἰονοί, etc.

Ibid. — ἐπεστονάχησε] *Al.* ἐπεστενάχησε. Quo modo et legit *Codex Harleianus*. Caeterum in uno MS. scriptum reperit *Barneſius*, ἐπεστονάχησε. Quod ferri non potest, *Vide* supra ad 4, 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, etc.] *Plato* in *Ionæ* versus *hæſe* legit, aut *μεμπίτη* citat, hoc modo

Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἰκίται,
 Ἦτε κατ' ἀγαυλοιο βόας κέρας ἐμβεβαυῖα,
 Ἐρχεται ὠρηστῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα.

Τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λαγόμενον, "Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν," Ἦτε, etc." παρακρούσας ἔστι, βόαις, θηρίων αἰώται πρὸς τὰς ὀρεῖας χρεῖσθαι τοὺς παλαιούς κέρας γὰρ κατὰ τρεῖς ἀφασθαι, καὶ τὸ κέραςθαι διὰ τοῦτο, καὶ κούραν καὶ τὴν παρ' Ἀρχιλόχῳ κερσπλάστων, φιλέοσμον εἶναι πρὸς κῆρον, καὶ καλλωπισίην. Ἔστι δὲ οὐκ ἀσπίς· ἰππείαις γὰρ θηρίων χρεῖσται. *Plutarch.* de *Soleria Animalium*.

Ibid. — μολυβδαίνῃ] Μολυβδίνῃ, ὀρεμῆ μολυβδῆς δὲ ἐπικείται τῷ ἀρχίσταρῳ εἰς τὸ καθέκαστον αὐτὸ τῷ βάρει κῆρον. *Schol.*

Ver. 81. — βόας κέρας] Οἱ μὲν κέρας οἱ δὲ τὴν τρεῖς ἀφασθαι δὲ νοεῖν κερσπλάστων κέραςθαι τῷ ἀρχίσταρῳ, ἢ καὶ οἱ ἰχθύες ἀσπιδόβρωτοι καὶ τὴν ὀρεμῆν. *Schol.* Vide ad *ver.* 80.

Ver. 84. — ὀρηγερέες ἄλλαι] Qua ratio, ὀρηγερέες, hic ultimam producat; item κείνη et δὲ, *ver.* 85; et ἄλλαι, *ver.* 92; vide supra ad 4, 51.

Ibid. — μέσσης.] *Al.* μέσσαις.

Ver. 85. Κλαίῃ] Vide supra ad 4, 84.

Ver. 86—88. εἰσίτεθ' — ἀφθιτα] Vide supra ad 4, 339.

Ver. 88. Ὅρσο, Θετι,] Edidit *Barneſius*, Ὅρσο, Θετις. Sed nihil opus. Vide supra ad 4, 51.

Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἀκριτα θυμῷ·
Ἴμι μὲν οὐδ' ἄλιον ἔπος ἴσεται, ὃ, τί κεν εἴποι.

Ὡς ἄρα φανήσασα, κάλυμμ' ἔλε δια θεῶν
Κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελῶντερον ἔπλετο ἔσθος.

Ἐῆ δ' εἴπαι, πρόσθεν δὲ ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις

Ἦγειτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης·

Ἄιτην δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν αἰχμήτην·

Εὔσον δ' εὐρύσπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες

Εἴαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες·

Π δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καβέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.

Ἦρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπαις ἐν χερσὶ θῆκε,

Καί ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρέξε πιούσα.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θετι, κηδομένη περ,

Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·

Ἄλλα καὶ ὡς ἔρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·

Ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄραρεν

Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπέθρῳ·

Κλέψαι δ' ὠτόνεσκον εὐσκόπον Ἀργεϊφόντην·

Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,

Αἰδῶ καὶ φιλότητα τέην μετόπισθε φυλάσσων.

Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, καὶ νείε σῶ ἐπίτειλον·

Σκῶζεσθαί οἱ εἰπέ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔζοχα πάντων

Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν

Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορώνισιν, οὐδ' ἀπέλυσε·

Ver. 91.—ἀκριτα] Vide supra ad 4, 309, et 314.

Ver. 92.—εἴποι.] Al. εἴπη.

Ver. 94. Κόανεον] Vide supra ad 4, 398.

Ver. 96.—ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης·]

—Simul alta jubet discedere late

Flumina, qua juvenis gressus inferret; at illum

Curvata in montis faciem circumstetit unda,

Acceptique sinu vasto——.

Georg. IV. 359.

Ver. 98.—εὐρύσπα Κρονίδην.] Male hic Herodotus; “Pro εὐρύσπην Κρονίδην, (inquit)

“Vocat quis ita Δεῖσφιανον.” Quod plane est absurdum; et, ne de nominatiois quidem ulla

ration fieri potest. Vide supra ad 4, 175; et

498; item ad π', 185. Εὐρύσπα, hoc in loco, est ab Εὐρύσφ.

Ver. 101.—χρῦσειον] Pronuntiabatur χρῦσινον. Prima enim necessario producitur.

Vide supra ad 6, 272; et ad ν', 523.

Ver. 103.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad 6, 12.

Ver. 107.—Ἦραρεν] Vide supra ad β', 810; et ad 4, 37.

Ver. 108.—ἀμφὶ νέκυϊ,] Vide supra ad π', 321, et 326.

Ibid.—Ἀχιλλῆϊ πτολιπέθρῳ] Vide supra ad β', 278.

Ver. 110.—προτιάπτω,] Al. προῖπτω.

Ver. 114, et 135. Ἀθανάτων] Vide supra ad 4, 398.

Ver. 115, 116, 118.—ἐπιτείλον—λύσει—λύσεσθαι] Vide supra ad 2, 20.

95

100

105

110

115

Αἶκεν πῶς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.

Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλίστορι Ἴριν εἴφω,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερόμεν, τὰ κε θυμὸν ἴκη.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

120

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρῆων αἰΐσσα.

Ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
 Ἐὖδ' αἰδῶν στεναίχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Ἔσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·

Τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἔρρευτο.

125

Ἡ δὲ μάλ' ἀγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον ἐμὸν, τέο μέγχις οὐδύρομενος καὶ ἀχέυων,

Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι σίτου,
 Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι
 Μίσγασθ'· οὐ γὰρ μοι δὴρὸν βῆν, ἀλλὰ τοι ἦδη

130

Ver. 116.—τε δείσῃ,] Qua ratione, τε, hic producatur; item Ἀχιλλῆϊ, ver. 119, et 147; et τίς, ver. 149; et γὰρ, ver. 153; vide supra ad 4, 51.

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρῆων αἰΐσσα.] Vide supra ad χ', 187.

Ver. 122.—ἄρα] Non hic supervacaneum est istud “ἄρα.” Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit, ver. 3. etc.

Ver. 124.—ἐντύνοντ' ἄριστον.] Ita necessario legendum: *Al.* ἐντύνοντο ἄριστον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριστον, prandium, primam producit:

“Ὁρα ὁμοῦς κ' εἰς οἶνον ἀνάριστος Διοχλεῖδης.

Theocrit. *Idyll.* XV. 146.

Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστόση τὸν Πειραιῶ πρόσημαξεν.

Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ἐπὶτ' ἀρίστον παραθέσει.

Ἐπὶ τοῖσι τοῖς πρῆξιβεις ἐπ' ἀριστον καλῶ.

Id. *Avib.* 1601.

Ἀριστον πρᾶξιβεντο καὶ ἐπ' ἠδιστα μάτασθαι.

Id. *Prae.* 1280.

Δεῖ τὰθ' ἰν' ἀριστᾶτε

Id. Ἐκκλησιαζ. 468.

Cæterum de duorum priorum *Aristophanis* versuum rythmo, vide supra ad ζ', 146.

Porro idem error irrepsit, *Odyss.* π', 2:

Ἐντύνοντο ἄριστον ἄμ' ἡοί·

qui tamen versus recte scriptus occurrit apud *Albenæum*, lib. I. cap. 9:

Ἐντύνοντ' ἄριστον ἄμ' ἡοί·

Male igitur *Phil. Labbés*, “ἄριστον, prandium,” (inquit) “melius primam brevitat,

Vol. II.

“quamvis ἀνάριστος, impransus, secundam extendat apud plerisque.” *Profodia*, p. 124. Vide supra ad κ', 299.

Ibid.—ἄριστον] Ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρῶτον, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀνάριστον· ὡς περ αὐτὸ πάλιν τὸ παρ' ἡμῶν ἄριστον ὁ Ποιητὴς φησι δειπνον· τὸ δὲ δειπνον, δειπνον. *Schol.* Vide *Albenæum*, lib. I. cap. 9, 10; *Iscm Plutarchum*, *Symposiac.* lib. VIII. *Probl.* 6.

Ver. 127. Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε,]

—dextraque prehensum

Continuit, rofoeque hæc insuper addidit ore. *Æn.* V. 592.

Ver. 128.—τέο μέγχις οὐδύρομενος καὶ ἀχέυων, Σὴν ἔδεαι κραδίην,] Ita supra ζ', 202:

“Ὀν θυμὸν κατέδων—

Nec te tantus edat tacitam dolor—

Æn. XII. 801.

Ver. 129.—οὐδέ τι σίτου,] *Al.* οὐτε τι σίτου. Quo modo legit et *Codex Harleianus*.

Ver. 130.—ἀγαθὸν δὲ] Πάλιν αἰσχίστα δοκεῖ τὸν υἱὸν ἢ Θέτις ἐφ' ἧδονας παρακαλεῖν, καὶ ἀναμνησθεῖν ἀφροδισίαν ἀλλὰ κ' ἀνταῖθε δαί παραθερεῖν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἐγκράτιαν, ὅτι τῆς Πρῆξιβος ἐξῶν, ἡκούση; πρὸς αὐτὴν, εἰδὼς τὴν τοῦ βίου τελευταίην ἐγγὺς εἶσαν, οὐ σπεύδει τῶν ἰδοῦν πρὸς ἀπάλαυσιν, οὐδ' (ὡς περ ὁ πολλοὶ) πυνθεῖ τὸν φίλον ἀγαθῆς, καὶ παραλείπει τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἰδοῦν διὰ τὴν λίπην ἀπέχεται, ταῖς δὲ πρᾶξις καὶ ταῖς στρατηγίαις ἐνεργὴς ἔσται. *Plutarch.* de *audiendi Pœt.* Cæterum locum hunc a Veterum nonnullis repudiatum testatur *Eustathius*.

Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἄλλ' ἐμέθεν ζῖνες ὤκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Συῖζεσθαί σοι φρεσὶ θεοῦ, ἐξ δ' ἔξοχα πάντων

Ἄθανάτων κεχολᾶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαυρομένησιν
Ἔκτα ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορονίσαι, οὐδ' ἀπέλευσας.
Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

Τῆν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πύδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
Τῆδ' εἶη, ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς αἰώγει.

Ὡς οἴγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπαιπε τρέφειτ' ἀγόμευο.

Ἴριον δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Βάσι' ἴθι, Ἴοι ταχεῖα, λιπούσ' ἕδος Οὐλύμπιοιο,

Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἰσω,
Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἴηη,
Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.

Κίρῳξ τίς οἱ ἔπατο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἥμιόνας καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἧδὲ καὶ αὐτίς
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἐἴδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·

Τοῖον γὰρ οἱ πομπῆν ὀπάσσομεν Ἀγγειφρόντην,
Ὅς ἄξει, εἰως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ τελέσση.

Αὐτὰρ ἔπειν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας εὐούξει·
Οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·

Ver. 132.—παρέστηκεν] Vide supra ad δ', 434.

Ver. 138. Τὴν δ' Vide supra ad α', 57 ; et ad θ', 160.

Ver. 139. Τῆδ' εἶη, ὅς ἄποινα φέροι,] Ἐνταῦθα ἔστα, ἐνθάδε κητέτω ὁ κερμίζων τὰ λύτρα. Schol.

Ibid. ———— ἀμειβομαι,] *Al.* ἀμειβομαι.

Ver. 140. Εἰ δὴ! *Si* iocunda, ut *divisi*—.

Ver. 144. Βάσι' ἴθι, Ἴοι ταχεῖα,]

Labere Nympha polo, sineque invise Latinos. *Æn.* XI 538.

Vide supra ad α', 158.

Ver. 149. Κίρῳξ] *Edidit Bannæus* Κίρῳξ. Verum, ut opinor, minus recte. Vide supra ad β', 267.

Ibid.—ἰθύνοι] *Cod. Harleian* ἰθύνοι. *Al.* ἰθύνη.

Ver. 150, 179, et 189.—ἅμαξαν] Vide infra ad *ver.* 711, et 782.

Ver. 153.—ὀπάσσομεν] Recte cum duplici σ. Vide supra ad α', 140.

Ver. 154: "Ὅς ἄξει,]" *Edidit Bannæus* ex conjectura "Ὅς σφ' ἄξει." Minus recte: praesentim cum hoc ad Priamum solum referri videatur. Ceterum qui ratione ferri possit *Vulgata Lectio*, vide supra ad α', 51.

Ver. 157. Οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων.] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰς παλαιὰς διέλαθεν ὁ Πρωτῆς διαταχέων, ὅθεν ἔρχεται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἀνθρώπων ἢ γὰρ δι' ἀνεπίστα, ὃ ἐπιλάττει δὴ τοῦ "ἄφρων" ἢ κλιότατος ὃ

Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω περιθήσεται ἀνδρός.

Ὡς ἔφατ' ἄρτο δὲ Ἴρις ἀελλέπος ἀγγελεύεται

Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόνον τε.

160

Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,

Δάκρυσιν εἶματ' ἔφυσεν· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραῖός

Ἐντυπᾶς ἐν χλαίῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλῇ

Κόπρος ἔην κεφαλήν τε καὶ αὐχένι τοῖο γροντος,

Τὴν ῥα κυλιόμενος καταμίσατο χερσὶν ἔστι.

165

Θυγατέρες δ' ἀνά δάματ', ἰδὲ υἱοί, ἀδύροντο,

Τῶν μνηνησόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὄλεσαντες.

Στῆ δὲ παρά Πριάμον Διὸς ἀγγελος, ἠδὲ προσκύδα,

Τυτθὸν φηγεῖσάμενη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)

170

Θάρσει, Δαρδανίδη Πριάμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·

Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὄστομένη τὸδ' ἰκάνω,

Ἄλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἀγγελός εἰμι,

Ὅς σευ, ἀνυθεν εἶν, μέγα κηδεταί, ἠδ' ἐλεάζει·

Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἴκτορα δῖον,

175

Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἴκησιν,

Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἄμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

Κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραϊτέρος, ὅς κ' ἰθύνει

Ἰδοί· Ὀμηρός διὰ τῶν "ἀσκητος," ὁ σημαίνει τὸν μὴ τοῦ συμφορέματος περιουόμενον— ἢ ἔκκουσιώ, ὁ διὰ τοῦ "ἐλιτῆριον" ἐδήλωσεν ἀλιτώμων γὰρ, ὁ ἐκασίως ἀμαστάνων. *Euseb.*

Ver. 158, et 187.—ἰκέτω περιθήσεται]

Pronuntiabatur ἰκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἔμφι]

Hic matres, miseræque nurus, hic cara fororum

Pectora, mœrentum, pœrique parentibus orbi. *Æn.* XI. 215.

Ibid.—αὐλῆς,] Τῶ περιτετευχησμένου καὶ ἐπαθροῦ τόπου. *Etymolog. Magn.* a *Barneſio* citatum.

Ver. 163. Ἐντυπᾶς ἐν χλαίῃ κεκαλυμμένος,] Ὀρθῶς φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαίῃδι ἐντετυπωμένους ἱματίους ὄντων τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μέλων τύπον φαίνεσθαι. *Schol.*

Ver. 164. Κόπρος,] Κενῶς μὲν, τὰ κῆρυξ· ἰὼν δὲ, ἡ κένυς. *Schol.*

Ver. 165. Τὴν ῥα.] *Quam utique*—*Quam scilicet*—

Ibid.—καταμίσατο] *Al.* καταμήσατο: Male: Fit enim ex ἀμάω. *Uti* notavit *Barneſius*.

Ver. 166. Θυγατέρες] *Vide supra ad* ἄ 398.

Ibid.—ἰδὲ υἱοί,] *Qua* ratione, ἰδὲ, hic ultimam producat; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 176; et τίς, *ver.* 178; *vide supra ad* ἄ, 51.

Ibid.—ἀδύροντο,] *Al.* ἀδύροντο· Sed minus recte. *Vide supra ad* ὄ, 84.

Ver. 171.—μηδέ τι τάρβει.]—timor omnis abesto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Ὅς μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὄστομένη τὸδ' ἰκάνω,] *Tu*τέστιν οὐ κακὸν κληθεῖσόμενῃ. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16. *Vide supra ad* ἄ, 105.

Ver. 173.—Διὸς δέ τοι ἀγγελός εἰμι, Ὅς σευ, ἀνυθεν εἶν,—ἐλεάζει.]

Imperio Jovis huc venio, qui—

—caelo tandem miseratus ab alto est. *Æn.* V. 726.

Ver. 175, et 195. Λύσασθαί.] *Vide supra ad* ἄ, 20.

Ver. 178. Κήρυξ] *Vide supra ad ver.* 149.

Ibid.—ἰθύνει] *Al.* ἰθύνει. *Ut supra ver.* 149.

Ἡμίονους καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἧδ' καὶ αὐτὶς
Νεικρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180

Μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
Τοῖός γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔψεται Ἀργεϊφόντης,
Ὅς σ' ἄξει, εἰὼς κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσση.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγῶγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλῆος,
Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας εὐούξει· 185

Οὔτε γὰρ ἔστ' ἀφρων, οὔτ' ἀσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἄλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπουσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
Αὐτὰρ ὄγ' υἱὰς ἄμαξαν εὐτροχον ἠμιονεῖν
Ὀπίσται ἠνάγει, πείριθθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς· 190

Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηώνετα,
Κεῖθρονον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο, φωνήσεν τε·

Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήη.

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτὸν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατόν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200

ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
Ἐκλεῖ ἐπ' ἀνθρώπους ζεῖνους, ἧδ' οἷσιν ἀνάσσεις;

Πῶς εἰθέεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς

Ver. 183.—πελάσση.] Sic supra ver. 154; vide supra ad ν', 1.

Ver. 190. Ὀπίσται ἠνάγει.] Vide supra ad ε', 140.

Ibid.—πείριθθα.] Τὸ ἐπιεικόμενον τῇ ἀμάξῃ πλῆθιον, ἐφ' οὗ φεροντο τὰ φορτία. Schol. Πείριθθα δὲ τὸ πλῆθιον τὸ ἂν τῆς ἀμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται ὃ καὶ ὑπερτερεῖν λέγεται, διὰ τὸ ὑπερμεῖσθαι τοῦ ἄξενος. Eustath.

Ibid.—ἐπ' αὐτῆς.] Al. ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191.—κατεβήσεται] Al. κατεβήσατο.

Vide supra ad β', 35; et ad ε', 109.

Ver. 192.—ὑψόροφον, ὃς] Qua ratione, ὑψόροφον, hic ultimam producat; item ἄλοχον ver. 193; et Ἀχιλλῆϊ ver. 196; et ἐπὶ, ver. 219; et ἄλιον, ver. 224; vide supra ad ε', 51.

Ibid.—γλήνεα] Τὰ μὴ ξεσποκίμενα ἱμάτια, ἀλλὰ στιλοπνῆ, διὰ καθαρότητα. Porphyr. Quæst. Homeric. 9.

Ibid.—κεχάνδει.] Cod. Harleian. κεχάνδη. Ver. 194. Δαιμονίη.] Habet hæc vox apud Homerum semper aliquam Intrepationis significationem, sed non semper acerbam. Camerarius.

Ver. 197.—τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι; Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit? Æn. I. 586.

Ver. 200.—κώκυσεν] Vide supra ad σ', 37. Al. κώλυσεν.

Ver. 201. "ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ',] Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? Æn. V. 465.

Ver. 202. "Ἐκλεῖ] Al. Ἐκλει.

Ver.

Υίεας ἔξενάριξε ; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·

205

Εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσάφεται ὀφθαλμοῖσιν

Ὀμηστής καὶ ἀπίστος ἀνὴρ ὄδε, οὐ σ' ἐλεήσει,

Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν

Ἥμενοι ἐν μεγάρω· τῷ δ' ὡς ποθὶ Μοῖρα κραταίῃ

Γεωμένω ἐπένησε λίνω, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,

210

Ἀργίποδας κύναις ἄσαι, ἔων ἀπάνευθε τοκήων,

Ἄνδρῖ παρὰ κρατερῶν, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχομι

Ἐσθόμεναι προσφύτα· τότ' ἀντίτα ἔργα γένοιτο

Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐ ἐκακίζομένον γε κατέκτα,

Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπω

215

Ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.

Τῆν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·

Μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰεῖαι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ

Ὅρισ ἐν μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.

Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,

220

Ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,

Ψεῦδός κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον·

Νῦν δ', αὐτὸς γάρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον αὐτήν,

Εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἴσα

Ver. 207.—ὄδε,] *Al.* ὄγε.

Ver. 211.—ἀπάνευθε] Vide supra ad 4, 349.

Ver. 213.—τότ' ἀντίτα ἔργα γένοιτο] Vide supra ad 5, 484; et ad 7, 19.

Ver. 214.—ἔπει οὐ ἐκακίζομένον] Αἱ νοικαὶ, ἦγον αἱ πλείους ἐκδύσεις γράφουσιν, “ ἔπει “ οὔτι κακίζομενον.” *Eustath.* Vide et supra ad 4, 344; et ad 6, 11.

Ver. 217.—θεοειδής·] Ἀποβλέπειεν πρὸς τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σάφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὐτὸ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῦεν, ζυμμιγνόντες τε καὶ κεραννόντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ “ Ἀνδρείκε— “ λος” ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρέμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὀμηρὸς ἐκέλευεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον.” “ *Θεοειδής*” τε, καὶ “ *Θεοεικελον*.” *Plato de Republ. Lib. VI.*

Ver. 218. Μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰεῖαι κατερύκανε,] Ne queso, ne me lachrymis, neve omine tanto Proficere, in duris certamina Martis euntem. *Æn. XII. 72.*

—abiste morari;

Quo Deus, et quo dura vocat fortuna, sequamur. *Ibid.*

Ver. 219.—κακός] *Cod. Harleian.* κακή,

Ver. 220. Εἰ μὲν γάρ.] Refertur: istud γάρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: Neque me temeritatis incules; Vely Neque me istiusmodi iter rationibus inidoneis suscepisse credideris; Si ENIM, etc. Vide supra ad 4, 22.

Ver. 221. Ἢ οἱ] *Al.* Οἶαι.

Ibid.—μάντιες] *Cod. Harleian.* μάντιες.

Ibid.—θυοσκόοι,] Οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελούντες, καὶ δι' αὐτῶν ματευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάνται; *Schol. Al.* θυοσκόοι.

Ver. 223. Νῦν δ', αὐτὸς γάρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον αὐτήν,]

Nunc etiam interpres Divum, Jove missus ab ipso

(Testor utrumque caput) celeres mandata per auras

Detulit; ipse Deum manifestum in lumine vidi

Intrantem muros, vocemque his auribus hausi. *Æn. IV. 356.*

Ibid.—ἐσέδρακον.] Vide supra ad 6, 314.

Ver. 224.—ἄλιον ἔπος ἔσσεται.] *Al.* ἄλιον ὄδον ἔσσεται· *Præf. Odys.* β', 318. Quam lectionem et utristet *Barnesius*. Verum, ut opinor, minus recte.

Τεθιγμένοι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 Πούλιμκι· αὐτίκα γὰρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
 Ἄγκυς ἔλκντ' ἔμῳ υἱῷ, ἐπὶν γόου ἔξ' ἔρον εἶην.

Ἦ, καὶ Φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνώγειν
 Ἔνθεν ἄντικα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 Δάδεκα δ' ἀπλοῖστας χλαίνας, τόσσους δὲ τόσσητας, 230
 Τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.

Χουσοῦ δὲ στήσας ἔφερον δέκα πάντα τέλαντα·
 Ἐκ δὲ δὺ αἰθῶνας τρίποδας, τίσυρας δὲ λέβητας,
 Ἐκ δὲ δέκασι περικαλλέσι, ὅ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες

Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
 Φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 Λύσασθαι φίλου υἱῷ· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἀπαντας
 Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσ' ἀσχροῖσιν ἐνίσσων·

Ἐῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχεές· οὐ νυ καὶ ὑμῶν 240
 Οἴκοι ἐνεστί γόος, ὅτι μὲ ἤλθετε κηδήσοντες;

Ἦ οἴνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἀλγέ' ἔδωκε,
 Παιδ' ὀλέσαι τὸν ἀρίστον; ἀτὰρ γινώσθεσθε καὶ ἕμμες·

Ῥήττεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κείνου τεθναῖστος, ἐναισόμεν' αὐτὰρ ἔγωγε,

Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, περαιζομένην τε, 245
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην ὄμμον αἰδοῖς εἶσω.

Ἦ, καὶ σιηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔζω,
 Σπερροχόμενιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἴσιν ὀρόβηλα

Ver. 227. Ἄγκυς] Vide supra ad ζ', 346.

Ver. 228. 231, 267. — κάλ' ——— καλά ——— καλῶν,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 230. Δάδεκα δ' ἀπλοῖστας χλαίνας,] Heraclides Ponticus legit Δάδεκα διπλοῖστας χλαίνας.

Ver. 232. Χουσοῦ δὲ στήσας] Τὸ δὲ στήσας, ἀπὶ τοῦ σταθμίστας, ὡς πρὸς ἀκρίθειαν, ἵνα μὴ καὶ φέσεται τὸν σταθμῶν τυχὸν ἔραττιβίς. Eustath. Vide supra ad ν', 745.

Ibid.—δέκα πάντα τέλαντα.] Talenta non praeciora quam decem. Vide supra ad σ', 373, et ad γο; et ad α', 247.

Ver. 235. Ἐξεσίην ἐλθόντι,] Κατὰ δημοσίαν ἐξοδὸν προσβείας. Schol. Al. Ἐξεσίην δ' ἐλθόντι.

Ver. 236. φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι.] Quarta-ritone, ἐνί; hic ultimam producat; item Πρὶν, per, 245; vide supra ad ε', 51.

Ver. 237. Λύσασθαι] Vide supra ad α', 20.

Ver. 238.—ἀπέεργεν,] Vide supra ad ν', 84; et ad α', 37. Al. ἀνίεργεν.

Ibid.—ἐνίσσων.] Al. ἐνίσταν. Quae et proba lectio. Vide supra ad ὁ, 546. Al. ἐνίσταν.

Ver. 239. Ἐῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχεές.] Δεῖ δὲ μῦθε ——— αὐτῇ (ὀργῇ) δίδναι τίπον ——— δυστυχούσας· ἀφαρῆ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυσκολοῦσσι, καὶ μάχωνται τοῖς συναχθόμενοι; ὡς ὁ Πρίαμος, “Ἐῤῥετε λωβητῆρες, ἐλεγχεές· οὐ νυ καὶ ὑμῶν ἔστι γόος, ὅτι μὲ ἤλθετε κηδήσοντες.” Plinearch. περὶ ἀεργασίας.

Ver. 241. Ἦ οἴνεσθ',] Ἦ ἐφίδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τοῦ ἐνασθαι; ἢ, ἐκφραζέσθε καὶ μικρὸν ἠείθεσθε; Schol. Al. Ἦ τ' οἴνεσθ'.

Ver. 244.—τεθναῖστος,] Vide supra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

Νεικείων, Ἐλενόν τε, Πάριον τ', Ἀγάθωναί τε δῖον,
 Πάμμονά τ', Ἀντίφρονόν τε, Βοήν ἀγαθόν τε Πολίτην,
 Διήφοβόν τε, καὶ Ἰσπέθειον, καὶ Δῖον ἀγαθόν.

250

Ἐννέα τοῖς ὀ γεραιὸς ὀμοικλήσας ἐκέλευε

Σπείσαστέ μοι, κακὰ τέσσα, κατηφόνες· αἰὺ ἄμα πάντες
 Ἐκτορος ἀφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους

255

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελείφθαι·

Μήστορά τ' ἀντίθειον, καὶ Τρωΐλον ἵππιόχάρμην,

Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ εἴκει

Ἄνδρος γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ Θεοῖο·

Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχχεια πάντα λείλειπται, 260

Ψεῦσταί τ', ὄρχησταί τε, χοροῖτυπῆσιω ἀριστοί,

Ἀρῶν ἢ ἑρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

Οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,

Ver. 250.—βοήν ἀγαθόν] Vide supra ad β', 408.

Ver. 251. Διήφοβόν τε,] Ἀλεξάνδρου το-
 γεθύτου ὑπὸ φιλοκτίτου, Πείραμος τὸν Ἐλένης
 γάμον ἐπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν
 μάχην· Διήφοβος δὲ γενναῖος [Al. γενναῖος] ἀγω-
 νιστάμενος ἐνημεν αὐτὴν ἢ ἱστορία παρα Λυκό-
 φρονι. Schol. Vide ad *Odyss.* δ', 276; et
 β', 517.

Ibid.—Δῖον ἀγαθόν.] Ita ex *Eustathio*
edidit Barnesius. Al. δῖον Ἀγαθόν.

Ver. 254.—ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.]
 Vide supra ad ξ', 471.

Ver. 255. ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἔπει
 τίκην ὄξες] Ita *Hecuba* apud *Euripidem* :

Καὐταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγὼ μὲν τέσσα·
 Κακείνά τ' εἶδον δορὶ σιστόνθ' Ἑλληνικῶν.

Euripid. Troad. ver. 475, 479.
 Ver. 258.—ἔσκε] *Esse* solebat. Vide
 supra ad ver. 67.

Ibid.—οὐδὲ εἴκει Ἄνδρος γε θνητοῦ πάϊς
 ἔμμεναι.] Τῶν περὶ τὰ ἄδη φημιτῶν τετα ἔστιν
 εἶδη, κακία, ἀνεσσια, θνητότης. Τὰ δ' ἐναντία,
 τοῖς μὲν θυσι, ὄξες· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν, τὸ δ'
 ἐγκρατεῖαν καλοῦμεν· περὶ δὲ τὴν θνητότητα,
 μάλοισ' ἂν ἀριμότην λέγειν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἀρε-
 τῆν ἡρώϊκόν τινα καὶ βίαιαν, ὥσπερ Ὀμηρος περὶ
 Ἐκτορος πεποιήκε λέγοντα τὸν Πείραμον ὅτι
 σφῆρα ἦν ἀγαθὸς, “οὐδὲ εἴκει Ἄνδρος γε
 θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ Θεοῖο.” *Aristot.*
Ethic. Lib. VII. cap. 1.

Ver. 260.—τὰ δ' ἐλέγχχεια πάντα λεί-
 λειπται,]

At non in Venerem fegnes nocturnaue
 bella,

Aut ubi curva chorus indixit tibia Bac-
 chi,

Expectare dapes, et plena pocula men-
 sae.

Hic amor, hoc studium——.

Æn. XI. 736.

Ibid.—λέλειπται,] Si λείλειπτο dixisset,
 jam non constitisset Temporum ratio. Vide
 supra ad α', 37.

Ver. 261. ψεῦσταί] *Dion. Chrysostomus,*
Orat. 32. legit Μῆμοι.

Ibid.—ὄρχησταί τε, χοροῖτυπῆσιω ἀριστοί,]
 Vobis picta croco et fulgenti murice vestis;

Desidiae cordi : juvat indulgere choreis;

Et tunicae manicas, et habent redimicula
 mitræ.

Æn. IX. 614.

——choreis aptior et jocis,
 Ludoque dictus; non fat idoneus
 Pugnae——

Horat. Carm. Lib. II. Od. xix. ver. 25.
Ibid.—χοροῖτυπῆσιω] *Cod. Harleian.*

χοροῖτυπῆσιω.]

Ver. 262.—ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.] Τὰ
 τῶν πολιτῶν ἀρπάζοντες. Schol. Πείραμος δὲ
 παρα τῷ Ποιητῇ καὶ οὐκ εἰδὼς τοῖς υἱοῖς ἀναλι-
 κουσι τὰ μὴ μεμομισμένα, “Ἀρῶν ἢ ἑρίφων
 ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.” *Athenæus, lib. I.*
cap. 8.

Ver. 263, et 266.—ἀμαξαν] Vide in-
 fra ad ver. 711, et 782. *Al. ἀμαξαν.*

Ibid.—ἐφοπλίσσαιτε] Ita edidit *Barnesius.*
Al. ἐφοπλίσατε, et ἐφοπλίσατε. Quæ ferri
non possunt. Vide supra ad ver. 190; et
ad ψ', 55.

Vir.

Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθείτε, ἵνα πρήσωμεν ὄδοιο ;

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρός ὑποδ΄εΐσαντες ὁμοκλήν 265

Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἠμιονεΐην,
Καλήν, πρωτοπαγῆ· πείριθια δὲ ᾄσαν ἐπ' αὐτῆς,
Καδ' δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἦσαν ἠμιόνειον,
Πύξιμον, ὀμφαλέον τ', εὐ αἰήκεσσιν ἀρηρός.

Ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸδεσμον ἄμα ζυγῷ ἐνεάπηχυν 270

Καὶ τὸ μὲν εὐ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῶν,
Πέζη ἐπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίον ἔστορι βάλλον·
Τρις δ' ἐκάτερθεν ἔδσαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐξείης κατέδσαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστω ἐπ' ἀπήνης,

275

Νήσον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερσίσι ἀποινα.
Ζεῦζαν δ' ἠμιόνους κραταρύνυχας, ἐντσειεργούς,

Τούς β' ἄ ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ἴππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραῖος 280

Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστω ἐπὶ φάτιγῃ·
Τῶ μὲν ζευγνύσθην ἐν δάμασιν ὑψηλοῖσι

Ver. 264.—ἐπιθείτε,] *Al.* ἐπιθῆτε.

Ibid.—πρήσωμεν] *Vide supra ad v.* 192.

Ver. 265.—ἄρα] *Ut par, ut sequum erat.* *Ut debuerunt.*

Ver. 267.—πρωτοπαγῆ] *Cod. Oxon. a Barnesio, itemque Cod. Harleian. a Tho. Bentleio collatus habet πρωτοπαγία. Quod eodem modo pronuntiandum.*

Ibid.—πείριθια] *Vide supra ad ver.* 190.

Ver. 268.—πασσαλόφιν] *Vide supra ad v.* 388.

Ver. 269.—ὀμφαλέον τ', εὐ] *Ita edidit Barnesius propter sequentem ἀρηρός. Quocumque facit Henricus Stephanus. Vulg. ὀμφαλέωντ' εὐ. Eusebiius itemque Codex Harleianus legit ὀμφαλέον εὐ. Quæ forte et verior lectio. Vide supra ad a.* 51. Porro vocem ὀμφαλέον Scholiastes exponit κωσσημένον. Eusebiius autem, ὀμφαλέον δὲ, inquit, τὸ ἢ κώλιως τινὰς κώλους ἔχον ὀμφαλοειδές, ἢ γλωμίματι κώλον περὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγῶ· ὑποὶ οἱ ἱμάντες περιτίθενται.— Οἱ δὲ ἀνεπίστεστοι ὀμφαλέον φασὶ τὸ ὑπεροχῆς τινὰς ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιελούνται· ἢ τὸ ἔχει μέσον ὀμφαλέον, ὃ περισδέεται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμῶς.

Ibid.—εὐ αἰήκεσσιν ἀρηρός. Ὀπίκες δὲ τῶν, ἢ κρήνη· τινὲς συνέχοντες τὸν ζυγόν, ἢ δι' αἷν ἀνέρεται αἱ τοὺς ἠμιόνους διακίχουσαι ἡία. *Eusebiius.*

Ver. 270.—ἐνεάπηχυν] *Al.* ἐνεάπηχυν.

Ver. 272.—ἐπὶ δὲ κρίον ἔστορι βάλλον] Ἄντι τοῦ, τῷ δὲ ὀκκάβῳ τὸν ἔστορα ἔβαλον Schol.

Ibid.—ἔστορι] Τῷ ἀνεμῆν πασσαλῶν κατὰ τοῦ ῥυμῶ τοῦ ζυγῶ. Τινὲς δὲ γράφοσιν ἐκτερεῖ, οἷον ἔχτορι. Schol.

Ver. 273.—ἐπ' ὀμφαλόν] Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγῶ. Schol.

Ver. 274.—γλωχίνα] Τὴν γλοχίαν λέγει δὲ τὸ τέλος τοῦ ἱμάντος. Schol.

Ibid.—ἔγναμψαν] *Al.* ἔγναμψαν. Quo modo et legit Codex Harleianus.

Ver. 275, 280.—εὐξέστω—εὐξέστω] *Al.* εὐξέστωις—εὐξέστω.

Ver. 277.—ἐντσειεργούς,] Τὸς ὑπεροχῆους, μὴ φιλόσωντοῦργους, ἀλλὰ τῶν τε ἀμάξαν, καὶ τῶν πείριθιον ἔλκοντες, ἀπὸ καὶ ἐντα φησί. Schol. Καὶ ἄλλως ἐντσειεργούς λέγει τοὺς ἐπὶ τοῦ εἰς ἔργον. Eusebiius, *Al.* ἐντσειουργούς.

Ver. 278.—Τὸς β'] Quos scilicet—

Ver. 281, 282. Τῶ μὲν ζευγνύσθην ἐν δάμασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ καὶ Πριάμος,] Verhionem vulgarem hoc in loco retinui, ut Priamus et Priaco equos iungere dicantur. Verum cum hoc a Priami filii (supra ver. 279.) jam factum dicitur, neque Priamum officio hoc fungi verisimile est, neque binos tantum equos iuisse fati constat; cumque ista ratione ζευγνύσθην, aut ζευξάσθην, ut supra ver. 277, potius quam

Κήρυξ καὶ Πριάμος, πυκνὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ,

Ὀῶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,

Χρυσέω ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιάτην.

285

Στῆ δ' ἵππων προπάραιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνομάζε·

Τῆ, σπείσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο, οἴκαδ' ἰεῖσθαι

Ἄψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς

Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

Ἄλλ' εὖχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεΐ Κρονίῳ

290

Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατα πάσαν ὄραται·

Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε αἰ αὐτῷ

Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,

Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νήσας,

Τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἦς Δαναῶν ταχυπύλων.

295

Εἰ δέ τοι οὐ δάσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύσπα Ζεὺς,

Οὐκ ἂν ἔργαγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελόιμην

Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰναί, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής·

ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·

300

Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἰὶ' ἐλεήσῃ.

Ἦ ἴα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὠτρύν' ὁ γεραίος

quam ζωννίσθην, dicendum erat; Ego istud, τῶ, non ad equos, sed ad sequentem κήρυξ καὶ Πριάμος referri crediderim. Quo pacto cum isto, τῶ μὲν ζωννίσθην——κήρυξ καὶ Πριάμος; longe aptius congruet quod sequitur, Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη, etc. Porro fortallē hic legendum sit τῶ μὲν ζωννίσθην, etc.

Ver. 282. κήρυξ.] Vide supra ad ver. 149.

Ver. 283.—τετιηότι] Vide supra ad v, 46.

Ver. 284.—δεξιτερῆφι,] Vide supra ad v, 588.

Ver. 285.—δέπαι, ὄφρα] Nulla ex analogia produci potest istud i. Pronuntiabatur forte *depaivnoyphra*. Vide supra ad τ', 35; et ad α', 342.

Ibid.—ὄφρα λείψαντε] Qua ratione, ὄφρα hic ultimam producat; item πίσυρος, ver. 295; et δέ, ver. 343; et σι, ver. 370; vide supra ad α', 51.

Ver. 286.—ἐκ τ' ὀνομάζε·]

—nomine clamat. Æn. IV. 674.

Ver. 287. Τῆ, σπείσον Διὶ πατρί,] Vide supra ad ξ', 319.

Ver. 288.—ἰπαί ἄρ' σέ γε] Al. ἐπειὶ σέ

γε. Verum non hic supervacaneum est istud ἄρ', sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 198, 224.

Ver. 289—297—302. Ὀτρύνει—ἐποτρύνουσα——ὠτρύν'] Vide supra ad v, 44.

Ver. 290.—εὖχευ] Ita ex Eustathio edidit Barneſius. Al. εὖχου.

Ver. 293.—καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,] Cod. Harleian. καὶ οἰ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Quo modo et in uno MS reperit Barneſius. Al. καὶ οἰ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

—rerum cui iumma potestas.

Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι οὐ δάσει.] Al. Εἰ δέ τοι οὐ δάσει.

Ibid.—εὐρύσπα Ζεὺς,] Sic infra ver. 314, παντίτα Ζεὺς. Vide supra ad α', 175.

Ver. 298.—μεμαῶτα.] Vide supra ad v, 46; et ad ζ', 464.

Ver. 299.—θεοειδής.] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 301.—Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν,] Vide supra ad τ', 254.

Χερσὶν ὕδαρ ἐπιχεύαι ἀκήρατον· ἢ δὲ παρίσται,
 Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχουθ' ἄμα, χερσὶν ἔχουσα.
 Νηφάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἢς ἀλόχοιο·
 Εὔχετ' ἔπειτα σταῖς μέσῳ ἔκει, λείβε δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἤδα·

305

Ζεῦ πάτερ, Ἴδθ' ἔθεν μεδέων, κύνδιστε, μέγιστε,
 Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν, ἢ δ' ἔλθεινόν·
 Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
 Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὔκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσῃς,
 Τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἰὼ Δαναῶν ταχυπέδων.

310

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 Μόρφον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περικλὸν καλέεσιν.
 Ὅσση δ' ὑψοφόροιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκται
 Ἀνέρος ἀφνειοῦ εὐκλήϊς ἀραρυῖα·

315

Ver. 304. Χέρνιβον] Nūn τὸ ἀγγεῖον τὸ
 ἠποδεχόμενον, τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδαρ·
 ὃ καὶ λέβητά φησι. Schol.

Ibid.—πρόχουθ' ἄμα] Τὸν παρ' ἡμῶν καλούμενον
 ξίστιον. Schol.

Ver. 305. Νηφάμενος] Quam se ipse la-
 cesset. Vide supra ad ψ, 685; et ad γ, 141.

Ibid.—κύπελλον ἐδέξατο—Εὔχετ' ἔπειτα]
 Tum pater Anchises magnū cratera co-
 rona

Induit, implevitque mero: Divosque vo-
 cavit,

Stans celsa in puppi—

Aen. III. 525.

Ver. 306.—ἔρκει,] Νῆν περιβολαίῃς, περι-
 φεγγαμί. Schol.

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδῶν]

Tum breviter supra abstractans convexa,
 precatūr. Aen. X. 251.

Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Ro-
 manos non, ut in linguis recentioribus fit,
convexa oppositam esse; sed (ut opinor) idem
 fere sonasse quod *convexus*: nisi forte in
 Sphaera, Hemisphaerii Superioris potius, quam
 Inferioris, facies Interior, *convexa* dicta sit.
 Sic iterum apud Virgilium:

—tædet cæli *convexa* tueri.

Aen. IV. 451.

— sese halitus atris

Faucibus effundens *supera* ad *convexa* fe-
 rebat. Aen. VI. 240.

—supera ut *convexa* revisant. Ibid. 750.

Quod autem Recentiores *convexum*, id Ro-
 mani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad ὁ,
 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνόν,]

Da deinde auxilium, pater, atque hæc
 omina firma. Aen. II. 691.

Da, pater, augurium, atque animis illa-
 bere nostris. Aen. III. 89.

Ver. 311.—καὶ εὔκράτος,] Vide supra ad
 ver. 293.

Ver. 314. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος; τοῦ δ' ἔ-
 κλυε] Vide supra ad π', 527.

Ver. 315.—πετεηνῶν,] Cod. Harleian.
 πετεηνῶν.

Ver. 316. Μόρφον,] Occurrit hæc vox
 apud Hesiodum accentu diverso:

—αὐτὰς ὀπίσθε

Μορφοῦ φ' ἐγὼς καλυπτόμενοι πετεηνέσσι.

Ἄσπις Heaehl. ver. 133.

De Ave ita Aristoteles: Ἐτερον δὲ γένος ἀε-
 τοῦ ἐστίν, ὃ πλάγρος καλεῖται — οἰκίῃ δὲ
 βήσσης καὶ ἀγκη καὶ ἄμνας ἐπικαλεῖται δὲ
 νητοφόνο; καὶ μορφοῦ; ὃ καὶ Ὀμηρο; μέμνηται
 ἐν τῇ Περιέμου ἐξέδρῃ. Aristot. de Histor. Ani-
 mal. lib. IX. cap. 32.

Ver. 317, et 354.—τέτυκται] Vide supra
 ad γ, 736; et ad ἄ, 37.

Ver. 318.—εὐκλήϊς ἀραρυῖα,] Εὐ ταῖς κλει-
 σὶν ἡμερομένῃ, ἀσφαλῆς. Δύναται καὶ ὑφ' ἐν,
 ἢ ᾧ εὐκλειστος. Schol.

Ver.

Τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερόν ἐσαν πτεροί· εἶσατο δέ σφιν
Δεξιὸς αἴζας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰαύθη.

320

Σπερχόμενος δ' ὁ γέρον ξεστοῦ ἐπεβήσεται δίφρου·

Ἐκ δ' ἔλασε προύροιο καὶ αἰθεύσης ἐριδούπου.

Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετρακύκλου ἀπήνην,

Τὰς Ἰδαίους ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπίσθην

325

Ἴπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μᾶστιγι κέλευε

Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἄμα πάντες ἔποντο,

Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥσεί θάνατόνδε κίοντα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,

Οἱ μὲν ἄρ' ἀψοῦροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,

330

Παιδες καὶ γαμβροί· τὰ δ' οὐ λάθον εὐρύσποα Ζῆν',

Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,

Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείων, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦῤα·

Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστιν

Ἄνδρ' ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ὧ κ' ἐθέλησθα·

335

Βάσῃ ἴθι, καὶ Πρίαμον κούλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

Ὡς ἀγαγ', ὡς μὴτ' ἄρ' τις ἴδῃ, μὴτ' ἄρ' τε νοήσῃ

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἰέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃτε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·

Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πείδιλα,

340

Ver. 319. Τόσσ' ἔρα] *Tanta utique—
Tanta, inquam—*. Non enim supervacu-
cum est istud ἔρα.

Ver. 322.—ἐπεβήσεται.] *Al.* ἐπιβήσεται.
Vide supra ad β. 35; et ad ε. 109.

Ver. 325, 326.—ἔλαυνε—κέλευε.]
Vide supra ad ν. 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ.] *Ire-
neus, Lib. I. cap. 1. sub fine, legit Καρπα-
λίμως ἀπὸ ἄστυ.*

Ibid.—φίλοι δ' ἄμα πάντες ἔποντο, Πόλλ'
ὀλοφυρόμενοι,]

—Percussa mente dederunt

Dardanidae lacrymas.— *Æn.* IX. 292.

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,] *Ireneus,*
loco supra citato, legit Οἴκτ' ὀλοφυρόμενοι.

Ibid.—ὥσεί θάνατόνδε κίοντα.] *Al.* ὡς εἰς
θάνατόν γε κίοντα

Ver. 330.—ἔρ'] *Ut fieri solet—*.

Ibid.—προτὶ] *Al.* προτὶ.

Ibid.—ἀπονέοντο,] *Vide supra ad α. 398.*

Ver. 331.—εὐρύσποα Ζῆν',] *Vide supra*
23 *ver.* 98.

Ver. 333. Αἴψα δ' ἄρ'] *Statimque deinceps*

— *Statimque proinde—*.

Ibid.—Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείων—βάσῃ ἴθι,]

Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia
mandat;

Vade, age nate.— *Æn.* IV. 222.

Ver. 335. Ἄνδρ' ἑταιρίσσαι.] *Al.* Ἄνδρ' ἑ-
ταιρίσσαι.]

Ver. 336. βάσῃ ἴθι,] *Vide supra ad δ. 158.*

Ver. 339.—Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃτε]

Dixerat: Ille patris magni parere parabat
Imperio; et primum pedibus talaria
nectit

Aurea; quæ sublimem alis, sive æquora
supra,

Seu terram, rapido pariter cum flamine
portant.

Tum virgam capit; hac animas ille
evocat Orco

Pallentes, alias sub tristitia Tartara mit-
tit:

Dat fomnos adimitque, et lumina morte
resignat. *Æn.* IV. 238.

Ver. 340.—ἐδήσατο] *Vide supra ad ver.*
305; et ad ψ. 685, et 739.

Ver.

Ἀμφόρσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕψην,
 Ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν, ἅμα πνοῆς ἀνέμοιο·
 Εἶλετο δὲ ραΐδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 Ὃν θέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης.

345

Αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε·
 Βῆ δ' ἰέναι, κούρω αἰσυπητῆρι εἰκώς,
 Πρῶτον ὑπνήτη, τοῦπερ χαριστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλαιο ἔλασσαν,
 Στῆσαν ἄρ' ἠμιόους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίσιεν
 Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαίαν·
 Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμῶλοιο ἰδὼν ἐφράσματο κήρυξ
 Ἐρμείαν, πρὸτὶ δὲ Πριάμον φάτο, Φώνησέν τε·

350

Φράξο, Δαρδανίδῃ· φραδῆος νόου ἔργα τέτυκται·
 Ἄνδρ' ὄρω, τάχα δ' ἄμμε διαρραϊσέσθαι οἴω·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἢ μιν ἔπειτα
 Γαύνων αἰψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶψ' ἐλεήσει.

355

Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεΐδιε δ' αἰνῶς·
 Ὅρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γυαμπτοῖσι μέλεσσι·
 Στῆ δὲ ταφάν· αὐτὸς δ' Ἐρισούνιος ἐγγύθεν ἔλθων,

360

Ver. 344.—ἰθέλει,] *Al.* ἰθέλυ.

Ibid.—τοὺς δ' αὖτε] *Cod. Harleian.* τοὺς
 δ' αὖ.

Ibid.—ὑπνώοντας] *Cod. Harleian.* ὑπ-
 νώνοντας.

Ver. 346. Αἴψα δ' ἄρα Τροίην] *Cod. Har-*
leian. Αἴψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347.—αἰσυπητῆρι] Βασιλικῷ νεμ' οἱ
 δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιγράμ, τηροῦντι τὰ αἶσια, ὅ ἐστι τὰ
 θύσια. *Schol. Bartschius* in tribus MBS
 scriptum reperit αἰσυπητῆρι. Καὶ τὸ πα-
 λαῖον ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν ἐγγινετό τι-
 νος μῦθασχαι— εὖς ἐκάκην αἰσυπητῆρι.
Aristot. de Republ. lib. IV. cap. 10.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπνήτη, τοῦπερ χα-
 ριστάτη ἦβη.] Ἀρχημέριον γεισιάζειν ὑπῆται
 δὲ καλεῖνται αἱ τρίχες αἱ περὶ τὰ χεῖρα· ὁ
 μῦθος ἄρτι φηόμενος· οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ
 γένος. *Schol.* Οὐδὲ σὺ μὲν τοὶ Ὀμήρου ἐπανέ-
 τις εἶ, ὅς ἐφ' ἡμιόων ἦβον εἶναι τοῦ ὑπ-
 νῆται; *Plato in Protagora sub initio.*

Ora puer prima signans in tonfa juvena,
Æn. IX. 181.

Quo de loco *Macrobii* : “ Prætermissa gra-
 tia (inquit) incipientis pubertatis, τοῦ περ
 “ χαριστάτη ἦβη, minus gratam fecit Latī-
 “ nam descriptionem.” *Saturnal. Lib. V.*
cap. 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπνήτη,] *Al.* Πρῶτον ὑπ-
 νῆτη.

Ver. 351.—ἤλυθε] *Vide supra ad ὅ, 454 ;*
et ad ἄ, 37.

Ver. 353.—πρὸτὶ] *Al. πρὸτι.* Ut *supra*
ver. 330.

Ver. 354.—Φραδῆος νόου ἔργα τέτυκται:]
 Σινετοῦ νόου, καὶ ἀριστα βουλευσῶν διαμακρῶ, ὁ
 παρὸν καιρὸς δεῖται. *Schol.*

Ver. 356.—ἄγε δὴ] *Vide supra ad ψ,*
313.

Ver. 358.—σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο,]
 Τὸ, “ σὺν δὲ γέροντι χύτο νόος,” ἔχων σιν-
 εχῆθη ὁ νόος τῷ Πριάμῳ, τὴν παραχρῆν φασὶ
 [οἱ παλαῖοι] τῆς διανίας μιμῆσθαι τῇ τῆς
 συντάξεως· διακοπῇ. *Euseb. in comment.*
ad ὅ, 1.

Ver. 359. Ὅρθαι δὲ τρίχες ἔσταν—
 Στῆ δὲ ταφάν]

Obitupui, steteruntque comæ—.

Æn. III. 48.

De cujus versus profodia inusitata, *vide supra*
ad ψ, 363.

At vero *Æneas* aspectu obmutuit a-
 mens;

Arrectæque horrore comæ—.

Æn. IV. 279.

Arrectæque

Χείρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·

Πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμίονους ἰθύνεις
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

Οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,

Οἱ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάροιοι ἐγγυς ἔασιν;

365

Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

Τοσσάδ' οὐεῖατ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴη;

Οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσι, γέρων δὲ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,

Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·

Ἄλλ' ἐγὼ οὐδὲν σε ρέζω κακὸν, ἀλλὰ κεν ἄλλον

370

Σεῦ ἀπαλεξήσασαι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πριάμος θεοειδής·

Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέϊος, ὡς ἀγορεύεις·

Ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,

Ὅς μοι τοιόνδ' ἦεν ὄδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,

375

Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,

Πέπνυσάι τε νόον, μακάρων δ' ἕξ' ἐσσι τοκῆων.

Atrectaque horrore comæ——.

Æn. XII. 868.

Ibid.—ἐσταν ἰν] Vide supra ad α, 535.

Ibid.—γραμπτόσι μέλεσσι·] *Al.* γραμπ-
 τὰς μέλεσσι.

Ver. 360.—αὐτὸς δ' Ἐρμῆος ἐγγύθεν
 ἔλθων,] Καὶ σφύρα τὸν Ἐρμῆν ἐναγρῶς ἀκο-
 λουθῶντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορητάς. Οὐ-
 δὲν γὰρ ἔοικεν οὗτω πειθῆναι ἀνδράσιν δεξιζομέ-
 νις, οὐκ ἀργυροῦ οὐ χρυσοῦ, οὐδὲ ἠ διὰ δάκρυα πο-
 λυτέλεια· μελίχρον δὲ καὶ προσπνέει ἰκεσίας
 ὄπλον ἐστίν, ἢ διὰ τοῦ λόγου πειθῶ. Πάνυ γοῦν
 ἐληθῆς Εὐριπίδης, “Οὐκ ἐστὶ πειθῆς ἐξόν ἄλ-
 λ' ἢ πλὴν λόγος.” Ταῦτα τε Πριάμος ὄσ-
 πτερος ὄχηρᾷ παντευχίᾳ καθόπλισται· ὦ καὶ μά-
 λιστα τὴν Ἀχιλλεύου ἐπίπλασεν ὀργὴν, οὐκ ἐν
 ἀρχῇ δεῖξας δάδεκα πέλλους, δάδεκα διπλοῖδας
 χρυαῖας, τάτε λοιπὰ τὴν κομισθέντων δάκρυα,
 ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἰκεσίας φωναὶ τοὺς ἄσθενες
 αὐτοῦ θυμοῦ ἐξέθλοναν· “Μήσαι πατὴρ
 “σοῖο, θεοῖς ἐπιεικέλ' Ἀχιλλεῦ, Τηλεῖου οἷος
 “ἔγῳ, ὁλοῦ ἐπὶ γέρας, οὐδ' ἄρ'.” Δι' ἐλίχου
 προμοίμου τῶν λόγων συνησπασίην Ἀχιλλεῖα, καὶ
 σχεδὸν ἀγτὶ Πριάμου γέγοιτο Πηλεΐδης. Διὰ τοῦτο
 πλεῖστα μὲν ἄχει τραπέζης, λουτροῦ δὲ κοσμη-
 θῆν ἀπέδιδεται τὸ Ἔκτορος σῶμα. Τοσοῦτον
 ἰσχυρὸν ὁ τῶν παθῶν Ἐρμηνεύς λόγος, ἐν
 ἐπίσπευτεν “Ὀμπερς αἰτῶ τῆς ἰκεσίας παρὰ-
 κλητον. *Hieracind. Pont.*

Ver. 361.—ἐξείρετο] *Al.* ἐξείρετο. Quo
 modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 363.—3ε θ'] *Quoniam scilicet*——

Ver. 367. Τοσσάδ'] Sic infra ver. 375,
 τοιόνδ'. Vide supra ad ὕ, 357.

Ibid.—ἄγοντα,] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι] *Eustathius*
 hæc ad præcedentem “γέρων” refert. Τὸ
 δὲ γέρον ἔπος ἂνδρ' ἀπαμύνασθαι—χαλε-
 πήναιτα, ἴμοιόν ἐστι τῷ ἀσθενῆς. Ἀπάλαμοι
 γὰρ φύσει περὶ ἀμυαν ἰσχυρῶν οἱ γέροντες,
Eodem modo et accipit Domina Dacier.
Henricus Stephanus autem hæc ad vocem
 “ἴεος” refert, vocisque “γέρον δὲ τοι
 “ὄπτος ὀπηδεῖ” parenthesi includi mavult.
 Cui sententiæ nonnihil favere videtur locus
 iste *Odyss. π', 71*:

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμι, καὶ οὕτω χερσὶ πέ-
 ποθα

Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι——.

Et iterum *Odyss. φ', 132*:

Ἦδὲ νεότερός εἰμι, καὶ οὕτω χερσὶ πέ-
 ποθα

Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι——.

Ibid.—ἀπαμύνασθαι,] *Cod. Harleian.* ἀπα-
 μύνασθαι. *Al.* ἀπαμύνασθαι. Poiro verum
 hunc pro signo militibus usurpasse *Claudium*
 Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio*,
 cap. 42.

Ver. 370.—ἀλλὰ κεν ἄλλον] *Al.* ἠδὲ κεν
 ἄλλον.

Ver. 372, 386, et 405.—θεοειδής;] Vide
 supra ad ver. 217.

Ver. 374. Ἄλλ' ἔτι τις] *Cod. Harleian.*
 Ἄλλ' εἰ τις.

Ibid.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖρην ἔειπας·
Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,

380

Ἴθέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλά·
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;

Ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
Δειδίότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλε
Σὸς παῖς· οὐ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπέδουετ' Ἀχαιῶν.

385

Τὸν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
Τίς δέ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἐξ ἔσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τὸν αἶτον ἀπύτμου παιδὸς εὐσπες;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
Πεῖρ᾽ ἔμεϊο, γέραιε, καὶ εἶραι Ἐκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδανείῳ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εἴτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαίζων ὄξει χαλκίῳ.

390

Ἢμεῖς δ' ἐσταίτες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἶα μάνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.

395

Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἰμι πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύπτωρος·
Ἄφνειός μὲν ὄδ' ἐστὶ, γέρον δέ δῃ, ὡς σύ περ ὦδε·

Ἐξ δέ οἱ υἱὲς ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἐρδομὸς εἰμι·
Τῶν, μεταπαλλόμενος, κλήρω λούχων ἐνθάδ' ἔπεισθαι.

400

Ibid.—τίς καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,]
Ita supra ad i, 419:

—μάλα γὰρ ἔθενειρόσπα Ζεὺς

Χεῖρα ἐνὶ ὑπερέσχε·

[*Ver.* 377.—νῆος,] *Al.* ἰάφ. Quo modo
et legit Codex Harleianus.

Ibid. et *ver.* 387.—ἐξ ἔσσι.] *Al.* ἔξεσσι.

Ver. 379.—κατὰ μοῖραν.] Vide supra ad
π', 367.

Ibid.—ἔειπας.] *Al.* ἔειπες. Quod idem.

Ver. 380. Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ
ἀτρεκέως κατὰλεξον,]

—mihique hæc ediffere vera ro-
ganti. *Æn.* II. 149.

Ver. 382.—ἵνα περ τάδε τοι σόα.] *Al.*
ἵνα τοι τάδε περ σόα.

Ver. 384.—ὄλωλε.] Vide supra ad π',
521; et intra ad *ver.* 392.

Ver. 388. Ὅς μοι.] *Al.* Ὄς μεν.

Ver. 389, 405, et 410. Τὸν δ'.] Vide su-
pra ad α', 57; et ad β', 160.

Ver. 391.—κυδανείῳ.] Ἐν ᾧ δεκάζοντας
αἱ ἀνδρες. *Schol.*

Ver. 392.—ὄπωπα,] Differunt inter se
μάλα πολλὰ εἶδον, et μάλα πολλὰ ὄπωπα,
eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*,
et, *I have often seen*. Vide supra ad α', 37;
et ad ζ', 124.

Ver. 393.—κτείνεσκε,] *Interficere solebat*.
Vide supra ad ν', 84; et ad β', 221.

396.—μία δ' ἤγαγε νηὺς.] Ἐταίρον καὶ
φίλον ἑαυτὸν βούλεται συστήσειν Ἀχιλλεῖ· ὁ Ἐρ-
μῆς πρὸς πλείονα πιστὸν· αἱ γὰρ ταυτῶν μίας
νῆες ἐπιβαίνουσιν. *Schol.*

Ver. 397.—ἐξ εἰμι.] *Al.* ἔξειμι.

Ver. 398.—ὄδ'.] *Cod. Harleian.* ὄγ'.

Ver. 400.—μεταπαλλόμενος,] Μετ' αὐ-
τῶν κλισούμενος· σάλοιο γὰρ κλισίη. *Schol.* *Al.*
μέτα παλλόμενος. Quo modo legit et Codex
Harleianus.

Νῦν δ' ἦλθον πεδίοιυδ' ἀπὸ νηῶν· ἠᾶθεν γάρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

Ἀσχαλώσι γὰρ οἴγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται

Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πάριμος θεοειδής·

405

Ἐι μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος

Εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην καταλέξον,

Ἥ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἢέ μιν ἦδη

Ἥσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Λογειφόντης·

410

ὦ γέρον, οὐπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·

Ἄλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νῆϊ

Αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δωδεκάτη δέ οἱ ἦώς

Κεϊμένω, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί

Ἔσθουσ', αἶ γὰρ τε φάτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν.

415

Ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα εἰῶ ἑτάροιο φίλοιο

Ἐλκεῖ ἀκηδέστως, ἦώς ὅτε δια φαίνει·

Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,

Οἶον ἐερσθήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νέμπται,

Οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,

420

Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῶ χαλκῶν ἔλασσαν·

Ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἧῶς,

Καὶ νέκυός περ εἶντος· ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μῦθον·

ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναισίμια δῶρα διδοῦναι

425

Ver. 403.—οἴγε] Cod. Harleian. οἶδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ] Siquidem reuera—

Vide supra ad ζ', 433.

Ver. 411.—τόνδε] Cod. Harleian. τόνδε.

Ver. 413. Αὐτῶς ἐν κλισίῃσι·] Ματαίως ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ· Schol. Al. Οὕτως ἐν κλισίῃσι.

Ibid.—δωδεκάτη δέ οἱ ἦώς] Al. δωδεκάτη δέ οἱ ἦδε.

Ver. 414.—οὐδέ τί οἱ] Al. οὐδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415.—αἶ γὰρ τε] Qui scilicet—

Ibid.—ἀρηιφάτους] Τούς ἐν πολέμῳ ἀρηγεμένους. Schol.

Ver. 417.—φαίνει·] Al. φανήν.

Ver. 418.—θειοῖο] Al. θεοῖο, et θεοῖο.

Ver. 419.—ἐρσθήεις·] Ita edidit Barmesius. Al. ἐρσθίεις.

Ver. 419, 420.—νέμπται, μέμυκεν,]

Si νύπτο—μεμυκεν dixisset, jam non confitisset Temporum ratio. Vide supra ad ver. 392; et ad α', 37.

Ver. 420.—ποθι μιαρὸς·] Qua ratione, ποθι, hic ultimam producat; item ἐν, ver. 428; et τε, ver. 430; vide supra ad α', 51.

Ibid.—μέμυκεν,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 421.—ἐπ' αὐτῶ] Cod. Harleian. ἐν αὐτῶ.

Ver. 425.—δῶρα διδοῦναι] Qua ratione dicitur δῶσειν et διδάσειν, eadem fortasse dicitur δῶναι et διδοῦναι. Cæterum nonnulli hic legunt διδοῦναι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτοις—ἀθανάτων] Vide supra ad α', 398.

Ibid.—εἴπερ' ἐν γε,] Scholiastes exponit, ἕως περ ἐνν. Sed, ut opinor, minus recte.

Vide supra ad γ', 130.

Ver.

Ἄθανάτοισ' ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἶποτ' ἔην γε,
 Λίθητ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι·
 Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ τόδε δεῖξαι ἐμεῦ πάρα καλοῦ ἄλειστον·
 Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σὺν γε θεοῖσιν,
 ὄφρα κεν εἰς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκαμαι.

430

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιε, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·
 Ὅς με κέλη σέο δῶρα παρέξ' Ἀχιλλῆα δεχέσθαι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδομαι, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 Ἐνδυκῆως ἐν νηὶ θοῇ, ἣ πεζὸς ὀμαρτέων·
 Οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιοτο.

435

Ἢ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 Καρπαλίμως μαστιγα καὶ ἠνία λάξτετο χερσίν·
 Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦψ'.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
 Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὄχθας,
 Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.

440

Ἄλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
 Τῆφλῆν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι,
 Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· αἰτᾶρ καθύπερθεν ἔρειψαν
 Λαχνηέντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·

445

450

Ver. 427. Λίθητ' ἐνὶ μεγάροισι] *Al.* Λήθετο ἐν μεγάροισι.

Ver. 428. —ἀπεμνήσαντο] *Al.* ἐπεμνήσαντο. Sic apud Hesiodum:

οἳ δ' ἀπεμνήσαντο χάριτι ἐνεργεσιάν.

Thesorum. ver. 503.

Ver. 431. —Πηληϊάδεω ἀφίκαμαι.] Sic supra ver. 406, Πηληϊάδην Ἀχιλλῆος· et infra ver. 448, Πηληϊάδην ἀφίκοντο. Pionuntiabatur Πηληϊάδην. Vide supra ad α', 1.

Ver. 434. —παρέξ' Ἀχιλλῆα δεχέσθαι.] *Al.* παρέξ' Ἀχιλλῆος δεχέσθαι.

Ver. 435. —δεῖδομαι καὶ αἰδέομαι] Vide supra ad γ', 481, et 736.

Ver. 436. —γένηται.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 438. —ἰμυζέτων.] Pionuntiabatur ὀ-

μαρτέων. Quomodo et scribi postea ceptum est.

Ver. 439. —πομπὴν ὀνοσσάμενος] Καταφρενήσας ἐμεῦ τοῦ πέμποντος. Schol.

Ver. 440. —ἐπαΐξας] Cod. *Harleian.* ἀναΐξας. Quo modo et in uno MS scriptum reperit *Barnefsius.* *Al.* ἐπ' αἴξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'] Vide supra ad θ', 160; et ad μ', 12. *Barnefsius* minus recte, τοῖσιδ'.

Ibid. —ἔχευε] *Al.* ἔρουσε.

Ver. 448. Ἄλλ' ὅτε δὴ κλισίην] Sic supra ver. 443; Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους. Vide supra ad ξ', 433, et 504.

Ver. 451. Λαχνηέντ' ὄροφον,] Τὴν δασύρλιγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλᾶς ἕλης, καὶ τῆς τοῦ

Ἄμφι δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· ἕστη δ' ἔχε μῦθος ἐπιβλήs
 Εἰλάτιος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρῆσσεμον Ἀχαιοῖ,
 Τρεῖς δ' ἀναοῖγεσσιον μεγάλην κληῖδα θυμῶν,
 Τῶν ἄλλων Ἀχιλεὺς δ' αἶρ' ἐπιρρῆσσεσκε καὶ οἶος.
 Δῆ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐθαύματος ὄψ' ἔβροντι,
 Ἐs δ' ἀγαγε κλυτὰ ὄψρα παύσαι Πηλεΐωνι·
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·

455

ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἀμβροτος εἰλήλουθα
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἄμα πεμπὸν ὄπασσεν·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
 Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 Ἀθάνατον θεὸν ὡς βροτοὺς ἀγαπαῖζέμεν ἀντήν.
 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλεΐανος,
 Καὶ μιν ὑπὲρ πατρός καὶ μητέρας ἠυκόμοιο
 Λίσσσο, καὶ τέμεος· ἵνα αἰ σὺν θυμῶν οἴησθ.

460

465

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἰδαίου δὲ κατ' αὐθιῶ λίπεν· ὁ δὲ μέμνην ἐρύκοι
 Ἴππους ἠμῖνοὺς τε γέρον δ' ἴθυσ κίον οἴκου,
 Τῆ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 Εὖρ, ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῶ δὲ δὴ οἶω
 Ἦρος Αὐτομέδων τε, καὶ Αλκιμος ὄζος Ἄρηος,
 Πόϊπνου παρέοντε· (μέον δ' ἀπέληγον εὐδωῆς

470

475

των κίμων· ἕρως γὰρ εἶδος καλέμεν πρὸς ἕρο-
 φῆν ἐπιτάδειον. Schol.

Ver. 453. Σταυροῖσιν] Ὀξείσι ξύλοις, σκό-
 λαφι. Schol.

Ibid.—ἐπιβλήs] Ὁ τῆ ὕβρις ἐπιβαλλό-
 μινος μοχλός. Schol.

Ver. 454, 455, 456.—ἐπιρρῆσσεσκον—
 ἀναοῖγεσσιον—ἐπιρρῆσσεσκε] Vide supra ad ver.
 393; et ad β', 221. Ceterum Codex Har-
 leianus utrobique legit ἐπιρρῆσσεσκον.

Ver. 460.—εἰλήλουθα] Vide supra ad φ',
 81; et ad α', 37.

Ver. 466. Καὶ μιν ὑπὲρ πατρός καὶ μητέ-
 ρας] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ περικρατικῶς τῶ
 γέροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητέρας, ὡς εἰρήσεται, καὶ
 τέκνου, ἰκετεύσειν τὸν Ἀχιλλεῖα, ἡμῶς οὐ γίνεται
 τοῦτο· τάχα μὲν καὶ διότι ἐξέκρουσεν ἡ λύπη τῆς
 τοῦ γέροντος ψυχῆς· πλὴν τοῦ διδασκάλου Ἑρμῆος
 μέθοδον. Euseb. Vide infra ad ver. 486.

Ver. 467.—τέμεος· ἦτα] Qua ratione,
 τέμεος, hic ultimam producat; item λίπεν,

ver. 470; et Διὶ, ver. 472; et ἄλλων, ver.
 481; et ἐν, ver. 497; vide supra ad ε', 51.

Ver. 469.—ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,]
 e curru saltum dedit occyus arvis.

Æn. XII. 681.

Vide supra ad γ', 29.

Ver. 470.—κατ' αὐθιῶ] Al. κατ' αὐθιῶ.

Ver. 472. Τῆ ῥ'] Ubi utique—. Ubi
 scilicet—.

Ibid.—ἴζεσκε,] Sedere solebat—. Vide
 supra ad β', 221.

Ver. 473.—ἀπάνευθε] Vide supra ad ε',
 349.

Ibid.—καθείατο] Al. καθάατο.

Ibid.—τῶ δὲ δὴ] Al. τῶ δὲ δὴ. Atque
 ita legit Codex Harleianus.

Ver. 475. Πόϊπνου] De hujus vocis media
 hoc in loco prodidit, supra autem α', 421,
 corrupta; vide supra ad γ', 103; et ad β',
 24.

Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.)
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἀγχι δ' ἄρα σταῖς,
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κῦτε χεῖρας
 Δεξιᾶς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνου υἱᾶς.
 Ὡς δ' ὅταν ἀνδρ' ἀτὴ πυκινὴ λάβῃ, ἴστ' ἐνὶ πάτρῃ
 Φῶτα καταικτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον, 480
 Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορῶντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησάν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε 485
 Μῆησαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.

Ver. 476. "Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα." Φασι γὰρ τοῖς Παλαιαῖς μὴ ἔλασ αἰεσθαι τὴν τράπεζαν χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ Πατρίκου λύπην. Schol. τῷ δὲ μὴ αἰεσθαι τὰς τραπέζας, ἐναντιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι. "Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἀναγκαστέον οὖν οὕτω, "Ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἡ τὴν καιρὸν αἰτιῶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. Πᾶς γὰρ ἢν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πειθῶντι παρακείσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐνοχοῦμένοις, παρ' ὄλην τὴν συνουσίαν; *Athenicus, Lib. I. cap. 10.* Verum, ut opinor, praestat Vulgata Lectio. Neque omnino, uti ad hunc *Athenici* locum annotat *Casaubonus*, inde sequitur, mensas post cenam auferri non solitas; hoc enim ait *Proëta, Scibille* tam exiguo tempore a comedendo et bibendo defuisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα,] Tendentem exte manus Priami conspexit inermes. *Æn. I. 491.*

Ver. 480. Ὡς δ' ὅταν ἀνδρ', etc.] Ἔθος ἢν παρὰ τοῖς παλαιαῖς τὸν ἀκούσιον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ παρρηγεσθαι εἰς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλουτίου, καὶ καθίζων ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκατακαυόμενον καθαρίσθαι δεόμενον. Schol.

Ver. 481.—ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,] *Barneus* ex uno MS edidit ἄλλαν ἐξίκετο δῆμον. itaque omnino scribendum censet propter id quod legitur, *Odysf. 6, 238* :

————— ὁ δ' ἄλλαν ἴκετο δῆμον.

Et *Odysf. 6, 219* :

Ἄλλαν δῆμον ἴκεσθαι—————.

Sed mutato nihil opus. Nam et alibi occurrit ἄλλαν δῆμον, ubi codices inter se conveniunt :

Δὴ τότε γ' ἄλλαν δῆμον ἔβριετο, πατρίδα φεύγων. *Odysf. 6, 223.*

————— ἄλλον δ' ἀφιμάμεθα δῆμονί π', 382.

Ver. 482.—ἔχει] *Al.* ἔχει.

Ver. 483.—θεοειδέα'. Sic infra ver. 486, θεοῖς ἐπιείκελ'. Vide supra ad ver. 217. Pronuntiatzatur autem *θεοειδῆ*.

Ver. 486. Μῆησαι πατρὸς σεῖο————Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν,]

———— miserere te siqua parentis

Tangere cura potest, oro, (fuit et tibi talis

Anchises genitor,) Dauni miserere fenestæ. *Æn. XII. 932.*

Καὶ τὰ μέγεθος τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεῖ ἡμᾶς ὁ Ὀμηρος, ὅτι οὐ (forte οὐ μόνον) τῆς εὐπρεπέως δέξται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χεῖρα συντομίας. Τὴν γὰρ πάντων χεῖρα ἐστὶν ὄσων μὲν ἡ χεῖρα παραδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παρατεῖται. Διδάσκει δὲ τούτῳ ἐν τοῖς Ἑρμού λόγους πρὸς Πρίαμον Ὀμηρος. Τούτων γὰρ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκαλος ἂν, παιδεῖ πᾶς χρη ἐντυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς ἱκετείας. "Τὴν δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα, etc." (supra ver. 465.) Καὶ πάντας τοὺς ἀξιόμους τῆς ἱκετείας παραλαμβάνεται, τὸ γένος τοῦ Ἀχιλλεῖος, πατὴρ, μητὴρ, υἱοί. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρον, οἶδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τοῦ γενεῖο ἐπιλαμβάνεται, καὶ λέγει "Μῆησαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ."

Καὶ οὐτε τοῦ παιδὸς μέμνηται, οὐτε τῆς μητρός, ἀλλὰ τῶν προγόνων τὴν πολλὴν γὰρ χρησίαν παρέλιπε τῇ χεῖρα τοῦ παιδός. *Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur Τέχνη, § 9.* "Eri— legus quidem quis unquam poterit illis "Priami rogantis Achillem precibus æ— quari?" *Quintilian. Lib. X. cap. 1.* Vide et supra ad ver. 360.

Ibid.—σεῖο,] *Al.* σοῖο.

Ver. 487.—ὥσπερ ἐγὼν,] *Heraclides Ponticus* loco supra (ver. 360.) citato legit οὕτως ἐγὼν.

Ver.

Καὶ μὲν που κείνον περιναίεται ἀμφὶς ἔοντες
 Τείρους, οὐδέ τις ἐστίν, ἀργὴν καὶ λοιγὸν ἀμύναι·
 Ἄλλ' ἦτοι κείνος γε, σθένει ζώντος ἀκούων,
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 Ὀφесθαί φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
 Τροίη ἐν εὐροίῃ, τῶν δ' οὔτινα φημι λελεῖσθαι.
 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱῆς Ἀχαιῶν·
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 Ταῦς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 Τῶν μὲν πολλῶν θυρὸς Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Ὅς δέ μοι οἶός ἐην, εἴυτο δὲ ἄστου καὶ αὐτοῦς,
 Τὸν σὺ πρόην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰσάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέω δ' ἀπερείσι ἀποινα.
 Ἄλλ' αἰδέο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτὸν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 Ἐτλην δ' οἷ' οὐπὼ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνιο ποτὶ στομα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς εἶπτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμερον ἄρσε γόοιο,
 Αὔψαμενος δ' ἄρα χεῖρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 Τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὁ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνιο,
 Κλαῖ' αἰνὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθείς·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρει.

Ver. 489.—ἀφιν.] Vide supra ad ε', 100 ;
 et ad ζ', 485.

Ver. 492.—Τροίηθεν ἰόντα.] *Al.* Τρεῖςδε
 μέγιστα.

Ver. 493.—ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους.] Vide
 supra ad *ver.* 255.

Ver. 496.—Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νη-
 δύος.] Theocritus Hecuba viginti filios tri-
 buit:

Οἱ δ' Ἐκτορος, Ἐκάβης χρεαίτερος εἶνατι
 παίδων. *Idyll.* XV. *ver.* 139.

Quem ad locum *Scholias*, citante hic *Bar-*
nesio; τῷ γὰρ ἀργὴν ἀριθμῷ ἀποκίχεται, ὡς
 καὶ Σιμωνίδης· Ὅμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέ-
 γει.

Ver. 499.—εἴυτο δὲ ἄστου καὶ αὐτοῦς,]
 Vide supra ad χ', 507 ; et ad ζ', 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σείῳ,]

Exanimūque auro corpus vendebat
 Achilles. *Æn.* I. 488.

Ver. 503.—Ἄλλ' αἰδέο θεούς, Ἀχιλεῦ,] *Al.*
 Ἄλλ' αἰδέο, φέριστε, θεούς. *Al.* αἰδέο.

Ver. 504. Μνησάμενος σοῦ πατρός.] Vide
 supra ad *ver.* 486.

Ver. 506.—χεῖρ' ὀρέγεσθαι.] *Al.* χεῖρας
 ὀρέξει.

Ver. 507.—ἄρα] *U*t par erat—

Ibid.—ὑφ' ἡμερον ἄρσε γόοιο,] Ἐπιθυμίαν
 θήνου ἐνέβαλεν. *Schol.* Vide supra ad ψ',
 108.

Ver. 509.—ἀνδροφόνιο,] Vide supra ad
 π', 77.

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν] Vide su-
 pra ad ν', 84.

Ver. 512.—ὀρώρει.] Vide supra ad φ',
 352 ; et ad β', 810.

Αὐτὰρ ἐπεὶ βρα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἡμερος, ἧδ' ἀπὸ γυίων,
 Αὐτὶκ' ἀπὸ θρόνου ᾤστο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη,
 Οἰκτεῖρων πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον·
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

515

Ἄ δεῖλ', ἧ δὴ πολλά κακ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἴος,

Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἔσθλους
 Υἱέας ἐξενάριζα; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.

520

Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἕασομεν, ἀχνύμενοί περ·

Οὐ γὰρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δεῖλοισι βροτοῖσι,

525

Ζῶειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.

Δοιοὶ γὰρ τε πῖθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει

Δάρων, οἷα δίδωσι, κακῶν ἕτερος δέ, εἰών·

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεὶ βρα γόοιο] Galenus
 de Hippocratis et Platonis Dogmatibus, Lib.
 IV. cap. 7. locum hunc hoc modo citat :

Ἄλλ' ὅτε δὴ κλαίων τε κυλιανόμενός τ' ἐκ-
 ῥέσθῃ,

Καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἡμερος ἧδ' [ἡμέ-
 ρος, ἧδ'] ἀπὸ γυίων.

Uti Odyss. 8, 541.

Ibid.—τετάρπετο] Vide supra ad ψ', το.

Ver. 522. Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ] Ἐπε-
 ρῶς δὲ φαίνεται περὶ τῆν παραμυθίαν ὁ ποιητὴς
 εὐδοκίμῳ, ποιήσας τὸν Ἀχιλλεῖα λέγοντα πρὸς
 τὸν Πείριμον ἕκοντα ἐπὶ λύτρα τοῦ Ἐυτορος, ταυτί,
 “ Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ, εἰς” Plutarch. de
 Consolat. ad Apoll.

Ver. 523.—ἕασομεν.] Vide supra ad δ',
 42.

Ibid.—ἀχνύμενοι] Sic infra ver. 526,
 ἀχνυμένους. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 524.—πρῆξις] Vide supra ad γ',
 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δε-
 λοῖσι βροτοῖσι.] Οὐ—ἀπλῶς εἶπε καὶ πᾶν
 ἀνθρώπος ὑπὸ θεῶν ἐπικλωσθαι λυπηρὸν βίον,
 ἀλλὰ τοῖς ἀφορτὶ καὶ ἀνοήτοις, οὗς θεοὶ αὐτοῦς καὶ
 οὐκ αὐτοῦς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἰσθε δελοῦς καὶ
 οὐκ αὐτοῦς πρὸς ἀγορεύειν. Plutarch. de audiendis
 Poësis.

Ver. 526.—αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσι.] Ita
 fere apud Hesiodum :

Ὅστε θεοὶ δ' ἔχον, ἀκηδέα θυμῶν ἔχοντες,
 κήσφι ἄγες τε πόνον καὶ ἔχοντες—

Ἔργ. καὶ ἡμερ. I. 112.

Et apud Lucretium :

—Deos securum agere ævum.

Lib. V. 83; VI. 57.

Et Lib. I. ser. 57, 60 :

Omnis enim per se Divum natura ne-
 cessè est

Immortali ævo summa cum pace fru-
 atur ; —

—privata dolore omni, privata pe-
 riculis.

Ibid.—ἀχνυμένους.] Plutarchus locis supra
 citatis legit ἀχνυμένους.

Ver. 527. Δοιοὶ γὰρ τε πῖθοι.] Εἰς παραμυ-
 θίαν Πείριμον ὁ Πειπητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλεῖα
 λέγοντα ταῦτα. Sehol. Porro Plutarchus versus
 hofce cum loco isto Hesiodi de Pandora Dol-
 lio, “ Ἔργ. καὶ ἡμερ. I. 94, etc. conferens ;
 “ Ὅ δὲ (inquit) μετὰ τοῦτον [Ὁμηρον] καὶ τῆ
 δόξη καὶ τῷ χρέον, καίτοι τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων
 ἑαυτὸν μαθητὴν Ἠσιόδος, καὶ οὗτος ἐν πύθῳ καθ-
 εῖξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδέραν ἀνοήσασαν ἀπο-
 φαίνει σκεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ
 θάλατταν. De Consolat. ad Apollon. Ubi in
 transcurfu notandum, Plutarcho Hesiodum
 Homero recentiorem esse visum. Cæterum
 vituperat hic Homerum Plato: Οὐκ ἄρα απο-
 δεκτικόν οὔτε Ὁμήρου οὔτ' ἄλλου ποιητοῦ ταῦτῃ
 τὴν ἀμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἀνοήτως ἀμαρτά-
 νεντος, καὶ λέγοντος ὡς δοιοὶ πῖθοι “ — κατα-
 κείαται ἐν Διὸς οὔδει, Κρητῶν ἔμπησι· ὁ μὲν
 “ ἔσθλων, αὐτὰρ ὁ, δελοῶν.” De Republ. Lib.
 II.

Ver. 528. Δάρων, οἷα δίδωσι, κακῶν ἕτερος

δὲ,

- "Ω μὲν καμμίξας δῶν Ζεὺς τροπικέραυνος,
 "Ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἔσθλῳ. 530
 "Ω, δέ κε τῶν λυγρῶν δῶν, λυβητὸν ἔθηκε
 Καί ἐ κακῆ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
 "Ὡς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους εἰέεκαστο 535
 "Ὀλβῶ τε, πλούτῳ τε, ἀνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 Καὶ οἱ θνητῶ ἔοντι θεῶν ποιήσαν ἀκοιτιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
 Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείοντων,
 Ἄλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540
 Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 "Ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
 Καὶ σε, γέρον, τοπρῖν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
 "Ὅσσην Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντος ἔεργει,
 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀγείρων· 545
 Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκᾶσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
 Αἰεὶ τοι περὶ ἄστῳ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 "Ἄσχεο, μῆδ' ἀλιάστον οὐδέρε σὸν κατὰ θυμόν.

δὲ, ἔαων.] *Al.* Κηρῶν ἐμπλεῖσι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὀδαικῶν. Quomodo legit *Plutarchus* de audiendis *Pœtīs*, itemque *Plato* loco jam citato.

"Ἐν παρ' ἐσθλῶν πῆματα σῖνδου δαίνονται βροτοῖς

Ἄθανάτοι·

Pindar. Pythior. Od. III. ver. 145.

Ubi *Scolliastes*, citante *Dupont*, *Gnomolog. Homeric. ad. hunc locum*: Οὕτως ἐδίξατο δύο πῆμα, ἓνα φαλῶν καὶ ἓνα ἀγαθῶν.

Ver. 532.—βούβρωστις] κυρίας μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· ἢν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κείταται ἡ λέξις. "Ἐνοι δὲ βούβρωστιν τὸν αἰκτὸν ἐξέδιξατο. *Schol.* Ita *Callimachus*:

Κῆν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι καθήκει. *Hymn. in Cereem, ver. 102.*

Ver. 540.—παναώριον] Ἡ τῶν πάντη ζωῶν λέγει, παρὰ τὴν ἄραν, τὸν καιρὸν—ἢ παρὰ τὴν ἄραν, τὴν φροντίδα, τὸν πᾶν φροντισμένον. *Eustath.*

Ver. 544. "Ὅσσην Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος.] *Vide supra ad ἄ. 51.* *Julianus, Orat. 2. legit*, "Ὅσσην Λέσβος ἔσω μακίρων ἔδος. *Dion. Chrysostomus, § 33, legit*, "Ὅσσην Λέσβος ἄνω Μα-

κίρων ἔδος. *Suidas* autem, notante *Barneſio*, citat, Ἡδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος. *Cæſterum Strabo, Geograph. lib. VIII. legiſſe videtur*, Μάκαρος πόλιν.

Ibid.—Μάκαρος ἔδος.] Ἀντὶ τοῦ οἰκηθέντος ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρηναῖος, καὶ ἱερατεύουσαν αὐτῶν. *Schol.*

Ver. 546. Τῶν σε.] *Al.* Τῶν σε.

Ver. 547, 549.—ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,—Ἄσχεο,]

—ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν

Τύχαις δεδῆστας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.

Sorboel. Philoſoſ. ut. 1309.

Ver. 548.—μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.]

Sic Odysſ. N, 611:

Ὑσμῖναι τε, μάχαι τε, φόνου τ', ἀνδροκτασίαι τε.

Quo de loco Gellius: "Ante omnes (inquit) apud Homerum, ejuſdem rei atque ſententiæ luculenta exaggeratio eſt— "Ὑσμῖναι τε, etc. Nam quum omnia iſta — multa et continua nomina nihil plus demonſtrent quam prælium, hujus tamen rei varia facies delectabiliter ac de core multis variisque verbis depicta eſt." *Lib. XII. cap. 22.*

Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀπαχήμενος υἱὸς ἔησ, 550

Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ καιρὸν ἄλλο πάθησθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον, Πρίαμος θεοειδής·

Μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές, ἔφρα κεν Ἐκτωρ

Κεῖται ἐν κλισίῃσιν αἰκηδής· ἀλλὰ τάχιστα

Λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἀποναι 555

Πολλά, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶν δ' ἀποναιο, καὶ ἔλθοις

Σὴν ἐς πατρίδα γαίαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας

Αὐτὸν τε ζῶειν καὶ ὄρναι φάος ἡελιοιο.

Τὸν δ' αἶρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ἀνὸς Ἀχιλλεύς·

Μηκέτι νῦν μ' ἐξέθιξε, γέρον· νοεῶ δὲ καὶ αὐτὸς 560

Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,

Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·

Καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φροσὶν, οὐδέ με λήθεις,

Ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Οὐ γάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠρώων, 565

Ἐς στρατὸν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆσας

Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυζάων ἡμετεράων.

Τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἀλγεσι θυμὸν ὀρίνης,

Ver. 550.—πρήξεις] Vide supra ad v, 192.

Ver. 551. Οὐδέ μιν ἀνστήσεις.]

Τόλμα δ' οὐ γὰρ ἀνάξεις πῶτ' ἐνεθεν
Κλαίων τοὺς φθιμένους ἀν.

Euripid. Alcest. ver. 986.

Ver. 555—561. Λῦσον—λῦσαι.] Vide supra ad a, 20.

Ver. 556.—φέρομεν.] Al. φέρμαι.

Ver. 557.—πρῶτον] Al. πρώτος.

Ibid. et ver. 569.—ἔασας—ἔασω.] Vide supra ad d', 42.

Male Barneſius ἔασσας; ἔασσω. Porro Etymolog. Magn. notante Barneſio, hic legit ἔασας; exponitque, ἐχασεποιπτας, ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἔσω ἦσας, καὶ ἐν διαίρεσει ἔασας. Scholiastes itidem exponit εὐφρατας. Sed hoc, ut recte observavit Barneſius, cum sequenti, “Αὐτὸν τε ζῶειν, etc. parum apte congruit. Vide et ver. 569.

Ver. 559.—ὑπόδρα ἰδὼν.] Ἐπεὶ δάραν ὑπὸ μινος. Schol.

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐξέθιξε.] Ἐπεὶ δὲ μεγάλου δουλοπτοῦς εἶναι καὶ ἄνθος, τοῦ κρατεῖν ἐργῆς, μείζον ἐστὶν ἢ φυλακῆ καὶ ἢ πείνῳ τοῦ μὴ περιπεσοῖν ἐργῆ μολὲ ἀλάναι· καὶ ταῦτα δαῖ τοῖς ἀνωγειήμοισιν ὑπεδέκνυσεν μὴ παρέρχασθαι, ἐπὶ τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεύς οὐκ ἀνασχετικὸς ἂν εἶδὲ πρῶτος· ἠπορίαν ἄρην κελύει καὶ μὴ παρέρχουσαν αὐτὸν ὄψιος, “Μηκέτι νῦν μ' ἐξέθιξε, γέρον, etc.” Καὶ τὸν Ἐκτορα λῦσας καὶ πε-

ριστείλας αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπὴν τήνησιν, πρὶν ἡμισυμένον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὀφθῆναι, “Μὴ ὁ μὲν “ἀχρυσμένη κερδίη, etc.” (infra ver. 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὄργην ἔχοντα, καὶ φύσει τραχύν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, καὶ προκαταλαμβάνειν τῷ λογισμῷ πρόβρῳθεν, ὅπως οὐδὲ ἄκων τῷ πάθει περιπεσῆται, θαυμαστῆς ἐστὶ πρηνείας. Plutarch. de audiendi. Poëtis.

Ibid.—νοεῶ δὲ καὶ αὐτὸς]

————Nec fallunt iussa superba

Magnanimi Jovis————

Æn. XII. 877.

Ver. 563.—γινώσκω.] Ita edidit Barneſius. Al. γινώσκω. Quod perinde est: Nam primum productum.

Ver. 564. Ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε] Voculam, σε, inseruit Barneſius ex duorum MSS auctoritate; quorum alter, Ὅττι θεῶν σ' ἤγε legit; alter, Ὅττι θεὸς σέ τις ἤγε. Vulg. Ὅττι θεῶν τις ἤγε.

Ver. 566.—λάθοι.] Al. λάθη.

Ver. 567.—μετοχλίσσει.] Ita edidit Barneſius. Al. μετοχλίσσει. Quod, ut opinor, ferri non potest. Vide supra ad μ', 448; et ad a, 140.

Ver. 568.—μή μοι μάλλον ἐν ἀλγεσι θυμὸν ὀρίνης.] Vide supra ad ver. 560.

Ver.

Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλίσεισιν ἑάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμῆς.

570

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπαίθετο μύθῳ.

Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὡς, ἄλτο θύραζε,
Οὐκ οἴσ' ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο,
Ἦρος Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλιμος, οὓς ῥα μάλιστα
Τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θαίνοντα.

575

Οἱ τὸθ' ὑπὸ ζυγῶφιν λύον ἵππους ἡμίονους τε,
Ἐς δ' ἀγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Καδ' δ' ἐπὶ δίφρου εἴσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης

Ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

Καδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐννήτον τε χιτῶνα,

580

Ὅφρα νέκυν πυκάσας δῆη οἰκόνδε φέρεσθαι.

Δρυῶς δ' ἐκκαλέσας λούσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλεΐψαι,

Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·

Μὴ ὁ μὲν ἀχρυμένη κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιοτο,

Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρθεΐη φίλον ἦτορ,

585

Καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμῆς.

Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δρυαὶ λούσαν καὶ χρεῖσαν ἐλαίῳ,

Ἀμφὶ δέ μιν φάρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνά,

Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθημεν ἀείρας,

Σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην.

590

Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' οὐόμενον ἑταῖρον·

Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶκε πύθηναι,

Εἰν αἰδὸς περ ἑὼν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσαι

Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὐ μοι ἀειμέα δῶκεν ἄποινα·

Ver. 569. Μὴ σε, γέρον, οὐδ' Edidit Barnesius, Μὴ σε, γέρον, οὐδ'. Sed nihil opus. Vide supra ad ἄ, 51. Quamquam Plutarchus, de audiendis Poëtiis, Μὴ σε, γέρον, οὐδ' legit.

Ver. 574. — Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλιμος,] Al. Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλιμος.

Ibid. — οὓς ῥα] Quos scilicet —.

Ver. 575. Τῷ Ἀχιλεὺς] Vide supra ad ψ, 703; et ad ν, 103.

Ver. 576, 600. — ζυγῶφιν — φαινομένηφιν] Vide supra ad ν, 588.

Ver. 577. — κήρυκα καλήτορα] Ἐπὶ τοῦ βῆν καὶ συμαλεῖν τὸν ὄχλον. Schol.

Ver. 578. — εἴσαν] Cod. Harleianus. ἦσαν.

Ver. 580. — εὐννήτον] Ita ex uno MS edidit Barnesius. Quocum facit et Codex Harleianus. Al. εὐννῆτον.

Ver. 581. — πυκάσας] Vide supra ad ἄ, 140.

Ver. 583. — Νόσφιν] Vide supra ad ἄ, 349.

Ibid. — Πρίαμός ἴδοι υἱόν] Al. Πρίαμος ἴδῃ υἱόν. Al. Πρίαμός γ' ἴδοι υἱόν. Al. Πρίαμος, μιν ἴδοιτο. Ceterum qua ratione, Πρίαμός, hic ultimam producat; item ἐνὶ, ver. 603; et ἄρα, ver. 607; vide supra ad ἄ, 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχρυμένη]. Vide supra ad ver. 560.

Ibid. — ἀχρυμένην] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 587. — οὖν] Ut jufferat Achilles —. ver. 582.

Ver. 588. — καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 591. — φίλον δ' οὐόμενον ἑταῖρον] Vide supra ad ψ, 178, et 220.

Σαί δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶν δ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν. 595

Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δ' ὅς Ἀχιλλεύς
Ἐξέτο δ' ἐν κλισίῳ πελοποιάδην, ἔνθεν ἀέσθη,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, πρὸς δὲ Πριάμην φάτο μῦθον.
Τίος μὲν ὄη τοι λέλυται, γέρον, ἄς ἐπέλευες.
Καί ται δ' ἐν λεχέεσσ', ἄμα δ' ἠοὶ φαινομένηφιν 600

Ὅφρα αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυτον.
Καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμήσατο σίτου,
Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἠβιώντες.
Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χαίμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰσχύειρα,
Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆω. 605

Φῆ δ' οὐδὲ τέκνῳ, ἧ δ' αὐτῇ γένοιτο πολλούς·
Τὰ δ' ἄρα, καὶ δοῖό περ ἔοντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.

Οἱ μὲν αὖ ἐνῆρας κέατ' ἐν φέσῳ, οὐδέ τις ἦεν
Κατθάψαι· λίθος δὲ λίθος πείσθη Κρονίων.
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δακτύλῃ βαΐσαν θεοὶ οὐρανίωνες. 610

Ἦ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμει δακρυχέουσα.
Νῦν δὲ που ἐν πέτρῳσι, ἐν αἰθέρι κοπέλεισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι ποταμὸς ἕρπαιται εὐκλείς 615

Νυμφαῖον, αἰτ' ἀμφ' Ἀχελαῖον ἐρήσαντο,
Ἐνθα, λίθος περ εἴσασαι, θεῶν ἐκ κήδεσσι πέσσει.

Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διὲ γεραιέ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὐτε εἶλον παῖδες κλαίοισθαί,
Ἴλιον εἰσαγαγῶν· πολυδάκρυτος δὲ τοι ἔσται. 620

Ver. 598.—πρὸς] *Al.* πρὸς. Quod perinde est.

Ver. 599.—λέλυται.] Vide supra ad α, 37.

Ibid.—ἐπέλευες.] *Al.* ἐπέλευσας.

Ver. 604.—θυγατέρες.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 605; 606. Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν τὰς δ' Ἄρτεμις] Δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμῶδους γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰθιδίου πάθους· τινὲς ὅταν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις ἀπάπτεται, εἰ τοῦ τοῦτον βαμῆται ἔστιν αὐτῶν, τὴν δὲ λεγόμεναι βλάβην τοῦ ὕδατος ὀφείλουσιν. *Eustath.* Vide supra ad τ, 59.

Ver. 607. Οὐνεκ' ἄρα] *Quod scilicet*—

Ver. 608.—ἢ δ' αἰτῆ] *Eustathius* in commentario legit ἢ δ' αἰτῆ.

Ver. 611.—Κρονίων] De hujus vocis profectio, vide supra ad α, 265, et 397.

Ver. 613. Ἦ δ' ἄρα] Non hic supervacuum est istud ἄρα· sed vim habet in conneftenda sententia cum eo quod praecessit, ver. 602; Καὶ γὰρ τ' ἠύκομος Νιόβη—

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ,] Ἐν ὄρει τῆς Λιθίας καὶ Μαγνητίας. *Schol.*

Ver. 616.—αἰτ' ἀμφ' Ἀχελαῖον ἐρήσαντο,] Αἰτίαι περὶ τὸ ὕδατος χρεῖουσιν ἦτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελαιοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ—ἢ διὰ τοῦ ἢ Ἀχελαιοῦ. Ἀχελαιὸς γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥεῖ εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. *Schol.*

Ver. 617. Ἐνθα, λίθος περ εἴσασαι,] Οὐρανίων τὴν Νιόβην ἀφάτας τὸ τοῦτον δυστύχημα Ζεὺς εἰλεσας, εἰς λίθον μετέβαλεν· ἔς καὶ μέγιστον ἐν Σιπύλῳ τῆς Θυρναίας ἔσται παρὰ πάντων, κρητὸς δακρύων προέμελλας. *Schob.* ad ver. 602. supra.

Ἦ, καὶ ἀναίξας ὄν ἄργυρον αἰὺς Ἀχιλλεύς
Σφάζ᾽ ἔταροι δ' ἑδέρον τε καὶ ἀμφεπτον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείσαν τ' ὀβελόειν,

Ἦπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτομέδων δ' ὄρα σίτον ἐλών ἐπέειπε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν καίοισιν ἄταρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

625

Οἱ δ' ἐπ' οὐκίαθ' ἐποῖμα προκαίματα χεῖρας ἱαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πείσιος καὶ ἑδότηος ἔξ ἔρον ἔντο,

Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,

Ἦσσοσ ἔην, οἷός τε θεοῖσι γὰρ ἄντα εἴοικε.

630

Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,

Εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγάθην, καὶ μῦθον αἰκούων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,

Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, διστοσφές, ὅφρα κεν ἤδη

635

Ἦπνω ὑπὸ γλυκερῇ τασπόμεθα κοιμηθέντες·

Οὐ γὰρ πω μύται ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμαῖσιν,

Ἦξ οὐ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμῶς παῖς ἄλσεσθε ὑμῶν·

Ἦλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλιζόμενος κατὰ κόσμον.

640

Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἰθόπα οἴνον

Δαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπτάσμην.

Ver. 622.—Ἐδέρον τε καὶ ἀμφεπτον]

Illi se praedae accingunt dapibusque futuris:

Tergora diripiunt coctis, et viscera nudant:

Pars in frustra fecant, verubusque trementia figunt.

Littore athena locant alii, flammisque ministrant.

Tum victu revocant vires——.

Æn. l. 214.

Ver. 624. Ἦπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὀμήρου τὰ γε ταυτὰ μῦθοι ἄν τις. Οἷσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἐστίασεως, οὔτε ἰχθύων ἀντύς ἐστὶν, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν ἑλληνικῆτῃ ὄντας, οὔτε ἐφοδῶς κέσσαν, ἀλλὰ μόνον ἰππίας. Plato de Republ.

Ver. 625.—ἄρα] Ut solitus erat——.

Ver. 626.—644. Καλοῖς——καλῶ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πείσιος καὶ ἑδότηος ἔξ ἔρον ἔντο,]

Postquam exempta fames oculis, mentisque remote.

Æn. l. 220.

Vide et supra ad ψ', 57.

Ver. 631.—Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,

Εἰσορόων ὅψιν]

Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido.

Æn. l. 617.

Ver. 634. & 659.—θεοειδής] Vide supra ad mer. 217.

Ver. 635. Ἰξέον] Vide supra ad β', 515; et al 4, 613.

Ver. 636.—τασπόμεθα] Nos ipsi oblectemus. Vide supra ad ψ', 10, et 685.

Ver. 640. ἀλλῆς ἐν χόρτοισι.] Ἐν ταῖς περιφράγμασι πρὸς αἰδῶς ἔστιν ὑπερβολή. Scdōl.

“Οὐκ ἔστιν αἰδῶς ἀλλ' ἄλλ' ἐπὶ τῶν ὑπερβολῶν τόπων.”

“Οὐ μὲν τὰ γε Πηλεὺς καταλαμβανέται (Iliad. X, 773). “Αἰδῶς ἐν χόρτο, “ etc.”

“Οὐ δὲ Πρίαμος, ἀλλῆς ἐν χόρτοισι κυλιζόμενος; κατὰ κόσμον.” Athenæus, Lib. V. cap. 3.

Ibid.—ἐν χόρτοισι] Latini, vocem Græcam relinquentes, villos cohortem appellabant; indeque aves cohortales, etc. apud Columelianum.

Ver. 641.—αἰθόπα οἴνον] Vide supra ad ψ', 237.

Ver. 642. Δαυκανίης] Cod. Harleian. Δευκανίης. Quo modo et in duobus MSS scriptura

tura

Ἦ ῥ' Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶνσι κέλευσε,
Δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἑσασθαι.

645

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αἴψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοῖν λέχε' ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ' ἐπιμετρομεῶν προσέφη πόδας ἄνυς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν

650

Ἐνθάδ' ἐπέληθσιν βουλῆφορος, οἱ τέ μοι αἰεὶ
Βουλὰς βουλευουσι παρήμνιοι, ἧ θέμις ἐστί·

Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο βῆναι διὰ ὕκτα μέλαιναν,
Ἄυτίε' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καὶ κεν ἀνάβληθις λύσιος νεοοῖο γένηται.

655

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,

Ποσσῆμαρ μέμονας κτερείζομεν Ἐκτορα δῖον,

Ὅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορα δῖου,

660

Ὡδὲ κέ μοι βέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.

tum reperit *Barnesius*. Vide supra ad χ', 325.

Ver. 644. — ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'] Τὰ βαπτὰ στήματα. *Schol.* "Ὀμῆρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στερημάτων τὰ μὲν κατὰ τετρα, ἅπαντα εἶναι φάσκει, ἧτις λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεποικιλμένα. Τὰ δὲ περιττώματα, ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα. *Aibensius*, lib. II. cap. 9. — "Stragulam vestem, quae injicitur, non subternitur, *Homerus* vocat ῥήγεα." *Casfaubon*. *ibid.*

Ver. 645. Πορφύρε'] Vide supra ad α', 338, et 482.

Ver. 647. — δάος.] *Al.* φάος.

Ver. 648. Αἴψα δ' ἔρ'] *Statimque proinde ut praeciperet Achilles* — *ver.* 643.

Ver. 649. — ἐπιμετρομέων] Ἐνθα καὶ σημειώσεται, τὸ κερτομένιν, ὡς τραχύτητα ἔχον ἰβριστηκῆν, ἢ οἰεδιστικῆν, ἀλλ' εἰσῆγκσιν φόβου ψευδοῦς, ἵνα μὴ ὁ γέρον βασιλεὺς λυπηθῆ, ὡς ἐξω παραρρηπτομένου. *Eustath.*

Ibid. — πόδας ἄνυς Ἀχιλλεύς.] Sic infra *ver.* 688, πόδας μὲν δῖος Ἀχιλλεύς. Vide supra ad α', 58.

Ver. 650. — λέξο, γέρον φίλε.] Τὸ δὲ ῥῆθιν "λέξο" ἐν τῷ ἐλεγεῖο, ἐλέγξο, κληθὲν, κατὰ τὸ ἐντετυφω, ἀφαιρέσει πεποιητῆ τῶν αἰχισσῶν. *Eustath.* *Ismo* vero, uti notavit *Barnesius*, ex *Imperativo*, λέλεξο sicut λέξο, eodem modo ac δέξο ex δέδεξο. *Ibid.* τ', 10. Alii autem, notante *idem Barnesio*, male hic legunt, λέξω

γέρον φίλε' et λέξον γέρον φίλε. Vide et supra ad β', 515.

Ver. 651. — οἱ τέ μοι αἰεὶ Βουλὰς βουλευουσι — ἧ θέμις ἐστί'] Τὸ δὲ καθὰ θέμις ἐστί, καὶ τὸ αἰεὶ, τῆς τοῦ Ἀχιλλεύς ἐστὶ σημειώσεως, ὡς αἰεὶ τε τῶν βουλῆφορῶν περὶ αὐτὸν ἀβροχολομένων, καὶ ὡς θεμιτὸν ἐν εὐνοίᾳ γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τοῦ ἥους. *Eustath.*

Ver. 655. — λύσιος.] *Marcus Meibomius*, notante *Barnesio*, hic legit ῥύσιος.

Ver. 656. — κατὰλεξον.] *Barnesius* in uno MS scriptum reperit ἀγόρευον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κτερείζομεν Ἐκτορα δῖον.] Occurrit apud *Julianum Imperatorem*, *Orat.* 2 :

Ἐνυμῶμαρ μὲν ἄλλας κτερείζομεν Ἐκτορα δῖον. Quem verum ex hoc loco corrupte citasse *Julianum* existimat *Barnesius* : "Cum Auctori," inquit, "ipse ostendat, haec esse *Achillis* interrogatiunculam partem." Atqui ex Auctoris contextu liquet, verum hunc non ex *Achillis* interrogatione, sed ex *Priami* responso esse desumptum ; adeoque non hinc, sed ex versu 664 infra, a *Juliano* negligenter ac fortasse memoriter citatum.

Ibid. — μέμονας.] Vide supra ad *ver.* 542 ; et ad v. 481, et 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δὴ.] Vide supra ad *ver.* 406 ; et ad ζ', 433

Ver. 661. — βέζων.] *Al.* βέζας.

Οἶσθα γὰρ, ὡς κατὰ ἄστῳ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἄξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

Ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοῶοιμεν,

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·

Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσοιμεν,

Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάγρας δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.

Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἀνώγαος.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος

Ἐλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δαίση ἐνὶ θυμῷ.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτίθι κοιμήσαντο

Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·

Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδὲ μυχῷ κλισίης εὐπήμετος·

Τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.

Ἄλλοι μὲν βῆ θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ

Εὐδον πανύχιοι, μαλακῶν δεδμημένοι ὕπνῳ·

Ἄλλ' οὐχ Ἐρμείην ἐριούμιον ὕπνος ἔμαρπτεν,

Ver. 662. — τηλόθι δ' ὕλη Ἄξέμεν ἐξ ὄρεος·

Bis fenos pepigere dies: et pace fe-
questra

Per sylvas Teucrici, mixtique impune
Latini,

Errare jugis. Ferro sonat alta bi-
penni

Fraxinus. —. Ἄπ. XI. 133.

Ibid. — ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 663. — μάλα δὲ] Ἄλ. μάλα γάρ.

Ibid. — δεδίασιν.] Sic infra ver. 670,
ἀνώγαος. Vide supra ad γ', 481, et 736.

Ver. 664. — ἐνὶ μεγάροις] Qua ratione,
vox ἐνὶ, hic ultimam producat; item πυκινῶν,
ver. 744; vide supra ad α', 51.

Ver. 665. — δαινυτό] Ita ex Etymolog.
Magis. edidit Barnesius, ut sit contractum ex
δαινυτο. Recte, ut opinor; nam vox δαι-
νυτο, quod habent Vuigati, mediam neces-
sario corripit:

————— ἰὺν δαινυταὶ εὐφρον.

————— Iliad. 6, 99.

————— μεταδαινυταὶ ἡμῖν.

χ', 498.

Porro, uti hic annotat Eustathius, optime
congruit δαινυτο sive δαινυτο cum præce-
dente θάπτοιμεν. Εἴη δὲ ἂν ἐνταῦθα τὸ, δαινυτο,
[δαινυτο,] συρροπὴν ἴσως ἐκ τοῦ δαινυτοῦ ἢ
ἀμοεργλίτω; εἴη, θάπτοιμεν, δαινυτοτὸ τε λαός.

Ver. 667. — πολεμίζοιμεν,] Cod. Har-
leian. πολεμίζοιμεν.

Ver. 670. — τόσσον πόλεμον χρόνον,] Ἄλ.
πόλεμον τόσσον χρόνον.

Ibid. — ἴσται ἀνώγαος.] Ἄλ. ὡς σὺ ἀνώγαος.
Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν.] Cod. Harleian. τῷ
μὲν. Utrumque ferri possit. Vide supra ad
α', 566.

Ibid. — ἄρ'] Ut jufferat Achilles —
ver. 650.

Ver. 674. Κήρυξ] Vide supra ad ver. 149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς] Cod. Har-
leian. τῷ δὲ Βρισηῖς. Ἄλ. τῷ δ' ἄρα Βρισηῖς.

Ibid. — ἄρ'] Ut solita erat —.

Ibid. — παρελέξατο] Vide supra ad β',
515.

Ver. 677. — ἱπποκορυσταὶ] Vide supra ad
φ', 205.

Ver. 678. Εὐδον πανύχιοι —. Ἄλλ'
οὐχ Ἐρμείην]

Nox erat, et placidum carpebant fessa
soporem

Corpora: —
————— Somno positæ sub nocte silenti
Lenibant curas, et corda oblita laborum:

At non infelix animi Phœnissâ; neque
unquam

Solvitur in somnos, oculisque aut pectore
noctem

Accipit —. Ἄπ. IV. 522.

Ver. 679. — Ἐρμείην.] Cod. Harleian.
Ἐρμείην.

Ὀρμαίνοντ' ἀπὸ θυμῶν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆος
Νῆαν ἐκπέμψατε, λαθὼν ἱερῶς πυλαγωγός. 680

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μύθον ἔειπεν·

ὦ γέρον, οὐκ ἔστι σοὶ γε μέλει κακόν· οἶόν ἐσ' εὐδαίς
Ἀχιλλεύῳ ἐν σπείροισιν, ἐπεὶ σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·

Καὶ ἴδν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσσα, πολλὰ δ' ἔδουκας· 685

Σεῖο δέ κεν ζωῷ καὶ τοῖς τόσῃ δοῦν ἄποινα

Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελεικμέσθαι, αἶψ' Ἀγαμέμνων

Γροῖή σ' Ἀποδείξῃς, γνώσῃσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

ὦς ἔφατ'· εὐδαίην δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη·

Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε· 690

Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πρὸς Ἰχον ὑψέτης ποταμοῖο

Ξάνθου δινθέντος, ἐν ἀθάνατος τέμετο Ζεὺς,

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μικρὸν Ὀλυμπον,

Ἥως δὲ κροκόπεπλος εὐδύνατο πᾶσαι ἐπ' αἰῶν· 695

Οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε

Ἴππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος

Ἔγνω πρὸς θ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·

Ἄλλ' ἄρα Κασσαίδην, κέκμη κρυσῇ κροκόπιτε,

Πέγχαμον ἰστακίαια, φίλον πατὴρ εἰσειρήσεν 700

Ἔστασι· ἐν δίφῳ, κήρυκά τε ἀστνβοώτην·

Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμίονων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·

Κώνυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέφυρνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·

Ὀψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἴοντες,

Ver. 680. Ὀρμαίνοντ' ἀπὸ θυμῶν.] Vide supra ad π', 647.

Ibid.—βασιλῆα.] Vide supra ad α', 265.

Ver. 684.—εἴασεν] Vide supra ad δ', 42. ἔπειτ' ἔπειτα.] Cod. Harleianus.

Ver. 692. Ἄλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ζ', 433.

Ver. 693.—ἀθάνατος.] Vide supra ad ε', 398. Ceterum totum hunc versum omittit Coxes Harleianus.

Ver. 695. Ἥως δὲ κροκόπιτελος εὐδύνατο πᾶσαι ἐπ' αἰῶν.]

Et post prima novo spargebat lumine terras

Titulum circum loquens Aurora cubile. Æn. IV. 584.

Vide supra ad ε', 477.

Ver. 699.—Κασσαίδην.] Cod. Harleianus.

Ibid.—κρυσῇ.] Edidit Barnesius κροκόπιτε. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide supra ad ε', 272; et ad ν', 523.

Ver. 701. Ἔστασι.] Cod. Harleianus. Ἔστασι. Quo si vera sit lectio, pronuntiandum erit Ἔστασι.

Ibid.—ἀστνβοώτην.] Ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἀστν βοῶν. Schol.

Ver. 702.—ἔρ.] Non hic supervacaneum est istud ἔρ. sententiam enim connectit cum eo quod placuisse ver. 697.—ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον.

Ibid.—ἡμίονοι.] Ἄ. ἐφ' ἡμίονοι.

Ver. 703. Κώνυσεν.] Vide supra ad σ', 37.

Ibid.—κρυσῇ.] Vide supra ad ζ', 469.

Ver. 704.—Τρωάδες.] Ἄ. Τρωάδες. Quo modo legit et Coxes Harleianus.

Ἐποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνεστήσαντι
Χαίρετ'· ἐπεὶ μάχα χάριμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.

705

Ὡς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόν' ἐν πτόλει λίπετ' ἀνής,

Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
Ἀγχοῦ δὲ ξυμῆλητο πυλάων νεκρῶν ἀγοντι.

Πρῶται τὸν γ' ἀλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ

710

Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶψασαι,

Ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.

Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα

Ἐκτορα δακρυχέοντες οὐρουτο πρὸ πυλάων,

Εἰ μὴ αὖ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·

715

Εἶξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθήμεν· αὐτὰρ ἔπειτα

Ἄσπεθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνη.

Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῆματα, τὸν μὲν ἔπειτα

Τρητοῖς ἐν λεχεῖσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδῶς,

720

Θρήνων ἐξάρχους, αἶτε στενάσσαν αἰοιδῆν

Οἱ μὲν αὖ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

Τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λαυκίλλεος ἔρχε γόοιο,

Ἐκτορος ἀνδροφρονιο κίση μετὰ χερσίν ἔχουσα·

Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος κίος ἄλεο, καδ' ἀέ με χεῖρην

725

Λείπεις ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,

Ver. 705. μάχης ἐκνεστήσαντι] *Al.* μά-
χης ἐκ νεστήσαντι.

Ver. 707.—οὐδέ τις αὐτόν' ἐν πτόλει λί-
πετ' ἀνής.]

Contra turba Phrygum veniens plan-
gentia jungit.

Agmina — *Al.* XI. 145.

Ibid.—αὐτόν' ἐν πτόλει λίπετ' ἀνής.] Ita
ex duobus MSS editit *Barnesius*. Quae lectio
qua ratione ferri possit, vide supra ad 4, 51.
Eustathius in Commentario legit, αὐτόν' ἐν
πτόλει λίπετο ἀνής. *Vulg.* αὐτόν' ἐν πτόλει
λίπετ' ἀνής.

Ver. 710.—τὸν γ' ἀλοχός.] *Cod. Har-*
leian. τῷ δ' ἀλοχός.

Ver. 711. Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν] τὸ δὲ,
ἐπ' ἄμαξαν, ἰσχυρῶς φησὶν τῷ ἀμαξίῳ ὄνομα.
Eustath. Vide infra ad ver. 782. *Al.* Τιλ-
λέσθην ἐφ' ἄμαξαν.

Ver. 713. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς
ἡέλιον καταδύντα] Vide supra ad ψ', 154.

Ver. 716.—αἶψα ἔπειτα] Vide supra
ad 4, 464; et ad ζ', 101.

Ver. 7 7. Ἄσπεθε.] Vide supra ad ψ',

10; et ad γ', 141. Ceterum *Codex Har-*
leianus sic legit Ἄσπεθε.

Ver. 719. Οἱ δ' εἶπει] *Al.* Ἄλλ' εἶπει.

Ver. 721. Θρήνων] *Cod. Harleian.* Θρήνεος.

Ibid.—αἶτε στενάσσαν αἰοιδῆν]

τίνα δὲ προσεδήν,

ἢ τίνα προσεδήν στεναχῆν ἐπὶ δάκρυσι,
—ἀνακαλέσσομαι;

Eustath. *Præcip.* ver. 1505.

Ibid.—αἶψα] *Al.* οἱ δε.

Ver. 722.—εἶ] *Uti* sic *manuscriptum* erat—

Ibid.—ἐθρήνεον,] Enuntiabatur ac si scrip-
tum esset ἐθρήνων, vel ἐθρήνεον. Uti et notavit
Barnesius. Vide supra ad ζ', 116; et σ',
493. Porro *Barnesius* in uno MS scriptum
repperit ἐθρήνεον.

Ver. 723.—ἀνδροφρονιο] Vide supra ad 4,
572; et ad 6, 92.

Ver. 724. Ἐκτορος ἀνδροφρονιο κίση μετὰ
χερσίν ἔχουσα.]

—ambas

Ad caelum tendit palmas, et corpore in-
hereret. *Ep.* X. 844.

Ibid.—ἀνδροφρονιο] Vide supra ad π', 77.

Ver.

Ὅν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 Ἦρην ἰξέσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 Πέρσεται· ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
 Ῥύσειυ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδναίς, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἰ δὴ τοι τάχα κηυσὶν ὀχθήσονται γλαφυρήσι,
 Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 Ἐφείαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 Ἀεθλεύων πρὸ ἀνάκτορος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 Ῥίψει, χεῖρος ἐλάν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
 Χώμενος· ὃ τινὶ δῆπου ἀδελφεοῦν ἔκτανεν Ἐκτωρ,
 Ἦ πατέρ', ἢ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν οὐαῖς ἔλον ἀσπετον οὐδας.
 Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεός ἐν δαί λυγρῇ·
 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν οὐδύρονται κατὰ ἄστυ.
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθιμας,
 Ἐκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρῶ.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 Μερμήρημ νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσα.

730

735

740

745

Ὡς ἔφατο κλαίους· ἐπὶ δὲ στεναχόχτο γυναῖκες.
 Τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

Ver. 728.—πόλις ἦδε κατ' ἄκρης Πέρσεται.]

—ruit alto a culmine Troja.

Æn. II. 290.

Ver. 729.—ὄλωλας.] Vide supra ad ὄ, 481, et 736; et ad ἄ, 37.

Ver. 731.—κηυσὶν ὀχθήσονται.] Cod. Har-
 leian. ηυσὶν ὀχθήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ.] Al. καὶ μὲν ἐγὼ.

Ver. 734. Ἀεθλεύων.] Pronuntiabatur Ἀθ-
 λεύων. Quomodo et in nonnullis scriptum
 est.

Ver. 735. Ῥίψει, χεῖρος ἐλάν, ἀπὸ πύργου,]
 Ἐνεύθεν κινθόντες οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, ἔπι-
 στήμενον κατὰ τοῦ τεύχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς-
 ἔγρουσι τὸν Ἀστυάνακτα. Schol.

Ver. 736. Χώμενος· ὃ τινὶ.] Pronuntia-
 batur Χώμενος, vel Χωόμενος. Al. Χώμενος·
 ὃ δὴ πον, Quod qua ratione ferri possit,
 vide supra ad ἄ, 51.

Ver. 737.—ἐπὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν]

—caesis Volscorum milibus ante
 Ducentem in Latium Teucros, cecidisse
 juvabit. Æn. XI. 167.

Ver. 738.—ἰδέξ' ἔλον ἀσπετον οὐδας.] Vide
 supra ad β', 418.

Ver. 739.—μείλιχος ἔσκε.] Vide supra ad
 ver. 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν.] Al. Ἀρήττον.

Ver. 743. Οὐ γὰρ μοι θνήσκων]

— nec te sub tanta pericula mis-
 sum

Affari extremum miseræ data copia
 matri? Æn. IX. 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος,]
 Pulchra super hac re Plutarchi observatio:
 Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καταμείφονται, καὶ πάντα
 τὰ παρὰ τὰς ἐπιτάδας αἰτιόσιν συμβεβηκότα, ἐξ
 ἐπιχειρίας τύχης καὶ θαμνίων γίνεσθαι νομίζουσι.
 Διὸ καὶ ἐπὶ πάντων ἰδύμενται, στέννεντες, καὶ τὴν
 ἑαυτῶν ἀτυχίαν αἰτιώμενοι.—Ἐὰν ἀφανὸς [τις
 ἀποθάνῃ] κενὸν προσεπιπῶν σπερὶ μηδενός· κλαί-
 οντες λέγουσιν· “ Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος,
 “ οὔτε κεν αἰεὶ Μερμήρημ.” Ἐὰν προσομιλήσας
 τι, τοῦτ' αἰεὶ πρόχειρον ἔχουσι ἀσπερὶ ὑπέκτανμα
 τῆς λύπης. Ἐὰν ταχέως, etc. Plutarch. de
 Consolat. ad Apoll.

Ibid.—εἶπες.] Al. εἶπας.

Vid.

Ἡ μὲν μοι ζωὸς περ' εἰν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
 Οἱ δ' ἄρα σὺ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοίῳ περ' αἴσῃ·
 Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς
 Πέρνασχε', ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλως ἀτρυγέτοιο,
 Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμον ἀμιχθαλόεσσαν·
 Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναῆκει χαλκῶ,
 Πολλὰ βυστάζεσκεν εἴθ' περὶ σῆμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν αὐδ' ὡς.
 Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
 Κεῖσαι, τῷ ἱκελος, ὄντ' ἀργυρότατος Ἀπόλλων
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποικόμενος κατέπεφνε.

750

755

Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόου δ' ἀλίστου ὄρινε.
 Τῆσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·

760

Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,

Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 Ὃς μ' ἀγάγε Τροίηνδ' ὡς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.

765

Ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
 Ἐξ οὗ κείθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτερης·
 Ἄλλ' οὐπὼ σεῦ ἀκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·

Ἄλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐπίπτει
 Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

Ἡ ἐκυρῆ, (ἐκυρὸς δὲ, πατήρ ὡς, ἢ πῖος αἰεὶ,)
 Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 Σῆ τ' ἀγανοφροσύνη, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.

770

Ver. 750.—[ἴσα] *Ui par erat*—.

Ver. 752.—[Πέρνασχε'] *Vendere solbat*—.

Vide supra ad ver. 67.

Ibid.—[ὄντιν'] *Al. ἦν τιν'.*

Ibid.—[ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad ó. 27.

Ver. 755.—[Πολλὰ βυστάζεσκεν] *Qua ratione, Πολλὰ, ultimam hic, etiam extra celsuram, producat; item ἱκελος, ver. 758; et πρὶν, ver. 764; et εἰκοστὸν, ver. 765; et κακὸν, v. r. 767; et ἐνὶ, ver. 768; vide supra ad á, 51. Caterum edidit Barnesius, Πολλὰ σε βυστάζεσκεν. Sed nihil opus.*

Ver. 759.—[Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποικόμενος κατέπεφνε.] *Ἄντι τοῦ ἐν συνέβη αἰδηθῆναι καὶ ἐξεῖθ' θάνατον τελευτῆσαι—ἀνάδουτο γὰρ οἱ ἄλλοι θάνατοι. Schol. Vide supra ad ver. 605, 606; et ad τ', 59.*

Ibid.—[κατέπεφνε.] *Al. καταπέφνη.*

Ver. 760.—[ἔρινε.] *Al. ἔριξε.*

Ver. 761.—[Τῆσι δ' ἐπειθ'] *Cod. Harleian.*

Τῆσι δ' αἰθ'.

Ver. 763.—[Ἀλέξανδρος Θεοειδής.] *Vide supra ad ζ', 290.*

Ver. 764.—[Ὃς μ' ἀγάγε Τροίηνδ'] *Cod. Harleian. "Ὃς μ' ἀγάγε ἔς Τροίηνδ'." Unde legendum fortasse "Ὃς μ' ἀγάγε ἔς Τροίην.*

Ibid.—[ὡς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.] *Al. ὡς πρὶν ὠφελ' ἀπολέσθαι.*

Ver. 765.—[τόδε εἰκοστὸν] *Al. τὸδ' εἰκοστὸν.*

Ibid.—[εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, Ἐξ οὗ κείθεν ἔβην,] *Δικαστήριον γὰρ ἰθρῆσθη ὅσταντος τῶν Ἑλλήνων δεκαετία δὲ ἄλλη ἐπορθήθη ἡ Ἰλιας.*

Ver. 766.—[ἀπελήλυθα] *Vide supra ad φ', 81; et ad á, 37.*

Ver. 768.—[ἐπίπτει.] *Al. εἰσσεῖ, et εἰσσει.*

Ver. 769.—[Δαέρων,] *Pronuntibatur, Δαέρων. Quod enim hic ait Barnesius, "Anapæstus in Prima sede;" id vero ferri nullo modo potest. Vide supra ad ver. 734.*

Ver. 770.—[αἰεὶ,] *Al. αἰέν, Al. ἦεν.*

Τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ'

Οὐ γὰρ τίς μοι ἐτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

Ἦπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφραϊκασιν.

775

Ὡς ἔφατο κλαίουσ' ἐπὶ δ' ἔστετε δῆμος ἀπείρων.

Λαίσσιν δὲ γέγων Πρίαμος μετὰ μῦθον εἶπεν

Ἄξετε ἦν, Τρῶες, ξυῖα ἄστυδες, μήσέ τι θυμῷ

Δείσῃτ' Ἀργείων πυκνὸν λόχον ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς

Πέμπων μ' ἄδ' ἐπέτελλε μελαναίων ἀπὸ κῆν,

780

Μὴ πρὶν πυρμαίσειν, πρὶν δεκάτη μολῆ κῆος.

Ὡς ἔφασ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βίας ἡμίονους τε

Ζεύγυσαν· αἴψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστυος ἠγερέθοντο.

Ἐπήμαρ μὲν τοί γε ἀγίνοεν ἄσπετον ὕλην

Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἔφαιη φασσίμφοτος κῆος,

785

Κα. τότ' ἄρ' ἐξέφερον θοασὺν Ἐκτορα διαφυγέοντες

Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἦμος δ' ἠργεῖσια φάινη ῥοδοδάκτυλος κῆος,

Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῇ κλυτοῦ Ἐκτορος ἐγχετο λαῖος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερέθον, ἀμυγερῆες τ' ἐγένοντο,

790

Πρῶτον μὲν κατὰ πυρμαίῃ σφίεσαν αἰθόπι οἶνω

Πάσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

Ὅστιά λευκὰ λέγοντο κασίγητοι, ἔταροί τε,

Μυρῶμενοι, βαλαροὶ δὲ κατεΐζετο δάκρυ παρρηϊῶν.

Ver. 773.—ἀχνυμένη] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 775.—πεφραϊκασιν.] Vide supra ad β', 314.

Ver. 777. Δασῶν δὲ γέγων] Cod. Harleian. Δασῶν δ' ὀ γέγων.

Ver. 778. Ἄξετε] *Al.* Ἄξετε. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 782.—οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν]

Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos. *Æn.* XI. 138.

Ibid.—ὑπ' ἀμάχησιν] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Quocum facit et Codex *Harleianus*. *Vulg.* ὑπ' ἀμάχησιν. Τὸ δὲ ἀμάχη, οἱ μὲν παλαιὸι φιλοῦσι. Καὶ φέρονται καὶ συναλειφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, "Ταλλέσθην ὑπ' ἀμάχαν." etc. *Eustath.* ad σ', 487. Vide supra ad *ver.* 711; item ad μ', 488; et ad χ', 146.

Ver. 783. Ζεύγυσαν] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 784.—τοί γε ἀγίνοεν] *Al.* τοί γ' ἐπαγίνοεν.

Ibid.—ἔλην.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 786.—ἄρ'] *Ut dixerat Priamus—* *ver.* 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Constituere pyras: huc corpora quisque suorum

More tuere patrum; subjecisq; ignibus atris

Conditur in tenebras altum caligine cælum. *Æn.* XI. 185.

Vide et supra ad ψ, 165.

Ver. 788.—ῥοδοδάκτυλος κῆος.] Vide supra ad α', 477.

Ver. 790.—ἐπεὶ ῥ'] *Postquam, ut distat est—* *ver.* 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρμαίῃ σφίεσαν] Vide supra ad ψ, 250.

Ibid.—αἰθόπι οἶνω] Vide supra ad ψ, 237.

Ver. 792.—αὐτὰρ ἔπειτα Ὅστιά λευκὰ λέγοντο]

Offaque lecta cado textit *Chorineus* aheno. *Æn.* VI. 228.

Ver.

Καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάονακα θῆκαν ἐλόντες,
 Πορφυρέϊς πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
 Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.

795

Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

800

Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 Δάμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.

Ὡς οἴγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Ver. 796. Πορφυρέϊς πέπλοισι καλύψαντες]

Purpureasque super vestes, velamina
 nota,

Conjiciunt———. *Æn.* VI. 221.

Ver. 797. Αἴψα δ' ἄρ'] *Statimque dein-*
cepi———.

Ver. 799.———εἶατο] *Vide supra ad φ',*
 352; *ad σ',* 596; *et ad δ',* 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι,] *Cod Harleian.*

Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. *M.* Εὖ διαγειράμενοι.

Ibid.—συναγειράμενοι,] *Vide supra ad ψ',*
 685; *et ad γ',* 141.

Ver. 803.—βασιλῆος.] *Vide supra ad ε',*
 265.

Ver. 804.——ἱπποδάμοιο.] *Vide supra*
ad β', 23.

HOMERI ILIADIS

LIB. XIII.

JUPITER verò postquam Troasque & Heclorem navibus admovisset, eos qui-
 dem reliquit ad illas, laboreniq; ut ferrent & ærunnas indefinenter; ipse
 5 autem retrò verit oculos fulgidos, teosum equetrium Thracum intuens terram, My-
 forumque cominùs pugnantium, & illustrium Hippomolgorum, lacte victitantium
 [pauperum] longævorumque, justissimorum hominum; ad Trojam autem non om-
 10 ninò amplius vertebat oculos fulgidos: non enim ille immortalium quemquam ex-
 istimabat suo in animo profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais. Neque
 verò cæcam speculationem agebat rex Neptunus: etenim hic spectans ferebat bel-
 15 lunique pugnamque altè super summum verticem Sami sylvosæ Threiciæ: indè
 enim conspiciebatur tota quidem Ida, conspiciebatur & Priami urbs & naves Achiv-
 20 vorum. Illic *utiq;* is è mari ferebat egressus, miserabatur autem Achivos a Trojanis
 domitos, Jovique graviter succensebat. Protinùs itaque de monte descendit prærupte,
 rapidè pedibus progressus: tremebant autem montes alti & sylvà pedibus sub immor-
 25 talibus Neptuni incenditis. Ter quidem protendit gressum, quarto autem *passu*
 pervenit ad locum destinatum Ægas: illic scilicet ei inclytæ aedes in imo mari,
 aureæ, coruscantes, ædificatæ sunt, incorruptibiles semper. Illic cum venisset,
 30 sub curru junxit æripedes equos, celeriter volantes, aureis jubis comantes. Au-
 rum autem ipse indat circum corpus; accepitque scuticam auream, scitè factam,
 suumque conscendit currum; cepitque invehi super undas: exultabant autem cete
 sub ipso undique è latebris, neque non agnoverunt regem: cum lætitiâ etiam
 35 mare huc illuc diductum cedebat: hi itaque volabant celeriter admodum, neque
 subtùs madefcebat æreus axis: hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant
 equi. Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris, inter Tenedum & Im-
 40 braum asperam: illic equos stabulare fecit Neptunus terræ quassator, solutos curribus,
 juxtaque divinum posuit pabulum ut ederent: circaque pedes pedicas jecit aureas,
 infrangibiles, insolubiles; ut firmiter illic manerent rediturum regem: is autem ad
 exercitum abiit Achivorum. Trojani verò flammæ pares conferti, sive procellæ,
 45 Heclorem Priamidem inexplèto ardore sequebantur, magnùm frementes, claman-
 tesque; sperabant autem naves Achivorum capturos se, occisurosque ad ipsas omnes
 Achivos: sed Neptunus terram cingens, terræ quassator, Argivos excitabat, præ-
 fundo è mari egressus, cum se assimilasset Chalcanti corpore & indefensâ voce: *atq;*
 50 *Ajaces quidem* primos allocutus est, promptos animis etiam per se; "Ajaces, vos
 "quidem servabitis populum Achivorum, fortitudinis memores, nequaquam autem
 "diræ fugæ. Alibi enim equidem non timeo manus audaces Trojanorum, qui
 "magnum murum transcenderunt turbâ; sustinebunt enim omnes benè ocreati
 "Achivi: hæc verò *parte* sanè gravissimè timeo, nequid incommodi accipiamus,
 "quâ hic rabiosus, flammæ par, ducit copias Hector, qui Jovis jactat præpotentis
 55 "filium se esse. At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat, ut & ipsi stetis
 "fortitè, & hortemini alios: ita enim, ardentem licèt, repuleritis à navibus ve-
 "locibus, etiam si eum Jupiter ipse excitet. Dixit; & sceptro terram cingens Nep-
 60 tunus ambos feriens implevit robore sorti, membraque fecit levia, pedes & manus
 supernè. Ipse autem, ut accipiter alis pernix excitatus fuerit ad volandum, qui
 è præruptâ petrà excelsâ levatus properaverit per plantitiem insequi avem alius
 generis:

- 65 generis: sic ab his facto impetu abiit Neptunus terræ quassator. Ex ipsis duobus autem sensit prius Oilei *plius* velox Ajax, statimque Ajacem allocutus est Telamoniam filium: "Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant, vati
70 "assimilatus jubet ad naves pugnare; (neque enim hic Calchas est, vates augur; "vestigia quippe terè pedum & tibiaram facillè cognovi abeuntis: facillè utique "dignoscuntur dii): continuè etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis magis exci-
75 "tatus est ad pugnandum atque præliandum; pugnamque appetunt gestientes sub- "tus pedes & manus supernè." Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax: "Sic nunc & mihi circa hastam manus audaces gestunt, & mihi animus
80 "erectus est; substatque pedibus sentio me impulsam ambobus: animo verò inci- "tato cupio vel solus cum Hectore Priamide inexpletum ardenti pugnare." Sic hi quidem talia inter se dicebant, pugnx studio læti, quod ipsis deus immiserat animo. Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos, qui ad naves veloces reficiebant suum animus: quorum utique simul gravique labore sibi *defissa* membra soluta erant, simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu: hos illi scilicet inspicientes, sub-
85 "superciliis lachrymas fundebant; non enim putabant se effugituros perniciem: sed Neptunus facillè interventu suo fortes concitavit phalanges. Atque ad Teucrum
90 "quidem primùm & Leïtum venit hortans, Peneseumque heroëm, Thoantemque, Deïpyrumque, Merionemque & Antilochum, peritos pugnx: hos ille incitans verbis alatis allocutus est: "*Proh*, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego pugnan- "tibus confido salvas fore naves nostras: si verò vos pugnam detrectabitis gravem, jam
95 "nunc certè illuxit dies, quo à Trojanis domabimur. O dii, profectò ingens mi- "raculum hoc oculis video, indignum, quod nunquam ego eventuram putabam, "Trojanos ad nostras accedere naves: qui prius fugacibus cervis similes erant, quæ
100 "per sylvam thoïum, pardaliumque, luporumque escæ sunt, temerè errantes, im- "belles, neque *satis* ad pugnam: sic Trojani antehac robur & manus Achivorum
105 "manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem: nunc verò procul ab urbe "cavas ad naves pugnant, imperatoris ignavia, negligentiaque militum, qui cum
110 "illo contendentes propugnare nolunt naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas. "Verantamen etiam si omninò reverà in culpâ est heros Atrides, late dominans
"Agamemnon, eò quòd contumeliâ affecerit pedibus celerem Pelidem; nobis tam-
115 "en nullo modo licet intermittere pugnam: sed medeamur oculis *hæc malo*; faci- "les utique sanatu mentes honorum. Vos autem nequaquam honestè remittitis
"strenuam fortitudinem, omnes fortissimi cum sitis in exercitu: neque verò ego
"virum objurgaverim, qui pugnam detrectet, quum imbellis sit: at vobis succen-
120 "seo ex animo. O molles, mox sanè aliquid malum admittetis gravius hæc ignavia: "sed in mentibus reponite singuli pudorem *hominumque* reprehensionem: certe enim
"ingens certamen ortum est. Hæctor nempe ad naves prælio strenuus pugnat,
125 "fortis; perfregitque portas & longum vestem." Sic sanè adhortans Neptunus concitavit Achivos: circum autem Ajaces duos stabant phalanges firmæ, quas nè Mars quidem vituperasset, si intervenisset, neque Minerva populorum concitatrix: quippe præstantissimi *viri* delecti Trojanosque & Hectorem nobilem manebant,
130 "constipantes hastam hastæ, scutum scuto densissimis ordinibus: clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir: seque invicem attingebant fetis equinis comantes galeæ splendidibus conis nutantium; adeo densi stabant inter se:
135 "hastæ autem crispabantur audacibus à manibus concussæ: hi quippe in *beses* rectè tendebant, ardebantque pugnare. Trojani autem prius in eos impetum fecerunt conferti; præibatque Hæctor contrà alacer ruens; lapis cursu perniciosus sicuti à
140 "petrâ, quem de vertice montis fluvius torrens impulerit, abruptis immenso imbore asperæ retinaculis petræ, altèque subsiliens volat, resonatque sub ipso sylva; hic autem cursu perpetuo currit magnâ vi, donec pervenerit in planitiem: tum verò nequaquam volvitur, cursu licet incitatus: sic Hæctor, hæctenus quidem minabatur,
145 "usque ad mare facillè se perventurum ad tentoria & naves Achivorum, interficientem eos: verum quando jam in densas incidisset phalanges, stetit propè admodum obnitens: ex adverso autem filii Achivorum, percutientes ensibusque & hastis utrinque acutis repulerunt eum à se: ille verò cedens asperè concussus est, vociferantibusque est altâ voce Trojanos inclamans: "Trojani, & Lycii, & Dardani cominus
150 "pugnantes, peristate: haudquaquam diù me sustinebunt Achivi, licet valdè ad- "denfatis ordine quadrato agminibus seipfos instruxerint: sed, puto, cedent hastâ
"mâ fugati, si reverà me incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Juno-
155 "nis." Sic tatus, excitavit robur & animum uniuscujusque. Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat Priamides, præque se tenebat clypeum undique æquale,

- levi passu progrediens, & clypeo tectus procedens: Meriones autem in eum colli-
 160 mans direxit hastam fulgentem, et percussit, neque aberravit, clypeum undique
 æquale, taurinum; id verò haudquaquam trajecit, sed multò priùs in extremo
 fracta est longa hasta: Deiphobus autem scutum taurinum tenuit *procul* à se, timuit
 165 enim animo hastam Merionis bellicosi: at heros *Meriones* retrò sociorum in agmen
 recessit; iratus est autem graviter *propter* utrumque, victoriamque *amissam*, &
 hastam, quam fregerat: perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivo-
 rum, allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat: cæteri verò pug-
 170 nabant, clamorque immensus exortus est. Ac Teucer quidem primus Telamonius
 virum interfecit Imbrium armis acerrimum, divitis equorum Mentoris filium:
 habitabat autem *is* Pedæum, antequam venissent filii Achivorum, filiamque Priami
 notham uxorem habebat Medesicæsten: at postquam Danaorum naves venissent
 175 utrinque remis actæ, rursus ad Ilium venit, excellebatque inter Trojanos: habita-
 bat autem apud Priamum: isque eum honorabat æquè ac filios. Hunc utique
 filius Telamonis sub aurem hastâ longâ vulneravit, evulsitque hastam: is autem
 180 cecidit, fraxinus tanquam, quæ montis in vertice procul conspicui ære recisa, tenera
 terræ folia admovit: sic cecidit; circumque ipsum sonitum dederunt arma varia
 ære. Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere: Hæctor verò in accurrentem
 jaculatus est hastâ fulgenti: sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream
 185 hastam paululum; hic autem Amphimacum, Cteati filium Actorionis, venientem
 in pugnam ad pectus percussit hastâ: fragorem verò edidit cadens, & sonitum dē-
 dere arma super ipsum. Hæctor itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
 190 capite deriperet magnanimi Amphimachi: Ajax autem in accurrentem jaculatus est
 hastâ splendenti Hæctorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
 horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit, repulsiſque eum vi
 magnâ: is autem cedebat retrò a cadaveribus ambobus; ista autem *ad se* extraxe-
 195 runt Achivi: Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus, principes
 Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum: Imbrium verò Ajaces, stu-
 diosi impetuose pugnæ: ut duo capram leones, à canibus ferratis dentibus erep-
 200 tam, ferunt per virgulta densa, altè supra terram in malis tenentes: sic utique
 hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores arma detraxerunt; caput autem
 molli à cervice amputavit Oiliades, iratus Amphimachi *causa*; mistique illud instar
 205 globi rotatum per turbam; Hæctori verò ante pedes cecidit in pulveribus. Ac tum
 quidem ex animo Neptunus iratus erat, nepotis *gratiâ* [*Amphimachi*] cæsi in gravi
 pugnâ: perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum, incitaturus
 210 Danaos, Trojanisque clades moliebatur. Idomeneus autem illi hastâ incluctus oc-
 currit, rediens à socio, qui ei nuper è prælio venerat, ad poplitem vulneratus
 acuto ære: hunc quidem focii asportaverant, ille autem, medicis quum mandata
 215 dedisset, redibat ex tentorio; adhuc enim pugnæ cupiebat particeps esse: ipsum
 itaque allocutus est rex Neptunus, (assimilans se voce Andramonis filio Thoanti,
 qui per totam Pleurona & excelſam Calydonæ Ætolis imperabat, deusque tanquam
 220 honorabatur à populo;) “ Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ abie-
 runt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?” Hunc autem vicissim Idome-
 neus, Cretum ductor, contra allocutus est; “ O Thoa, nullus vir nunc in culpâ,
 “ quantum equidem intelligo: omnes enim scimus præliari: neque quenquam ti-
 225 mor detinet exanimans, neque quisquam pigritiæ cedens, subterfugit pugnam
 “ perniciosam: sed ita videtur nimirum gratum esse præpotenti Saturnio, inglorios
 “ perire procul ab Argo hinc Achivos. At, Thoa, quandoquidem ante bellicosus
 230 “ fuisti, hortari soles autem & alium, ubi remittentem videris: ideò nec nunc qui-
 “ dem cessa *ipſi*, hortareque virum quemque.” Huic autem respondit deinde Nep-
 tunus quatiens terram; “ Idomeneu, ne ite vir ampliùs revertatur a Trojâ, sed
 235 “ hinc canibus ludibrium fiat, quicumque die hoc volens remisit pugnam. Sed agè,
 “ armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet maturare; si cui usui esse
 “ queamus, etiam duo cum simus. Utilis certè in unum collata virtus est virorum,
 “ etiam valdè imbellium: nos autem & cum fortibus novimus pugnare.” Sic fatus,
 240 ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum: Idomeneus autem, quando jam
 ad tentorium bene structum venisset, induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque
 duo hastilia: perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius manu acceptum
 miserit vibratum à corusco Olympo, ostendens signum hominibus: præclari utique
 245 sunt ejus radii: sic hujus æs splendebat circa pectora currentis. Meriones autem ei,
 famulus bonus, occurrit, *quam abesse* propè adliçt à tentorio: nam hastam æream
 ibat sumpturus. Hunc itaque allocuta est vis Idomenei; [*allocutus est Idomeneus:*]
 250 “ Merione, Moli fili, pedibus celer, charissime sodalium, cur venisti, præliòque
 “ relicto

- " relicto & pugna? nunquid vulneratus es, relique te affligit cuspis? an alicujus
 " rei nuncius ad me venisti? neque *vid* omnino ipse desiderare in tentorii cupio, sed
 255 " pugnare." Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est; " Idomeneu,
 " Cretum princeps ære loricatorum, venio, si qua tibi hasta in tentorii relicta est,
 " sumpturus; eam enim jam confregimus, quam prius habebam, clypeo Deïphoï
 260 " percusso ferocientis." Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus
 " est; " hastas quidem, si volueris, & unam & viginti invenies, stantes in tentorio ad
 " parietes collucentes, Trojanas, quas à cæsis abstuli. Non enim profiteor a viris
 265 " hostibus longè stans pugnare. Idèd mihi hastæ sunt, & scuta umbonibus munita,
 " et galeæ, & thoraces lucidum residentis." Hunc autem Meriones prudens vicissim
 " allocutus est; " *Quin* & mihi apud tentoriumque & navem nigram multa *sunt* spolia
 270 " Trojanorum: sed non prope sunt, ut sumere possim: neque enim ne me *quidem*
 " puto oblitum esse fortitudinis; sed inter primos in pugna illustres viros redente
 " sto, quandò certamen exortum fuerit belli. Alium fortè alicquem magis Achivo-
 275 " rum ære loricatorum lateo pugnans, te verò scire ipsum puto." Hunc autem
 " Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est; " Novi virtute qualis sis: quid
 " te oportet hæc dicere? si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi ad
 280 " insidias, (ubi maximè virtus dispicitur virorum: ubi, quique timidus vir, quique
 " fortis, facilè apparet: quippe ignavi mutatur *subinde* color alius ex alio: neque
 " ei, sine motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus, sed flexis genibus
 285 " confidit, & super ambos pedes sedet; intusque ei cor valdè in pectoribus palpitat,
 " mortem expectant; stridorque insuper oritur dentium: *viri* autem fortis, neque
 " mutatur color, neque valdè tremat, postquam primum se collocaverit in insidiis viro-
 290 " rum; optat autem quàm citissimè misceri in prælio gravi:) ne ibi quidem tuos
 " animos & manus *quis* vituperarit: si quando enim *seu* eminens vulneratus fueris in
 " pugna laborans, seu cominus, non in cervicem *tibi* à tergo incidere telum, nec in
 295 " dorsum, sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit, ulterius restà ruentis, inter
 " primorum pugnatorem turbam. Sed age, nè amplius hæc interloquamur, fatui
 " tanquam, *hi*: stantes, nè fortè quis supramodum reprehenderit: verum tu ad ten-
 300 " torium profectus sume validam hastam." Sic dixit. Meriones autem, veloci par
 " Marti, raptim è tentorio sustulit æream hastam; secutusque est Idomeneum valdè
 " pugnae cupidus. Qualis autem hominum pernicis Mars ad pugnam accedit; ip-
 305 " sumque Terror, charus filius, simul validus & impavidus, comitatur, qui utique
 " ret pectoris licet constantis bellatorem; *atque* hi quidem è Thracia in Ephyros ar-
 " mantur, vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem indè exaudierunt utrosque,
 310 " alterutris autem gloriam dederunt: Tales Merionesque & Idomeneus, ductores viro-
 305 " rum, ibant ad pugnam, arman corusco ære. Hunc & Meriones prior verbo allocutus
 " est; " Deucalionide, qua parte fert animus ingredi turbam? An ad dextram totius
 315 " exercitûs, an per medias, an ad sinistram? quoniam nasquam existimo adeò indi-
 " gere certamine comantes Achivos." Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor
 " vicissim allocutus est; " Naves quidem ad medias qui auxiliantur sunt & alii, Aja-
 " césque duo, Teucérque, qui præstantissimus Achivorum arte sagittandi, strenuus
 315 " etiam & in stataria pugna; qui illam satis exerceant, perquam incitatus licet ad
 " pugnam, Hectorem Priamidem; etiamsi admodum fortis sit. Arduum *sanè* ei
 " erit, valdè licet ardenti in prælium, illorum superato robore & manibus invictis,
 320 " naves incendere; modò non ipse Saturnius injecerit ardentem torrem navibus ve-
 " locibus. Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax, qui mortalisque
 " sit, & edat Cereris fruges, ærèque violabilis *sit*, magnisque faxis: nè ipsi quidem
 325 " Achilli hostium agmina perrumpenti cesserit, in stataria quidem pugna; pedibus
 " autem nequamquam potest contendere. Nobis itaque huc ad sinistram tende exer-
 " citûs, ut citissimè videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis:"
 330 " sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti, cepit ire, donec pervenissent ad
 325 " exercitum, quàm eum iusserat. Hi autem, [*boles*] quum Idomeneum viderent,
 " flammæ similem fortitudine, ipsam & famulam cum ænis vario artificio factis,
 335 " cohortantes per turbam, in ipsam omnes irrabant; manibusque utrinque confertis,
 " commissum est certamen ad puppes navium. Ut verò cum à stridulis ventis *agitante*
 " ingravis procellæ, die illo quam plurimus pulvis *est* in vis; qui porrò *ventis*, simul
 340 " pulveris magnum stare faciunt nebulam: sic utique *his* simul *irruentibus* inita est
 " pugna, ardebantque animo invicem se per turbam interficere acuto ære. Horruit
 " autem pugna mortalibus exitio: hastis longis, quas tenebant acutas; oculosque per-
 345 " stringebat splendor æreus, galeis à lucentibus, thoracibusque recondens terfus, scutisque
 " fulgentibus, congreredientiam in unum: valdè utique audax animo effect, qui tunc
 " gavisus esset viso labore, neque animo turbaretur. Porro diversis *partibus* faventes
 duo

duo Saturni filii viribus potentes viris heroibus struebant dolores graves. Quippe
 Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam, gloriosum reddens Achillem
 350 pedibus velocem; neque tamen ille penitus volebat populum perdere Achaicum ad
 Ilium, sed Thetin honorabat, & filium ejus magnanimum: Argivorum verò Neptu-
 nus animos excitabat interventu suo, clam emerfus è caeno mari; dolebat enim a
 Trojanis illis domari, Jovique vehementer iratus erat. Sanè quidem utriusque
 355 unum erat genus, atque unus ortus; sed Jupiter prior natus fuerat, & plura noverat.
 Quocirca etiam Neptunus palàm quidem auxiliari cavebat, clam verò semper concita-
 bat eos per exercitum, homini assimilatus. Hi itaque certaminis vehementis &
 360 omnibus aequè gravis pugnae fabem hinc inde nexum super utrosque extenderunt,
 infrangibilemque, insolubilemque, qui multorum genua solvit. Tum, semicanus
 licèt exiltens, Danos cohortans Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit: in-
 365 terfecit enim Othryoneum, è Cabelo qui aderat: qui nuper belli ad famam venerat:
 petbat autem Priami filiarum formà præstantissimam, Castandram, indotatam:
 pollicitus nempe fuerat magnum opus, a Trojâ quantumvis invitos depulsurum se
 370 filios Achivorum. Illi autem senex Priamus eam promiserat & annuerat daturum
 esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus. Idomeneus autem in illum, collimabat
 hastâ fulgenti, et percussit sublimi gradu incidentem affectus; nec arcuit thorax
 æreus, quem gestabat; medio autem is in ventre fixit: fragorem verò edidit
 375 cadens: Is autem super eam glorius est, dixitque; "Othryonen, te sanè supra
 " mortales laudo omnes, si utique verè omnia perficies, quæ pollicitus es Dar-
 " donidæ Priamo: is autem promissit filiam suam. Quin & tibi nos hæc pol-
 " liciti præstiterimus; dederimusque Atridæ filiarum formâ præstantissimam,
 380 " ex Argis arcessitam, quam ducas, siquidem nobiscum Ilii expugnaveris bene
 " habitam urbem. Sed sequere, ut ad naves in colloquium veniamus pon-
 " tum transfrantes nuptiis: quippe nequaquam feceri illiberales fumus." Sic fatus,
 385 pedes trahit per aere præclum heros Idomeneus. Huic autem Afius venit vindex,
 pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros ejus assidue tenebat auriga
 famulus: ille verò cupiebat animo Idomeneum percutere; is autem illum prior
 390 percussit hastâ ad jugulum sub mento, penitusque hastam adëgit: cecidit igitur,
 sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus alba, vel pinus alta, quam scilicet
 in montibus fabri exciderunt securibus recens exacutis, navale lignum ut sit: sic ille
 ante equos & currum jacebat prorectus, dentibus frendens, pulvere manibus pre-
 395 henso sanguinolento. Defectus verò est ejus auriga mente, quam ante habebat;
 neque is ausus est, hostium manus ut effugeret, retrò equos vertere: cum itaque
 Antilochus bellicosus hastâ medium transfodit assectus; neque arcuit thorax æreus,
 quem gerebat; medio autem in ventre fixit. Atque hic quidem anhelans affabrè
 400 factâ excidit fellâ: equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius, abegit à
 Trojanis ad bene ocreatos Achivos. Deiphobus verò admodum propè venit Ido-
 meneum, propter Afium dolens, & jaculatus est hastâ fulgenti: at quidem ex ad-
 405 verso confpicatus evitavit æream hastam Idomeneus: occultatus est enim sub clypeo
 undique æquali, quem ipse coriis boum & corusco ære tornatum gerebat, duobus
 manubriis aptatum: sub hoc se totum collegit, supervolavitque ærea hasta: aridum
 410 verò ei clypeus in transcurso stringente resonuit hastâ: neque irritam sanè robustâ
 manu emisit Deiphobus, sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum,
 ad hepar sub præcordiis, confestimque genua solvit. Deiphobus igitur valdè super
 eum gloriosus est, atè clamans; "Non utique inultus jacet Afius: sed ipsum,
 415 " puto, ad Orcum licèt eantem validas portas habentem, durum, gavifurum esse
 " animo; quoniam ei dedi comitem, qui deducat. Sic dixit; Argivis autem dolor
 datus est, eo gloriantem; Antilocho autem maximè bellicoso animum commo-
 420 vit; non tamen, dolens licèt, suum neglexit socium, sed accurrens protexit, & ei
 sentum prætendit. Hunc quidem deinde subeuntes duo chari focii, Mecisteus,
 Echii filius, & nobilis Alator, naves ad cavas portabant, graviter gemenes. Ido-
 425 meneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat assidue vel aliquem
 Trojanorum tenebrôsâ nocte tegere, vel ipse fragorem edere cadens, dum depelle-
 ret exitium Achivis. Tunc Æsytæ Jovis alumni charum filium heroëm Alca-
 430 thoum; (gener autem erat Anchisæ; maximamque natu duxerat filiarum Hippo-
 daniam, quam ex corde dilexit pater & veneranda mater in domo; supra totum
 enim æqualium cæctum eminebat pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ;
 quare & ipsam duxerat vir nobilissimus in Trojâ amplâ;) hunc tunc sub Idomeneo
 435 Neptunus domuit, caligine offusâ oculis lucidis, præpedivit autem quasi vinulo
 pulchra membra. Nequus enim retrò fugere poterat, neque declinare: sed tan-
 quam columnam, vel arborem alto vertice comantem, sine motu stantem, pectus
 medium

- 440 medium vulneravit hastâ heros Idomeneus, disciditque ei circum loriceam *æream*,
 quæ ei antè à corpore arcebat perniciem; at tunc quidem aridum quid resonuit,
 fitâ ab hastâ: fragorémque ille edidit cadens, hasta verò in corde fixa erat, quod
 quidem ipsi palpitas, etiam extremum ferrum quassabat hastæ: tum verò deinde
 445 remisit impetum *suum* valida hasta. Idomeneus ergò valde super *eum* gloriatus est,
 altè clamans; “Deiphobe, nunquid jam *tibi* videmur recte judicare æquum esse,
 “ tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter? O bone, qui & ipse ad-
 450 “ versus stato mihi, ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim; qui primus Minoa
 “ genuit, Cretæ custodem: Minos verò genuit filium eximium Deucalionem:
 “ Deucalion autem me genuit, multus viris regem, Cretâ in latâ: nunc vero huc *me*
 455 “ naves advexerunt, tibi que perniciem, & patri & cæteris Trojanis.” Sic dixit; Deï-
 phobus autem bifariam deliberavit, utrûmne aliquem alicubi Trojanorum *sibi* adjuto-
 rem assumeret magnanimorum, regressus; an experiretur etiam solus. Sic autem ei
 cogitanti visum est utilis esse ire ad Æneam: eum verò postremum inventi agminis
 460 stantem: jugiter enim is Priamo succensebat nobili, quòd se, Æneum *lecti* existen-
 tem inter viros, nequaquam honorabat: propè itaque stans *Deiphobus* verbis alatis
 allocutus est; “ Ænea, Trojanorum princeps, nunc te omninò oportet fororis
 465 “ marito auxiliari, si quid te affinis cura tangit: quin sequere; Alcathoo auxilium
 “ feramus, qui te olim fororis maritus existens nutritiv, in ædibus, parvulum exis-
 “ tentem: hunc verò Idomeneus hastâ inclytus interfecit.” Sic dixit: Æneâ verò
 animum in pectoribus commovit: ivit autem adversus Idomeneum, valdè pugnæ
 470 studiosus. At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti; sed mansit, ut quæna
 quis aper in montibus robore fretus, qui expectat tumultum advenientem magnum
 virorum loco in deserto, horrétque dorso supernè: oculi verò ei igne lucent: ac
 475 dentes acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros. Sic manebat Idomeneus
 hastâ inclytus, (neque retrocessit,) Æneam invadentem pugnâ celere; inclamabat
 autem socios, Aescalaphúmque aspiciens, Aphareúmque, Deïpyrúmque, Merio-
 480 némque, & Antilochum, peritos pugnæ; hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;
 “ Adeste, amici, & mihi *jam* soli succurrite: timeo enim valdè Æneam incurrentem
 “ pedibus veloce, qui me aggreditur; qui perquam validus est in pugnâ ad viros
 “ interficiendos: sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur est maximum.
 485 “ Si enim eadem ætate essemus hoc cum animo; statim vel *is* referret magnam glo-
 “ riam, vel *ego* referrem.” Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
 propinquè confiterunt, scuta humeris acclinant. Æneas autem ex alterâ
 490 parte hortabatur suos socios, Deïphobúmque, Parinque aspiciens, & Agenorem
 nobilem, qui secum duces Trojanorum erant: ac deinde copiæ sèquebantur, ut post
 ardentem sequuntur pecudes potum ductæ à pastu; lætatur autem mente pastor: sic
 495 Æneâ animus in pectoribus lætatus est, ut vidit copiarum agmen sequens seipsum.
 Hi itaque de Alcathoo resonabunt, petentium per turbam se invicem: duo autem viri
 500 bellicosi, egregii præ cæteris, Æneasque & Idomeneus, pares Marti, cupiebant
 alter alterius vulnerare corpus sævo ære. Æneas autem primus jaculatus est in
 Idomeneum: at is quidem ex adverso conspicatus evitavit *æream* hastam: cuspisque
 505 Æneâ vibrans in terram abiit; quippe incausum robustâ è manu exilierat. Idome-
 neus autem Oenomaum percussit ventrem in medium; rupitque thoracis cavita-
 tem, intestina autem æs penetrans hausit: ille verò in pulvere lapsus prehendit
 510 terram palmâ. Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam evulsit;
 at non itidem alia potuit arma pulchra humeris detrahare: urgebatur enim telis.
 Non enim jam firmi artus pedum erant, quam impetum faceret; neque ut irruere
 posset ad *reptandam* suam hastam, nec ut *altè* evitaret. Ideoque in statariâ pug-
 515 nâ quidem arcebat sævum diem, ad fugam verò *cap. flendum* non jam facile *suos* pedes
 ferebant ex pugnâ. In hunc igitur lento gradu abeuntem jaculatus est hastâ sul-
 genti Deïphobus: quippe ei insensus erat *odis* perpetuo semper: sed ille & tunc
 aberravit; Aescalaphoi autem percussit hastâ, filium Martis; perque hunc
 520 rapida hasta penetravit; hic autem in pulvere lapsus prehendit terram palmâ.
 Necdum ad hoc quidquam audiverat clamoribus impetuosus Mars filium suum cecidisse
 in acri prælio; sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus Sedebat, Jovis
 525 consiliis conclusus, ubi cæteri immortales dii erant prohibiti à pugnâ. Hi autem de
 Aescalapho cominus in pugnam ruebant: ac Deïphobus quidem ab Aescalapho casti-
 dem lucidam rapuit; Meriones verò veloci par Marti hastâ *ei* brachium ferit in-
 530 filiens, è minùque oblonga galea huau resonuit lapsa. Meriones autem denuò in-
 filiens, vultur tanquam, extraxit ex imo brachio validam hastam; retróque socio-
 rum ad agmen cessit. *Deiphobum* autem Polites, germanus frater, medium manibus
 circumplexus

- 535 circumplexus eduxit è prælio horrifono, donec pervenit ad equos veloces, qui ei post pugnam & prælium stabant, aurigamque & currum ornato varium habentes: qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem, laborantem: sanguis
- 540 verò ex recens vulneratâ fluebat manu. At cæteri pugnabant, clamorque immensus exortus est. Æneas porrò in Aphareum Caletoridem irruens ad jugulum feruit, contra se versum, acutâ hastâ: inclinatum est autem in alteram partem caput, clypeusque appensus sequebatur, et galea; circâque eum mors fusa est exitialis. Antilochus autem Thoönem, terga vertentem observans, vulneravit impetu factò; venâque totam abscidit, quæ per dorsum currens penitus ad cervicem pervenit; hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere decidit, ambas manus dilectis
- 550 fociis extendens. Antilochus autem insiliit, & detrahebat arma ab humeris, circumspiciens: Trojani autem circumstantes aliundè alius telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant intro perstringere tenerum corpus sævo ære Antilochi; undique enim Neptunus, quatiens terram, Nestoris filium iuebatur; etiam inter multa tela. Non enim unquam *Antilochus* seorsùm ab hostibus erat, sed inter ipsos versabatur: nec ei hastâ cessavit, sed admodum assidue quassata vertebatur; parabatque mente suâ, aut in aliquem eminùs jaculari, aut cominùs irruere.
- 560 Sed non latuit Adamanta hæc animo meditans in turbâ Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto ære, cominùs impetu factò: comminuit autem ejus cuspidem cæruleis crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* regans. Et dimidium quidem illic mansit, tanquam sudes *præcursa* igne præusta, in scuto Antilochi, dimidiumque jacebat super terrâ: retrò itaque sociorum ad agmen cessit *Adamas*, mortem evitans: Meriones autem abeuntem insecutus percussit hastâ pudendâque inter & umbilicum, ubi maximè est Martis piaga gravis miseris mortalibus: illic ei hastam infixit: is autem secutus [*decidens,*] circa hastam palpitabat; velut quum bos, quem utique in montibus bubulci viri vinculis contortis invitum vi ligatum ducunt; sic iste vulneratus palpitabat paulisper quidem, haud admodum diù;
- 575 donec ei ex corpore hastam evulsit prope accedens heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt. Deipyrum autem Helenus gladio cominùs percussit tempus Thracio, magno, galeamque perruptam abscidit: atque hæc quidem excussa in terram decidit; & quidam Achivorum pugnantium inter pedes devolutam sustulit; ei verò oculos tenebrosa nox cooperuit. Atridem autem dolor cepit, pugna strenuum Menelaum: prodiit ergò minitans Heleno herôi regi, acutam hastam vibrans: hic verò arcus cornu adduxit. Ambo autem simul concurrebant; alter quidem
- 585 hastâ acutâ cepiebat jaculari; alter verò, à nervo, sagitta; ac Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagittâ thoracis cavam partem, resiliit autem acerba sagitta. Ut videlicet cum à lato ventilabro magnam per arcem saliant fabæ nigrae, vel cicera, flatu à stridulo & ventilatoris impetu: sic à thorace Menelai gloriâ sublimis multum rejecta longè volavit acerba sagitta. Atrides autem manum, in
- 590 proelio strenuus Menelaus, eam percussit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu e regione per manum infixâ est ærea hastâ. Retrò autem sociorum in agmen cessit *Helennus*, mortem evitans, manu suspensâ: traçimque unâ ferebatur fraxinea hastâ; et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor, ipsamque *manum* colligavit scitè circumvolatâ ovis lanâ, fundâ *scilicet*, quam ei minister tenebat pastori populorum. Pisander autem restâ in Menelaum gloriâ sublimem ibat: eum quippe ducebat fatum funesum, mortis ad sinem; a te, Menelae, ut sterneretur
- 605 in gravi pugna. Hi ergò quando jam propè erant, inter se concurrentes, Atrides quidem aberravit, ipsique averfa est hastâ: Pisander verò scutum Menelai gloriâ sublimis percussit, neque penitus potuit æs adigere: prohibuit enim scutum latum, fractâque est in extremâ parte hastâ: hic tamen mente suâ gavissus est, & sperabat victoriam. Atrides autem, extracto ense argenteis clavis distincto, insiliit in Pisandrum; ille autem sub scuto desumpsit pulchram securim ex ære scite factam, oleaginum insertum habens manubrium, longum, benè politum; uno autem tempore alter alterum asscutus est. Utique hic quidem [*Pisander*] galeæ conum percussit equinis fetis densæ summam sub cristam ipsam: ille verò accedentem, in frontè, naso super extremo, crepueruntque ossa; atque ei oculi ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere: incurvatusque est concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens armâque intersecto exiit, & glorians verbum dixit:
- 615 “ Relinquetis itâ demùm naves Danaorum rei equestris peritorum, Trojani fœdè fragi, gravis in fatidibiles pugna; alio quidem flagitioque & probro non carentes
- 620 “ *estis*, quo me violastis, improbae canes: neque quidquam animo Jovis abitoriaris
- 625 “ gravem veriti estis iram, hospitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam,
- “ Qui meam quam virginem duxi uxorem & opes multas nullâ injuriâ laesisti

- 630 "abduxistis, cum hospitio accepti fueratis ab ipsa: nunc vero in naves capitis portum
 "tum transientes ignem perniciosum iacere, occideretque heroes Achivos: sed ali-
 "quando coerebimini, impetuosus licet, à pugna. Jupiter pater, sanè te aiunt
 "sapientiâ superare ceteros omnes homines atque deos; à te tamen hæc omnia profi-
 "cificentur: cum ita nempè viris gratificeris injuriis Trojanis, quorum ani-
 635 "mus semper vi injustâ gaudens, neque possunt pugnâ satari omnibus æque gravis
 "belli. Omnium quidem rerum satietas est, & somni, & amoris, cantusque dulcis,
 "et egregiæ saltationis, quarum *nomos* quidem quis etiam magis appetit desiderium
 640 "explere, quàm belli: Trojanis verò pugne insatiabiles sunt." Sic locutus, arma
 quidem à corpore sanguinolenta detracta sociis dedit Menelaus insignis: ipse verò
 ita: tum reversus primis pugnantibus immixtus est. Tunc ei filius insilit Pylæmenis
 645 regis Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret ad Trojam;
 sed non rediit in patriam terram: qui tunc quidem Atridæ medium scutum feriit
 hastâ cominus, neque penitus potuit res adigere: retrò igitur sociorum in agræm
 cecidit, moerem evitans; quoquo versus circumspiciat, nê quis *sibi* corpus ære at-
 650 tingeret. Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam; ut percussit clunem
 ad dextrum: at sagitta e regione juxta vesicam sub osse penetravit. Subsidens igitur
 655 ibidem, charorum inter manus sociorum, animam efflans, tanquam vermis, super
 terræ jacebat extensus; sanguis autem niger effugebat, rigaba que terram. *Aique*
 hunc quidem Paphlagones magnanimi circum occupabantur; in curram verò collo-
 catum ducebant ad flum sacrum dolentes; intèrque ipsos pater ibat, lacrymas
 660 fundens; ultio autem nullâ filii contigit mortui. Ob hunc autem Paris valde
 animo interfectum iratus est; hospes enim ei erat multos enter Paphlagonas.
 Propter hunc *igitur* is iratus emisit æratam sagittam: erat autem quidam
 665 Euchenor, Polyidi vatis filius, divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,
 qui, plane admonitus de fato suo exitiali, navi *tamen* vectus venit: Sæpè enim
 ei dixerat senex bonus [vel *peritus*] Polyidus, *enim* morbo gravi interitum suis
 in ædibus, aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri: Idè simul gravem-
 670 que multam [*contamellam*] evitabat Achivorum, morbûmque tetrum, ut ne pateretur
 dolores animo: hunc percussit *Paris* sub maxillâ & aure: protinus autem animus
 abiit à membris, horrendaque ipsum caligo occupavit. Sic hi quidem pugnabant,
 675 instar ignis ardentis; Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,
 quod sibi navium ad sinistram cædebantur copiarum ab Argivis; propemodum autem
 etiam victoria Achivorum erat; talis enim Neptunus terram quatiens impellebat
 680 Argivos, infuperque & robore ipse auxiliabatur: sed perstabat *Hector*, ubi primum
 portas & murum insilierat, perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum; ubi
 erant Ajacisque naves & Proteilai, litus ad maris cani subductæ; ac supra murus
 edificatus erat humillimus, ubi maximè acerrimi erant in pugna ipsique *ibi* &
 685 equi: illic autem Bœotii, & Iones longi vestibus induti, Locri, & Phthii, & illus-
 tres Epeii, acriter irruentem à navibus arcebant; neque *tamen* poterant repellere
 à se flammæ similem Hectorem nobilem: *atque* Atheniensium quidem selecti
 690 *stabant* primâ in acie; iis autem præerat filius Petei, Menestheus; unaque seque-
 bantur Phidasque, Stychiûsque, Biâsque fortis: at Epeis *præerat* Phylidêsque Me-
 ges, Amphionque, Draciûsque. Ante Phthios autem, Meonque, bellicosusque
 695 Podarces, (ac quidem notus filius Oilei divini erat Medon, Ajacis frater: & habi-
 tabat in Phylace, terrâ procul à patriâ, viro interfecto, fratre novercæ Eriopidis,
 quam habebat Oileus: at *Podarces*, Iphicli filius Phylaciæ *erant*;) hi quidem ante
 700 Phthios magnanimos armati, naves defendentes, unâ cum Bœotis pugnabant.
 Ajax verò haud omninò, Oilei velex filius, absidebat ab Ajace Telamonio, nê paul-
 lulum quidem; sed sicut in novali duo boves nigri compactile aratrum, parem
 705 animum habentes, trahunt; circaque ipsorum ima cornua multus erumpit fudor;
 atque hos quidem jugum solum positum distinet, vadentes per sulcum, proscindit-
 que fundum terræ: sic isti [*Ajaces*] conjuncti propè admodum stabant inter se.
 710 Sed Telamonium quidem multique & strenui viri sequebantur socii, qui ei scutum
 vicibus excipiebant, quando ipsi defatigatioque & fudor genua occupasset: at non
 Oiliadem magnanimum Locri sequebantur: non enim ipsis in stataria pugna const-
 715 stabat suus animus; non enim habebant galeas aereas equinis fetis densas, neque
 habebant clypeos pulchrè orbiculatos, & fraxineas hastas; sed arcibus & scitè
 tortâ ovis tend, ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps crebrè jaentes
 Trojanorum rumpebant phalangas. At tunc illi [*Ajaces*] quidem antè, cum armis
 720 vario artificio factis, pugnabant contra Trojanosque & Hectorem ære armatum:
 hi autem [*Locri*] à tergo jacentes latebant; neque omninò pugne Trojani *amplius*
 recordabantur. conturbabant enim eos sagittæ. Tum sanè magnâ clade acceptâ, à
 navibus

- 725 navibus & tentoriis Trojani recessissent ad Ilium ventisam; nisi Polydamas audacem
 Hectorem allocutus esset, altans; "Hector, à te impetrare nescis, ut *alium* mo-
 "nitis obtinearis. Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera, idè & con-
 "silio vis peritus esse supra ceteros? At nequaquam simul omnia poteris ipse solus
 730 "consequi: alii enim tribuit Deus bellica opera; alii autem artem saltandi, alii
 "citharam & cantum; alii verò in pectoribus posuit mentem latè sonans Jupiter
 "prudenter; cujus quidem multi fructibus percipiunt homines; quin & urbes
 735 "servat; præcipuè autem ipse, *qui habet, ejus utilitatem* novit. Sed ego dicam, ut
 "mihi videtur esse optimam. Undique enim te circum corona belli flagrat; Tro-
 "jani autem magnanimi, postquam trans murum ierunt, alii quidem subducunt
 "se cum armis, alii verò præstantur pauciores contra plures, dissipati circa naves.
 740 "Quin tu retrocedens voca huc omnes proceres: deinde verò de fumina rerum
 "mine poterimus consilium; utrumne in naves multa transfra habentes irruamus,
 "si quidem velit Deus largiri victoriam; an verò jam deinceps a navibus abeamus
 745 "illasi. Certè enim equidem timeo, nè heesternum rependant Achivi debitum;
 "quoniam apud naves vir intatiabilis pugnae manet, quem non amplius omnino à
 "pugna cessaturum puto." Sic dixit Polydamas: placuit autem Hectori cunctationem
 750 tutam: continuò igitur è curribus cum armis desiliit in terram, et eum edità voce
 verbis velocibus allocutus est; "Polydamas, tu quidem huc retine omnes fortissi-
 755 "mos: at ego illuc ibo, & occurram præliis: protinus autem revertar, postquam
 "diligentèr illis mandata dederò." Dixit, & impetu facto abiit, monti niveoso
 similis, inclamans, perque Trojanos volabat & per socios. Hi autem ad Pan-
 thoïdem fortitudinis amantem Polydamanta omnes oculis accurrebant, simulac
 Hæctoris audierunt vocem. At Hæctor Deïphobumque, vimque Heleni regis,
 760 Afadèmq; Adamanta, & Asium Hyrtaci filium, itabat per primos pugna-
 tores querens, sicubi invenire posset. Hos autem invenit non jam profusus
 illæso neque inextincto: sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
 sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis: alii autem in muro erant
 765 eminentis cominusque vulnerati. Verùm statim invenit pugnae ad sinistram la-
 chrymose nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ comas, animos ad-
 dentem socios, & incitantem ad pugnam: propè autem stans *eum* allocutus est
 770 probrosius verbis; "Infaste Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor, ubi
 "tibi Deïphobusque, visque Heleni regis, Afadèsque Adamas, atque Asius Hyrtaci
 "filius? Ubi verò & Othryoneus; nunc perit tota à culmine Ilios alta; nunc te
 "certa *manet* gravis perniciēs." Illum autem vicissim allocutus est Alexander divinâ
 775 formâ præditus; "Hector, quoniam tibi animus est infontem culpæ, aliàs fortè
 "magis cessare à prælio potuerim, cum neque me profusus imbellem genuerit ma-
 "ter: ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum, ex eo hic permanen-
 780 "tes congregamur cum Danaïs indefinentèr: socii autem cæsi sunt ii, quos tu re-
 "quiris. Duo soli, Deïphobusque visque Heleni regis abierunt, longis faucibus hastis
 "ambo manum; eadem autem arcebat Saturnius. Nunc verò duc, quò te cor
 785 "animusque jubeat: nos enim paratissimis animis sequemur, neque omnino puto
 "virtutem te desideraturum, quantum quidem in nobis virium fuerit: ultra vires
 "autem non licet, quantumvis cupido, pugnare." Sic fatus flexit fratris animam
 790 heros: perrexerunt autem ire, ubi maximè pugna & prælium erat; ubi erat Cebri-
 onèsque, & eximius Polydamas, Phalces, Orthastusque, & divinus Polyphœtes.
 Palmyque, Aescaniusque, Morysque, filii [vel filius] Hippotionis; qui ex Aescaniâ
 glebosâ venerant suis vicibus die præcedenti; tunc verò Jupiter eos impulit ad pug-
 795 nam. Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini, qui ex tonitru
 patris Jovis ingruit in campum, immanique cum tumultu mari miscetur, *insurgunt*
 que multi fluctus æstuantes multo strepitu resonantis maris, tumidi, spumâ albes-
 centes, antè quidem alii, ac deinceps alii: sic Trojani, antè quidem alii stipati,
 800 post etiam alii ære coruscantes cum ducibus sequebantur: Hector verò præibat,
 hominum perniciè par Marti, Priamides; & ante se tenebat scutum undique
 805 æquale, pellibus densum; multum autem super inductum erat æs: circumque
 ejus tempora fulgens quassabatur cassis. Quoquoersum verò circum phaiangas
 tentabat pedem inferens, si quo modo sibi cederent sub clypeo progredienti: sed
 non conturbabat animum in pectoribus Achivorum. Ajax autem primus provo-
 810 cavit, magnis passibus gradiens; "O bone, propius accede: cur territas ita Ar-
 "givos? nequaquam pugnae imperiti sumus, sed Jovis flagello pernicioso demiti
 "sumus Achivi. Sanè quidem tibi animus sperat dirapturum te esse naves; in
 815 "prompte autem manus ad repellendam sunt & nobis. Ac sanè longè antè bonè
 "habitata urbs vestra manibus nostris captaque, excisaque erit. Tibi verò ipsi aio
 "tempus

- 220 "tempus instare, quando fugiens supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus, velocius accipitribus ut sint tui jube pulchris comantes equi, qui te ad urbem ferant, pulverem excitantes per campum." Sic ei locuto supervolavit dextra avis, aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum, confirmatus augurio: At respondit tamen illustis Hector; "Ajax blatero, ingens & hebes, quid dixisti?"
- 225 "utinam enim ego ita fasce Jovis filius Ægiochi essem omnes, peperissetque me veneranda Juno, honorarer autem sicut honoratur Minerva & Apollo: ut jam dies hæc malum fert Argivis omnibus præfatus: tuque inter illos occideris, si
- 230 "ausus fueris manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum lacerabit: ac Trojanorum saturabis canes & altes pinguedine & carnibus, prostratus ad naves Achivorum." Sic utique locutus præbat: Illi verò simul sequebantur clamore cum immenso, acclamabant autem & copias à tergo. Sed & Argivi ex alterâ parte acclamabant, neque obliviscebantur fortitudinis, sed manebant Troïum invadentes fortissimos: clamor autem utrorumque pervenit ad æthera, & Jovis lucidas domos.

L I B. XIV.

- NESTOREM autem non fugit clamor, bibentem licet; sed Aselepiadem verbis alatis allocutus est; "Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint hæc
- 5 "opera; solus major sanè ad naves clamor florentium ætate juvenum. Verùm tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum, dum calida lavacra comas pulchra He-camede calefaciat, & abluat tabum sanguinolentum: at ego conscensâ astutum
- 10 "cognoscam speculâ." Sic fatus, scutum sumpsit affabrè factum filii sui, jacens in tentorio Thrasymedis equum domitoris, ære collucens; ille autem habebat clypeum patris sui. Sumpsit porro & validam hastam, præfixam acuto ære: stetitque extra tentorium; protinusque inlæxit rem indignam, hos quidem turbatos, illos
- 15 verò turbantes à tergo, Trojanos utique ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum. Ut verò quum nigrescit pelagus magnum undâ tacitâ, præfentens stridulorum ventorum celeres motus nullo effectu, neque videlicet provolvitur in hanc vel illam partem, antequam aliquis certus descenderit à Jove ventus: sic senex
- 20 secum agitabat, distractus animo bifariâ; utrum in agmen iret Danorum equitum velocium, an ad Atridem Agamemnonem, pastorem populorum. Sic autem ei cogitanti visum est utilis esse proficisci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant, pugnantibus: resonabat autem eis circa corpus æs solidum, dum ferirentur ensibusque & hastis utrinque acutis. Nestori autem obviam facti sunt Jovis alumni reges a navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant ære, Tydides, Ulyssesque,
- 30 & Atrides Agamemnon. Longè enim seorsum à pugnâ subductæ erant naves ipsorum, littore in maris cani: nam primas usque in planitiem traxerant, & murum ad puppes ædificarant. Haud enim, quamvis latum esset, potuit omnes litus naves capere: arcebantur autem copias. Ideò alias antè alias more scularum subduxerant, & implerant totius littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria. Itaque hi cupientes videre tumultum & pugnam, hastâ nixi, ibant conferti: tristabatur autem ipsis animus in pectoribus: is verò obviam factus est senex
- 40 Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum; quem & voce editâ allocutus est rex Agamemnon; "O Nestor, Neleide, magna gloria Achivorum, cur relicto prælio viros perdente huc venis? Metuo utique nè jam mihi perficiat
- 45 "verbum impetuosus Hector, ut quondam minatus est inter Trojanos concionans, non prius se à navibus ad llium rediturum esse, quam igne naves incendisset, interfecissetque & nos ipsos. Is utique sic concionabatur: illa autem sanè nunc omnia perficiuntur. O dii immortales: certè igitur & cæteri benè ocreati Achivi
- 50 "in animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles; neque volunt pugnare ad puppes

- 55 "puppēs navium." Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor; "Certē jam
 "hæc ipsā re advenerunt, nec tunc alio modo Jupiter altitonans ipse hæc jam mo-
 "liri poterit. Murus enim jam corruit, cui confidebamus, inviolabile naviumque
 " & nostriū ipsorum munimen fore: hi autem ad naves veloces pugnam animo ob-
 "stinato sustinent indefinenter: neque jam amplius roveris, diligenter licet spe-
 60 "culans, utrā ex parte Achivi agitati turbentur: adeo promissive cæduntur, cla-
 "mōrque ad cælum it. Nos verò delibremus, quemodō futura sint hæc opera:
 "siquid consilium proficiet: pugnam verò non nos faudeo ingredi: nullo enim modo
 "vulneratum licet pugnare." Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Aga-
 65 "memnon; "Nestor, quoniam jam navium ad puppēs pugnant, murus verò non
 "profuit structus, neque quid fossa, quā faciendā multa passi sunt Danaī, spera-
 "bāntque animo inviolabile naviumque & sui ipsorum munimentum fore; ita sanē
 70 "videtur Jovi præpotenti gratum fore; inglorios perire longē ab Argis hic Achivi-
 "vos. Equidem nōram enim, quando lubens Danaī auxiliabatur; scio autem nunc,
 "quod illos [Trojanos] quidem aequē ac beatos deos gloriā insignit, nostros verò
 "animos & manus quasi vinculo ligavit. Verū agite, quemadmodum ego dixero,
 75 "obsequamur omnes: naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare, tra-
 "hamus, omnēsque deducamus in mare vastum: in alto verò anchoris stabiliamus,
 "donec venerit nox intempesta, si vel in eā abstineant à pugnā Trojani; deinde
 80 "verò deducere poterimus naves omnes. Non enim reprehensione dignum est
 "fugere malum, ne per noctem quidem. Melius fecerit, qui fugiens effugerit malum,
 "quā qui captus fuerit." Illum autem torvè intuens allocutus est consiliis abun-
 "dans Ulysses; "Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium? Perditē, utinam
 85 "ignavo exercitui alii præesses, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
 "a juventute dedit etiam usque ad senium conficere ardua bella, donec perierimus
 "singuli. Siccine verò tibi fert animus Trojanorum urbem latas vias habentem
 90 "derelinquere, cujus gratiā perpetimur æumnosi mala multa? Tace, nequis alius
 "utique Achivorum hunc audiat sermonem, quem haudquam vir quidem in ore
 "omniū habuerit, quicumque nōrit suo in animo sana loqui, seceptiferque fuerit,
 95 " & ei paruerint copiæ tantæ, quantis tu inter Argivos imperas. Nunc autem
 "tuam improbo omniū sententiā, quam dixisti: qui jubes, prælio jam conferto
 " & pugnā, naves bonis transfris instructas in mare deducere, ut adhuc magis
 "Trojanis quidem optata contingant, jam superioribus licet pridem: in nos autem
 100 "gravis perniciēs ingruat: non enim Achivi sustinebant bellum, dum naves in
 "mare deducuntur; sed respiciunt, cedentque pugnā. Tunc sanē tuum consilium
 "nocebit, princeps populorum." Huic autem respondens deinde rex virorum Aga-
 105 "memnon; "O Ulyssē, valdē quidem meum attigisti animum increpatione gravi;
 "sed neutiquam ego invito jubeo naves bonis transfris instructas in mare deducere
 "filios Achivorum: nunc verò utinam sit, qui isto melius consilium dicat, vel ju-
 "venis, vel senex: mihi autem lubenti adfuerit." Inter hos verò & locutus est
 110 "pugnā strenuus Diomedes: "Prope adest vir, non diu inquiremus; siquidem velitis
 "obsequi; & haud præ irā sententiā meam vituperetis unusquisque, eo quod natu
 " minimus sim inter vos. Patre tamen ex nobili & ego genere gloriōr esse Tydæo,
 115 "quem Thebis ingesta terra cooperuit. Porthœo enim tres filii egregij procreati
 "sunt, habitabant autem in Pleurone & excelsā Calydone, Agrius, & Melas,
 "tertius verò erat eques Oeneus, patris mei pater; virtute autem præstabat inter
 120 "illos. Aest hic quidem ibidem vixit; pater verò meus Argis habitavit, ætus erro-
 "ribus; ita enim Jupiter voluit; & Dii cæteri. Adrasti autem duxit unam ē filiabus,
 "habitabatque domum divitem opum, abundēque ei erant arva tritici feracia, mul-
 125 "tæque plantarum erant horti seorsum; multa etiam ei pecora erant; excelluit
 "autem supra omnes Achivos hastæ peritiā: hæc verò audienda erant vobis, ut
 "verum est. Ideo non me genere quidem ignavum & imbellem putantes, sen-
 "tentiā spreveritis liberè prolatam, quam quidem rectē dixero. Agite, eamus
 "ad pugnam, etsi vulnerati, præ necessitate: ibi deinde ipsi quidem propinqui
 130 "stemus prælio, extra tela, nē fortē quis super vulnere vulnus accipiat: cæteros
 "verò adhortantes immitteremus: qui jam pridem, animo gratificantes, seorsum
 "stant, nec pugnant." Sic dixit: Illi verò ei omniū quidem auscultabant, atque
 135 "obsecuti sunt: perrexerunt itaque ire, præibātque ipsis rex virorum Agamemnon.
 "Neque verò cæcā speculationem habuit inclutus terræ quassator, [Neptunus] sed
 "ad ipsos accessit, seni viro similis: dexteram autem prehendit manum Agamem-
 140 "nonis Atridæ, et eum editā voce verbis alatis allocutus est; "Atride, nunc utique
 "Achillis perniciosum cor lætatur in pectoribus, eadem & fugam Achivorum
 "aspicientis: quoniam non ei inest mens, nō exigua quidem: verū ille quidem
 " sic

- " sic percat, deſenſe illum ignominia afficit; tibi verò nondum proſus omniſiò
 " dii beati irati ſunt: ſed adhuc ſanè Trojanorum duces atque principes latum pul-
 145 " vere implebunt campum; tunc videbis ipſos fugientes ad urbem à navibus & ten-
 " toriis." Sic locutus alium exclamavit, curſu concitus per campum: quantum uti-
 que novis mille exclamant; vel decies mille viri in pugna, certamen committentes
 150 Martis: tantam ex peſtoribus vocem rex quaſſator terræ emiſit: Achivis autem
 ingens robur immiſit unicuique in cor, ut indefinenter pugnarent & præliarentur.
 Juno autem inſpexit, arcum ſolium habens, oculis; ſtans, ex Olympo à vertice;
 155 ſtatimque agnovit fatigentem quidem, pugnam per glorioſum fratrem germanum &
 levium, gaudebatque animo. Jovem verò in ſummo cacumine fontibus irriguæ Ithæ
 ſedentem vidit; odioſus autem ei erat animo. Anxiè igitur cogitavit deinde mag-
 160 nis oculis veneranda Juno, quemodò deciperet Jovis animam. Nigrochi: hoc autem
 ei in animo optimi viſum eſt conſilium, ire ad Idem, poſtquam ſcite oratiſſet ſe ip-
 ſam, ſi fortè ille cuperet juxta dormire amore propter ejus pulchritudinem, illi au-
 165 tem ſonnum jucundumque dulcemque funderet in palpebras atque præcordia pruden-
 tia. Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus Nilus ſtruxerat Vulcanus,
 ſolidas autem fores poſtibus aptaverat cum clave arcana: quem poſſè *thalamum* hau-
 170 deus alius aperire poterat. Illic hæc ingreſſa fores clauſit fulgentes: atque ambro-
 ſià quidem primum à corpore amabili ſordes omnes purgavit, unxitque ſe pingui
 oleo, divino, ſuavi, quod utique ſibi odoriferum erat; cuius, ſi modò agigaretur in
 175 Jovis ſolidà domo, etiam ad terramque & cœlum pervenit halitus: eo utique illa
 corpus pulchrum cum unxiſſet, atque capillos peruiſſet, manibus cincinnos coram-
 poſuit nitentes, pulchros, divinos, à capite *fluentes* immortalis. Circùm poſſè divinum
 180 pepulum induit, quod ei Minerva expoliaverat elaboritè concinnatum, intueratque
 artifiçii plena multa: aureiſque *hoc* fibulis ad pectus *ſuum* neſtebat. Cinxit autem
 ſe zonâ, centum ſimbolis concinnatâ; inauriſque immiſit in ſcite perforatas auricu-
 185 las, tribus gemmarum oculis inſignes, elaboratas: gratiaque eſſulgebat multa. Cal-
 yptrà poſſè deſuper velavit ſe auguſtiſſima dearum, pulchrâ, rebus factâ; can-
 dida autem erat, ſol veluti. Pedibus demùm ſub nitidis ligavit pulchros calceos.
 Tum poſtquam omnem circum corpus adpoſuerat ornamtum, perrexit ire ex thala-
 190 mo; advocatâque Venerem, ab aliis ſeorum diis, verbis *ita* allocuta eſt: " Nunquid
 " mihi obſequi voles, dilectâ filia, in eo quod dixerò? an recuſaveris; irata ob id
 " animo; quòd ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris? Huic autem reſpondit
 195 " in animo habes: perficere enim me animus jubet, ſi poſſum quidem perficere, &
 " ſi perfici poteſt." Hanc autem dolos ſtruens allocuta eſt veneranda Juno: " Da nunc
 " mihi amabilitatem & deſiderium, quo utique tu omnes domas immortales, atque
 200 " mortales homines: vado enim viſura almæ ſines terræ, Oceanumque, deorum pa-
 " rentem, & matrem Tethyn; qui me in ſuis aedibus magnâ cum curâ nutrierunt
 " & educârunt, excipientes à Rhea, quandò nempe Saturnum latè ſonans Jupiter
 " terram ſubter deiecit & infructuoſum mare. Hos vado viſura, & ipſis acerbas
 205 " lites dirimam: jam enim diuturno tempore inter ſe abſtinent cubili & amore,
 " quoniam ira *eiſ* invaſit animum. Quod ſi illos quidem verbis *meis* perſuaſos ſuo
 " ſibi animo in lectum reduxero, ut jungantur amore; ſemper ſanè eis dilectaque
 210 " & veneranda vocabor." Hanc autem ruriſus allocuta eſt amans riſum Venus; " Non
 " licet, neque decet, tu quòd petiſti, recuſare; Jovis enim potentiſſimi in ulnis
 " dormis." Dixit, & a peſtoribus ſolvit acu pictum cingulum, varium; in eo autem
 215 ſibi delinimenta omnia incluſa erant: ibi inerat quidem amor, inerat deſiderium,
 inerat & iracundiam colloquium, blandiloquentia ſollicit, quæ ſurtim furripit mentem
 etiam prudentium: hoc utique ei impoſuit manibus, verbaque fecit, dixitque;
 220 " Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde ſine varium, in quo omnia incluſa
 " ſunt: neque te puto re inſectâ redituram, quicquid mentibus tuis concupieris."
 Sic dixit: ſubriſit autem magnos oculos habens veneranda Juno: ſubridenſque
 deinde ſuo recondidit ſinu. *At tunc* quidem ivit ad domum Jovis filia Venus:
 225 Juno autem iſſtans reliquit verticem Olympi, Periamque ſupergreſſa, & Ema-
 tum amaranthi, ſerebatur ſuper equeſtrium Thracum montes niveoſos, ſumma ca-
 cimina; neque terram cæpebat pedibus. Ex Atho autem ad pontum deſcendit
 230 fluctuantem: Lemnumque pervenit, in urbem divini Thoantis, ubi Somnum con-
 venit, fratrem Mortis, inque ejus hæſit manâ, verbaque fecit, dixitque: " Somne,
 " rex omniumque deorum omniumque hominum: ſi quidem unquam antè meò
 " verbo auſcultâſti, etiam nunc obſequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes:
 235 " Sopito mihi Jovis ſub palpebris oculos fulgentes, ſtatim, poſtquam ego accubero
 " in amore. Dona autem tibi deba, pulchrum ſonnam, incorruptam in perpetuum,
 " aureum;

- 240 " aureum ; Vulcanus nempe meus filius utroque pede claudus fabricabit elabora-
 " tum ; sub pedibusque scabellum mittet, cui utique imponas nitidos pedes dura
 " convivaris." Hanc autem respondens allocutus est fuavis fomnis ; " Juno, vene-
 245 " randa dea, filia magni Saturni, aliam ego deorum sempiternorum facile
 " sopiverim ; etiam torrentis fluenta Oceani, qui quidem parens omnibus est ; Jo-
 " vem autem non ego Saturnium propè adiero, neque sopivero, quando non ipse
 250 " quidem jusserit. Jam enim me & alias tuum sapere fecit mandatum, die isto,
 " quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*] navigabat ex Illo, Trojanorum urbe
 " direpta. Tum ego sane demulsi Jovis mentem *Aegiochi* fuavis circumfusus : tu
 255 " autem ei mala struebas animo, excitatis fœvorum ventorum in pontum flatibus ;
 " et cum deinde ad Coon bene habitam de cursu detulisti, seorsum ab amicis om-
 " nibus : *Jupiter* autem expectatus indignabatur, proturbans per domum deos ;
 " me autem maximè omnium querebat, & me perditum ab æthere injecisset ponto,
 260 " nisi nox domitrix deorum servasset & hominum, quam adivi fugiens : ille autem
 " cohibuit se, iratus licet ; verebatur enim, ne Nocti celeri ingrata animo faceret.
 " Jamque rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere." Hunc autem rur-
 " sus allocuta est magnis oculis veneranda Juno ; " Somne, quid verò tu hæc in men-
 265 " tibus tuis cogitas ? Putasne ità Trojanis favere latè sonantem Jovem, sicut propter
 " *Herculeum* iratus est, filium suum ? Quin ito *meum* ; ego autem tibi *Gratiarum*
 " unam juniorum dabo dicendam, & tuam vocandam conjugem, *Pasitheam*, quam
 270 " semper cupis dies omnes." Sic dixit : gavifus est autem Somnus, respondensque
 " allocutus est ; " age, nunc mihi jura inviolabilem *Stegis* aquam, manueque alterà
 " quidem tange terram *almam*, alterà verò mare *marmoreum* ; ut nobis omnes
 " testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes ; omnino te mihi daturam esse
 275 " *Gratiarum* unam juniorum, *Pasitheam*, quam & ego cupio dies omnes." Sic dixit :
 " Neque non obsecuta est dea ulnas candida Juno : jurabat autem ut *is* jubebat, deos-
 " que nominabat omnes subtartareos, qui *Titanes* appellantur. Tum postquam jura-
 280 " veratque, absolveratque juramentum, ipsi *simul* ibant, *Lernique* & *Imbri* urbe reli-
 " ctà, caligine induti, celeriter conficientes iter : Ad *Idam* autem pervenerunt fontibus
 285 " irriguam, matrem ferarum, ad *Lecton* ; ubi primum liquerunt mare : hi que
 " super terrà ibant : summa autem sub pedibus quassabatur *sylva*. *Aliquo* illic fomnis
 290 " quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent *eum*, abiete concessa admodum procer-
 " ra, quæ tunc in *Idà* altissima enata per aerem ad *æthera* ibat : illic is sedit raris
 295 " densè opertus abiegnis, avi argutz similis, quam utique in montibus *Chalcidem* no-
 " minant dii, homines autem *Cymindia*. Juno autem celeriter conscendebat in *Gar-
 " garum* summum *Idæ* excelsum : vidit autem *am* nubes cogens *Jupiter*, ut verò vidit,
 300 " continuè illum amor prudentia præcordia cooperuit, perinde ac quando primum
 " congressi sunt amore, cubili inito suis clam parentibus : stetit autem ipsam autem,
 " verbâque secit, dixitque : " Juno, quò festinans, ab *Olympo* huc venis ? Equi au-
 305 " tem non adsunt & currus, quos conscendas." Hunc autem dolos struens allocuta
 " est veneranda Juno ; " Eo visura *almæ* fines terræ, *Oceanum*que deorum parentem,
 " & matrem *Tethyn*, qui me in suis ædibus magnâ cum curâ nutriêrunt & educâ-
 " runt : hos vado visuram, & ipsis acerbas lites dirimam. Jam enim diuturno tem-
 310 " pore inter se abstinent cubili & amore : quoniam ira eis invasit animum. Equi
 " autem in radicibus fontibus irriguæ *Idæ* stant, qui me ferent supra aridumque &
 " humidum. Nunc vero tui gratiâ huc ab *Olympo* ob hoc venio, ne fortè mihi post-
 315 " hæc irascaris, si silentio abeam ad domum profundè fluentis *Oceani*." Hanc autem
 " respondens allocutus est nubes cogens *Jupiter* ; " Juno, illic quidem licet & post-
 " hæc proficisci ; nos autem age amore congregiamur concumbentes : non enim
 320 " unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris, animum in pectoribus circumfusus
 " domuit : neque quando captus fui amore *Ixonie* uxoris, quæ peperit *Pirithiûm*,
 " diis consiliarium parem : neque quando *Danaës* pedibus elegantibus *Acrisi* filia, quæ
 325 " peperit *Perseum*, omnium clarissimum virorum : neque quando *Phœnicie* fide
 " percelebris, quæ peperit mihi *Minoæ*que & diis parem *Rhadamanthyn* : neque
 " quando *Semeles*, neque *Alcmenes* in *Thebis* ; *quarum* hæc quidem *Herculeum* for-
 330 " tissimum peperit filium ; at *Bacchum* *Semele* peperit, gaudium mortalibus. Neque
 " quando *Cereris*, comas pulchræ reginæ : nec quando *Latoræ* gloriosæ, neque
 " quando tui ipsius : ut tui nunc amore teneor, & me dulce desiderium capit." Hunc
 335 " autem dolos struens allocuta est veneranda Juno ; " Importunissime *Saturnie*, quale
 " verbum dixisti ? Si nunc in amore cupis dormire *Idæ* in verticibus, hæc autem *loca*
 " propatula sunt omnia ; quomodo esset, si quis nos deorum sempiternorum dormi-
 335 " entes videret, diisque omnibus interveniens indicaret ? non equidem tuam ad
 " domum redirem, e cubili cum confurrexero : vituperabile certè esset. Sed si
 " reverà

- “revertà vis, & tibi hoc gratum est animo; est tibi thalamus, quem tibi dilectus
 “filius fabricatus est Vulcanus, solidâsq; fores postibus aptavit: illuc eamus dor-
 340 “mituri: quandoquidem tibi placet concubitus.” Hanc autem respondens allocutus
 est nubes cogens Jupiter: “Juno, nec tu deorum hoc metue, nec quenquam homi-
 345 “per eam viderit nè Sol quidem, cuius & acutissimum est lumen ad inspicendum.”
 Dixit, & ulnis complexus est Saturni filium tuam uxorem: his autem subter Tel-
 350 “lum divina summisit recentem herbam, lotumque roscidum, & crocum, & hyacin-
 thum densum & mollem; qui à terrâ eos altè elevabat. Hoc in toro cubârunt
 insuperque nubem sibi induerunt pulchram, auream; lucidique decidebant rores.
 Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro summo, Somno & amore domitus,
 tenebatque in ulnis uxorem. Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis
 355 Somnus, nuncium allaturus terram cingenti Neptuno: propè autem stans verbis
 alatis eum allocutus est; “Alacris nunc Danaïs, Neptune, auxiliare; et ipsis gloriam
 “præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit Jupiter: quoniam ipsi ego mollem
 360 “foporem circumfudi: Juno autem in amore eum decepit ut dormiret.” Sic fatus,
 hic quidem abiit ad melytas nationes hominum: Neptunum autem adhuc magis im-
 pulsit ad auxiliandum Danaïs, statim itaque is inter primos longe profliens hortaba-
 tur; “Argivi, etiânnè rursus concedimus Hæctori victoriam Priamidæ, ut naves
 “capiat, et gloriam referat? At is quidem sic exultat, & gloriatur, quia Achilles
 “navibus in cavis manet iratus corde: illius itamen non magnum desiderium erit, si
 “quidem cæteri nos fortiter excitemur ad defendendum invicem. Sed agite, sicut
 370 “ego dixero, obsequamur omnes:” Clypeos, quotquot optime sunt in exercitu &
 “maximi, nos indui, capitique fulgentibus galeis tecti, manibûsq; longissimas haf-
 “tas tenentes, eamus: ac ego quidem præibo; nec omninò opinor Hæctorem Pri-
 375 “amidem mansurum, admodum licet animo incitatum. Quicumque autem vir fre-
 “nuus est, galeatque parvum scutum humero, imbelliori viro det, ipse verò scutum
 “majus subeat.” Sic dixit: hi autem ei maximè auscultârunt, atque obsecuti sunt.
 Atque hoc quidem ipsi reges instruebant, vulnerati licet, Tydides, Ulyssêsque, & Atri-
 380 des Agamemnon: obeuntes autem copias omnes, martia arma commutabant; fortia
 quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant. Tum postquam indu-
 issent sibi circum corpus coruscum æs, perrexerunt ire: præibat vero eis Neptunus
 385 quasiator terræ, horrendam enim longum habens in manu robustâ, similem ful-
 guri: ei autem [vel, eo cum gladio] non fas est congregi in pugnâ perniciosâ, sed
 metus ejus Jolemmâlo reprimat viros. Trojanos verò ex alterâ parte instruebant illust-
 390 tris Hæctor. Tum verò gravissimum certamen pugnæ intenderunt cæruleus crines
 390 Neptunus, & illustris Hæctor: hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
 Inundavit autem mare ad tentoriaque navisque Argivorum: hi autem congregie-
 bantur ingenti cum clamore. Neque maris unda tantum boat ad terram, ex ponto
 395 impulsâ flatu Boreæ gravi: neque ignis tantus ad fremitu crepitus ardentis, montis in
 saltibus, quando concitus exardescit crematurus sylvam: neque ventus tantum in
 quercubus alte comantibus insonat, qui maximè rapidum fremitu veniens: quantus
 400 quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor, horrendè vociferantium, quando
 in se invicem ruerent. In Ajacem verò primus jaculatus est illustris Hæctor hastâ,
 quippe conversus erat rectâ in ipsum; neque aberravit: Sed eum percussit quâ duo
 405 baltei circa pectora extensi erant, alter quidem fenti, alter verò ensis argenteus cla-
 vis distincti: atque hi quidem ei tutati sunt tenerum corpus: iratus est autem Hæctor,
 quòd sibi telum velox irritum evolâisset è manu; retròque sociorum in agmen cessit,
 mortem evitans. Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax saxo,
 410 quæ sanè multa, velocium retinacula, navium, ad pedes pugnantium passim jace-
 bant; horum uno sublato, in pectus percussit super scuti orbem, propè collum: tur-
 binis autem instar, concitum misit, rotatûmque est circumcirca. Ut verò quum vio-
 415 lento ictu patris Jovis procidit quercus radicitus, teter autem fulguris oritur odor
 excâ; isque nullus amplius est animi, qui viderit propè existens; durum quippe
 Jovis magni fulmen: sic cecidit Hæctoris celeritèr humi iobur in pulveribus: manu
 420 autem demisit hastam, insuperque scutum secutum est, et galea; circâque ipsum
 sonitum dedere arma varia ære. Tum verò magno cum clamore accurrebant filii
 Achivorum, sperantes trahere ad se; jaculabanturque crebra spicula; at nemo potuit
 425 pastorem populorum nec cominus, nec eminus ferire: prius enim circumjace-
 runt se fortissimi, Polydamasque, & Aneas, & nobilis Agenor, Sarpedonque prin-
 cept Lyciorum, & Glaucus eximius: cæterorumque nullus ipsum neglexit, sed
 ante clypeos probè orbiculatos tenebant ipsum; eumque fossi manibus subiatum
 asportabant ex pugnâ, donec pervenit ad equos veloces, qui ei post pugnam & præ-
 lum

- lum stabant, aurigamque & currum varium habentes: qui porro eum urbem ver-
 fus portabant graviter gementem. Sed quando jam ad vadum pervenerunt pulchrè
 435 fluentis fluvii Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter; ibi illum è curru
 admovent terræ, eique aquam affuderunt: ille itaque spiritum recepit, & suspexit
 oculis; sedenque in genua, nigrum sanguinem evomit: iterum verò retrò lapsus
 est in terram, eique oculos nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.
 440 Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem, alacrius in Trojanos
 irruerunt, meminerantque pugnæ. Tunc longè primus Oïlei filius velox Ajax
 Satnium vulneravit, cum hastâ insiliens acutâ, Enopidem, quem nympa peperit
 445 Naüs eximia Enopi armenta pascenti ad ripas Satnioentis. Hunc quidem Oïliades
 hastâ inclytus, propè accedens, vulneravit ad ile: itaque cecidit resupinus; de eo
 verò Trojani & Danaï commiserunt acrem pugnam. Ad eum verò Polydamas
 450 hastam vibrans accessit ultor Panthædes: percussitque Prothoënorem dextrum in
 humerum, filium Arcëlyci; per humerum autem valida hasta penetravit: hic itaque
 in pulveribus lapsus prehendit terram palmâ: Polydamas autem vehementer
 super eum gloriosus est, altâ voce clamans; "Non equidem puto magnanimi Pan-
 455 "thædæ manû è robustâ vanum exiisse telum, sed id aliquis Argivorum recepit
 "corpore; & ipsum puto ei *baculo* innitentem, descensurum domum Plutonis intra."
 Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriantes; Ajaci autem maximè
 460 bellicoso animum commovit Telamoniadæ: huic enim *Prothoënor* occidit proximè:
 statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti. Polydamas autem
 ipse quidem evitavit mortem nigram, in obliquum absilens: excepit autem *istum*
 465 Antenoris filius Archilochus; huc enim dii destinaverant perniciem: hunc percussit
 capitique & cervicis in commissurâ, extremam ad vertebra; amboque discidit
 nervos: hujus autem multò priùs caput, osque, nareque solo allapsa sunt, quàm
 tibie & genua cadentis. Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti:
 470 "Perpende, Polydama, & mihi verum dic; annon hic vir pro Prothoënore
 "victum occidi dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis: sed
 "frater Antenoris equum domitoris, vel filius: ipsi enim genere proximè similis
 475 "videbatur mihi." Sic dixit, benè cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
 Tunc Acamas Promachus Bœotium vulneravit hastâ, fratrem suum circumveundo
 protegens: *Promachus* enim eum traherat pedibus. Super hunc itaque Acamas vehe-
 480 menter gloriabatur, altè clamans; "Argivi, sagittarii infausti, minarum infatiabi-
 "les, haud sanè solis laborque erit & luctus nobis, sed aliquando sic occidemini &
 "vos. Videte, ut vobis Promachus domitus dormit hastâ meâ; ut nequaquam
 485 "fratris ultio dii insoluta sit: quare & quisvis optet vir fratrem in ædibus belli
 "[*vel cædis*] vindicem sibi relinqui." Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est,
 eo gloriantes; Peneleus autem maximè bellicoso animum commovit; ruit itaque in
 Acamantem; ille verò non sustinuit impetum Penelei regis; *Peneleus* autem vulne-
 490 ravit Ilioneum, filium Phorbantis divitis pecorum, quem maximè Mercurius Tro-
 janorum diligebat, & possessiones ei dederat: ex hoc autem mater unicum peperit
 495 Ilioneum: quem tunc sub supercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices, excussitque
 pupillam; hasta verò per oculum penitus, et per occipitium transit: Hic itaque
 in terram desedit, manibus porrectis ambabus: *Peneleus* autem, stricto ense acuto,
 cervicem mediam feriit; deturbavitque humi. ipsâ cum casside, caput: adhuc verò
 500 valida hasta erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam* papaveris capite
 sublato, denunciavitque Trojanis, & glorians verba fecit; "Renunciate mihi, Tro-
 "jani, illustri Ilionei patri charo & matri, ut luceant in ædibus: neque enim Pro-
 "machi uxor Alegenoridæ, viro charo reverso se lato vultu offerret, quando de-
 505 "mum ex Trojâ cum navibus reverterimus filii Achivorum." Sic dixit: Illos autem
 omnes pallidus timor cepit; circumspēctabatque unusquisque, quâ effugere posset
 gravem perniciem. Dicite nunc mihi, Muses, cœlestes domos tenentes, quisnam
 510 primum exventas exuvias Achivorum sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus
 Neptunus? Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit Gyrtiadem, Myso-
 rum ductorem magnanimorum: Phalecm autem Antiloos & Mermerum inter-
 515 sectos spoliavit; Meriones autem Morymqe & Hippotionem interfecit: Teucer
 verò Prothoonaque peremit & Periphetem: Atridesque deinde Hyperenorem, pas-
 torem populorum, vulneravit ad ile; intestina autem æs penitus hausit dilacerans:
 animaque per insictum vulnus erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texe-
 520 runt. Plurimos verò Ajax interfecit, Oïlei velox filius: non enim ei quisquam
 par ad insequendum pedibus erat viros fugientes, quando utique Jupiter fugam
 immitteret.

LIB. XV.

- A**T postquam vallosque & fossam transcendissent fugientes, multique domiti essent Danaorum manibus, Trojani quidem jam ad currus repressâ fugâ manebant,
- 5 pallidj præ metu, exterriti: experrectus verò est Jupiter Idæ in verticibus, ex aureum solum habentis Junonis *amplexum*: stetitque raptim exurgens, viditque Trojanos & Achivos, Trojani quidem turbatos, turbantes autem eos à tergo Argivos; interque hos Neptunum regem. Heclorem verò in campo vidit jacentem; circum-
- 10 que focij fedebant: is autem gravi angebatur anhelitu, mente & viribus defectus, sanguinem vomens: eum quippe non imbecillimus vulneraverat Achivorum. Hunc autem intutus miserus est pater hominumque deûmq; ac terribili modo torvum intuens Junonem verbo allocutus est:
- 21 “dulenta, tuus dolus, Juno, Heclorea nobilem cessare fecit à pugnâ, fugavitque *ejsdem* copias. Haud equidem scio, annon turba machinationum perniciosam,
- “prima fructum sis perceptura, & te verberibus cœdam. An non meministi,
- “quando pependisti ab alto, à pedibus autem manentes *sesquias* demisti duas, circum
- 20 “manus autem vinculum missi aureum, infrangibile? tu autem in æthere & nubibus pependisti; mœrore afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum: solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem prehenderem, projici-
- “bam correptum de limine cœli, donec perveniret in terram vix spirans: me verò
- 25 “nè sic quidem ira missum faciebat vehemens ob dolorem Herculis divini; quem tu, cum Boreâ vento inductis procellis, misisti per infructuosum pontum, male
- “machinans, et eum deinde ad Coon benè habitatam de cursu detulisti. Ac eum
- 30 “quidem ego inde liberavi, & reduxi iterum in Argos equis aptum, multis licet malis exercitum. Hæc tibi rursus in memoriam reducam, ut desistas à fallaciis:
- “ut scias, an tibi profuerit congressusque & cubile, quo mita es, veniens forosum à diis, & me decepisti.” Sic dixit: Cohorruit autem magnis oculis veneranda
- 35 Juno, et eum compellans verbis alatis allocuta est: “Sciat nunc hoc Terra & Cælum latum supernè, et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum juramentum, gravissimumque est beatis diis; tuumque sacrum caput, & noster torus
- 40 “ipsorum nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè juravi; non meo hortatu Neptunus terræ quassator cladem infert Trojanis & Heclorea, *Argivis* autem auxiliatur: sed nimirum ipsum *suas* animus incitat jubetque; afflictos
- 45 “autem ad naves videns miseratus est Achivos. Atquin & ei ego consuluerim eò ire, quò quidem tu, *O Jupiter*, atras nubes cogens, imperaveris.” Sic dixit: Subrisit autem pater hominumque deûmq; et eam respondens verbis alatis allocutus est:
- 50 “Si quidem tu jam deinceps, magnis oculis veneranda Juno, idem mecum sentiens inter immortales federis; *tam* eòdem sanè Neptunus, etiam si maximè velit aliò, confestim *et suam* converterit mentem, ad tuam & meam
- “voluntatem, Quin, si jam quidem ex animo & verè loqueris, vade nunc ad
- 55 “cœtus deorum, & hac vocatos jube Irimque accedere, & Apollinem inclytum arcu; ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære loricatorum eat, & dicat Neptuno regi, ut, relicta pugnâ, suas ad ædes redeat: Heclorem verò excitet ad pugnam
- 60 “Phœbus Apollo, iterumque inspiret robur, obliviscique faciat dolorum, qui nunc ei premunt præcordia: Achivos autem iterum avertat, imbelli fugâ immittâ: fugientes autem in naves multa transfra habentes incidant Pelidæ Achillis: Is
- 65 “verò excitabit suum socium Patroclum, illumque interficiet hasta illustris Heclorea illum ante; multos ubi *ille* peremerit juvenes *cùm* alios, tum filium meum Sarpedona nobilem: *Ob Patroclum* autem iratus interficiet Heclorem nobilis Achilles.
- 70 “Ex eo deinceps tempore ut iterum in fugam avertantur *Troiani* à navibus semper ego efficiam perpetuò; usque dum Achivi illum excelsum ceperint, Minervæ consilis. Prius autem neque ego cessabo ab irâ, neque quempiam aliorum immortali-
- “um Danais auxiliari hic sinam, quam Pelidæ expletum fuerit desiderium;
- 75 “sicut ei promissi primùm, meoque annui capite die illo, quando mihi Dea Theris tetigit genua, supplicans ut honorarem Achillem urbium vastatorem.” Sic dixit: Neque non obsecuta est Dea ulnas candida Juno; discessit itaque ab Idæis montibus,
- 80 ut irat ad excelsum Olympum. Sicut verò cùm se arrigit meus vini, qui per multas
- terras

terras profectus, præcordiis in prudentibus secum cogitat, "huc iverim, vel illic,"
 animoque versat multa: sic celeriter viam carpens pervolavit veneranda Juno;
 85 pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit immortalibus
 diis Jovis in domo: illi vero conspicati omnes celeriter adfurrexerunt, & excipiebant
 poculis. Atque hæc alios quidem omisit, a Themide vero genas pulchrâ accepit
 90 allocuta est; "Juno, cur *huc* ascendisti? metu utique percussa similis vederis:
 "Anne valde felicitè te terravit Saturni filius, qui tibi maritus?" Huic autem re-
 spondit deinde Dea ulnas candida Juno; "ne me, dea Themis, hæc interroga, seis
 95 & ipsa, qualis illius animus superbus & inclemens: at tu quidem præsis inter
 "Deos, in sedibus, convivio æquali: hæc autem & inter omnes audies immortales,
 "qualia Jupiter mala opera denunciât: neque omnino puto omnibus una animum
 "gavifurum, neque mortalibus, neque diis; etiam qui usque nunc convivetur
 100 "hilaris." Ac quidem sic locuta confedit veneranda Juno: moleste autem ferebant
 per domum Jovis dii: illa vero risit labiis *tenus*, non autem frons super supercilia
 nigra exhilarata est: inter omnes autem indignata locuta est; "Dementes, qui
 105 "Jovi irascimur insipientes; *quique* adhuc ipsum cupimus compefcere, propius ac-
 "cedentes, vel suafu, vel vi: is vero e longinquo sedens nostrî rationem non habet,
 "neque movetur: ait enim inter immortales deos viribusque potentiâque eximie
 "se esse optimum. Quare tolerate, quodcumque vobis malum immittat unicuique:
 110 "jam enim nunc opinor Marti utriusque damnum illatum esse: filius enim ei interit
 "in pugna, charissimus hominum, Ascalaphus, quem ait suum esse impetuofus
 "Mars." Sic dixit: Mars autem robusta feriebat sibi fœmera manibus pronis,
 115 lugens autem allocutus est; "Ne nunc mihi suscenfentis, cœlestes domos inco-
 "lentes, quod ulcisci velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum, etiam si mihi
 "sit fatale, Jovis percussum fulmine, jacere, una cum mortuis, in sanguine & pul-
 120 "vere." Sic dixit: & equis jussit Terroremque Horroremque jungere: ipse
 autem arma indebat collucentia: tum sane quædam majorque & gravior alia a
 Jove in immortales ira & indignatio exorta fuisset, nisi Minerva, cunctis metuens
 125 diis, profliuisset extra vestibulum, liquiffetque solum ubi sedebat: atque *Martis*
 quidem a capite galeam dempsit, & scutum humeris; hastamque sepositum erectam,
 robustâ e manu raptam, æream; ipsa vero verbis *hisce* corripuit impetuosum Mar-
 tem; "Furiose, vecors, peristi; an vero tibi frustra aures ad audiendum sunt,
 130 "mensque etiam perit & pudor? non audis, quæ dicit Dea ulnas candida Juno?
 "quæ jam nunc a Jove Olympio venit: an velis ipse quidem, perpeffus mala
 "multa, reverti ad Olympum, dolens utique, necessitate; atque etiam cæteris
 135 "malum magnum omnibus creare? continuo enim Trojanos quidem magnanimos
 "& Achivos linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas excitatus in Olympum:
 "corripiet autem alium post alium, quique in culpa *sit*, quique etiam non. Quare
 140 "te nunc jubeo missam facere iram de filio tuo: jam enim aliquis, eo & vi & ma-
 "nibus fortior, vel interfectus est, vel etiam posthac interficietur: difficile quippe
 "est omnium hominum liberare a *multo* progeniemque partumque." Sic locuta,
 collocavit in folio impetuofum Martem. Juno autem Apollinem vocavit domum
 145 extra, Iimque, quæ diis internuncia *est* immortalibus; et eos compellans, verbis
 alatis allocuta est; "Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrime: ac post-
 "quam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis, facite, quicquid ille hortatus fuerit &
 150 "jufferit." Ac quidem sic locuta, retro cessit veneranda Juno; confeditque in
 folio: ii verò properantes volabant, Idamque pervenerunt fontibus irriguam, ma-
 trem ferarum. Invenerunt autem latè sonantem Saturnium in Gargaro summo
 sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat: hi autem, ut coram
 155 venerunt Jove nubes cogente, steterunt; neque his visis iratus est animo, quoniam
 sibi celeriter verbis suæ axoris pauperant: Irim autem priorem verbis alatis allocu-
 tus est; "Vade, age, Iri velox, Neptuno regi omnia hæc nuncia, neque falsa nuncia
 160 "sis: relicta illum jube vugâ atque prælio, ire ad cætus deorum, vel in mare vas-
 "tum. Si vero meis non verbis parebit, sed aspernabitur, pendat deinde mente
 165 "et animo, ne me nequaquam. fortis ut ut sit, invadentem valeat sustinere; quoniam
 "eo profiteor viribus multo præstantiorem *me* esse, et natu majorem: illius autem
 "non veretur cor æqualem mihi se profiteri, quem metunt etiam cæteri." Sic
 dixit: neque non obsecuta est *ais* ventosis velox Iris: descendit autem ab Idæis
 170 montibus Ilium versus sacram. Ut vero cum ex nubibus volat nix, aut grandis
 gelida, *æta* impetu serenitate inducuntis Boreæ; sic festinanter viam carpens
 pervolavit velox Iris, prope autem stans allocuta est inclytum Neptunum: "Nun-
 175 "cium quendam tibi, Neptunæ canes œruleæ, veni huc ferens a Jove *Ægiocho*:
 "relicta

- "relictâ te jubet pugna atque proelio, ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
 "Si vero ejus non verbis parebis, sed aspernaberis, minatus est & ipsum se ex ad-
 180 "verso pugnaturum huc venturum: te autem vitare jubet *suas* manus: quia, *quas*
 "tu *sis*, ait viribus multo *se* præstantiore esse, & natu majorem: tuam autem non
 "veretur cor æqualem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri." Hanc autem
 185 "vade indignatus allocutus est inelytus Neptunus; "Eheu; certe, potens licet ex-
 "stans, superbe locutus est, si me, pari honore prædicum, vi invitum coërcēbit.
 "Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos perperit Rhea, Jupiter & ego, tertius
 "autem Pluto inferis imperans: Trifarium autem omnia divisa sunt, quique vero
 190 "suam sortitus est dignitatem. Meæ sane sortis erat eanum habitare perpetuo, motis
 "fortibus: Plutoni autem sorte obvenere tenebræ caliginosæ; Jovi vero obvenit
 "cœlum latum in æthere & nubibus. Terra autem etiamnum communis *est* om-
 "nium, & excelsus Olympus: quare sane nequaquam Jovis degam ex voluntate;
 195 "sed quietus, potens licet existens, maneat *suæ* tertiâ portione. Manibus vero ne-
 "quid me omnino, ignavum veluti, territet. Filias enim & filios satius esset terri-
 "ficis verbis incessere, quos genuit ipse; qui & imperitanti auscultabunt, etiam ne-
 "cessitate." Huic autem respondit deinde pedibus ventos æquans velox Iris:
 200 "Itane vero à te, Neptune crines cœruleæ, hunc fero Jovi sermonem durumque
 "asperumque? An quid mutabis? Flexibiles sane mentes prudentiam. Nosti,
 205 "quod majoribus natu Erinnyes semper affectæ sunt." Hanc autem vicissim allo-
 "cutus est Neptunus terræ quassator; "Ii Dea, valde hoc verbum recte dixisti:
 "bonum & illud est, quando nuncius utilia nêrit: sed hic gravis dolor cor & ani-
 210 "mum *meum* occupat, cum parem forte & pari destinatum fato oburgare vult ira-
 "cundis verbis. At sane nunc quidem, indignatus licet, cedam: aliud vero tibi
 "dicam, & minoribus illud animo; siquidem invitis me & Minervâ prædatrice,
 215 "Junone, Mercurioque, & Vulcano rege, Ilio excelsio pareet, neque volet evertere,
 "dareque magnam victoriam Argivis; sciat hoc, nobis insanabilem iram fore." Sic
 "fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus: subiitque pontem profectus; de-
 220 "siderabant vero *eum* heroes Achivi: Et tunc Apollinem allocutus est nubes cogens
 "Jupiter; "Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem æte armatum: jam enim ter-
 "ram cingens terræ quassator abiit in mare vastum, evitans iram gravem nostram:
 225 "nam omnino aliqui pugnam audissent & alii, etiam qui inferi sunt dii, Saturnum
 "circa existentes. Sed hoc & mihi multo satius, & illi ipsi est; quod ante veritus
 "cessit manus meas: quippe haud sine sudore perfecta fuisset *res*. Sed tu quidem
 230 "manibus accipe Ægidem fimbriatam, quâ admodum incensâ terreis heroes Achi-
 "vis. Tibi vero ipse curâ fit, *O Apollo* e longinquo feriens, illustris Hector: tan-
 "tisper enim ei excita robor magnum, dum Achivi fugientes ad naveque & Hel-
 "lespontum pervenerint: exinde vero ipse ego consultabo opereque verbitque,
 235 "ut & vicissim Achivi respirent a labore." Sic dixit: Neque sane patri non ob-
 "sequutus est Apollo: descendit vero ab Idæis montibus, accipitri similis celeri,
 240 "Hectorem nobilem sedentem; neque amplius jacebat; modo autem collegerat ani-
 "mam, circum se agnosceus socios: anhelitus vero & sudor cessârât, quando ipsum
 "resiciebat Jovis voluntas Ægiochi. Prope autem stans allocutus est longe jaculans
 245 "Apollo: "Hector, fili Priami, cur nam tu seorsum ab aliis sedes viribus defectus?
 "nunquid aliquis te dolor invasit?" Hunc autem languidus allocutus est pugnam
 "expedite cogens Hector; "Quisnam vero tu es, optime deorum, qui me interrogas
 250 "coram? Non audis, quod me navium ad puppes Achivorum, suos socios perden-
 "tem, pugna strenuus percussit Ajax saxo in pectus, cessareque *me* fecit ad animosâ
 "fortitudine? It sane ego putabam *me* mortuos & domum Plutonis die hoc visu-
 "rum; quippe charam exspirabam animam." Hunc autem vicissim allocutus est
 255 "rex e longinquo feriens Apollo; "Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius ex-
 "celsus misit, astare tibi & auxiliari, Phœbum Apollinem cæreo gladio conspicuum:
 "qui te etiam antea tueri soleo, simul ipsumque & excelsam urbem. Sed age,
 260 "nunc equites exhortare numerosos, naves ad cavae ut agant veloces equos: at
 "ego, ante iens, equis viam omnem complanabo, & vertam in fugam heroes
 "Achivos." Sic locutus, inspiravit robor magnum: pastori populorum. Ut vero
 265 "cum stabularum equus, hordeo pascus ad præsepce, vinculo rupto currit per campum
 "terram pedibus pulsans, consuetus lavari in palchre fluenti stuvio, superbiens; alte
 "vero caput fert, circumque jubæ humeros motantur; ipse autem pulchritudine *ce-*
 270 "lestis fretus, facile ipsum genua ferunt ad loca consueta & pascua equarum: sic
 "Hector celeriter pedes & genua movebat, concitans equites, postquam dei audivit
 "vocem. Sicuti vero vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram, incitatè
 feruntur

- feruntur canesque & viri rustici; atque hunc quidem excelsa petra & dense umbrosa
 275 sylva tervat, neque enim ipsis *cum* preiendere in fatis erat; horum autem clamore
excitatus apparet leo maxillis terribilibus ad viam, statimque omnes averit, ardentem
 licet persequentes; sic Danaï, hæcenus quidem, catevatim perpetuo sequebantur,
 ferientes ensibusque & hastis utrinque acutis: sed postquam viderunt Hectorem
 280 obeuntem ordines virorum, metu percussi sunt, omnibusque in pedes decidit ani-
 mus. Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius, Ætolorum longe
 præstantissimus, peritus quidem jaculo *pugnandi*, strenuissime etiam in statam *pugnâ*;
 concione vero ipsum pauci Achivorum vincebant, quando juvenes contenderent de
 285 eloquentiâ: qui *utique* inter illos prudens concionatus est & dixit; "O Dii, pro-
 "fecto ingens miraculum hoc oculis video: cum ita jam de integro exfurrexit,
 "morte evitâtâ, Hæctor: Atqui ipsum omnino sperabat animus cuiusque manibus
 290 "sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ: sed aliquis rursus deorum liberavit & ser-
 "vavit Hæctorem, qui profecto mutorum Danaorum genua solvit: quemadmodum
 "& nunc itidem fore puto; non enim sine Jove altitonante primus inter pugna-
 "tores stat, adeo animo incitatus. Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:
 295 "Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire: Ipsi vero, quotquot fortissimos
 "in exercitiâ profitemur *nos* esse, stemus; si quâ primum arcere poterimus, occur-
 "rentes hastis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licet, animo veritutum
 300 "Danaorum ingredi multitudinem." Sic dixit: illique ei maxime quidem aus-
 cultârunt & paruerunt. Itaque Ajax & Idomeneus rex, Teucer, Merionesque,
 Megeque par Marti, ad pugnam copias instruebant, prociibus convocatis, Hæc-
 305 torem & Trojanos contra: sed retro multitudo *imbecillior* ad naves Achivorum redi-
 bant. Trojani vero priores in eos impetum fecerunt conferti; præbat autem
 Hæctor passibus magnis gradens; anteibat autem ipsum Phœbus Apollo, indutus
 humeros nube, tenebatque ægidem impetuose versatilem, horrendam, undique
 310 hirtam, insignem, quam faber Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos in
pugnâ viros: hanc ille in manibus tenens, præbat copiis. Argivi vero impetum
 sustinuerunt conferti; excitatus est autem clamor acutus utrinque: a nervis vero
 315 sagittæ exiliebant; multaque hastilia fortibus & manibus, alia quidem in corpore
 figebantur bellicosorum juvenum; multa vero & in medio, antequam corpus pul-
 chrum attingerent, in terrâ stabant *fixa*, cupientia corpore se futurare. *At* quamdiu
 quidem ægida manibus tenebat inmotam Phœbus Apollo, tamdiu valde utroque
 320 tela attingebant, cadebatque populus: sed postquam in vultum rectâ intuens Dana-
 orum equitum perniciem *Ægidem* concussit, ipseque insuper clamavit *voce* admo-
 dum ingenti; tum illis animos in pectoribus debilitavit, oblique sunt strenuæ for-
 titudinis. Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnam ovium feræ duæ
 325 turbant, nigrâ in nocte intemptâ, adventu repentino, custode non præsentem: sic
 fugati sunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo immisit terrorem, Trojanis autem &
 Hæctori gloriam dedit. Tum vero vir interfecit virum, dissipatâ acie: Hæctor qui-
 330 dem Stichiūque & Arcefilaum occidit; hunc quidem, Ætolorum ducetorum ære
 loricatum; illum vero, Menesthei magnanimi fidum socium. Æneus autem
 Medonta & Iasum interfecit: ac quidem notius filius Oilei divini erat Medon,
 335 Ajacis frater; habitabat autem in Phylace terrâ, procul a patriâ, virum cum occi-
 disse fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus: Iasus vero, dux quidem
 Atheniensium erat, filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ. Mæcisteum autem
 340 occidit Polydamas, Echiumque Polites prima in acie, Cloniamque interemit nobilis
 Agenor. Deïochum porro Paris percussit extremum in humero, a tergo, fugientem
 inter propugnatores; penitus autem æs adegit. Dum *autem* hi illos spoliabant
 345 armis, interim Achivi in fossam & palos delapsi præstantiam, huc & illuc fugiebant;
 introibantque marem, necessitate *adacti*: Hæctor autem Trojanos horabatur, alium
 clamans, in naves ut irruerent, omitterentque spolia sanguinolenta; "Quem autem,
 "inquietat, ego seorsum a navibus alibi animadvertero, ibi ei mortem moliam, neque
 350 "sane cum fratreque foretore rogi participem facient mortuum, sed canes *cum*
 "distrahent ante urbem nostram." Sic fatus, scutica super humeros ferens impulit
 equos, adhortans Trojanos per ordines: illi vero, cum ipso omnes minaciter clamantes,
 355 dirigebant trahentes curram equos, clamore immenso: ante autem Phœbus Apollo
 facile labra fosse *prostante* pedibus proruens in medium deiecit; manibusque tan-
 quam ponte facto viam longam & latam, quam longe haste jactus pertingit, cum
 360 vir roboris *sui* perniciem faciens jaculatur. Hæc *vis* illi profundebantur terram: ante
 vero, *iat* Apollo, *Ægidem* habens venerandam: diruebat autem murum.
 Achivorum facile æmulum, ut cum quis arenam puer prope mare, qui postquam
 fecerit ludicra puerilibus animo infantis, deinceps iterum destruit pedibus & manibus.

- 365 lufitans. Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem & ærumnam *opereſam* confu-
 fuisti Argivorum, ipſiſque trepidam fugam immiſiſti. *Atque* hoc modo illi quidem
 370 ad naves compellebantur *tandem* ſe ſiſtentes, invicemque adhortantes, et omnibus diis
 manus atollentes, altâ voce vota faciebant unuſquiſque. Neſtor autem maximè,
 Gerenius, cuſtus Achivorum, Precabatur, manus porrigens cælum verſus ſtella-
 tum; “ Jupiter pater, ſi unquam aliquis tibi in Argo tritici ceræ, vel bovis, vel
 375 “ ovis pinguis femora comburens, precatus eſt ut rediret, tu autem promiſiſti &
 “ annuiſti: horum memento; & arce, Olympie, ſævum diem: neque ſic a Trojanis
 “ ſinas donari Achivos.” Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
 380 preces exaudiens Neleïdæ ſenis. Trojani autem, ut intelligere ſibi videbantur
 voluntatem Ægiochi, acriùs in Argivos irrebant, recordabanturque pugnæ. Ven-
 luti autem magna unda maris vaſti navis ſupra latera *in eam* tranſcendit, quando
 385 urget viſ venti; hæc enim maximè undas auget: ſic Trojani magno *cum* clamore
 per murum ſcandebant. Equos autem ubi miſiſſent, intrò ad puppes pugnabant,
 hæſtis utrinque acutis cominùs; hi quidem ex curribus, illi verò è navibus ex alto
 390 nigris quas conſcenderant, longis cum contis, qui ſibi in navibus jacebant ad navale
 prælium apti, compacti, os induti ære. Patroclus autem, quamliù quidem Achiv-
 395 ique Trojanique murum circa pugnabant veloces extra naves, tædium ipſe in ten-
 torio virtutem amanti Eurypyli ſedebatque, & hunc oblectabat ſermonibus; inque
 vulnere gravi pharmana medellas ſpargebat atrorum dolorum: ſed poſtquam murum
 impetu cum magno ingreſſos advertit Trojanos, ac Danaorum ortus eſt clamorque
 400 fugaque, ejulavit utique deinde, & ſua percuffit femora manibus pronis; lugenſque,
 verbum dixit; “ Eurypyle, non ampliùs tecum poſſum, indigente licèt, hæc ma-
 “ nere; ſane enim magnum certamen ortum eſt: ſed te quidem famulus
 “ oblectet: at ego feſtinabo ad Achillem, ut impellam *cum* ad pugnam.
 405 “ Quis autem ſcit, ſi forte ei, favente deo, animum moveam admonitu *moſ*? Bona
 “ utique admonitio eſt amici.” *Atque* hunc quidem ſic locutum pedes ferebant:
 At Achivi Trojanos ingruentes ſubiſtinebant conſtante; nec tamen poterant, pau-
 410 ciores illos licèt exiſtentes, repellere à navibus: neque itidem Trojani Danaorum
 valebant, phalangibus perruptis, tentoriis ſe immiſcere neque navibus. Sed ſicuti
 amiſſis lignum navale dirigit fabri in manibus periti, qui totam bene callet artem
 415 præceptis Minervæ: ſic quidem horum æqualitèr pugna porrecta erat præliumque.
Atque ubi quidem circa alias pugnam pugnabant naves, HecTOR verò contrà Ajacem
 inceſſit gloriâ ſublimem. Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum* laborem,
 neque poterant neque hic illum vi abigere, & incendere igni naves; neque ille hunc
 420 repellere, poſtquam propè admòrat Deus. Tunc filium Clytii Calctorem illuſtris
 Ajax, ignem in navem ferentem, ad pectus percuffit hæſtâ: fragorem verò edidit
 425 cadens, torriſque ei excidit manu. HecTOR autem ut advertit conſobrînus oculis
 ſuis in pulvere procubiſſe, navem ante nigram; Trojanorſque & Lycios adhortatus
 eſt, altum clamans; “ Trojani & Lycii, & Dardani cominùs pugnantes, ne quâ iam
 “ recedatis à pugnâ in anguſtiâ hæc: ſed filium Clytii ſervate, nè ei Achivi arma
 430 detrahant in certamine ad naves *humi* delapſo. Sic ſatus, in Ajacem jaculatus eſt
 hæſtâ fulgenti: *atque* ab eo quidem aberravit; ac deinde Lycophroneum, Maſtoris
 filium, Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo habitabat, quoniam virum inter-
 435 fecerat Cytheris inclytis; hunc utique percuffit caput ſuper aurem acutâ hæſtâ,
 ſtante prope Ajacem: Hic autem ſupinus in pulvere navis à puppe humi de-
 cidit: ſolutaque ſunt ei membra. Ajax autem exhorruit, fratremque allocutus eſt;
 440 “ Teucer dulciſſime, ſanè nobis interfectus eſt ſidus ſocius Maſtorides; quem nos,
 “ Cytheris huc proſectum, æque ac charos parentes honorabamus in ædibus; hunc
 “ autem HecTOR fortis occidit: ubinam jam tibi ſagittæ letiſeræ, & arcus, quem
 “ tibi dedit Phœbus Apollo?” Sic dixit: Hic autem intellexit: currenſque ei
 445 propè aſſiſit arcum tenens in manu reſilientem, atque pharetram ſagittiferam;
 perquam autem citò ſagittas Trojanis immittebat; et percuffit Clitum Piſenoris
 illuſtrem filium, Polydamantis ſocium, præclari Panthæædæ, fræna manibus tene-
 450 tem: Hic quidem exercebatur equis regendis; eâ enim dirigebat, quâ multò plu-
 rimæ turbabantur phalanges, HecTORi & Trojanis gratificans: ſtatim verò ei venit
 malum, quod ab eo nemo arceat ardenti licèt: cervici enim ejus à tergo lætuofa in-
 cidit ſagitta: decidit autem de curribus, retroceſſeruntque ejus equi, vacuus currus
 455 succutientes magno cum ſonitu: Rex verò ſenſit citiſſimè Polydamas, & primus ob-
 viam venit equis. *Atque* hos quidem ille Aſtynoo, Protiaonis filio, dedit: multique
 eum hortabatur propè ſe tenere in conſpectu equos: ipſe autem rursus proſectus pri-
 mis pugnatoribus miſtus eſt. Teucer autem aliam ſagittam in HecTOrem ære ar-
 460 matum depromebat, & repreſſiſſet quidem *cum* à pugnâ propè naves Achivorum,
 quandoquidem ei pugnanti fortiſſimè ſagittâ aſſectus eripuiffet animam: ſed non

latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat Hectorem, Teucrumque Telamonium gloriâ privavit, qui scilicet ei scitè tortum nervum in eximio arcu rupit in
465 *Hec* enim trahenti; detorquebatur autem ei aliò sagitta ære gravis, arcusque ei excidit à manu. Teucer verò cohorrui, fratremque allocutus est: “Eheu, certè jam
“penitèis pugnae consilia præcidiit Deus nostrâ, qui mihi arcum excassit manu; nec
470 “vum autem dirupit recens tortum, quem ei illigaveram hodiè manè, ut sustine-
“ret crebrò exilientes sagittas.” Hnic autem respondit de nòdè magnus Telamoni-
“us Ajax: “O amice, quin tu arcum quidem sine & crebras sagittas jacere; quo-
“niam confregit deus, Danaï: invidens: sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scutum
475 “ferens humero, pugnaque ipse in Trojanos, & cæteras excita copias: nè sine la-
“bore saltem, victores licèt, capiant naves bonis transfris instructas; sed recordemur
“pugnæ.” Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit; ac circum
480 humeros scutum sibi cepit quadruplex; caputque forti galeam scitè factam imposuit,
equinis fetis comantem, terribiliter autem & crita desuper intaba: sumpsit autem
& validam hastam, præfixam acuto ære: perrexitque ire, admodumque celeritèr
485 currens Ajaci astitit. Hectorem autem, ut vidit Teucri inutiles factas sagittas; Tro-
janosque & Lycios adhortatus est, altum clamans; “Trojani & Lyci, & Dardan
“cominùs pugnantes, viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis, naves
490 “ad cavas: jam enim vidi oculis viri primarii à Jove inutiles factas sagittas. Ad-
“modum utique facilis agnitu Jovis hominibus est potentia, tum quibus gloriam
“superiorem dederit, tum quos minuat, & nolit defendere: sicut nunc Argivorum
“minuit robur, nobisque auxiliatur. Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem
495 “vestrùm vulnerat, equinùs vel cominùs, mortem & fatum affecutus fuerit,
“moriatur: Non ei indecorum erit pugnanti pro patriâ mori; at uxorque salva
“erit, & filii in posterum, et domus, & patrimonium integrum; siquidem Achivi
500 “abeant cum navibus dilectam in patriam terram.” Sic fatus, excitavit robur &
“animum uniuscujusque: Ajax verò vicidim ex alterâ parte hortatus est suos socios;
“Prob pudor, Argivi! Nunc satius fuerit vel penitèis perisse, vel servatos esse, &
“avertisse mala à navibus. An speratis, si naves ceperit pugnam expedite ciens
505 “Hector, pedibus vos perverturos esse in suam patriam terram singulos? Annon
“incitantem auditis copias suas omnes Hectorem, qui jam ad naves incendendas
“animo fertur incitato? Non certè ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam. Nobis
510 “itaque nulla hæc est sententia, & nullum consilium melius, quàm ut cominùs mis-
“ceamus manusque roborque. Melius erit aut perisse semel, aut vitam servasse;
“quàm per longum tempus paulatim consumi in gravi pugna, ita inultos ad naves,
515 “à viris deterioribus.” Sic fatus, incitavit robur & animum uniuscujusque. Tunc
Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium, ducem Phocensium: Ajax
autem interfecit Laodamanta, ductorem peditum, Antenoris clarum filium; Poly-
damas autem Otum Cyllenium interemit, Phylidæ [Megeti] socium, magnanimorum
520 ducem Epeiorum. In *Polydamanta* verò Meges irruit, simul ac hoc vidisset;
at in obliquum se declinavit Polydamas; & ab eo quidem aberravit Meges: Non
enim Apollo sinebat Pauthi filium inter primos pugnatores domari: sed Meges
Crosni pectus medium vulneravit hastâ; fragoremque is edidit cadens, Megesque ei
525 ab humeris arma detrahebat. Intereâ autem Megeti insulit Dolops, hastâ pugnandi
peritus, Lampetides, quem Lampus genuit præstantissimus virorum Laomedon-
tiades, peritum strenuæ pugnae: hic Dolops tunc Phylidæ [Megeti] medium scutum
530 percussit hastâ, cominùs impetu facto; densus autem tuitus est thorax, quem utique
ferebat cavitates sumiter conjunctas habentem; quem quandam Phyleus attulit ex
Ephyre, fluxivo à Selleçante: Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes, in pug-
nam ferendum, adversus hostes munimen: qui ei & tunc filii à corpore defendit
535 perniciem. Dolopi autem Meges galeæ æreâ equinis fetis densæ coni basin extre-
mam percussit hastâ acutâ, abruptisque equinum comum e us: ita ut totus comus humi
deciderit in pulvere, recens puniceo colore fulgens. Dum hoc modo Meges cum
540 Dolope pugnabat perstans, & adhuc sperabat victoriam, interim Megeti Menelaus
Mavortius venit adjutor; stetitque Dolopi à latere cum hastâ, latens; percussitque
humerum à tergo; cuspis verò pectus transegit rapido impetu acta, ulterius ten-
dens: is autem pronus prolapsus est. Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab
545 humeris detracturi: Hæctor verò cognatos adhortabatur omnes valdè; primùm
autem Hicetaonidem increpabat fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes
boves pascebat in Percotâ, hostibus procul absentibus: sed postquam Danaorum
550 naves venissent utrinque remis actæ; reversus ad Ilium est, excellabatque inter
Trojanos; habitabatque juxta Priamum; isque eum honorabat æquè ac filios: Hunc
Hæctor jam increpabat, verbaque fecit dixitque; “Itane verò, Melanippe, remisè
“agemus?”

- 555 "agonus? nec vel tibi movetur curâ tuum cor, *ob* confobrinnum occisum? nonne
 "vides, ut Dolopis circum arma *bi* occupantur? Sed sequere: Non enim amplius
 "licet eminus cum Argivis pugnare, priusquam vel occiderimus *eos*, vel *illi* à cul-
 "mine Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives." Sic fatus, ipse quidem
 560 præibat; ille verò simul loquebatur, deo par vir. Argivos autem excitabat mag-
 "num Telamonius Ajax. "O amici, viri estote, & pudorem habete in animo: et alius
 "alium verecundantis observate per acres pugnas: verecundantium quippe viro: una
 "plures salvi quam occisi sunt; fugientium verò neque gloria exurgit, nec alium
 565 "auxilium." Sic dixit: Illi vero etiam per se arcere *hostem* prompto erant animo;
 mente autem reponebant verbum; muniebantque naves muro aeneo: In *eos* autem
 Jupiter Trojanos excitabat. Antilochum autem impellebat pugnam strenuus Mene-
 570 laus; "Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum, neque pedibus velocior,
 "neque robustus, sicut tu ad pugnandum: *Aggredere*, si quis aliquid Troium exi-
 "liens viram percutere possis." Sic fatus, ipse quidem cursu recessit, hunc quem
 incitavera: Exiit igitur *Atibibus* extra primos pugnatores, & jaculatus est hastâ
 575 fulgenti, circum se spectans: Trojanum autem recefferunt, viro jaculante: is verò non
 irritum telum emisit; sed Hicetaonis filium animosum Melanippum, euntem in
 pugnam, percussit pectore ad papillam: fragorem verò edidit cadens, & sonitum
 dedere arma super ipso: Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
 580 vulneratam accurrit, quem è cubili exilentem venator affectus fuerit jaculando,
 solveritque membrum: sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicosus, arma de-
 tracturus: sed non latuit Hectorem nobilem, qui ei obvius venit currens per præ-
 585 lium: Antilochus autem non mansit, impiger licet existens bellator: sed is fugit
 quidem, fore quæ malum patravit similis, quæ canem ubi interfecerit, vel bubul-
 cum circa hares, fugit, atque eam multitudinem congregat virorum: Sic fugit Nest-
 590 torides: in cum verò Trojanique & Hector, clamore cum ingenti, tela luctuosa
 fundebant: stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum. Trojanum
 autem, leonibus similes cruda vorantibus, in naves ruebat; Jovisque perniciem
 mandata; qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabatque animos Argivo-
 595 rum, & gloriam, auferebat; horum verò excitabat animos. Hectori enim ejus
 animus volebat gloriam præbere Priamidæ, ut navibus recurvis immanè ardentem
 ignem inlitteret in descensum; Thetidiſque enormem supplicationem totam perficeret:
 600 Hoc enim expectabat providus Jupiter, navis ardentis splendorem oculis ut videret.
 Ex illo enim *tempore* erat iterum in fugam à navibus conjecturus Trojanos, Danaique
 gloriam præbiturus. Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat Hectorem Priami-
 605 dem, perquam ardentem etiam per se. Furebat autem is, veluti cum Mars hastam
 vibrans, vel perniciosa ignis in motibus furit, profunda in densis recessibus sylvæ:
 spumante circum acribatur, eique oculi fulgebant torvis sub superciliis: circum
 610 autem caulis horrendum tempera quassabat pugnantis Hectoris. Ipse enim ei ab
 æthere erat auxiliator Jupiter, qui cum plures inter viros solum existentem hono-
 rabat, gloriaque extollebat: Brevis enim ævi erat futurus: jam enim in eum urgebat
 615 fatalem diem Pallas Minerva sub Pelidæ viribus. Et sanè volebat Hector per-
 mittere ordines virorum, tentans quacunque plurimam turbam videret, & arma op-
 tima: sed nè sic quidem poterat percurrere, valdè licet ardens: sustinebant enim
 quadratis ordinibus conferti, veluti petra excelsa, magna, canum mare prope
 620 existens; quo fuit nec stridorum ventorum vehementes incurfiones, undasque
 ingentes, quæ illudantur in ipsam: sic Danaï Trojanos sustinebant armiter, neque
 fugiebant. At Hector, fulgens igne undique, insiliit turbæ: irruit autem, veluti
 625 cum unda velocem in navem illiserit impetuosa è nubibus ventis aucta, *navis* autem
 tota spumâ cooperta est, ventique vehemens flatus in velo fremit; trepidantque
 animo nautæ timentes; parvulo enim spatio à morte *disfantes* subvehuntur: sic scin-
 630 debatur animus in pectoribus Achivorum. At Hector, tanquam leo infestus hœsus
 superveniens, quæ in iniguo loco paludis magnæ pascentur innumera, interque
 eas *sic* pastor haud rectè gnarus cum ferâ pugnare, camuris cornibus bovis circa
 635 cædem: atque hic quidem cum primis aut postremis hœsus usque simul graditur,
 leo verò in medias irruens bovem vorat, cæterisque omnes territæ fugiunt; sic tunc
 Achivi divinitus in fugam conjecti sunt ab Hectore & Jove patre omnes; Hector
 autem solus occidit Mycænzum Periphletem. Coprei dilectum filium, qui Copreus
 640 Euythæi regis nuncius ibat ad vim Herculeam: hoc *utique* genitus erat ex patre
 multò deteriore filius præstantior omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando; &
 prudens à *quoque* inter primos Mycænzorum fuit: qui tunc Hectori gloriam supe-
 645 riorum præbuit: conversus enim retrò, in scuti extremâ orâ offendit, quod ipse
 gestabat, talare munimentum adversus jacula: eo hic impeditus cecidit supinus; castra
 autem

- autem terribiliter circumsonit circa tempora prolapsi : Hæctor autem cith animad-
 650 vertit, currensque ei propè altitit, pectorique hastam infixit, charosque ipsum
 prope socios interfecit : Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium, optulari ;
 ipsi enim valdè timebant Hæctorem nobilem. Intra ordines autem recesserunt
 655 navium, circumque eos sepeferunt extremæ naves, quæ propius è mari subductæ
 erant ; *bisfes* autem certatim insequébantur. Argivi igitur à navibus quidem recesserunt
 præ necessitate prioribus, illic autem ad tentoria manserunt conferti, nec
 660 dissipabantur per castra : Retinebat enim pudor & metus : perpetuè enim vociferans
 hortabatur invicem : Nestor autem maximè Gerenius, Cuito, Achivoium,
 obtestabatur per parentes supplicans viro cuique ; “ O amici, viri estote, & cum
 665 “ pudore reverentim animo alios homines ; & recordamini quicquæ filiorum, &
 “ uxorum, & possessionis, & parentum, si cui viri unt, & si cui mortui sunt. Hos
 “ per hic ego supplico non præsentem, ut stetit fortiter ; neque, *quæso*, vertamini
 “ in fugam.” Sic factus, accendit robur & animum cuiusque : Illis autem ab oculis
 670 nubem caliginis submovit Minerva divinitùs immittam ; valdèque ipsi lux coorta est
 utrinque, & ex parte navium, & ex parte omnibus æque gravis prælii. Hæctorem
 autem conspexerunt pugna streauum & socios, tum quotquot à tergo abstitierant,
 neque pugnant, tum quotquot ad naves pugnam pugnant veloces : neque verò
 675 ampliùs Ajaci magnanimi placuit mente stare, ubi alii consistebant filii Achivo-
 rum : Sed hic navium tabulata obibat, magnis passibus gradiens, verbatatque con-
 tum magnum navalem in manibus, compactum clavis ferreis, duorum & viginti
 680 cubitorum. Ut verò quum vir equis defultoriis uti peritus, qui postquam ex multis
 quatuor selegit equos, agitas ex campo magnam ad urbem incitat publicè in per-
 viam, mulique eum admirantes spectant viri & mulieres : ipse autem firmamè frè
 685 lapsa assidè subsistens aliàs in alium alternat ; illique *int rim* velant : sic Ajax
 multa velocum tabulata excelsa in puppibus navium obibat, magnis passibus gra-
 diens ; voxque ejus ad æthera perveniebat : semper enim terribilitè clamans
 Danaos hortabatur naveque & tentoria defendere. At neque Hæctor manebat in
 690 Trojanorum turbâ benè armatorum ; sed sicut avium volucrum aquila sulva gen-
 tem invadit, fluvium juxta pascentium, anserum, vel gruum, vel cygnorum longa
 colla habentium : sic Hæctor impetu ferebatur *rectâ* in navem prorâ cæruleam,
 695 prorsum prorumpens ; eumque Jupiter impellebat à tergo manu valdè magnâ,
 concitabatque populum unâ cum ipso. Irerum verò acris pugna ad naves commissa
 est : dixisses certè indefessos & infatigabiles inter se occurrere in prælio : tanto
 700 cum impetu pugnant. Ac pugnantibus hic erat animus : Achivi quidem non
 putabant se evasuros è clade, sed perituros : Trojanis autem credebatur animus in
 pectoribus cuiusque, naves incensuros esse se, occisurosque heros Achivos. *Atque*
 hi quidem his animis instabant sibi invicem. Hæctor autem puppim navis
 705 prehendit pontum transeantis, pulchræ, velocis, quæ Protefilaum advexerat
 ad Trojam, neque retro redaxit eum in patriam terram : hujus utique pro-
 nave Achivæ Trojanique occidebant alii alios cominus : Neque sanè in fugit-
 arum impetus eminus expectabant, neque jaculorum ; sed cominus stantes,
 710 unum animum habentes, acutis jam securibus & bipennibus pugnant, &
 ensisibus magnis, & hastis utrinque acutis. Multi verò gladii pulchri, nigri inditi
 manubriis, capulis magnis, alii quidem è manibus in terram cadebant, alii verò ab
 715 humeris virorum pugnantium : fluebatque sanguine terra nigra. Hæctor autem,
 puppim *navis* postquam prehenderat, non dimittebat, summam puppis partem
 manibus tenens, Trojanis inelamabat ; “ Ferte ignem, simulque & ipsi conferti
 720 “ excitare pugnam. Nunc nobis omnium Jupiter instat diem dedit, ut naves ca-
 “ piamus, quæ huc diis invidis profectæ nobis clades multas intulerunt, ignaviâ fe-
 “ niorum ; qui me, volentem pugnare ad puppes navium, ipsumque detinebant,
 “ inhibebantque exercitum. Verum si tum lædebat mentes latè sonans Jupiter
 725 “ nostras, nunc ipse impellit & jubet.” Sic dixit : Illi autem inde acris in Ar-
 givis irrebant : Ajax autem non ampliùs sustinebat, obruebatur enim telis ; sed
 recedebat paulullum, (putans se moriturum esse,) ad transfrum septem pedale ;
 730 liquit verò tabulata navis undique æqualis : ibi ille stabat observans ; hastâque
 assidè Trojanos arcebat à navibus, quicumque ferret indefessum ignem ; senperque
 horrendum clamans, Danaos hortaba ur ; “ O amici, heroës Dana, famuli Martis ;
 735 “ viri estote, amici, recordamini que strenuæ fortitudinis. An aliquos putamus esse
 “ adjutores à tergo ? aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciosè arceat ?
 “ Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita, quâ defendamur, suis vici-
 “ bus succedentem exercitum habentes : sed enim in Trojanorum campo benè ar-
 740 “ matorum, ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ : idèd in manibus salus,
 “ non in emissionè pugne.” Dixit, & furens insectabatur hastâ acutâ : Quicumque
 utique

745 utique Trojanorum cavas ad naves ferretur cum igne ardenti, in gratiam Hæctoris concitantis, hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ: duodecim adedò ante naves cominùs ferit.

LIB. XVI.

SIC hi quidem de navi bonis transtris instructâ pugnabant: Patroclus autem Achilli astabat, pastori populorum, Lacrymas calidas fundens; tanquam fons
 5 aquis niger, qui utique ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam. Hunc autem intuens miseratus est pedibus celer nobilis Achilles, & ipsum compellans verbis alatis allocutus est; "Cornam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella parvula? quæ cum
 10 "matre currens eam se *brachiis* fuscipere flagitat, vestem apprehendens, & pro-
 "perantem detinet; lacrymabunda autem ipsam suscipit, ut ulnis se attollat: Huic
 "similis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis. Anne aliquid Myrmidonibus
 15 "nuncias, aut mihi ipsi? an aliquem nuncium ex Phthiâ audivisti solus? Vivere
 "sanè adhuc aiant Menœtium, Aëtoris filium; vivit & Æcides Peleus inter Myr-
 "midonas; quorum utique valdè alterutro tristaremur mortuo. An verò tu
 20 "Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant naves ad cavas, injustitiam propter
 "suam? Eloquere, nè cela mente, ut sciamus ambo." Hunc autem gravitèr sus-
 "pirans allocutus es, Patrocle eques; "O Achille, Pelei filii, multò fortissime Achi-
 25 "vorum, nè indigneris: tam gravis enim dolor oppressit Achivos. Illi enim jam
 "omnes, quicunque antè erant fortissimi, in navibus jacent eminus comiputque
 "vulnerati. Eminùs quidem fauciatus est Tydides fortis Diomedes; cominùs verò
 "Ulysses hastâ inclytus, atque Agamemnon: vulneratus etiam est Eurypylus in
 30 "femore sagittâ. Atque hos quidem medici multis medicamentis utentes curando
 "occupati sunt, vulnera sanantes: tu verò inexorabilis es, Achille. Nè me *unquam*
 "talis utiquè ceperit ira, qualem tu servas, in malum fortis: Quisnam à te alius
 "juvabitur posthæc, si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulsaveris?
 35 "immifericors: non utique tibi pater erat eques Peleus, nec Thetis mater: cæru-
 "leum autem te peperit mare, excelsæque petræ; quoniam tibi mens est sæva:
 "Quèd si aliquid mentibus tuis vaticinium vereris, & aliquid tibi à Jove dixit ve-
 "neranda mater, at me saltem mitte citò, simulque cæteras copias præbe Myrmi-
 40 "donum, si fortè quid luminis Danais fiam. Da autem mihi humeris tua arma ut
 "induam; si fortè, me ob similitudinem esse Te credentes, abstineant à pugnâ
 "Trojani, respicientque Mavortii filii Achivorum afflicti *jam*: exigua sanè respi-
 45 "ratio in bello *profuerit*. Facile verò integri defessos viros prælio repulerimus ad
 "urbem, à navibus & tentoriis." Sic dixit supplicans, valdè demens: certè enim
 "erat sibi ipsi mortemque malam & fatum rogaturus. Illum autem gravitèr gemens
 50 "allocutus est pedibus velox Achilles; "Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris:
 "neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim; neque quidquam mihi à Jove
 "dixit veneranda mater: sed hic gravis dolor cor & animum occupat, quando
 "æqualem quis voluerit privare portione suâ, & præmium rursus auferre *is*, qui
 55 "potentiâ antecellat: Gravis dolor hic mihi est, quandoquidem *inde* passus sum
 "mærores animo. Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achi-
 "vorum, hastâque meâ quæsi verani, urbe benè munitâ eversâ, hanc rursus è
 60 "manibus eripuit rex Agamemnon Atrides, tanquam ab aliquo honorum extorte
 "inquinlo. Sed hæc quidem antè acta esse sinamus: neque enim fas erat per-
 "petuò iratum esse animo: At statueram sanè, non priùs iram *me* cohibiturum,
 "quàm cum jam ad naves meas pervenisset clamorque pugnaque. Tu tamen hu-
 65 "meris quidem mea inclyta arma indue, & Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad
 "pugnâ; siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit naves prævalidè: at
 "littore maris conclusi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes, Argivi:
 70 "Tro-

- 70 "Trojanorum autem civitas tota ingruit, fiducia plena: Non enim mea galea
 "vident frontem propè splendidis: Citò certè fugientes fossas campestris imple-
 "vissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon leni animo fuisset; nunc verò exer-
 75 "citur oclusum oppugnant. Non enim Tydidæ Diomedis in manibus furit hasta,
 "à Danais mortem ut arcere possit; neque dum Atridæ vocem audivi clamantis
 "inimico ex capite; sed Hæctoris homicidæ vox, Trojanos adhortantis, resonat;
 80 "illi autem cum clamore totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos. Sed
 " & sic, Patrocle, à navibus pedestem propulsans irruere stenuè; nè jam igne ardenti
 "naves incendant, dulcemque reditum præcedant. Pareto autem, sicut tibi ego
 "fermonis summam in animo posuero; quòd mihi honorem magnam & gloriam
 85 "referas ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam abductam reddant, in-
 "superque splendida dona præbeant. A navibus ubi hostem repuleris, revertere:
 "Quòd si tibi dederit gloriam consequi altitonans maritus Juonis, nè tu sine me sis
 90 "cupidus pugnandi cum Trojanis bellicosis; inhonoraticem quippe me reddes.
 "Neve exultans prælio & pugna, Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites*
 "ducas; nequis ab Olympo deorum sempiternorum *advosus te* descendat: valde
 95 "huc usque diligit longè jaculans Apollo: sed revertaris postquam salutem navibus
 "dederis, illosque sine per campum prælio certare. Utinam enim, Jupiterque
 "pater, & Minerva, & Apollo, neu quis Trojanorum mortem effugiat, quam
 "multi sunt, neve quis Argivorum; nobis verò deobus effugere perniciem *contingat*:
 100 "ut soli Troiæ sacra mœnia diruamus." Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Ajax verò non amplius permanebat: obruebatur enim telis; demabat eum *tempè*
 Jovisque consiliu & Trojani feroces, jaculantes: terribilem autem circa tempora
 105 fulgens galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assidue ad clavos cas-
 sidis affabrè factos: Ille verò sinistro humero delatabatur, firmitèr usque tenendo
 scutum versatile: neque tamen poterant undique illum loco movere, argentes telis:
 110 Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudor undique ex membris multus
 defluebat, neque omnino poterat respirare: ex omni parte enim malo opprime-
 batur. Dicite nunc mihi, Muses, cœlestes domos tenentes, quomodo primò ignis
 115 incidit navibus Achivorum. Hæctor Ajacis hastam fraxineam propè astans per-
 cussit ense magno, cuspidi ad commissuram cum ligno retrò; penitusque ampu-
 tavit: *At tum* quidem Telamonius Ajax vibrabat frustra in manu mutuum hastile;
 procul autem ab ipso cuspidis ærea humi resonuit cadens. Agnovit verò Ajax animo
 120 egregio, exhorruitque opera deorum: quod penitus belli consilia præcidat Jupiter
 altitonans; Trojanique *tum* vellet victoriam. Recessit itaque extra tela: Illi verò
 iniecerunt indefessum ignem navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa
 125 est flamma. Sic quidem puppim ignis circumdedit: At Achilles femora percutiens
 Patroclum allocutus est; "Propera, nobilissime Patrocle, eques: video utique apud
 "naves ignis hostilis impetum: Nè jam naves capiant, & non posthàc facultas fu-
 130 "giendi sit; indue arma ocyùs, ego autem copias congregabo." Sic dixit: Pa-
 troclus autem armabat se corusco ære: Ocreas quidem primò circa tibias posuit
 135 pulchras, argenteis fibulis aptè junctas; deinde thoracem circa pectora induebat,
 varium, stellatum, pedibus velocis Hæcidæ: circa humeros autem suspendit ense
 argenteis clavis distinctum, æreum, ac deinde scutum magnumque solidumque:
 capitù verò forti galeam affabrè factam imposuit, fetis equinis comantem; horren-
 dumque crista desuper natabat. Sumpsit porrò validas hastas, quæ ejus manibus
 140 quærebant: hastam verò non sumpsit unicam eximii Hæcidæ, gravem, magnam,
 validam; quam quidem non potuit alius Achivorum vibrare; sed ipsam solus nòrat
 vibrare Achilles; *utique* Pelicæam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron Pelli
 145 ex vertice *caesam*, eadem futuram heroibus. Equos autem Automedontem con-
 festim jungere jussit, quem, post Achillem hostium agmina perrumpentem, hono-
 rabat maximè: fidelissimus enim ei erat in pugna ad sustinendum hostium impetum.
 Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos, Xanthum & Balam, qui cursu
 150 ventis æquo volabant: Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge, pascens in
 prato juxta fluentem oceani. Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit,
 quem quondam Eëtionis captà urbe abduxit Achilles; qui *equus*, licet mortalis ex-
 155 istens, simul ibat cum equis immortalibus. Myrmidonas autem obiens armabat
 Achilles, omnes per tentoria cum armis; Illi verò, lupi tanquam carnivori, quibus
 in præcordis immensum robur, qui cervum cornutum magnum in montibus inter-
 160 sectum laniantes vorant; omnibusque maxilla sanguine *fit* rubra; tumque gregatim
 vadunt, è fonte aquis nigro hausturi linguis tenuibus nigram aquam summam,
 eructantes glutinum sanguineum; animus verò pectoribus intrepidus inest, disten-
 165 diturque venter: Tales Myrmidonum ductores, atque principes, circum stenum
 famulum

- famulum velocis Æacidæ magnis ibant animis: inter eos autem Mavortius stabat
 Achilles, adhortationibus urgens equosque & viros clypeatos. Quinquaginta erant
 nave: veloces, quibus Achilles ad Trojam copias duxerat, Jovi charus: in singulis
 170 autem quinquaginta erant viri ad transtra socii: quinque autem duces fecerat, quibus
 confilus est, qui præessent; ipse verò summam tenens potestatem imperabat.
 Unius quidem æminis dux erat Monesthus vario thorace ornatus, filius Sperchii,
 175 à Jove fluentis fluvii; quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora, reverè Sperchio
 indefesso, mulier deo concubitu mista; sed, nomine tenus, Boro, Perieris filio, qui
 palàm eam uxorem duxerat, datis immensis sponsalibus. *Æminis* autem secundi
 180 Eudorus Mavortius dux erat, clam susceptus, quem peperit choreis ducendis in-
 clyta Polymela, Phylantis filia: hanc nempè potens Argicida adamavit, oculis con-
 spicatus, inter tripudiantis cum cantu, in choro Dianæ aureo arcu insignis, tumul-
 tum venaticorum amantis: statim verò in superiora domûs ascendens concubuit
 185 cum eâ clam Mercurius pacificus: peperitque hæc ei illustrem filium Eudorum,
 egregium & cursus celeritate & pugnâ. Porro, postquam hunc partum præses
 Ithylia eduxisset in lucem, & solis vidit jubar, illam quidem Echelei fortis vis
 190 Actoridæ duxit domum, quàm dedisset innumera dona sponsalia; hunc autem
 senex Phylas magnâ cum curâ nutritiv & educavit vehementi amore prosequens
 tanquam suus ipse filius foret. Tertium autem *æminis* Pënder Mavortius dux erat
 195 Mænaiides, qui inter omnes excellebat Myrmidonos, hastâ pugnando, post Pelidæ
 socium. Quarto autem præerat senex equum agitator Phœnix: quinto demum
 Alcemonon, Laërcei filius eximius. Tum postquam omnes cum ducibus Achilles
 200 collocasset bene ordinatis, acria utique mandata dedit; "Myrmidones, nè quis
 mihi minarum obliviscatur, quas in navibus velocibus minabamini Trojanis, toto
 " tempore iræ; & me accusabatis unusquisque, *hoc modo*; dure, Pelei fili, bili certè
 205 " te nutritiv mater; iracundis, qui apud naves tenes invitos socios: domum saltem
 " cum navibus revertamur pontum transeuntibus retrò; siquidem tibi adeò perni-
 " ciosa ira incidit animo. Hæc mihi, congregati, frequenter dicebatis; nunc verò
 " apparet prolii committendi magnum opus, cuius antea quidem cupidi eratis: ibi
 210 " aliquis, forte cor gereus, contra Trojanos pugnet." Sic fatus, excitavit robur &
 animum uniuscujusque: magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audiverunt.
 Ut verò quando parietem vir coagmentat aptè junctis lapidibus domus altæ, impe-
 tus ventorum vitans; sic ardè junctæ erant galeæque & clypei umbonibus muniti:
 215 Clypeus nempè clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir; seque invicem con-
 tingebant fetis equinis conantes galeæ splendentibus conis mutantium; addeò densi
 stabant inter se. Omnes autem ante, duo viri armabantur, Patroclusque & Auto-
 220 medon, unum animum habentes, in primâ acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles
 perrexit inæ in tentorium; arcæque operculum aperuit pulchræ, affabrè factæ,
 quam ei Thetis pedes argentea imposuit navi vehendam, quam bene implisset
 225 tunicis, chitonisque ventum arcentibus, villosisque tapetibus. Inibi autem ei po-
 culum erat elaborate factum, neque quis alius neque virorum bibeat ex eo nigrum
 vinum, neque cui libat deorum, nisi Jovi patri. Hoc utique tunc ex arcâ sumptum
 230 purgavit sulphure primum, pestem autem lavit aque puro liquore; lavitque
 ipse manus, hausitque nigrum vinum: precabatur deindè stans medio in septo,
 libavitque vinum, cælum suspiciens; Jovemque non latuit sulm ne gaudentem;
 " Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans, Dodonæ præfidens
 235 " hyberno frigore infestæ; circum autem Selli tui habitant vates, pedibus
 " illois, humi cubantes. Certè quidem jam olim meum sermonem exaudisti
 " precantis; honorasti quidem me, valdeque læsisti populum Achivorum: itaque
 " adhuc etiam nunc mihi hoc perferre vetum: ipse quidem enim ego manebō navium
 340 " in cætu, sed socium mitto, malis cum Myrmidonibus, ad pugnam: cum hoc
 " unâ victoriam præmitte, latè sonans Jupiter; confirma autem ei cor in præcor-
 " diis, ut & Hector intelligat, num, etiam solus *domi sit*, sciat pugnare noster famulus;
 245 " an ei tunc tantum manus invictæ insaniant, quando ego iero ad pugnam Martis.
 " Ac postquam à navibus prælium clamoremque repulerit, incolumis mihi postea
 " veloces ad naves redeat, armisque cum omnibus & cominus pugnantibus sociis."
 250 Sic dixit precans; hunc autem audivit Jupiter; eique alterum quidem dedit pater,
 alterum verò abnuvit: a navibus quidem ei repellere præliumque pugnamque dedit,
 salvum autem *Patroclum* abnuvit è pugnâ reverti. *Atque* hic quidem, ubi ita liba-
 255 ratque & supplicaverat Jovi patri, rursus tentorium ingressus est, proculumque re-
 spexit in arcâ. Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
 spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem. Illi verò cum Patroclo
 magnanimo armati ordine ibant, donec in Trojanos magnis cum animis irruerent.
 260 Protinus autem vespis similes effundebantur in viâ habitantibus, quas pueri irritant
 de

- de more, affiduè vexantes, in viâ domicilia habentes, insipientes; commune autem malum multis faciunt. Has porrò si aliquis præteriens homo viator moverit in-
- 265 sciens, ipsæ continuè animosum cor habentes, ultio quæquæ provolat, & defendit suo. fetus. Ha um tunc Myrmidones cor & annum habentes, ex navibus fucebantur: clamor autem immensus ortus est: Patroclus verò socios hortabatur, alium
- 270 clamans; "Myrmidones, socii Pelidæ Achillis, viri estote, amici; recor' aminique "strenuæ fortitudinis; ut Pelidem honoremus, qui longè fortissimus est Argivorum "apud naves, & cominus pugnantes famuli: cognoscat autem & Atrides latè do- "minans Agamemnon suam noxam, quèd fortissimum Achivorum nihil honoravit."
- 175 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque: irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circùm autem naves terribilitè resonabant, clamantibus ab Achivis. Trojani autem, ut viderunt Menæti fortis filium, ipsum, & famulum, cum
- 280 armis coruscantes; omnibus commotus est animus, inclinataque sunt phalanges, existimantes apud naves velocem Pelidem iram quidem abjecisse, in gratiam verò rediisse: circumspicebat igitur unusquisque, quâ effugere posset gravem perniciem.
- 285 Patroclus autem primus jaculatus est hastâ fulgenti, rectâ in medium, ubi plurimi tumultuabantur, navis ad puppim magnanimi Protefilai: & percussit Pyrachmen, qui Pæonæ equestres bellatores duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente: hunc
- 290 percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere concidit edno gemitu; socii autem circa ipsum in fugam coniecti sunt Pæones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus, ductore occiso, qui præstantissus erat in pugnâ. A navibus igitur eos repulit, extinxitque ardentem ignem. Semiusta autem navis relicta est
- 295 illi: in fugam verò versi sunt Trojani, immani cum tumultu: Danaï autem etfundebantur naves per cavas: tumultusque vehementis factus est. Ut verò, cùm à summo vertice montis magni dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter, continuoque apparent omnes speculæ & cacumina prominentia, & salus, cœlitusque
- 300 adaperit immensa æther: sic Danaï, à navibus quidem depulso hostili igne, paululû respirârunt; pugnæ tamen non erat cessatio: nondum enim prostris Trojani bellicosus ab Achivis versis ubique tergis fugabantur nigris à navibus; sed adhuc resistebant, atque à navibus recedebant necessitate. Tum verò vir interfecit virum,
- 305 diffusâ latè pugnâ, ducum: Primus utique Menæti fortis filius statim averfi Arèlyci percussit femur hastâ acutâ, penitusque æs transiegit; frigit autem os hastâ: Is verò pronus in terram decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem, pectore nudatum juxta scutum; solvitque membra. Phylides autem,
- 310 Amphiclum irruentem observans, prior affecutus percussit extremum crus. ubi crassissima fura hominis est; circumque hastæ cuspidis nervi discissi sunt: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt. Nestoridæ autem, alter quidem vulneravit Atymnium acutâ hastâ, *sempe* Antilochus, perque ile trajecit æream hastam; cecidit
- 320 igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominus hastâ in Antilochum irruerat, ob fratrem iratus, stans ante cadaver; eum verò deo par Thrasymedes prior est affecutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aberravit, *sed vulneravit eum* ad humerum protinus; extremum autem brachium hastæ cuspidis amputavit à musculis, & os penitè abscidit: fragorem igitur edidit cadens, & caligo *ei* oculos cooperuit. Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti iverunt ad erebum, Sarpedonis fortes
- 325 socii, filii jaculatores Amfitodari; qui Climæram nutritiv insuperabilem, multis perniciem hominibus. Ajax verò Cleobalum Offidæ impetu factò vivum cepit, impeditum in turbâ; sed ei ibi statim solvit robur, percutiens ense cervicem capulum magnam habente. Totus autem incaluit ensis sanguine: eique oculos occupavit purpurea mors, & fatum violentum. Peneleus autem Lyconque concurrerunt: hastis enim aberrârunt à se invicem, & incassum jaculati erant: ambo; hi igitur rursus e: sibus concurrerunt: tunc Lycon quidem fetis equinis cristatæ galææ conum percussit, & juxta capulam ensis fractus est: at *ei* sub aure cervicem percussit Peneleus, totusque immersus est ensis; retinebat autem sola cutis; pende-
- 340 batque *ab eâ* caput; solutaque sunt *ejus* membra. Meriones autem Acamonta, affecutus pedibus velocibus, percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum: ceciditque is ex curru, atque ensisque offusa est caligo. Idomeneus autem Erymanta in os sævo ære percussit: atque in adversum hastâ æra pertransit subtus sub cerebro; diffiditque ossa alba: excussi verò sunt dentes: impletique sunt ei ambo sanguine oculi; quem & per os quoque & per nares efflavit aperto ore; mortis autem nigra cum nubes obtexit. *Atque* hi quidem ductores Danaorum interfecerunt virum singuli. Ut verò lupi agnis vehementi impetu irruunt, vel hædices, exitibiles, è gregibus furripientes, qui in montibus pastoris stultitiâ dispersi sunt; hi autem
- 355 conspicati statim discernunt imbellem animum habentes: sic Danaï Trojanis vehementi

- menti impetu irruerant; Illi autem fugæ horrifonæ meminerunt, oblitique sunt
 350 frenuæ fertitudinis. Ajax verò ille magnus femper in Hectoreum ære armatum
 cupiebat jaculari; is autem scientiâ bellandi, clypeo taurino coopertus latos hu-
 meros, obſervabat ſagittarumque ſtridorem & ſonitum jaculorum. *Ac* certè qui-
 355 dem jam videbat pugnæ aliâ inclinatam victoriam: ſed & ſic manebat, fervabatque
 charos ſocios. Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in cœlis, ætherem poſt
 ſerenum, cum Jupiter nimbo procelloſos inducit: ſic horum, à navibus *fugientium*,
 factus eſt clamorque fugaque: neque ſine ſcôlâ clade *ſcôlam* tranſibant rursus:
 370 Hectorem autem equi efferrebat veloces cum armis; deſeruitque is populum
 Troicum, quos invitos profunda ſoſſa cœrcebat. Multi verò in ſoſſâ trahentes
 currum veloces equi fractos ad ſammum temonem liquerunt currus regum. Patro-
 375 clus autem inſequebatur, vehementè Danaos adhortans, Trojanis mala cogitans:
 hi autem clamoreque fugâque omnes implebant vias, poſtquam diſſipati ſunt: Ia
 altum autem procella *pulvis* ſpargebatur ſub nubes; pernicioſeque currebant ſo-
 lidi unguis equi retrò ad urbem, à navibus & tentoriis. Patroclus verò, quâ plu-
 380 rimum turbatum videbat populum, eâ utique dirigebat *egros*, minacièr clamans.
 Sub ænibus autem viri cadebant proni de curribus, curruſque cum fragore evertē-
 385 bantur. E regione autem ſoſſam tranſilierunt veloces equi, immortales, quos
 Peleo dii dederant præclara dona, prorsùm pergere cupientes; in Hectorem autem
 inſtigebat *eum* animus; cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces
 395 equi. Ut verò à nimbo procelloſo tota nigra obruta gravatur terra, tempore au-
 tumnali, cum rapidiſſimum fundit imbrem Jupiter; quando utique hominibus
 iratus ſævit, qui vi in foro perverſa exercent judicium, juſtitiamque expellunt,
 390 multâſque montium devexitates tunc abſcindunt torrentes, & in mare purpureum
 valdè ſtrepunt fluentes ex montibus in præceps; corrumpunturque opera homi-
 num: ſic equæ Trojanæ valdè ingemiſcebant currentes. Patroclus autem, poſt-
 395 quàm primus intercediſſet phalangas, rursus ad naves cœrctos egit retrorsùm,
 neque ad urbem ſinebat cupientes aſcendere, ſed inter naves & fluvium & mœnia
 ſublimia occidebat rapidè inſequeus, multorumque exigebat ultionem: Tunc qui-
 400 dem Pronom primum percuſſit hæſtâ fulgenti, pectore nudatum juxta clypeum;
 ſolvitque membra. Fragorem verò *is* edidit cadens: *Patroclus* autem Theſtorem,
 Enopis filium, iterum impetu factò, (qui quidem eleganter politâ in ſellâ ſedebat
 contractus; percuſſus enim erat animo, ex manibusque habentæ deſluxerant;)
 405 *Patroclus* autem *eum* percuſſit cominûs malam dextram, perque ejus tranſegit dentes:
 traxit autem *eum* hæſtâ levatum ſuper orbile ad ſellam curruſ fixum; veluti cum
 410 vir, ſcapulo in prominenti ſedens, ſacrum piſcem ex ponto forâs lino & ſplendido
 are: ſic *hunc* traxit è curru hiantem *Patroclus* hæſtâ fulgenti; inque os *domum*
 excuſſit: lapſumque ipſum liquit anima. Tum deinde Eryalum irruentem percu-
 415 ſiſſit *Patroclus* ſaxo medio in capite; illudque in duas patres totum diſiſſum eſt
 in caſſide validè: is itaque pronus in terram decidit; ipſumque mors circumſuſa
 eſt exitialis. Ac poſtea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem, Tlepoleumque
 420 Damastoridem, Echiumque, Pyriemque, Ipheaque, Euippumque, & Argeadem
 Polymelum, omnes alium ſuper alium dejecit in terram aliam. Sarpedon autem,
 poſtquam vidit diſcinctos ſocios manibus Patrocli Menetiadæ domitos, adhortatus
 eſt æximios increpans Lycios; “*Prob* pudor, ô Lycii, quò fugitis? nunc ſtrenui
 425 “*eſtote*: occurram enim ego huic viro, ut intelligam, quiſnam iſte victor graiſe-
 tur: utique jam malis multis affecit Trojanos: quippe multorumque & fortium
 “*genua ſolvit*.” Dixit, & de curru cum armis deſiliit in terram. Patroclus verò
 alterâ ex parte, ut vidit, deſiliit de curru. Hi autem, ſicut vultures dua, unguibus
 430 aduſcis, noſtris curvis, petrâ ſuper excelſâ ingentem clangorem edentes pugnant:
 ſic hi, clamantes, alter in alterum irruerant. Hos autem intuitus miſertus eſt
 Saturni filius verſuti, Junonemque allocutus eſt ſororem uxoremque; “*Hei* mihi,
 435 “*cum* mihi Sarpedonem, chariſſimum hominum, in fatiſ *ſit* à Patrolo Menetiade
 “*domari*. Bifariam autem animus mihi fertur, in præcordiis verſanti, utrumne
 “*ipſum* vivum pugnâ è lacrymoſâ ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
 “*an* jam ſub manibus Menetiadæ domem.” Huic autem reſpondit deinde magnis
 440 oculis veneranda Juno; “*Impoſtuniſſime* Saturnie, quale verbum dixiſti? Vi-
 “*rumne* mortalem, jam olim deſtinatum fato, iterum *nunc* vis à morte trifti libe-
 “*rate*? Fac: at non tibi omnes aſſentimur dii cæteri. Aliud autem tibi dicam,
 445 “*tu* verò animo reconde tuo; ſi vivum dimiſeris Sarpedonem ſuam ad domum,
 “*perpende*, nè quis poſthæc deorum velit & alius abducendum curare ſuum charum
 “*alium* ex aſpero prælio. Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant
 450 “*ſili*

- 450 " filii immortalium, quibus iram gravem injicies. Sed si hic tibi dilectus est,
 " tumquæ *viam ejus* miseratur cor; eum quidem finito in aspera pugna manibus
 " sub Patrocli Menœtiades donari: at postquam jam eum reliquerit animaque &
- 455 " vita, mitte eum ut Mors ferat, & suavis Somnus, donec Lyciæ lata ad populum
 " pervenerint: ibi ei exequias facient fratresque amicitque, *cum* tumuloque cip-
 " poque: hic enim honor est mortuorum." Sic dixit: neque non obsecutus est
- 460 pater hominumque deumque: cruentas autem guttas demisit in terram, filium
 dilectum honorans, quem ei Patroclus erat interempturus in Trojâ glebosâ procl
 à patriâ. Hi autem cum jam proprè erant alter in alterum irruentes, tum Patro-
 clus quidem inclytum Thrasymelum, qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,
- 465 hunc *iniquum* percussit manu ad ventrem; solvitque membra: Sarpedon verò à
 Patroclo quidem aberravit hastâ fulgenti, secutus impetum faciens; at Pedasum
 vulneravit equum hastâ dextrum *in* humerum; is autem genuit animam expirans;
- 470 deindeque in pulvere ejulans, avolavitque anima. Duo autem reliqui equi dissi-
 labant; crepuitque jugum, habenæque ipsi confundebantur, quoniam jacebat equus
 exterioris leri in pulveribus. At hujus rei quidem Automedon hastâ inclytus in-
 venit sinem; educto *nempè* longo ense robusto à femore, insurgens absceidit equum
- 475 ipsum extra jugalem; neque segniter agebat. Itaque *binii equi iterum* aptè compositi
 stabant, inque habenis directi erant; Patroclus verò & Sarpedon rursus congressi sunt
 pugna in exitiosa. Tum Sarpedon quidem aberravit hastâ fulgenti, Patroclique
 supra humerum sinistram abiit cuspis hastæ, neque percussit ipsum: posterior
- 480 autem irruit ære Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu, sed per-
 cussit, ubi utique præcordia complectuntur densum cor: cecidit autem, sicut
 quando aliqua quercus cadit, vel populus, vel pinus alta, quam in montibus fabri
 exciderunt securibus recens exacutis, navale lignum ut sit: sic ille ante equos &
- 485 currum jacebat porrectus, dentibus frendens, pulvere manibus prehenso sanguino-
 lento. Veluti taurum interficit leo armento superveniens, fulvum, magnanimum
 inter flexipedes boves, peritque *is* gemens sub maxillis leonis; sic à Patroclo
 Lyciorum ductor clypeatorum interfectus indignante animâ gerebat, charumque
 nomine vocabat focum; " Glance charissime, bellator inter viros, nunc te admo-
 dum oportet pugnacemque esse, & audacem bellatorem: nunc tibi cordi sit pugna-
- 495 " gravis, si prelio impiger es. Primum quidem adhortare Lyciorum ductores
 " viros, quaquaversum obiens, pro Sarpedone præliari: quin deinceps & ipse
 " super me pugnes ære. Tibi enim ego etiam posthæc pudor & opprobrium ero
 500 " dies omnes perpetuò, si quidem mihi Achivi arma detraxerint, in hoc ad naves
 " certamine interfecto. Verum capeffe pugnam strenuè, adhortareque populum
 " omnem." Sic ipsum locutum finis mortis texit, oculos, naresque; Patroclus
 505 *adherentia* sequebantur; ejulque simul animamque & hastæ evulsit cuspidem. Myr-
 midones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes, cupientes fugere, postquam
 reliquissent currus dominorum *ferum*. Glaucos verò gravis dolor ortus est vocem
- 510 *amici* audienti: commotum autem est ei cor, quòd non posset opem ferre. Manu
 autemprehendens eum stringebat *sibi* brachium: affligebat enim eum graviter vul-
 nus, quod jam ei Teucer irruenti infixerat sagittâ, e macro excelso malum à focis
 propulsans. Precans autem dixit longè jaculanti Apollini; " Exaudi, rex, qui
- 515 " alicubi Lyciæ in opulento populo es, vel in Trojâ: potes autem tu undecunque
 " ascultare viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit. Vulnus enim habeo hoc
 " grave, undique autem mihi manus acutis doloribus transfixa est, neque mihi
 520 " sanguis sicari potest; gravatur autem mihi humerus pro ipsum: hastam autem
 " non possum sustinere firmitèr, neque pugnare congressus cum hostibus: Vir
 " autem fortissimus perit, Sarpedon, Jovis filius: ille verò nè suo quidem filio
 " opem fert. Sed tu saltem mihi, rex, huic gravi vulnere medere; sopi autem
- 525 " dolores, præbere vires; ut focios adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
 " ipseque de cadavere mortuo pugnem." Sic dixit precans; hunc autem exaudivit
 Phœbus Apollo: statim sedavit dolores, à vulnere autem gravi sanguinem atrum
 530 siccavit, fortitudinemque immisit animo. Glaucos autem agnovit suâ mente,
 lætatusque est, quòd se citò exaudiverat magnus Jovis precatum. Primum quidem
 excitavit Lyciorum ductores viros, quaquaversum obiens, ut super Sarpedone
 præliarentur. Deinde verò Troas accersitum ibat, magnis passibus gradiens,
- 535 Polydamanta ad Panthœdem & Agenora nobilem: accersitum etiam Ivit Æneasque
 & Hectorem ære armatum, proprè autem stans verbis alatis allocutus est; " Hector,
 " nunc jam omnino oblitus es fociorum, qui te propter, procl ab amicis, &
- 540 " patriâ terrâ, animam deperdunt; tu verò non vis malum propulsare. Jacet
 " Sarpedon,

- “Sarpedon, Lyciorum du or clypeatorum, qui Lyciam tuebatur, jusque dicende
 & virtute suâ: hunc utique sub Patrolo domuit hæstæ Mars. Sed amici,
 545 “adeffe, indignaminique animo, ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint
 mortuum Myrmidones, de Danis irati, quotquot perierunt, quos apud
 550 “naves veloces interfecimus hæstis.” Sic dixit: Trojanos verò prorsus occupavit
 dolor intolerabilis, cedere nefcius: quippe ipsis columen verbis erat, alienigena
 licet exiens: Multæ enim illum copiæ sequebantur, inter quas ipse fortissimus
 erat in pugna. Ibant autem rectâ in Danaos ardentes: preibatque ipsis Hæctor,
 iratus de Sarpedone: At Achivos concitabat *ad cert men* Menœtiadæ Patrocli animo-
 555 sum cor: Ajaxes primos allocutus est, animi s incit tos etiam per se; “Ajaces,
 “jam vobis hostes propulsare cordi sit, quales quidem antea eratis inter viros, vel &
 “fortiores jacet vir, qui primus insilit in murum Achivorum, Sarpedon; sed ô si
 560 “ipsum contemelâ afficere potuerimus ablatum, armaque ab humeris auferre, &
 “aliquem fociorum ab eo nos propulsantium domare sævo ære.” Sic dixit: Hi
 verò etiam per se *hæstes* arcere promptis erant animis. Postquam autem utrinque
 565 firmarant phalanges, Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi, concurrerunt
 super cadavere morituro pugnaturi, horrendum clamantes: ingenti autem fragore
 sonuerunt arma virorum. Jupiter verò noctem perniciosam extendit super asperâ
 pugna, ut dilecto de filio pugne perniciosus labor esset. Moverunt autem loco
 570 priores Trojani nigros oculis Achivos: percussus enim erat nequaquam ignavissimus
 vir inter Myrmidonas, filius Agælei magnanimi, nobilis Epigeus, qui in
 Budio bene habitato imperabat antea: sed tunc strenuum confobrinum cum occidisset,
 575 ad Peleum venit supplex, & ad Therin argenteis pedibus decoram: Hi
 autem unâ cum Achille hostium agmina perumpente miserunt comitem Ilium ad
 generosis equis secundum, ut adversus Trojanos pugnaret. Hunc quidem tunc
 manum injicientem cadaveri percussit illustris Hæctor Saxo caput: illud verò in
 580 duas partes totum diffusum est in casside validâ; is itaque pronus super cadavere
 decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis. Patroclo autem dolor ortus est
 de interfecto focio; rectâ verò prorupit per primos pugnatores, acciptri similis
 585 veloci, qui fugatos, persequitur graculosque sturnosque: sic rectâ in Lycios, Pa-
 trocle equestris, ruiti & Trojanos: iratus nempe eras corde, de focio: & percussit
 590 sth. n. laum, Ithamenei dilectum filium, cervicem saxo, abruptique ejus
 tendines. Cesserunt autem retrò & primi pugnatores & illustris Hæctor. Quantum
 autem jaculi jactus longi est, quod quidem vir emiserit connixus vel in certami-
 595 nio Iadi, vel etiam in pugna, hostes propter animam perdentes: tantum recesserunt
 Trojani; locoque moverunt eos Achivi: Glaucus autem primus, Lyciorum
 ductor clypeatorum, conversus est, interfecitque Bathylem magnanimum,
 600 Chaleonis dilectum filium, qui in Helladæ domos habitans, opibusque divitiisque
 605 excellabat inter Myrmiconas. Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit
 hæstâ, conversus repente, quando ipsum jam assequebatur infans; fragorem
 610 verò edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos, quod ita ceciderat stre-
 nuus vir; admodum verò Trojani pavisi sunt: steterunt igitur circa ipsum
 progressi frequentes; neque sanè Achivi fortitudinis oblitii sunt, sed vires rectâ fere-
 615 bant in eos. Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis acrem
 Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos Idaei erat, deusque veluti
 620 honorabatur à populo: hunc percussit sub malâ & aure: confestim verò anima
 abiit è membris; horrendæque illi tenebræ occuparunt. Æneas autem in Meri-
 onem hastam æream misit; sperabat enim se affecuturum sub clypei tegmine
 625 progredientem: sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
 in anteriorem enim partem proclinavit, à tergo autem hasta longa infixâ est,
 supraque pars posterior quassabatur hæstæ; tum deinde remisit impetum rapidè
 630 actum æs: cuspis adò Æneæ vibrans in terram abiit; quippe incassum robustâ
 è manu exillierat. Æneas autem animo iratus est, dixitque; “Merione, citò
 “certè te, saltatorem quantumvis *egregium*, hasta mea compeccissem in perpetuum,
 “si quidem te percussissem.” Ilium verò Meriones hastâ incitus vicissim affatus
 635 est; “Ænea, arduum est, te, fortis licet sis, omnium hominum extinguere robur,
 “quicumque te contra venerit propulsurus; mortalis certè & tu es. Si & ego
 “te percussero affectus medium acuto ære, statim, strenuus licet sis & manibus
 640 “fretus, gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis insigni.” Sic dixit:
 hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius: “Merione, cur tu hæc, strenuus
 645 “licet, concionaris? O amice, neququam Trojani contumeliosus verbis à cadavere
 650 “cedent, antequam aliquem terra tenebit: in manibus enim finis pugnae, ver-
 “borum autem finis in concilio; quapropter haudquaquam oportet verba multi-
 “plicare,

- "plicare, sed pugnare." Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unâ sequebatur
 deo par vir. Horum autem veluti ligna cedentium virorum fragor exoritur montis
 835 in saltibus, longæque exauditur: sic horum excitabatur strepitus à terrâ lætè pa-
 tente, æreque, corioque, boumque tergoribus scitè compositis, percussorum en-
 sibusque & hastis utrinque acutis. Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem
 640 agnoscet; quippe telis & sanguine, & pulveribus, à vertice obvolutus erat usque ad
 pedes imos. Illi verò assidèntè circa mortuum versabantur, ut quam mæser in fla-
 bulo murmurant lacte plenas ad mulctras, tempore in verno, quando læc vasa
 645 rigat: sic utique li circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter vertebat ad
 asperâ pugnâ oculos fulgentes, sed in ipsos usque aspicebat, & consultabat animo
 multa admòdè de cæde Patrocli, anxie denberans, nam jam & illum in asperâ
 850 pugnâ illis super deo parem Sarpedonem illustis Hæctor ære cæderet, deque hu-
 meris arma auferret; an adhuc etiam pluribus augetet laborem gravem. Sic
 autem ei cogitanti, visum est fatius esse, ut strenuus famulus Pelidæ Achillis retrò
 655 Trojanos & Hæctorem æreis armis acrem repelleret ad urbem, multorumque
 animam eriperet. Hæctori autem primo imbellem animum immisit: curruque is
 consensu in fugam vertit se, hortatusque est cæteros Trojanos fugere: agnovit
 enim Jovis sacras lances. Tum verò nè fortès quidem Lycii sustineruat, sed in
 660 fugam versi sunt omnes, regem enim viderunt vulneratum corde, jacentem in ca-
 daverum acervo: Multi enim super ipsum deciderant, quando certamen asperum
 intendebat Saturnius. Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abtulerant, ærea
 665 coruscantia, quæ quidem cavas ad navos dedit ferenda fociis Menœni fortis filius.
 Et tunc Apollinem allocutus est nubes cogens Jupiter; "Eja age nunc, dilecte
 " Phœbe, atro sanguine purga profectus è telorum acervo *sublatum* Sarpedonem.
 670 " & ipsam deindè, procul illinc efferens, lava fluminis fluentis, ungeque ambrosiâ,
 " immortalibusque vestibus induito. Deducendum autem eum da deductoribus
 " velocibus qui ferant, Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeritèr ponent
 " Lyciæ lætè in opulento populo: ibi ei exequias facient fratresque familiaræque,
 675 " tumuloque cippoque: hic enim honor est mortuorum." Sic dixit: Neque patrè
 non fuit dicto audiens Apollo; descendit autem ab Idæis montibus ad pugnam
 gravem: statimque è telorum acervo Sarpedonem nobilem sublatum, procul inde
 680 efferens, lavit fluminis fluentis, unxitque ambrosiâ, immortalibusque vestibus induit;
 deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent, Somno & Morti
 gemellis: qui quidem eum celeritèr deposuerunt in Lyciæ lætè opulento populo.
 685 Patroclus autem equos & Automèdontem exhortatus Trojanos & Lycios inseque-
 batur, & magnum accepit malum, demens: quòd si mandatum Pelidæ observasset,
 certè e fugisset fatum exitiale atræ mortis. Sed semper Jovis validis consilium
 690 quam hominum, qui & fortem viram in fugam vertit, & aufert victoriam facilè,
 etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum: qui ei & tunc animum in pectoribus
 extimulavit. Tum quem primum, quem & postremum interfecisset, Patroclie,
 695 quando jam te dii ad mortem vocârunt? Adrestum quidem primum, & Autonoum,
 & Echeclum, & Perimum Megadem, & Epitorem, & Melanippum: deindè verò
 Elafam, & Mulum, atque Pylartem; hos interfecit: cæteri autem in fugam *candi*
 700 memores fuere quisque. Tum certè altam portis Trojani cepissent filii Achivorum,
 Patrocli sub manibus, supra modum enim ante alios hasta furebat; nisi Apollo
 Phœbus benè structâ super turri stetit, illi exitiâ cogitans, Trojanisque auxi-
 lians. Ter quidem in cubitum scandebat mari excelsi Patroclus, ter autem ipsura
 705 asperè exceptum deturbavit Apollo, manibus immortalibus fulgentem clypeum
 feriens: sed quando jam quartò irruerat deo par, minacitèr tum verò increpitans
 allocutus est longè jaculans Apollo; "Recede, nobilissime Patrocle: neque enim
 " fatum tuâ sub hastâ urbem visitatum iri Trojanorum magnanimorum, neque
 710 " sub Achille, qui tamen te multò fortior." Sic dixit: Patroclus autem recessit
 longè retrò, iram devitans longè jaculantis Apollinis. Hæctor verò in Scæis portis
 tenebat solidos unguis equos: secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam
 715 iterum actis equis, an copias ad murum clamore imperaret congregari. Hæc qui-
 dem ei cogitanti assistit Phœbus Apollo, viro cum se assimulasset juvenique fortique,
 Asio, qui avunculus erat Hæctoris equùm domitoris, frater germanus Heculeus,
 720 filiusque Dymantis, qui Phrygiam habitabat fluente ad Sangari: huic se cum
 assimulasset, allocutus est Phœbus Apollo; "Hæctor, eur à pugnâ cessitèr neque
 " enim omninò te decet. Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior esset:
 " tum profectò statim tuo malo à pugnâ recessisses. Sed age, in Patroclum im-
 725 " pellito validos unguis equos, si quâ ipsum interficere poteris dederit tibi
 " gloriam Apollo." Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per laborem virorum:
 Gebriõnem

- Cebrionem verò jussit bellicosum illustri Hector equos ad prælium verberantem agere: At Apollo ingressus est medium agmen profectus; perturbationem autem
- 730 Argivis inmisit exitalem, Trojanique & Hectori gloriam præbat. Hector autem cæteros quidem Danaos ornabat, neque occidebat: sed ille in Patroclum dirigebat validos ungulis equos. Patroclus autem ex alterâ parte ab equis desiliit in terram,
- 735 sinistra hastam tenens: alterâque arripuit saxum candidum, asperum, quod ejus manus capiebat. Misit verò connixus, neque diù aberat à viro, neque frustra misit telum; percussit enim Hectoris aurigam Cebrionem, notham filium illustri Priami, equorum habenas tenentem, in frontem acuto lapide; ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit os; oculi autem humi ceciderunt in pulverem ipsius ante pedes: Ipse verò, urinatori similis, decidit ab affabrè factâ sellâ; liquitque ossa anima. Illum autem asperè deridens allocutus es, Patrocle eques:
- 745 "Pape, profecto perquam agilis vir, quum ita facilè urinatur; sicubi sanè & ponto "in piscoso esset, multos satiare posset vir hic, ostrea quærens, nave desiliens, estis
- 750 "tempestuosus esset; adeò nunc in campo è curru facilè urinatur: profectè & inter "Trojanos urinatores utique sunt." Sic locutus, Cebrionem heroèm invasit, impetum leonis habens, qui stabula vastans vulneratur ad pectus, suaque ipsum perdit virtus: sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens. Hector verò ex alterâ parte ab equis desiliit in terram. Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnant; qui in montis verticibus de interceptâ cervâ, ambo esurientes, magnis animis pugnant:
- 755 sic de Cebrione duo artifices pugnae, Patroclusque Menœtiades & illustris Hector, cupiebant alter alterius incidere corpus saxo ære. Hector quidem capite postquam prehendit, non dimittebat; Patroclus autem ex alterâ parte tenebat pede:
- 765 Et jam cæteri Trojani & Danaï committebant acre prælium. Ut verò Eurysque Notusque certant inter se montis in saltibus, profundam comitèrem sylvam, fagumque, fraxinumque, corticosamque cornum, quæ altera alteri affigunt extensos in longum ramos sono immenso, fragor autem exortitur inter frangendum:
- 770 sic Trojani & Achivi mutuis assultibus cædebant, neutri verò meminerant perniciosæ fugæ. Multæ autem Cebrionem circa acutæ hastæ defixæ sunt, sagittæque alaræ à nervis salientes: multa & saxa ingentiâ clypeos contudère pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris jacebat ingenti spatio, oblitus aurigationis. Quamdiù quidem sol medium cælum ascendebat, tandiù valde utroque tela attingebat; cadebatque populus: cum verò sol transibat ad occasum, & tum quidem præter fatum Achivi superiores erant: Cebrionem quidem è telorum acervo heroèm extraxerunt, Trojanorum è tumultu, & humeris arma ademerunt. Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit: ter quidem deinde irruit, veloci par
- 785 Marti, horrendum clamans; ter autem novenos viros interfecit: sed cum jam quartum impetum faceret, deo par, tum verò tibi, Patrocle, manifestus imminēbat vitæ finis: occurrebat enim tibi Phæbus in asperâ pugna terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit; caligine enim multâ tectus obvius veniebat: stetit autem à tergo, percussitque interscapillum, latoque humeros, manu pronâ: vertigine autem correpti sunt ei oculi. Hujus verò à capite quidem galeam dejecit
- 795 Phæbus Apollo: volvens autem tinnitum dabat pedibus sub equorum oblonga galea; sedatæque sunt jubæ sanguine & pulveribus: Antè quidem fas utique non erat fetis equinis comantem cassidem sedari pulveribus; sed viri divini caput, venustamque frontem tuebatur Achillis: tum verò Jupiter Hectori dedit suo capite ferendam: propè enim ei erat exitium. Tota verò ei in manibus fracta est prælonga hasta, gravis, magna, valida, ære præmunita; & ab humeris Clypeus cum loro in humum cecidit talaris: solvit autem ei thoracem rex, Jovis filius,
- 805 Apollo. Illi verò stupor animum occupavit, solutaque sunt pulchra membra: stetit itaque attonitus: à tergo autem interscapillum acutâ hastâ humeros inter ex propinquo percussit Dardanus vir, Panthædes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat hastâque aurigandique peritiâ, pedibusque velocibus: etenim jam olim viros viginti deturhaverat de curribus, cum primum venit curra vêtus, discens præliari. Qui tibi primus inmisit telum, Patrocle eques, neque domuit: Is quidem retrò recurrit, immistusque est turbæ, e corpore abreptâ hastâ fraxineâ; neque sustinuit Patroclum, nudum licèt, in pugna. Patroclus autem Dei plagâ & hastâ domitus retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans. Hector verò, ut vidit Patroclum magnanimum retrò cedentem, vulneratum acuto ære,
- 820 prope eum venit per ordines, cominuitque percussit hastâ inum ad ile: penitèntia autem æs adegit: fragorem verò edidit cadens, magnoque affectit dolore populunt Achivorum. Ut autem cum aprum viribus ingentem leo urget pugna, hique
- 825 montis in verticibus magnis animis decertant, fonte de exiguo; volunt quippe bibere

- libere ambo: multum autem anhelantem *appon* leo domat vi: sic multos occidenti Menœtii forti filio Hec̄tor Priamides cominus hasta animam abstulit: et super eum glorians verba alata dixit: "Patrocle, credidisti utique urbem te vastaturum nostram, Trojanasque mulieres, libero die crepto, abducturum esse in navibus ditectam in patriam terram. Demens! pro his enim Hec̄toris veloces equi pedibus contendunt pugnatum: hasta vero ipse inter Troj̄ nos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo diem fervilem: te autem hic vultures comedent. Infelix, neque tibi sentis *hæc*, auxilio fuit Achilles, qui nimirum tibi admodum multis remanens mandavit proficiscenti, ne mihi ante moverere, Patrocle equestris, naves ad cavas, quam Hec̄toris homicidæ sanguinolentam loricaem circa pectora discideris: sic nimirum te allocutus est, tibi que animum vecordi persuasit." Illum vero languens allocutus es, Patrocle eques: "Jam nunc, Hec̄tor, magnis verbis gloriator: tibi enim dedit victoriam Jupiter Saturnus & Apollo, qui me domuerunt facile: ipsi enim ab humeris arma detraxerunt. Tales vero etiam si mihi viginti occurrissent, omnes hic perissent, mea hasta domiti. Sed me fatum perniciosum & Latonæ interfecit filius, eque mortalibus Euphorbus: tu vero me tertius interfectum spoliis. Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo, haud sane ne tu quidem ipse diu in vita progredieris, sed tibi jam prope astat mors & fatum violentum, in quibus domando Achillis eximii Æacidæ." Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit. Anima autem e membris volans ad orcum descendit, suam sortem lugens, relicto robore virili & juvena. Hunc et mortuum allocutus est illustris Hec̄tor: "Patrocle, cur mihi vaticinaris græce exitum? quis vero scit, an Achilles, Thetidis filius comas pulchrae, prior mea hasta percussit animam perdidit?" Sic sane locutus hastam æream e vulnere traxit, calce impresso; illum vero supinum repulit ab hasta. Statim autem cum hasta in Automedontem ibat. Deo parem famulum velocis Æacidæ; cupiebat enim percutere: illum vero extulerunt veloces equi immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

LIB. XVII.

- NEQUE latuit Atræi filium, bellicosum Menelaum, Patroclus a Trojanis domitus in prælio: processit autem per primos pugnatōres armatus corusco ære, ipsi que circumiens protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater, tum primum enixa, querula, non ante experta partum: ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus: præterdit autem ipsi hastamque et clypeum undique æquale, illum interficere paratus, quicumque sibi adversum veniret. Neque vero Panthi filius hasta præstans neglexit Patroclum stratum extrinsum: prope autem iptum stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum: "Atride Menelaë, Jovis alumne, dux populi, recede, & hinc mortuum, finitoque spolia cruenta: non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque soriorum Patroclum percussit hasta in alpera pugna: quare me sine gloria magnam inter Trojanos reportare, ne te percussam, dulcemque animam eripiam." Illum vero graviter indignans allocutus est flavus Menelaus: "Jupiter pater, haud sine decorum superbe gloriari. Nec vero pantheræ tanti spiritus, neque leonis, neque suis apri infetti, (cujus tamen maximus animus in pectoribus supra modum robore truculentus effertur) quantam Panthi filii hæc peritia infignes ferociam spirant. Atqui neque vis Hyperenonis equum domitoris suæ juvenutis fructum percepit, cum me, robris incessit, & me expectavit, et me putavit inter Danaos gravissimum bellatorem esse: neque ipsum autumo pedibus suis reversum, oblectasse uxoremque dilectam, venerandosque parentes: sic certe & tuum ego solvam robur, si me contra steteris: sed te ego recedentem hortor in turbam abire; neque adversus contitus natus, antequam aliquid malum passus fueris: factum vero & stultus agnovit." Sic dixit:

- illi vero non persuasit; sed vicissim affatus est: "Nunc ergo iam, Menelae Jovis
 35 "alumne, omnino certe ultionem dabis fratri meo, quem interfecisti; & jactabun-
 "tus prædicas: viduasti autem uxorem in conclavi thalami recentis, immensum-
 "que parentibus luctum & mærorem fecisti. Ipsis equidem miseris luctus finis
 40 "esset, si quidem ego caputque tuum & arma r'portata Pantho in manus dederis
 "& Phrontidi nobili. Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit, neque
 "certaminis experis, neque virtutis, neque terroris." Sic fatus, ferit clypeum un-
 45 "dique equale: neque perripuit æs, recurvata autem est ei cuspis scuto in valido:
 "secundus vero impetum fecit ære Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem. Pe-
 "dem autem retrahentis gulam imam percussit & ipse connixus imprimebat, robusta
 50 "manu fretus: e regione autem mollem per cervicem abiit cuspis. Fragorem vero
 "editi cadens, sonitumque dedere arma super ipsum. Sanguine ei rigabantur comæ,
 "Cratiis similes, cincinnique, qui auroque & argento confricati erant. Qualem
 55 "vero nutrit plantam vir late frondentem olivæ loco in soli arvo, ubi abunde scaturit
 "aqua, pulchram germinantem, quam flatus motant omnium ventorum, & pullulat
 "flore albo; veniens autem repente ventus, cum turbine multo, fossaque evertit, &
 "extendit super terram: talem Panthi filium hastæ peritiâ insignem Euphorbum
 60 "Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat. Ut vero quando quis
 "leo in montibus nutritus, robore fretus, pascentis armenti bovem rapuerit, quæ
 "optima: hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus, primum, de-
 65 "inde vero sanguinemque & viscera omnia haurit dilanians; circum autem hunc
 "canesque virique pastores crebro admodum clamant e longinquo, neque animus fert
 "contra ire; valde enim pallidus timor occupat: sic horum nemini animus in pec-
 70 "toribus audebat contra ire Menelaum gloria sublimem. Tunc quidem facile abstu-
 "lisset inclyta arma Panthoidæ Atrides, nisi ipsi invidisset Phæbus Apollo, qui in
 "eum Hæctorem incitavit velocî parem Marti, viro se cum ailimulasset Ciconum
 75 "ductori Mentæ: et ipsum edita voce verbis alatis allocutus est: "Hæctor, nunc tu
 "quidem sic curris, quos non assequeris persequens equos Æacidæ bellicosi: illi
 "vero difficiles viris quidem mortalibus domitu, & equitatu alii saltent, quam
 "Achilli, quem immortalis peperit mater. Interim autem tibi Menelaus, Mavor-
 80 "tius Atræi filius, Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit Pantho-
 "dem Euphorbum, finemque imposuit impetuæ fortitudini." Sic fatus, rursus
 "quidem abiit deus per laborem virorum: Hæctori vero gravis dolor circumtexit
 "mentem profundam: e circumspectabat autem deinde per ordines; statim vero ani-
 85 "madvertit hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terra jacentem,
 "fluebat vero sanguis per inflictum vulnus. Processit autem per primos pugnatores,
 "armatus corusco ære, acutum clamans, flammæ similis Vulcani inextinguibili; ne-
 90 "que filium latuit Atræi acutum vociferans; ingemiscens vero is dixit ad suum mag-
 "num animum: "Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra, Patroclumque,
 "qui jacet meum propter hic honorem; *vel eos*, ne quis mihi Danaorum succen-
 95 "seat, qui viderit: si vero cum Hæctore solus & Trojanis pugnem præ verecun-
 "dia *fugæ*, *mutuo* ne qua me circumveniant unum multi: Trojanis enim huc omnes
 "adducit pugnam expedite ciens Hæctor. Sed cur mihi hæc meus secum disserit
 "animus? Quandocumque homo velit adversus deum cum viro pugnare, quem
 100 "deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur: ideo mihi nemo Danao-
 "rum succensebit, qui viderit Hæctori cedentem, quoniam deo jubente pugnat.
 "Sicubi vero Ajacem prælio strenuum audire potuero, ambo tum reversi remi-
 "nisceremur pugnæ, etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mor-
 105 "tuum in gratiam Pelidæ Achillis: inter mala sane melius esset." Dum is hæc
 "verfabat in mente & in animo, interea Troûm ordines supervenerunt; præibat au-
 "tem Hæctor. Hic vero retrocessit, reliquitque mortuum, subinde se convertens;
 110 "ut leo bene barbatus, quem canesque & viri a stabulo abigunt contis & clamore:
 "ejus autem in præcordiis forte cor horrescit, invitusque is abit a caula: sic a Pa-
 "troclo discessit flavus Menelaus. Constitit autem conversus, postquam venit ad
 115 "agmen sociorum, circumspicendo quærens Ajacem magnum, Telamonium filium:
 "hunc autem perquam celeriter advertit pugnæ ad lævam totius, confirmantem soc-
 "cios, & concitantem ad pugnam; divinitus enim is terrorem immiserat Phæbus;
 120 "Apollo: perrexit autem currere, & statim astans verbum dixit: "Ajæ, huc,
 "amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi* festinemus, si cadaver saltem Achilli referre
 "possimus nudum; arma enim habet expedite pugnam ciens Hæctor." Sic dixit;
 "Ajaci vero bellicoso animum commovit: processit autem per primos pugnatores,
 125 "simulque flavus Menelaus. Hæctor quidem Patroclum, postquam inclytis armis
 "exuerat, trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto ære, et cadaver Trojanis
 "raptatum

- raptatum canibus daret: Ajax autem prope venit, gestans scutum, tanquam tur-
- 130 rim. Hector vero retro in turbam abiens recedebat sociorum; in currum autem concito nisu ascendit: deditque ille arma pulchra Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi. Ajax vero, Menœtiadæ scuto lato obtento, constitit, tanquam leo circummeans defensus suos natos: cui seymnos ducenti occurrerint in
- 135 sylvâ viri venatores, hic autem præ robore truces oculos volvit, totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens: sic Ajax Patroclum heroem circumiens protegēbat. Atrides autem ex altera parte, bellicosus Menelaus, stabat magnum luctum
- 140 in pectoribus augens. Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum, Hectorem torve intuitus gravi objurgavit sermone: "Hector, forma præstantissimē me, a bellica sane virtute longe abes: certe te sine causa fama bona tenet, fugax
- 145 "cum sis. Considera nunc, quomodo civitatem & urbem servare possis solus cum "populis, qui in Ilio nati sunt: non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus "cum Danaüs ibit pro urbe; quoniam nullamque gratia fuit pugnare hostibus cum
- 150 "viris indefinenter usque. Quomodo tu deteriorem virum servaveris in turba, im- "probe; cum Sarpedonem simul hospitem & socium reliquisti Argivis capturam " & prædam fieri: qui magno commodo fuit urbiq; & ipsi tibi, vivus existens: "nunc vero non ab eo arcere canes sustinuiti. Itaque nunc si quis mihi Lycio-
- 155 "rum obsequetur virorum, *surdo*, domum ire: Trojæ vero manifesta aderit gravis "perniciēs. Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset intrepida, qualis viros subit, "qui pro patria adversus hostes laborem & certamen suscipiunt, statim Patroclum
- 160 "traheremus in Ilium: quod si ille ad urbem magnam Priami regis ascendisset "mortuus, & ipsam traxissemus e pugna, illico certe Argivi Sarpedonis arma pul- "chra *hæc* pretio redderent, & ipsum duceremus in Ilium: ejus enim famulus inter-
- 165 "fectus est viri, qui longe fortissimus Argivorum apud naves, & cominus pugnan- "tes famuli. Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuiti stare contra, oculos "intuitus hostium in pugna, neque ex adverso pugnare: te nempe fortior est."
- 170 Hunc autem torve intuitus allocutus est expedite pugnam ciens Hector: "Glauce, "cumnam tu talis existens superbe locutus es? O amice, putabam equidem te pru- "dentia superare ceteros eos, quotquot Lyciam glebosam habitant: nunc vero
- 175 "tuam reprehendo omnino mentem, cum ita dixisti; qui me ais Ajacem ingentem "non sustinuisse. Nequaquam ego horruī pugnam, neque strepitum equorum; "sed semper Jovis validius consilium Ægiochi, qui & fortem virum in fugam vertit, " & aufert v'ctoriam facile: alias & ipse excitat ad pugnam. Sed age huc ausis,
- 180 "amice, prope me sta, & aspice opus: an tota die ignavus ero, ut dicis; an ali- "quem etiam Danaorum, bellica licet virtute promptissimum, reprimam a defen- "sione Patrocli mortui." Sic locutus, Trojanos hortabatur altum clamans; "Tro-
- 185 "jani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes, viri estote, amici, recordaminiq; "impetuosæ fortitudinis: dum ego Achillis eximii arma induam, pulchra, quibus "Patroclum fortem spoliavi interfectum." Sic quidem locutus abiit pugnam expe-
- 190 dite ciens Hector ardenti e prælio: currens autem affectus est socios cito admo- dum, necdum longo intervallo, pedibus velocibus insequutus, qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ. Stans vero seorsum a prælio lacrymoso arma mutabat: ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram, Trojanis bellicosus; ipse vero im-
- 195 mortalia arma induebat Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites patri charo dederant: is autem suo filio præbuit jam senex: sed non filius in armis patris ad senectutem pervenit. Illum vero ut seorsum vidit nubes cogens Jupiter armis Pelidæ armari
- 200 divini, quassans utique caput ad suum locutus est animum: "Ah miser, haudqua- "quam tibi mors in animo est, quæ jam te prope est: tu vero immortalia arma
- 205 "induis viri fortissimi, quem tremunt & alii: hujus jam socium interfecisti mi- "temque fortemque; arma autem contumeliose a capiteque & humeris abstulisti: "veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo; ejus compensationem,
- 210 "quod tibi haudquaquam e pugna reverso excipiet Andromache inclyta arma Pe- "lidæ." Dixit, & nigris superciliis annuit Saturnius. Hectori autem apta erant arma ad corpus; subit vero eum Mars horrendus bellicus; impletaque sunt ei membra intus vigoris & roboris: ad inclytos autem socios ivit magno clamore: *Achilli* vero similis videbatur ipsis omnibus, armis resplendens magnanimi Pelidæ.
- 215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis, Mesthlemque, Glaucumque, Medontaque, Therislochanque, Asteropæumque, Disenoraque, Hippothoumque, Phorcynque, Chromiumque, & Ennomum augurem: hos ille incitans verbis alatis
- 220 allocutus est: "Audite, innumere copię circumcirca habitantium sociorum; non "enim ego multitudinem querens, neque egens ea, huc e vestris urbibus excivi "quemque; sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos promptis animis

- 225 "defenderetis bellicosus ab Achivis: hæc in animo habens, donis præbendis ex-
 "haurio & conmeatu populos, vestrumque cujusque animum recreo. Idcirco
 "hæc nunc recta conversus, aut pereat, aut salvus sit: hoc enim belli commer-
 230 "cium. Quicumque vero Patroclum, mortuum licet, tamen Trojanos ad equum
 "domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax; illi dimidium exaviarum tribuam,
 "dimidium vero ipse habebit ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi." Sic
 dixit: illi vero recta in Danaos magna mole ferebantur, hastis elevatis; admodum
 235 autem ipsis sperabat animus mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio: stulti;
 certe multis super ipso animam abstulit. Et tunc Ajax allocutus est pugna stren-
 uum Menelaum: "O amice, o Menelaë, Jovis alumne, haud jam nos spero vel
 240 "ipsum redituros e prælio. Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli,
 "qui mox utique Trojanorum futurabit canes atque alites, quantum meo capiti
 "metuo, ne quid *gravius* patiat, & tuo; prælii enim nubes omnia contegit,
 245 "Hæctor: nobis vero manifestus imminet gravis interitus. Sed age, fortissimos
 "Danaorum voca, si quis audierit." Sic dixit; neque non obsecutus est pugna
 strenuus Menelaus: vociferatus autem est alta voce Danaos inclamans; "O amici,
 "Argivorum ductores, atque principes, qui juxta Atridem Agamemnonem & Me-
 250 "nelaum publice præbitum *vinum* bibunt, & imperant singuli copiis; a Jove autem
 "honor & gloria sequitur. Difficile vero mihi est despiciere unumquemque du-
 "cum: tantum enim certamen pugnae ardet. Sed aliquis sponte prodeat, indigne-
 255 "turque animo, Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri." Sic dixit: confes-
 tim autem exaudivit Oilei filius velox Ajax; primusque obvius prodiit, currens per
 prælium. Hunc vero post Idomeneus & armiger Idomenei Neriones, par Marti
 260 homicidæ. Cæterorum vero quisnam sua mente nomina dicere possit, quotquot
 jam postea pugnam instaurarunt Achivorum? Trojani vero priores in eos impetum
 fecerunt conferti: præibat autem Hæctor. Ut autem cum in ostiis a Jove fluentis
 265 fluvii fremitu ingens fluctus adversus *ejus* fluentem, circumque extrema littora cla-
 mant, eructato mari extra: tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
 stabant circum Menetiadem, unum animum habentes, septi scutis ætatis: illis au-
 270 tem splendidis galeis Saturnius caliginem multam circumfudit: neque enim Me-
 netiadem oderat vel antea, dum, vivus existens, famulus erat Tæacidæ: odiosum
 autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri Trojanis; ideoque enim
 ut defenderent excitavit socios. Moverunt autem loco priores Trojani nigris oculis
 275 Achivos: mortuo vero *illi* derelicto trepidi fugerunt, neminem tamen eorum Tro-
 jani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet; sed cadaver trahebant: haud diu
 vero ab illo neque Achivi abfuturi erant: admodum enim illos celeriter convertit
 280 Ajax, qui superabat quidem forma, superabat & factis cæteros Danaos, post eximi-
 um Pelidem: recta autem percipit per primos pugnatores, sui similis vi apro, qui
 in montibus canes florentesque ætate juvenes facile dilipat, se subito impetu con-
 285 vertens per fruticeta: sic filius Telamonis præclari illustris Ajax facile aggressus
 Troium dissipavit phalangas, qui Patroclum circumdederant, sperabantque maxime
 urbem ad suam trahere, & gloriam reportare. Illum quidem, Lethi Pelasgi illus-
 290 tris filius, Hippothous pede trahebat per acrem pugnam, ligatum loro ad malleo-
 lum circa tendines, Hæctori & Trojanis gratificans: repente autem ipsi venit ma-
 lam, quod ab eo nemo arevit cupientium licet. Illum utique filius Telamonis,
 295 scissa est autem equinis fetis densa galea transfixa hastæ cuspidis, percussa hastaque
 magna & manu robusta: cerebrum vero, ubi hastile spiculo induitur, profiliebat
 ex vulnere, cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: e manibus vero *is*
 300 Patrocli pedem magnanimi remisit in terram jacere; prope autem ipsum cecidit
 cernuus super mortuum, longe a Larissa glebosa; neque parentibus iustitia charis
 reddidit; brevis autem ei ætas fuit, Ajacis magnanimi hasta domito. Hæctor vero
 305 in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti: sed *is* quidem ex adverso conspicatus evita-
 vit æream hastam paululum: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
 Phocensium longe fortissimum, qui in inclyto Panopeo domos habitabat, multis
 310 viris imperans: hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema cuspidis
 ærea prope summum humerum evasit: fragorem vero edidit cadens, sonitumque
 dedere arma super ipso. Ajax autem Phœrcyna bellicosum, Phanopis filium, Hip-
 315 pothoum defendentem, medium ad ventrem percussit; rupitque thoracis cavitatem,
 intestina autem æs penetrans hausit: ille vero in pulverem lapis prehendi terram
 palma: cesserunt autem retro primique pugnatores & illustris Hæctor: Argivi au-
 tem alium clamant, traxeruntque mortuos, Phœrcynque, Hippothoumque: sol-
 vebantque arma ab humeris. Tum vero profusa Trojani, bellicosus *isti* ab Achivis,

- 320 in Ilium ascendissent, præ ignavia *facti* domiti; Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum, fortitudine & robore proprio: verum ipse Apollo Æneam instigavit, corpore Periphanti similis, præconi Epytidæ, qui ei apud patrem
- 325 senem præconem agens confenuerat, benevolis mentem consiliis instructus: huic se cum adiuvallet, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo: “ Ænea, quo pacto
 “ etiam invito deo servare possëtis Ilium excellam? ut jam vidi viros alios fortitu-
- 330 “ dūque roboreque confitis, virtuteque, multitudineque sua, & immotis pavore
 “ copis habentes: nobis vero Jupiter quidem potius annuit, quam Danais, victo-
 “ riam: sed ipsi fugitis territi admodum neque pugnatis.” Sic dixit: Æneas autem longe jaculante Apollinem agnovit coram intuitus: magna autem voce Hec-
 335 totum allocutus est clamans; “ Hectorque, & ceteri Trojanorum ductores atque
 “ sociorum, dedecus quidem nunc hoc est nos, bellicosos, auctos ab Achivis in Ilium
 “ ascendere per ignaviam domitos. Verum enim & jam aliquis ait deorum, mihi
 340 “ prope astans, Jovem summum consiliarium in pugna auxiliatorem esse: Ideo
 “ recta in Danaos eamus, neque illi quieti saltem Patroclum navibus admoverint
 “ mortuum.” Sic dixit: & multo ante primos pugnatores profiliens, stetit. Illi vero conversi sunt, & adversi steterunt Achivis. Tum vero Æneas Leocritum
 345 videns ait, fili, filium Aristonantis, Lycomedis fortem socium; hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes: stetitque admodum prope cum accesserat, & jaculatus est hasta fulgenti, & percussit Hippasidem Apisæonem, pastorem populorum, hæperunt præcones: statimque genua solvit: qui utique a Pæonia glebosa venerat, & post Asteropæum fortissime se gerèbat in pugna. Hunc autem
 350 lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus, rectaque prorupit & hic promptus cum Danais pugnare: sed handquaquam jam poterat; scutis enim obsepti erant
 355 undique, qui stabant circa Patroclum, hastasque preterdebant: Ajax enim valde omnes obibat, multis adhortans; nec quenquam vel retro a mortuo cedere sinebat, nec quenquam procurrare ad pugnandum Achivos ante alios, sed strenue ipsum circumcuentes defendere, commisque pugnare. Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine autem terra rigabatur, purpuero: illi vero alii super alios cadebant mortui
 360 simul Trojanorum, & animosorum sociorum, & Danaorum: neque enim vel illi sine sanguine pugnabant; pauciores tamen multo peribant: recordabantur enim
 365 perpetuo a se mutuo per turbam accere laborem gravem. Sic hi quidem pugnantem instar ignis; neque profus dixisses aut solem omnino saluum esse, aut lunam: caligine enim occupabantur in prælio, quotquot fortissimi stabant circa Menestiam
 370 dem mortuum: alii vero Trojanique & bene ocreati Achivi, liberi pugnabant sub aère feroto: expansus autem erat splendor solis acutus, nubefque non exurgebat a toto campo, neque montibus: interque efcente autem pugnantibus, sua invicem evitantes tela luctuosa, longe distiti: hi vero in medio, dolores patiebantur caligine & pugna; affligebanturque sævo ære, quotquot fortissimi erant: duo vero nondum viri audierunt, viri gloriosi, Phulafmedes, Antiochusque, de Patroclo mortuo exi-
 380 mio, sed adhuc putabant vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare. Hi autem, intuentes eædem & trepidationem sociorum, seorsum pugnantibus, quoniam sic jufferat Nestor, hortatibus impellens ad pugnam nigris a navibus. His autem per totam eorum contentionem magnam certamen ortum erat gravis: deatigione autem & iudore indefinenter abliæne genuaque, tibique, pedeque ictus uniuscujusque, manusque, oculique, sedabantur pugnantium, circa strenuum famulum pedibus
 390 velocis Hæcidæ. Ut vero cum vir tauri bovis magni pellem populis dederit distendendam, ebriam pinguedine; acceptam autem hi seorsum dispositi extendunt in orbem, statimque humor exiit, subitque adeps, multis trahentibus, tenditur autem tota undique: sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio trahabant
 395 utrique: admodum enim ipsis sperabat animus, Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis, naves ad cava; de ipso autem tumultus ortus erat atrox; neque omnino Mars copiarum concitator, neque Minerva hunc conspicata vituperasset, ne quidem si maxime ipsam inaccessisset: telem Jupiter super Patroclo virorumque, & eorum die illo intendit exitialem laborem: nec dum quicquam sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles: longe enim seorsum a navibus pugnantibus velocibus, muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
 405 mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas, reversurum: neque enim hoc credebat omnino, eversurum urbem sine se, sed neque secum. Sæpe enim hoc ex
 410 matre didicerat, seorsum audiens, quæ ei referebat Jovis magni sententiam. Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat, mater, quod scilicet ei multo charissimus periisset socius. Illi vero allidue circa mortuum acutas hastas tenentes, indefinenter concurrebant, & alii alios interficiebant; sic autem aliquis dicebat Achivorum ære loricatorum: “ O amici, non sanè nobis honestum est re-
 415

"dire naves ad cavas, sed hic terra nigra omnibus delibcat: hoc profus nobis con-
 "tinuo multo fatius esset, quam si hunc Trojanis permittamus equum domitoribus
 420 "urbem ad suam trahere, & gloriam referre." Sic autem aliquis & Trojanorum
 magnanimorum dicebat; "O amici, etiam si fatale iuxta virum hunc domari om-
 "nes simul, nunquam aliquis recedat a pugna." Sic utique aliquis dicebat, animos-
 425 que excitabat focii. Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus æreum ad
 cælum ibat, per aërem infructuosum. Equi autem Æacidæ, a pugna seorsum stan-
 tes, stebant, ut primum sentierunt aurigam in pulvere prostratam Hectoris vi ho-
 430 micidæ. Et Automedon quidem, Dioris fortis filius, sæpe & scutica arguta urgebat
 verberans, sæpe & blandis *verbis* alloquebatur, sæpe & minis: illi vero neque retro
 ad naves latum versus Hælfespontum volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:
 435 sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo viri stat mortui, aut mulieris;
 sic manebant immote perpulchro curru juncti, solo admotis capitibus: lacrymæ
 autem illis calidæ de palpebris in terram fluebant plorantibus, aurigæ desiderio;
 440 floridaque sædabatur juba, circulo profusa iuxta jugum ambobus. Plorantes autem
 illos conspicatus, miseratus est Saturnius, motoque capite, ad suum dixit animum:
 "Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi mortali? vos autem estis senii expertes,
 445 "immortalesque: an ut ærumnosa inter homines dolores haberetis? Non enim
 "quicquam alicubi est calamitosus homine omnium, quotquot super terram spi-
 "rantque & moventur. At non sane vobis tamen & curribus artificiose factis
 450 "Hector Priamides vehetur; haud enim permittam. Annon satis, quod & arma
 "habet, & gloriatur temere? Vobis autem in genua mittam robur, & in animum,
 "ut & Automedontem salvum evehatis e pugna naves ad cavas: adhuc enim istis,
 "[Trojanis] gloriam præbebit, ut cædem edant, usque dum ad naves bonis transtris
 455 "instructas pervenerint, occideritque Sol, & tenebræ sacra supervenerint." Sic
 locutus, equis inspiravit robur validum: illi vero, a jabis pulvere in solum excussio,
 velociter ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos. His autem *vestis* Au-
 460 tomedon pugnabat, dolens licet de socio, curru ruens, tanquam vultur in anseres.
 Facile enim & refugiebat e Trojanorum tumultu, facile & irruerat confertam per
 turbam persequens. Sed non interficiebat viros, cum impetum fucebat ad perse-
 465 quendum: haudquaquam enim licuit, solus cum esset sacra in sella, hasta impetum
 facere, & inhibere veloces equos. Tandem vero illum focius vir vidit oculis Alci-
 medon, filius Laërcei Æmonidæ: stetit autem post currum, & Automedontem
 470 allocutus est; "Automedon, quænam tibi deorum inutile consilium pectoribus in-
 "didit, & abstulit mentem sanam? quod ita in Trojanos pugnas prima in turba
 "solus; tibi focius enim occisus est: arma autem Hector ipse gerens humeris ex-
 475 "ultat Æacidæ." Illum vero Automedon allocutus est, Dioris filius; "Alcimedon,
 "quænam tibi Achivorum alius similis, eorum immortalium qui teneat domitu-
 "ramque animosque, nisi Patroclus, diis artifex par, dum viveret? Nunc vero
 480 "mors & fatum occupat. Quin tu scuticam & habenas miro artificio factas accipe,
 "ego vero curru descendam, ut pugnem." Sic dixit: Alcimedon autem, celerem
 prælio currum ut conscendit, statim scuticam & habenas cepit manibus; Autome-
 don vero desivit: animadvertit autem illustri Hector, statimque Æneam allocutus
 485 est prope astantem: "Ænea, Trojanorum princeps are loricatorum, equos hos
 "animadverti velocis Æacidæ in pugnam progressos cum aurigis imbellibus; ideo
 "speraverim me capturum, si modo tu animo tuo velis: neque enim irruentes
 490 "utique nos sustinerint contra stantes pugnare Marte." Sic dixit: neque non
 obsecutus est fortis filius Anchisæ. Hi autem recta ibant, tergoribus boum testæ
 humeros, aridis, solidis: multiplex vero super inductum erat æs. Cum his autem
 495 Chromiusque, & Aretus divina forma præditus, ibant ambo: admodum vero si spe-
 rabat animus ipsoque interficere, abireque arduos cervicibus equos: sulti, ne-
 que enim erant sine sanguine utique reversuri retro ab Automedonte: ille autem,
 precatus Jovem patrem, fortitudinis & robore repletus est præcordia circumfusa
 500 caligine: statim vero Alcimedontem affatus est fidum socium: "Alcimedon, ne
 "jam a me longe tene equos, sed proxime inspirantes in tergum: haud enim ego
 "Hectorem Priamidem a robore temperaturum puto, antequam Achillis pulchre
 505 "jubatos conscenderit equos, nobis interfectis, fugaveritque ordines virorum Ar-
 "givorum: vel ipse inter primos captus fuerit." Sic factus, Ajaces vocavit, & Me-
 nelaum: "Ajaces, Argivorum ductores, & Menelæ, mortui quidem curam com-
 510 "mittite *his*, quotquot fortissimi, ut eum circummeantes defendant, & propulsent
 "ordines virorum; a nobis vero vivis propulsate crudelem diem. Hac enim in-
 "gruunt pugnam per lacrimosam Hector, Æneasque, qui Trojanorum sunt fortissi-
 515 "mi. Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt: jaculabor enim & ego:
 "hæc

“ hæc autem Jovi omnia curæ erunt ” Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
 & intorsit Areti in clypeum undique æqualem: is vero non hastam inhibuit, penitus
 520 autem transit æs, inunquæ in ventrem per balneum trajecit. Ut vero cum acu-
 tum tenens securim juvenis vir, ictu inculso post cornua bovis agrestis, nervum per-
 525 foravit totum; hic autem subito dato cadit: sic utique & ille salu dato cecidit supi-
 nus: ei autem hasta in visceribus perquam acuta vibrata solvit membra. Hector
 vero in Automedontem jaculatus est hasta fulgenti: sed is quidem ex adverso con-
 330 spicuos evitavit æream hastam; in anteriorem enim partem proclinavit: a tergo
 vero hasta longa solo infixæ est, supraque pars posterior quassabatur hastæ: tum
 vero deinde remisit impetum suum valida hasta. Et omnino tunc ensibus cominus
 concurrissent, si non ipsos Ajaxes diremissent ardentes, qui adveniebant per turbam,
 335 sociis vocante. Hos autem subverti cesserunt rursus retro Hector, Æneasque, at-
 que Chironius divina forma præditus; Aretum vero ibidem derehquerunt, laceratum
 corde, jacentem: Automedon autem, veloci par Marti, armisque spoliavit, & glori-
 340 ans verbum dixit: “ Profecto jam paululum saltem de Menetiade mortuo cor do-
 lore levavi, deterior enim licet interfecerim.” Sic fatus, in currum sumptas exuvias
 cruentis posuit, ipseque concessit: pedes & manus superne sanguinolentus, tan-
 345 quam leo taurum depastus. Rursus autem super Patroclo intendebatur aspera pugna,
 gravis, lacrymosa: excitabat nempe certamen Minerva, & celo delapsa; miserat
 enim late sonans Jupiter, ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat
 350 ejus. Veluti cum purpuream rim mortibus extendit Jupiter cœlium, quæ porten-
 dat vel pugnam, vel etiam te appetantem frigidam; quæ continuo ab operibus homi-
 nis cessare facit super terram, necesseque contritat: sic hæc, cærulea nube quæ
 contexerat se, ingressa est Achivorum gentem, excitabatque virum quemque. Pri-
 355 mum vero Atræi filium incitans alborata est, fortem Menelaum, hic enim eam
 prope erat, postquam semet assimilaverat Phœnici corpore & ineffesa voce;
 “ Tibi certe jam, Menelaë, pudor & opprobrium erit, si quidem Achillis illustris
 360 “ fidum socium auro sub Trojanorum veloces canes dicerperint: sed capeffe
 “ pugnam strenue, adhortareque populum omnem.” Hanc autem vicissim affatus
 est pugna strenuus Menelaus: “ Phœnix, pater, senex olim nate, utinam Minerva
 365 “ daret robor mihi, telorumque averteret impetum: ita equidem vellem adesse &
 “ auxilium ferre Patroclo: graviter enim mihi mortuus desiderio percussit animum:
 370 “ sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat ære cœdem edere: ei enim
 “ Jupiter gloriam præbet.” Sic dixit: gavisus est autem oculos cæcia Minerva,
 quod se ante deos precatus esset omnes: vim igitur humeris & genibus indidit, & ei
 375 muscæ audaciam pectoribus immisit, quæ licet abacta crebro a corpore humano,
 appetit morder, dulcoris illi sanguis hominis est: tali enim audacia replevit præ-
 cordia circumfusa caligine. Accessit vero ad Patroclum, & jaculatus est hasta ful-
 380 genti. Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis, divesque, fortisque; maxime
 vero eum honorabat Hector inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva
 hunc ad balneum percussit flans Menelaus, ruentem in fugam; penitusque æs adegit:
 385 fragorem vero edidit cadens: at Atrides Menelaus mortuum a Trojanis sub-
 trahebat ad agmen sociorum. Hectorem autem prope stans hortans excitabat
 Apollo, Phœnopus Asiadæ similis, qui illi omnium hospitem charissimus erat, in
 390 Abdo ædes habitans: huic sese cum simulasset, ipsum affatus est longe jaculans
 Apollo: “ Hector, quis omnino te amplius alius Achivorum formidaverit? Cum
 “ ita nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehac mollis bellator, nunc vero
 395 “ abit solus sublatum auferens mortuum & Trojanis: tuum autem interfecit fidum
 “ socium, strenuum, inter primos pugnatores, Podem, filium Eëtionis.” Sic dixit:
 illam vero doloris nubes obtexit nigra: processit autem per primos pugnatores ar-
 400 matus corusco ære. Tum vero Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam, splenden-
 tem, Idamique nubibus cooperuit: fulguribus etiam emissis, admodum grande in-
 tonuit; eamque concussit: victoriam autem Trojanis dedit, inque fugam vertit
 405 Achivos. Primus Peneleus Bœotius fuit dux fugæ: percussus enim fuerat in hume-
 rum hasta, cum facie in hostem esset usque versa, summum leviter; perstrinxit
 nempe ei ad os usque cuspis Polydamantis: is enim percussit prope accedens.
 410 Leïtum deinde Hector cominus percussit in manum ad carpum, filium Alectryonis
 mananimi; cessare autem fecit a pugna: trepidus autem fugit circumspectans;
 haud enim amplius sperabat animo hastam tenentem manu se pugnatorum cum
 415 Trojanis. Hectorem vero Idomeneus in Leïtum irruentem percussit thoracem
 ad pectus juxta papillam: ad cuspidis autem juncturam fractus est longa hasta; &
 clamaverunt Trojani: hic autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem in curra
 420 stantem: ab eo quidem paululum aberravit; cæterum hic Meriõpis armerigumque

- aurigamque. Cœranum, qui e Lycto bene habitata comitabatur eum: pedes enim primo, relictiis navibus utrinque remis actis, venerat; & omnino Trojanis magnam victoriam præbisset, nisi Cœranus confestim celeres adduxisset equos: & huic quidem salus venit, arcuque sævum diem; ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ. Hunc percussit sub malam & aurem; dentes autem excussit hasta extrema, linguamque perdidit mediam: cecidit autem e curribus, habenasque effudit in terram: & illos Meriones cepit manibus suis inclinans se a solo, & Idomeneum allocutus est: “Urge nunc scutica equos, usque dum veloces ad naves perveneris: tentis enim & ipse, quod non amplius victoria ß Achivorum.” Sic dixit: Idomeneus autem scutica impellebat pulchros jubeis equos naves versus cavas; jam enim timor inciderat animo. Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum Jupiter, quum jam Trojanis debat alternantem victoriam: hisce autem sermopem orsus est magnus Telamonius Ajax: “Eheu, jam quidem etiam qui admodum stultus est, senerit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam præbet. Illorum enim omnium tela assequuntur, quicunque emitit, seu imbellis, seu stenuus; Jupiter nempe omnino omnia dirigit: nobis vero incassum omniis irrita cadunt in terram. Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum, quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi gaudio dilectis sociis sumus reversi: qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant Hectoris homicidæ robur & manus invictas sustenturos, sed in navibus nigris casuros esse. Utinam vero esset socius, qui nunciaret citissimi e Pelidæ: non enim illum opinor ne audivisse quidem tristem nuncium, quod sibi chryrus perit socius. Atqui nondum poffum conspicari talem inter Achivos: caligine enim occupati sunt simul ipsique & equi. Jupiter pater, quin tu libera a caligine filios Achivorum: facque serenitate, daque oculis videre: in luce vero vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.” Sic dixit: eum autem pater miseratus est lachrymantem; statim autem caliginem quædam dissipavit, & amovit nebulam: sol vero affulsit, aciesque tota illustrata est: & tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum: “Circumspice nunc, Menelæ Jovis alumne, si quo modo videre possis vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium: hortare vero, ut Achilli bellicoso cyrus profectus nunciet, quod quidem ei multo charissimus perit socius.” Sic dixit: neque non obtectus est pugna strenuus Menelaus: Perrexit autem ire, tanquam leo a caula, qui postquam fatigatus utique fuerit canesque viroique laceffens, qui ipsum non sunt hominum pinguedinem eripere, totam noctem vigilantes; ille autem, carniis cupidus, recta irrui, sed nihil proficit: crebra enim jacula adversa volant audacibus a manibus, incensæque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licet; mane autem seorsum discedit mæsto animo: sic a Patroelo pugna strenuus Menelaus abibat perquam invitus: admodum enim timebat, ne ipsum Achivi gravi præ metu capturam hostibus relinquerent: multis autem Merionique & Ajacibus mandabat: “Ajaces, Argivorum ductores, Merionéque, nunc aliqui mansuetudinibus Patroeli miseris recordetur; omnibus enim nostris miris esse dum viveret: nunc vero mors & fatum occupat.” Sic fatus abiit flavus Menelaus, quaquaversum circumspiciens, veluti aquila, quam aiunt acutissime cernere inter ænas volucres, quam licet in alto existentem pedibus velox non sitet lepus, a busto sub late comanti jacens; sed in ipsum ea impetum facit, eique celeriter raptò eximit animam. Sic tunc tibi, Menelæ Jovis alumne, oculi lucidi quaquaversum vertantur, multorum peragmen sociorum, scibi Nestoris filium adhuc viventem videre posses. Illum vero citissime animadvertis, neque ad sinistram totius, contrariantem socios, & concitantem ad pugnandum: prope vero atlans allocutus est flavus Menelaus: “Antiloché, eja age huc ades, Jovis alumne, ut audias tristem nuncium, qui non debuit fuisse. Jam quidem te quoque ipsum opinor insipientem sentire, quod cladem deus Danaïs advolvit, victoria autem Trojanorum: occisus est nempe fortissimus Achivorum Patroclus, magnumque desiderium Danaïs contigit. Sed tu cito Achilli, curiens ad naves Achivorum, nuncia, si quo modo celerrime cadaver ad navem integrum auferre potuerit nudum: arma enim habet pugnam expedite cians Hector.” Sic dixit: Antilochus autem horrore correptus est, sermone audito: diu vero eum inopia vocis tenuit; eique oculi lachrymis impleti sunt, licet quidaque ei hæret vox. Sed ne sic quidem Menelæ mandatum neglexit: perrexit autem currere, utnaque eximio dedit socio Laodoco, qui eum prope steterat solidos unguli equus. Hunc quidem, lachrymas fundentem pedes feriebant et prævio, Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum. Neque tibi, Menelæ, Jovis alumne, voluit animus laborantibus sociis auxiliari, unde discesserat Antilochus, magnum autem desiderium Patroli factum erat: sed ille his at committitur Tharsynedem nobilem excitavit,

- citavit; ipse vero rursus ad Patroclum heroem profectus est: constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est: "Illum quidem jam ad naves misi celeres, ut eat ad Achillem pedibus velocem: neque tamen illum puto nunc venturum, vehementer licet iratum Hecitori nobili; nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit: nos autem etiam per nos excogitemus consilium optimum, quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi Trojanorum e clamore mortem & fatum effugiamus." Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax: "Omnia recte dixisti, admodum sublyte o Menelaë: sed tu quidem, & Meriones, subeuntes valde cito, mortuum sublato ferte e prælio: a tergo autem nos pugnabimus cum Trojanisque & Hectore nobili, parem animam habentes cognominis, qui & antea sustinuimus acrem Matrem prope invicem manentes." Sic dixit: illi vero mortuum a terra ulnis sustulerunt alte admodum strenue: exclamavit autem populus retro Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos: recta vero irruerunt, canibus similes, qui in aprum percussum impetum faciunt ante juvenes venatores: aliquantisper enim currunt, dilacerare cupidi; sed cum jam in illos convertitur, robore fretus, continuo retro ceduntque, dissipantque trepidi alio alius: sic Trojanam, aliquantisper quidem catervatim assidue sequebantur, ferientes ensibusque & hastis utrinque acutis; cæterum ubi jam Ajaces conversi contra ipsos constitissent, eorum mutabatur color, neque quis sustinebat impetu in adversum facto, de mortuo pugnare. Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex prælio naves versus cavas: pugna vero gliscebatur ipsis atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum impetu citato latus ex improvviso incendit, pereuntque ædes in flamma magna; eamque fremebunda agit vis venti: sic quidem hos equorumque & virorum bellicolorum horribilus tumultus insequiebatur abeuntes. Illi vero tanquam multi, validum robur induti, trahunt ex monte per asperam viam, vel trabem, vel lignum ingens navale; in ipsis vero & animus affligitur simul laboreque & sudore magno pere contententibus: sic illi alacres cadaver ferebant: at a tergo Ajaces arcebant Trojanos, sicut agger arcet aquam sylvosus campum per totum porrectus; qui vel rapidorum fluminum violentos curfus reprimat, & continuo omnibus fluentem in campum dirigit repellens, haudquaquam enim eum vi perrumpunt fluentes: sic usque Ajaces aciem reprimebant retro Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duoque in iis maxime, Æneasque Anchisiades, & illustris Hector. Ut vero sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum scutum vociferantium, cum vident ingruentem circum, qui parvis eadem infert avibus: sic utique acti vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum acutum vociferantes abibant, obliviscebanturque pugnae. Multa vero arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam, fugientium Danaorum: pugnae tamen non erat cessatio.

LIB. XVIII.

- SIC illi quidem pugnabant iuxta ignis ardentis: Antiochus vero Achilli pedibus celer nuncius venit. Illum autem invenit ante naves puppibus excelsas, eâ cogitantem animo, quæ jam perfectæ erant: ingeniosus autem dicebat ad suum magnum animum: "Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi, ad naves fugati aguntur, turbati per campum? Meno, ne jam mihi perfecerint dii tristes sollicitudines animo, ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit, Myrmi onum fortissimum, adhuc vivente me, manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis. Certe omnino jam mortuus est Menæti fortis filius, miserandus: certe juleram eum, repulso hostili igne ad naves redire, neque cum Hectore magno animo pugnare." Dum is hæc versabat in mente & in animo, interea ad eum prope accersit illustris Nestoris filius, lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem: "Hei mihi, Pelei filii bellicosi, profecto perquam tristem audies nuncium,
- 20 " qui

20 " qui non debuit fuisse. Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant nudo:
 " arma enim habet pugnam expedite ciens Hector." Sic dixit: illum vero doloris
 25 nubes obtexit nigra: ambabus autem manibus sublatis cineres fudit super caput,
 venustamque deturpabat faciem: Divina porro tunica niger undique adhæsit cinis,
 30 Ipse vero in pulveribus ingens in genio ipatio porrectus jacebat, sui que manibus com-
 mam deturpabat scindens. Ancillæ autem quas Achilles in præda ceperat, Patro-
 clusque, animo tristitæ altum ejulabant, & foras procurrebant circa Achillem belli-
 cosum; manibus vero omnes pectora plangebant, resolutaque sunt membra cujus-
 35 que. Antilochus autem ex altera parte lugebat, lacrymas fundens; manus tenens
 Achillis: ille autem suspirabat generoso corde: timebat enim, ne jugulum discin-
 deret ferro. Horrendum vero ejulabat: auditivæ autem veneranda mater, sedens
 40 in fundo maris, apud patrem senem; tum protinus ululavit: Deæ autem circa ip-
 sam congregabantur omnes, quotquot in fundo maris Nereides erant: Illic quidem
 erant Glaucæque, Thaliaque, Cymodoceque, Nereæ, Spsioque, Thoaque, Haliaque
 45 bubulis oculis decora, Cymothoeque, & Actæa, & Limnorea, & Melita, & Iæra, &
 Amphitboë, & Agave, Dotoque, Protoque, Pherusque, Dynameneque, Dexamene-
 que, & Amphinome, & Callianira, Doris, & Panope, & inclyta Galatea, Nemer-
 tesque, & Apseudes, & Callianassa: illic erat & Clymene, Ianiraque, & Janassa,
 50 Mæra, & Orithya, & comas pulchra Amathia; aliæque, quæ in fundo maris Nerei-
 des erant. His vero splendidus implebatur specus: hæc autem simul omnes pectora
 plangebant: Thetis vero exorsa est luctum: " Audite, sorores Nereides; ut bene
 " omnes sciatis audientes, quanti meo insint dolores animo. Hei mihi miseræ, hei
 55 " mihi infeliciter fortissimum enixæ, quæ postquam pepereram filium eximiumque
 " fortemque, præstantissimum heroum, isque succreerat plantæ similis, hunc qui-
 " dem ego educatum, tanquam plantam in fecundo loco agri, navibus nisi recurvis
 " ad Ilium, contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursus
 60 " domum reversum, intra ædes Peleas. Sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen
 " solis, tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta. Sed proficiscar, ut vi-
 " tamque dilectum filium, & audiam, quinam ipsum invaserit luctus, seorsum
 65 " pugna manentem." Sic locuta reliquit specum: illæ vero cum ipsa lachryma-
 bundæ ibant; circum ipsas autem unda maris scindebatur: hæc autem, ubi jam ad
 70 Tr jam glebosam venerant, litus conscenderunt ordine, ubi frequentes Myrmino-
 num subductæ erant naves velocem circum Achillem. Huic autem graviter suspi-
 rantis asstitit veneranda mater, acuto autem edito ululatu caput prehensit filii sui: &
 lugens, verbis alatis allocuta est: " Fili, quid fles? quisnam tuam mentem invasit
 75 " dolor? Iloquere, ne cel: ipsa quidem jam tibi perfecta sunt a Jove, ut jam antea
 " precatus es, manibus sublatis, omnes ad puppes cogi filios Achivorum, tui indi-
 " gentes, patique indignas res." Illam autem graviter suspirans allocutus est pedi-
 80 bus velox Achilles: " Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit: sed quæ
 " mihi ex his voluptas, cum charus perit socius, Patroclus? Quem ego supra om-
 " nes honorabam socios, æque ac meum caput, hunc perdidit: arma vero Hector,
 " postquam trucidaverat, exiit ingentia, mirabilia visu, pulchra; quæ quidem Pe-
 85 " leo dii dederunt, splendida dona, die illo, quando te mortalis viri collocarunt in
 " cubili. Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas habitaffes, Peleus-
 " que mortalem duxisset uxorem. Nunc vero *mortali rupsisti*, ut & tibi luctus in
 90 " animo immensus esset, de filio interfecto; quem non recipies rursus domum re-
 " versum: neque enim me animus jubet vivere, neque hominibus interesse, nisi
 " Hector primus mea hasta percussus animam perdidit. Patroclumque ob inter-
 " factum pœnas Menœtiadem dederit." Illum vero vicissim affata est Thetis la-
 95 " chrymas fundens: " Cito moriturus certe mihi, fili, es; cum ita dicis: Illico enim
 " tibi deinde post Hectorem fatum imminet." Illam vero graviter ingemiscens
 allatus est pedibus velox Achilles: " Illico moriar, cum in factis non erat me socio
 100 " dum interficeretur auxiliari: ille quidem valde procul a patria interit; me vero
 " desideravit, malum qui propulsarem. Nunc autem, quoniam non revertar utique
 " charam in patriam terram, neque ullam Patroclio attuli salutem, neque sociis
 105 " cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectoræ nobili; sed sedeo apud naves in-
 " utile pondus terræ, talis cum sim qualis nullus Achivorum ære loricatorum in
 " pugna; concione autem meliores sunt & alii: utinam contentio a Diis, & ab
 " hominibus pereat; & ira, quæ impellit etiam admodum prudentem scivere:
 110 " quæque multo dulcior melle stillante hominum in pectoribus augetur, tan-
 " quam fumus: adeo me nunc irasci fecit rex virorum Agamemnon. Sed
 " hæc quidem ante acta esse sinamus, dolentes licet, animo in pectoribus
 " nostro domito necessitate. Nunc vero ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
 115 " Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocumque denum Jupiter
 " voluerit

- "voluerit perficere, atque immortales dii cæteri. Neque enim ne vis quidem
 "Herculis effugit mortem, qui tamen charissimus erat Jovi Saturnio regi: sed cum
 120 "fatum domuit & gravis ira Junonis: ita & ego, si jam mihi simile fatum est, ju-
 "cebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam; & aliquam
 "Troadam & Dardanidum profundos sinus habentium, ambabu manibus genis a
 125 "teneris lacrymas abstergentem, crebro suspirare cogam: sentiant autem, quod
 "jamdiu ego a pugna cessavi. Neque me prohibe a prælio, diligens licet neque
 "enim mihi persuadebis." Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes argen-
 130 "tea; "Sane jam hoc, fili, verum; non malum est laborantibus focis arceri gra-
 "tia: illa quidem pugnam expedite ciens Hæctor ipse ferens humeris exultat:
 "neque tamen ipsam puto diu exultaturum esse; cæles enim prope eum. Sed tu
 135 "quidem nequitiam ingrediere pugnam Martis, antequam me huc profectam ocu-
 "lis videris. Mane enim revertar, simul ac sol ortus erit; arma pulchra ferens a
 "Vulcano rege." Sic fata, retro se vertit a filio suo: & conversa, inter marinas
 140 forores dixit: "Vos quidem nunc subite maris latum sinum, visoræque senem
 "marinum & ædes patris, & ei omnia dicite: ego vero ad excelsum Olympum
 "vado ad Vulcanum arte fabrilis clarum, si velit filio meo dare inclyta arma collu-
 145 "centia." Sic dixit: illæ autem undam maris statim subierunt. Ad Olympum
 vero dea Thetis pedes argentea abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret. Illam
 quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi immenso cum fremitu acti vi
 150 Hæctoris homicidæ fugientes, ad navesque & Hellepontum venerant. Nec tamen
 Patroclum bene creati Achivi extra tela extraxerant mortuum, famulum Achil-
 lis: rursus enim jam illum affectu fuerant peditesque & currus, Hæctorque, Pri-
 155 ami filius, flammæ similis vi: ter quidem illum retro pedibus prehendit illustris
 Hæctor, astrahere cupiens, magnaque voce Trojanos inclamabat: ter autem duo
 Ajaces, impetiosam induti fortitudinem, a mortuo vi repulerunt: ille vero con-
 stanter robore fretus, interdum impetum faciebat per tantulum, interdum vero
 160 consistebat alta voce clamitans; retro autem non cedebat omnino. Ut vero a cor-
 pore haudquaquam leonem fervidum possunt pastores in agro pernoctantes valde
 esurientes summovere: sic utique non poterant duo Ajaces, armis acie, Hæcto-
 165 rem Priamidem a mortuo abstertere. Et jam profusa abstraxissetque, & immen-
 sam retulisset gloriam, nisi Pelidæ pedibus ventosa velox Iris nuncia venisset cur-
 rens ab Olympo ut prodiret in pugnam, clam Jove, aliisque diis; miser t enim
 170 eam Juno: prope autem stans verbis alatis allocuta est: "Surge, Pelide, omnium
 "terribilissimæ virorum: Patroclo auxiliare, cujus gratia certamen grave stat ante
 "naves: illi vero se invicem perdunt, hi quidem, pugnantem cadavere pro mor-
 175 "tuo, ut autem trahant ad Ilium ventosam Trojani recta irruunt: maxime vero
 "illustris Hæctor abstrahere cupit: caput autem ipsam animus jubet inungere palo,
 "abscissum tenera a cervice. Sed surge, nec amplius jactato; pudorque tuum ani-
 180 "mum tangat Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri: tibi contumelia, si quid
 "cadaver indigæ acceptum venerit." Huic autem respondit deinde peioribus celer
 nobiliss Achilles: "Iri dea, quisnam te deorum mihi nunciam misit?" Illum vero
 185 vicissim allocuta est pedibus ventosa velox Iris: "Juno me misit, Jovis gloriosa
 "conjug: neque scit Saturnius in alto sedens, neque quis alius immortalium, qui
 "Olympum valde nivofosum habitant." Hanc autem respondens allo utus est peioribus
 celer Achilles: "Et quomodo ire possim ad pugnam? Habent enim arma isti:
 190 "Mater autem me chara prius vetuit armari, quam ipsam revertam oculis vide-
 "rem: pollicita enim est a Vulcano allaturam sè arma pulchra. Alterius autem
 "non ullius scio, cujus inclyta arma induere possim, nisi Aiæis utique scutum Te-
 195 "lamonii. Sed & ipse hic, spero, inter primos ver atur, hacta eadem edens Patro-
 "cli gratia mortui." Illum vero vicissim allocuta est pedibus ventosa velox Iris:
 "Bene quidem & nos scimus, quod inclyta arma deinentur: sed sic ad fossam
 "profectus, Trojanis da te in conspectum, si forte te veriti abstinerint pugna
 200 "Trojani, respiraverintque Mavortii filii Achivorum assibit jam: exigua autem
 "& respiratio a prælio." Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris: at Achil-
 les surrexit Jovi chorus: Minerva vero humeris validis circumposuit ægida sibratam:
 205 caput autem ei nube cinctum ornavit augustissimo deaurum auro, eque ipsa
 accendit flammam collucentem. Ut vero cum fumus ascendens ex urbe ad æthe-
 rem affurgit longe ex insula, quam hostes oppugnant, qui, toto die, horrendo de-
 210 cernunt Marte urbe *procurrens* ex sua; ut vero sol occiderit, continuo & faces in
 speculis ardent densæ, inque altum splendor emicat, finitimi ut videant; si forte
 cum navibus Martis propulatores venire velint: sic ab Achillis capite splendor ad

- 215 æthera pertingebat. Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivis miscebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum. Ibi stans clamavit; seorsum & Pallas Minerva vociferata est; & inter Trojanos immensum excitavit tumultum. Ut vero cum admodum luculenta vox *fit*, quando clangit tuba urbem cingentes hostes propter exitiales; sic tunc admodum luculenta vox *est* Æacidæ. Illi vero ut audiverunt vocem æream Æacidæ, omnibus commotus est animus: pulchri autem júbis equi retro currus vertebant: præagebant enim clades animo. Aurigæ autem percussæ sunt, ubi viderunt indefessum ignem horrendum super caput magnanimi Pelidæ ardentem: illum nempe accendebat dea oculis cæca Minerva. Ter quidem super fossam magna voce clamavit nobilis Achilles; ter vero turbati sunt Trojani inclytique socii. Ibidem autem etiam tunc perierunt duodecim viri fortissimi impediti & confixi suis curribus & hastis: at Achivi laacriter Patroclum extra tela extractum, deposuerunt in lectis: chari autem circumstantabant socii lugentes; atque eos pedibus velox sequebatur Achilles, lacrymas calidæ fundens, postquam aspezit fidum socium jacentem in seretro, lacratum acuto ære: quem quidem miserat cum equis & curribus in prælium, neque rursus recepit reversum. Solem autem indefessum oculis bubulis decora veneranda Juno misit ad Oceani fluenta invitum redire: Sol quidem occidit, sinemque fecerunt nobiles Achivi certaminis asperi & omnibus æque gravis pugnae. Trojani vero ex altera parte, ex aspero prælio ut excellerant, solverunt a curribus veloces equos. Ad concionem autem congregabantur, antequam cœnam curarent; erectis autem flantibus concio habita est, neque quis sustinuit sedere; omnes enim tenebat tremor, eo quod Achilles in conspectum se dederat; diu enim pugna abstinerat tristis. Illis autem Polydamas prudens cepit concionari Panthoides; hic enim solus videbat futura & præterita: Hæctori autem erat sodalis; eademque nocte *pati* erant; sed hic quidem verbis, ille vero hasta multum superabat: qui inter eos sapiens concionatus est & dixit: "In utramque partem diligenter deliberate, amici: hortor
- 225 " enim ego in urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram in campo prope " naves: procul enim a muro fumus. Quamdiu quidem hic vir Agamemponi " irascebatur nobili, tamdiu in pugna erant minus graves Achivi. Gaudemus enim
- 230 " ego veloces juxta naves pernocians, sperans *nos* naves utique capturos utrinque " remis actas: nunc vero graviter timeo velocem Pelidem: qualis illius animus " violentus, non volet manere in campo, in quo Trojani & Achivi in medio utri-
- 235 " que vim Martis communem experiuntur, sed de urbeque pugnabit, atque uxori- " bus. Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit: nunc quidem " nox abstinere fecit velocem Pelidem dulcis; si autem nos offenderit hic manen-
- 240 " tes cras progressus cum armis, probe tunc aliquis illum agnoscat; libenter enim " pervenerit ad Ilium sacram, quicumque effugerit: multos vero canes & vultures " comedent Trojanorum: utinam sane mihi omnino inauditum tale quid fuerit. Si
- 245 " vero meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licet, per noctem quidem in concione " nos muniemus, urbem autem turres excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ " longæ, bene politæ, cogmentatæ utabuntur. Mane autem sub aurora armis
- 250 " instructi stabimus super turribus: huic autem gravius fuerit, si voluerit, profectus " a navibus, circa murum nobiscum pugnare. Retro iterum ibit ad naves, post- " quam arduos cervicibus equos vario cursu satiarit sub urbem vagans. Intus vero
- 255 " nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet, nec unquam vitabit: prius ip- " sum canes veloces edent." Illum vero torve intuitus allocutus est pugnam ex- " pedite ciens Hæctor: " Polydama, tu quidem non amplius mihi grati hæc dicis,
- 260 " qui hortaris in urbem *nos* cogi reverbos. An nondum satiati estis clausi manendo " intra turres? Antea enim Priami urbem articulate loquentes homines omnes " prædicabant divitem auri, divitem æris; nunc vero jam perierunt ex ædibus
- 265 " pretiosæ res reconditæ pulchræ: multæ autem jam in Phrygiæ et Mætoniæ " amabilem opes venum avestæ abiere, postquam magnus iratus fuit Jupiter. Nunc " vero cum mihi dedit Saturni filius versuti gloriam retulisse apud naves, marique
- 270 " conclusisse Achivos, stulte, ne jam hæc consilia ostende inter cives: non enim " quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam. Sed agite, sicut ego dixero, " pareamus omnes. Nunc quidem cœnam sumite per exercitum turmatim, &
- 275 " excubiarum mementote, & vigilate quisque: Troium vero quicumque de opibus " *periclitantibus* admodum sollicitus est, collectas in unum copias det publice absu-
- 280 " mendas, quorum aliquem melius est, *illis* frui, quam Achivos. Mane vero sub
- 285 " aurora armis instructi, naves juxta cavas excitemus acie prælium. Sin revera " apud naves surrexit ad certamen nobilis Achilles, gravius, si voluerit, ei erit: " non illum ego sane fugiam è pugna horrida, sed omnino contra stabo, *sed* re-
- " ferat

- "ferat magnam victoriam, seu referam: communis Mars, & occisorem sæpe occi-
 310 "dit." Sic Hæctor concubonatus est: Trojæ autem acclamantium, vecordes; eorum
 enim mentes eripuerat Pallas Minerva: Hæctori enim assensu sunt perniciofa con-
 silia danti, Polydamanti vero nullus, qui bonum protulerat consilium. Cœnam
 315 deinde sompnerant per excessum: ut Achilæ tota nocte Patroclum edebant gemitus
 lugentes; illis autem Pelides densum suspiriis exorsus est læctum, manibus homici-
 cidis impositis pectoribus sodalis, crebros admodum edens gemitus: sicut leo bene
 320 barbatus, cui nempe patulos venaticus surripuerit vir sylva ex densa; ille vero trif-
 tatur fero cum advenerit: multas autem continuo convalles obit viri vestigia inda-
 gans, sicubi inveniat: perquam enim acris ira corripit. Sic is gravior suspirans
 325 dixit inter Myrmidones: "Pape! irritum profrus verbum effudi die illo, bono
 "animo esse jubens heroem Menetium in ædibus: dicebam enim ei in Opunta in-
 "clytum filium reduciturum, Ilium ut evastasset, nactusque esset prædæ portionem.
 "Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit: ambos enim fato ratum est
 330 "eandem terram rubefacturos hic in Troja: neque enim me reversum excipiet in
 "ædibus fenex equum agitator Peleus, neque Thetis mater, sed hæc terra tenebit.
 "Nunc vero quandoquidem, Patrocle, te posterior fubeo terram, non tibi ante justa
 335 "faciam, quam Hæctoris huc attulero arma & caput magnanimi tui interfectoris.
 "Duodecim autem ante rogum cervices abscondam Trojanorum præclaris filiis, de
 "te interfecto iratus. Interea vero mihi apud naves recurvas jacebis sic: circum-
 340 "que te Trojæ & Dardanides profundos sinus habentes plorabunt, noctesque &
 "dies lacrymas fundentes: quas ipsi labore acquisivimus, vique hætaque longa,
 "opulentes evastantes civitates articulate loquentium hominum." Sic fatus, socios
 345 iussit nobilis Achilles igne circumdare positum tripodem magnum, ut celerim a
 Patroclo abluerent tabum cruentum. Illi vero aptum ad lavaera tripodem statu-
 runt in ignem ardentem, & aquam infuderunt, subusque ligna accenderunt
 allata. Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque qua: ut vero ferve-
 350 facta ut aqua in sonoro ære, tum statim laveruntque, & unxerunt pingui oleo:
 vulnera autem repleverunt unguento novenni: in lectis vero positum, tenni linteo
 texerunt ad pedes a capite: desuper autem, palla candida. Tota nocte quidem
 355 deinde pedibus celerem circa Achilæ Myrmidones Patroclum gemitus edebant
 lugentes. Jupiter autem Iunonem allocutus est forem, conjugemque: "Et per-
 "fecisti opus tandem, bubulis oculis decora veneranda Juno, excitato scilicet Achille
 360 "pedibus celeri: te nimirum ex ipsa nati sunt comantes Achivi." Ei vero respon-
 dit deinde bubulis oculis decora veneranda Juno: "Importunissime Saturnie, qua-
 "lem orationem habuisti? vel jam aliquis homo homini perfererit, qui tamen
 "mortalisque est, neque tot consilia novit: quomodo ergo ego, quæ aio, dearam
 365 "me esse præstantissimam, utrumque, genereque, & quod tua uxor vocor, tu vero
 "omnibus immortalibus imperas, non debui Trojanis ira accenta mala machinata
 "esse?" Sic illi quidem talia inter se loquebantur. Vulcani autem pervenit ad
 370 domum Thetis pedes argentea immortalium, Italicam, insignem inter immortales,
 æream, quam quidem ipse fecerat Claudus. Illum vero invenit sudantem, versan-
 tem se circa folles, studiose agentem; tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
 375 qui starent ad parietem bene fundatæ domus. Aureas autem ipsi rotas unicusque
 fundo subdiderat, ut ei sponte sua divinum ingrederentur cœtum, ac rursus domum
 redirent, mirabile visu. Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures vero
 380 nondum artificiosè ad hæc erant, quas quidem apparatus; cusebatque clavos. Dum
 hæc conficiebat peritis præcordiis, interea ad eam prope accessit dea Thetis pedes
 argentea. Illam autem vidit progressa Charis vittis elegantibus nitida pulchra,
 quam uxorem duxerat inclytus Vulcanus; inque ejus hæsit manu, verbaque fecit,
 385 dixitque: "Quam ob rem, Theti sinuoso peplo induta, venis ad nostrum domum,
 "venerandaque dilectaque? antea quidem nequaquam sæpe veniebas: sed si quere
 "ulterius; ut tibi hospitales epulas apponam." Sic locuta, ulterius ducebat au-
 gustissima dearam. Hanc quidem deinde federe fecit in fede argenteis clavis dis-
 390 tincta, pulchra, vario artificio facta; scabellum vero pedibus suberat: vocavit au-
 tem Vulcanum inclytum artificem, dixitque sermonem: "Vulcanè, prodi huc,
 "Thetis aliqua utique in re tui indiget." Huic vero respondit deinde inclytus
 395 Vulcanus: "Profecto mihi omnino colendaque & veneranda dea intus, quæ me
 "servavit, quando me dolor occupavit prolapsam longæ, matris meæ propter con-
 "siliium impudentis, quæ me volebat occultasse, claudus cum essem: tum sane
 "passus forem dolores animo, nisi me Eurynomeque, Thetisque excepisset: seu;
 400 "Eurynome, filia restui Oceani. Has apud per novennium fabricavi artificiosè
 "multa, fibulæque, tortileque armillas, fistulæque, & torques, in specu concava;
 "circum

405 "circum autem fluentium Oceani spuma murmurans fucebat immensum: neque
 "quis alius norat, neque Deorum, neque mortalium hominum, sed Thetisque &
 "Eurynome adorant, quæ me servantur. Hæc nunc nostram ad domum venit:
 "ideo me admadum decet omnia Thetidi comas pulchræ præmia salubris solvere.
 410 "Sed tu quidem nunc ei apponito epulas hospiales lautas, dum ego folles repo-
 "nam, instrumentaque omnia." Dixit, & ab incudis stipite vastus ærdens *deus*
 surrexit claudicans, subitis autem tibiæ multo molimine ferebantur imbecillæ.
 Folles quidem feposuit ab igne, instrumentaque omnia arcam in argenteam colle-
 lecta collocavit, quibus opus faciebat: spongia autem undiquaque ora & ambas
 415 manu absterfit, cervicisque validas & pectora hirsuta: induit vero tunicam; ac-
 cepitque sceptrum crasum; & exiit foras claudicans: ancillæ vero validis ibant
 passibus sustentantes regem, auræ, vivis adolescentulis similes, quibus quidem
 420 mens inest in præcordiis, inest & vox, & vis, ab immortalibus autem diis opera
 doctæ sunt. Hæc quidem a latere regis sedulo ibant: ille vero ægre gradiens,
 prope ubi Thetis, in throno confedit fulgido, inque ejus hæsit manu, verbaque
 fecit, dixitque: "Quam ob rem, Theti sinuoso induta peplo, venis nostram ad
 425 "domum, venerandaque dilectaque? Antea quidem haudquam sæpe veniebas.
 "Eloquere, quod habes in animo; perficere autem me animus jubet, si possura
 "utique perficere, & si perfici potest." Huic autem respondit deinde Thetis la-
 crymas defundens: "Vulcane, an omnino jam ulla, quotquot deæ sunt in Olym-
 430 "po, tot mente sua pertulit mæiores graves, quot mihi præ omnibus Saturnius
 "Jupiter dolores dedit? Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem
 "subjecit, Æacidæ Peleo, & sustinui hominis cubile, admadum invita: is quidem
 435 "jam senio gravi jacet in ædibus confectus: alios vero mihi nunc *dolores dedit Ju-*
 "*pter.* Filium postquam mihi dedit peperisseque enutrisseque, præstantissimum
 "heroïum, is autem succreverat plantæ similis; eum quidem ego educatum, tan-
 440 "quam plantam in fœcundum loco agri, navibus misi recurvis ad Ilium, contra Tro-
 "janos pugnaturum: hunc autem non recipiam rursus domum reversum, in ædes
 "Peleias: sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen solis, tristatur, neque quid ei
 "possim auxiliari profecta. Puellam, quam quidem ei præmium electum dede-
 445 "rant filii Achivorum, hanc rursus e manibus abstulit rex Agamemnon. Is sane
 "hujus gratia mærens præcordiis tabescebat: at Achivos Trojani ad puppes actos
 "concluserunt, neque foras sinebant exire: hunc autem precati sunt primores
 450 "Argivorum, & multa inclyta dona recensita pollicebantur. Ibi ipse quidem de-
 "inceps abnuvit exitum arcere: sed ille Patroclum suis armis induit, misitque eum
 "in pugnam, multumque una populum præbuit. Toto vero die pugnarunt ad
 455 "Scæris portas: & omnino eo ipso die urbem expugnassent, nisi Apollo, magnam
 "cladem cum jam fecerat, Menestii fortem filium occidisset inter primos pugna-
 "tores, & Hæctori gloriam dedisset. Hujus gratia nunc ad tua genua accedo, si
 "volueris filio meo brevi morituro dare clypeum & galeam, & pulchras ocreas
 460 "fibulis apte junctas, & thoracem: quicquid enim ei erat *armorum* perdidit fidus
 "sodalis, a Trojanis domitus: hic vero jacet super terram animo dolens." Huic
 vero respondit deinde inclytus Vulcanus: "Bono sis animo, ne tibi hæc menti tuæ
 465 "solicitudini sint. Utinam enim ipsum a morte horrida sic possem seorsum ab-
 "scondere, quando eum fatum grave adierit; ut ei arma pulchra aderent, qualia
 "quilibet certe hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit." Sic locu-
 tus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles: illos autem recta contra ignem
 470 vertit, iussitque operari: folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant, om-
 nigenum facilem inflatu spiritum emittentes, nunc quidem properanti *qualis* inser-
 virent, nunc vero contra, quemadmodum Vulcanusque vellet & opus perfici posset.
 475 Æes autem in igne posuit indomitum, stannumque, & aurum pretiosum, & argen-
 tum: deinde vero posuit in stipite magnam incudem: sumpsitque manu malleum
 gravem, alteraque sumpsit forcipem. Fecit autem primum Scutum magnumque
 solidumque, undiquaque artificio vario exornans, orbemque extimum circumdedit
 480 fulgidam, triplicem, candentem, & ab *eâ* *navit* argenteum lorum. Quinque autem
 ipsius erant scuti pilicæ: & in eo fecit artificiosa multa peritis præcordiis. In eo
 quidem terram finxit, cœlumque *finxit*, & mare, solemque indefessum, lunam-
 485 que plenam: finxit & sidera omnia, quibus cœlum redimitum ornatur, Pleia-
 dasque, Hyadasque, roburque Orionis, Ursamque, quam & Plaustrum vulgo vocant,
 quæ ibidem vertitur, & Orionem observat; sola autem exors est lavacrorum
 490 Oceani. Fecit in eo & duas urbes articulate loquentium hominum pulchras: in una
 quidem nuptiæque erant, conviviaque solennia: sponfas autem ex thalamis, tædis
 adlucentibus, ducebant per urbem, crebroque hymenæus excitabatur clamore.

495 Adolescentes autem saltatores in orbem agebant se, interque eos tibiae, citharæque
 sonum edebant: mulieres vero stantes admirabantur in vestibulis unaquæque. Po-
 puli autem in foro erant frequentes; ibi nempe contentio orta erat: duo enim viri
 500 contendebant gratia mulierum, propter virum interfectum: alter quidem affirmabat,
 omnia reddidisse, populo declarans; alter vero negabat, quicquam accepisse. Am-
 505 bo itaque cupiebant testibus datis litem ad exitum perducere. Cives autem utrius-
 que acclamabant, hinc inde fautores: Præcones vero populum sedabant: at senio-
 510 res sedebant super politos lapides, sacro in circulo: sceptrum vero præconum in ma-
 nibus habebant vocibus æreum repletum: cum his deinde exurgebant, & alterna-
 tim sententias ferebant. Jacebant autem in medio duo auri talenta, ei danda qui
 inter hos sententiam rectissime diceret. Alteram vero urbem duo exercitus obide-
 515 bant copiarum, armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium, aut everte-
 re; aut in duas partes omnia dividere, opes *scilicet*, quantas oppidum amonum
 520 inter continet. Illi vero nequaquam parebant, ad insidias autem clam arabantur.
 Murum quidem conjugesque dilectæ & parvi liberi custodiebant supra stantes, in-
 terque viri, quos tenebat fenestris. Ipsi vero profecti sunt: dux erat autem iis
 Mars & Pallas Minerva, ambo aurei, aureas & vestes induti erant, pulchri & magni
 525 cum armis, sicut dii scilicet, utrinque perinsignes: populi autem humiliores erant.
 Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari, apud fluvium, ubi &
 aquatio erat omni pecori, ibi hi considerunt, testis corusco ære. His vero deinde
 530 seorsum duo speculatores sedabant a copiis, observantes, siquando oves viderent &
 camuros boves. Illi vero statim progrediebantur, duoque una sequebantur pasto-
 535 res, oblectantes se fistulis: insidias enim nequiquam præferant. Ii quidem his
 prospectis incurrerunt, & continuo prædantes abducebant boum armenta & greges
 540 pulchros candidarum ovium; interficiebant autem insuper pastores. Illi vero ut
 audierunt magnum tumultum apud boves, pro concione sedentes, consecutum equos
 conscendentes pedes in altum attollentes insecuti sunt; moxque percesserunt.
 Consistentes vero pugnantem pugnam fluvii propter ripas, feriebantque invicem se
 545 æratis hastis. Inter eos autem Discordia, & Tumultus versabantur, & exitiale Fa-
 rum, alium vivum tenens recens vulneratum, alium illæsum, alium interfectum
 per prælium trahebat pedibus. Vestem autem habebat circum numeros admodum
 550 cruentatam sanguine humano: versabantur vero, tanquam vivi homines, atque
 pugnantem, cadaveraque suorum invicem trahebant interempta. Posuit in eo &
 novale molle, pingue arvom, lutum, tertiatum: multi autem aratores in ipso juga
 555 convertentes agebant huc & illuc. Ii autem quoties reversi pervenirent ad finem
 arvi, iis tunc in manus poculum prædulcis vini dabat vir obiens: illi autem con-
 vertebant se ad suos quibus sulcos, cupidi novalis profundi ad terminum perveni-
 560 endi. Ipsum autem *novale* nigricabat a tergo, versoque aratris simile erat, aureum
 licet esset: hoc sane ingens miraculum effectum erat. Posuit in eo & separatim
 565 agrum profundæ segetis; in quo operarii metebant, acutas falces in manibus ten-
 entes: manipuli autem alii recta serie densi cadebant in terram, alios vero mani-
 pulorum ligatores vinculis confringebant. Tres autem manipulorum ligatores
 570 sequentes inlabant: at pone pueri manipulos colligentes, in ulnis ferentes, usque
 porrigebant: Rex vero inter hos silentio sceptrum tenens stabat super manipulo-
 rum serie lætus corde. Præcones autem seorsum sub queru convivium appara-
 575 bant; bovem nempe mastatum magnum hinc inde curabant: mulieres autem cœ-
 nam operariis, albâ farina multas immiscebant. Posuit in eo & uvis admodum
 gravatam vineam, pulchram, auream; nigri autem per *eam* racemi erant: stabat
 580 autem in via palus ex ordine argentea. Circum autem, cyaneam fossam, circum
 & septum duxit flammis: una autem sola semita erat ad eam, qua ibant bajuli,
 gaudio viandemiantem vineam. Virguncula autem & adolescentuli, teneris animis,
 585 textilibus in qualis portabant prædulcem fructum. His vero in mediis puer cithara
 arguta suaviter personabat; chordaque eleganter succinebat tenella voce: hi au-
 590 tem ferientes *tanquam* simul cum cantuque sibiloque, pedibus tripudiantes sequeban-
 tur. In eo & armentum fecit boum capita alte ferentium: boves autem ex auro
 595 effictæ erant, sinnoque cumque mugitu e stabulo ruebant ad pascua præter fluvium
 resonantem, admodum rapidum cannis abundantem. Aurei autem pastores
 600 Terribiles vero leones duo inter primas boves Taurum gravês gemitus edentem
 tenebant: is autem, alte mugiens trahebatur: eumque canes recepturi sequebantur
 & juvenes. Illi quidem, discerpta bovis magni pelle, viscera & nigram sanguinem
 605 hauriebant: pastores vero frustra insequabantur, veloces canes hortatibus incitantes.
 Illi enim mordere quidem recusabant averfi a leonibus, stantes autem admo-
 dum

dum prope latrabant, & evitabant. Fecit in eo & pascuum inclytus Vulcanus, ameno
 590 in saltu, magnum ovium candidarum, stabulaque, tuguriaque, tectaue ovilia. In
 eo & chorum vario effinxit artificio inclytus Vulcanus, ei similem, qualem olim in
 Crosso lata Dædalus concinnavit comas pulchræ Ariadne. Ibi quidem adolescen-
 595 tes, & virgines formosæ tripudiabant, alter alterius ad carpum manus tenentes:
 erant bene textas, leniter nitentes oleo: & hæc quidem pulchras coronas gerebant,
 600 illi vero gladios habebant aureos pendentes ab argenteis balteis. Hi autem quando-
 que quidem *in viam* discurrebant doctis pedibus leniter admodum, veluti cum aliquis
 rotam aptatam manibus sedens figulus tentaverit, si currat: quandoque autem rur-
 605 sus discurrebant per ordines invicem. Multa vero pulchram choream circumstabat
 turba oblectantes se: duo autem saltantes in caput inter ipsos cantum exordientes
 agebant se per medios. Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani, orbem propter
 extremum scuti affabre facti. At postquam fabricatus erat Scutum magnum-
 610 que solidumque, fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore: fecit ei & Cassi-
 dem validam, temporibus quadrantem, pulchram, multo exornatam artificio: aureamque
 Cristam superimposuit: fecit ei & Ocreas e ductili stanno. At postquam
 omnia arma elaborarat inclytus Vulcanus, coram matre Achillis posuit sublata:
 615 illa vero, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso, arma coruscantia a Vulcano
 ferens.

L I B. XIX.

AURORA quidem croceo peplo induta ab Oceani fluentis exoriebatur, ut im-
 mortalibus lucem ferret & mortalibus. Illa vero ad naves pervenit a deo dona
 5 ferens: invenit autem Patroclo circumfusum suum charum filium, plorantem strid-
 ule: multi autem circum ipsum focii lamentabantur: inter hos vero astitit au-
 gustissima deorum, inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque: "Fili mi,
 "hunc quidem finamus, dolentes licet, jaceré, quandoquidem primum Deorum
 10 "consilio interfectus est: tu vero a Vulcano allata inclyta arma accipe, pulchra
 "admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit." Sic sane locuta Dea
 arma deposuit ante Achillem: illa verb sonitum edidere facta artificiose omnia.
 15 Myrmidonas vero omnes cepit tremor, neque quis sustinuit contra aspicere, sed
 terrii diffugerunt: at Achilles ut vidit, statim ipsum magis subiiit ira; intus autem
 ei oculi terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt: oblectabatur au-
 tem in manibus tenens dei splendida dona. At postquam mente sua delectatus est
 20 artificiosa aspiciens, continuo matrem suam verbis laicis allocutus est: "Mater
 "mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par opera esse immortalium, neque
 "mortalem virum perfecisse: nunc vero ego quidem me armabo; sed perquam
 25 "graviter timeo, ne mihi interea Menæti fortem filium Muscæ ingressæ per aere
 "instructa vulnera vermes intus generent, deturpentque cadaver; (vita nempe
 "adempta est,) inque corpore omnia putrescant." Ei autem respondit deinde dea
 30 Thetis pedes argentea: "Fili, ne tibi hæc in animo tuo sint curæ: ab hoc quidem
 "ego conabor arcere improba examina Muscæ, quæ sane viros pugna interfectos
 "comedunt. Etsi enim jaceat vel integrum in annum, usque ei erit corpus incor-
 35 "ruptum, aut etiam melius. Quin tu ad concionem vocatis herouibus Achivis, ira
 "renunciata Agamemnoni, pastor populorum, continuo profus ad pugnam arma-
 "tor, induque fortitudinem." Sic quidem fata, animos audentissimos immisit.
 Patroclo vero ambrosiam & nectar rubrum instillavit per nares, ut ei corpus incor-
 40 ruptum esset. Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles, horrendum vociferans,
 excitabatque heroes Achivos: & quicumque etiam antea navium in cætu sole-
 bant manere, & tenebant clavos navium, & promi condi apud
 navea

- 45 naves erant, cibi dispensatores: & hi tunc sane ad concionem ibant, quod Achilles
in conspectum se dederat; diu enim pugna abstinaerat tristi. At duo claudican-
tes ibant Martis famuli, Tydidesque bellicosus, & nobilis Ulysses, hastæ innitentes;
50 adhuc enim habebant vulnera gravia in prima autem concione confederunt pro-
fecti. At ultimus venit Rex virorum Agamemnon, vulnus habens: etenim illum
in aspera pugna vulneraverat Coon Antenorides ærata hasta. Verum postquam
55 omnes congregati sunt Achivi, inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achil-
les; "Atride, omnino hoc utique utilius foret tibi & mihi; quando nos quidem,
dolentes corde, animum rodente contentione irati fuimus, gratia puellæ. Hanc
60 "debut in navibus occidisse Diana sagitta, die illo, quo ego cepi Lyrnessum popu-
latus: tum sane non tot Achivi mordicus prehensissent immensum solum, hos-
tium manibus strati, me iram fovente. Hectori quidem & Trojanis hoc utilius;
65 "at Achivos diu meæ & tuæ contentionis memores fore puto. Sed ea quidem
ante acta esse sinemus, dolentes licet, animo in pectoribus nostro domito necessi-
tate. Nunc vero ego sane impono finem iræ, neque omnino me par est perti-
naciter usque irasci: sed age ocyus hortatibus concita ad prælium comantes
70 "Achivos, ut adhuc etiam Troïum periculum faciam obvius profectus, num velint
apud naves pernoctare: sed aliquem puto libenter ipsorum genu flexurum esse,
qui quidem effugerit ardenti & prælio fugatus vi hastæ nostræ." Sic dixit: Læ-
tati autem sunt bene creati Achivi, Iræ cum renunciasset magnanimus Pelides.
75 Inter hos autem locutus est & rex virorum Agamemnon, ex eo ipso loco, a sede,
neque in medios prodiens stabat: "O amici, heros Danai, famuli Martis, stantem
80 "quidem decet vos audire, neque convenit interpellare: grave enim, peritus licet
quis sit. Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire possit, vel
dicere? Impeditur autem, canorus licet concionator. Ad Pelidem quidem ego
orationem dirigam: sed vos ceteri intelligite, Argivi, sermonemque diligenter
85 "cognoscite quisque. Sæpe jam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt, & mihi
convitari soliti sunt: ego autem non in causa sum, sed Jupiter, & Fatum, & per
tenebras vagans Erinny, qui mihi in concione menti iniecerunt sævam noxam,
90 "die illo, quo Achilles præmium ipse abstulit. Sed quid facerem? Deus omnia
perficit. Veneranda nempe Jovis filia Ate, [Noxæ] quæ omnes noxa afficit, per-
niciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad solum appropinquat, enimvero
illa per virorum capita incedit, lædens homines: alterum enim saltem emceat
95 "tiam malo irerit. Etenim jam olim Jovem læsit, quem tamen potentissimum
hominum & deorum dicunt esse: sed sane etiam hunc Juno, sæmina licet, dolis
decepit, die illo, quo erat vim Herculeam Alcmena paritura pulchris cincta mu-
ris in Thebe. Ille sane glorians dixerat inter omnes deos: auscultate mihi,
100 "omnesque dii, omnesque deæ, ut dicam, quæ me animus in pectus jubet:
hodie virum in lucem partum doloris præses Ilithya edet, qui omnibus finiti-
105 "mis imperabit, eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt. Hunc
vero dolos meditans allocuta est veneranda Juno: mentieris, neque finem tan-
dem sermopi impones. Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jus ju-
110 "randum, revera eum omnibus finitimis imperaturum, quisquis die hoc ceciderit
intra pedes mulieris eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis. Sic
dixit: Jupiter autem nequam fraudem intellexit, sed juravit magnum jura-
mentum, deinde vero magnum malum accepit. Juno autem imperi facti relquit
115 "verticem Olympi, statimque pervenit Argos Achaicum, ubi utique norat eene-
rosam uxorem Stheneli Perseidæ: ea vero gestabat utero charum filium, septi-
mo ineunte mense: eduxit autem in lucem, nondum licet affecutum justam mensi-
120 "sum numerum; Alcmenæ vero inhibuit partum, represitque Ilithyas: ipsa au-
tem renunciatura f. *Elum*, Jovem Saturnium allocuta est: Jupiter pater, rutili
fulminis missor, rem quandam tibi in mentem ponam: janijam vir natus est no-
bilis, qui Argivis imperabit, Eurytheus, Stheneli filius Perseidæ, tumi genus:
125 "non ei indignum est imperare Argivis. Sic dixit: eum vero dolor acutus in mente
feriit profunda: Illico autem corripuit Aten capite nitentibus capillis ornato,
iratus animo suo, & juravit firmum jumentum, nunquam in Olyraumque &
130 "cælum stellatum redituram Aten, quæ omnibus noxam infert. Sic fatus, projecti
a cælo stellato, manu circumrotati: statim autem pervenit ea ad opera homi-
num. Hujus opera semper ingemiscebat is, quando suum charum filium videret,
opus indignum sustinentem, sub Eurythei laboribus. Sic & ego, quando nempe
135 "ingens pugnam expedite ciens Hector Argivos perdebat ad puppes narium;
non poteram oblivisci noxæ, qua semel læsus fueram. At postquam noxam
accepi, & meam mentem eripuit Jupiter, iterum volo placare, dareque infinita
VOL. II. (E) 140 "dona.

- 140 "dona. At exurge ad pugnam & cæteras excita copias: dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses. Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen; dona autem tibi miniftri,
- 145 "mea ex nave sumpta, ferent, ut videas, quod tibi animum placantia dabo." Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles: "Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon, dona quidem si vis præbere, ut æquum est, vel retinere, in tua potestate est: nunc vero recordemur prælii statim prorsus; non enim
- 150 "deceat verbis tempus terere hic manentes, neque moras trahere: adhuc enim magnum opus infectum: ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat hasta ærea Trojanorum perdentem phalangas. Sic vero & aliquis vestrum memmor cum viro pugnet." Hunc autem respondens allocutus est abundans consiliis
- 155 Ulysses: "Ne tamen sic, strenuus licet sis, deo similis Achille, jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum cum Trojanis pugnaturos: quia non in exiguum tempus erit certamen, postquam primum congressæ fuerint phalanges virorum, Deusque
- 160 "inspiraverit animos utrisque: sed vesci jube velocibus in navibus Achivos cibo & vino; hoc enim, robur est & vis: neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem expers cibi poterit contra hostem pugnare. Licet enim animo utique
- 165 "prompto sit ad pugnandum, tamen simul sensim membra gravantur, & occupant eum sitisque & fames, noxamque trahunt genua eunti. Qui vero vir vini satur & cibi, cum viris hostibus totam diem pugnat, audens omnino ei animis in præ-
- 170 "cordiis, neque quicquam membra prius defatigantur, quam omnes recedat a pugna. Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum jube instrui: dona autem rex virorum Agamemnon ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
- 175 "oculis videant, tuque animo tuo læteris. Juret autem tibi jusurandum, inter Argivos surgens, nunquam hujus cubile ascendisse se vel mistum fuisse, qua mos est, Rex, & virorum & mulierum: quin & tibi ipsi animus in præcordiis placidus
- 180 "sit: ac deinde te convivio in tentoriis conciliet lauto, ut ne quid juris mutilum habeas. Atride, tu vero deinde æquior & in alium eris: haudquaquam enim indigne ferendum, regem virum placare, quando quis prior injuriam fecerit." Ili-
- 185 lum vero vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon: "Gaudeo tuo, Laërτιάδε, hoc sermone audito: recte enim & ordine omnia obiisti & enumerasti. Hæc sane ego volo jurare, jubetque me animus, neque pejerabo, per deum: sed Achilles maneat hic cœnæ saltem, festinans licet ad certamen; manete & alii omnes
- 190 "congregati, donec dona e tentoriis venerint, & fœdera fida ferierimus. Tibi vero ipsi hoc ego præcipio, & jubeo, ô Ulysses, delectis juvenibus primoribus univserorum Achivorum, dona mea a nave asserto, quot Achilli heri polliciti sumus nos
- 195 "daturus esse, adducitoque mulieres: Talthybuis autem mihi ocyus per castra lata Achivorum aprum quæsitum apparet mactandum Jovique, Solique." Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles: "Atride, gloriosissime,
- 200 "rex virorum, Agamemnon, alias certe potius deberis hæc procurare, quando aliqua post cessatio a pugna fuerit, & martius ardor non tantus sit in pectoribus meis: nunc vero illi quidem jacent confossi, quos domuit Hector Priamides,
- 205 "quando ei Jupiter gloriam præbuit; vos autem ad cibum urgête: ego sane omnino nunc quidem hortarer pugnam inire filios Achivorum jejunos, impastos: ut vero sol occiderit, parare magnam cœnam, postquam ulti essemus contumeliam:
- 210 "ante vero nequaquam mihi quidem meum per guttur demittetur nec potus, neque cibus, fodale mortuum, qui mihi in tentorio confossus acuto ære jacet, in vestibulum pedibus conversis; circum autem focii lugent: Ideo mihi neutiquam in
- 215 "mente hæc curæ sunt, sed cædesque, & sanguis, & gravis gemitus virorum." Illum vero respondens allocutus est abundans consiliis Ulysses: "O Achille, Pelei filii, longe fortissime Achivorum, præstantior es me & fortior non parum quidem
- 220 "hæc, ego vero te prudentia utique superavero multum: prior etenim natus sum, & plura cognovi: itaque tibi acquiescat animus verbis meis. Statim prorsus pugna fit fatietas hominibus, ejus plurimam quidem stipulam in terram æs fundit; messis autem perexigua, postquam inclinet lances Jupiter, qui hominum arbiter
- 225 "pugnae est: ventre vero haudquaquam licet mortuum lugere Achivos: admodum enim multi & crebri diebus omnibus cadunt: quando igitur quis respirare poterit a dolore? Sed oportet eum quidem sepelire, quicumque mortuus sit, patientem
- 230 "animam habentes, diem unam defletum: quotquot vero pugnae horrendæ super fuerint, meminisse potus & cibi, ut adhuc acrius magis viris cum hostibus pugnemus indefinenter usque, induti corpus ære indomito: neque quis alia copiarum co-
- 235 "hortatione expectata subsistat. Illa enim cohortatio male ei cedet, quicumque relictus fuerit apud naves Argivorum: sed omnes simul castris egressi in Troja-

- 240 " nos equum domitores excitemus acre praelium." Dixit & Nestoris filios sibi comites delegit gloria sublimis, Phylidemque Megeta, Thoantaque, Merionemque, & Creontiadem Lycomedem, & Melanippum: perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridae. Statim deinde simul verbum fuit, & perfectum est opus: septem quidem e tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat, splendidosque
- 245 lebetas viginti, duodecimque equos: eduxerunt confestim & mulieres forma egregias, operum scientes, septem: at octavam, Briseida genas pulchram: auri autem appenda Ulysses decem omnia talenta praebat *ferens*; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum: & ea quidem in media concione posuerunt: at Agamemnon
- 250 surrexit: Talhybius autem, deo similis vocæ, Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum. Atrides autem, extracto manibus cultro, qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat, apri fetis pro primitiis abscissis, Jovi manibus
- 255 sublatis, precabatur: ii vero omnes ibidem sedebant tacite Argivi, ut par erat, auscultantes regi. Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in cælum latum: " Testis sit nunc Jupiter primum, deorum summus & optimus, Terraque, & Sol,
- 260 " & Furia, quæ sub terram homines puniunt, quicumque perjurium jurarit: nequaquam ego puellæ Briseidi manum intuli, neque concubitus causa indigens *ipsa*, neque alicujus alterius *rei*: sed mansit intacta in tentoriis meis. Si vero
- 265 " quid horum perjurium *est*, mihi dii dolores dent multos admodum, quod dant *ei*, qui in eos peccarit jurando." Dixit, & jugulum apri abscidit sævo ære: hunc quidem Talhybius cani maris in magnum æquor projecit circumrotatum, escam piscibus: at Achilles affurgens inter Argivos bellicosos locutus est: " Jupiter pater, magnas calamitates omnino mortalibus infers: neque enim unquam animum
- 270 " in pectoribus meis Atrides commovisset per orsus, neque puellam utique abduxisset, me invito, mala struens; at nimirum Jupiter voluit Achivis mortem multis contingere. Nunc vero abite ad jentaculum, ut committamus praelium." Sic dixit: solvit autem concionem celerem. Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque: dona vero Myrmidones magnanimi procurabant, iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini: & ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque in sedibus mulieres; equos vero ad armentum egerunt famuli præclari. Tum vero Briseis, similis auræ Veneri, ut vidit Patroclum laceratum acuto ære, ipsi circumfusa, stridulum eddidit ululatum, manibusque laniebat pectoraque, & teneram cervicem, atque pulchra ora: dixit autem flens mulier similis deabus: " Patrocle, mihi
- 285 " miseræ charissime anima, vivum quidem te reliqui ego, e tentorio abiens, nunc vero te mortuum invenio, princeps populorum, reversa: ut me excipit malum e malo semper! Virum quidem, cui collocarant me pater & veneranda mater, vidi ante urbem confossum acuto ære; tresque fratres, quos mihi eadem peperit,
- 290 " mater, conjunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt: haudquamquam tamen me sinebas, quando virum meum velox Achilles interfecit, evertitque urbem divini Mynetis, flere; sed me dicebas Achilles divini primam uxorem *te* facturum esse, abducturumque in navibus in Phthiam, instructurumque epulas nuptiales inter Myrmidonas: Ideo te inexpectum fleo mortuum, animo semper mansuetum." Sic dixit flens: adgenuebant autem sæminæ, de Patrocle specie, de suis autem *revera* ipsarum malis singulæ. Ipsum vero circum *Achillem* seniores Achivorum congregabantur, precantes, ut jentaculum fumeret: is vero recusabat gemebundus: " Obsecro, siquis omnino mihi charorum obsequitur sociorum, ne
- 305 " me ante cibo jubete, neque potu, satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit: ad occidentem autem solem expectabo, & perferam prorsus." Sic factus, alios quidem dimisit reges: duo autem Atridae remanebant & nobilis Ulysses, Nestor, Idomeneusque, senexque equum agitator Phœnix, oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo oblectabatur, antequam prælii aciem subiret sanguinolenti. Recordatus vero crebros ex imo pectore trahebat *genitus*, dixitque: " Certe mihi
- 315 " olim & tu, infelix, charissime sodalium, ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas propere & diligenter, quando festinarent Achivi Trojanis equum domitoribus inferre lacrymosum Martem: nunc vero tu quidem jaces confossum; sed
- 320 " meum cor expers potus & cibi, intus licet sint, tui desiderio: neque enim quicumquam pejus aliud paterer; ne quidem si vel patrem mortuum audirem, qui forte nunc in Phthia molles lacrymas effundit, desiderio talis filii: ipse vero alienigeno
- 325 " in populo propter invisam Helenam contra Trojanos bellum gero: vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius, si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divina forma præditus. Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat
- 330 " solum me moriturum esse, longe ab Argo apto equis, hic in Troja; te vero ad Phthiam rediturum esse, ut mihi filium veloci cum nave nigra e Scyro educeres,

- 333 " & ei ostenderes singula, possessionem meam, servosque, & altum testam habentem magnam domum. Nunc enim Peleum utique puto vel profus interisse, vel ægre adhuc viventem tritari, senioque invito, & de me expectantem semper
 340 " tristem nuncium, quando interfectum audiat." Sic dixit fletus; adgémebant autem primores, recordati quæ quisque in ædibus reliquerant. Lugentes vero hos intuitus miseratus est Saturnus, confestimque Minervam verbis alatis allocutus est: "Filia mea, jam proferis deseris virum bonum: an utique tibi haud jam omnino in
 345 " animo curæ est Achilles? En! ille ante naves puppibus excelsas, fedet plorans sodalem charum: alii vero jam abierunt ad jentaculum, is vero jejunos & im-
 350 " pastus est. Quin abi, ei nectarum & ambrosiam amabilem instilla in pectora, ut ne ipsum fames occupet." Sic locutus, impulit antea paratam animo Minervam: illa vero, harpæ famillis alas patulæ, vocem argutæ, e cælo desiluit per æthera: at Achivi jam tum armabantur per castra: illa vero Achilles nectar in pectora & ambrosiam amabilem instillavit, ut ne cum fames peracerit genua occuparet.
 355 Ipsa vero ad patris præpotentis solidam domum abiit; illi autem feorsum a navibus fundebantur velocibus. Ut vero cum densæ nives a Jove devolant, gelidæ impetu aëte ferentitatem inducentis Boreæ: sic tunc crebræ galææ, lucidam residentes, e navibus ferebantur, & clypei umbonibus muniti, thoracisque concavis firmi, & fraxineæ hastæ. Fulgor autem ad cælum usque ascendebat, ridebatque omnis circum terra æris præ fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus virorum: in mediis
 365 vero armabatur nobilis Achilles: cui & dentes quidem fremdebant, oculique splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus subit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens, induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans. Ocreas quidem primum circa tibias posuit pulchras, argenteis fibulis apte junctas: tum postea, thoracem circa pectora induebat: circa humeros autem posuit enses
 370 argenteis clavis distinctum, æreum: deinde autem scutum magnan que, solidumque, sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ. Ut vero cum e ponto flamma nautis relucet ardentis ignis, is autem ardet in altum in montibus, loco in solitario; eos vero invitos procellæ Ponto super piscosæ feorsum ab amicis
 380 ferunt: sic ab Achillis sento splendor ad æthera ibat pulchro, affabre facto: Galeam vero sublatam capiti imposuit validam; hæc autem, stella tanquam, resfulgebat fætis equinis comans galea: quassabantur autem comæ aureæ, quas Vulcanus tudeat conum circum deusas. Teutabat autem seipsum in armis nobilis Achilles, an sibi apta essent, & faciles in iis moverentur pulchri artus: ei vero tanquam alæ erant, atollebantque pastorem populorum. E theca vero paternam extraxit hastam, gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum vibrare, sed ipsam solus norat vibrare Achilles, Pelidem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron Pelii ex vertice, cæcis auctorem futuram heroibus. Equos autem Automedonque & Alcimus adornantes jungebant, pulchra autem lora jugalia circumposita erant; frænosque maxillis immiserunt, habenasque extenderunt retro glutino compactam ad sellam: scuticam autem splendidi manu capiens habilem, in currum insiliit Automedon; retro vero ad pugnam paratus conscendebat
 395 Achilles, armis collucens, tanquam fulgidus sol. Terribiliter autem equis imperitabat patris sui: "Xantheque & Balie, inclyta soboles Podargæ, alio jam modo
 400 " deliberate salvum referre aurigam retro Danaorum in agmen, ubi satiati fuimus pugna: neque, ut Patroclum, relinquit illic mortuum." Hunc autem sub
 405 jugo allocutus est pedibus celer equus Xanthus, statim vero inclinavit caput: tota autem juba, circulo profusa juxta jugum, ad terram pei venit; vocalem vero reddidit dea ulnas candida Juno: "Et certe te etiam nunc saltem salvum referemus, im-
 410 " petuose Achille: sed tibi prope dies exitialis, neque quicquam nes in culpa, sed deusque magnus & fatum violentum. Neque enim, nostra tarditateque segnitie-
 415 " que, Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt: sed deorum fortunatus, quem comas pulchra peperit Latona, interfecit inter primos pugnatōres, & Hec-
 420 " tori gloriam dedit. Nos vero vel statum Zephyri cursu æquaremus, quem tamen velocissimum dicunt esse: quin & tibi ipsi fatale est, a deoque & viro vi do-
 " mari." Sic sane locuti Erinnyes inhūberunt vocem. Hunc autem valde indignatus allocutus est pedibus velox Achilles: "Xanthe, quid mihi mortem vaticina-
 " ris? neque quid te oportet. Bene jam novi & ipse, quod mihi fatum hic perire, procul a dilecto patre & matre: attamen non cessabo, antequam Troes abunde
 " satiaverint se pugna." Dixit, & inter primos clamans dirgebat solidos unguis equos.

LIB. XX.

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur circum te, Pelei filii, pugna infatigabilem, Achivi: Trojani vero ex altera parte in loco editiore campi. Jupiter autem Themidem iussit deos ad concionem vocare vertice ab Olympi multas convalles habentis: illa autem quaquaversum incedens iussit Jovis ad domum ire. Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum, neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant: & fontes fluviorum, & prata herbosa. Cum venerant autem ad domum Jovis nubes cogens, postis sedilibus columnis distinctis confederunt, quæ Jovi patri Vulcanus fecerat peritis præcordiis. Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus non paruit deæ, sed e mari venit ad illos. Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium: "Cur rursus, rutili fulminis missor, deos ad consilium vocasti? Num quid de Trojanis & Achivis deliberas? Horum enim jam proxime est ut pugna proeliumque ardeat." Hunc autem respondens allocutus est nubes cogens Jupiter: "Nosti, Neptune, meum in pectoribus consilium, quorum grætia congregavi: curæ sunt mihi, pereuntes licet. Sed ego sane manebo in cacumine Olympi sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos ceteri abite, ut perveniat ad Trojanos & Achivos, utriusque vero auxilium ferre, prout animus fert cuiusque. Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet, ne paulisper quidem sustinebant velocem Pelidem. Et enim ipsum etiam antea terrii fugiebant tantum aspicientis: nunc vero, quam jam & animo ob socium irascitur graviter, vereor ne & murum præter satum evertat." Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit. Perreperunt autem ire ad pugnam dii, discordibus animis: Jeno quidem ad cæstum marem & Pallas Minerva, atque Neptunus terram cingens, & utilitatum auctor Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat: Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos truces circumferens, claudicans, subtus autem tibie multo molissime ferebantur imbecille. Ad Trojanos vero Mars pugnam expedite cians; cumque ipso Phœbus intonsus, & Diana sagittis gaudens, Latonaque, Xanthusque, amant quo ritum Venus. Quamdiu quidem seorsum dii a mortalibus erant viri, tandem Achivi sane magnopere se efferebant, quod Achilles in conspectum se dederat, dii enim pugna abstinuerat tristi: Trojanos vero tremor gravis subit membra cuique, timentes, quod viderent pedibus velocem Pelidem armis splendentem, hominum periculi parem Marti. Sed postquam ad turbam Olympii venerant sinorum, orta est contentio vehemens, populi concitatricis; exclamabat vero Minerva, stans interdum quidem ad fossam manu factam, extra murum, interdum super littoribus reionis altum vociterabatur: clamabat & Mars ex alia parte, obscuro turbini similis, acute a summa urbe Trojanos adherens; interdum propter Simoënta cyrens super Callicolone. Sic istos utrosque beati dii excitantes commiserunt, interque eos contentionem irumpere fecerunt gravem: horrendum autem intonuit pater hominumque deumque ex alto: at subtus Neptunus concussit terram immensam, montiumque excelsos vertices. Omnesque concutiebantur radices riguæ fontibus Idææ, & vertices, Trojanorumque urbs, & naves Achivorum. Timuit vero subtus rex inferorum Pluto, territusque solio exiit, & exclamavit, *veius*; ne ei supérne terram rescinderet Neptunus quasiator terræ, domusque mortalibus & immortalibus panderetur visu terribiles, situ sentæ, quas horrent dii ipsi: tantus atque fontis oriebatur, diis certamine congressis. Nempe contra Neptunum quidem regem stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatis: contra Martem vero dea cresia oculis Minerva: Junonem autem contra stabat aureo arcu insignis tumultuum ventricorum amans, Diana sagittis gaudens, foror longe jaculantis: Latonam autem contra stabat potens utilitatum auctor Mercurius: contra autem & Vulcanum magnus flavus vorticibus profundum, quem Xanthum vocant dii, homines vero Scamandrum. Sic quidem dii, contra deos ibant: at Achilles Hæctorem contra maxime cupiebat penetrare per turbam Priamidem: hujus enim potissimum animus iubebat sanguine facere Martem, invictum bellatorem. Æneam autem recta copiarum concitator movit

- 80 Apollo contra Pelidem, immisitque ei animos validos: filio autem Priami Lycaoni
 assimilavit se voce; huic se cum assimilasset, eum allocutus est Jovis filius Apollo: “
 Æneas, Trojanorum princeps, ubi tibi mœnæ, quas Trojanorum cœcibus promissisti
 85 “convivans Pelidem Achillem contra pugnare?” illum vero Æneas respondens
 allocutus est: “Priamide, cur me hæc licet invitum iubes contra Pelidem supra
 90 “modum animosum pugnare? Non enim sane jam primum pedibus velocem con-
 tra Achillem stetero, sed dudum me & alias hasta fugavit, ex Ida, quando boves
 95 “invasit nostras; evertitque Lyrnessum & Pedasum: sed me Jupiter servavit, qui
 “mihi excitavit robur velocitque genua. Certe omnino domitus fuissim sub ma-
 100 “nibus Achillis & Minervæ, quæ ante eum vadens dabat victoriam, atquehorta-
 batur hasta ærea Lelegas & Trojanos interficere. Ideo non potest contra Achil-
 lem vir mortalium pugnare: semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem
 105 “avertat. Tum alias ipsius utique recta telum volat, neque desinit, antequam
 “corpus humanum transfuderit: si vero Deus ipse æqualem traheret lancem vic-
 “toriam, non me valde facile vinceret, ne quidem si totus æreus gloriatur esse.”
 Hunc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo: “Heros, quin & tu deos
 110 “sempiternos precare; nam te aiunt Jovis filia Venere fatum esse, ille autem infe-
 rior ex dea est: illa etenim ex Jove est, hæc vero ex marino fene. Sed recta
 115 “inferas indomitum, neque te omnino sævis verbis avertat & minis.” Sic fatus,
 inspiravit animos magnos pastorum populorum: processit autem per primos pugna-
 tores, armatus corusco ære. Nec latuit Anchisæ filius candidam ulnas Junonem,
 contra Pelidem vadens, per turmas virorum: illa autem in unum vocatos inter deos
 120 “verbum dixit: “Considerate jam vos, Neptune & Minerva, in mentibus vestris, ut
 “se habebant hæc opera. Æneas ille ivit, armatus corusco ære contra Pelidem:
 “impulit nempe Phœbus Apollo. Sed agite, nos tamen eum avertamus retro
 125 “illinc: aut aliquis utique etiam nostrum Achilli adstet, detque robur magnum,
 “neque quid animo egeat: ut sciat, ipsam diligere potentissimos immortalium;
 “hi vero inanes, qui hæctenus utique Trojanis defendere conantur prælium & cæ-
 130 “dem. Omnes autem de cælo descendimus interfuturi huic pugne; ut ne quid
 “inter Trojanos patiat hodie: in posterum vero ea patietur, quæcunque ei Parca
 “nascenti nevit lino, quando ipsum peperit mater: si vero Achilles non hæc deo-
 135 “rum didicerit ex voce, timebit utique, quando quis contra deus venerit in prælio:
 “terribiles nempe dii, quum apparent manifesti.” Huic autem respondit deinde
 Neptunus terræ quassator: “Juno, ne sævi temere: neque animo omnino te decet.
 140 “Non ego sane velim deos ad certamen committere nos alios, quoniam multo forti-
 “ores sumus: sed nos quidem jam confideamus profecti ex via in speculam, præ-
 “lium vero mortalibus curæ erit. Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,
 145 “vel Achillem inhibeant, & non sinant pugnare; tum confestim & nobis e vestigi-
 “o certamen orietur confictus: perquam autem celeriter decreto eos prælio
 “puto redituros ad Olympum, deorum ad cæterum cæterorum, nostrarum virtute
 “manuum necessitate violenter domitos.” Sic quidem locutus præibat Cæruleus
 150 crines ad murum aggere factum Herculis divini, altum, quem quidem ei Trojani
 & Pallas Minerva condidere, ut cœtum fugiens evitaret, quando ipsum persequens
 155 ageret a litore ad planitiem. Illic Neptunus quidem confedit & dii cæteri, nesci-
 amque scindi nubem humeris circumdederunt: ii vero ex altera parte sedebant in
 jugis Callicolones, circum te, arcitenens Phœbe, & Martem urbium vastatorem. Sic
 hi quidem utrinque sedebant consultantes consilia; incipere autem gravem pug-
 160 nam pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens alte, instigabat. Illis vero totus
 impletus erat campus, & fulgebat ære virorum & equorum; resonabatque tremens
 terra pedibus concurrentium simul: duo autem viri longe fortissimi in medium
 165 utrorumque congregiebantur, ardentem in pugnam, Æneaque Anchisades, & nobilis
 Achilles. Æneas autem primum minabundus processit, nutans casside valida;
 clypeumque cum impetu versabile prætendebat pectori, vibrabatque æream hastam.
 170 Pelides vero ex altera parte contra ruebat, leo veluti exitialis, quem viri inter-
 ficere animis ardent, congregati, totus pagus: is vero, primum quidem contem-
 nens, incedit; sed quando quis prælio impigrorum juvenum hasta ferierit, contor-
 quetque se hians, circumque spuma dentes oritur, inque ei corde gemit generosus
 175 animus, cauda vero lateraque & femora utrinque verberat, seque ipsum excitat ad
 pugnam: torvumque contuens fertur furore; si quem occidere possit virorum, vel
 ipse perit prima in turba: sic Achillem incitabat robur & animus magnus contra ire
 magnanimum Æneam. Illi vero quando jam prope erant alter in alterum vadentes,
 hunc prior allocutus est pedibus valens nobilis Achilles: “Ænea, cur tu, tan-
 180 “tum agminum spatium permensus, constitisti; an te utique animus mecum pug-

- 170 "nare jubet, sperantem Trojanis te imperaturum equum domitoribus dignitate,
 "qua Priamus? Sed si me interfeceris, non tibi propterea Priamus premium in
 "manibus ponet: sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente levis. An
- 185 "vero tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis, amœnum & viiferum,
 "& arabile, quod colas, si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc factu-
 "rum. Jam enim te, autumo, & alias hasta fugavi. An non recordaris, quando
- 190 "te a bobus, solus cum esses, agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus celeriter?
 "tunc vero nusquam converterbaris fugiens: inde autem in Lynœum evasisti:
 "verum ego hanc everti, aggressus cum Minerva & Jove patre; captivas autem
- 195 "mulieres, libero die erepto, abduxi: at te Jupiter servavit & dii cæteri. Sed non
 "tunc te servaturos puto, ut in animum inducis: verum te ego sane regressum
 "hortor in multitudinem ire, neque adversus stes mihi, antequam quid mali passus
 "fueris: jam factum vero & stultus sentit." Huic vero Æneas respondit, dixit-
 "que: "Pelide, ne jam me verbis, puerulum tanquam, speres te territurum: facile
- 200 "enim possum & ipse, & convitia, & opprobria, proloqui: scimus autem alter
 "aterius genus, scimus & parentes, jam olim dicta audientes verba mortalium ho-
 "minum: visu vero certe neque tu meos nosti, neque ego tuos. Aiunt te quidem
- 205 "Pelei eximii prolem esse, matre vero ex Thetide, comas pulchra marina nympha:
 "at ego me filium magnanimo Anchisa profiteor prognatum esse, mater autem
 "mihi est Venus. Horum jam nunc alterutri utique charum filium plorabunt
 "hodie: non enim puto verbis omnino puerilibus sic diremptos, a pugna reditu-
 "ros esse: quod si vis & hæc doceri, ut bene scias nostrum genus, (multi autem
- 215 "ipsum homines norunt;) Dardanum quidem primum genuit nubes cogens Jupi-
 "ter: condidit autem is Dardaniam, quippe nondum Ilios sacra in campo ædificata
 "erat, urbs articulate loquentium hominum; sed adhuc radices habitabant irriguæ
 "fontibus Idæ. Dardanus vero genuit filium Erichthonium regem, qui tum opu-
 "lentissimus erat mortalium hominum: hujus ter mille equæ per palustria patce-
 "bantur fœminæ, pullis exultantes teneris: harum aliquas & ipse Boreas adamavit
- 225 "pascendum, etquoque se cum assimulasset concubuit cyaneis jubeis ornato: illæ vero
 "gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas: istæ autem quandoconque saltu
 "lasciverent super alma terra, summum super spicarum fructum currebant, neque
 "frangebant: at quum saltu lascivirent super latis dorsis maris, in superficie super
 "collifos fluctus falis cani currebant. Troem autem Erichthonius genuit Trojanis
- 230 "regem: ex Troë vero tres filii eximii geniti sunt, Ilusque, Asfaracusque, & forma
 "deo par Ganymedes, qui sane pulcherrimus erat mortalium hominum; quem &
 "rapuerunt in cœlum dii, Jovi ut pocillator esset, pulchritudinem ob ipsius, ut im-
 "mortalibus interesset. At Ilus genuit filium eximium Laomedonta: Laomedon
- 235 "autem Tithonum genuit, Priamumque, Lampumque, Clytiumque, Hicetaonem-
 "que, ramum Martis: Asfaracus vero Capyn: is autem Anchisem genuit filium:
 "& me Anchises: Priamus vero genuit Hectora nobilem. Ex hoc quidem gene-
 "reque & sanguine profiteor esse me: at Jupiter virtutem viris aug-tque minuit-
 "que, prout voluerit; ille enim potentissimus omnium. Sed age ne amplius hæc
- 245 "disseramus, pueruli tanquam, stantes in media acie prælii. Licet enim ambobus
 "opprobria proloqui multa admodum: ne navis quidem centiremæ onus terret:
 "velubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones, omnigeni; ver-
 "borum autem latus campus hinc atque inde. Qualecunque dixeris verbum, tale
- 250 "& audieris. Sed quid jurgis & rixis nobis opus est altercari inter nos, tanquam
 "mulieres, quæ iratæ per contentionem animum rodentem probra jactant altera
 "in alteram mediam in viam prodeuntes, multa veraque & non: ira nempe & ista
 "jubet. A virtute vero non me verbis avertes animum, priusquam ære pugnes
 "contra: quia age, ocyus experiamur alter alterum æratis hastis." Dixit utique,
 " & in terribile scutum intorsit æream hastam, visu horrendum; ingenisque sentum
- 255 "mugit hastæ cuspide: Pelides vero scutum quidem a se procul manu robusta tenuit
 "percuttus: credebat enim prælongam hastam facile penetraturam esse magnanimi
 "Æneæ: imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo, quod non facile
- 260 "deorum inclyta dona a viris mortalibus domantur, neque eis cedunt. Neque tunc
 "Æneæ bellicosi rapida hasta perrupit sentum; aurum enim inlubit, dona Dei:
 "sed duas quidem transit per plicas; tres vero supererat: quonque enim plicas su-
 "per induxerat Vulcanus, duas, æreas, duasque interiores flammis, unam vero, auream;
- 265 "qua demum detenta est ærea hasta. Secundus vero Achilles emisit prælongam
 "hastam, & percussit Æneæ ad clypeum undique æqualem, oram ad summam, ubi
 "tenuissimum currebat æs; tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitus
 "autem Pelias prorupit fraxinus; crepuit vero clypeus ex ejus idu. Æneas autem

- corpore contracto subiecit, & a se procul scutum sustulit territus: hasta autem supra dorsum in terra stetit *alienis* pergendi cupida; utrosque autem disruperat orbis clypei ingentis: is vero, evitata hasta longa, constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa est immensa oculis,) percussus, quod prope se fixum erat telum: verum
- 285 Aethilles animo paratissimo irruit, stricto ense acuto, terribilem edens clamorem: at saxum sumpsit manu Æneas, vastum pondus, quod ne duo quidem viri ferrent, quales nunc homines sunt: is vero ipsum facile agitabat & solus. Tum certe Æneas quidem irruentem percussisset saxo, vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset
- 290 tristem mortem: illum vero Pelides cominus ense anima privasset; nisi celeriter animadvertisset Neptunus quasiator terræ: statim autem inter immortales deos verbum dixit: "O dii, certe mihi dolor de magnanimo Ænea, qui cito a Pelide domi-
- 295 "tus ad orcum descendet, persuasus verbis Apollinis longe jaculantis, demens: neque enim *is* ab eo omnino propulsabit triste exitium. Sed cur nunc hic infans "mala patitur, immerito ob debitos aliis dolores; grata autem semper munera diis
- 300 "exhibet, qui cælum latum habitat? sed agite, nos ipsi eum e morte subducamus, "ne forte & Saturnius irascatur, si Achilles hunc interimat: fatale vero ei est effugere, ut ne sine prole genus & prorsus extinctum pereat Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis, qui ex se nati sunt mulieribusque mortalibus.
- 305 "dudum enim Priami genus odit Saturnius: nunc vero utique Æneæ vis Trojanis "imperabit, & filii filiorum, qui in posterum nati fuerint." Huic autem respondit
- 310 "deinde bubulis oculis decora veneranda Juno: "Terræ quasiator, ipse tu mente "tua consule de Ænea, an eum e periculo extrahas, an relinquas a Pelide Achille
- 315 "domandum, optimus licet sit. Nam sane nos multa juravimus juramenta omnes "inter deos, ego & Pallas Minerva, nunquam a Trojanis *nos* depulsuras ope allata "malum dem, ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur incensa, incendere "rint autem Mavortii filii Achivorum." Ut vero hoc audivit Neptunus quasiator
- 320 terræ, perrexit ire perque pugnam & per stridorem hastarum, pervenitque, ubi Æneas, atque inlytus erat Achilles. Confestim vero huc quidem deinde ob oculos fudit caliginem, Pelide *nump*: Achilli: ipseque hastam ære solido præfixam clypeo extraxit magnanimum Æneæ; & eam quidem ante pedes Achillis posuit, Æneam vero vi impulsam egit a terra in altum sublatum: multos autem ordines heroûm, multos & equorum Æneas supererat, saltu dei a manu impetu sumpto: pervenit vero ad extremam partem impetuosi prælii: ibi autem Caucones ad pugnam arma-
- 330 bantur: eum vero admodum prope accessit Neptunus quasiator terræ, & ipsum edita voce verbis alaris allocutus est: "Ænea, quis te sic deorum præcordia læsum infatigat contra Achillem præliari & pugnare, qui te simul fortior & charior immortalibus? Sed recede, quandoquaque obvius fueris factus illi, ne & præter fatum domum orci pervenias: at postquam Achilles mortem & fatum affecutus fuerit, audacter deinceps inter primos pugna: non enim aliquis te alius Achivorum interficiet." Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia: tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem densam: is vero continuo clare vidit oculis: ingemiscens autem dixit ad suum magnum animam: "Pape, certe magnum miraculum hoc oculis video: hasta quidem hæc jacet in terra, neque omnino virum
- 345 "video, in quem immisi, interficere cupiens. Certe & Æneas igitur charus immortalibus diis erat; sed ipsum putabam frustra sic gloriari. Valeat: non ei animus
- 350 "me amplius experiri erit, qui & nunc fugit lubens ex morte. Sed agedum, Danaos bellicosos adhortatus, alios Trojanos experiar obvius profectus." Dixit, & in ordines salit: adhortabaturque virum quemque: "Ne amplius nunc a Trojanis
- 355 "procul state, nobiles Achivi, sed age, vir contra virum erit, animoque præsentis capessat pugnam. Difficile autem mihi est, etiam fortis licet sim, tot homines "insequi, & cum omnibus pugnare: neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva, tante aciei persequens obire adversos ordines, & in-
- 360 "pigre agere: sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque, & animis, "me jani nego contentionem remissurum ne minimum quidem: sed omnino per ordines ibo. penitus, neque quenquam puto Troûm gavisurum esse, qui prope
- 365 "hæsit in venerit." Sic dixit incitans: Trojanos vero illustris Hector hortabatur increpitans, affirmabatque se iturum contra Achillem: "Trojani magnanimi, ne timere Pelidem: & fene ego verbis vel cum immortalibus pugnare possem, hasta
- 370 "vero arduum, longe enim potentiores sunt. Neque Achilles omnibus finem sermoibus imponet, sed aliud quidem perficiet, aliud vero in medio conatu imperfectum relinquet. Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum vi similis est, si igni manuum vi similis est, animoque rutilo ferro." Sic dixit incitans: ad-
- versum vero hastas tollebant Troës: horum autem in unum congressa est vis, ortusque

- 375 est clamor. Et tunc quidem Hectorem allocutus est aëtas Phœbus Apollo:
 “Hector, ne jam omnino cum Achille congregiaris ante aëtem, sed in agmineque
 “ & ex turba excipe, ne qua te vel missili feriat, vel continus ense percutiat.” Sic
 380 dixit: Hector vero rursus immerfit se in agmen densum virorum, percussus, ut
 auditur dei vocem locuti. At Achilles in Trojanos infortia, præcordia indutus robur,
 horrendo vociferans: Primum autem interfecit Iphitionem strenuum, Otryntidem,
 385 magnarum dactorem copiarum, quem nympa peperit Nais Otrynteo urbium
 everfori, Timolo sub nivoso, Hyde in opulenta civitate: hunc quidem recta animose
 irruentem percussit hasta nobilis Achilles, medio capite: illud vero in duas partes
 totum disillam est: fragorem autem edidit cadens: super eum vero gloriabatur
 390 Achilles: “Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum: hic tibi mors; ge-
 “ nus autem tibi est ad lacum Gygæum, ubi tibi ager paternus est, Hyllum ad pis-
 “ cosum, & Hermum vorticofum.” Sic dixit super eum, glorians: illum autem
 caligo oculos obtexit: hunc quidem Achivorum equi canthis rotarum lacerarunt
 395 prima in acie: ille vero post hunc Demoleontem, strenuum propulsatorem pugnae,
 Antenoris filium, percussit ad tempus per galeam zenis munitam malis. Nec sane
 area galea prohibuit, sed per ipsam cuspidi pergendam cupida rupit os; cerebrum vero
 400 intus totum sedatum est: domuit vero illum ardentem. Hippodamantem autem de-
 inde a curru desilientem, ante se fugientem, in dorso percussit hasta: & is animum
 exhalabat & mugiebat, ut cum taurus mugit vi tractus Heliconum circum regem,
 405 adolescentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus: sic utique hujus mugientis
 reliquit ossa animus ferox. At ille ivit cum hasta in deo parem Polydorum Pri-
 amidem: eum vero nequitum pater sinebat pugnar, quod sibi inter omaes mini-
 410 mus erat natu, & sibi charissimus erat, pedibusque omnes vincebat. Tum vero ju-
 venili stultitia, pedum virtutem ostentans, ruebat per primos pugnatores, donec
 suam perdidit animam: hunc percussit meliorem jaculo pedibus valens nobilis Achil-
 415 les, terga prætercurrentis, ubi baltei annuli aurei contringebant, & duplex occur-
 rebat thorax; in adversam vero partem perripit ad umbilicum hastæ cuspidi: in
 genua autem procidit ejulatu edito; nubesque ipsum obtexit nigra; ad se vero col-
 420 legit intestina manibus inclinat. Hector vero, ut vidit fratrem Polydorum viscera
 manibus tenentem, advolutum terræ, continuo ejus oculis offusa est caligo, neque
 amplius sustinuit diu procul versari, sed obvius venit Achilli, acutam hastam vi-
 425 brans, flammæ similis: at Achilles ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit:
 “Prope vir, qui meum quidem maxime intum pupugit animum, qui mihi toda-
 “ lem interfecit charissimum; neque sane diutius alter alterum trepidi fugiamus
 “ per aciei semitas.” Dixit, & torve intuitus allocutus est Hectorem nobilem:
 430 “Propius accede, ut ocyus ad mortis metas pervenias.” Illum vero incortitus al-
 locutus est pugnam expedite ciens Hector: “Pelide, ne jam me verbis saltem, pu-
 “ erulum tanquam, foeres te perterrefacturum: facile enim possum & ipse & con-
 “ vitia, & opprobria prolequi: fecio autem, quod tu quidem strenuus, ego vero te
 435 “ multo inferior. Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt, in tibi, inferior
 “ licet sis, animum exemero, hasti percussio: nam & meum telum acutum cuspidi
 “ de.” Dixit utique, & vibratam emisit hastam; & eam quidem Minerva flatu ab
 440 Achille retro avertit glorioso, leniter admodum afflatam: illa autem rediit ad Hec-
 torem nobilem, ipsiusque ante pedes cecidit: verum Achilles animo paratissimo
 irruit, occidere cupiens, horrendum vociferans: illum vero eripuit Apollo facile
 445 admodum, uptote Deus, operuntque caligine multa. Ter quidem deinde irruit pe-
 dibus valens nobilis Achilles hasta ærea, terque caliginem percussit profundam: sed
 quando jam quarto irruerat, deo par, minaciter tum vero increpitans verbis alatis
 450 allocutus est: “Rursus nunc effugisti mortem, canis; certe tibi prope venerat
 “ malum, nunc vero te eripuit Phœbus Apollo, cui scilicet vota facis, cum profi-
 “ sceris in stridorem jaculorum: at certe te conficiam omnino & posthac obvius
 “ factus, si forte aliquis & mihi deorum adjutor est: nunc vero alios Trojanorum
 455 “ persequar, quemcumque deprehendere potuero.” Sic locutus, Dryopem percussit
 ad cervicem median jaculo; cecidit autem is si ante pedes: ille autem hunc qui-
 dem reliquit, Demaetum vero Philetoridem strenuumque magnumque ad genu
 460 hastâ percussum detulit: hunc quidem deinde, feriens ense magno, exemit animam.
 Porro ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis, ambos cum impetu adortus ex curru
 depulit in terram, alterem hasta percussum emans, alterum vero continus ense. Tro-
 465 em etiam Alastoridem: hic quidem obvius venerat, genibus, si quo modo sibi parce-
 ret, prehenfis, & vivum dimitteret, neque interficeret, æqualem ætatem miseratus:
 demens, neque hoc sciebat, quod non persuasurus erat. Haudquaquam enim Achilles
 animo mitis vir erat, neque lenis, sed valde ferox: hic quidem ceperat manibus ge-

470 nua, cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar; eius autem hepar excidit,
 & ater sanguis ex ipso sinum implevit, eumque tenebræ oculos contæxerunt, anima
 cassum: *Achilles* vero *Mulium* percussit prope astans hasta ad aurem; moxque per
 475 aurem ivit alteram cuspis area: ille vero *Agenoris* filium *Echeclum* medium ad
 caput ense ferit capulum magnum habente; totus autem incaluit ensis sanguine:
 huic vero oculos occupavi purpurea mors & fatum violentum. *Deucalionem* au-
 480 tem, deinde, ubi connectuntur nervi cubiti, hæc illum dilectam per manum trans-
 fixit cuspis ærea; is vero illum expectavit, manu gravatus, præ se viens mortem:
 ille autem, gladio cervice percussa, procul cum ipsa gæca caput excussit; medulla
 vero vertebri exiliis: hic autem in terra jacuit extensus. At ille perrexit ire in
 485 eximium *Pirei* filium, *Rhigmum*, qui e *Thraciæ* glæbosa venerat: huic percussit
 medium telo, fixumque est in ventre æs: decidit autem e curru: ille autem *Arei-*
thoum famulum, cetero equos convertentem, in dorsum acuta hasta ferit, curruque
 490 deturbavit: turbati sunt autem ejus equi. Ut vero fertur furens per profundas
 convalles immane ardens ignis montis *arici*; profunda autem crematur *lylva*, &
 quaquaverfus agitans ventus flammam contortquet: sic ille quaquaverfus suribundus
 ferebatur cum hasta, deo par, occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra
 495 nigra. Ut vero cum quis iunxerit boves mares latis frontibus, ut tritured hordeum
 album æquabili in arca, facile protinus comminuit: tur boëm sub pedibus vehemen-
 ter mugientium: sic ab *Achille* acti magnanimo solidi unguis equi calcabant simul
 500 cadaveraque & clypeos: sanguine autem axis subtus totus sædatus erat, & ambitus
 qui erant circa fellam currus, quos utique ab equinis unguis guttæ aspergebant,
 atque a canthris: cupiebat vero gloriam referre *Pelides*, craore autem & fodore
 pulverulento sædabatur manus invictas.

L I B. XXI.

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchre fluentis fluvii *Xanthi* vorticosi,
 quem immortalis genuit *Jupiter*; ibi tum divisos, hos quidem campum versus
 5 insequerentur ad urbem, qua *Græci* turbati fugerant die superiori, quando furebat
 illustris *Hector*: illac hi profundebantur trepida fuga; caliginem autem *Juno* ex-
 pandit ante densam, ut inhiberet: dimidii vero in fluviumolvebantur profunde
 fluentem, vorticibus argenteum; inciderunt autem magno strepitu: sonitum vero
 10 dedere alta fluenta, ripæque circumcirca graviter gemere: illi vero fremitum
 edentes innatabant huc & illuc, agitati per vortices. Ut vero cum exactæ impetu
 ignis locustæ evolant ut fugiant ad fluvium, ardet autem indefessus ignis excitatus
 15 derepente; illæ vero metu percussæ cadunt in aquam: sic *Achille* fugante *Xanthi*
 vorticibus profundi implebatur fluentum resonans mixtum equisque & viris: at ille
 nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis acclinatam myricis; ipse autem
 insiliit, deo par, gladium solum habens, exitialaque animo meditabatur opera:
 20 & feriebat quaquaverfum: eorum vero gemitus excitabatur sædus ense dum cæde-
 bantur, rubescebatque sanguine aqua. Ut vero metu *Delphinis* ingentis pisces alii
 fugientes, implent recessus intimos portus stationibus tuti, formidantes; omnino
 25 enim devorat, quemcunque ceperit: sic *Trojani* fluvii per impetuosos fluentia abde-
 bant se percussi sub crepidinibus: ille vero, ut lassatus erat manus cædendo, vivos e
 fluvio duodecim legit juvenes, pœnas daturus de *Patroclo* *Mencetiade* mortuo: hos
 30 eduxit e fluvio metu stupentes, tanquam hinnulos, ligavitque a tergo manus scite
 scæctis loris, quæ ipsi ferebant innexa tortilibus annulis tunicis: tradidit autem sociis,
 deducendos cavas ad naves; at ipse iterum irrui, interficere cupiens. Illic filio
 35 *Priami* obvius factus est *Dardanidæ*, e fluvio fugienti, *Lycaoni*; quem olim ipsemet
 abduxerat, captum ex patris agro invitum, nocturnus progressus: is vero caprifici
 acuto

- acuto ære incidebat novellos ramos, ut currus ambitus essent: ei autem improvi-
 40 sum malum supervenit nobilis Achilles; & tunc quidem ipsum in Lemnum bene
 habitatum vendidit, navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit. Illinc vero
 hospes ipsum redemit, multaque dedit, Imbrius Eëtion, mistique ad nobilem Arif-
 45 ben: inde is clam, arrepta fuga, paternam venit in domum. Undecim autem dies
 animum oblectabat cum suis amicis, reversus ex Lemno: duodecima vero ipsum
 rursus manibus Achillis Deus iniecit, qui ipsum erat missurus ad Orcum, etiam no-
 50 lentem ire. Hunc igitur ut advertit pedibus valens nobilis Achilles nudum sine ga-
 leaque & clypeo, neque habebat hastam, namque ea quidem omnia in terram abje-
 cerat; conficiebat enim sudor fugientem e fluvio, delassatioque genua subtus doma-
 bat: indignatus utique dixit ad suum magnum animum: "Papa, ingens sane mira-
 55 culum hoc oculis video: jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci, rursus
 "resurgent ex infernis tenebris caliginosis; ut jam & hic reversus est, postquam
 "effugit sævum diem, Lemnum in sacram licet vendidit: neque ipsum tenuit
 60 "postus sali cani, qui multos invitos coërcet. Veni aedum & haste cuspidem
 "nostræ gustabit, ut videam in mente, & edocear, an similiter & illinc reversurus
 "sit, an ipsum coërcabit terra alma, quæ & fortem licet coërcet." Hæc animo
 65 versabat manens: is vero prope eum venit animo confternatus, genua tangere cu-
 piens; valde enim exoptabat animo effugere mortemque exitialem & fatum nigrum:
 ac quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles, percutere paratus: is autem
 70 currens subiit & prehendit genua pronus: hasta vero super dorsum in terra stetit,
 cupiens corpore satiari humano. Cæterum hic altera manu quidem prehensis sup-
 plicabat genibus, altera vero tenebat hastam acutam, neque dimittebat; & eum
 supplicans verbis alatis allocutus est: "Genua amplexus te oro, Achille; tu autem
 75 "me respice, mei que miserere: loco tibi sum supplicis, Jovis alumæ, reverendi.
 "Apud te enim primum gustavi Cereris fruges, die illo, quando me cepisti bene
 "culto in agro, & me vendidisti, procul abductum a patreque, amicisque, Lemnum
 80 "in sacram; centum autem boùm pretium tibi peperit: nunc vero redemptus fuero
 "ter tantis datis: Aurora autem mihi hæc duodecima, postquam in Ilium per-
 "veni, multa perpeffus; nunc vero me tuis in manibus posuit fatum exitiale: odio
 "nimirum sum Jovi patri, qui me tibi rursus tradidit: brevis autem ævi me mater
 85 "peperit Laethœ, filia Altæ senis, Altæ, qui Lelegibus bellicosus imperat, Pedasum
 "excellam obtinens prope Satnioentem: hujus autem habuit filiam Priamum, mul-
 90 "tas etiam & alias: ex hac duo nati sumus, tu vero ambos obruncaveris: illum
 "quidem primos inter pedites domuisti, deo parem Polydorum, postquam percuf-
 "sisti acuta hasta: nunc vero hic mihi malum erit; non enim puto tuas manus me
 "effugiturum, postquam prope adduxit Deus. Aliud autem tibi dicam, tu vero in
 95 "mente reconde tua; ne me interfee, non enim uterinus frater Hectoris sum, qui
 "tibi sodalem interemit mitemque, fortemque." Sic utique eum Priami allocutus
 est illustris filius, supplicans verbis; immitem autem vocem audivit: "Stulte, ne
 100 "mihi pretia redemptionis memora, neque narra: antequam enim Patroclus affe-
 "cutus esset fatalem diem, interea aliquantum mihi parcere in animo gratum erat
 "Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi: nunc vero non est, qui mortem effu-
 105 "giat, quemcumque utique Deus Ilium ante meas in manus conjecerit, univerforum
 "Trojanorum, præcipue autem Priami filiorum. Sed, amice, morere & tu: cur
 "lamentaris frustra? Occubuit & Patroclus, qui tamen te multo præstantior.
 "Nonne vides, qualis & ego, pulcherque, magnique; quin & patre natus sum ex-
 110 "imio, deaque me peperit mater: & mihi tamen utique mors & fatum violentum
 "aderit, seu aurora fuerit, seu crepusculum, seu merides; quando quis & mihi ære
 "animum auferet, sive is hasta percusserit, sive a nervo sagitta." Sic dixit; illius
 115 vero ibi soluta sunt genua & charum cor: hastam quidem dimisit, conseditque ma-
 nibus passis ambabus: Achilles vero stricto ense acuto percussit ad claviculam prope
 cervicem; totus autem ei intro subiit ensis anceps: ille vero pronus in terra jacebat
 120 extensus; sanguis autem ater effluebat, rigabatque terram. Illum vero Achilles in
 fluvium, prehensum pede, misit ferendum, & super eum glorians verba lata profa-
 tus est: "Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris sanguinem delambent, securi;
 125 "neque te mater impositum lætis deslebit, sed Scamander feret vorticosus in maris
 "latum sinum. Saltans quis per undam sub nigram horrescentem superficiem eve-
 "betur piscis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem. Percatis, donec urbe po-
 130 "tiamur Ilii sacra, vos quidem, fugientes, ego vero a tergo contrucidans: neque
 "vobis ipse fluvius late fluens vorticibus argenteus proderit, cui jam sæpe multos
 "sacrificatis tauros, vivosque in vortices demittitis solidos ungulis equos. Sed &
 "sic peribitis dira morte, usque dum omnes lucratis Patrocli cædem, & interitum

- 135 "Achivorum, quos ad naves veloces interfecistis, absente me." Sic utique dixit: Fluvius autem iram concepit ipso penitus corde; agitabatque animo, quomodo cessare faceret a labore bellico nobilem Achillem, & a Trojanis pestem averteret.
- 140 Interea autem Pelei filius, tenens prelongam hastam, Asteropæo insiliit, interficere cupiens, filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis latus genuit, & Peribœa, & celsameni filiarum natu maxima: huic enim mistus est Fluvius vorticibus profundus.
- 145 In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adversus e fluvio *prediens* constitit, tenens duas hastas: animos autem ei præcordiis indidit Xanthus; indignabatur enim de cæsis pugna juvenibus, quos Achilles ceciderat per fluentum; neque miseratus erat. Hi vero quando jam prope erant alter in alterum vadentes, illum prior allocutus est pedibus valens nobilis Achilles; "Quis, unde es virorum, qui mihi
- 150 "ausus es obvius venire? Infelicium utique filii meo robori occurrunt." Hunc vero Pelegonis allocutus est illustis filius: "Pelide magnanime, cur genus inter-
- 155 "rogas? Sum ex Præonia glebosa, longe sita, Præonas viros ducens longis hastis armatos; hæc autem mihi nunc Aurora undecima, postquam in Ilium veni: at mihi "genus ex Axio late fluente, Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
- 160 "qui genuit Pelegonem inclytum hasta: hunc me aiunt genuisse: nunc vero pug-
- 165 "nemus, illustis Achille." Sic dixit minitans: at sustulit nobilis Achilles Peliam cam fraxinam; simulque hastis utrinque heros Asteropæus, ambidexter enim erat: atque altera quidem hasta scutum percussit, neque penitus perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei: altera vero eum *ad* cubitum stricim percussit manus dextræ; exiit autem sanguis ater; ipsa vero super eum terræ infixæ est, cupiens corpore fatiare se. Secundus vero Achilles hastam recta volentem in Asteropæum immisit, occidere cupiens: & ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam, medio tenus autem inpegit ripæ fraxineam hastam. Pelides vero, ense acuto
- 175 extracto a femore, salit in eum ardenti animo: at ille fraxinum Achillis non poterat & crepidine evellere manu robusta: ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens; ter vero defecit vi: at quarto, parabat animo frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ; sed ante Achilles cominus ense animam abstulit: ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem effusa sunt in terram intestina; & eum continuo tenebræ oculos contexere expiraentem: Achilles vero in pectora irruens, armaque detrahit, & glorians verbum dixit: "Jaceto sic: arduum tibi præpotentis
- 185 "Saturnii cum filiis contendere, e Fluvio licet genito. Dicebas tu quidem Fluvii "genus te esse late fluentis; at ego genus magni Jovis glorior esse: genuit me vir, "multis imperans Myrmidonibus, Peleus Æacides; ipse vero Æacus ex Jove erat:
- 190 "ideo potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus: potentius itidem Jovis "genus, quam Fluvii est. Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid "prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare: ideo, ne rex quidem Ache-
- 195 "loius æquiparatur, neque profunde fluentis ingens vis Oceani, ex quo tamen "omnes fluvii & omne mare, & omnes fontes, & putei alti fluunt: sed & is metuit "Jovis magni fulmen, horrendumque tonitru, quando e cælo fragorem dederit."
- 200 Dixit utique, & e crepidine evulsi æream hastam. Illum vero ibidem reliquit, postquam charam animam abstulerat, jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua. Illum quidem anguillæque & pisces cum occupati erant, pinguedinem raptim comedentes renibus obtensam carpentes: at ille perrexit ire ad Præonas bellatores equestres, qui utique jam juxta fluvium in fugam conversi erant vorticofum, ut viderunt illum fortissimum in aspera pugna manibus Pelidæ & ense fortiter domitum. Tunc interfecit Therfilochumque, Mydonaque, Astypylumque, Mnesumque, Thrasumque, & Ænium, atque Ophelestem: & omnino adhuc plures interemisset Præonas velox Achilles, nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus profundus, viro se postquam assimilarat, e profundo autem vocem edidit vortice: "O Achille, *aliis* quidem fortitudine superior es, superior & indigne fac-
- 215 "tis hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi. Si tibi Trojanos dedit Sa-
- 220 "turni filius omnes perdere, ex me saltem cum exegeris per campum, ardua pa-
- 225 "trato: referta enim jam sunt mihi cadaveribus ancena fluenta, neque prius "aliquo possum effundere undas in mare vastum, angustiatu cadaveribus; tu autem "interficis omnes penitus. Quin agedum & desiste; stupor me occupat, princeps "populorum." Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles: "Erunt hæc, Scamander Jovis alumne, ut tu jubes: Trojanos tamen non ante "desinam foedifragos interficere, quam concludero in urbem, & Hectorem pericu-
- 225 "culum fecero adversus, an utique me domabit, an ego ipsum." Sic fatus, in Trojanos irruit, deo par. Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus vorticibus: "Proh malum, Argenteo arcu insignis, Jovis filii, non tu sane consilia

- 230 "observasti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit Troianis adesse & opem
"ferre, usque dum veniret sol vespertinus sero occidens, obumbraretque glebosa
"arva." Dixit, & Achilles quidem hasta inclytus insiliit medio, a crepidine ru-
235 ens: ille vero concitus ingruit tumidis fluctibus furens; omnia autem commovit
fluenta turbidis: impulsi vero mortuos multos, qui per eum affatim erant, quos
occiderat Achilles; hos ejecit foras, mugiens, tanquam taurus, in terram: vivos
autem servavit in pulchris fluentis, occultans in vorticibus profundis ingentibus.
240 Horrenda autem circum Achillem turbida contitit unda, urgebatque scuto incom-
bens fluctus, neque pedibus poterat se stabilire: at ille ulnum prehendit manibus
feliciter crescentem, ingentem: ea autem radicibus procidens crepidinem totam
245 disiecit, repressitque pulchra fluenta ramis densis; junxit autem tanquam ponte
illum ipsum, intus tota prolapsa: is vero e voragine profliens festinavit per cam-
pum pedibus rapidis volare, percussus: necdum destitit magnus deus, sed farrexit
250 reiturus in illum in summo nigricans, ut ipsum arceret a bellico labore nobilem
Achillem, Trojanisque exitum averteret. Pelides vero saltu dato refugit, quan-
tum est haste iactus, aequale impetus habens, nigra venetricis, quæ simul fortissi-
255 maque & celerrima volucrum. Huic similis ruit; circa pectus autem æs horren-
dum resonabat: oblique autem ab illo declinans fugiebat, is vero a tergo fluens
sequebatur magno sonitu. Ut vero cum vir aquilex a fonte aquis nigro per plantas
& hortos aquæ rivum deducit, manibus ligonem tenens, & sulco obices ejiciens;
260 & hac quidem profuente subitus calculi omnes agitantur, hæc autem cito defluens
immurmurans loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem: sic perpetuo
Achillem assequetur fluctus fluvii, velocem licet: dii enim potentiores mortali-
265 bus. Quoties vero conaretur pedibus valens nobilis Achilles stare contra, & cog-
noscere, at ipsum omnes immortales in fugam agerent, qui caelum latum tenent;
toties ipsi magni fluctus a Jove fluentis fluvii alluebat lumeros desuper: is autem
270 in altum pedibus saliebat, animo mœstus: fluvius vero subitus genua domabat rapi-
dus, oblique fluens, pulveremque subtraherebat pedibus; Pelides autem ejulavit, in-
tuitus in caelum latum: "Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
275 "ex fluvio eripere: in posterum vero vel quidvis patiar. Alius autem nullus mihi
"tantum in culpa caelestium, quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
"quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum velocibus periturum esse
"Apollinis jaculis." Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus;
280 "tum fortem quidem occidisset, & ipse fortis occisum spoliasset: nunc autem me
"ingloria morte fatale est corripui, conclusum in magno fluvio, tanquam servulum
"subulcum, quem torrens obrutum perdit pluvio tempore transeuntem." Sic
285 dixit: hunc autem valde cito Neptunus & Minerva steterunt prope accedentes,
corpore autem hominibus similes facti erant; manoque manumprehendentes con-
firmarunt verbis: inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terre quassator:
290 "Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare; tales enim tibi nos ex diis aux-
"iliatores sumus, Jove approbante, ego & Pallas Minerva: quoniam haud tibi a
"fluvio utique domari fatale est; sed hic quidem cito desinet, tu autem videbis
"ipse: at tibi prudens suggereremus consilium, si modo parueris, ne prius abstineas
295 "manus ab omnibus æque gravi pugna, quam in Ilii inclytos muros populum con-
"cluseris Trojanum, quicumque effugere poterit: tu vero Hectori anima erepta ad
"naves redito: damus nempe tibi gloriam referre." Hi sane sic loquuti ad immor-
300 tales abierunt: at ille ivit, (valde enim deorum impellebat tum præceptum,) in
campum; hic vero totus inundabatur aqua effusa: multa autem arma pulchra
prælio caesorum juvenum fluitabant, & cadavera: illius autem in altum genua ex-
iliebant adversus cursum ruentis recta; neque enim tenuit late fluens fluvius;
305 magnam enim robur immiserat Minerva: neque Scamander remisit suam vim,
sed adhuc magis irascebatur Pelidæ, tumefaciebatque undam fluenti, in altum sub-
latus: Simoëntem vero hortabatur vociferans: "Chære frater, robur viri ambo
310 "soltem cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis evertet; Trojani
"vero in pugna non manebunt. Sed auxilium affer celerrime, & imple fluenta
"aqua ex fontibus, omnesque concita rivos; atque erige magnam undam: multam
"vero turbam excita truncorum & lapidum, ut compefcamus immanem virum,
315 "qui jam dudum victor grassatur, animoque agit paria diis. Aio enim neque vim
"illius profuturam, neque omnino formam, neque illa arma pulchra, quæ alicubi
"in imo fundo voraginis jacebant sub limo tecta: quin & ipsum involvam arenis,
320 "sabulo affatim circumfuso immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi colligere;
"tantam ei colluiviem desuper obtendam. Ibidem ei & sepulchrum erit, neque
"omnino ei opus erit humatione, quando ei exequias facient Achivi." Dixit, &

- 325 ingruit in Achillem turbidus in altum ferens, murmurans spumaque, & sanguine,
& cadaveribus. Purpurea vero continuo unda a Jove fluentis fluvii stabat elevata,
occupabatque Pelidem. Juno autem alte clamavit, admodum timens Achilli, ne
330 ipsum abriperet magnus fluvius vorticibus profundus: statim vero Vulcanum allo-
cata est suum dilectum filium: " Exurge ad certamen, Vulcane, mi fili: contra te
335 " enim Xanthum vorticosum in pugna conijicimus parem esse: quin opem fer ci-
" tissime, & ostenta flammam multam: ego vero Zephyri & velocis Noti ibo e
" mari gravem excitatura procellam, quæ Trojanorum capita & arma comburat,
" incendium exitiale ferens: tu vero Xanthi præter ripas arbores ure, ipsumque
340 " immitte igni; neque te omnino blandis verbis avertat, aut minis: neque ante
" colibeas tuam vim, quam ubi signum dædero clamore; tunc compefce indefessum
" ignem." Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immane ardentem ignem. Pri-
mum quidem in campo ignis accendebatur, cremabaturque mortuos multos, qui in eo
345 affatim erant, quos interfecerat Achilles: totus vero siccatu est campus, coercita-
que est limpida aqua. Ut vero cum autumnalis Boreas recens irrigatum hortum
statim exiccaverit, gaudet vero, ipsum quisquis de more collit: sic exiccatus est
campus totus, atque mortuos exussit: at is in fluvium vertit flammam collucentem.
350 Urebantur ulmique & salices, atque myricæ; urebatur etiam lotusque, & ulva,
atque cyperus, quæ circum pulchra fluentia affatim fluvii nascebantur: laborant
anguillæque & pisces, qui per vortices, qui per pulchra fluentia urinabantur huc &
355 illuc, spiritu laborantes varii artificiiis Vulcani. Urebatur & vis Fluvii, verbaque
fecit, dixitque: " Vulcane, nullus tibi certe deorum potest ex æquo adversari, ne-
" que omnino ego tibi sic igne ardenti pugnvero: define a certamine: Trojano
360 " vero vel statim nobilis Achilles urbe expellat: quid mihi cum contentione &
" auxilio?" Dixit igne ardens; ebulliebant autem pulchra fluentia. Ut vero lebes
ferret intus, dum urgetur igne multo, adipem liquefaciens faginati perci, undique
365 eructans, subtus nempe ligna sicca jacent: sic hujus pulchra fluentia igne ardebant,
bulliebaturque aqua; nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabar enim vapor,
Vulcani per vim multifidii: at ille Junonem, multis supplicans, verbis alatis allo-
catus est: " Juno, cur tuus filius in meum fluentem furenter incubuit, ut infesta-
370 " ret præ cæteris? non sane tibi ego tantum in culpa sum, quantum cæteri omnes
" dii, quotquot Trojanis auxiliatores. Sed certe quidem ego desistam, si tu jubes:
" desistat autem & hic: ego vero insuper & hoc juro, nunquam a Trojanis me
375 " depulsurum ope allata malum diem; ne quidem cum Troja exitiali igne tota
" cremabitur incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum." Ut vero hoc
audierat dea ulnas candida Juno, confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum
380 filium: " Vulcane, abstine, fili inelyte: haud enim par est immortalium Deum ita
" mortalium gratia torquere." Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immane ar-
dentem ignem: & refluxa continuo unda dejecit te in pulchros rivus. At postquam
385 Xanthi domita est vis, hi quidem postea quieverunt: Juno enim coercuit irata licet.
Cæteris vero diis contentio incubuit gravis, importuna; in diversa nempe iis in
præcordiis animus ferebatur: concurrerunt autem ingenti tumultu, renugit vero
lata tellus; circumque clangorem reddidit magnum cælum; audivit autem Jupiter
390 sedens in Olympo; risitque ei suam cor lætitia, ut vidit deos certamine congredi-
entes. Tum si non amplius diu seorsum tetere: incepit enim Mars clypeorum
perforator, & primus in Minervam irruit, æream hastam tenens; & probrosa dixit
395 verba: " Cur vero jam, o impudentissima, deos ad certamen committis, audacia
" immentis prædita? Magnus autem te animus extimulavit. Annon recordaris,
" quado Tydædem Diomedem impulisti, ut me percuteret? Ipsaque, fulgida hasta
" sumpta, recta in me adegisti, et compulsi pulchrum dilacerasti: ideo te vicissim
400 " nunc puto lustram esse, quæcunque in me fecisti." Sic factus, ferit ægidem
simbriatam, horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen; in hac eam
Mars percussit cæde inquinatus hasta longa: illa vero retro cedens fixum prehendi-
405 dit maru robusta, jacens in campo, nigrum, asperumque, magnumque, quod ho-
mines præci posuerant, ut esset terminus arvi; hoc percussit impetuofum Martem
ad cervicem, solvitque membra: septem autem is occupavit jugera stratus, sedavi-
ne pulvere crines; armaque circum laniatum dedere: risit vero Pallas Minerva,
410 & iocundam glorians verbis alatis allocuta est: " Stulte, ne adhuc quidem sensitisti,
" quanto fortior glorior ego esse, quam mihi vires opponis? Sic sane tuæ matris
" furias luis, quæ tibi irata mala machinatur; quod Achilles desiderasti, ac Trojanis
415 " fœdæ suavitatis auxiliaris." Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos: hunc vero ab-
dixit manu prehentum Jovis filia Venus, crebro admodum suspirantem: ægre au-
tem is collegit animum. Hanc vero ut advertit dea ulnas candida Juno, statim

- 420 Minervam verbis alatis allocuta est: "Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
 "en rursus illa impudentissima abducit hominum perniciem Martem ardenti e
 "prælio per tumultum: at insequere." Sic dixit: Minerva autem concito gradu
 425 persequatur, gaudebatque animo; & impetu in eam facto, ad pectora manu ro-
 busta percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor. Illi itaque
 430 ambo jacebant in terra alma: illa vero super eos glorians verba alata dixit: "Tales
 "nunc omnes, quotquot Trojanis auxillatores, sunt, quando cum Argivis pugnant
 "armatis, & æque audaces & tolerantés, ac Venus venit Marti auxiliatrix, meo
 435 "robori occurrens: tum prorsus jam olim nos destitistemus pugna, Illi everfa
 "bene ædificata urbe." Sic dixit: subrisit autem dea ulnas candida Juno. At
 Apollinem allocutus est rex Terræ quassator: "Phœbe, cur jam nos scersum
 "stamus? Neque enim par est, cum cœperint alii: hoc quidem turpe, si sine
 440 "pugna redierimus in Olympum, Jovis ad ære fundatam domum. Incipe; tu
 "enim natu junior: non enim mihi quidem honestum, quippe qui prior natus
 "sum, & plura cognovi. Stulte, cum ita mente casum cor habes: neque prorsus
 445 "eorum saltem recorderis, quot jam passis sumus mala Ilium circa, soli nos deorum,
 "cum superbo Laomedonti a Jove profecti operam locavimus in annum, mercede
 "condicta: is autem præcipiens mandata dabat? Ego quidem Trojanis urbem &
 "muros ædificavi latosque & admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs effet:
 450 "Phœbe, tu vero flexipedes camuros boves pascebas lætæ in saltibus multas conval-
 "les habentis sylvas. Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ attu-
 "lerant, tunc nos vi fraudavit mercede tota Laomedon violentus, minatusque di-
 "misit. Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper se ligaturum, & vendi-
 455 "turum infulas in longinquas; affirmabatque idem utriusque se abscessurum aures
 "ære. Nos vero continuo revertebamur, irato animo, ob mercedem indignantes,
 "quam pollicitus non persolvit. Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Ne-
 460 "que nobiscum tentas, ut Trojani scedifragi pereant funditus male, cum filiis &
 "judicis uxoriibus?" Illum vero vicissim allocutus est rex longe jaculans Apollo:
 "Neptune, haudquaquam me prudentem dixeris esse, si jam tecum, mortalia
 465 "gratia, dimicem, miserorum, qui, foliis similes, interdum quidem admodum ved-
 "geti sunt, terræ fructu vescentes, interdum vero contra pereant exanimés: sed
 "cicissimè desistamus a pugna; illi vero, ipsi præliantur." Sic utique locutus
 470 retro se vertit; verebatur enim cum patruo conferere manus. Hunc autem foror
 vehementer objurgavit, domina ferarum Diana agrestis, & probrosa dixit verba:
 "Fugis jam, Longe jaculans? Neptunoque victoriam totam concessisti? Impunè-
 475 "que ei gloriam dedisti? Stulte, cur omnino arcum gestas inutilem frustra? Non
 "te nunc amplius patris in ædibus audiam gloriantem, sicut antea inter immortales
 "deos, contra Neptunum adversis viribus te pugnaturum." Sic dixit: eam vero
 480 neutiquam allocutus est longe jaculans Apollo: sed irata Jovis veneranda uxor in-
 crepuit Sagittis gaudentem contumeliosis verbis: "Quomodo vero tu nunc sustines,
 "canis audax, contra me stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas, sagittifera
 485 "licet sis: te nempe leonem inter mulieres Jupiter constituit, & dedit interficere
 "quamcunque velis. Certe satius est per montes feras interficere, agræstisque
 "cervas, quam cum potentioribus vi pugnare. Sed si vis pugnae periculum facere,
 490 "fac; ut bene scias, quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas." Dixit,
 & ambas ad carpum manus prehendit sinistra; dextra autem ab humeris detraxit
 pharetram: ipsaque verberabat eam ad aures subridens hunc illuc se versantem;
 495 veloces autem excidebant sagittæ: lacrymabunda vero deinde dea fugit, veluti co-
 lumba, quæ nempe metu accipitris cavam volat in petram, in latebram; (neque enim illi capi fatale erat:) sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
 Latonam autem allocutus est internuncius Argicida: "Latonæ, ego vero tecum
 500 "haudquaquam pugnabo; arduum enim configere cum uxoriibus Jovis nubes co-
 "gentis: sed promptissima inter immortales deos glorior te me vixisse aspera vi."
 Sic utique dixit: Latonæ vero collegit incurvos arcus & sagittas, quæ ceciderant alio
 505 alia in vertigine pulveris: hæc quidem sagittandi instrumentis sumptis fecata est
 filiam suam: illa vero ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære fundatam domum;
 lacrymabunda autem patris insecit genibus filia, circumque divinitus peplum tremebat:
 510 pater hanc vero ad se recepit pater Saturnius, & interrogavit, suaviter ridens:
 "Quisnam tibi talia fecit, cara filia, cœlestium temere, ac si quid sagittis patraffes
 "palam?" Illum vero vicissim allocuta est pulchre coronata Tumultuum venari-
 515 corum amans: "Tua me conjux male excepit, pater, ulnas candida Juno, a qua
 "immortalibus contentio & lis impendet." Sic hi quidem talia inter se loqueban-
 315 tur. At Apollo Phœbus subit Ilium sacram: curæ erat enim ei murus bene ædi-
 ficatæ

ficatæ urbis, ne Danaï everterent præter fatum ille: at cæteri ad Olympum
 rediere dii sempiterni, alii quidem, irati, alii vero, admodum gloriâ exultantes;
 520 affederuntque patri atras nubes cogenti: at Achilles Trojanos simul ipsosque perde-
 bat & solidos unguis equos. Ut vero cum fumus ascendens ad cælum latum per-
 venit urbem ardente, Deorum nempe eum ira excitat; omnibus autem affert labo-
 525 rem, multisque mala immittit: sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit. Sta-
 bat autem senex Priamus sacra in turri, animadvertitque Achillem ingentem: at
 sub illo Trojani facile turbabantur trepida fuga, neque ulla vis erat: ille autem
 530 ejulatu edito a turri descendit in terram, mandata daturus ad murum inclytis porta-
 rum custodibus: "Apertas in manibus portas tenere, usque dum copiæ venerint ad
 "urbem trepida fuga: certe enim Achilles prope iste perturbans; nunc existimo
 535 "exitialia futura: sed postquam intra mûm respiraverint conclusæ, rursus obse-
 "rate tabulas perite apertas: metuo enim, ne exitialis vir in murum irrumpat." Sic
 dixit: illi autem aperueruntque portas, & retruserunt obices; hæ autem apertæ
 540 pepererunt salutem: at Apollo obvius exiit, a Trojanis ut pernicem arceret. Ii
 autem rectâ ad urbem & murum altum, siti aridi, pulvere oblitii, ex campo fugie-
 bant; ille vero vehementer insequetur hasta: rabies nempe ei cor continenter
 tenebat violenta, iraque percitus cupiebat gloriam referre. Tum certe altam por-
 545 tis Trojam cepissent filii Achivorum, nisi Apollo Phæbus Agenora nobilem exci-
 tasset, virum, Antenoris filium, eximiumque, fortemque. Fjus quidem cordi au-
 daciâ immisit, eique ipse astitit, ut mortis graves manus arceret, fago testus: coo-
 550 pertus autem erat caligine multa. At ille, ut advertit Achillem urbium vastatorem,
 confisit; multaque ei cor volebat æstivans manenti: ingemiscens autem dixit ad
 suum magnum animum: "Hei mihi, siquidem metu violenti Achilles fugero, qua
 555 " & alii turbati fugantur; capiet me etiam sic, & imbellem obruncabit: si vero
 "ego hos quidem turbari suam a Pelide Achille, pedibusque a muro aliò fugero
 "per campum Iliacum, donec pervenero Idæque ad saltus, senticæque ingrediar;
 560 "Vespertinus autem deinde cum me laverò in fluvio, a sudore refrigeratus, ad Ilium
 "reverterer. Sed cur mihi hæc meus secum differit animus? Ne me abeuntem ab
 "urbe ad campum advertat, & me rapide percutus consequatur velocibus pedi-
 565 "bus: non amplius deinde licebit mortem & fatum effugere. Valde enim fortis
 "supra omnes est mortales. Quod si ipsi ante urbem venero; etenim huic
 "certe vulnerabile corpus acuto ære, inestque una anima, mortalemque ipsam di-
 570 "cunt homines esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet." Sic fatus, Achillem
 conversus expectabat; intusque ei cor forte gestiebat præliari atque pugnare.
 Veluti panthera prodit alto ex fruticeto virum venatorem contra, neque quicquam
 575 animo percillitur; neque in fugam vertitur, latratu audito; etsi enim prior eam
 cominus percussit, aut eminus, tamen vel hasta transfixa non desistit a strenua
 pugna, antequam vel cominus congregiatur, vel dometur: sic Antenoris filius præ-
 580 clari, nobilis Agenor, nolebat fugere, antequam periculum faceret Achilles. Sed
 clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem, hasta autem in eum collimabat,
 & altum clamabat: "Certe jam omnino sperabas apud animum, illustris Achille,
 585 "die hoc urbem se everfurum Troium gloriosorum; stulte, certe adhuc multo effi-
 "cientur dolores de ea: in ea enim multique & fortes viri infansus, qui utique pro-
 "pugnantes charis parentibus, uxoribusque, & liberis, Ilium tuteant: tu vero fa-
 590 "tum hic consequeris, adeo terribilis licet sis & audax bellator." Dixit utique,
 & acutum telum gravi manu emisit; & percussit tibiam sub genu, neque aberravit;
 circaque ipsam ocrea recens elaborati flammæ horrendum resonuit: æs vero resiliit
 595 a percusso, neque penetravit; dei enim prohibere dona. Pelides vero impetum
 fecit in Agenora deo parem secundus: at non sivit Apollo gloriam referre, sed ip-
 sum eripuit, toxicque caligine multa, quietumque ipsum e prælio misit ut abiret. At
 600 hic Pelidem dolo avertit a populo: ipsi enim Longe jaculans Agenori omnia cum se
 assimularat, stetit ante pedes; ille vero festinabat pedibus persequi. Dum ille hunc
 per campum persequeretur tritici feracem, conversus præter fluvium vorticibus
 profundum Scamandrum, parvo intervallo præcurrentem: dolo enim lætabat
 605 Apollo, ut semper speraret se affecturum pedibus suis: interim cæteri Trojani fugati
 venerunt conferti læti ad urbem; urbs vero implebatur conclusis. Neque enim
 illi sustinebant urbem & murum extra expectare jam se invicem, & cognoscere, et
 610 quis effugisset, & quis occubisset in pugna; sed cupide infundebantur in urbem,
 quemcunque eorum pedes & genua incolumem retulerant.

LIB. XXII.

SIC hi quidem per urbem trepida fuga dissipati, velut hinnuli, a sudore se refrige-
 rabant, bibebantque, medebanturque siti, acclinati pulchris propugnaculis: at
 5 Achivi ad murum prope accedebant, scuta humeris inclinantes. Hectorem vero
 ibi manere exitiale Fatum tanquam compede victum coëgit, Ilium ante, portasque
 Scæas. At Pelidem allocutus est Phæbus Apollo: "Cur me, Pelei filii, pedibus
 10 "velocibus persequeris, ipse mortalis cum sis, deum immortalem? Nec dum om-
 nino me agnovisti, quod Deus sum: tu autem indefinenter furis. Tibi nimirum
 "nihil curæ est contra Troas labor bellicus, quos fugasti, qui jam in urbem conclusi
 "sunt, tu vero huc divertisti: neque enim me interficies, quoniam haud mortalis
 "sum." Hunc autem graviter indignatus allocutus est pedibus velox Achilles:
 15 "Læsisisti me, Longe jaculans, Deorum perniciosissime omnium, qui huc nunc
 "avertisti a muro: certe adhuc multi terram mordicus prehensissent, antequam
 "in Ilium pervenissent. Nunc vero mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illos-
 20 "que servasti facile; non enim ultionem ullam veritus es in posterum: profecto
 "te ulcisceris, si mihi facultas utique adestet." Sic fatus, ad urbem magnis elatus
 animis abiit, ruens, velut equus certamine victor, cum curru, qui celeriter currit
 25 magno nisu contendens per campum. Sic Achilles celeriter pedes & genua move-
 bat. Hunc vero senex Priamus primus vidit oculis, collucentem tanquam æellam,
 ruentem per campum, quæ ante Autunnum oritur: perillustres autem ejus radii
 30 lucent multa inter astra nocte intempesta; quam canem Orionis vulgo vocant:
 splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est, atque immittit magnum æst-
 tum miseris mortalibus: sic hujus æs splendebat circa pectora currentis. Ejulabat
 35 vero senex, caputque pulsabat manibus in altum sublatis, magneque edito ejulatu
 clamabat, supplex orans dilectum filium: is autem ante portas stebat, vehementer
 animis ardens cum Achille pugnare: illum vero senex miserabiliter allocutus est,
 manus extendens: "Hæctor, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc solus, abs-
 40 "que aliis; ut ne mox mortem assequaris, a Pelida domitus: longe enim viribus
 "præstat. Crudelis, utinam diis charus tantum esiet, quantum mihi; cito prorsus
 "eum canes & vultures vorarent jacentem: certe mihi gravis ex præcordiis dolor
 45 "abiret. Iste me filiis multisque & strenuis orbum fecit, interficiens, & deporta-
 "tos vendens insulas in longinquas. Quin & nunc duos filios Lyconem & Polydo-
 "rum non possum videre, Trojanis in urbem conclusis, quos mihi Laothœ peperit
 50 "præcellens mulieribus. At si quidem vivunt in castris, certe postmodum tæreque
 "aureque redimemus; est enim domi: multa enim dedit filix senex fama incly-
 "tus Altes. Si vero jam mortui sunt, & in orci domo, dolor meo animo & matri,
 55 "qui genuimus. Populo autem cætero brevior dolor erit, modo non & tu moria-
 "ris, ab Achille domitus. Sed ingredere murum, mi fili, ut ferves Trojanas &
 "Trojanas, neque magnam gloriam præbeas Pelidæ, ipseque dilecta vita præveris:
 60 "præterea & mei infelicis adhuc mentis compotis miserere, calamitosi, quem pater
 "Saturnius in fenectus limine fortuna in acerba perdet, mala multa conspicaturo,
 "filiosque interemptos, raptatasque filias, & thalamos directos, & infantes liberos
 65 "allisos terræ, in gravi cæde, tractasque nurus perniciosis manibus Achivorum.
 "Ipsam vero forsitan extremum me canes in primis foribus cruda vorantes rapta-
 "bunt, postquam aliquis acuto ære cominus vel eminus feriens ex artubus animam
 70 "eripuerit, quos nutrivit in ædibus, mensæ affectas janitores, qui meo sanguine
 "hausto, rabie æsti animis, jacebunt in vestibulis: Juveni autem omnino decorum
 "est pugna cæso, lacerato acuto ære, jacere; omnia nempe honesta etiam mortuo
 75 "quicquid apparuerit: sed quam jam canumque caput, canamque barbam, pendem-
 "daque deturpent canes occisi senis, hoc utique miserrimum accidit miseris mor-
 "talibus." Dixit quidem senex, canosque capillos extrahabat manibus, vellens e-
 capite; neque Hæclori animum flebat. Mater vero deinceps ex alia parte læ-
 80 mentabatur lacrymas fundens, sinum denudans; altera autem manu mamillam exe-
 runt, & illum lacrymas fundens verbis alatis allocuta est: "Hæctor, si mi, & hæc
 Vol. II, (F) reverere

- 85 "reuerere, & mei miserere ipfius, fi unquam tibi vagitus fedantem mammam
 "præbui, horum reminifcere, chare fili; arceque infestum virum moenia ingref-
 "fus: neque profus pugnator aduerfus ipfum, præferox; fi enim te interemerit,
 "haudquaquam te ego deſtebo in lectis, charum germen, quem peperit ipfa, neque
 "uxor magnifice dotata; feorſum autem te longe a nobis Argiuorum apud naves
 90 "canes veloces comedent." Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium, multis
 ſupplicantes; neque Heſtori animum fleſtebant: ſed is exſpectabat Achillem in-
 gentem propius accedentem. Ut vero draco ad luſtrum ferus virum exſpectat,
 95 paſtus mala gramina; ſubit autem & ipſum ira gravis, horreadumque aſpicit, con-
 uolvens ſe circa latibulum: ſic Heſtor, inextinguibili præditus animorum vi, non
 recedebat, turrim ad prominentem fulgido clypeo acclinato: indignabundus vero
 dixit ad ſuum magnum animum: "Hei mihi, ſi quidem portas & moenia ingreſſus
 100 "fuero, Polydamos me primus probris onerabit, qui me hortatus eſt Trojanos ad
 "urbem ducere, nocte iſta exitiāli, quando furrexit ad certamen nobilis Achilles.
 "At ego non parui; certe multo utilius fuiſſet: nunc vero poſtquam perdiſi po-
 105 "puliſum damnosa pertinacia mea, vereor Trojanos & Trojanas longa peplorum ſyr-
 "mata trahentes, ne quando quis dicat deterior alius me; Heſtor ſuis viribus fretus
 "perdiſit copias." Sic dicent: mihi vero tunc multo fatius eſſet, contra *pugnando*
 110 "aut Achille interfecto redire, aut ab ipſo interfici glorioſe pro urbe. Quod ſi
 "clypeum quidem depoſuero umbonibus manitum, & caſſidem validam, haſticaque
 "ad murum acclinata, ipſe profectus Achilli ſtreno obuiſus venero, & ei pollicear
 115 "Helenam, & opes cum ipſa omnes proſus, quaſcunque Alexander cavis in navi-
 "bus duxit ad Trojam, quæ ſunt certaminis origo, daturum Atridis abducendas,
 "ſimulque ſeparatim Achivis alias diſtributurum, quaſcunque urbs hæc abditas
 120 "habet: a Troianis vero deinde honorabile juſjurandum exigam, nihil occultatu-
 "ros, ſed biſariam omnia diſiſuros, facultates quaſcunque urbs amabilis intus con-
 "tinet. Sed cur mihi hæc meus ſecum differit animus? *Vereri*, ne ei ego quidem
 "ſupplicem profectus: is autem mei non miſereatur, neque omnino me revereatur,
 125 "interficiat vero me, inermem exiſtentem, tenere, tanquam mulierem, poſtquam
 "arma exuero. Non ſane proſus nunc licet a quercu neque a petra cum hoc
 "conſabulari, ceu virgo juveniſque, virgo juveniſque conſabulantur inter ſe. Sa-
 130 "tius vero certamine congreſſi: quam celerrime videamus, utri Olympiſi gloriā
 "præbiturus ſit." Hæc animo verfabat manens: aſt ad eum prope acceſſit Achil-
 135 "les, par Marti galeam quaſſanti bellatori, vibrans Peliaeam haſtam ad dextrum hu-
 "merum terribilem; circum vero æs ſplendebat ſimile fulgoris vel ignis ardentis, vel
 ſolis orientis. Heſtorem vero, ut vidit, cepit tremor, neque amplius ſuſtinuit illic
 140 "manere, a tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus. Pelides vero irruit,
 "pedibus rapidis fretus; veluti Circus in montibus, velociſſimus volucrum, facile
 "impetum dat in pavida columban: hæc autem oblique fugit: iſte vero in proxi-
 "mo acutum edens clangorem, crebros faciens impetus, inſequitur, capereque illam
 145 "animus jubet: ſic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Heſtor
 "muro ſub Trojanorum, velociaque genua movebat. Hi vero præter ſpeculam &
 "caprificum ventolaſam murum uique ſubter per viam publicam rapido curſu ſere-
 "bantur; ad ſcuturignes autem pervenerunt pulchre fluentes, ubi nempe fontes duo
 150 "erumpunt Scamandri vorticofi. Alter quidem aqua calida fluit, circumque ſumus
 "oritur ex ipſo, velat ab igne ardenti: alter vero aſtate proſiuit, ſimilis grandini,
 "vel nivis frigida, vel ex aqua *concreta* glaciæ. Illic autem ad ipſos labra ad lavan-
 155 "dum lata prope ſunt, pulchra, lapidea, ubi veſtes ſpecioſas lavabant Trojanorum
 "uxores, pulchræque filia, olim tempore pacis, priuſquam veniſſent illi Achivorum.
 "Hæc utique prætercurrerunt, alter fugiens, alterque a tergo perſequens: ante qui-
 "dam fortis fugiebat, perſequebatur vero ipſum multo ſcitior rapide: neque enim
 160 "victimam, neque bubulam pellem adipiſci conabantur, qualia pedibus præmia ſunt
 "virorum; ſed de anima *certantes* currebant Heſtoris equum domitoris. Ut vero
 "cum aſſueti vincere circa metas ſolidi unguis equi celeriter admodum curſunt;
 165 "magnum autem propoſitum eſt præmium, vel tripos, vel mulier, *viri in honorem* de-
 "ſuncti: ſic hi ter Priami urbem gyro circum acti ſunt rapidis pedibus: dii vero
 "omnes ſpectabant. Inter hæc autem ſermonem orſus eſt pater hominumque de-
 "umque: "Proh malum, profecto dilectum virum agitari circa murum oculis vi-
 170 "deo: meum autem dolet cor de Heſtore, qui mihi multa bouum femora adolevit,
 "Idæ in verticibus multas convalles habentis; interdum etiam in urbe ſumma:
 "nunc vero eam nobilis Achilles urbe p̄ circa Priami pedibus velocibus inſequitur.
 175 "Sed agite, deliberate, dii, & conſultate, an eum e mortē ſalvum eripimus, an
 "eum ſum ſub Pelida Achille domabimus, bonum licet." Nunc vero allocuta eſt

- dea oculis caesa Minerva: "O pater, rutili subminis nūstor, atrae nubes cogens,
 180 "quale dixisti? Vivum mortalem, jam omni ordinatum fato, jam vis a morte tristi
 "liberare? Fac: at non tibi omnes assentiemur dii ceteri." Hanc autem respon-
 dens allocutus est nubes cogens Jupiter: "Bonosio animo, Tritonia, dilecta filia:
 185 "neutiquam animo serio loquor, volo autem tibi mitis esse: fac, prout tibi animus
 "est, neque quid cessa." Sic locutus, impulit antea paratam animo Minervam;
 descendit autem ab Olympi verticibus impetu facto. Hectorem vero indefinenter
 190 urgens sequitur celer Achillem. Ut vero quam laniulum in montibus canis cervam
 insequitur, excitatum e cubili: perque convalles & per fruticeta; eum autem, eti-
 am si lateat metu percussus sub arbutto, tamen vestigia legens currit perpetuo, do-
 nec inveniat: sic Hector non latebat pedibus velocem Pelidem. Quoties vero
 195 impetum fumeret ad portas Dardaniae recta ruere bene aedificatas versus turres, si
 quo modo ei desuper auxiliarentur telis; toties eum avētebat praevertens in cam-
 pum: ipse autem prope urbem volabat semper. Ut vero in somno non potest
 200 fugientem consequi; neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi: sic
 hic illum non poterat atsequi pedibus, neque ille effugere. Quo vero tandem pacto
 Hector fata effugere potuisset mortis; nisi ei postremumque & ultimum occurrisset
 205 Apollo prope, qui ei excitavit robur velocitaeque genua? Copiis autem renuebat capite
 nobilis Achilles, neque sinebat mittere in Hectorem amara tela; ne quis glori-
 am auferret percutiens, ipseque secundus veniret. Sed quando jam quantum ad sca-
 210 turigines pervenerant, tum vero aureas pater attollebat lances, imposuitque duo fata
 longum fornem adferentis mortis, hoc quidem, Achilles, illud vero, Hectoris
 equum domitoris: sustinuitque medias prehensas: inclinata autem est Hectoris
 fatalis dies, descenditque ad orcum: reliquitque illum Phoebus Apollo. Ast ad
 215 Pelidem accessit dea caesa oculis Minerva, & prope stans verbis alatis allocuta est:
 "Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille, relaturos magnam
 "gloriam Achivis ad naves, Hectore caeso; pugnae infatiabilis licet sit. Non ei
 220 "nunc amplius certe licet nos effugere, ne quidem si perquam multum laboret
 "longe jaculans Apollo, advolvens se pedibus patris Jovis Aegiochi. Sed tu qui-
 "dem nunc sta & respira; huic vero ego tecum accedens persuadebo adversis viri-
 225 "bus pugnare." Sic dixit Minerva; ille vero paruit, gavisusque est animo: stetit
 autem fraxineae hastae aere praefixae innixus. Haec vero hunc quidem reliquit, asse-
 cutaque est Hectorem nobilem, Deiphobo cum se assimulasset corpore & indefessa
 voce; prope autem stans verbis alatis allocuta est: "Venerande frater, profecto
 230 "admodum jam te urget celer Achilles, urbem circa Priami pedibus velocibus per-
 "sequens: sed age jam stemus, & propulsemus manentes." Hanc autem vicissim
 allocutus est ingens pugnam expedite cians Hector: "Deiphobe, profecto quidem
 "mihi antea multo charissimus eras fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit
 235 "filios: nunc vero adhuc etiam magis habeo in animo honorare, cum sustinuis-
 "sei gratia, ut vidisti oculis, manibus egredi, ceteri vero intus manent." Hunc
 autem rursus allocuta est dea caesa oculis Minerva: "Venerande frater, profecto
 240 "quidem multum pater & veneranda mater supplicabant, deinceps genua amplecten-
 "tes, circum & sodales, ut illic manerem; (adeo enim metu veniunt omnes:) sed
 "meus intus animus consciebat dolore gravi. Nunc vero adversi praesentibus
 "animis pugnemus, neque jam hastam sit parsimonia, ut videamus an Achilles,
 245 "nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat naves ad cavae, an tua hasta domp-
 "tur." Sic locuta, continuo altu praevit Minerva. Illi, vero cum jam prope erant
 alter in alterum vadentes, hunc prior allocutus est ingens pugnam expedite cians
 250 Hector: "Non te amplius, Pelei filii, fugiam, ut antea: ter circa urbem magnam
 "Priami fugi, nec unquam sustinui expectare te ingruentem; nunc vero me au-
 "mus impulit stare contra te: interimam certe, vel interimar. Sed aegedum deos
 255 "testes faciamus; hi enim optimi testes erunt & custodes pactorum: non enim
 "ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupiter dederit victoriam, tuamque animam
 "abstulero: si postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille, cadaver Achivis
 260 "reddam: sic & tu facito." Illum vero torve intuitus allocutus est pedibus velox
 Achilles: "Hector, ne mihi, acerbissime, pacta miora. Ut non sunt leonibus &
 "hominibus foedera fida, neque lupi & agni concordem animum habent, sed hostili
 265 "animo sunt perpetuo sibi inimici: sic non fas est nos & te amicitiam contrahere,
 "neque prorsus nobis foedera erunt, antequam utique alter stratus sanguine fatiaris
 "Martem invictum bellatorem. Omnigenae virtutes recordare: nunc te admodum
 270 "oportet hastaque acerrimum esse & audacem bellatorem. Non tibi est amplius
 "effugium; statim enim te Pallas Minerva hasta mea domat: nunc vero simul
 "omnes lues dolores meorum sociorum, quos interfecti hasta furans." Dixit
 quidem,

- quidem, & vibratam emisit prælongam hastam; & hanc quidem ex adverso con-
- 275 spicatus evitavit illustis Hector: subsedit enim prævidens, supervolavit autem
 areæ hastâ, teraque infixa est: evulsiit vero *cum* Pallas Minerva, Achilleus reddidit,
 latunque Hectora, palliorem populorum. Hector vero allocutus est eximium
- 280 Pelidem: "Aberrasti, nec dum utique, diis similis Achille, ex Jove noras meum
 " fatum; dixisti certe: sed quidem loquax & subdolos es verbis, ut tui præ metu
 " animorum virtutisque obliviscerer. Haud tamen mihi fugienti dorso hastam in-
- 285 " siges, sed recta ruenti animis præsentibus per pectora adige, si tibi dedit deus:
 " nunc vicissim meam hastam evita teream; utinam jam tuo in corpore totam reci-
 " pias: tum certe levius bellum Trojanis esset, te interfecto: tu enim ipsis perni-
- 290 " cies maxima." Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam, & percussit Pelidæ
 medium scutum, neque aberravit: longe vero excussa est scuto hasta: iratus autem
 est Hector, quod sibi telum velox irritum evolasset e manu: stetit autem vultu de-
 jectio, neque enim aliam habebat fraxineam hastam: Deiphobum vero vocabat albo
- 295 clypeo insignem, alto clamore, poscebat eum hastam longam; is vero neutiquam
 illum prope erat. Hector autem sensit suo in animo, dixitque: "Eheu, profecto
 " omnino jam me Dii ad mortem vocarunt: Deiphobum enim ego putabam he-
- 300 " roem adesse; sed ille quidem in muro, me vero decepit Minerva. Nunc autem
 " prope mihi mors exitialis, nec jam longe; neque effugium: certe enim olim
 " hoc gratum erat Jovique & Jovis filio longe jaculanti; qui tamen me antea pro-
- 305 " penso animo e periculis eripuerunt: nunc vero me fatum assequitur: haud ta-
 " men ignaviter saltem & inglorie perierim, sed magnifico aliquo facinore edito &
 " posteris audiendo." Sic fatus, strinxit nsem acutum, qui ei ad latus pendebat
 magnusque validusque; impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,
 quæ descendit in campum per nubes obscuras, raptura vel agnam teneram, vel pe-
- 310 vidum leporem: sic Hector impetum dabat vibrans enseni acutum. Irruit &
 Achilles, itaque sibi implevit animum atroci; scutum vero pectori prætendit pul-
 chrum, artificiose factum: galea autem nutabat fulgida, quatuor conos habenti;
 pulchræque morabantur concussæ comæ aureæ, quas Vulcanus federat conum
 circum densas. Qualis vero stella procedit inter stellas nocte intempesta Hesperus,
 quæ pulcherrima in celo posita est stella: sic a cuspide *fulgor* emicabat peracuta,
- 320 quam Achilles vibrabat dextera, struens malum Hectori nobili, rimans oculis cor-
 pus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillime. Hujus autem cæteras quidem partes
 tegebant corpus ærea arma, pulchra, quibus Patrocli vim exuerat eum interficiens;
 325 apparebat autem *ea pars*, qua claviculæ ab humeris cervicem dirimunt, gutturis, ubi
 animæ citissime pernicies: hac in eum ardenti animo latus ferit hasta nobilis
 Achilles; e regione autem teneram per cervicem abiit cuspis: nec tamen arteriam
 fraxinus abscondit ære gravis, ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.
- 330 Cecidit autem in pulveribus; & super *eum* gloriatus est nobilis Achilles: "Hector,
 " at aliquando putabas, Patroclum interfectum spolians, salvum *te fore*, me autem
 " nihil veritus esse utorem abientem: stulte, hujus enim seorsum ultor longe for-
- 335 " tier navibus in cavis ego post relictus eram, qui tibi genia solvi: te quidem canes
 " & alites lacerabant turpiter, illi vero exequias facient Achivi." Illum vero
 languens allocutus est pugnam expedite ciens Hector: "Supplex oro per animam
 " & genua, tuosque parentes, ne me finas apud naves canes dilaniatum vorare
- 340 " Activorum: sed tu quidem æsque abunde aurumque accipe, dona, quæ tibi da-
 " hunt pater & veneranda mater: corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
 " Trojani & Trojanorum uxores participem faciant mortuum." Hunc autem
 345 torse in vitus allocutus est pedibus velox Achilles: "Ne me, canis, *per* genua sup-
 " plex precare, neque *per* parentes. Utinam enim ullo pacto ipsum me furor &
 " animus stimularer, crudas dissecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me
 " fecisti: adeo non est, qui tuo utique canes capite arceat: ne quidem si deciesque
- 350 " & vicies tanta dona appenderint huc adduceres, promiserint etiam & alia: nec si
 " te ipsum auro compensare velit Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique
 " veneranda mater inpositum lectis descebit, quem peperit ipsa; sed canesque
- 355 " & alites totum dissecpent." Illum vero jam moriens allocutus est pugnam ex-
 pedite ciens Hector: "Profecto te probe noscens præfensi, neque sane eram per-
 " suasurus; certe enim tibi utique ferreus intus animus: considèra nunc, ne tibi
 360 " aliqua deorum hæc causa sim die illo, quando te Paris & Phœbus Apollo, strenuum
 " licet, interemim in Scæis portis." Sic quidem ipsum locutum finis mortis coo-
 peruit: anima vero ex artubus volans ad orcum descendit, suam fortem lugens,
 relicto vigore & juventute. Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles:
- 365 " *Tu* morere: fatum vero ego tunc accipiam, quandocumque Jupiter volnerit per-

"ficere, atque immortales dii cæteri." Dixit, & e mortuo evulsi æream hastam;
 & hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat sanguinolenta;
 370 cæteri autem accurrentes circumfusi filii Achivorum, qui & admirabundis
 contemplati sunt habitum corporis & speciem stupendam Hæctoris: neque ei quid sine
 vulnere inflicto attitit. Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium: "Pa-
 375 "pæ, certe longe jam mollior tractam Hæctor, quam quando naves incendi igne
 "ardenti." Sic quidem aliquis dicebat, & vulnerabat atans. Hunc autem ubi
 spoli rat pedibus valens nobilis Achilles, stans inter Achivos verba alata dixit: "O
 380 "amici, Argivorum ductores atque principes, postquam hunc virum dii domuisse
 "dederunt, qui mala multa patravit, quot non universi cæteri: est agite, circa
 385 "urbem cum armis experiamur, ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam
 "habeant; an deserturi sint urbem summam, hoc strato, an manere audent, etiam
 "Hæctore non jam existente. Sed cur mihi hæc meus secum differit animus?
 "Jacet ad naves mortuus indefectus, inhumatus, Patroclus; hujus autem non obli-
 390 "viseat, quoad ego vivis interer, & mihi chara genua moveantur: quod si mortu-
 "orum oblivio subit in oïco; tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
 "Nunc autem age canentes Præana, juvenes Achivorum, naves ad cavas redeamus
 395 " & hunc ducamus: retulimus magnam gloriam: interfecimus Hæctora nobilem,
 "cui Trojani per urbem, velut deo, voto faciebant." Dixit, & in Hæctora nobilem
 indigna moliebatur opera: amborum retro pedum perforavit tendines ad talum us-
 400 que a calce, bubulæque innexuit lora, de curruque ligavit; caput vero trahi sivit:
 curruque confenso, & inclytis armis *in eum* elevatis, scutica percussit *equos*, ut in-
 405 "rent cursum; si autem non invitæ volabant: ab illo vero oriebatur inter trahendum
 pulvis: at circum comæ cyanæx *terre* admovebantur, caputque totum in pulveribus
 jacebat, ante venustum: tunc vero Jupiter hostibus dederat deturpandum ipsius
 410 patria terra: sic hujus quidem pulvere sædabatur caput totum: tum vero mater
 evellebat comam, nitidumque abjecit velum procul: ejulatumque edidit admodum
 altum, filium intuita. Lamentabatur miserabiliter & pater dilectus, circumque po-
 415 puli ejulatumque tenebantur & lamentis per urbem: huic autem maxime erat simile,
 ac si tota Ilios excelsa igni cremaretur a culmine. Populi quidem senem vix tene-
 bant dolore indignantem, egredi cupientem portis Dardaniis: omnes autem supplex
 420 orabat, provolutus in luto, nominatim compellans virum quemque: "Abstinete,
 "amici, & me solum finite, solliciti licet, egressum urbe ire ad naves Achivorum:
 "supplicabo viro huic pernicioso, violentia effræni, si forte ætatem revereat, at-
 425 "que misereatur senectutis: etenim & huic pater talis est Pelens, qui ipsum genuit
 " & nutritivæ perniciem futurum Trojanis; maxime autem mihi piæ omnibus do-
 "lores fecit: tot enim mihi filios interemit ætate florentes: de quibus omnibus non
 430 "tantum lugeo, tristis licet, quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* de-
 "feret ad orcum, Hæctore: utinam obiisset inter manus meas: sic enim futuri
 "fuissemus flentesque lugentesque, materque, quæ eum peperit infelix, atque ego
 435 "ipse." Sic dixit flens: adgemebant autem cives. Inter Troadas vero Hecuba
 densum suspirium exorsa est luctum: "Fili, ego misera curram vivam, gravia passa,
 "te mortuo? qui mihi noctesque & dies gloria per urbem eras, omnibusque emo-
 440 "lumentum Trojanisq; & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam excipie-
 "bant: certe enim ipis admodum magna gloria esses, vivus existens: nunc vero
 "mors & fatum occupat." Sic dixit flens: uxor autem nondum aliquid audierat
 445 de Hæctore; non enim ei aliquis certus nunciis profectus nunciarat, quod ei maritus
 extra mansisset portas: sed illa etiam texebat in cæcessu domus altæ, duplicem
 splendidam *vestem*, operaque picta varia sparsim intexebat: jufferat autem ancillas
 comis pulchras per domum igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
 450 Hæctori calida lavacra & pugna reverso: demens, neque enim sciebat, quod ipsum
 admodum procula lavacris manibus Achilles domuerat oculis cæsis Minerva. Eju-
 latam autem exaudivit & lamenta a turri; ejusque continuo successi sunt artus, in-
 que terram ei excidit radius: ipsaque statim inter ancillas comis pulchras locuta
 455 est: "Adeste, duæ me sequimini, ut videam, quænam opera *fiant*: venerande
 "foerus vocem audivi, mihiq; ipsi in pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os,
 "subtasque genua glaciata torpent: prope certe aliquod malum Priami filius.
 460 "Utinam vero procul ab aure sit meum verbum; sed perquam graviter timeo, ne
 "jam mihi audacem Hæctorem nobilis Achilles solum interclusum ab urbe, in
 "campam agitet; & jam eum cessare faciat *ab* audacia exitiali, quæ ipsum tenebat:
 "quippe nunquam in turba manebat virorum; sed longe præcurrerat, sua animi
 465 "vi nulli cedens." Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis, vehementer
 palpitas corde; simul & ancillæ ibant cum ipsa. At postquam ad turrimque &
 hominum

- hominum pervenerat turbam, fletit circumspiciens in muro: illumque advertit
 465 raptatum ante urbem; celeres autem cum equi raptabant immaniter cavas ad na-
 ves Achivorum. Illam vero oculos obscura nox coöperuit: collapsa autem est
 retro, animamque efflavit. Procul vero a capite fudit redimicula admiranda vitas,
 470 reticulumque, atque textile crinale, velumque, quod ei dedit aurea Venus, die illo,
 quo ipsam pugnam expedite cicens duxit Hector ex domo Eëtionis, postquam dede-
 475 rant. Quæ ipsam inter se tenebant præ dolore cupidam interitus. Ea vero ut ad
 se rediit, & in præcordia anima collecta est, crebris gemitibus plorans, inter Troa-
 480 das dixit: "Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato ambo, tu quidem in
 "Troja, Priami in domo, ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosa, in domo Eëtionis,
 "qui me enutrit, parvula cum essem, infelix infelicem: utinam non genuisset.
 "Nunc vero tu quidem in orci domos, sub latetis terræ, abis, & me gravissimo in
 485 "luctu relinquis viduam. in ædibus: at filius adhuc infans profusus, quem genuimus,
 "tuque egoque calamitosi: neque tu huic eris, Hector, emolumento; quippe
 "occubuit: neque tibi hic. Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymotum
 "Achivorum, semper tamen ei labor & mala in poiterum erunt: alii enim ei ter-
 490 "minis mutatis adimant arva. Dies nempe pupillaris omnibus æqualibus destitu-
 "tum puerum reddit: semper vero dejecto est vultu, lachrymæque madidæ sunt
 "genæ. Egens autem vadit puer ad patris sodales, alium quidem chæna prentans,
 "alium vero tunica: horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admo-
 495 "vet, labraque quidem rigat, palatum vero non rigat. Hunc & aliquis utroque
 "parente vivo florens e convivio extulbat, manibus verberans, & probris insectans;
 "abi in malam rem sic, non tuus utique pater convivatur nobiscum; lacryma-
 500 "bundus autem redit puer ad matrem viduam, Astyanax, qui ante quidem sui super
 "genibus patris medullam tantum comedebat, & ovium pinguem adipem: at
 "quando somnus occuparet, desissetque pueriliter lusitare, dormiebat in lectis. in
 505 "ulnis nutricis, cubili in molli, deliciis repletus corde: nunc vero multa patitur,
 "charo patre privatus, Astyanax, quem Troës cognomine vocant: solus enim ip-
 "sis, o Hector, defendebas portas & muros altos. Nunc vero te quidem ad naves
 "recurvas, procul a parentibus, mobiles vermes edent, postquam canes se satiave-
 510 "rint, nudum: at tibi vestes in ædibus jacent, tenuesque & venustæ, factæ mani-
 "bus mulierum. Verum enimvero hæc omnia comburam igne ardenti, nihil tibi
 "utique usui futura, neque enim jacebis in ipsi, sed coram Trojanis & Troadibus
 515 "gloria tibi sunt." Sic dixit fletus: adgemuerunt autem mulieres.

LIB. XXIII.

- SIC hi quidem ingenscebant per urbem: at Achivi postquam ad navesque &
 Hellepontum pervenerant, alii quidem dispersi ibant suam ad navem quique:
 5 Myrmidonas vero non sinebat dispersos abire Achilles, sed is inter suos socios belli-
 colos dixit: "Myrmidones pernice equites, mei chari focii, ne jam a curribus sol-
 "vamus solidos unguis equos, sed cum ipsi equis & curribus propius accedentes,
 10 "Patroclum desicamus: hoc enim, honor est mortuorum. At postquam tristi
 "satiati fuerimus luctu, equis solutis cœnabimus hic omnes." Sic dixit: illi au-
 tem lamentabantur frequentes; præibat vero Achilles: hi vero ter circa mortuum
 pulchre jubatos egerunt equos lugentes; interque ipsos Thetis luctus desiderium
 15 excitavit. Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum lacrymis: talem enim
 desiderabant artificem fugandi bestes. Illis autem Pelides densum suspirium exoritur
 est luctum, manibus homicidis impositis pectori sodalis: "Salve mihi, o Patrocle,
 20 "etiam in orci ædibus: omnia enim jam tibi perficiam, quæ antea pollicitus sum,
 "Hectorem luc traham daturum canibus, crudum ut discerpant: duodecim au-
 "tem

25 "tem ante pyram cervices abscissorum Trojanorum claris filii, de te interfecto
 "iratus." Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera, pro-
 num ad feretrum Menœtiadæ extendens in pulveribus: illi vero arma exuebant
 quicquæ terrea, coruscantia; solvebantque altifonos equos. Confederunt autem iuxta
 30 præbebat. Multi quidem boves candidi humi extendebantur vi ferri, inter jugu-
 landum, multæ etiam oves & balantes capræ: multi & albis dentibus fauces, florentes
 pinguedine, torrendi extendebantur per flammam Vuleani: undique autem circum
 35 cadaver multus fluebat sanguis. At regem quidem pedibus celerem Pelidem ad
 Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum, regre persuasum, de sodali
 iratum corde. Illi vero cum jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
 40 statim *is* præconibus canoris imperavit igne circumdare positum tripodem magnum;
 si qua persuadere possent Pelidi; ut ablueret tabam cruentam. At ille recubabat
 constanter, insuper & juramentum juravit: "Non per Jovem, qui deorum sum-
 45 "mus & optimus, non fas est lavacra ad caput prope accedere, antequam Patro-
 "clum imposituro igni, tumulumque aggesta terra fecero, totonderoque comam:
 "haud enim mihi posthac iterum sic invadet dolor cor, quamdiu vivis interero,
 "At tamen nunc invito pareamus epulo; mane vero jube adhortans, Rex virorum
 50 "Agamemnon, lignaque comportent apponantque, uti par est mortuum habentem
 "subire tenebras obscuras: ut hunc quidem comburant indefessus ignis oculis ab
 "oculis, copiarque ad munia revertantur." Sic dixit; illi autem ei maxime aus-
 55 cultarunt, atque paruerunt; sedulo vero cœna parata singuli convivabantur: ne-
 que quicquam animus indigebat epuli æqualis. Sed postquam potus & cibi deside-
 rium exemerant, alii quidem decubaturi iverunt ad tentorium quicquæ: Pelides vero
 60 in littore multo strepitu resonantis maris jacebat graviter gemens multos inter Myr-
 midonas, in *læo* puro, ubi fluctus litus alluebant: quando hunc fomnus cepit, sol-
 vens curas animi, suavis circumfusus: valde enim lassatus erat pulchris membris,
 65 Hectorem persequendo ad liliam ventosam. Supervenit vero anima Patrocli miseri,
 omnia ipsi magnitudineque & oculis pulchris similis, & voce; & tales corpori vestes
 indutæ erat: constitit autem super capite, & eum sermone allocuta est: "Dormis,
 70 " & mei oblitus es, Achille? Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum
 "negligis: sepeli me quam citissime, portas orci ut intrem. Procul me arcant ani-
 "mæ, simulachra defunctorum, neque me omnino miseri trans flumen sinunt:
 75 "sed temere erro circum portis amplam orci domum. Et mihi da tuam manum,
 "obtestor: Non enim amplius posthac redibo ex orco, postquam me ignis partici-
 "pem feceritis. Haudquamquam etenim vivi dilectis seorsum a sociis consilia seden-
 "tes consultabimus; sed me quidem Fatum absorbit invisum, quod sortito obve-
 80 "nit etiam nascenti: quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille, muro sub Troja-
 "norum nobilium perire. Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis, ne
 "mea a tuis seorsum condas ossa, Achille: sed simul sicut nutriti fuimus in vestris
 85 "ædibus, quando me tum parvulum Menœtius ex Opunte duxit ad vestram *domum*,
 "homicidium propter triste, die illo, quando filium interfeci Amphidamantis, im-
 90 "prudens, invitus, de talis iratus; quum me exceptum in ædibus eques Peleus nu-
 "trivitque diligenter & tuum famulum nominavit: sic & ossa nobis idem loculus
 "contegat, aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater." Illum vero res-
 95 "pondens allocutus est pedibus velox Achilles: "Cur mihi, venerandum caput, hic
 "venisti, & mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi omnia diligenter perficiam,
 " & obsequar, ut tu jubes. Sed me propius sta: paululum factem complexi nos
 "invicem, tristi satiemur luctu." Sic fatus, captavit protensis manibus charis,
 100 neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus, abiit fridens: Atton-
 nitus autem exurrexit Achilles, manibusque complostit, verbumque lugubre dixit:
 "Papæ! certe igitur aliqua est & in orci ædibus anima & simulachrum, sed præ-
 105 "cordia non insunt omnino: Pernox enim mihi Patrocli miseri anima superstit:
 "ploransque lugentisque, & mihi singula præcepit: similis autem erit mirum in mo-
 "dum ipsi." Sic dixit: illis vero omnibus desiderium excitavit luctus: lugentibus
 110 autem illis apparuit rosea digitis Aurora circa mortuum miserandum. At rex
 Agamemnon mulosque excivit & viros, qui conveherent ligna undique a tentoriis;
 & ad hoc vir strenuus exortus est Meïones, famulus virtutem amantis Idomenei.
 115 Hi vero ibant aptas materia cadende secures in manibus ferentes, fuscisque bene
 tortos; multi autem præcibant ipsi: multa vero ardua, declivia, acclivique, trans-
 versisque transierunt; sed cum jam ad saltus venerunt irriguæ fontibus Idæ, protu-
 nus quidem querens alte comantes longa acie munito ære cadebant festinantes: *æ-*
 120 vero magnum sonitum edentes cadebant: cæcæ quidem deinde dissidentes *æ-* *æ-*

alligabant mulis, hi vero terram pedibus carpebant, cupientes pervenire ad campum
 per fœnicœta densa. Omnes autem lignatores stîpites ferebant; sic enim iusserat
 125 Meriones, famulus amantis virtutem Idomenœi: atque in littus dejecerunt ordine,
 ubi Achilles designaverat Patroclum magnum sepulchrum, atque sibi ipsi. At post-
 quam undique apposuerat immensam materiem, confidebant ibidem manentes
 130 conferti: at Achilles confestim Myrmidonibus bellicosus jussit ære cingi, jungere-
 que sub curribus quemque eqtos; illi vero festini surrexerunt, & arma induerunt:
 conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque; ante quidem curribus
 135 vœsti, pone vero nubes sequebatur peditum, frequentissimi: in mediis autem fe-
 rebant Patroclum focii. Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant
 tondentes: Pone autem caput manibus ferebat nobilis Achilles mœstus; sodalem
 enim eximium pompa funebris mittebat ad orcum. Illi vero quando ad locum per-
 venerunt, ubi ipsis indicaverat Achilles, deposuerunt; statimque ei affatum accu-
 140 mularunt materiam. Tum porro aliud animo designavit pedibus valens nobilis
 Achilles: stans seorsum a pyra flavam abscidit comam, quam sane Sperchio fluvio
 aiebat, florecentem: ingemiscens autem dixit conversis oculis in nigrum pontum:
 145 "Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus, illuc me reversum dilectam in
 "patriam terram, tibi que comam abscisurum, mactaturumque sacram hecatomben:
 "quinquaginta insuper maculas ibidem oves sacrificaturum ad fontes, ubi tibi ager
 "facer altareque odoratum. Sic vovit senex, tu vero ei votum non perfecisti.
 150 "Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram, Patroclum
 "heroi comam dabo secum ferendam." Sic fatus, in manibus comam dilecti sôda-
 lis posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctus: & omnino lamentantibus
 155 occidisset lumen solis, nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans: "Atri-
 "de, (tibi enim maxime certe populus Achivorum parebant dictis), luctu quidem
 "licet etiam *alias* satiari: nunc autem a pyra dimitte, & cœnam jube parare; hæc
 160 "vero curabimus, quibus maxime cura iustorum pertinet mortui: duces vero no-
 "biscum maneat." Ut vero hoc audivit rex virorum Agamemnon, confestim
 populum quidem dimisit per naves æquales, funeratores autem ibidem manserunt,
 & accumularunt ligna. Struxerunt vero pyram centum pedum quaquaversus;
 165 & in pyra summa cadaver posuerunt dolentes corde. Multas vero pingues oves &
 flexipedes camuros boves ante pyram excoriarunt & curarunt: at ex omnibus adipe
 sumpta obtexit cadaver magnanimus Achilles ad pedes a capite, circumque excori-
 170 ata corpora accumulabat. Imposuit & mellis & olei amphoras, ad feretrum accli-
 nans: quatuor & arduos cervicibus equos festinanter injecit pyræ, magnos ciens
 gemitus. Novem huic regi mensarii canes erant, horum etiam injecit pyræ duos
 175 obruncatos: duodecim & Troïum magnanimorum filios strenuos, ære cædens;
 mala enim mente struebat opera: immisit & ignis vim invisitam, ut depasceret.
 Ejulavitque deinde, charumque nomine ciebat sôdalem: "Salve mihi, o Patrocle,
 180 "etiam in Orci domo: omnia enim jam tibi perficio, que antea pollicitus sum.
 "Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos, hos non tecum
 "omnes ignis absumit: Hectorem autem neutiquam dabo Priamidem igni voran-
 "tum, sed canibus." Sic dixit minitans: circa illum vero canes non occupaban-
 185 tur; sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus dies & noctes; rosaceoque unxit
 oleo, divino, ut ne ipsum laceraret raptans: huic vero cyaneam nubem induxit
 190 Phœbus Apollo a cœlo usque ad terram: texitque locum totum, quantum obtine-
 bat cadaver, ne prius vis solis siccaret circum circa corpus nervis atque artubus.
 Neque pyra Patrocli ardebat mortui: ibi rursus alia animo excogitavit pedibus va-
 195 lens nobilis Achilles; stans seorsum a pyra, duobus vota fecit ventis, Boreæ &
 Zephyro, & pollicitus est sacra pulchra: multis etiam libans aureo poculo, suppli-
 cavit, ut venirent, quo citissime igne comburentur cadaver, lignaque propre arde-
 200 rent: velox autem Iris vota exaudiens internuncia venit ad Ventos. Illi quidem
 Zephyri graviter spirantis lapides in domo convivium celebrabant; currens autem
 Iris superstitit limine lapideo: illi vero ut viderunt oculis, omnes propre
 surrexerunt, vocabantque eam ad se quisque: hæc vero sedere quidem recusavit,
 205 dixit autem sermonem: "Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani
 "fluentis, Æthiopum ad terram, ubi sacrifico ut hecatombas immortalibus, ut jam
 " & ego particeps sim sacrificiorum: sed Achilles Boream & Zephyrum sonorum
 210 "venire orat, & pollicetur sacra pulchra, ut pyram fuscitetis, ut ardeat, in qua
 "jacet Patroclus, quem omnes gemunt Achivi." Hæc quidem sic locuta abiit; illi
 vero ire properabatur sonitu immenso, nubes vi agentes præse: confestim vero ad
 215 pontum venerunt, flando; excitatus autem est fluctus status vi canori: Trojam vero
 ad glebosam pervenerunt, rogoque incubuerunt, magnumque sonitum edidit in-
 mane

- mane ardens ignis: tota autem nocte hi pyra simul flammam jacebant, flante stridule: tota nocte & velox Achilles aureo ex cratere, tenens poculum rotundum, vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram, animam vocans Patrocli miserum. Ut vero pater sui filii lamentatur ossa cremans desponsi, qui morte miseris dolore affecit parentes: sic Achilles fedalis lamentabatur ossa cremans, reptans propter pyram, crebro ingemiscens. Quando vero Lucifer venit, luminis nuncius super terram, post quem croceo peplo indeta saper mare spargitur Amor, tunc pyra elanguit, cessavitque flamma. Venti autem rursus abierant domum ut redirent, Thracium per pontum: hic vero gemebat, tumidis fluctibus furens. At Pelides, a pyra in aliam partem separatus, procubuit fessus, dulcisque somnus ei cito supervenit. Illi vero circa Atridem frequentes congregabantur, quorum ipsum adeuntium tumultus & strepitus excitavit: refedit vero erectus, & ipsos sermone allocutus est: "Atrideque & ceteri principes universorum Achivorum, primum quidem pyram extinguite nigro vino totam, quantum occupavit ignis vis: at deinde ossa Patrocli Meneciadæ legamus, bene discernentes; (cognitu facilia enim sunt: in media namque jacebat pyra, alii vero seorsum in extrema ora cremabantur promiscue equique & viri;) & ea quidem in aurea phiala & duplici adipe ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar: tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo, sed mediocrem quandam: postmodum vero & hunc Achivi latumque altumque facite, qui quidem me posteriores in navibus multa transra habentibus relinquimini." Sic dixit; illi vero obsecuti sunt pedibus veloci Pelidæ: Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino, quantum flamma pervaserat, profundisque corruit cinis: sentes vero focii mitis ossa alba collegerunt in aeream phialam & duplicem adipem: in tentoriique posita tenui linteo tegerunt: circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque jecerunt circa pyram; & statim fusilem terram aggeserunt: aggesto vero tumulo, redierunt. At Achilles ibidem populum destituit, & federe fecit lato ambitu spectatores: e navibus autem extulit præmia, lebetasque tripodasque, equosque, mulosque, boumque robusta capita, & feminas eleganter cinctas, splendidumque ferrum: Aurigis quidem primum velocibus præclara præmia posuit, mulierem abducendam, eximiam forma, operum scientem, & tripodem anatum duarum & viginti mensurarum, primo: secundo autem deinde equam posuit sexennem, indomitam, sextum mulum utero gestantem: at tertio igni nunquam admodum deposuit lebetem, pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita: quarto vero posuit duo auri talenta: quinto autem duplicem phialam ignem non expertam posuit: surrexit vero, & verba inter Argivos fecit: "Atrideque & ceteri bene creati Achivi, aurigas hac præmia expectantia jacent in circo. Si quidem jam aterius gratia certamus Achivi, tum certe ego prima accepta ad tentorium ferrem. Scitis enim, quantum mei virtute superant equi: nam & immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos patri meo Peleo, is vero vicissim mihi tradidit. Sed certe quidem ego quiescam, & solidi ungalis equi: talis enim vini eximiam amiserunt aurigæ benigni, qui ipsis admodum sepe humidum oleum jabis superfundebat, quam lavisset aqua limpida. Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis jubæ profuse sunt, ipsique stant dolentes corde: eas vero ceteri accingimini per exercitum, quicumque Achivorum equisque fidit & curribus bene compactis." Sic dixit Pelides; ceteros autem aurigæ surrexerunt: surrexit multo primus quidem rex virorum Eumelus, Admeti dilectus filius, qui aurigandi peritiam ornatus erat: post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes, equosque Troios duxit sub jugum, quos quondam abstulit Æneæ; at ipsum & media morte crispuit Apollo: post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus, nobilissimus, subaque jugum dedit veloces equos, Æthen Agamemnoniam, sumumque Podargum: illum Agamemnoni dedit Anchisades Echeopolus dona, ut ne ipsum sequeretur ad Iliam ventosam, sed ibidem deliciis frueretur manens: magnas enim ei dederat Jupiter opes: habitabat autem hic in spatiosa Sicyone: hanc ille sub jugum duxit admodum cursum cupidam. Antilochus autem quartus pulchris comantes jabis instruxit equos, Nestoris præclarus filius magnanimi regis Neleidæ: Pylo autem nati ei equi pedibus veloces agebant currum: pater vero ipsi prope astans dixit in bonum monens intelligentem etiam per se: "Antilochus, certe quidem te juvenem licet dilexerunt Jupiterque Neptunusque, & aurigandi artes docuerunt omnigenas: ideo te docere nequeam: sed multum opus est. Nosti enim recte circa metas equos flectere; sed tibi equi tardissimi cursum, ideoque puto damnosa eventura: horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi plura sciunt te ipso solerter machinari. Sed agendum tu, dilecte, consilium recunde animo omniogenum, ne quo te casu fugiant præmia. Arte tibi

- “faber lignarius longe præstantior, quam viribus: arte vero & gubernator in nigro
 “ponto navem celerem dirigit jactatam ventis; arte & auriga superat aurigam.
 320 “Sed qui equis & curribus suis fretus est, impiuenter late flectit huc & illuc;
 “equique vagantur per stadium, neque eos continet: qui vero peritus fuerit, agens
 “deteriores equos, semper metam spectans, flectit prope, neque eum latet, quo
 325 “pacto primum adducat bubulis loris: sed continet perpetuo, & præcedentem ob-
 “tervat. Metam autem tibi indicabo admodum cognitu facilem, neque te latebit:
 “stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram, vel quercus, vel laricis, quod
 “quidem non putrefecit imbre: lapides vero ejus ex utraque parte positi sunt duo
 330 “albi, in augustiis viæ; planum autem curriculum equorum hinc inde: seu alcu-
 “jus monumentum hominis jam pridem defuncti, siue hoc meta fuit tempore pris-
 “corum hominum, & nunc pro termino esse voluit pedibus valens nobilis Achilles:
 335 “huic tu proxime admotus agito juxta currum & equos: sed & ipse inclinatur
 “elegantè concinnata in sella, paululum ad sinistram eorum; at dextrum equum
 “stimula minaci clamore increpitans, concedereque ei habenas manibus. Ad metam
 “autem tibi equus sinister admoveatur, ita ut tibi modiolus utique summum videat
 340 “tur strinxisse rotæ affabre factæ: in lapidem vero vites impingere, ne forte
 “equosque vulneres currusque confringas; gaudium nempe aliis, opprobriumque
 “tibi ipsi erit: sed, dilecte, si sapi, cautus esto: si enim ad metam prætervectus
 345 “fueris urgens, non erit, qui te assequatur perniciousè infecutus, neque prætereat:
 “ne quidem si a tergo Arionem divinum ageret, Adraasti velocem equum, qui ex
 “deo genere erat, aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii.” Sic locutus
 350 Nestor Nesiæ iterum in loco resedit, postquam suo filio uniuersaque rei
 summam dixerat. Meriones autem quintus pulchris comantes jabis intruxit
 equos. Ascenderunt vero in sellas, fortesque iniecerunt *galea*: concutiebat Achil-
 355 les, & fors exiliit Nestoridæ Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus: post
 illum autem Atrides inclutus hasta Menelaus: post eum vero Meriones sortitus esse
 agere: at postremus Tydides, longe fortissimus, sortitus est agere equos. Stete-
 runt autem ordine: monstravit vero metas Achilles, procul in plano campo: &
 360 juxta speculatorem collocavit deo parem Phœnicem, armerigum patris sui, ut me-
 mori animo contemplaretur cursum, & veritatem referret. Illi vero simul omnes
 365 super equos scuticas sustulerunt, percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
 magno ardore: ii autem ocyus percurrerant campum, procul a navibus celeriter:
 sub pectoribus vero pulvis surgebat excitatus, tanquam nubes vel prozella: jubæ
 autem agitantur statibus venti: currus vero interdum quidem terræ appropin-
 370 quabant alaxæ. Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ stabant in sellis:
 palpabant autem animus cuiusque victoriæ cupidorum; & hortabatur suos quisque
 equos: ii vero volabant pulverem excitantes per campum. Sed quum jam extre-
 375 mum peragerent cursum veloces equi retro mare versus canum, tum demum virtus
 utique cuiusque apparuit, statimque equis intendebatur cursum: celeriter autem de-
 inde Phœtidiæ pedibus veloces ante cæteros efferebant *cursum* equæ. Post eas
 autem ante alios efferebant Diomedis masculi equi Troiæ; neque ita multum abe-
 380 rant, sed admodum prope: semper enim cursum ascensuris similes erant. Flatu
 vero Eumeli dorsum, latique humeri, calefiebant: super ipsum enim capitibus re-
 positis volabant. Et certe vel prævertisset, vel dubiam *victoriam* fecisset, nisi Tydei
 filio iratus fuisset Phœbus Apollo, qui ei e manibus excussit scuticas splendidam.
 385 Ejus vero ex oculis effusa sunt lachrymæ indignantis, quod illas quidem videret
 jam etiam multo celerius euntes, sui vero divinitus affligerentur, sine stimulo cur-
 rentes. Nec sane Minervam fraude lædens latuit Apollo Tydidem, valde autem
 390 celeriter assulta est pastorem populorum; & reddidit ei scuticam, vimque equis
 immisit. Ipsa vero ad Admeti filiam indignata accessit, equinumque ei fregit dea
 jugum: ei adeo equæ utrinque extra viam currebant, temoque in terram devolutus
 395 est. Ipse vero e sella juxta rotam provolutus est, cubitusque circumcirca laceratus
 est, osque narsaque, coislique est frons ad supercilia: ei autem oculi lacrymis im-
 pleti sunt, liquidaque ei hæsit vox. Tydides vero prævertens dirigebat solidos
 400 unguis equos, longe præ aliis emicans: Minerva enim equis immisit vim, & ei
 gloriam imposuit. Post illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus. Anti-
 lochus vero equos adhortabatur patris sui: “Incumbite, & vos intendite quam ce-
 405 “lerissime. Cum illis quidem contendere haud jubeo Tydidæ equis bellicos, quibus
 “Minerva nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam imposuit: sed equos Atridæ
 “assequimini, neque relinquimini, rapice, ne vobis dedecus offendant Æthe, femina
 410 “cum sit: cur deficitis, præstantissimi? sic enim denuncio, & certe perfectum
 “erit: non *amplius* vobis curatio benigna apud Nestorem pastorem populorum
 “erit,

- 415 "erit, statim autem vos interficiet acuto ere, si remissi referamus vilis premium:
 "sed insequimini, & festinate quam citissimo: hæc autem ego ipse machinabor,
 "atque dispiciam, angusta in viâ actu præterire: neque me fallat." Sic dixit:
 420 inde angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus: fissura erat terræ, qua hye-
 malis collecta aqua ruperat: viæ partem, profundumque fecerat locum totum: hæc
 dirigebat Menelaus, rotarum concursum vitans. Antilochus autem despectens im-
 pellebat solidos ungulis. equos extra viam, parumperque avertens insequatur:
 425 Atrides vero extimuit, & Antilocho inclamavit: "Antiloche, temere equos agis;
 "sed contine equos: angusta enim viâ; mox vero latiore præterages: ne forte
 "utrosque lædas, curru curru impacto." Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam
 430 multo magis agebat, stimulo adurgens, tanquam non audienti similis. Quantus vero
 disci jactus ab humero vibrati est, quem juvenis emittit vir, periculum faciens juve-
 nilis vigoris; tantum cursu emicant: illæ vero cesserunt retro Atridæ; ipse enim
 435 sponte remisit agitare, ne forte colliderentur in viâ: solidi ungulis equi, cursiveque
 evterent elegantem compactos, ipsi autem in pulveres deciderent, festino cursu
 contententes de victoria: Hunc & obiurgans allocutus est flavus Menelaus: "An-
 440 tiloche, nemo te mortalium perniciosior alius: vale, neque enim te vere omnino
 "dicebamus sapere Achivi: sed certe ne sic quidem sine juramento auferes præ-
 "mium." Sic locutus, equos exhortatus est, dixitque: "Ne mihi inhibemini,
 445 "neve stetis dolentes corde: ante istis pedes & genua lassabuntur, quam vobis:
 "ambo enim privati sunt juyentute." Sic dixit: illi vero, regis veriti hortatum,
 acrius concurrunt, & statim ipsis proximi facti sunt. Argivi vero in circo se-
 dentes spectabant equos, illi autem volabant pulverem exstantes per campum.
 450 Primus vero Idomeneus, Cretum dux, visos agnovit equos: tenebat enim extra cir-
 cum sublimis in specula: illum autem, procul licet esset, equus increpantem ut au-
 diit, agnovit: & vidit equum notabilem præcurrentem, qui quidem cætero toto corpore
 455 spadix erat, ac in fronte alba macula erat rotunda, tanquam luna: surrexit autem,
 & sermonem inter Argivos dixit: "O amici, Argivorum dactores, atque princi-
 pes, solusne ego equos noscitur, an & vos? Alii mihi videntur priores esse equi,
 460 alius & auriga videtur: illæ vero alicubi forte læsæ sunt in campo, quæ eousque
 "utique præstantiores erant: profecto enim illas primum vidi metas circumfices-
 "isse, nunc vero nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi Troicam
 465 "per campum lustrant prospèctanti: aut aurigam fugerint habentæ, neque potuit
 "bene continere circa metam, & non feliciter flexit: illic eum excidisse reor, cur-
 "rusque confregisse; ipseque extra viam concurrerit postquam furor occupavit
 470 "animum. Sed intuemini & vos surgentes: non enim ego sane cernens dignosco;
 "videtur autem mihi esse vir Ætolus genere, interque Argivos imperat Tydæi
 "equum domitoris filius, fortis Diomedes." Hunc autem probrosis verbis objur-
 gavit Oilei filius velox Ajax; "Idomeneu, cur continuo curris? Illæ vero procul
 475 "equæ pedes in altum atollentes amplam per campum currunt: neque minimis
 "natu es inter Argivos tantum, neque tibi acutissime ex capite proficiunt oculi:
 "sed semper verbis garris; nec tamen omnino te decet loquacem esse: adsum enim
 480 " & præstantiores alii. Equæ vero sunt priores, quæ & antea Eumeli, ipseque
 "tênens lora velitur." Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est:
 "Ajax, rixa optime, maledice, inque cæteris omnibus inferior es Argivis, tibi
 485 "quippe mens est insolens: age vel tripodè deposito cætenus, vel lebetes; arbi-
 "trum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo, utræ anteriores equæ: ut
 "sentias perfolvens." Sic dixit: surrexit vero protinus Oilei filius velox Ajax,
 490 iratus, asperis ut exciperet eum verbis: & omnino jam ulterius adhuc contentio
 progressa esset utriusque, si non Achilles ipse surrexisset, & dixisset: "Ne amplius
 "nunc asperis altercimini verbis, Ajax, Idomeneaque, mahs; neque enim par
 495 "est: quin & alii succenseretis, quicumque talia faceret: sed vos in circo sedentes
 "spectate equos; si autem cito ipsi festino cursu contententes de victoria huc
 "venient: tum vero cognoscetis singuli equos Argivorum, qui secundi, quique
 500 "priores." Sic dixit: Tydides autem valde prope venit urgens, scutica vero as-
 sidue feriebat super humeros; ei autem equi in altum tollebantur cito conficientes
 viam: assidue vero aurigam pulveris guttæ percutiebant: currus autem, auro ac-
 505 curate elaborati stannoque, pone equos veloces currebant; neque profunda siebat
 canthorum orbita retro in tenui pulvere; hi nempe festinantes volabant. Stetit
 autem medio in circo, multusque exilliebat sudor equorum, eque cervicibus & a
 510 pectore in terram. Ipse vero e sella in terram desiliit collucente, acclinavitque
 frontem ad jugam: neque sequis erat hinc Stenelus, sed prope accepit premi-
 um;

um; deditque abducendam focis magnanimis mulierem, & tripodem anstatam as-
 portandam: ipse vero solvit equos. Post eum autem Antilochus Nelaus agebat
 515 equos, dolis, haud quidem celeritate prævieniens Menelaum; sed & sic Menelaus
 agebat prope veloces equos: quantum vero a rota equus distat, qui quidem domi-
 520 num trahit per campum nisi contento cum curribus; hujus quidem attingunt can-
 thum pili extrorsum caudæ, is autem prope a modum currit, neque prorfus magnum
 spatium in medio, per amplum campum corrente: tantum jam Menelaus eximio
 525 Antilocho posterior erat; quanquam prius etiam ad disci jactum relictus erat; sed
 ipsum statim affecit est; agebatur enim vis valida equæ Agamemnoniæ jubis
 530 pulchræ Æthæ: quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus, eo certe eum præ-
 teriisset, neque dubiam *victoriam* reliquisset. Sed Meriones, famulus strenuus Ido-
 menei, posterior erat inclyto Menelao hastæ jactu. Tardissimi enim ei erant pul-
 535 chri jubis equi, minime peritus erat & ipse agendi curram in certamine. Filius
 vero Admeti omnium ultimus venit, trahens currus pulchros, agens ante equos.
 Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus valens nobilis Achilles: stans autem inter
 540 Argivos verba alata dixit: "Ultimus vir præstantissimus agit solidos ungulis
 "equos: sed aegedum ei demus præmia, ut par est, secunda: at prima ferat Tydei
 545 "filius." Sic dixit: illi autem omnes comprobarunt, sicut jubebat: & ei sane
 dedisset equam, (comprobarunt enim Achivi;) si non Antilochus, magnanimi Nesto-
 550 ris filius, Pelidæ Achilli jure respondisset surgens: "O Achille, valde tibi iras-
 "car, si peffeceris hoc verbum; ablaturus enim es *mibi* præmium, his motus, quod
 "ei divinitus læsi sunt currus & veloces equæ, ipseque peritus licet esset: sed de-
 "buit immortalibus vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset *equos*
 "urgens: si vero ejus miseris, & tibi gratum est animo, est tibi in tentorio au-
 555 "rum multum, est & æs, & pecora, sunt & tibi ancillæ, & solidi ungulis equi: ex
 "his ipsi postea sumptum dato vel majus præmium, si ve etiam jam nunc, ut te
 "collaudent Achivi. Hanc vero ego non dabo: de ipsa autem periculum faciat
 560 "virorum, quicumque velit mecum manibus pugnare." Sic dixit: subrisit autem
 pedibus valens nobilis Achilles, gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis:
 & cum respondens verbis alatis allocutus est: "Antiloche, si quidem jam me jubes
 565 "e domo aliud Eumelo dare, ego vero & hoc perficiam: dabo ei thoracem, quem
 "Asteropæo abstuli, æreum, quem circum eum fulgidi stanni funditur: multo au-
 "tem *pretio* ei æstimandus erit." Dixit, & Automedonta dilectum jussit sodalem
 570 ferre e tentorio: Is vero abiit, & ad eum attulit: Eumelo autem in mani-
 bus posuit; at is accepit gaudens. Inter hos autem & Menelaus surrexit,
 animo dolens, Antilocho immensum iratus: præco vero in manibus sceptrum
 575 posuit, silerique jussit Argivos: At is deinde inter eos dixit par deo vir:
 "Antiloche, antehac prudens, quale fecisti? Dedececasti quidem meam virtutem,
 "laxasti autem mihi equos, tuis ante actis, qui multo inferiores erant. Sed agite,
 580 "Argivorum ductores & principes, in medium utriusque dijudicate; neque in grati-
 "am: ne quando quis dicat Achivorum ære loricorum, Antilocho mendaciis
 "oppresso Menelaus abiit equam ducens; nam ei longe deteriores erant equi, ipse
 585 "vero melior armisque viribusque. Eja vero age ego ipse dijudicabo, & me nullum
 "puto alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium*: Antiloche, age
 "huc ades, Jovis alumne, ut fas est, stans ante equos & curram, & flagellum mani-
 "bus tenens argutum, quo antea agitabas, equos tangens, terram cingentem Nep-
 590 "tunum jurato, te non volentem quidem meum dolo curram impedivisse." Eum
 vero Antilochus prudens contra allocutus est: "Perfer nunc: multo enim ego
 "junior sum te, rex Menelæ, tu autem natu major & præstantior. Nosti, qualia
 595 "juvenis errata sunt: velocior etenim mens, tenue autem consilium. Ideo tibi
 "toleret cor: equam vero tibi ipse dabo, quam accepi: sed & si e meis aliud majus
 "postulaveris, proampte omnino jam statim dare malletm, quam tibi utique, Jovis
 600 "alumne, in dies omnes *me* animo ejectum esse, & in deos fieri sceleratum." Dixit
 sane, & equam ducens magnanimi Nestoris filius in manus tradidit Menelai: illius
 autem animus lætitia perfusus est, velut circa spicas ros *funditur* fegetis crescentis,
 605 quando horrescunt arva: sic & tibi, Menelæ, in præcordis animus lætitia perfusus
 est: & ipsum edita voce verbis alatis allocutus est: "Antiloche, nunc quidem tibi
 "ego cedam ipse iratus; quoniam non mente vagus, neque levis, eras antea: nunc
 610 "vero mentem vicit juvenus. Satius autem *facit* cavere præstantiores decipere:
 "non enim omnino me cito alius quisquam flexit et Achivorum. Verum tu jam
 "multa passus es & multa fecisti, tuusque pater bonus, & frater, mei causa; ideo
 "tibi supplicanti obsequar: sed & equam dabo, mea licet sit; ut sentiant & hi,
 "quod meus nunquam animus superbus & iracundus." Dixit utique, & Antilochi
 Neomoni dedit socio equam abducendam: ipse vero deinde liberem accepit collu-

- 615 centem. Meriones autem sustulit duo auri talenta quartus, quo ordine egreat
civium: quintum vero relictum erat præmium, duplex phiala, quam Nestori dedit
 Achilles, Argivorum per confessum ferens; & dixit astans: "Accipe nunc; &
 620 "tibi hoc, senex, munus recondatur, Patrocli sepultura monumentum ut sit; non
 "enim amplius illum videbis inter Argivos: do autem tibi hoc præmium gratis:
 "neque enim cæcibus omnino pugnabis, neque luctaberis, neque jaulem unum certa-
 625 "men inibis, neque pedibus curres: jam enim gravis senectus urget." Sic satis,
 in manibus posuit: ille vero accepit gaudens, & ipsum edita voce verbis alatis
 allocutus est: "Certe jam hæc quidem omnia, fili, recte dixisti. Non enim am-
 630 "plius firma membra, amice, pedes, neque manus ab humeris utrinque ceteri in-
 "petu moventur agiles. Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset, ut
 "quando regem Amaryncea sepelierunt Epici in Buprasio, illique posuerunt regis
 "præmia: illic nullus mihi similis vir erat, neque Epæorum, neque ipserum Pyllo-
 "rum, neque Ætolorum magnanimatorum. Cæstu quidem vici Clytomedea, Eno-
 635 "pis filium: Ancæum vero lucta Pleuronium, qui in me surrexit: Iphicium au-
 "tem pedibus prætercurri, præstantem licet: hasta vero mittenda superavi Phyle-
 "umque & Polydorum. Solis me equis præteregerunt Aetoridæ duo, numero
 640 "superantes, invidentes mihi victoriam, quod nempe maxima illi certaminis relicta
 "erant præmia. Hi vero erant sane gemini: alter quidem constanter equos rege-
 "bat, constanter equos regebat, alter vero scuticæ incitabat: sic olim eram, nunc
 645 "vicissim juniores obsant opera hujusmodi: me autem oportet senectæ tristi
 "parere; tum vero excellebam inter heroes. Sed abi, & tuo sodali certaminibus
 "justa facito. Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor, quod ita mei
 "semper memor es benevoli: neque te hæreo quo honore me par est honorari inter
 650 "Achivos. Tibi autem dii pro his gratiam largam referant." Sic dixit: Pelides
 vero ingentem per cætum Achivorum abiit, postquam omnem laudationem audie-
 rat Nelidæ. Atque ille pugnae cæstu decernentium duræ posuit præmia: mulam
 655 laborum patientem ducens ligavit in circo sexennem, indomitam, quæ difficillima
 domitu; at victo posuit poculum rotundum: surrexit autem, & verba inter Argivos
 fecit: "Atridæque, & cæteri bene ocerati Achivi, viros duos de his jubemus, qui
 660 "præstantissimi, pugnis alte elatis ferire: cui vero Apollo dederit victoriam,
 "agnoverintque omnes Achivi, mulam laborum patientem ducens ad tentorium
 "eat: at victus poculum auferet rotundum." Sic dixit: surrexit autem statim vir
 665 fortisque magnusque, peritus cæstus pugnae, filius Panopei Epæus: manu autem
 prehendit mulam laborum patientem, dixitque: "Prope veniat, quicumque pocu-
 "lum auferet rotundum, mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivi-
 670 "vorum, me cæstibus victo: profiteor enim me esse præstantissimum. An non
 "satis, quod in prælio inferior sum? neque enim ullo modo licet in omnibus ope-
 "ribus peritum virum evadere. Sic enim denuncio, quod & perfectum erit, peni-
 "tus corpusque disrumpam, ossaque confringam: curatores autem ei hic frequen-
 675 "tes ibidem maneat, qui ipsum efferent, mearum vi manu domitum." Sic
 dixit: illi vero omnes obmutuerunt silentio. Euryalus autem eum contra soles
 680 surrexit, deo par vir, Mecistei filius, Talalioidæ regis, qui quondam Thebas pro-
 fectus est defuncti tunc Œdipi ad ludos funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos.
 Hunc quidem Tydides hasta inclytus curabat, confirmans verbis, multum enim ei
 cupiebat victoriam. Ciugulum autem ei primum projecit, & deinde dedit lora
 685 scite secta bovis agrestis. Hi autem, cum se accinxissent, prodierunt in medium
 circum; ex adverso vero elevatis manibus robustis simul ambo continuo congressi
 sunt, ipsisque graves manus confertæ sunt: vehemens autem crepitus maxillarum
 690 ortus est, susbataque sudor undique ex membris: irruit vero nobilis Epæus, percussitque
 circumspicientem ad genam, neque jam is diutius stetit: ejus enim succide-
 runt pulchra membra. Ut vero cum sub primo impetu Boreæ exilit piscis littus
 versus algosum, nigerque continuo ipsum fluctus operit: sic percussus exiit: at
 695 magnanimus Epæus manibus prehensum erexit; dilecti autem circumdeterunt focii,
 qui ipsum duxerant per circum pedibus labantibus, cruorem crassum expuen-
 tem, caput iactantem in alteram partem; mente autem alienatum inter se colloca-
 runt ducentes: ipsique euntes acceperunt poculum rotundum. Pelides vero statim
 700 alia testis deposuit præmia, ostentans Danaicis, luctæ duræ; victori quidem, magnum
 tripodem igni aptum, eum autem duodecim boium pretio inter se æstimabant
 705 Achivi: viro autem victo mulierem in medio posuit: multorum autem perita erat
 operum; æstimabantque ipsam quatuor boium pretio: surrexit autem, & verba
 inter Argivos fecit: "Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis." Sic
 dixit: surrexit vero ingens Telamonius Ajax, surrexit & Ulysses abundans consilii,

- 710 dolis instructus: accincti autem hi prodierunt in medium circum, complexuque se invicem corripuerunt manibus robustis: ut cum tigna culminis, *mutuo sibi insistant*, quæ inclytus aptat faber, domus altera, impetus ventorum vitans: fridebant autem
- 715 dorso, validis a manibus attracta fortiter, humilisque desuebat sudor; densæque vibices per lateraque & humeros sanguine rubentes exiterunt: illi autem admodum usque victoriam cupiebant, tripodem ob affabre factum: neque Ulysses poterat sup-
720 planare, faloque affligere, neque Ajax poterat: valida enim prohibebat vis Ulyssis. Sed cum jam tædio afficerentur bene creanti Achivi, tum ipsam allocutus est ingens Telamonius Ajax: “Nobilissime Laertiade, solertia pollens Ulyssie, aut me tolle,
725 “aut ego te; hæc vero Jovi omnia curæ erunt.” Sic fatus, sustulit: doli autem non oblitus est Ulysses: percussit pone poplitis flexum assecutus, solvitque membra; dejecit autem supinum: in pectora vero Ulysses decidit: populi autem admirabundi spectabant, stantibusque. Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis
730 Ulysses, movit autem paululum a terra, neque levavit: genu vero implicuit: & in terram ceciderunt ambo prope invicem, fœdabanturque pulvere. Et certe jam tertio rursus surgentes lactati fuissent, nisi Achilles ipse fœrexit, & cohibuisset:
735 “Ne amplius lucta obnitimini, neque conterimini malis: victoria enim utriusque, “præmiis autem æqualibus ablatis abite, ut & alii certent Achivi.” Sic dixit: illi autem ei maxime quidem auscultarunt, atque obsecuti sunt: &, absterfo pulvere, induerunt vestes. Pelides vero statim alia posuit velocitatis præmia, argenteum
740 cratera elaborata factam; sex autem mensuras capiebat, & pulchritudine excellēbat omnem per terram multum, Sidenes enim ingeniosi scite elaborarant, Phœnices autem vexerant viri super nigrum pentum, collocarantque in portibus, Thonitiques dono dederant: pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit Patroelo heroi Iasonides Euneus. Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in honorem sui
750 fœci, quocumque levissimus pedibus velocibus esset. Secundo autem bovem posuit magnum & pinguem adipem: semitalentum vero auri ultimo posuit. Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit: “Surgite, qui & hujus certaminis periculum
755 “facietis.” Sic dixit: surrexit autem statim Oilei filius velox Ajax; furrexit & Ulysses abundans consiliis; deinde autem Nestoris filius Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat: steterunt autem ordine; ostendit vero metas Achilles: illis autem a carceribus extendebatur cursus: tum vero celeriter emicuit Oiliades: concito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses prope admodum, ut quam
760 aliquis mulieris eleganter cinctæ prope pectus est radius, quem scite admodum manibus profert *hæc omnia*, itamen extrahens ad liciam, propeque tenet pectus: sic Ulysses currebat prope; atque a tergo vestigia premebat pedibus, antequam pulvis spargeretur circum. In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses usque cito
765 currens: acclamabant vero omnes Achivi victoriæ cupido, magnoque adnitentem subito hortabantur. Sed quam jam extremum paragerent cursum, confectum Ulysses precatus est Minervam oculis cæsiam suo in animo: “Exaudi, Dea, propitius
770 “mihi auxiliatrix veni pedibus.” Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva; membrisque reddidit levia, pedes & manus superne. Sed quam janquam involaturi erant in præmium, tunc Ajax quidem lapsus est in cursum; læsit enim
775 Minerva, ubi bonum factum erat stercus interfectorum graviter mugientium, quos super Patroelium macharant pedibus velox Achilles; fœreco autem bubulo impletus est usque narefque. Cratera vero sustulit laboriosus nobilis Ulysses, ut venit præcarrens; at bovem accepit illustri Ajax: stetit autem cornu manibus tenens bovis
780 aspectu, stercus expuens, interque Argivos dixit: “Proh malum, certe mihi læsit “Dea pedes, quæ & olim, inater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio est.” Sic dixit: illi autem omnes super ipso suaviter riserunt. Antilochus vero extremum
785 quidem abstulit præmium, subridens, & verba inter Argivos fecit: “Scientibus “vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc immortales honorant ætate
790 “post hæc res hominibus: *Non enim me paulo natu grandior est; iste vero prioris “fœci, præterquam hominum, crude autem senectæ ipsum dicunt esse: difficile “vero pedibus cum eo contendere Achivis, excepto Achille.”* Sic dixit: laudeque extulit pedibus velocem Pelidem. Eum vero Achilles verbis respondens allocutus
795 est: “Antilochè, non quidem tibi inanis dicta erit laus, sed tibi semitalentum ego “auri addam.” Sic fatus, in manibus posuit: is autem accepit gaudens. At Pelides quidem prælongam hastam deposuit in circo ferens, deposuit & clypeum &
800 galeam, arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat: surrexit autem & verba inter Argivos fecit: “Viros duos de his jubemus, qui fortissimi, armis indatis, acuto
805 “ære sumpto, alterum alterius ante confectum facere periculum: uter autem prior “percussit corpus pulchrum, attingitque intus membra, perque arma & nigrum
“sanguinem,

- " sanguinem, huic quidem ego dabo hunc ensem argenteis clavis distinctum, pul-
 " chrum, Threiciū, quem quidem Aſteropæo abſtuli; arma autem utriusque com-
 810 " munitia hæc ferant: & eis convivium laetum apponam in tentoriis." Sic dixit:
 furrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax, furrexit & Tydides fortis Diomedes.
 Illi vero poſtquam hinc inde ſeorſum a turba armati erant, in medium utriusque con-
 215 grediebantur prompti pugnare, horrendo obtutu; ſtupor autem tenebat omnes
 Achives: ſed quum jam prope erant alter in alterum vadentes, ter quidem irruer-
 runt, terque cominus impetum fecerunt: tum vero Ajax quidem per clypeum mi-
 dique æquale percuffit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intus thorax.
 320 At Tydides deinde, ſupra ſcutum magnum, uſque cervicem aſſequi conabatur ſul-
 gidæ hæſtæ cuſpide. Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi ſine imposito juſſe-
 325 runt præmia paria referre. At Tydide dedit magnum enſem heros, cum vagina-
 que præſerens, & ſcite ſeſto balteo. Cæterum Pelides poſuit orbem a fornace ruden-
 tem, quem prius quidem mittebat ingens robur Eëtionis: verum enimvero illud
 interfecerat pedibus valens nobilis Achilles, huncque advexerat in navibus cum
 330 aliis poſſeſſionibus. Surrexit autem & verba inter Argivos fecit: " Surgite, qui &
 " hujus certaminis periculum facietis: ſi ei etiam perquam longinqui pingues agri,
 " habeſit ipſum etiam quinque volentes in annos uteus: non enim illi omnino in-
 335 " digens ferro paſtor; vel arator, ibit in urbem, ſed præbebit." Sic dixit: furrexit
 autem deinde bellator ſtabilis Polyætætes, furrexit & Leontei validum robur deo
 paris, furrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeüs: ordine autem ſteterunt: or-
 340 bem vero prehendiſt nobilis Epeüs, miſitque rotatum: riſerunt autem omnes Achivi.
 Secundus vero emiſit Leonteus, ramus Martis: tertio vero projecit ingens Telamo-
 nius Ajax manu e robuſta, & jecit ultra ſigna omnia: ſed quum jam orbem pre-
 245 hendiſt bellator ſtabilis Polyætætes, quantum quis projecit pedum bubulcus, id autem
 rotatum volat per boves armentales; tantum per totum ſpatium jactu ſuperavit:
 illi vero exclamarunt. Surgentes autem ſocii Polyætætes fortis naves ad cavas retu-
 350 lerunt regis præmium. At ille ſagittariis poſuit ſpiculis conſciendis aptum fer-
 rum, depoſuit quidem decem bipennes; decemque ſecuriculas: malum autem erexit
 navis prora cæruleæ procul in arena; indeque pavidum columbam tenui funiculo
 355 ligavit pede, in quam juſſit ſagittari: qui quidem percuffit pavidam columbam,
 omnes ſublatas bipennes ad tentorium ferat: qui vero funiculum attigerit, ab ave
 aberrans, (inferior etenim iſ) ille ferat ſecuriculas. Sic dixit: furrexit autem de-
 260 inde viſ Teuceri regis; furrexit & Meriones, ſamulus ſtrenuus Idomenei: fortes
 autem in galea ærea concuſſere ſumptas. Teucer vero primus ſorte fortitſus eſt:
 ſtatim autem ſagittam miſit viſ valida, neque vovit regi agnorum primigeniorum
 265 ſacrificatorum ſe inclytam hecatombem. Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei
 hoc Apollo, ſed ei funiculum percuffit ad pedem, quo ligata erat avis: proſus au-
 tem funiculum abſceidit amara ſagitta: illa quidem deinde evolans fugit ad cælum,
 at demiffus eſt funiculus terram verſus; & magnum plaufum dederunt Achivi.
 370 Feſtinans autem Meriones extraxit manu Teuceri arcum; & jam ſagittam tenebat du-
 dum, ut direxerat. Statim autem vovit longe jaculanti Apollini agnorum primi-
 geniorum ſacrificatorum ſe inclytam hecatombem: alte vero ſub nubibus ſpeculatus
 375 eſt pavidam columbam, hanc iſ in gyrum ſe ſteſtentem ſub ala percuffit mediam:
 penitus autem tranſiit telum: id quidem ruruſ in terram ante Merionis fixum eſt
 pedem: at avis, malo inſidens navis prora cæruleæ, collum ſuſpēdit, ſimul & alæ
 380 demenſæ diſtenſæ ſunt. Velox autem ex membris anima avolavit, longeque ab illo
 Malo decidit: populi vero admirabundi ſpectabant ſtupebantque. Meriones au-
 tem bipennes decem omnes ſuſtulit; Teucer vero ſecuriculas portavit cavas ad na-
 385 ves. At Pelides depoſuit quidem prælongam hæſtam, depoſuit & lebetem igni nun-
 quam admotum bovis pretio æſtimandum floribus variū in circo ſerens; & conti-
 nuo jaculatores viri ſurrexerunt: furrexit quidem Atrides late dominans Agamem-
 non, furrexit & Meriones, ſamulus ſtrenuus Idomenei. Inter eos autem ipſe dixit:
 390 pedibus valens nobilis Achilles: " Atride, ſciſmus enim, quantum antecellis omni-
 " bus, & quantum viribusque & jaculationibus eſ præſtantiffimus: quare tu qui-
 " dem hoc præmium habens cavas ad naves vade, at hæſtam Merioni heroi demus,
 395 " ſi tu utique tuo animo velis: hortor enim ego ſane." Sic dixit: neque non ob-
 ſecutus eſt rex virorum Agamemnon. Dedit autem Merioni hæſtam arcem: ſed
 ille heros Takhybio præconi dedit perpulchrum præmium.

LIB. XXIV.

SOLUTUS autem est spectatorum confessus, populique celeres ad naves quisque
 dispergebantur ituri; illi quidem cœnz curam gerebant, seque somno dulci ut
 5 fatirent: at Achilles fiebat, chari fodalis memor, neque illum somnus capiebat
 cœncta domans, sedolvebatur huc & illuc, Patrocli desiderans vigoremque & animo
 magno: & quot pegerat cum ipso, & passus fuerat labores, viorumque præ-
 lla, periculososque fluctus emensus: hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,
 10 interdum in latera jacens, interdum vero supinus, interdum autem pronus; & mox
 reclus exurgens oberrabat mœsto animo præter litus maris: neque ipsum aurora
 apparens latebat super marique litoribusque: sed is, postquam junxerat sub curri-
 15 bus veloces equos, Hectorem trahendum ligabat post currum; ter autem cum rap-
 tarat circa sepulchrum Menestiadæ mortui, rursus in tentorio quiescebat, illumque
 arecebat a corpore, virum miserans etiam mortuum: Ægide autem totum contege-
 bat aurea, ut ne ipsum laceraret raptans. Sic ille quidem Hectorem nobilem in-
 20 digne tractabat iratus: cum autem miserabantur beati dii insipientes, furtoque
 furripere hortabantur speculatorem Argicidam. Cæteris quidem omnibus placuit,
 nequaquam tamen Junoni, neque Neptuno, neque oculis cœsæ virgini: sed per-
 stabant, sicut ipsis primum invisâ reddita est Ilios sacra, & Priamus & populus,
 25 Alexandri propter injuriam; qui contumeliose damnavit deas, quando ejus ad
 tugurium venerunt; eamque fœntia comprobavit, quæ ei præbuit libidinem
 damnosam. Sed quando jam exinde duodecima orta erat aurora, tum quidem inter
 30 immortales dixit Phœbus Apollo: "Crudeles estis, dii, noxii: nonne quondam
 35 "vobis Hæctor femora adolevit homum caprarumque lectarum? Eum nunc non sai-
 "tuivistis, vel mortuum, eripere, suæque uxori videndum, & matri, & filio suo,
 " & patri Priamo, populisque: qui eum celeriter igne comburerent & iusta perfol-
 40 "verent: sed pernicioso Achilli, Di, vultis favere, cui neque mens est æqua, ne-
 "que animus flexibilis in pectoribus: sed, leo tanquam, agrestia sapit, qui magnif-
 "que viribus & superbo animo obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes ac-
 45 "cipiat: sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor est, qui viros
 "valde lædit, atque juvat. Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
 "sive fratrem uterinum, sen & filium; & tamen postquam desievit, statim læctum
 50 "remittit; patientem enim Fata animum indiderunt hominibus. Sed hic Hæctora
 "nobilem, postquam cum chara vita privavit, a curru religans, circum sepulchrum
 "fodalis dilecti trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile, ne, forti licet,
 "succenseamus ei nos: inoffensem enim jam terram contumelia afficit furens."
 55 Hanc autem irata allocuta est ulnas candida Juno: "Sic sane & hoc tuum ver-
 "bum, Argenteo arcu insignis, si quidem parem Achilli & Hæctori constituetis ho-
 60 "norem. Hæctor quidem mortalitque mulierisque fuxit mammam: at Achilles
 "est deæ proles, quam ego ipsa nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem Peleo,
 "qui ex animo charus fuit immortalibus: omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, in-
 "terque tu hos epularis, tenens citharam, o malorum fodalis, semper perfide."
 65 Illam vero respondens allocutus est nubes cogens Jupiter: "Juno, ne jam omnino
 "trascaris diis. Haud etenim honor idem erit: sed & Hæctor charissimus erat diis
 "hominum, qui in Ilio sunt: sic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda præ-
 70 "termittebat munera. Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali, liba-
 "mineque, nidoreque: hunc enim sortiti fumus honorem nos. Sed tamen furto
 "quidem furripere omittamus (neque ullo modo licet clam Achille) audacem
 "Hæctora: certe enim ei assidue mater adest simul noctesque & dies: sed quis
 75 "voceat Deorum Thetin ad me, ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
 "dona a Priamo accipiat, atque Hæctora redemptum reddat." Sic dixit: furrexit
 autem Iris cursu procellas æquans nunciatura. Inter itaque Samumque & Imbrum
 80 asperam insilit nigro portu, ingemuitque palus. Ipsa autem, glandule plumbeæ
 similis, in inum delapsa est, quæ agrestis bovis cornu imposita, descendit cruda
 vorantibus

- vorantibus piscibus mortem ferens: invenit autem in specu cava Thetis, circum
85 autem & alix sedebant frequentes marinx dexte: ipsa vero in mediis flebat fatum
fui filii eximii, qui ei erat periturus in Troja glebosa, longe a patria. Prope autem
stans allocuta est pedibus velox Iris: "Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis
90 "pollens." Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes argentea: "Cur non
"me ille jubet venire magnus Deus? Vereor autem misceri immortalibus; habeo
"enim dolores innumeris animo: ibo tamen; neque iritum verbum erit, quod-
"cumque dixerit." Sic fata, velum accepit angustissima dearum atrum, eoque nul-
95 lum nigrius erat vestimentum. Perrexit autem ire, pedibusque ventosa velox Iris
præibat; & circum ipsas diducebatur unda maris. Littus vero ut conscenderant,
in cælum se proripuerunt: invenerunt autem late sonantem Saturnium, circumque
100 cæteri omnes sedebant frequentes beati dii immortales: ipsa autem Jovi patri assē-
dit, celsitque Minerva. Juno vero aureum pulchrum peculum in manu posuit; &
consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquam bibisset. Inter hos vero ser-
monem orsus est pater hominumque deumque: "Venisti ad Olympum, dea Theti,
105 "mæsta licet, iustum non obliviscendum habens in præcordiis; novi & ipse: sed
"& sic dicam, cuius te gratia huc vocavi: novem dies jam contentio inter immor-
"tales orta est Hæctoris de cadavere; & Achille urbium vastatore; furto autem
110 "furripere hortabantur speculatorem Argicidam: at ego hanc gloriam Achilli
"tribuo, reverentiam in te & amicitiam in posterum servans. Ocyus ad castra de-
"scende, & filio tuo præcipe: irasci ei dic Deos, neque supra omnes immortales
115 "indignatum esse, quod animo furenti Hæctorem detinet apud naves recurvas, ne-
"que redemptum reddidit: si quo pacto neque vereatur, Hæctoremque redemp-
"tum reddat. Cæterum ego ad Priamum magnanimum Iriam mittam, ut redimat
" dilectum filium, profectus ad naves Achivorum, donaque Achilli ferat, quæ ani-
120 "mum placeant." Sic dixit: neque non obsecuta est dea Thetis pedes argentea:
descendit vero ab Olympi verticibus impetu facto. Pervenit autem ad tentorium
sui filii, intusque illum invenit crebras effundentem gemitus: dilecti autem circum
125 ipsum focii prope curabant, & apparabant prandium: illis vero ovis villosa magna
in tentorio mactata erat. Admodum autem prope ipsum confedit veneranda mater,
manuque ipsam demulsit, verbaque fecit, dixitque: "Fili mi, quousque lugens &
130 "mærens, tuum edes cor, memor neque cibi omina, neque cubilis? Bonum vero
"mulieri in amore misceri: non enim mihi diu vives, sed tibi jam prope adest
"mors & fatum violentum. Sed mihi ausculta ocys; Jovis enim tibi nuncia sum;
135 "irasci tibi ait deus, sequæ supra omnes immortales indignatum esse, quod animo
" furenti Hæctorem detines apud naves recurvas, neque redimi passus es. Sed age-
"dum redemptum redde, mortuique accipe pretia." Hanc vero respondens allo-
cutus est pedibus velox Achilles: "Huc adsit, qui pretium ferat, & cadaver asper-
140 "tet, si quidem serio animo Olympius ipse jubet." Sic hi quidem in navium cœtu
materque & filius multa inter se verba alata dicebant. Iria autem impulit Satur-
145 nius ad Ilium facram: "Vade age, Iri velox, relicta sede Olympi, nuntia Priamo
" magnanimo, ad Ilium, ut redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum;
" donaque Achilli ferat, quæ animam placeant, solus, neque quis alius una Troja-
150 " norum eat vir. Præco aliquis eum comitetur senior, qui dirigat mulas & rhedam
" volubilem, atque retro mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis
" Achilles. Neque omnino ei mors obversetur animo, neque omnino terror: ta-
" lem enim ei ducem viæ dabimus Argicidam, qui ducet, usque dum ducendo prope
155 " Achillem constituerit. At postquam duxerit intra tentorium Achillis, neque ipse
" interficiet, alioque omnes prohibebit: neque enim est imprudens, neque teme-
" rarius, neque officii negligens; sed perquam humane supplicii parcat viro." Sic
160 dixit: Surrexit autem Iris cursu procellas æquans nuntiatura: pervenit autem in
Priami domum; invenit vero clamoremque luctumque. Filii quidem patrem circum-
sedentes in aula, lacrymis vestimenta perfundebant: ipse vero in mediis senex
obvoluta chlæna tectus; circumque multus finus affusus erat capitiq; & cervici
165 senis, quem quidem volutatus affatim injecerat manibus suis. Filix vero per ædes,
& nurus, lamentabantur, illorum recordantes, qui jam multique & strenui mani-
bus sub Argivorum jacebant, vita privati. Stetit autem juxta Priamum Jovis nun-
170 cia, atque allocuta est, summissa voce, (illum autem tremor occupabat artus)
" Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida: non enim tibi ego
" malum vaticinatura huc venio, sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuntia sum,
175 " qui tui, procul licet sit, magnam curam habet, & miseretur: redimere te jubet
" Olympius Hæctora nobilem, donaque Achilli ferre, quæ animam placeant, solam,
" neque quis alius una Trojanorum eat vir. Præco aliquis te comitetur senior, qui

- 180 "regat mulas & rhedam volubilem, atque retro mortuum asportet ad urbem, quem
 "interfecit nobilis Achilles. Neque omnino tibi mors obversetur animo, neque
 "omnino terror: talis enim te dux viæ comitabitur Argicida, qui te ducet, usque-
 "dum dudendo prope Achillem constituerit. At postquam duxerit intra tentori-
- 185 "um Achillis, neque ipse interficiet, alioque omnes prohibebit: neque enim est
 "imprudens, neque temerarius, neque officii negligens: sed perquam humane
 "supplici parceret viro." Ita quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris. Sed is
- 190 filios rhedam volubilem mulinam apparare iussit, arcamque ligare super ipsa: ipse
 "autem in thalamum descendit odoratum, cedriam, tecto excelso, qui pretiosa multa
 "continebat, introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque: "Infelix, a Jove mihi
- 195 "Olympia nuntia venit, ut redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achil-
 "lorum, donaque Achilli ferrem, quæ animum placent. Sed age mihi hoc dic,
 "quid tibi in præcordiis videtur esse? Valde enim me ipsum quidem animus &
 "mens jubet, illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum." Sic dixit: ejulavit
- 200 "autem uxor, & respondit verbis: "Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, qua an-
 "te hæc quidem celebris eras per homines exteros, atque quibus imperas? Quo
 "pacto vis ad naves Achivorum ire solus, viri in conspectum, qui tibi multosque
 "205 " & fortes filios interfecit? terræ certe tibi cor: si enim te capiet & respiciet
 "oculis crudelis & infidus vir iste, non tui miserabitur, neque omnino te reverebi-
 "tur: nunc vero desinemus seorsum felentes in ædibus: huic autem sic olim fa-
 "tam violentum nascenti nevit lino, quando eum peperit ipsa, pedibus celeres canes
- 210 "ut faceret, seorsum a parentibus, virum apud violentum; cujus ego medium hæ-
 "par utinam tenerem comedendum adhærens: tunc repenti quæ fecit essent filio
 "215 "meo! haud enim ipsum ignave se gerentem occidit. Sed pro Trojanis & Troa-
 "dibus profundos sinus habentibus itantem, neque suæ memorem, neque declina-
 "tionis." Eam vero rursus allocutus est senex Priamus diis similis: "Ne me volen-
 "tem ire retine, neque mihi ipsa avis in ædibus mala sis: neque enim mihi per sua-
- 220 "debis. Nam si alius quidem me aliquis terrestrium iussisset, seu qui vates sunt,
 "aruspices, vel sacerdotes, mendacium certe crederemus, & averferemur magis:
 "nunc vero, (ipse enim audivi deum, & aspexi coram,) ibo, & non irritus sermo
 "225 "erit: si vero mihi fatum mori apud naves Achivorum ære loricatorum, volo:
 "statim enim me interfecerit Achilles, ubi complexum meum filium, postquam
 "luctus desiderium exemero." Dixit: & arcam opercula pulchra aperuit:
- 230 "Inde duodecim quidem per pulchros exivit popos, duodecimque simplices chitreas,
 "totidemque tapetas, totidemque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas. Auri etiam
 "appensa extulit decem omnia talenta: extulit & duos splendidos tripodas, quatuor-
 "235 "que lebetes, extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thracides dederat viri in le-
 "gationem profecto, magni donum: nec tamen ei pepercit in ædibus senex;
 "iurante enim cupiebat animo redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos qui-
 "dem omnes a partibus crebar, verbis contameliosis increpans: "Abite, perditii,
- 240 "probris digni: non utique & vobis domi inest luctus, quod me venisset tristitia
 "affecturi? An parvi penditis, quod mihi Saturnius Jupiter dolores dedit, filium
 "ut perderem fortissimum? Sed sentietis & ipsi: faciliores enim multo Achivis
 "245 "jam eritis, illo mortuo, occiso: at ego certe, antequam direptamque urbem, vas-
 "tatamque, oculis videro, descendero in damum orci." Dixit, & scipione perfe-
 "quens abigebat viros: illi autem exilant, urgente senæ: is vero filios suos increpa-
 "250 "bat obiurgans, Helenamque, Parinque, Agathonaque nobilem, Pammonaque, An-
 "tis bonamque, pugnaque strenuam Helenen, Desiphobumque, & Hippothoum, & nobi-
 "lem Diom. Novem his senex increpans mandabat: "Festinate mihi, ignavi
 "255 "illi, probrisi; utinam simul omnes, pro Hectore veloces ad naves interfecti fuissetis.
 "Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos Troja in lata, quo-
 "rum nullum dico reliquum esse: Mestoraque divinum, & Troilum ex curru pug-
 "260 "nacem, Hectoraque, qui deus erat inter viros, neque videbatur viri utique mor-
 "talis filius esse, sed Dei: hos quidem perdidit Mars, hæc vero probra mera su-
 "265 "perant, mendaces, saltatoremque, choreis præstantissimi, agnorum atque hædo-
 "rum publici raptores. Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrime, hæc-
 "que cuncta imposueritis, ut perficiamus iter?" Sic dixit: Hi vero patris veriti in-
 "crepationem, rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam, pulchram, recess
 "270 "compactam; arcamque ligarunt super ipsa, atque a paxillo iugum detraxerunt mu-
 "linaum, buxum, & umbilico ornatum, scite annulis aptatum. Extulerunt & lorum
 "jugale una cum iugo iugum cubitorum; & hoc quidem bene accommodarunt ele-
 "ganter posito temoni, parte in extrema, annulumque clivo temonis superposuerunt:
 "Ter vero utrinque ligarunt ad umbilicum; & deinde simplici serie alligarunt, sub-

275 Quæ angulo flexum innexuerunt: ex thalamo autem ferentes eleganter politam in
 rhedam, accumularunt Hectori capitis infinita pretia. Junxerunt vero mulos un-
 280 gulis validos, jugales, quos olim Priamo Myſi dederant splendida dona. Equos
 autem Priamo duxerunt ſub jugum, quos ſenex ipſe curans alebat politum ad præ-
 ſepe: hos quidem jungebant in æſibus altis præco & Priamus, prudentia mentibus
 285 conſilia tenentes. Prope autem ipſos acceſſit Hecuba morſto animo, vinum tenens
 in manu ſuaſve dextra, aureo in poculo, ut libatione facta abirent: ſtetit vero ante
 290 equos, verbaque fecit, dicitque: “ Accipe, liba Jovi patri; & ſupplica, domum ut
 “ pervenias redûx ex hoſtibus: ſiquidem te animus impellit ad naves, me quidem
 295 “ non volente. Sed ſupplica tu jam atras nubes cogenti Saturnio Idæo, qui Trojam
 “ omnem deſpicit: pete autem alitem velocem nuncium, qui ipſi gratiſſimus ali-
 tum, & cujus robur eſt maximum, dextrum: ut eum ipſe æqulis conſpicatus, eo
 300 “ fretus ad naves eas Danaorum pernicium equitum. Quod ſi tibi non dabit ſuum
 “ nuncium late ſonans Jupiter, non ego omnino te tum impellens hortarer naves
 “ ad Argivorum ire, admodum licet cupidum.” Illam vero reſpondens allocutus
 305 eſt Priamus deo ſimilis: “ O uxor, haud ſane tibi hoc præcipienti negabo: bonum
 “ enim Jovi manus elevare, ſi forte miſereatur.” Dixit quidem, & ancillam diſ-
 penſariicem juſſit ſenex manibus aquam inſundere puram: aſtitit vero pelvim an-
 310 cilla, gutturniumque ſimul, manibus tenens. At poſtquam ſe laverat, proculum
 accepit ſuxæ uxoris: Præcabatur deinde ſtans medio in ſepto; libavitque vinum,
 cœlum ſuſcipiens: & edita voce dixit: “ Jupiter pater, qui inde ab Ida imperas,
 “ glorioliſſime, maxime, da me ad Achillis tentorium gratum venire, atque miſeran-
 315 “ dum: mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipſi gratiſſimus alitum, &
 “ cujus robur eſt maximum, dextrum: ut eum ipſe oculis conſpicatus, eo fretus ad
 “ naves eam Danaorum pernicium equitum.” Sic dixit præcans: eum vero exau-
 320 diit providus Jupiter: ſtatimque aquilam miſit certifiſſimum augurium facientem ex
 volucris, Morphon, venatricem, quam & Percnon vgeant. Quanta autem ex-
 ceſſi janua thalami eſt viri opulenti obſerata affabre aptata; tantæ hujus utrinque
 325 erant alæ: Viſa autem eſt ipſis dextera ruens ſupra urbem: Illi vero conſpicati ga-
 viſi ſunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiæ perſuſus eſt. Feſtinas autem
 ſenex politum conſcendit currum: egitque e veſtibus & porticu reſonanti. Ante
 330 quidem muli trahebant quatuor rotarum rhedam, quas Idæus agebat prudens; ſed
 pone equi, quos ſenex urgens ſtagello hortabatur celeriter per urbem: Amici autem
 ſimul omnes ſequebantur, multum lugentes, tanquam ad mortem proficiſcentem.
 335 Poſtquam vero ex urbe deſcenderant, ad campumque per venerant, hi quidem retro
 ad Ilium redierunt, filii & generi: Illi autem non latuerunt late ſonantem Jovem,
 in campum progreſſi: conſpicatus vero miſertus eſt ſenis, & conſeſſim Mercuri-
 340 um, filium dilectum, coram allocutus eſt: “ Mercuri, tibi enim præ aliis gratiſi-
 “ mum eſt homini te comitem adjungere, & exaudis, quemcumque volueris; vade
 “ age, & Priamum cavas ad naves Achivorum ſic ducito, ut neque aliquis videat,
 “ neque animadvertat aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit.” Sic
 345 dixit: neque non obſecutus eſt internuncius Argicida. Statim deinde ſub pedibus
 ligavit pulchra talaria, ambroſia, aurea, quæ ipſum ferebant & ſupra mare, & ſupra
 inmentam terram, pariter cum ſtatibus venti: cepit & virgam, qua virorum oca-
 350 los demulcet, quorum vult, alios vero & dormientes excitat: hanc manibus tenens
 volabat potens Argicida. Conſeſſim autem Trojamque & Helleſpontum pervenit;
 perrexit vero ire juveni regio ſimilis, primum pubeſcenti, cujus venuſtiſſima ju-
 355 ventas. Illi vero poſtquam præter magnum ſepulchrum Ili egerant, inhibuerunt
 mulasque & equos, ut biberent in fluvio; jam enim & crepuſculum venerat ſuper
 terram: at ex propinquo conſpicatus animadvertit præco Mercurium, & Priamum
 360 allocutus eſt, dicitque: “ Conſidera, Dardanide, prudentis animi res eſt; virum
 “ video, cito autem nos perditurum exiſtimo: ſed agedum fugiamus in equis; vel
 “ ipſum jam genibus prehendiſſis orems, ſi forte miſereatur.” Sic dixit: ſeni autem
 animus conſuſus eſt, tinnitque graviter: rectæ autem comæ ſteterunt in flexilibus
 365 membris; ſtetitque attonitus: ipſe autem Mercurius prope veniens, manu ſenis
 prehendiſſa, interrogavit & allocutus eſt: “ Quo, pater, ſic equos & mulas dirigiſ
 “ noctem per dulcem, quando dormiunt mortales cæteri? Neque tu timuiſti robur
 370 “ ſpirantes Achivos, qui tibi hoſtes & inſenſi prope ſunt? quorum ſi quis te vide-
 “ ret, celereſem per noctem nigram, tot opes veherentem, quæ tunc tibi mens eſſet?
 “ Neque ipſe juvenis es, ſenexque te hic comitatur, virum ut arceas, quando quis
 “ prior inſeſtarit: ſed ego nullo te afficiam malo, imo & alium a te propuſiverim:
 “ chato enim te patri comparo.” Huic autem reſpondit deinde ſenex Priamus deo
 ſimilis: “ Sic ſane hæc utique ſunt, dilecte fili, ut dicis: ſed adhuc aliquis & me

- 375 "Deorum protegit manu, qui mihi talem misti vix comitem obivium fieri, fausturæ,
 "qualis jam tu corpore & specie admirabilis, prudensque es animo, beatique prog-
 "natus es parentibus." Eum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida:
- 380 "Næ jam hæc omnia, senex, recte dixisti: sed age mihi hoc dic & vere narra, an
 "aliquo mittis thesauros multos & pretiosos viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi
 "salvi maneant? an jam omnes deseritis Ilium sacram metu percossi? Talis enim
- 385 "vir fortissimus ille perit tuus filius: nec enim quidquam pugna inferior erat
 "Achivi." Huic autem respondit deinde senex Priamus deo similis: "Quis vero
 "tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus, qui mihi commode iteritum
 "infeliciis filii memorasti?" Ilum vero vicissim allocutus est internuncius Argici-
- 390 "da: "Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili: hunc quidem ego
 "perquam sæpe pugna in gloriosa oculis vidi, & quando ad naves actos Argivos in-
 "terficebat, cædens acuto ære: nos vero stantes mirabamur; non enim Achilles
- 395 "sinebat pugnare, iratus Atreidæ. Hujus enim ego famulus, eademque advexit na-
 "vis affabre facta: ex Myrmidonibus autem sum, pater vero mihi est Polyctor;
 "dives quidem is est, senexque jam, sicut tu; sex autem ei filii sunt, egoque septi-
 "mus sum; inter hos, facta sortitione, mihi fors obtigit huc *Achillem* comitari:
- 400 "nunc vero veni in campum a navibus; mane enim edent circa urbem pugnam
 "nigri oculos Achivi. *Ægre* ferunt enim illi desidentes, neque possunt continere
 "cupidos prælii reges Achivorum." Huic autem respondit deinde senex Priamus
- 405 "deo similis: "Si quidem famulus Pelidæ Achilles es, agedum mihi omnem verita-
 "tem dic, an adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam suis canibus membratim
 "dientium objecit Achilles?" Ilum vero vicissim allocutus est internuncius Argi-
 "cida: "O senex, nondum hunc carnes ederunt, neque alites; sed adhuc ille jacet
- 415 "Achillis apud navem neglectim in tentoriis: duodecimus ei dies jacenti, neque
 "tamen omnino ei corpus putrescit, neque eum vermes edunt, qui sane viros præ-
 "lio occisos comedunt. Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
 "raptâ immaniter, aurora quando pulchra apparet; nec tamen ipsum deturpat
 "Admirareris certe contemplans ipse cum accesseris, ut roscidus jacet, circumque
- 420 "sanguis ablutus est, neque ulla parte scædatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
 "quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impeerunt: adeo tibi curam ge-
 "runt beati dii filii tui, mortui sicut: ipsis enim charus ex animo." Sic dixit: ga-
 "visus est autem senex, & respondit verbis: "O fili, certe bonum etiam debita do-
- 425 "na dare immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit, oblitus
 "est in ædibus deorum, qui Olympum tenent: Ideo illius recordati sunt etiam in
 "ipso mortis fato. Sed agedum, hoc accipe a me pulchrum poculum; ipsumque
 "tutare, & deduc me, faventibus utique diis, usque dum in tentorium Pelidæ per-
 "venero." Ilum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida: "Tentas me,
- 435 "senex, juniores, nec tamen mihi persuadebis; qui me jubes tua dona clam
 "Achille accipere: eum quidem ego timeo, & vereor ex animo spoliare, ne mihi
 "aliquod malum in posterum fiat. Tibi vero ego viæ dux vel ad inelytum Argos
 "proficiscer, sedulo in navi veloci, aut via terrestri comitans: non sane aliquis
 "tecum duce contempto pugnaverit." Dixit, & saltu dato Mercurius in currum &
 "equos, scintilla scuticam & habenas prehendit manibus; inspiravit autem equi & mu-
- 445 "labus animos validos. Sed cum jam ad turrefæc navium & fossam pervenissent,
 "custodes tum vero primum circa fossam occupati erant; his autem somnum insudit
 "internuncius Argicida omnibus: statimque aperuit portas, & retrussit vectes, intro-
 "que duxit Priamumque & splendida dona in rheda. Sed quando jam ad tentorium
- 450 "Pelidæ pervenerant excelsum, quod Myrmidones fecerant regi, lignis abietis cæcis;
 "& desuper tenebant lanuginoso culmine, ex prato ubi demersuerant: circum autem
 "ei magnum septum fecerant regi palis densis: januam autem tenebat unus obex
 "abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi, tres item reserabant ingens claus-
- 455 "trum forium, ex aliis; Achilles vero obdebat etiam solus. Et tum quidem Mer-
 "curius utilitatum auctor aperuit feni, introque duxit inclita dona pedibus veloci Pe-
 "lide: e curruque descendit in terram, dixitque: "O senex, ego quidem deus im-
 "mortalis veni Mercurius; tibi enim me Jupiter ut comitarer ducem viæ præbuit:
 "sed ego quidem redibo, neque Achilles in conspectum veniam: indignum enim
- 465 "esset, immortalem deum sic mortales fovere palam. Tu vero ingressus prehende
 "gemma Pelidæ. & cum per patrem & matrem comas pulchram supplicem ora, & fili-
 "um: ut ei animum commoveas." Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
 "Mercurius: Priamus vero de curru desiluit in terram, Idæumque ibidem reliquit:
 "is vero manebat continens equos mulasque: Senex autem recta ivit per domum,
 "ubi Achilles fedebat, Jovi charus: intusque eum ipsum invenit; socii vero seorium

- 475 sedebant: ei autem duo soli heros Automedonque, & Alcimus ramus Maris, ministrabant astantes: (modo autem destiterat a cibo, postquam egerat & liberat; adhuc etiam aderat mensa.) Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, prope vero stans, manibus Achillis prehendit genua, & oculosque eius manus terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios. Ut vero cum vitum malum magnum cepit, qui in patria, homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem, viri ad civitis domum, stupor autem tenet aspicientes: sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo similem: obstupuerunt & cæteri, atque in alterum intæbatur. Hunc etiam supplicans Priamus verbis allocutus est: "Recordare patris tui, diis similis
- 480 "Achille, ejusdem ætatis, quæ & ego, gravi in senectutis limine. Et istam quidem "forte vicini circumstantes premunt, neque quis est, qui malum & perniciem
- 490 "arceat: & tamen ille quidem, te vivere audiens, gaudetque in animo, speratque "dies omnes visurum dilectum filium, a Troja reversum: sed ego infelicissimus, "genui enim filios fortissimos Troja in lata, eorumque neminem autumo relictum
- 495 "esse. Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum: undeviginti "quidem uno ex ventre erant, cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres. "Ex his plerorumque quidem impetuosis Mars genua solvit: qui vero mihi uni-
- 500 "cus erat, tutabaturque urbem & ipsos, hunc tu nuper interfecisti, pugnantem "pro patria, Hæctorem: hujus nunc gratia venio ad naves Achivorum, redemptu- "rus a te, seroque infinita dona. Sed reverere deos, Achille, meique ipsos mise-
- 505 "rere, recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior, sustinui enim, qualia "nequaquam aliquis super terram mortalis alius, viri filiorum interfectoris ad os "manuum admovere." Sic dixit: ei autem de patre desiderium excitavit luctus, prehensaque manu, removit a se leniter senem. Hi vero recordati, hic quidem
- 510 Hæctoris homicidas, stebat crebris lachrynis, ante pedes Achillis provolutus; at Achilles stebat suum patrem, interdumque vicissim Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur. At postquam luctu satius est nobilis Achilles, & ei e præcordiis abiit desiderium, atque ex artubus, protinus e sede surrexit, senemque manu prehensum erexit, miseratus canumque caput, canumque mentam: & ipsum edita voce verbis alatis allocutus est: "Ah miser, certe jam multa mala tolerasti
- 520 "tuo in animo. Quoræmodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solas, viri in con- "spectum, qui tibi multosque & strenuos filios interfeci? Ferreum certe tibi cor. "Sed age jam confide in sede; dolores autem prorsus in animo residere sinamus,
- 525 "dolentes licet: nullus enim profectus est tristis luctus. Sic enim fato tribuunt "dii miseris mortalibus, ut vivant tristes; ipsi vero sine caris sunt. Duo quippe "dolia jacent in Jovis limine donorum, quæ dat, alterum malorum; alterum vero
- 530 "bonorum: Cui quidem miscens dederit Jupiter fulmine gaudens, interdum qui- "dem in malum ille incidit, interdum & in bonum: cui vero ex malis dederit, in- "juriis obnoxium facit; & illum exitialis dira calamitas super terram almam exer- "cet: vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus. Sic quidem & Peleo dii
- 535 "dederunt illustria dona a natalibus: omnes enim inter homines *eminenter* ornatus "erat opibusque, divitiisque, imperabat vero Myrmidonibus, & ei mortali licet "deam fecerunt uxorem: sed & huic imposuit deus malum, quod ei nequaquam
- 540 "filiorum in ædibus soboles nata est regno successurorum, sed unum filium genuit "immatura morte periturum: nec tamen huncjam senem foveo; valde enim pro- "cul a patria sedeo in Troja, teque contristans, atque tuos liberos. Et te, senex,
- 545 "olim quidem audimus opibus florasse, quantas Lesbos supra Mæceris sedes intus "continet, & Phrygia desuper, & Hellepontus immensus: inter hos, te, senex, "divitiisque & filiis aiant ornatum excelluisse. At postquam tibi cladem hanc "intulerunt cæcites, assidue tibi circa urbem præliaque cædesque virorum: perfer
- 550 "tamen, nec perpetuo morere tuo in animo. Nihil enim proficies, tristatus de filio "tuo, neque ipsum resurgere facies, prius etiam malum aliud passus fueris." Ei vero respondit deinde senex, Priamus deo similis: "Ne me dum in sede colloca,
- 555 "Jovis alumne, quamdiu Hæctor jacet in tentorii insepultus; sed citissime re- "demptum redde, tu oculis videam: tu vero accipe dona multa, quæ tibi asseri- "mus: tu autem his fruaris *vivam*, & pervenias tuam in patriam terram, postquam "me primum sivistis ipsum vivereque & aspiciere lumen solis." Hunc autem torve
- 560 "intuitus allocutus est pedibus velox Achilles: "Ne amplius nunc me irrita, le- "nex: habeo enim in animo & ipse Hæctorem tibi redemptum reddere, a Jove "enim mihi nuncia venit, mater, quæ me peperit, filia marini senis: sed & te sen- "tio, Priame, animo, neque me lateo, quod Deorum aliquis te duxerit celeres ad
- 565 "naves Achivorum: haud enim ausus esset mortalis *alibi* intrare, ne, ætate quidem "admodum florens in castra: neque enim custodes latuisset, neque obices facile re-

- “serasset portarum nostrarum. Ideo nunc ne mihi magis doloribus animum com-
 570 moveas, ne te, senex, ne ipsum quidem in tentoriis sinam, quantumvis supplicem,
 “Jovis autem violam mandata.” Sic dixit: timuit autem senex, & paruit sermone.
 Pelides vero e domo, leo tanquam, profiliit foras, non solus; eum nempe duo fa-
 575 muli comitabantur, heros Automedonque & Alcimus, quos quidem maxime hono-
 rabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum. Hitunc a jugo solverunt
 equos mulasque, introque duxerunt præconem vocalem tenoris: & in sedili colloca-
 runt: eleganter polita autem de rheda detraxerunt Hectoris capitis infinita pretia.
 580 At reliquerunt duo pallia, textantque bene tunicam, ut cadaver contextum redde-
 ret domum asportandum. Ancillas autem evocatas lavare *is* jussit circumque un-
 gere, feorsum sublatam, ut ne Priamus videret filium: ne *is* quidem dolenti corde
 585 iram non contineret, filium conspicatus, Achilli autem commoveretur charum cor,
 & ipsum interficeret, Jovisque violaret mandata. Illud vero postquam ancillæ la-
 verant & unxerant oleo, circumque ipsum pallium pulchrum jecerant, atque tuni-
 590 cam, ipse illud Achilles lectis imposuit sublatam, simulque focii elevavit eleganter
 politam in rhedam. Ingemuit autem deinde, dilectumque nomine ciebat sedalem:
 “Ne mihi, Patrocle, irascaris, si forte audiveris, in orco licet, me Hectora nobilem
 595 “redemptum reddidisse pati ejus; haud enim mihi indecora dedit dona: tibi vero
 “ego ex his etiam impertiam, quantum par est.” Dixit, & in tentorium rediit nobilis
 Achilles: refedit autem in sella affabre facta, unde surrexerat, pariete ex adverso,
 Priamumque allocutus est sermone: “Filius quidem jam tibi redemptus est, senex,
 600 “ut jussisti: jacet autem in lectis, & cum aurora apparente videbis ipse abducens:
 “nunc vero memores simus cœnæ. Nam & comas pulchra Niobe memor fuit cibi,
 “cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant, sex quidem filicæ, sex autem filii
 605 “pubescentes: hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu, iratus Niobæ, illas
 “autem Diana sagittis gaudens, quoniam Latonæ se æquiparabat genus pulchre.
 “Dixit *illam* duos peperisse, se vero peperisse multos: illi vero, duo *tantum* licet
 610 “essent, omnes perierunt. Et si quidem novem dies jacebant in cœde, neque
 “quis erat, qui sepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius: eos autem de-
 “cima die sepeliorum dii cœlites. Et hæc quidem cibi memor fuit, postquam fa-
 “tigata erat lacrymas fundens. Nunc vero alicubi in petris, in montibus desertis,
 615 “in Sipylo, ubi sunt Deorum esse cubilia Nympharum, quæ circa Acheloum cho-
 “reas ducunt, illic, lapis licet sit, immixtos a diis dolores concoquit. Sed age jam &
 620 “nos curam geramus, nobilis senex, cibi; deinde vero dilectum filium desceas, in
 “illum vestrum: multis autem lacrymis prosequendus tibi erit.” Dixit, & prope
 furgens orami candidam velox Achilles mactavit: focii vero excoctaruntque & cu-
 rarunt scite & decore, minutatim dein convenerunt perite, & verubus transfixerunt,
 625 assaruntque accurate, detraxeruntque omnia. Automedon autem panem sumptum
 distribuit in mensa pulchris in cœnistris: at carnes distribuit Achilles. *Is* vero ad
 cibos paratos appositos manus porrigebant. At postquam potus & cibi amore
 630 exemerant, Dardanides quidem Priamos admirabatur Achillem, quantus erat, qualis-
 que: diis enim visu similis erat. At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
 aspiciens vultusque egregios, & sermonem audiens. At postquam satiati sunt alter
 635 alterius aspectu, illum prior allocutus est senex Priamus deo similis: “Mitte nunc
 “cubitum me quam primum, Jovis alumne, ut jam somno dulci oblectemur cu-
 “bantes: nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis, ex quo tuis sub mani-
 “bus meus filius amisit animam: sed assidue ingemisco & dolores innumerabiles
 640 “concoquo, cule in septis volutus in simo. Nunc tandem etiam cibum gustavi.
 “& nigrum vinum per guttur demisi: antea sine nequaquam gustaveram.” Dixit:
 Achilles vero socios & ancillas jussit lectos sub porticu ponere, & stragula pulchra
 645 purpurea injicere, sternereque desuper tapetas, Chænaque imponere villosas su-
 perne obducendas. Ille vero exierant domo, facem in manibus tenentes: statim
 autem straverunt duos lectos festinantes. Hunc autem falso metu ludens allocutus
 650 est pedibus velox Achilles: “Extra quidem jam cuba, senex optime; ne quis
 “Achivorum huc adveniat consiliarius, qui mecum assidue consilia consultant assi-
 “dentes, ut nos est: horum si quis te viderit celerem per noctem nigram, conti-
 655 “nua diceret Agamemnoni pastor populorum, & forte dilatio redemptionis cada-
 “veris fieret. Verum age mihi hoc dic, & accurse narra, quot diebus cupis justa
 “facere Hectori nobili, ut tandiu ipseque quiescat, & copias contineam.” Illi
 660 autem respondit senex Priamus deo similis: “Siquidem jam me vis celebrare fu-
 “nus Hectori nobili, sic certe mihi faciens, Achille, grata feceris. Scis enim, ut
 “intra urbem concludimur, longeque lignum devehendum ex monte: admodum
 665 “vero Trojani metuunt. Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus, decima
 autem

- "autem sepeliremus, epulareturque populus. Undecima autem tumultum super
 " ipso faceremus; duodecima vero pugnabimus, siquidem necesse est." Eum au-
 tem rursus allocutus est pedibus valens nobilis Achilles: "Erunt tibi hæc, senex
 670 " Priame, ut tu jubes: inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes." Sic
 utique locutus, ad carpum manum tenens prehendit dexteram, ne forte timeret in
 animo. Illi quidem in vestibulo domus illic dormierunt præco & Priamus, pru-
 675 dentia mentibus consilia tenentes: at Achilles dormiit in recessu tentorii bene com-
 pacti: ei autem Briseïs accubuit genas pulchra. Alii quidem diique & mortales
 bellatores equestres dormiebant totam per noctem molli domiti somno: sed non
 680 Mercurium utilitatem auctorem somnus cepit, versumque animo, quomodo Pria-
 mum regem e navium cœtu educeret, clam sacris portarum custodibus. Stetit au-
 tem supra caput, & eum sermone allocutus est: "O senex, non utique tibi curâ
 " est malum; cum ita adiacue dormis viros inter hostes, postquam te intactum fuit
 685 " Achilles: & nunc quidem dilectum filium redemisti, multaque dedisti: pro te
 " autem vivo vel ter tot dederint dona filii qui sunt relicti, si Agamemnon rescierit
 " de te Atrides, rescierintque omnes Achivi." Sic dixit: Timuit autem senex, præ-
 690 conemque excitavit: Is autem Mercurius junxit equos mulasque; cito vero ipse
 egit per castra, neque ulus sensit. Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchre
 fluentis fluvii Xanthis vorticosi, quem immortalis genuit Japiter, Mercurius quidem
 695 tum abiit ad excelsum Olympum, Aurora autem croceo induta peplo spargebatur
 totam super terram: Il vero ad urbem agebant lamentique genuitque equos, mulæ
 vero cadaver ferebant: neque quis alius sensit prius virorum aut elegantem cinctam
 700 rum mulierum; sed Cassandra, similis aureæ Veneri, Pergamo consensu, dilectum
 patrem conspexit stantem in sella, præconemque vocalem: illum vero super mul-
 labus vidit jacentem in lectis: tum vero ejulavit, clamavitque totam per urbem:
 705 "Vistite, Troës, & Troïdes, Hæctora progressi, si quando & vivo e pugna reverso
 " gavisi estis: magnum enim gaudium urbique erat, totique populo." Sic dixit:
 neque aliquis illic in urbe relictus est vir, neque mulier: omnes enim intolerandus
 710 invasit luctus: prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti. Primæ super
 hoc uxorque dilecta & veneranda mater vellebant crines ad rhedam volubilem ru-
 entes, tangentes caput: flens autem circumstabat turba. Et certe totum diem us-
 que ad solis occasum Hæctora lachrymas fundentes delamentati fuissent ante portas,
 715 si non e sella senex populum allocutus fuisset: "Cedite mihi via, ut mulabus tran-
 " seam: at deinde satiabitur vos fletu, postquam vexero domum." Sic dixit: Hi
 autem diduci sunt, & cesserunt via rhedæ. Illi vero postquam vexerant in in-
 720 clutas ædes, eum quidem deinde tornatis in lectis posuerunt, juxtaque collocarunt
 cantores, qui nœnias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum lugu-
 bre canebant, adgemebantque mulieres. Illis autem Andromache ulnas candida
 725 exorfa est luctum, Hæctoris homicide caput inter manus tenens: "Mi vir, vita
 " juvenis excidisti, meque viduam deseris in ædibus; filius autem infans adeo, quem
 " genuimus tuque egoque calamitosi, neque ipsum puto ad pubertatem perventu-
 " rum; prius enim urbs hæc a culmine evertetur: certe enim periisti custos, qui
 730 " illam ipsam servabas, tuebarisque uxores venerandas, & infantes liberos: quæ
 " jam cito navibus avehantur cavis, & sane ego inter has: Tu vero, fili, vel me ip-
 " sam comitaberis illæ, ubi certe indignis operibus exerceberis, laborans pro do-
 735 " mino immitti: vel aliquis Achivorum projiciet, manu correptum, a turri, tristem
 " ad interitum, iratus; cui forte fratrem interfecit Hæctor, aut patrem, vel & fili-
 " um: perquam enim multi Achivorum Hæctoris manibus mordicus prehenderunt
 740 " immensum solum. Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi: ideo & illum
 " civis quidem lugent per urbem. Infandum autem parentibus luctum & micro-
 " rem attulisti, Hæctor, mihi vero præcipue relicti sunt dolores graves. Non enim
 " mihi moriens e lectis manus porrexisti: neque aliquod mihi dixisti prudens dic-
 745 " tum, cujus utique perpetuo recordarer nocteisque & dies lacrymas fundens." Sic
 dixit flens: adgemebant autem mulieres. Illis vero & Hecuba vehementem exorfa
 est luctum: "Hæctor, meo animo omnium longe charissime filiorum, certe mihi
 50 " etiam dum viveres, charus eras diis, illi enim tui curam gesserunt etiam in ipso
 " mortis fato: alios etenim filios meos pedibus velox Achilles vendebat, quemcum-
 " que caperet, trans mare infructuosum, in Samum, inque Imbrum, & Lemnum
 755 " importuosum: tibi vero postquam eripuit animam longa acie munito ære, sæpe
 " raptavit sui circa sepulchrum focii Patrocli, quem interfecerat; excitavit tamen
 " illum ne sic quidem. Nunc autem mihi rorsus & recens in ædibus jaces, illi
 " similis, quem argenteo arcu insignis Apollo suis mitibus telis superveniens inter-
 760 " fecit." Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit. Illis vero deinde

- Helena tertia exorsa est luctum: "Hector, meo animo levirum longe charissime
 "omnium, namque mihi maritus est Alexander divina forma præditus, qui me
 765 "duxit ad Trojam: utinam antea perissem. Jam enim nunc mihi hic vigesimus
 "annus est, ex quo huc veni, & a mea deceffi patria; nunquam tamen a te audi
 "malum dictum, neque ignominiosum: verum si quis me etiam alius in ædibus
 770 "increparet levirum, vel glorum, vel fratrum elegantibus peplis indutarum, vel
 "focrus, (focer enim, pater tanquam, mitis semper;) tu contra illum verbis ad
 "monens cohibebas, tuaque humanitate & tuis lenibus verbis. Quocirca te simul
 775 "leo & me infelicem, dolens corde; non enim quisquam mihi jam alius in Troja
 "lata benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur." Sic dixit fleus: ad
 "gemuit autem plebs immensa. Apud populum vero senex Priamus verba dixit;
 780 "Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo timentis Ar
 "givorum densas infidias; nam Achilles dimittens me sic pollicitus est nigris a
 "navibus, non prius se infestaturum, quam duodecima venisset aurora." Sic dixit;
 785 illi vero sub rhedis boves multosque junxerunt: statimque deinde ante urbem con
 "gregati sunt. Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam: at cum
 "jam decima apparuit lucem mortalibus afferens aurora, tum vero extulerunt auda
 "cem Hectora lachrymas fundentes: in pyra autem summa cadaver posuerunt, inje
 "ceruntque ignem. Quando autem mane genita apparuit rosea digitos aurora, tum
 790 quidem circa pyram mælyti Hectoris congregatus est populus. Sed postquam con
 "gregati sunt, frequentesque fuerunt, primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
 "totam, quantum occuparat ignis vis; at deinde ossa alba legerunt fratres, sodales
 795 que, lugentes, uberesque defundebantur lachrymæ per genas. Et hæc aureum in
 "loculum posuerunt suscepta, purpureis peplis obsecta mollibus: mox autem in ca
 "vam fossam posuerunt; & superne densis lapidibus straverunt magnis. Cito vero
 800 tumulum aggefferunt, circumque speculatores sedebant quaquaversus, ne prius in
 "gruerent bene ocreati Achivi. Aggesto autem tumulo, redierunt, & deinde fre
 "quentes congregati, epulati sunt splendidum epulum, ædibus in Priami Jovis alumni
 "regis. Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equum domitoris.

I N D E X

RERUM ET VERBORUM,

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur;
 AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

A.

Α Ἀστυν, ἰ, 116.
 Ἀβίαν, ὕ, 5.
 Ἄγε δὲ, ἐ, 249.
 Ἀγελῆν, ὄ, 122.
 Ἀγελῆδν, ὦ, 160.
 Ἀγίας, ἐ, 371. ξ, 346.
 Ἀγχιλοτῆξ, β, 343.
 Ἀγχιλον, μ, 148.
 Ἀγορᾶσδε, β, 337.
 Ἀερότητα, χ, 363.
 Ἀβλιανὺς citatus; δ, 101. ἦ, 433.
 Ἀθανάτοισι. De profodiâ vocum, ἀθανάτῳ,
 ἀθάμῳ, Πριαμίδε, Ἐ. ἦ, 398.
 Ἀϊθίοχοιο Διὸς, ἀ, 202.
 Ἀϊθλον, λ, 155.
 Ἀϊθλων, φ, 220.
 Αἰθόπα οἶνον, ἀ, 462.
 Αἰθῆς, χ, 336.
 Αἰολοκορῆξ, δ, 489.
 Αἰολον, ἦ, 222. μ, 167.
 Αἶον, δ, 252.
 Αἰάκῃα, ὦ, 185.
 Αἰελαρῆται, ἦ, 422.
 Αἰερεκίμης, ὄ, 379.
 Αἰεφαλῳ, De istiusmodi versibus, ψ, 2.
 Ἀβίλλην, non qualis esse debuerit, sed qua-
 lem eum famâ accepisset, depingit Home-
 rus; ἀ, 2. β, 673, 768. ἰ, 413. ὦ, 97.
 ὄ, 467.
 Ἀχιλλεὺς nusquam ab Homero non inseritur;
 β, 673, 768. δ, 512. ἐ, 788. ζ, 99,
 414. ἦ, 113, 228. ὕ, 324.
 Ἀχιλλεὺς αἴτωσ, ἦ, 100.
 Ἀκοντισσαίῳ, δ, 498. ὕ, 559.
 Ἀκισῆσας, ζ, 504.
 Ἀκρίτες, ἦ, 337.

Ἀκτα Leipf. citata; δ, 202. ζ, 488. ε, 418.
 Ἄλλα δῖαν, ἀ, 141.
 Ἀλαλομενῆς, δ, 8.
 Ἀλείφατο, ξ, 171.
 Alexis apud Athenæum citatus, ε, 470.
 Ἄλκι, ἐ, 299.
 Ἀλλόντε, ἐ, 487.
 Ἀλαφῳ, κ, 258.
 Ἀμαξαν, ὦ, 711, 782.
 Ἀμαρροεπῆς, ὕ, 824.
 Ἀμβάλῳ, De profodiâ vocum ὀραῶν, ὀρατῶν,
 βαίω, ἀμβῶτῳ, Ἐ. ζ, 434.
 Ἀμειψίῳσι, δ, 441.
 Ἀμήχανος, κ, 167.
 Ἀμύροχίτανος, ὦ, 419.
 Ἀμμος, ἀ, 59. ἦ, 378.
 Ἀμειβοί, ὕ, 793.
 Ἀμύμονος, ἀ, 423. β, 673. δ, 88. ζ, 155.
 Ἀμφί Πρίαμον, γ, 146.
 Ἀμφιβέσσης, De Temporum ratione; ἀ, 37.
 ζ, 355.
 Ἀμφιλοχίτην, ἦ, 433.
 Ἀνῶ, ἀ, 15.
 Ἀνάδην, ὕ, 366.
 Ἀναίτιον αἰτιάσθαι, ὕ, 755.
 Ἀνακοιρανῆα, ἦ, 824.
 Ἀνακρίτων, De hujusmodi Syntaxi; β,
 353, 681. γ, 211. δ, 433. ζ, 510.
 κ, 224, 437. λ, 812. ξ, 141. ὄ, 630.
 Ἀνδρείφοντη, β, 651.
 Ἀνδροτίτα, ὦ, 857.
 Ἀνδροφόνου, ἀ, 242.
 Ἀπεκμιβαλίζον, ὦ, 379.
 Ἀνίμμη, ὦ, 363.
 Ἀνεμόεφεξ ἔγχοσ, λ, 256.
 Ἀνεπαπτο, δ, 87.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

- ἄεφοχος*, De vi Temporis imperfecti, *ν*, 84.
ἄεργε, *ω*, 221.
ἄνιθεον, *λ*, 226.
ἄνθεμίδην, *δ*, 448.
Antibologia citata, *ξ*, 410.
ἀνιέ, *θ*, 24.
Ἀνίθελα νέεσθαι, *β*, 291.
Ἀνίθευτε, *ά*, 348.
Ἀνιθέσας, De profodiâ Verborum in *άω*, & *άω*, *ά*, 67. *ή*, 231.
Ἀνιθεον, *δ*, 88.
Ἀνιθεφάσθαι, *ξ*, 471.
Antipsis, De ejus absurditate; *γ*, 211. *ζ*, 396. *δ*, 377. *κ*, 43.
Antoninus citatus, *β*, 111. *ζ*, 107.
Ἀνώνη, *ι*, 180.
Ἀνωγεν, *ά*, 313. *δ*, 322.
Ἀνωγεν, *ξ*, 168.
Ἀξέλας, *λ*, 155.
Ἀκλίσισασα, *ξ*, 270, 287.
Ἀπεδύσασθαι, *β*, 35.
Ἀπεμνήσασθαι, *ω*, 428.
Ἀπειλείσθαι, *κ*, 572.
Ἀπέταμαι, De vi Temporis imperfecti, *δ*, 87.
Ἀπετίσασθαι, *δ*, 161.
Ἀπέριπαι, *μ*, 329.
Ἀπειτάν, De hujus vocis Profodiâ inuffitata, *τ*, 35.
Ἀποέρπει, *φ*, 283.
Ἀπομνήσας, *β*, 772.
Ἀποσταπλιένειν, pro *ἀποπλιένειν* restitutum, *ξ*, 101.
Ἀρσιφροφίς, De istiusmodi constructione; *ά*, 135, 340, 580. *κ*, 111. *θ*, 502, 571. *ω*, 74.
Ἀποστήσασθαι, pro *ἀποστήσασθαι*, restitutum, *ν*, 745.
Ἀποτίσθαι, *ι*, 508.
Ἀποφύμειν, *γ*, 322.
Ἄρα, De vi hujus particulæ; *ά*, 308. *έ*, 748. *ζ*, 323, 418. *ή*, 211. *δ*, 53, 177, 558. *κ*, 536. *μ*, 25, 131, 298. *σ*, 423.
Ἄρα θ, *δ*, 177.
Ἀρρησασθαι *Νότοις*, *λ*, 306.
Ἄρες, *Ἄρες*, *έ*, 31.
Ἄρειον, *ι*, 562.
Ἄρεως, *ξ*, 485.
Ἀρητήρας, *ά*, 11.
Ἄρθεν, *ω*, 211.
Ἀρίμωσι, *β*, 783.
Aristarchus reprehensus, *δ*, 231. *ξ*, 148.
Aristides Quintiliano citatus, *δ*, 282. *ή*, 422. *τ*, 221. *υ*, 59.
Ἄριστον Prandium, De hujus vocis Profodiâ, *ω*, 124.
Aristoteles citatus, *ά*, 1, 11, 15, 50, 82, 356, 477. *β*, 391, 558, 671. *δ*, 126. *έ*, 800. *ζ*, 201. *ή*, 237. *δ*, 21, 83, 148. *ι*, 63, 385, 443, 495, 589. *κ*, 224, 316. *λ*, 573. *μ*, 243. *ν*, 798. *ξ*, 291. *ό*, 317. *ς*, 264. *σ*, 109. *ψ*, 108. *ω*, 54, 258.
Aristophanes citatus, *ά*, 135, 338. *β*, 269, 314. *γ*, 135, 217. *δ*, 42. *έ*, 778. *ζ*, 146, 376. *ή*, 70, 378. *κ*, 480. *λ*, 11. *χ*, 263. *ψ*, 485. *ω*, 124.
Ἄρκειον, *θ*, 502.
Ἄρρα, *ξ*, 142.
Ἄρτια ἡδ, *ε*, 326.
Ἄρρη, *γ*, 100.
Ἄσις, *β*, 461.
Ἄσασθαι, *τ*, 95.
Ἄσσαν ἰσθ, De numeri Dualis usu; *ά*, 566. *έ*, 778. *ι*, 182.
Ἄσσεια, *δ*, 75.
Ἄσυνδιστῆν, De istiusmodi constructione, *ά*, 105. *γ*, 23. *δ*, 89, 327. *έ*, 276, 840. *ζ*, 392, 517. *ή*, 23. *κ*, 196. *μ*, 365. *ν*, 239.
Ἀτάλας, *β*, 627.
Ἄτθεν citatus, *ά*, 5, 342, 468, 470, 471. *δ*, 4, 262. *έ*, 292. *ή*, 86. *δ*, 231. *ι*, 119, 122. *λ*, 632, 633, 634, 635. *ω*, 642. *ξ*, 577. *ς*, 569, 604. *φ*, 353. *ψ*, 2, 270. *ω*, 69, 476, 644.
Ἄτις, *ν*, 414. *ξ*, 484.
Ἄτρυγίτις, *ά*, 316.
Ἄτρυγίτις, *β*, 157.
Ἄττα, *ι*, 603.
Ἄττα, *ά*, 464.
Ἄττε, *ή*, 448.
Ἄτόμαλος, *β*, 418.
Ἄττες, *ά*, 4.
Ἄφθον, *ι*, 113.
Ἄφει μίνος, *ν*, 444.
Ἄφρητα, *ι*, 63.
Ἄφρον, *δ*, 104.
Ἄφρον, *ά*, 140.
Ἄχρειον ἰδ, De usu elegantiori verborum quorundam, *β*, 269.
Ἄχρη, *ω*, 324.
Ἄχρη, *ν*, 716.

B.

- Barnesius* reprehensus, *ά*, 66, 121. *έ*, 233, 348, 818. *γ*, 22, 248, 357. *δ*, 42, 202, 257. *έ*, 439, 487, 572. *ζ*, 488, 514. *ή*, 148, 165. *δ*, 21, 131, 268. *ι*, 184, 443, 547, 603, 649. *κ*, 23, 48, 173, 212, 235, 498, 560. *λ*, 35, 51, 713, 720. *μ*, 12, 66, 145. *ν*, 83, 84, 103, 495, 560, 581, 792. *ξ*, 101, 141, 402. *ό*, 24, 66, 164, 343, 478, 540. *ω*, 185, 199, 526, 706. *ς*, 564. *σ*, 238, 470. *τ*, 72, 397. *υ*, 357. *χ*, 447. *ψ*, 641. *ω*, 74, 98, 657.
Βάκκ' ἰθ, *β*, 8.
Baylius reprehensus, *έ*, 269.
Βεβύκει, De Temporum ratione, *ά*, 221.
Βεβύκει, *δ*, 492.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Βεδομημένος, ν', 212.
Βέλος ἐχπευκὲς, Qua ratione syllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producuntur; á, 51.
Bentlius (Richardus) Homerum emendat, ξ', 101. σ', 524. φ', 11.
 ————— **Horatium** emendat, ζ', 146- 6, 347.
 ————— **Virgilium** emendat, é, 769. ζ', 299.
 ————— **Notæ ejus ad Horatium citatæ**, γ', 151. é, 769.
Βίη Ἡρακλειῶν, β', 658.
Βόην ἀγαθὴς, β', 408.
Βοιώντες, β', 97.
Βουπλῆρις, ζ', 135.
Βούπις, á, 551.
Βυζαντινὸν ————— **Διγαίον**, á, 403. ζ', 402.
 Γ.
Γαμβροῦ, ν', 464.
Γαμισσεταιί, í, 394.
Γὰρ refertur, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur; á, 123, 152. β', 103. é, 22. ζ', 447. ή, 132, 242, 328. θ' 366, 454. κ', 61. μ', 67, 322. ν', 485. 778. ó, 201. χ', 13. ψ, 890. ώ, 224.
Γὰρ τῆς, ζ, 63. í, 410.
Gatakerus citatus, é, 769. é, 83. ú, 65.
Γέ, De hujus particulæ vi; δ', 21. é, 287, 303, 603. δ', 458. í, 315.
Γεγάθει, λ', 682. ν, 494.
Γέγραπται, ζ', 469.
Gellius citatus, á, 462. β', 8, 212, 269, 537, 547. γ', 8, 213. ή, 279. λ', 163, 727. μ', 327. ó, 158. π', 583. ú, 336. χ', 151. ώ, 548.
Γένεσι λαχῆ, De vocalium non elisarum hiatu, δ', 456.
Γέντο, δ', 43.
Γεφύρας, δ', 371. δ', 378.
Γηθήσει, δ', 377.
Γιγνώσκων, é, 433.
Γλαυκῶπις Ἀθήνη, á, 206.
Γλήσσα, ώ, 192.
Γλιχῆ ἐριπύσσα, é, 357.
Γόνυ κάμφειν, ή, 118. τ', 72.
Γρῆζον Βλοσυράπις ἑσπεφάνωτο, λ', 36.
Grammatici reprehensi, á, 37, 140. í, 371, 487, 778. ζ', 178, 346.
Gratius reprehensus, δ', 434.
 Δ.
Δαιμόν, β', 190.
Δάνυ, í, 70.
Δαυῖτο, ώ, 665.
Δαιτὸς ἐίσση, á, 468.
Δαίφρονος, λ', 138.
Dacier (Domina) citata, β', 848. γ', 180. φ', 6.
 ————— **laudata**, é, 451.

Dacier (Domina) reprehensa, β', 291, 461. ν', 775.
Δαμεισῆς ή, 72.
Δέ, De hujus particulæ vi; á, 57, 340. γ', 290. ζ', 160. ή, 148. κ', 490. λ', 713. μ', 145.
Δέδρε, ν', 736.
Δεδύει, β', 93.
Δεδυμάλο, γ', 183.
Δειδέχατ, ζ', 4.
Δείδα, ν, 481.
Δείδοικα, é, 261.
Δείλης, φ', 111.
Δέμιος πυρός, ν, 673.
Demetrius Phalerus citatus, β', 158, 210, 671. γ', 211. δ', 126, 455. é, 287. μ', 208. ν, 339. ζ', 433. π', 358. φ', 388. ψ, 116, 154.
Δενδύλλον, í, 180.
Δέ, De hujus particulæ vi; á, 6, 514. β', 151. ζ', 306, 476. ή, 155. í, 202, 328, 708. κ', 27, 204, 447, 509. λ', 55. μ', 310. ζ', 443. ú, 201.
ΔήμοⓄ, β', 547.
Demosthenes citatus, β, 558.
Διάκονος antepenultimam producit, á, 265.
Διακωνίωνων, β', 475.
Dialectus, Homerus dialecto Ionico-Pœtice tantum usus est, β', 43.
Διαπέγραται, δ, 53.
Δίδη, λ', 105.
Διδῶναι, ώ, 425.
Διέσθαι, σ', 162.
Διέφθορας, ó, 128.
Digamma Hælicum, á, 51. γ', 151. π', 172.
ΔιῦπετιⓄ, π', 174.
Δικαστικοί, á, 238.
Diodorus Siculus citatus, á, 202, 423.
Diogenes Laërtius citatus, ζ', 201. í, 363.
Dion Chrysostomus citatus, á, 403. β', 205, 872. δ', 455. í, 189.
Dionysius Halicarnassensis citatus, á, 43, 57, 59, 194, 220, 238, 396, 449, 503. β', 73, 87, 110, 203, 239, 344, 377, 496, 742. γ', 3, 152, 213. δ', 303, 401, 452, 455. ζ', 466. ή, 216. í, 1, 64, 621. λ', 36, 269, 557. μ', 207, 433. ν, 392. ζ' 347. ó, 201, 348. π', 333, 361. é, 264. σ', 225, 541, 597. τ, 217, 287. ú, 307, 476. φ', 195, 240. χ', 211. ψ, 710. ώ, 486.
 ————— **reprehensus** κ', 560. τ', 247.
ΔιῦⓄ, γ', 352. ζ', 160.
Διὸς ἀγέλοι, á, 334.
Δῦπον, De verborum sono rem ipsam depingente; δ', 455. κ', 375.
Δυρικλειτὸς, é, 55. 578. κ', 230. λ', 333. ψ, 355.
Duprictus in Theophrastum citatus, χ', 159.
Δυσαρτιστόκεια, σ', 54.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

E.

- Ἐὰ, ε, 256.
- Ἐα, δ, 472.
- Ἐανθ, γ, 385. ζ', 178.
- Ἐασαι, De hujus vocis profodiā δ', 42.
- Ἐβαν, γ, 113.
- Ἐβήκει, λ', 296.
- Ἐβήσαν, μ', 359.
- Ἐγχει ὀρεξάσθαι, δ', 307.
- Ἐγχει χαλκίῳ, γ', 380.
- Ἐδύσατο, β', 578.
- Ἐδύωται, γ', 382.
- Ἐεσταμένη, γ', 389.
- Ἐεος, α, 393.
- Ἐε δ' ἄγε, α, 302, 524. ζ', 376. σ', 18. ι, 167.
- Ἐε μὲν — εἰδή, α, 135, 137.
- Ἐε μὲν δὲ, ι, 434.
- Ἐεας, κ', 299.
- Ἐελαί, β', 187.
- Ἐελεος, ν, 53.
- Ἐεσοφύλλου, β', 632.
- Ἐεξας ἢ θυμῷ, ι, 594.
- Ἐεποτ' ἐν γα, γ, 180.
- Ἐεπέε δ' αὐτε, α, 349.
- Ἐερώματα, χ', 303.
- Ἐερωμένης, ν, 682.
- Ἐεξ εἰωνὸς ἀριστος, μ', 243.
- Ἐεσκομεν, ν, 446.
- Ἐερίκει, δ', 329. ε, 587.
- Ἐεκαρτίαντο, λ', 215.
- Ἐεκατηχέλιταο, α, 75.
- Ἐελαίον ποδίων περιλήσ' ἀραρούαν, ε, 794.
- Ἐερίμισσε, β', 183.
- Ἐεκορίσσαλο, λ', 561.
- Ἐεπέσσατο De numeri dualis usu, β', 282.
- Ἐεκρινε, De profodiā vocum, κῆνω, κρήσι, φαίω, φάσις, &c. α, 309.
- Ἐελοος, α, 242.
- Ἐελάκω, τ, 284.
- Ἐελλο, γ, 66.
- Ἐεδὼν ἀκεντί θυμῷ, δ', 43.
- Ἐελεῖν, ε, 118.
- Ἐελεσα δεδε: us suum semper proficitur; γ, 173, 747, 404. ζ', 344.
- Ἐελλίπο. ζ, 45.
- Ἐελορα, α, 4.
- Ἐελεῖσάωτα, ε, 199.
- Ἐερόνη, α, 247.
- Ἐεραππ, ζ', 174.
- Ἐε κενίσι πεσῶν, ν, 508.
- Ἐεναλλε, α, 37, 500. ε, 487.
- Ἐεδω, λ', 725.
- Ἐεσπρίων, ε, 585.
- Ἐεπος citatus, ε, 381. λ', 425.
- Ἐεπέταλαι, ε, 728.
- Ἐεθω, ε, 720.
- Ἐεθωον, ι, 203.
- Ἐεθ ἢ δὲ, α, 6.
- Ἐεθάλλεται, ε, 142.
- Ἐεπαράλας, σ', 290.
- Ἐερίσσεια, γ, 207.

- Ἐεξείυσαν, γ, 194.
- Ἐεξοτ', ζ', 179.
- Ἐεικας, β, 90.
- Ἐεολπα, υ, 186.
- Ἐεπενήθη, β, 219.
- Ἐεπέρασε, φ, 40.
- Ἐεπήλυθε, θ, 488.
- Ἐεπικάτω, ι, 228.
- Ἐεπί γήσιαν, ζ, 92.
- Ἐεπίεριση, η, 343.
- Ἐεpigrammata quaedam Homero vulgò ad i' scripta ipsius non esse; β, 43.
- Ἐεπικεθεμίαν, ω, 649.
- Ἐεπιμάθωρος, η, 76.
- Ἐεπιφρασσαιά, β, 282.
- Ἐεπολλο, δ, 202.
- Ἐεπύχαλο, μ, 340.
- Ἐεραθεν, λ, 347.
- Ἐερίτα ἐπιτιτιδὲς, α, 142.
- Ἐερίμα φοβέται, ε, 140.
- Ἐερινέιν, ζ, 433.
- Ἐερίσσειε, γ, 223.
- Hermogenes citatus, ι, 589. λ' 269. ν, 339, 761. ο, ι, ιι. π, 570.
- Ἐερισάμενος, μ, 190.
- Ἐερίσσαλο, ε, 344.
- Ἐερίσση, ε, 110.
- Ἐερίω, ν, 555.
- Ἐεργαλα, π, 481.
- Ἐεραῖη, π, 302.
- Ἐερεμάσσαλο, ζ, 564.
- Ἐεπέλο, ν, 300.
- Ἐεσείωλο, ε, 272.
- Ἐεταν, α, 535.
- Ἐεσαν, μ, 55.
- Ἐεσφάνωλο, δ, 153.
- Ἐεσικασιν, δ, 434.
- Ἐεσῆκει, δ, 367.
- Ἐεσύλα, δ, 105.
- Ἐετιχίτσαλο, η, 449.
- Ἐετυξέ, ζ, 314.
- Ἐετράπετ, α, 199. κ', 45. λ', 233.
- Etymolog. Magnum citatum, ν, 745. φ, 89, ψ, 688.
- Ἐε — reprehensum, π, 363.
- Ἐε κατὰ κῆσκον, κ', 472.
- Ἐε ναυελάωτα, β, 648.
- Euripides citatus, α, 2, 58, 67, 82, 140, 265, 338, 576. β, 43, 811. γ, 31, 8, 42, 106. ε, 50, 778. ζ, 146, 482, 8', 225. ι, 70, 312, 378, 406, 499, 533. κ', 105, 224, 278, 481. λ', 243. ν, 137, 729. ο, 663. ε, 248, 514. σ, 185, 484. υ, 100. φ, 256. ω, 44, 721.
- emendatus. α, 82. δ, 242.
- Ἐεθύστα, α, 498. σ, 206.
- Euphontias reprehensus, γ, 182. ε, 142. σ, 377, 379. ι, 67, 115. 328. κ', 43, 98. ν, 115, 775. ζ, 178. ο, 201, 680.
- Ἐεσμερία, δ, 463.
- Ἐεσμερτω, η, 304.
- Ἐεφάτω, ε, 61.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

- Ἐφοῖτα, γ', 449.
- Ἐφράσαντο, ι', 426.
- Ἐβμεν, τ', 402.
- Ἐως, δ', 193; ε' 539.

Z.

Z Εὐ πάτερ, ε', 872.
Zευγόμενοι, De hujusmodi vocum profodiâ, γ', 260.

- Zευγόμενός*, ω', 145.
- Zυγόν*, ε', 730.
- Zωρίτερον*, ι', 203.
- Zωσαμίνα*, ψ', 685.

H.

H ἄχ, ε', 349. δ', 18.

- Ἡερέβουα*, γ', 231.
- Ἡγίον*, τ', 403.
- Ἡερέβοντο*, β', 448.
- Ἡερίαν* ὄρ, ζ', 396.
- Ἡία*, γ', 103.
- Ἡία*, δ', 365.
- Ἡλίστιν*, ε', 21.
- Ἡλαύς*, γ', 205.
- Ἡμάσις*, δ', 290.
- Ἡνασσε*, ω', 172.
- Ἡναξίη ἱεραίνης*, ζ', 156.
- Ἡρακλῆς Ponticus* citatus, α', 194. β', 169. δ', 442. ε', 386, 857. ω', 459. ά', 360.
- Ἡερε*, δ', 110.
- Ἡεσάμιν*, ζ', 317.
- Ἡεροσε*, ε', 210.
- Ἡεφιδος* citatus, γ', 409. δ', 16. ι', 97. ζ', 325. ω', 388. ε', 111, 461. σ', 209. υ', 65, 249. χ', 129, 401. ά', 44, 316, 428.

Ἡερον recentior, β', 43. ω', 527.

Ἡεφύβιος citatus, γ', 745. ζ', 101.

Θ.

- Θ** ἄρσυνος, ω', 70.
- Θείον—*ἀγῶνα*, υ', 298.
- Θεοειδός, β', 623. γ', 16. ζ', 290.
- Θεοεικός, ά', 131.
- Θεοκριτός* citatus, γ', 31. δ', 42. η', 141. ι', 378. ζ', 194. ω', 33. σ', 16. ά', 124.
- Θεοκρίτης ab Homero* semel tantum memoratur, β', 216.
- Θήλας, ε', 269.
- Θηλυτεροι, δ', 520.
- Θησία, De profodiâ vocum Πηλῆς, Πηλῆς, Πηλῆς, Πηλῆς, &c. ά', 265.
- Θρηκη, χ', 222.
- Θυέ, *Thucydides* pro *Nominativo* nunquam ponitur, β', 107.
- Thucydides* citatus, β', 528, 612, 867.
- Θυμοραϊτής, γ', 544.
- Θυσσανόσσων, ε', 593.

I.

- I** Έν, ρ', 33.
- Ἰεσθίον, χ', 159.
- Ἰερον ἰχθύον, ω', 407.

- Ἰν, ι', 319.
- Ἰδούσι, ε', 661.
- Ἰλῆς, δ', 66.
- Ἰλῆος, φ', 318:
- Ἰνα, κ', 127.
- Ἰνα μήδης, 353.

Inutile, non id quod non utile modò, sed quicquid utili maximè est *contrarium*, significat; β', 269.

- Ἰομαροί, δ', 242.
- Ἰπποκορυσταί, β', 1.
- Ἰππων ἀποδύσσομαι, ε', 227.
- Ἰρηξ, γ', 62. σ', 615.
- Ἰσθμιαία, De syllabarum vocalibus brevibus constantium, sequentibus duabus consonantibus, correptione, β', 537.
- Julianus* citatus, β', 101, 448. τ', 56.
- Ἰπρίτα*, De hujus vocis profodiâ, β', 518.
- Ἰχθῆρ, ε', 416.

K.

- C**ÆSAR citatus, ι', 48.
- Cæteri*, à Græco Κάτεροι, β', 783.
- Κάθισο, ά', 565. β', 191.
- Καθίσσας, ι', 484.
- Κακοσόμενος, ά', 105.
- Καλίστιος, δ', 338.
- Καλόν, De hujus vocis profodiâ, β', 43.
- Καλυφαμίον, De vocis *Medicæ* Ufu proprio, γ', 141.
- Κάλχαν, ά', 86.
- Καμάτων ἀδδῆκίτες ἠδὲ ἡ Ἰππῶν, κ', 98.
- Camerarius* citatus, ά', 17, 493. β', 199, 337.

— reprehensus, β', 13, 283.

- Καρέβιας, γ', 278.
- Κάπνισσαν, β', 399.
- Κάπνισσον ἐν Λήμνῳ, ά', 593.
- Καπφάλαρ, ω', 106.
- Καρνηρόμιλλας, β', 11.
- Κάρκαιρι, υ', 157.
- Καρίς, ι', 378.
- Calaubonus (Isaacus)* citatus, χ', 159. ά', 644.
- reprehensus, ε', 708. ζ', 528.

- Καταβίσιος, ε', 109.
- Καταϊτοξ, κ', 258.
- Κατακρίθεν, ω', 548.
- Κατατιβνῆτος, υ', 89.
- Κατεδύταλο, κ', 517.
- Κατεπλήγη, γ', 31.
- Κατέχευε, β', 670.
- Κε, ε', 273. ζ', 225, 285. η', 104, 456. κ', 211, 212. ε', 299.

- Κεκομῆτος, β', 222.
- Κεκομῆτι, ζ', 261.
- Κέν δὲ, ε', 504.
- Κέρξ, κ', 384.
- Κέρις, ω', 133.
- Κήρυξ, ά', 149.
- Κυθῆσσον, β', 581.

Cicero citatus, ά', 1, 249. β', 43, 278, 290,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

353, 372. γ', 201, 213. ζ', 201. η, 89.
 θ, 63, 236, 363, 443, 642. κ', 8, 15, 93.
 μ', 243, 322. ξ', 314. π', 436. ς', 489.
 τ', 286. υ, 234.
Cicero reprehensus, η, 216.
Clemens Alexandrinus citatus, ζ', 488. μ',
 322. ε', 53. ω, 44.
 Κλίπυς, π', 390.
 Κορυθαίολος, β', 816.
 Κορύνη, η, 141.
 Κρήνον, α, 106.
 Κρήτην ἐκατόμπολιν, β', 649.
 Κρητῆρα εἴσασθαι, ζ', 528.
 Κρονίδης, ν', 129.
 Κρινώμεθ', β', 385.
 Κρονίου, De hujus vocis profodiâ, α, 397.
 Κροτάλιζον, λ', 160.
 Κτάσθαι, δ, 558.
 Κυανὴ νεφέλη, ε, 345.
 Κυκλίσσμεν, η, 332.
 Κύμωλι κωφῶ, ξ', 16.
 Κυύμωλια, φ', 394.
 Κυρτὸν δ', 426.
 Κάκισεν, σ', 37.
 Κάληπα, ψ, 726.

Λ.

L *Abbé (Phil.)* reprehensus, α, 265, 314,
 338. β', 43, 537. γ', 385. ε, 5. ζ',
 434. τ', 350. ω, 124.
Lærtius citatus, β', 558. π', 83.
Lambinus reprehensus, ζ', 142.
 Λαρόν, τ', 316.
 Λαυκαῖος, χ', 325.
 Λεγόμεθα, β', 435.
 Λεξάσθαι, ι, 67.
 Λεῖκ' ἐλέφαντι, ε, 583.
 Λῆγε μέν, ν', 424.
 Λίγξε, δ', 125.
 Λιγυφάνη, De profodiâ vocum λιγύς, λιγύ-
 φαν, τ', 350.
Licentia, De Licentiâ Poëticâ; α, 20, 51.
 β', 43. τ', 350.
Longinus citatus, β', 537, 614. δ', 442. ε, 770.
 ν', 13. ο, 348, 624. ε', 645. υ, 61.
 Λυκίηνει, δ', 101.
Lucianus citatus, α, 565. β', 216. δ', 141.
 η, 125. μ', 243, 322. ν', 731. π', 617.
Lucretius citatus, ε, 87. ζ', 142. φ', 107.
λύμαρ', De profodiâ vocum λύω, λύμα, λύσις,
 &c. α, 314.
λύσαίη pro λύσαίη restitutum, α, 20.
 Λύτο, φ', 114.
 Λύτο, ω, 1.

Μ.

M *Macrobius* citatus, α, 75, 402, 528. β',
 87, 381, 484, 494, 578, 597, 766.
 δ', 101, 123, 141, 422, 482. ε, 4. ζ',
 23. η, 433. θ, 69. κ', 457. λ', 241,
 534. μ', 127, 200. ν', 130, 389. π', 33.
 765, 832. υ, 39, 56, 164, 403, 498.

φ', 362, 448. χ', 127, 209, 307, 365.
 410. ψ', 175, 368, 380, 695, 763. ω,
 28, 384.
Macrobius reprehensus, β', 12.
 Μακρὰ βίβλος, γ', 22.
Martialis citatus, α, 465, 528. γ', 432.
 Μάρτυρος, De profodiâ vocum μαρτύρομαι,
 μαρτύρημαι, φίλομαι, φιλείομαι, &c. α,
 338. β', 43.
 Μάστι, ψ, 500.
 Μεγαλήτορι, ε, 785.
 Μεθίσι, π', 762.
 Μελάνοδα, ο, 715.
 Μελδομέν, φ', 363.
 Μέλεον, π', 336.
 Μεμαότες, De profodiâ vocum μεμαότες, με-
 μαότες, εκσιλή, βασιλέως, &c. β, 813.
 ν', 46.
 Μεμήλει, De Temporum ratione, β', 614.
Menagius in *Lærtium* citatus, υ, 249.
 Μενεάων, δ', 124.
 Μένεσκον, τ', 42.
 Μεσσηγός, De repetitione vocis inter; ε,
 760.
 Μετ' αὐτῶς, ξ', 156.
 Μεταφρασόμεσθα, De profodiâ verborum in
 ἔξω δε ἴσω, α, 140.
 Μείσιάμενοι, ν', 90.
 Μελοχλίτσει, α, 567.
 Μῆνιν, De Poëmaticis exordio, α, 1.
 Μνήσας, ε, 178.
 Μπύσασθαι, κ', 48.
 Μυλιέτα, *Vocativus* pro *Nominativus* nunquam
 ponitur, α, 175.
 Μίτρης, δ', 137.
 Μορμύρονα, ε, 599.
Mischopuli Scholia citata, α, 397, 459, 468,
 580. φ', 123, 278, 337.
Mojebus citatus, ε, 520. ι, 406.
Musæus citatus, ζ', 146.

Ν.

N *Ναιετάστρον*, β', 539.
Νεικείσσκε, β', 221.
Νέκιν, π', 321.
Νεκῶν κατατεθειώτων, Non est ταυτολόγον,
 η, 409.
Νεμέσα, π', 22.
Nesbor, De ejus jaçtantiâ, & orationibus
 longis; α, 260. η, 132, 157.
Νευτάς, ν', 539.
Νῆας εἴσας, α, 306.
Νιρενός, Ab *Homero* semel tantum memoratur,
 β', 671.
Νιφόμεν, μ', 280.
Νιφιέτα, ζ', 227.
Νίψαλο, π', 229.
Νομῶς, υ, 249.
Νὺ, De hujus particule νί; α, 382. ι, 116.
Νουάμεν, μ', 70.
Νάρπα χαλκῶν, β', 578.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ξ.

Ξείνισσεν, γ', 232.
 Ξενοφρον citatus, β', 200. γ', 179.
 δ', 35. λ', 298. υ', 232.
 Ξυδός: Ξυδάμιθ', σ', 309.

Ο.

Ὁδ' ἔπρασσι, ς', 238.
 Ὁγε, De vocis hujus repetitione eleganti, γ', 409.
 Ὁγγάν, λ' 68.
 Ὁδὸν ἐλθέμεναι, α', 151.
 οἱ δ', De vi particulæ, Δε, α', 57. ς', 160.
 οἴματ', φ', 252.
 οἰσόμενος, ν', 168.
 Ὀλίγον τε φίλον τε, α', 167.
 Ὀλλῶς, κ', 201.
 Ὀλοῆσι, De hujus vocis profodiâ inusitatâ, α', 342.
 Ὀλαλει, ἀλάλει, κ', 186, 187.
 Ὀμαρτῆ, φ', 162.
 Ὀμοίον, δ', 315.
 Ὀμάς τιμῆς ἔσται, ι', 601.
 Ὄξυεντι, εἰ, 50.
 Ὅσα λειρούσαν, γ', 152.
 Ὄπιν, τ', 338.
 Ὄπωπα, ζ', 124.
 Ὄπωρῶ, εἰ, 5.
 Horatius citatus, α', 1, 2, 102, 449. β', 480. γ', 409. δ', 310. εἰ, 769. ζ', 146. η', 347. ς', 75. θ', 63, 97, 158, 213. κ', 98. λ', 348. σ', 119. υ', 467. χ', 263.
 Ὄρεκτῆσι μελήσει, β', 543.
 Ὄρμον, α', 435.
 Ὄρμη, ζ', 363. μ', 440.
 Ὄρως: ὁ ὄρως, quomodo inter se significati-
 one differant, β', 810.
 Ὄσσα δέδωκε, β', 93.
 Ὄσσε φαίνω, ν', 435.
 Ὄπι τάχιστα, ψ', 71.
 Ὄστρεῖα, κ', 55.
 Ὄν μὰ, α', 86.
 Ὄνδ' μὲν ἔδδ', κ', 299.
 Ovidius citatus, α', 528. β', 278, 298. εἰ, 618. σ', 126. υ', 61. ψ', 48, 641.
 ——— emendatus, γ', 39.

Ὀυλομένη, α', 2.
 Ὀυλόχους, α', 449.
 Ὀν, ν', 1. σ', 394.
 Ὀυρῶς, β', 153.
 Ὀυτα, δ', 525. ν', 192.
 Ὀυτάμεναι, φ', 68.
 Ὀυτάμενι ὑπεῖλεν, Non est ταυτολογία, ζ', 86.
 Ὀυτρεῖ, δ', 469.
 Ὀφιν, De hujus vocis profodiâ inusitatâ, μ', 208.
 Ὀχλίσειαν, μ', 448.

Π.

Π' ἄγν, δ', 185.
 Πωλόλογα, α', 126.

Παναίδοι, δ', 186.
 Πανομφαν, ς', 250.
 Πάντες, η', 161. κ', 560. σ', 373. τ', 247.
 Παραβλήδην, δ', 6.
 Παραπειδὸν, ζ', 62.
 Παρὰλέγαλο, β', 515.
 Παρορήσειν, σ', 152.
 Παρθενοπέπτα, λ', 385.
 Παριαῶν, ι', 336.
 Παρίων, σ', 431.
 Pausanias citatus, β', 479, 614. γ', 380.
 δ', 241, 194. εἰ, 778. ς', 369. ν', 301.
 θ', 37. σ', 185. τ', 570.
 Πέλαγ, η', 102.
 Πέριθα, α', 190.
 Περύμενος, θ', 359.
 Πείραν, α', 8.
 Πέλασσε, ν', 1.
 Πέλλας, σ', 642.
 Περμπύδα, α', 463.
 Περπλήγετο, θ', 113.
 Πέποιθα, ν', 96.
 Πεπτεῖτ', φ', 503.
 Πέξ, De vi hujus vocalæ; α', 508, 587.
 Περιδέξιος, φ', 163.
 Περύδμεναι, ν', 728.
 Περιτρέφεται, εἰ, 903.
 Πετῶσας, ς', 441. φ', 115.
 Πέφαλαι, σ', 207.
 Πέφατ', εἰ, 164.
 Πέφραδε, ζ', 500.
 Περφύμενον, ζ', 488.
 Πηλιάδων Ἀχιλλῶς, α', 1.
 Πιθίσθων, ι', 167.
 Πίλωνας, χ', 401.
 Pindarus citatus, β', 670. ζ', 146. ζ', 325. θ', 243.
 Πλατῆ: Ἐλλασπίνων, η', 86.
 Plautus citatus, α', 131, 242, 466. β', 623. εἰ, 484. ζ', 402. ς', 14, 18, 547. θ', 308, 363, 495. κ', 224. λ', 201, 291. σ', 308. υ', 64. χ', 506. α', 217, 624.
 ——— Homerum vituperat, α', 225, 599. β', 6. δ', 68. εἰ, 314. σ', 433, 847. τ', 54. υ', 64. χ', 15, 168. ψ', 100. α', 10, 527.
 Plautus citatus, εἰ, 778.
 Πλωσι, De hujus vocis profodiâ, χ', 153.
 Plutarchus citatus, α', 1, 25, 128, 220, 260, 472, 491. β', 211, 216, 220, 228, 246, 363, 558, 578, 776. γ', 144, 172, 179, 182, 375. δ', 92, 104, 405, 431. εἰ, 2, 172, 215, 788, 800. ζ', 161, 326, 486. η', 216, 228, 355, 358. θ', 14, 234, 272. ι', 55, 70, 109, 120, 189, 328, 457, 478. κ', 325, 482, 544, 559. λ', 269, 573. ν', 117, 284, 355. ς', 84, 86, 170, 217, 459. θ', 32, 317. σ', 33, 70, 847. τ', 133, 171, 446. σ', 22, 106, 536. τ', 138. υ', 64, 110, 147. φ', 107, 168, 330, 331. χ', 56, 207, 210, 325, 379. ψ', 24, 222, 281, 297, 620, 670.
 α', 80,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

6, 128, 211, 226, 230, 594, 613, 719, 738, 743. ω , 94, 211, 315, 351. ρ , 210, 368, 663. σ , 54, 105, 111, 112, 162. τ , 65.
Sobolia Victoriana citata, ι , 3, 4, 11, 30, 67, 99, 102, 109, 120, 122, 124, 129, 134, 140, 153, 179, 194, 209, 210, 214, 226, 259, 261, 304, 327, 359, 375, 383, 392, 418, 434, 447, 449, 452, 472, 482, 491, 492, 523, 555, 604, 610, 621, 635, 636, 638, 646, 652, 670. ξ , 195. \omicron , 497.
Scholiasfes reprehensus, β , 129, 528, 827. γ , 200, 313, 369. δ , 43, 75, 503. ϵ , 225. ζ , 236. η , 86, 93, 161. θ , 160, 306, 520, 558. ι , 182. κ , 43, 98, 110, 560, 563. λ , 832. μ , 201, 412. ν , 78, 219, 707, 796. ξ , 129, 136, 174, 287. π , 1, 22, 502. ω , 287. σ , 373. τ , 94.
Scholiasfes in Aristophanem citatus, λ , 11.
Scholiasfes in Euripidem citatus, δ , 525. ξ , 86, 248.

T.

Ταμνμίνη, ν , 130.
Tanaquil Faber reprehensus, δ , 605.
Te, De vi hujus voculae; $\acute{\alpha}$, 63. β , 233, 497. κ , 362. λ , 475. μ , 423.
Tévnabi, χ , 365.
Τεβνεϊάται, ζ , 464.
Τέμνεϊ, ν , 707.
Tempus, De Temporum ratione; $\acute{\alpha}$, 37. γ , 141. δ , 492. ϵ , 587. ζ , 124. σ , 322. κ , 186. ν , 84, 736.
Tempus imperfectum aptè appellatur παραταλικός, ν , 84.
Tempus perfectum aptè appellatur παρακείμενος, ν , 736.
Terentius citatus, $\acute{\alpha}$, 340. ζ , 397. τ , 242.
Terraffonus citatus, ω , 500. τ , 302.
 ————— reprehensus, $\acute{\alpha}$, 167. δ , 75, 82. σ , 558. ν , 344. σ , 488, 489. ϕ , 388.
Τελεύχαιαι, ζ , 53.
Τελεύχαιον, ν , 346.
Τέπλαθι, $\acute{\alpha}$, 586.
Τέπλκας, $\acute{\alpha}$, 228, 542.
Τεργιωτας, De verborum quorundam prae-teritorum mediorum analogiâ; β , 314.
Τήτα, δ , 412.
Τῆ, semper ἀσυνδέτως ab Homero usurpatur, ζ , 219.
Τι, ϵ , 662.
Τίνυσθον, γ , 279.
Τίνω, De profodiâ vocum τίνω, φθίνω, φθᾶνω, φθίπτος, &c. β , 43.
Τίπασθαι, δ , 116.
Τίσιν, χ , 20.
Τίπαρσι (ἰμερτός) β , 751.
Τίω, δ , 257.
Τοι, ν , 115.
Τοῖς ἀκέρχομένοις, ϵ , 150.
Τοῖσι, δ , $\acute{\alpha}$, 57. γ , 303. η , 165. σ , 261.
 Vol. II.

Tollis in Lorgium citatus, δ , 303. δ , 348. 624.
Τὸν δ, ἀπαμειβόμενος, $\acute{\alpha}$, 84.
Τόξον εἰς εἶδος, β , 718.
Τοσσέσδ, $\acute{\alpha}$, 357.
Τὸς δὲ, ϵ , 261.
Τέτρα δὲ, ι , 547. κ , 498, 507. μ , 12.
Τρηχέαν, $\acute{\alpha}$ brevis nunquam in $\acute{\alpha}$ Ionicum mutatur, β , 633. ϵ , 308. ν , 192. ω , 374.
Τρίκκας, δ , 202.
Τριχθᾶ τε καὶ τετραχθᾶ, De versuum numeris verborumque tono rem ipsam depingentibus; γ , 23, 357, 363. δ , 135, 146, 423, 452, 455. ζ , 117, 510. η , 212, 224, 238. θ , 374. λ , 454, 553. μ , 26. ν , 571, 798. ξ , 624. ρ , 264, 663. ϕ , 181, 256. χ , 448. ψ , 763.
Τυκτὴν κανόν, ϵ , 721.
Turnebus Adrian citatus, β , 788.

V.

VArro apud Gallium citatus, β , 135.
Υγρον ἔλασον, ψ , 281.
Victorius citatus, τ , 162.
Vingilius citatus passim.
Υπὸ, De hujus vocis profodiâ, & de vocis *σύνωα* derivatione, γ , 151.
Υπὸ, *Nom. propr.* ϵ , 708.
Hymnus in Venerem, non Homeri, β , 43. γ , 383.
Vox, De vocis medicae usu proprio; γ , 141. ν , 168.
Υπαλίξει, ϕ , 126.
Υπεύροχον, β , 426.
Υπερβασαν, μ , 469.
Υπερμερα, β , 155.
Υπὸ, δ , 421, 465.
Υπολιζοιες, σ , 519.
Υρβίνος (*Eurivius*) citatus, β , 788.
 ————— reprehensus, ζ , 136.
Υψίζυ, δ , 166.

W.

Westeniana (Editio) reprehensa, σ , 162, 268, 282. ι , 184, 327, 443, 484, 649. κ , 396, 537. μ , 172. ν , 276. δ , 164.
Winterton (*Radulph.*) reprehensus, $\acute{\alpha}$, 37.

Φ.

Φάσθαι, δ , 167.
Φανέθειν, De hujus vocis profodiâ, β , 346.
φθίο, ν , 686.
φθισίνορα, β , 833.
φθισίμερον, ν , 333.
φίλαι, ϵ , 117. κ , 280.
φίλατο, ι , 304.
Philemon citatus, ϵ , 349.
φίτες Ἀπέλλων, De hujusmodi Epithetis, $\acute{\alpha}$, 43.
 (H)

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Φίως, ζ', 6.
 Φράσσαλο, ψ', 126.
 Φρένες ἀμφιμέλωναι, á, 103. ξ', 83.
 Φυκτὰ, π', 128.
Rburnutus citatus, β', 157. μ', 27. ó,
 18.
 Φῶτ', δ', 194.

X.

Xαλκίδα—Κύμνιν, ξ', 291.
 Χαλκοβατίς δῶ, φ', 426.
Cbarimon citatus, á, 67.
Chisul citatus, ζ', 525. ψ', 32.

Χόρτω, λ', 773.
 Χρεῶ, κ', 43.
 Χρόμαδ^ω, ψ', 688.
 Χρυσόισι, ν', 523.

ψ.

ΨΑμάθοιο, é, 587.

σ.

Ω Μίλεον, σ', 539.
 Ωμοθίτησαν, á, 461.
 Ωπλίσσαλο, λ', 86.

INDEX RERUM

IN

I L L I A D E

MAXIME MEMORABILIVM.

A.

A Bantes β', 542. δ', 464.
 Abydus β', 836.
 Acamas β', 823. Bœotium occidit ξ', 475.
 Achelous rex aquarum φ', 194. ω, 616.
 Achilles β', 685. à matre vindictam petit Achivorum α, 352. fortissimus β, 769. legatos Agamemnonis convivio excipit ι, 199. respondet Ulyssi 307. Phœnici 602. & Ajaci 640. Machaonem vulneratum videns Patroclum mittit ad seiscitandum λ', 605. plorantem Patroclum interrogat ω, 7. Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat 46. Myrmidonas armat 155. & animat 200. Jovi vinum libat cum precibus 233. sese ob mortem Patrocli afflicta σ', 22. Thetidi luctum suum exponit 79. Patroclum luget 316. ψ, 18. metuit ne Patrocli corpus putrescat τ, 24. concionem convocat 40. quam alloquitur 56. cibum se capturum negat ante prælium 198. Patroclum pertinaciter luget 315. armatur 363. Æneam sibi cedere jubet υ, 178. Æneam evasisse indignatur 344. interficit Iphitionem 382. Demoleostem 395. Hippodamantem 401. Polydorum 407. & alios multos 455. in Xantho fluvio multos interficit φ', 15. duodecim juvenes Trojanos maectat ad sepulchrum Patrocli ψ, 175. Lycœnis preces repudiat eumque occidit 97. occisum Asteropæum alloquitur 184. fugientem Hectorem persequitur χ', 138. & persequi pergit 186. ac interficit 361. Myrmidonibus luctum indicit ψ, 6. Sperchio fluvio comam radit 141. ventis supplicat 195. ludos funebres Patroclo instituit 258. Nestori phialam donat 616. pugnantorum certamen constituit 652. Patroclum mœrens inquietam noctem ducit ω, 3. Priamum alloquitur 517. Hectoris corpus imponit curru Priami 589. Priamo cœnam parat 621.
 Achilli dona ab Agamemnone petuntur τ, 240.

Achillis ad Achivos concio α, 59. cum Agamemnone rixa 121, 225, 285. & amicitiaz redintegratio τ', 240. geminum fatum δ, 410. hasta ω', 140. equi lugent Patroclum ξ', 426. clypeus σ', 479. ad Agamemnonem responsio τ', 145.
 Adrestus β', 830. captus à Menelao ζ', 37.
 Ægeon α, 104.
 Ægialus β', 855.
 Æneas β', 820. Pandarum querit ε, 164. & cum eo Diomedem aggreditur 240. Crethonem & Orsilochum interficit 541. cum Achille congreditur υ, 160. Achilli respondet 200. ejus genus 215. & prælium cum Achille 260.
 Æsculapius medicus λ', 517.
 Æsepus flumen, β', 825. δ', 91.
 Ætoli β', 638.
 Agamemnon β', 576. γ', 166. Chryseidem patri remittit α, 308. Briseidem ab Achille accersit 320. in concilio somnium narrat β', 56. Machaonem jubet accersi ad Menelaum δ, 193. milites hortatur 234. ignavos objurgat 240. Idomeneum alloquitur 256. Ajaces adit 272. & Nestorem 291. objurgat Menestheum 338. & Diomedem 364. suos cohortatus Deicœontem interficit ε, 533. duces cœna excipit ζ, 313. ejus concio ad duces ι, 17. culpam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur 115. legatos ad Achillem mittit 165. qui redeunt re infestâ 665. & Menelaus æstuant x', 3. inter se deliberant 35. Nestorem adit 72. armatur λ, 15. fortiter pugnat 91. multos interficit 218. vulneratur 252. prælio decedit 276. fugam suadet ξ, 75. hinc objurgatus ab Ulysse 82. jurat se cum Briseide rem non habuisse τ, 288.
 Agamemnonis Oratio qua jubet milites in patriam reverti β', 108. oratio de Noxâ deâ τ, 78. ad Jovem preces β', 412. verba ad Menelaum vulneratum δ, 155.
 Agapenor β', 609.
 Agenor deliberat utrum cum Achille congrediatur φ, 548. congreditur 579.
 (H) 2 Ajacum

INDEX RERUM, &c.

Ajacum conjunctio ν , 705.
 Ajax Oilei β , 527. ejus contentio cum Idomeneo ψ , 473.
 Ajax Telamonius β , 557, 768. γ , 226. forte designatur ad certandum cum Hectore. δ , 181. pugnat cum Hectore 225. ejus oratio apud Achillem ι , 620. fugit χ , 542. Hectorem provocat ν , 818, & vulnerat ξ , 408. Archilochum interficit 464. suos cohortatur δ , 498, 558, 732. naves defendit 672. laborat ω , 102. Menelaum alloquitur ξ , 238. Hippothoum interficit 293, terretur 627. Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nuntiatum mortem Patrocli 648. luctatur cum Ulyffe ψ , 708. hastâ certat cum Diomede 811.
 Pugna circa cadaver Alcathoi ν , 500.
 Aleius campus ξ , 201.
 Alphæus flumen β , 592.
 Alybæ β , 857.
 Amazones γ , 189. ξ , 186.
 Amphimachus β , 620, 870.
 Amphius β , 830.
 Amyclæ β , 584.
 Amydon β , 849.
 Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum χ , 437. ejus luctus 460. ω , 725.
 Aneioresâ β , 521.
 Antenor censet Helenam reddendam ν , 348.
 Anthedon β , 508.
 Antilochus Echepolum interficit δ , 457. Mydonem ι , 579. Menalippum δ , 575. Achilli mortem Patrocli nuntiat σ , 18. equos hortatur in cursu ψ , 403. Menelaum cedendo vincit 596.
 Antiphus β , 678, 864.
 Antron β , 697.
 Apæsus β , 828.
 Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum δ , 43. Trojanos animat δ , 409. Diomedem reprimit ι , 440. facto Æneæ simulachro hostes eludit 449. Martem incitat 455. Patroclum à Trojæ mœnibus repellit ω , 706. Hectori mortem Euphorbi nuntiat ξ , 75. hortatur Æneam 323. Hectorem animat 582. Æneam concitat in Achillem ν , 79. Hectorem cum Achille congregari vetat 375. Hectorem Achilli surripit 443. cum Neptuno pugnare renuit ϕ , 461. Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600. Achilli fraudem detegit χ , 8. deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiantur ω , 33.
 Arcadii β , 603.
 Archilochus β , 823.
 Arene β , 591.
 Argilla β , 738.
 Argivi β , 559.
 Argos γ , 75.
 Arima β , 783.
 Arisbæ β , 836.

Arne β , 507.
 Ascalaphus & Ialmeius filii Martis β , 512.
 Ascanius β , 862.
 Asine urbs β , 560.
 Asium pratium β , 461.
 Asius β , 838. Jovi irascitur μ , 162.
 Aspledoneuses & Orchomenii β , 511.
 Asterium β , 735.
 Asteropæus cum Achille congregatur & occiditur ϕ , 140.
 Astyanax Hectoris filius χ , 483.
 Athenienses β , 546.
 Augæa, β , 32.
 Aulis β , 303, 496.
 Automedon & Alcimedon Achillis equos regunt ξ , 467. Aretum occidit 517.
 Axius flumen β , 841. ω , 288. ϕ , 141.

B.

Bellerophon ξ , 155.
 Boagrius β , 533.
 Boibeis β , 711.
 Bœotia β , 494.
 Bœti *ibid.*
 Briareus δ , 403.
 Briseis β , 689. Achilli redditur τ , 246. troclum luget 387.
 Brytææ β , 583.
 Buprasiani β , 615.
 Buprasium χ , 755.

C.

Cadmêi δ , 385.
 Cædes variæ δ , 514.
 Calchas vates δ , 69. ab Agamemnone culpat 105.
 Calydon ι , 526.
 Cares β , 867.
 Carystos β , 539.
 Castor & Pollux γ , 237.
 Caystri cygni β , 461.
 Cebriones frater & auriga Hectoris ω , 737.
 Chromis β , 858.
 Chryses filiam repetit δ , 12. ejus preces ad Apollinem 37, 451.
 Cretenses β , 645.
 Curetes ι , 525.

D.

DAnai δ , 42.
 Dardanus, ν , 215.
 Daulis β , 520.
 Deiphobus incassum feritur à Merione ν , 155. Hypsionem interficit 416. Æneam sibi adsciscit ut Idomeneum aggrediatur 474. Ascalaphum interficit 522.
 Deorum concio δ , 1. preces & noxa ι , 497, pugna ϕ , 386.
 Diî singuli diis oppositi ν , 67.
 Diomedes β , 563. Sthenelum objurgat δ , 471. à Pandaro vulneratur ι , 95. Minervam invocat 114. Pandarum interficit 290. Venerem

INDEX RERUM, &c.

Venerem vulnerat 335. Hectori cedit 595.
 Martem vulnerat 855. Ulyssē hortatur
 ad succurrendum Nestori ζ , 91. Nestori
 subvenit 102. ejus verba ad Agamemno-
 nem ι , 33. iturus ad hostium castra explora-
 randa Ulyssē socium eligit κ , 241. Mi-
 nervam precatur 284. & Ulyssēs incidunt
 in Dolonem 359. quem capiunt & inter-
 rogant 370. Dolonem interficit 446. dor-
 mientium Thracum stragem edit 482.
 cum Ulyssē ad naves redit 532. Hectorem
 ferit λ , 349. suadet ut faucii ceteros co-
 hortatum eant ξ , 109.

Dione Venerem consolatur ι , 381.

Dius, ω , 251.

Dodona ω , 233.

Dolon explorator captus κ , 370. interficitur
 446.

Dulichii β , 625.

E.

Elephenor β , 541.

Eniēnes β , 749.

Enispe β , 606.

Ennomus β , 658.

Ephyre β , 659.

Ephyri ν , 301.

Epitrophus β , 856.

Erebus ζ , 368.

Eumeli equæ β , 763.

Euphemus β , 846.

Euphorbus Patroclum vulnerat ω , 809. Me-
 nelaum cedere jubet ξ , 12. occiditur à
 Menelao 43.

Euryalus β , 565.

Eurypylos β , 736. vulneratus occurrit Patro-
 clo κ , 808, qui vulnus curat 842.

G.

Ganymedes ι , 232.

Gargarum ζ , 48. ξ , 292. δ , 151.

Glauco β , 876. ejusdem & Diomedis col-
 loquium in acie ζ , 119. arma permutat
 cum Diomede 235. ejus preces ad Apollin-
 em ω , 513. Trojanos hortatur ut Sarpe-
 donis corpus tueantur 537. Hectorem fugæ
 accusat ξ , 141.

Græci sacra faciunt α , 458. β , 419. disces-
 sionem parant à Trojâ β , 142. ad bellum se
 parant 397. ad bellum cœunt 444. novem
 parati sunt cum Hectore congredi η , 121.
 murum ædificant circa naves 435. vinum
 emunt 468. occisum Hectorem vulnerant
 κ , 369.

Græcorum agminis inaccessus δ , 427. fuga ζ ,
 78. excubiæ ι , 79. murus μ , 3. optimates
 cœunt δ , 301. naves incenduntur ω , 112.

Guneus β , 748.

Gygæa β , 865.

Gyrtonæ β , 738.

H.

Haliartus β , 503.

Harpuyæ ω , 150. τ , 350.

Hector Trojanos ad prælium educit β , 807.
 Græcis verba Paridis de singulari certam-
 ine exponit γ , 86. in urbem venit ex acie
 ξ , 236. Trojanos hortatur ut Minervæ
 supplicent 263, it in domum Paridis 313.
 uxorem quærit 375, uxori colloquitur 395.
 Græcos provocat ad singulare certamen δ ,
 65. suos hortatur ζ , 172. ν , 150. δ , 486.
 ξ , 220. ejus verba ad equos ζ , 184. Teu-
 crum vulnerat 324. ejus oratio ad Troja-
 nos 497. Dolonem mittit exploratum castra
 hostium κ , 299. Hectoris splendor λ ,
 64, suos hortatus in hostes irruit 285. Poly-
 damantis consilium stultè repudiat μ ,
 230. muri portam perumpit 444. Amphim-
 machum interficit ν , 185, socios desiderat
 768, suis coactis hostes aggreditur 798, A-
 jaci respondet 834. faucis ex acie effertur
 ξ , 428. ab Apolline susceptus ι , 236. præli-
 um repetit 262. Lycophronem interficit
 429. Menalippum adhortatur 552. Peri-
 phetem interficit 637. puppim apprehendit
 702. fugit ω , 367, 656. cum Patroclo
 congreditur 731, & eum interficit 819. cedit
 Ajaci ξ , 128. Glaucos respondet 168.
 Achillis arma induit 192, cum Æneâ A-
 chillis equos persequitur 491. Patrocli cor-
 pus iterum persequitur σ , 156. se cum A-
 chille congressurum jactat υ , 364. Achil-
 lem aggreditur 419. de Achille sustinendo
 secum deliberat χ , 98. ejus prælium cum
 Achille 250 mors, 361, & funus ω , 782.
 Hecuba Hectorem orat ne cum Achille con-
 grediatur χ , 78, eundem luget 431. ω ,
 748.

Helena egreditur ad spectaculum certaminis
 Paridis cum Menelao γ , 142, ejus pul-
 chritudinem mirantur Trojani 154. Pari-
 dem objurgat 427. Hectorem alloquitur ζ ,
 343. ejus luctus super Hectore ω , 762.

Helenus Æneam & Hectorem monet ζ , 76.
 η , 47.

Hellepontus ι , 360.

Helli five Selli ω , 234.

Helos β , 81.

Hesperus χ , 318.

Hippomolgi ν , 5.

Hippothus β , 840.

Histiæa β , 507.

Hyades σ , 486.

Hyampolis β , 521.

Hyda, Sardes υ , 385.

Hyle β , 500.

Hyperia ζ , 457.

Hypothæa β , 505.

Hypsipyle η , 469.

INDEX RERUM, &c.

I.

Iardanus δ , 135.
 Ida ξ , 283.
 Ixus Paridis sententiam Græcis refert δ , 385.
 Iomencus β , 645. γ , 230. illi occurrit Meriones ν , 244. interficit Othryoneum 362. Afium 383. Alcathoum 433.
 Ilithyæ λ , 270.
 Illi opes δ , 402.
 Iris Trojanos armari jubet β , 790. Helenæ nuntiat certamen Paridis & Menelai γ , 121. Achillem jubet succurrere corpori Patrocli σ , 167. ventos accersit ad inspirandum rogo Patrocli ψ , 198.
 Ithacenses β , 632.
 Juno Minervam mittit ad discessum Græcorum prohibendum β , 156. & Minerva ad prælium se parant ξ , 719. ζ , 350. à Jove pugnandi veniam petunt ξ , 757. ut Jovem decipiat seipsam comit ξ , 163. à Venere cingulum poscit. ad Jovem decipiendum 188. Somnum adit ut Jovem sopiat 233. & promissis persuadet 270. Jovem adet 292. negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis δ , 34. reliquos deos adit 80. Apollini & Iri Jovis mandata refert 145. cæteros deos alloquitur super Ænea congressuro cum Achille ν , 113. Vulcanum mittit in Xanthum ϕ , 328. Dianam vincit 480.
 Junonis cum Jove jurgium α , 540. δ , 25. verba ad Neptunum β , 198.
 Jupiter Thetidi promittit se ulturum Achivos α , 518. somnium mittit Agamemnoni β , 7. diis interdicit neutri auxiliari exercituum β , 5. Jovis aurea catena 19. in Idam descendit 41. Irim mittit ad cohibendum Junonem & Minervam à prælio 398. Eridem mittit ad naves Græcorum λ , 3. Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad ad tempus a prælio abstinere 185. Sarpedonem in murum Græcorum concitat μ , 292. & Neptunus diversis favent ν , 347. fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ , 352. experrectus Junonem objurgat δ , 5. Junonem jubet ut sibi Irim accersat & Apollinem 49. Irim ad Neptunum mittit ut à pugna desistat 157. mittit ad Apollinem ad suscitandum Hectorem 220. Hectorem incitat 595. morturum Sarpedonem miseratur ω , 433. Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet 667. Hectorem miseratur ξ , 198. χ , 168. Achillis equos miseratus 443. Junonem alloquitur de excitato Achille σ , 357. Minervam mittit ad Achillem refocillandum τ , 340. jubet omnes deos opulari utris quisque velit. ν , 20. Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat α , 104. Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144. Mercurium ducem mittit Priamo 335.

L.

Laa β , 585.
 Lacedæmonii β , 581.
 Laphthæ μ , 128.
 Larissa ξ , 301.
 Leleges λ , 429.
 Litæ δ , 498.
 Locri β , 527.
 Lycaon Priamides ab Achille victus ϕ , 35. Achilli frustra supplicat 97.
 Lycia λ , 430.
 Lycii μ , 330.

M.

Machaon β , 372. Menelaum curat δ , 210.
 Magnetes β , 756.
 Mars vulneratur a Diomede δ , 855. faucibus apud Jovem exposulat 872. à quo objurgatur 887. auditâ morte filii irascitur δ , 113.
 Medeon β , 501.
 Meges β , 627.
 Meleagro (de) narratio δ , 525.
 Menelaus β , 586. certamen cum Paride suscipit γ , 97. a Pandaro perfidè vulneratur δ , 104. Pylæmenem interficit ξ , 576. Adrestum capit ζ , 37. certamen suscipere vult cum Hectore δ , 94. sed prohibetur ab Agamemnone 109. & Ajax Ulyssi opem ferunt λ , 468. Helenum vulnerat ν , 598. Pisandrum interficit 605. Antilochum hortatur δ , 567. Euphorbo indignatur ξ , 18. eumque interficit 43. Hectori cedit 107. duces cohortatur 246. animatur à Minervâ 554. Antilochum mittit ad Achillem nuntiatum mortem Patrocli 684. in ludo irascitur Antilocho ψ , 569.
 Menestheus β , 552. missio Thoote ab Ajacibus petit auxilium μ , 342.
 Mercurius Priamum convenit α , 362. & ducit ad Achillem 440. dormientem Priamum monet 683.
 Meriones β , 651. Dæiphobum vulnerat ν , 535. Harpalionem interficit 648.
 Mesthis ζ , 457.
 Mesthles β , 864.
 Methone β , 716.
 Miles ignavus & strenuus ν , 279.
 Minerva Pandarum adit ad sædus ejus operâ violandum δ , 751. Diomedem terridet 420 ad prælium se parat 719 à Jove pugnandi veniam petit 757. Diomedem alloquitur 799, & jubet cum Marte congressi 825. deliberat cum Apolline de prælio in præsentia reprimendo η , 24. ejus verba ad Jovem θ , 29. Martem cohibet δ , 124. Martem profernit ϕ , 402. & Venerem 423. sumpta Deiphobi formâ Hectori persuadet ut cum Achille congressiatur χ , 226.
 Minyeius flumen λ , 721.

INDEX RERUM, &c.

Mortui sepeliuntur η , 419.
 Musarum invocatio α , 1. β , 484.
 Mycale β , 869.
 Mycenenses β , 569.
 Myrmidones β , 634. in pugnam vadunt ω ,
 257.
 Myri α , 278.

N.

Nastes β , 370.
 Navium enumeratio, vel Bœotia β ,
 494.
 Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum
 η , 446. cum Idomeneo colloquium ν , 218.
 Neptunus ad ferendam Græcis opem profici-
 sciscitur ν , 10. Ajaces animat 47. Achivos
 excitat 95. faucibus consolatur & Achivos
 animat ξ , 139, 363. Jovi irascitur δ , 184.
 de Ænea conservando consulat δ , 293.
 Æneam Achilli subducit 321. Achillem
 consolatur ϕ . 288. Apollinem ad pugnam
 provocat 435.
 Neritus β , 632.
 Nestor β , 601. Achillis & Agamemnonis
 contentionem componere conatur α , 247.
 laudatur ab Agamemnone β , 370. hortatur
 milites ζ , 66. Græcos objurgat qui
 cum Hectore congredi non audeant 123.
 in periculo versatur β , 80. fugit cum Dio-
 mede 157. ejus consilium de excubiis &
 cœna ι , 54. & de pacando Achille 96. sur-
 gens noctu Ulyssiem adit κ , 132. Diome-
 dem excitat 160. suadet exploratores in
 hostium castra mittendos 204. antiqua sua
 facinora commemorat κ , 667. prodit au-
 dito clamore ad spectaculum ξ , 1. illi oc-
 currunt faucii 27. Jovem precatur δ , 372.
 Græcos orat ut hosti resistant 658. de
 cursu filio præcepta dat ψ , 306.
 Nestoris oratio ad milites β , 337. verba ad
 Agamemnonem δ , 315. oratio de sepeli-
 endis mortuis & construendo muro η , 325.
 Niobæ fabula ω , 602.
 Nireus Græcorum formosissimus β , 671.
 Nisa β , 508.
 Nyfseium ζ , 133.

O.

Oechalia β , 730.
 Olenia β , 617. λ , 756.
 Olenus β , 639.
 Onchestus β , 506.
 Orchomenus β , 605.
 Orci galea ϵ , 845.
 Orestides Nymphæ ζ , 420.

P.

Pandarus β , 827. Menelaum perfidè
 vulnerat δ , 104. à Diomede interficitur
 ι , 290.
 Paris in Prima acie se ostentat γ , 16. trepidè
 refugit 32. ab Hectore objurgatus 38. cum

Menelao se congressurum suscipit 58. ar-
 matur 327. certat cum Menelao 345. à
 Venere ex prælio furripitur 380. ab Hele-
 nâ objurgatur 428. ex prælio elapsus cum
 Helenâ conjungitur 437. negat reddere
 Helenam η , 355. Diomedem vulnerat κ ,
 368. & Machaonem 507. ut & Eurypylum
 582. Euchenorem interficit ν , 668.
 Parthenius β , 854.
 Patroclus ad Achillem revertitur δ , 405. A-
 chillem orat ut se saltem in prælium mit-
 tat ω , 20. armatur 130. Myrmidonas co-
 hortatur 269. cum suis multos Trojano-
 rum interficit 284, 398, 693. Ajaces hor-
 tatur 556. Cebriorem interficit 737. circa
 Patrocli corpus fit acre prælium ξ , 274,
 415, 543. Achilli in fomnis apparet ψ ,
 62. rogos illi construit 161. Patrocli se-
 pulchrum 256. cursus equitum in funere Pa-
 trocli 362. victoribus præmia dantur 556.
 Pelias hasta τ , 390.
 Pelium β , 757.
 Peneleus Ilionem perimit ξ , 486.
 Percote β , 835. δ , 548.
 Pherenfes β , 711.
 Philippus β , 678.
 Phocenses β , 517.
 Phoenix Achillem ad pacem hortatur cum
 Agamemnone ι , 432.
 Phorcis β , 862.
 Phthia ι , 480.
 Phieria ξ , 226.
 Phœales σ , 486.
 Puculum Achillis ω , 225.
 Podalirius β , 732.
 Podarches β , 704.
 Polydamas consilium dat de fossâ Græcorum
 transeundâ μ , 60. prodigium interpreta-
 tur & consilium dat. 212. Hectorem objur-
 gat ν , 735. Prothenorem interficit ξ , 448.
 urbem petendam suadet σ , 255. cui Hec-
 tor contradicit 285.
 Polypætus β , 740. & Leontius μ , 129.
 Portentum draconis qui passeres devoravit β ,
 309.
 Prælium β , 835.
 Priamus Helenam interrogat de certis quos
 videbat Græcis γ , 161. à præcone vocatur
 ad fœdus ferendum 250. in urbem redit
 305. Trojanos alloquitur η , 268. militibus
 portam aperire jubet ϕ , 527. Achillem
 conspicatus Hectorem orat. ne cum illo
 congrediatur κ , 38. Hectorem luget 412.
 uxori mandata Jovis de repetendo Hectore
 refert ω , 194. dona sumit quæ ferat Achilli
 229. filios objurgat 247. Jovem orat 308.
 Achillem convenit 477. eique supplicat
 486. in urbem vehit corpus Hectoris 707.
 Prodigium λ , 53. μ , 200.
 Proteus β , 698.
 Prothous β , 758.
 Pygmæi γ , 6.

INDEX RERUM, &c.

Pylæmenes β', 851. occifus i, 576.
 Pylli β', 591.
 Pyræchmes β', 848:
 Python β', 519.

R.

Rhesus α', 435, à Diomede trucidatur 495.
 Rhodii β', 654.

S.

Salaminenses β', 557.
 Samothracia γ', 12.
 Sangarus γ', 187.
 Sarpedon β', 876. à Tlepolemo vulneratus Hæctoris opem implorat é, 684. Glaucum ad prælium hortatur μ', 310. muri pinnam abruptit 392. cum Patroclo congregitur ω', 426, & ab eo interficitur 480, circa Sarpedonis corpus acriter pugnat 565.
 Satniois flumen φ', 87.
 Scamander β', 465.
 Scandæa κ', 268.
 Schænus β', 497.
 Scyros insula i, 664. τ', 326.
 Simois é, 774.
 Sipylos ω', 615.
 Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat ζ', 242, Neptunum incitat 353.
 Sperchius fluvius ω', 174.
 Sthenelus β', 564. Agamemnoni asperius respondet δ', 404.

T.

Talhybius α, 320.
 Tarne é, 44.
 Tenedus insula γ', 33.
 Teræa mons β', 829.
 Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interficit δ', 266, ab Hæctore vulneratur 324. Imbrum interficit γ', 170, & Clitum é, 444, ejus arcus divinitus frangitur 462.
 Thalpius β', 620.
 Thamyris fabula β', 595.
 Thaumacia β', 716.
 Thebæ κ', 286.
 Themis Junoni propinat é, 87.
 Therfitæ garrulitas β', 212.
 Thetidis verba ad Achillem α, 414.
 Thetis Jovem interpellat pro filio α, 503. lugens Nereides alloquitur, σ', 52, Achillem interrogat, 73, Achilli arma promittit à Vulcano 127, Vulcanum adit 369 & orat ut Achilli fabricetur arma 430. Vulcani arma offert Achilli σ', 8.
 Thilbe é, 502.
 Thoas β', 658. Pirum interficit δ', 527.

Thracia i, 72.
 Thraces δ', 533.
 Thyroëtia civitas κ', 710.
 Thymbra κ', 430.
 Titanes ζ', 279.
 Titareus fluvius Peneo non miscetur β', 751.
 Tlepolemus β', 657. pugnat cum Sarpedone é, 627.
 Tmolus mons β', 866.
 Trojanæ Minervæ supplicat ζ', 286.
 Trojani & Græci sædus paciscuntur γ', 264.
 Trojani Græcorum murum adoriuntur μ', 30. fugiunt ζ', 506. magnam cædem faciunt ε, 327. fugant Achivos ζ', 595.
 Trojanorum & Græcorum incessus in prælium γ', 1. confictus δ', 448. κ', 70
 Trojanorum cædes ζ', 6. excubiæ δ', 550. concio σ', 247. pugna ad naves acerrima é, 686.

V.

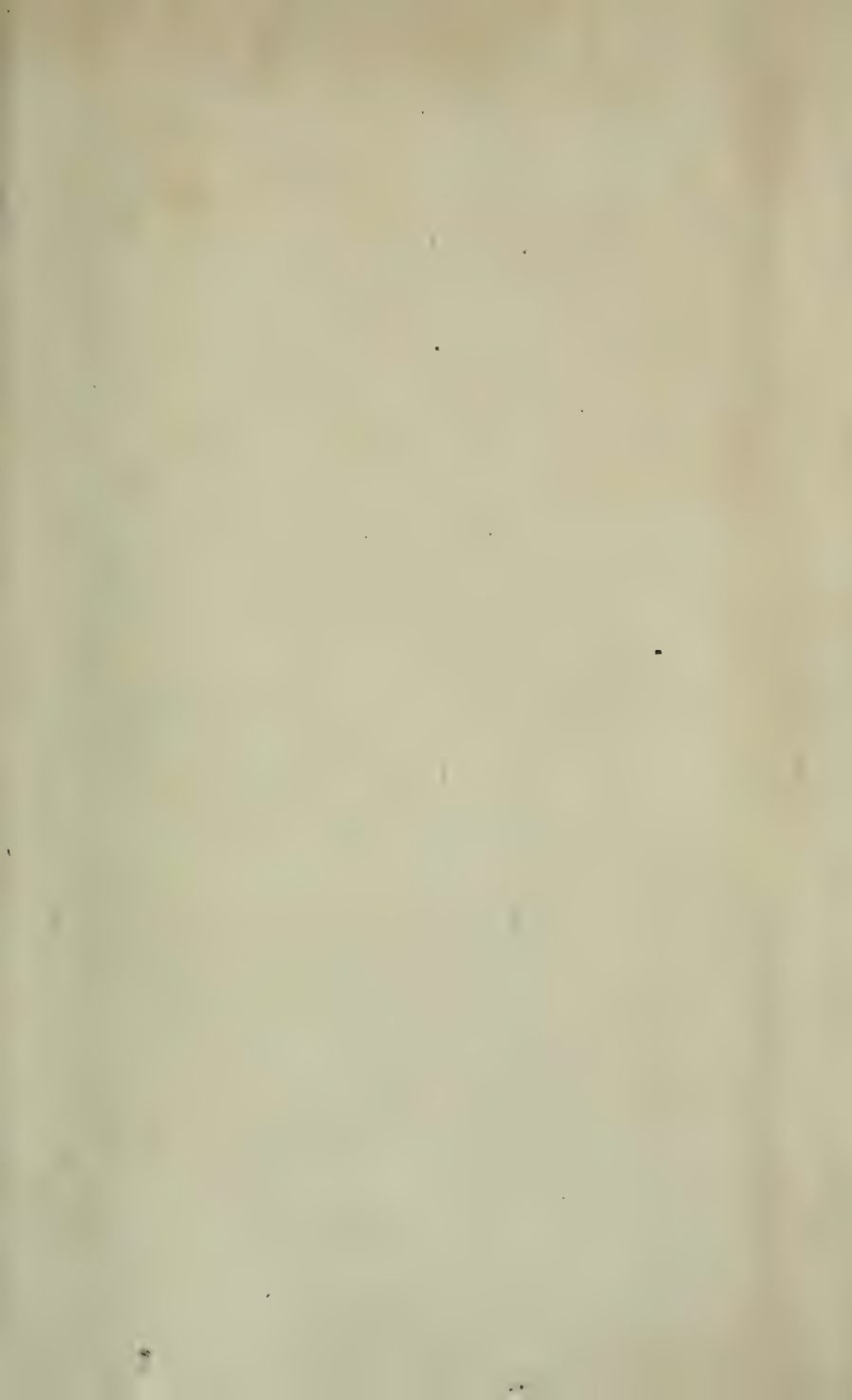
Venus Paridem ex prælio surripit γ', 380, Helenam alloquitur 389 & illi irascitur 413, Helenam ducit ad Paridem 428. Æneam subducit ex acie é, 311. vulneratur à Diomede, 335. à eo apud Dionem conqueritur 375, à Minervâ deridetur 420. & Apollo Hæctoris corpus à putredine prohibent ψ', 185.
 Ulysses β', 631. γ', 191. Chryseidem patri tradit é, 430. Achivos à discedendo coërcet β', 182. Therfitæ garrulitatem coërcet 246, milites ad prælium hortatur 278. Agamemnoni respondet δ', 354. ejus oratio ad Achillem de-redintegrandâ pace cum Agamemnone i, 225. Diomecem hortatur ad prælium κ', 312, ab hostibus circumvenitur 403, à Soco vulneratur 434, at illum interficit 456. suadet ut ante prælium cibum capiant milites τ', 155, quod & Achilli suadet 215. cum Ajace cursu certat ψ'. 754.
 Vulcanus Junonem admonet α, 569. Thetidis in se beneficia commemorat σ', 394. Thetidem de causâ adventus interrogat 425, Achilli arma fabricatur 469. Xanthum urit φ', 342.

X.

Xanthus Achillis equus, futurum ei interitum vaticinatur τ', 403.
 Xanthus fluvius Achillem alloquitur φ', 214. tumet in Achillem 234, Simoënta invocat adversus Achillem 307. Vulcano & Junoni supplicat 357.

Z.

Zacynthus β', 634.
 Zela civitas δ', 103.
 Zephyrus ventus β', 147.

PA Homerus
4019 Ilias. 13. ed.
A2
1802a
v.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 29 25 05 003 7